סדר התפילה · חיבורים נוספים

לשון חכמים

רבי יוסף חיים מבגדאד

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

לשון חכמים

רבי יוסף חיים מבגדאד

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/לשון-חכמים/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611161024 של הספרייה.

תוכן העניינים

חלק ראשון 6
הקדמה 6
סימן א 18
סימן ב 22
סימן ג 31
סימן ד 34
סימן ה 37
סימן ו 38
סימן ז 40
סימן ח 42
סימן ט 45
סימן י 48
סימן יא 56
סימן יב 61
סימן יג 63
סימן יד 66
סימן טו 68
סימן טז 70
סימן יז 71
סימן יח 72
סימן יט 73
סימן כ 74
סימן כא 75
סימן כב 87
סימן כג 89
סימן כד 92
סימן כה 94
סימן כו 95
סימן כז 96
סימן כח 98
סימן כט 100
סימן ל 105
סימן לא 108
סימן לב 110
סימן לג 113
סימן לד 115
סימן לה 115
סימן לו 117
סימן לז 119
סימן לח 120
סימן לט 120
סימן מב 126
סימן מג 128
סימן מד 129
סימן מה 130
סימן מו 130
סימן מז 131
סימן מח 132
סימן מט 132
סימן נ 134
סימן נא 135
סימן נב 136
סימן נג 137
סימן נד 139

סימן נה 142
סימן נו 144
סימן נז 147
סימן נח 149
סימן נט 150
סימן ס 151
סימן סא 157
סימן סב 159
סימן סג 160
סימן סד 161
סימן סה 162
סימן סו 165
סימן סז 169
סימן סח 179
סימן סט 195
סימן ע 204
סימן עא 213
סימן עב 216
סימן עג 220
סימן עד 225
סימן עה 227
סימן עו 228
סימן עז 231
חלק שני 304
הקדמה 304
סימן א 306
סימן ב 331
סימן ג 350
סימן ד 365
סימן ה 378
סימן ו 379
סימן ז 382
סימן ח 383
סימן ט 384
סימן י 385
סימן יא 385
סימן יב 387
סימן יג 389
סימן יד 389
סימן טו 391
סימן טז 391
סימן יז 393
סימן יח 394
סימן יט 395
סימן כ 398
סימן כא 399
סימן כב 399
סימן כג 403
סימן כד 404
סימן כה 405
סימן כו 409
סימן כז 410
סימן כח 411
סימן כט 415
סימן ל 416
סימן לא 418

סימן לב 420
סימן לג 421
סימן לד 421
סימן לה 423
סימן לו 424
סימן לז 425
סימן לח 427
סימן לט 428
סימן מ 429
סימן מא 429
סימן מב 431
סימן מג 436
סימן מד 439
סימן מה 441
סימן מו 445
סימן מז 447
סימן מח 448
סימן מט 449
סימן נ 469

חלק ראשון

הקדמה

הקדמת המחבר זצוקללה"ה וזיע"א

י"שתבח ה'בורא ו"יתפאר ה"יוצר אשר עודני וסייעני ברוב רחמיו וברוב חסדיו. לאסוף אמרות טהורות. והיו למאורות. חיים וקיימים לדורי דורות. אשר יועילו ויצליחו לתקון נר"ן להאיר בהם אור יקרות. מילין לצד עלאה ימללון. לתקן עולמות העליונים הקדושים כמ"ש בכל דרכיך רעהו זה אלי ואנוהו. ואל אישי בני יִשְׂרָאֵל שפתי קוראות. הנה עיניכם רואות. כי ערכתי שלחן לחם חמודות. בדברים היוצאין מפומייהו דרבנן אנשי מדות. כל דכפין יתי ויכול צדיק על שלחן יבא. מה יופיו ומה טובו. מאשר שמנה לחמו. ליכול ולחדי דבר יום ביומו. דבר בעתו מה טוב. וה' יתן הטוב. ואת צדיקים ישלם טוב. ראה נתתי לפניך את החיים ואת הטוב. משכיל על דבר ימצא טוב. והגם כי אין אתנו יודע עד מה. עינינו מאירות מאור החמה. כי אנחנו מכוונים לדעת רשב"י גדול ורב בחכמה. ומשנהו רבינו האר"י זלה"ה אשר הרבה עצמה. והנה זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה הכינותיו ואספתיו. וחברתיו לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: אנא ה' אלהים חיים תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים. לֵאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים. כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים. עֹשֶׂר וְכָבוֹד וְחַיִּים:

כ"ד הצעיר יוסף חיים בכמהר"ר אליהו בכמהר"ר משה חיים [יצ"ו]

קיצור תולדות הרב המחבר זללה"ה הועתקה מספר דעת ותבונה מאת המגיה הרב בן ציון חזן נר"ו

בראש מרומים עלי דרך, ליד שערים לפי קרת. בראש הומיות, בפתחי שערים, אליכם אישים אקרא, וקולי אל בני אדם, שמעו כי נגידים אדבר, אמת יהגה חכי, בצדק כל אמרי פי' כי כל באי שער עירנו יודעים את גדולת אדמו"ר ועט"ר המאור הגדול הגאון האדיר הרב המחבר הירי"ח זצוק"ל. ומה יתן ומה יוסיף בן תמותה כמוני היום לספר בשבחיו אשר רבו כמו רבו, וכל הפותח שפתיו מגרעות נתן, כי אדמו"ר דמי להאי מרגליתא כל מה דאת משבח יתה וכו', וכל השד"ר מארבע ארצות החיים יבואו

ויגידו צדקתו, מה דחמא חמא, אך אמרתי אספרה כחותה על הגחלים מתרומות מדותיו וקצת שבחיו אפס קצהו, אתן בספר ויוחקו ויהיו לטוטפות.

וקודם כל עלי להודיע את מי שאינו יודע כי אדמו"ר המחבר זצוק"ל היה נכד הרה"ג הגאון רבינו משה חיים זצוק"ל שהיה רב ומו"ץ בבבל ותוקף גדולתו וחסידותו אין די באר, ועי' בספר פאת השולחן להרי"י משקאלו ז"ל תלמיד הגר"א ז"ל אשר יש לו הסכמה בס' הנ"ז, ותראה מה כתבו חו"ר ירושת"ו הקדמונים ומשם באר"ה, נפטר בש' תקצ"ז ומלך בנו (מר אביו של הרב המחבר) הרה"ג כמוהר"ר אליהו זלה"ה עד ש' תרי"ט ז' אלול, והיה חכם גדול בנגלה ובנסתר וחסיד קדוש כמלאך ה' והיה עשיר גדול תורה וגדולה במקום א', ונפטר בן מ"ח שנים, ושמעתי כי הזמינו אותו לעלות לס"ת שביעי בפי בהר סיני והש"ץ הראה לו בפי להתחיל ואם מעט נשאר בשנים והמנוח אנינה דעתיה ורמז להש"ץ לחזור מפי הקודם אם עוד רבות בשנים, ועכ"ז לא פלט ונשאר חולה ואחר איזה חדשים נלב"ע זלה"ה (הוא המחבר ספר מדרש אליהו ע"ד הסוד רמזים נפלאים) וכל העיר הספידוהו ז' ימים בבהכ"נ הגדולה, ויהי כאשר תמו ימי האבלות נכנסו כל גדולי יִשְׂרָאֵל אצל רבינו המחבר היר"ח והמליכוהו עליהם בהיותו בן כ"ו שנים, והוא היה בן הבכור קדוש מרחם, והתחיל לדרוש ברבים מתחילת שנת כת"ר, ובמענה לשון, צחות שפתים, ובדברים היוצאים מן הלב רבים חשיב מעון, וכל קהל עדתו לדברו כסופה ירדופו, ואחריו ילכו ובקולו ישמעו, מה דשרי לית מאן דאסיר ומה דאסיר לית מאן דשרי, ולא היו מפילים מדבריו ארצה, וכמה פעמים אמרתי אם היו יִשְׂרָאֵל שומעים לנביאים בימים ההם כמו ששומעים לרבינו זלה"ה בזמן הזה לא היה נחרב ב"ה ולא גלינו מארצנו וכו'.

בכל יום שב"ק היה ארי דורש קרוב לג' שעות בפי היום, ובחול היה גומר תפלת שחרית ועודנו מעוטף בציצית ומוכתר בתפילין היה יושב ודורש תלי תלים באגדות ובתלמוד (וכבר נדפסו ה' חלקים בן יהוידע ועוד מהדורא בתרא בניהו ח"א) וגם כמו חצי שעה היה יושב ומלמד שו"ע או"ח ויו"ד, וכל ד' שנים היה גומרם וחוזר עליהם חלילה וביום הסיום היה עושה סעודה גדולה מכיסו וממונו ומזמין כל חכמי העיר ואומר דברי תורה שלא שמעתם אוזן.

בד' שבתות הידועים שובה. הגדול, זכור, כלה, היה הזכות לו לבדו (ירושה מאבותיו הקדושים כפי מנהג בבל) לדרוש מעומד ומעוטף בציצית לערך ד' שעות (ושאר דרשני הצבור מבטלים) ומתקבצים בבהכ"נ הגדולה לערך יו"ד אלפים אנשים ונשים, ונשמע קולו בבואו אל הקודש, כקול מים רבים כקול שדי, ובמוסריו יחתום, מוסר פשטי השייך לכל נפש ככתוב בהקדמתו לס' בן איש חיל, וכל הפלפולים וכו' מצניעם לעת הצורך ליום ז' אלול יום יאר צייט של הרב מו"א ז"ל שדורש ברב עם חכמים ונבונים.

מימיו לא רצה ולא נתפייס בשום אופן לקבל עליו שום שררה על הצבור כו"ע, אלא כל ימיו מתבודד בעליתו יושב ולומד וכותב. כמה פעמים בקשו ממני מקצת רבנים ומחברים שבחו"ל להודיעם תולדותיו, חיבוריו וכו' וכו' ולא נתן לי רשות בשום אופן.

על שום ספר לא רצה ליתן הסכמתו, לא חלילה בשביל זלזולו במחברי הזמן, חס ושלום, שהרי אפילו על ס' זבחי צדק להרב מורינו כמוהר"ר עבדאללה סומך זלה"ה שהיה רבו לא רצה לכתוב הסכמה אלא הטעם שמעתי כי הרב מו"ז רבינו משה חיים ז"ל כתב הסכמה בש' תקצ"ז לס' פאת השלחן להר"י משקלאו תלמיד הגר"א ז"ל, ובאותה שנה חליי"ש ולא זכה לראות הס'. וכן היה עם מו"א. רבינו אליהו ז"ל כתב הסכמה בש' תרי"ט על ס' קול ששון להרב המקובל וכו' כמוהר"ר ששון מרדכי ז"ל ובאותה שנה חליי"ש ולא זכה לראות הספר, אשע"כ היה לבו מהסס מליתן שום הסכמה.

כל המשרתות שבביתו, כולם בתולות שלא הגיעו לפרקן, או זקנות שפסקו זוהמתן, וכל זה כדי לאכול בטהרה.

בימי בחרותו ועשירותו כידוע ומפורסם התענה ששה שנים כסברת ס' הקנה, שש שנים יעבוד, ובשביעית יצא לחפשי מהיצה"ר, ואחר כל התעניות היה מסגף עצמו בסיגופים גדולים עד שלא היה אוכל אבטחים אדומים כל ימי הקיץ והיה ממתין עד יום ר"ה ומברך עליהם שהחיינו, וידוע תוקף החמימות בבבל.

אהבתו לישראל במדה גדושה עד מאד ובפרט אהבת ירושלם ושאר ארצות החיים ולמסדותיהם, וכמה היה מכבד ומטיב להשד"ר, וכמה היה מלמד זְכוּת על תושביהן ומעורר רחמים עליהם, ובזמן שהיה מגיע לו מכתב ממנהיגיהם שעומדים באיזה

מצור ומצוק חלילה היה עושה הרעשות ומקבץ נדבות ושולח להם בהקדם האפשרי. ורוב ספריו הדפיסם בעה"ק ירושת"ו כדי להנות את הפועלים והעסקנים תושבי אה"ק.

את גדולתו בכל מקצועות התורה לא נצרכה למימר, כי ספריו יעידון יגידון על רוחב שכלו ורוה בינתו ובקיאותו בפשט ורמז ודרש וסוד לשם שמים בהפלא ופלא, וכל מי שלומד תורה לשמה יבחין וידע וירגיש בלמדו מתוך ספריו הקדושים, ואם רצית לדעת גודל קדושתו ופרישותו ומעשיו ותורתו וכו' אפס קצהו תראה מספרו הבהיר חסדי אבות דף י' ע"ב ואילך, דף מ' ע"א ואילך דף קי"ד ע"ב ואילך, דכל אלו העניינים המה על עצמו והוא תולה באחרים לגודל ענותנותו.

בשנת תרכ"ט עלה לירושת"ו והלך ע"ד המדבר באורחות לא סלולות, ומארי"ץ יע"א נלוו עמו מאציליה ומגדוליה ללוותו ירושלימה, והמה ראו כן תמהו שכל היום היה יושב וגורם בע"פ למרות שהוא רוכב במרכבתו, ולא די זה כי גם בחצות לילה ממש היה ניעור ואומר תיקון חצות ולומד עד אור הבוקר. ושמעתי כי בהיותו באה"ק עשה השתטחות ע"ק הצדיקים ובכלל השתטח ע"ק בניהו בן יהוידע ז"ל (כידוע מכתבי האר"י ז"ל בענין היהודים ע"ק הנז' בפרט) ובאותה שעה נתוספו לו רזי דרזין תלי תלים גדולי גדולים, קודש הלולים, ונעשה כמעין המתגבר, לזאת כל ספריו קרא להם שמות כשמות בניהו, בן יהוידע, בן איש חי, בן איש חיל, רב פעלים, מקבציאל.

מאליו היה שולח ומצוה לקצת חכמים שילמדו דברים הנוגעים לשורשי נר"ן שלהם, הלימודים היו מתנ"ך ומזוה"ק ומהאדרות, ובאיזה יום ילמדו ובאיזה עת, ולפעמים שהיה אומר להם להדליק נרות לע"ן תנא פ' או אמורא פ' או האר"י ומוהרח"ו ז"ל וכיוצא.

עיין בס' בן יהוידע ח"ב דכ"ט ע"ב מ"ש רבינו המחבר זלה"ה וז"ל ואתה המעיין המשכיל שמע נא את הדברים האלה אשר אני אומר כותב ומודיע, ומדברים אלה תבין ותלמוד לכמה עניינים, והוא שזה קרוב לחמישים שנה חלם חכם א' חסיד ומקובל פה עירנו על חכם. רשום שהיה עודנו חי פה עירנו שהוא גלגול אחז מלך יהודה וכו' עיש"ב וברוחב, וברשות קוב"ה הנני מגלה סוד שהוא היה מו"ר הרה"ג

עבדאללה סומך זלה"ה בעה"מ ס' זבחי צדק הנד"מ בבבל יע"א והיה רבו של רבינו המחבר ז"ל, ורבינו המחבר ז"ל היה שולח ומודיעו איזה לימודים ותיקונים לשרשי נר"ן שלו, וכל מה שהיה בימי רבינו הרע"ס מתחילה וע"ס ומקרי הזמן בחייו ואחר פטירתו כידוע, רובם ככולם גילה אותם רבינו המחבר זלה"ה וגילה טעמיהם וסמכם על אדני האמת והצדק (ויען כי הדברים נאמרו בסוד גדול ליחידי סגולה לבי מהסס לפרסמם בכתב, והגם כי יש לחלק ולומר כי רבינו מיאן לפרסמם מרוב הענוה, שמא יחזיקו אותו לבעל רוה"ק ודמי לבר אלקין).

גודל ענוותנותו אין הפה יכול לספר, כשהיה רואה ת"ח נכנס אצלו היה שמח לקראתו כמוצא שלל רב והיה הולך לקראתו ומקבלו בספי"פ ומושיבו אצלו ושומע כל דבריו ובקשותיו, וכשגומר ורוצה לילך לו היה הולך עמו ומלווהו עד שער החצר, וכשהיה רואה הלמדנים הצעירים שיודעם ומכירם שנפשם. איותה בתורת ה' וכו' היה מראה להם פנים צהובות יותר ויותר. ובדידי הוה עובדא כשהיתי רך בשנים לערך עשרים שנה או ב"א, והייתי הולך לביתו היה קם מלפני ומושיבני אצלו ומדבר עמי באב את בן ירצה, והגם כי לא היתי בסוג ת"ח כי אם למדן פשוט, ומשרת בקודש בחזנות בבית הכנסת שלו.

כמה לימודים והנהגות ישרות פעל ועשה כמו סדר ליל ער"ח, וסדר ה' באב (פטירת רבינו הארי ז"ל), ל"ג לעומר. תיקון לשובבים, תיקוני תפלות סדר היום, דבר בעתו מה טוב ורובם ככולם מקימים אותם בעירנו בבל יע"א בחשק עצום ובאהבה רבה ושמחה גדולה, וכמה אנשים הולכים אצלו ומגלים לו סודתיהם מתודים על פשעיהם ומבקשים ממנו תקונים. והוא בחכמתו הנפלאה המציא להם תיקונים קלים וישרים וסמכם על הקדמות האר"י ז"ל הנם כתובים על ספרו הישר ס' לשון חכמים ח"א וח"ב לך נא ראה כי מצאת שמה כי תדרשנו.

בשנת תרס"ט קודם פטירתו באיזה חודשים כתבו לו מכתבים ויקירי ירושלים רבניה וגדוליה כי יואיל בטובו לעלות ההרה על מכון הר ציון לקבל עליו משרת ראשון לציון כיד שעל ידו תהיה צליחתנו ותכבה אש המחלוקת (והגם כי מקצתם ציון ישאלו על זה, ונומיתי להם כי מידע ידענא ביה כי מאן ימאן) והמה נתחכמו וסדרו

לו מכתבים כי רק שמו יקרא עלינו, וגם להורות ולהבין ותול"מ, ושאר עול הצבור והיחיד וכיוצא המה בכתף ישאו, ועכ"ז תשובתו הרמתה כך היתה במכתבו לי יום יוד ניסן, בשעה זו קבלתי שלשה מכתבים מן פו"פ ושלשתם מתנבאים בסגנון א' לבקש ממני וכו' וגם מן ב' בתי דינין שבירושת"ו ומן ק"ק התימנים יצ"ו קבלתי כנז' והחזרתי להם תשובה כי לא אוכל לעשות הדבר הזה ומעלתו יקבל המכתבים מתוך המכתב וימחול לשלחם לידם. ואם הרב... אינו מצוי בירושת"ו ימחול למסור המכתב ליד... כי גם ממנו קבלתי מכתב כנז' ואני הצעיר חקרתי ושאלתי על הרב... ואמרו לי שנסע מפעה"ק קודם איזה ימים (לחיפה או ליפו ת"ו אינני זוכר בדיוק) ושאלתי את בנו אם מר אביו כתב להרה"ג מור היר"ח שרצונו לנסוע, והשיב לא, יען כי זו הסיבה בן לילה היתה, ונולדה לו מחדש והכרח לנסוע לאיזה ימים וכשהרציתי הדברים לפני בני עליה והם מועטים היודעים מהמכתבים הנז"ל המה ראו כן תמהו והחזיקו את רבנו לבעל רוה"ק. ואני החזרתי תשובת המכתב לרבינו זלה"ה וסימתי כי בענין הרב... לא נמצא כעת פעה"ק, ויען כי אין דרך הרב הנז' לנסוע מירושת"ו לכפרים וכו' כו"ע היתה פליאה בעיני רבים וכן שלמים מאתנו והחזיקו את הרה"ג נ"י לבעל רוה"ק, ויהי כמשיב (יום י"ד סיון) לנעמ"י מוד"ע מקבלת מכתביו היקרים טו"ב ול"ג למב"י ושו"ש משה"ט וכו'. וראיתי באחד מכתביו הנז"ל חלום אחד שחלם בשעה שאינה מן היום ולא מן הלילה והנני אומר לכבודך חלמא טבא חזית והיא רחוקה ממני, והגם שאמרו חז"ל משחרב בהמ"ק בטלה ונתנה לתינוקות, אך באמת גם זו רחוקה ממני.

קודם פטירתו באיזה ימים רצה ללכת להשתטח על מצבת אדוננו יחזקאל הנביא זיע"א כדרכו בקודש בימיו האחרונים (עי' בקונטרס מראות יחזקאל בספר עוד יוסף חי) ויעל אל על קרוב למקום ההוא (יום י"ג אלול תרס"ט, והוא ישב על כסא תורתו י"ג אלול תרי"ט סך הכל חמשים שנה תמימות תהיינה מיום ליום זיע"א) ויביאוהו בבלה, וכל העיר הלכו לקבלו ולחלוק לו כבודו האחרון ונוסדו ונועדו יחדיו זקנים עם נערים ועוללי טיפוחים יצא חתן מחדרו וכלה מחופתה וגם הנשים המניקות לקחו ילדיהן בחיקהן וכולם הלכו לאחר מטתו וגדל המספד כמספד הדדרמון כפלים

בבקעת בבל, וספדה הארץ משפחות משפחות לבד ונשיהם לבד, ובכל יום משבעה ימי בכיתו סגרו חנויותיהם ובטלו מלאכותיהם ונתקבצו בביהכ"נ הגדול, ושמה הספידוהו וקוננו עליו, הוי אדון והוי הודו. ולפי שהיה תימה גדול' בעיני הקהל, ענין פטירתו חוץ לביתו וכו' הוכרח הרב המופל' בנס' ובנ' כמוהר"ר מהרש"א נר"ו לגלות זה בפרהסי' באמצע דרשתו והספדו (שהוא היה הספדן ביום א' מימי השבעה) וכך אמר שנגלה לו כי רבינו הקדוש הוא שורש מיוסף הצדיק זיע"א ובהכרח צריך להיות הפטירה במקום א' והקבורה במקום א' דוגמת יוסף הצדיק זיע"א שהעלו את עצמותיו וד"ל. והיה בדעתי לכתוב עוד ועוד משבחי רבנו זלה"ה אמנם לאפס מקום וגם שלא יאמרו סיימתינהו וכו' נקיטנא בקצי"רי והיה הקצ"ר אמיץ, אך חשבתי דרכי לכתוב פה מעשה שהיה אחר פטירת רבנו זלה"ה ואסיים בה, והיא כי מיום שנלב"ע רבנו זלה"ה התחילו לילך ולהשתטח על מ"ק רוב תושבי העיר (חמישים אלף בפי') בכל יום עש"ק, ולפי שבתי החיים הוא סמוך לשכונת הישמעלים המה ראו כן תמהו, והתחילו להיות שואלים ודורשים על מה זה נוהרים המונים המונים בכל יום עש"ק? והשיבו להם כי פה נגנז ארון התורה, חכימא דיהודאי, דמי לבר אלהין, וגוי אחד אכלתהו אש הקנאה אש לא נופח והזיד להקניט את היהודים ולבזותם, והרהיב עז בנפשו בתוך ריבוי עם הקודש אשר הפרידם וקרב אל מצבת הקודש וגילה כנף בגדיו בכדי להשתין ח"ו על מ"ק, והנה האומלל אחזתו רוח עועים ונפל ארצה ובאשר כרע שם נפל שדוד, ואחוזת מרעהו רעים רעועים בראותם כל זה הביאו חמור וישאוהו עליו והוליכוהו לביתו, וסבל ג' ימים יסורים קשים ומרים וסוף כל סוף המטה שעלה עליה לא ירד ממנה ויחי לאות לבני מרי, כן יאבדו כל אויביך ה', ומהיום ההוא והלאה התחילו להוקירו ולכבדו גם הגוים ולהדליק לו נרות ונודרים לו נדרים ונדבות בעד רפואתם. וגדול נס האחרון כי א' יהודי רך ויחיד המחלה תקפתהו וניטל ממנו כח הדיבור ונתאלם לגמרי, וכששמעו קרוביו ענין הגוי הנז' לקחוהו אמו ואחותו והלכו להם על מקום מ"ק רבינו זלה"ה ושפכו שיחתם ודמעתם ונשתטחו על קבורתו והעלו עפר על ראשן, ולא משו מתוך המקום הקדוש עד שנפתח פה הילד והתחיל לדבר.

אחר כל הדברים והאמת האלה אערוך תפלה, יה"ר שזכותו וזכות תורתו וקדושתו חסידותו ופרישותו ומעשיו הטובים יגן עלינו וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל בכלל, ובפרט לי אני עבדו נאמן ביתו אשר התהלכתי לפניו בלב שלם באמת ובאמונה.

אלו הם שמות. הספרים שנדפסו מן החבורים של הרב המחבר זללה"ה הדור אתם ראו ולכו הזו מפעלות איש צדיק ותמים ויוסף הוא והשליט הוא המשביר זאת חקת התורה תורת חכם, מקור חיים בן פורת יוסף וישראל אהב. את יוסף הוא היה מונה ספרי דבי רב את הנודעים על סדר האלף בית ישמע חכם ויוסף לקח.

א אבן שלמה דרושים בפרד"ס על שיר השירים ואם המלך על רות. קרן ישועה על מגלת אסתר נדפס פעם אחת.

ב אדרת אליהו דרושים על התורה נדפס פעם אחת.

ג אמרי בינה חדוד לתלמידים. נדפס ממנו חלק ראשון.

ד ברכת אבות דרושים ומוסר על מסכת אבות נדפס בפ"א

ה בן יהוידע על האגדות שבש"ס בנועם מגדים חמשה חלקים נדפס פ"א.

ו בניהו על האגדות כמעשהו בראשון כך מעשהו בשני נדפס ממנו חלק ח"א בפ"א

ז בניהו פירוש על התקונים נדפס ממנו איזה גרגירים בשני חלקים נדפס פ"א ויש לו עוד והמה בכתובים

ח בן איש חי דרושים על התורה בדרך הפרד"ס והלכות לשתי שנים נדפס פעם ראשונה בכרך אחד ושניה ושלישית בשני כרכים דרושים לבד והלכות לבד וכבר ספו תמו

ט בן איש חיל שני חלקים דרושים בפרד"ס לארבע שבתות שקבעו חז"ל לדרוש בהם לצבור דבר בזמנו והם שבת הגדול ושבת כלה ושבת תשובה ושבת זכור ומחוברים לח"א ספר שני אליהו דרושים לעלוי נשמות הצדיקים וספר נוה צדיקים הספדים על הצדיקים וחלק שני דרושים בפרד"ס לד' שבתות הנז' נדפסו פ"א.

י דעת ותבונה שרשים לבאים בסוד ד' ללמוד חכמת האמת מלוקטים ומסודרים מספרי רבינו מהרח"ו זצ"ל נדפס פ"א

יא חסדי אבות דרושים ומוסר על חסדי אבות נדפס ב"פ.

יב כתר מלכות מלוקט ומסודר מספר יצירה ומשאר ספרי קבלה ודברי סנגוריה ללמוד אותו בשני ימים של ראש השנה וכפור והושענה רבה דבר בעתו מה טוב נדפס שלשה פעמים.

יג לשון חכמים ב' חלקים ויחודים כוונות להולכים בתמים ותקונים לחוזרים למקורים מפני תקנ"ת השבי"ם נדפסו כמה פעמים.

יד סדר היום סדר לימודים ויחודים לתפלות ושאר הדברים הצריכים יום יום נדפס פי"א.

טו סדר לערב ר"ח בשם משמרת החודש וסדר שבעה באדר וחמשה באב וסדר ל"ג לעומר נדפסו כמה פעמים.

טז עוד יוסף חי כפי סדר בן איש חי דרושים בפרד"ס והלכות דבר דבור על אופניו נדפס פ"א וכמעט בלתי מצוי

יז קאנון אל נסא סדר הנהגה ומוסר לנשים בלשון ערבית נדפס שני פעמים.

חי רב ברכות שו"ת על ארבע חלקי השלחן ערוך נדפס פ"א.

יט רב פעלים כשמו כן הוא שו"ת על ארבע חלקי השלחן ערוך בארבע חלקים עם סוד ישרים בסוף כל חלק, שו"ת לבאים בסוד ד' נדפס פ"א.

כ תקון תפלה כשמו כן הוא קטן הכמות ורב האכות על סדר התפילה נדפס פ"א

ועוד יש לו כמה ספרים וחיבורים בנסתר ובנגלה והמה בכתובים יקרים מפנינים נודעים ולא נודעים. ולכן כל מי שחננו ד' בזהובים יכול לקנות עולמו בשעה אחת אם ירצה להדפיס את הספרים שכבר ספו תמו או לתמוך בהפדסתם או מן הכתובים. יפנה ישר להרב על פי הכתובת הזאת [ח"ר דוד יצ"ו בכמוהר"ר יעקב בכמוהר"ר יוסף חיים זלה"ה בגדאד עיראקי או עַל־יְדֵי הרב בן ציון חזן בירושלים ושכרו כפול מן השמים.

תפלה יקרה וקצה שלקטתיה וסדרתיה לאומרה בכל יום ומתוקה מדב"ש הי"ו המגיה ומו"ל ספר לשון חכמים

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתרחם עלינו ברוב רחמיך וגודל חסדיך ותתקננו בעצה טובה ומוצלחת מלפניך ותחזק את לבבנו בעבודתך וביראתך ותחננו חכמה ובינה ודעת והשכל בקדושה לעובדך בשמחה באמת ובלבב שלם ובנפש חפצה כרצונך הטוב ותמיד תחזקנו ותאמצנו בתורתך ועבודתך ויהיו

כל מעשינו לשם שמים ויראתנו קודמת לחכמתנו ותזכנו לשמוח ביוצאי חלצנו בעבודתך ויראתך לגדלם לתורה ולחופה ולמעשה לשם שמים למען רחמיך וחסדיך הרבים תדביק את נפשנו בעבודתך ויראתך למען נלך בדרך טובים וישרים ותאיר עינינו במאור תורתך הקדושה לש"ש ותיחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך הגדול הגבור והנורא ותזכנו לנו ולזרענו וזרע זרענו עד סוכ"ה לעסוק בתורה לשמה ולהיות אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שונאי בצע ושלמים בתורה ובענוה במדות טובות ובדעות טובות ובכל מיני שלימות ובריא מזליהו ומוצלחים בכל ענייננו בעושר וכבוד ובריאות שלימה ותאריך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים ותרחמנו ותחיינו חַיִּים אֲרֻכִּים, חַיִּים שֶׁל שָׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פַּרְנָסָה טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל חִלּוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאַת חֵטְא, חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוּשָׁה וּכְלִמָּה, חַיִּים שֶׁל עֹשֶׁר וְכָבוֹד, חַיִּים שֶׁתְּהֵא בָנוּ אַהֲבַת תּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, חַיִּים שֶׁתְּמַלֵּא אֶת־כָּל־מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה לְעָבְדְּךָ ולירא אמן כן יהי רצון.

א הקדמה ותפלות קודם סעודה
ב לימודים לסעודה שלכל יום
ג לימוד לסעודה א' של שב"ק
ד לימוד לסעודה ב' של שב"ק
ה בקשה לס"ת במנחה בשב"ק
ו לימוד לסעודה ג' של שב"ק
ז לתענית חלום בשבת
ח למוצאי שבת קדש וסעודה ד'
ט לימוד לכל ליל ראש חדש
י בקשה ולימוד לליל ר"ה
יא בקשה לתקיעת שופר
יב לימוד לר"ה בשבת
יג בקשה קודם ואחר תהלים
יד בקשה לעילוי נשמות
טו בקשה למוצאי ר"ה
טז בקשה לתענית עשי"ת

יז בקשה לסוף התענית
יח גילוי דעת לכל יום
יט לסעודת עיוה"כ בבקר
כ לאחר סעודת המפסקת
כא לימוד ליל ויום כפור
כב לימוד ליום כפור
כג בקשה ליום כפור
כד בקשה לאחר הנעילה
כה לאחר חזרת הנעילה
כו לסעודת מוצאי יום כפור
כז בקשה לעשיית הסוכה
כח בקשה קודם שיכנס לסוכה
כט לימוד לכל ליל סוכה
ל בקשה קודם ברכת לולב
לא ליו"ט שחל בשבת
לב בקשה ללמוד הושע"ר
לג לימוד ליום הושע"ר
לד לימוד לשמיני עצרת
לה להדלקת נר חנוכה
לו לימוד לט"ו בשבט
לז בקשה קודם המגילה
לח בקשה לאחר המגילה
לט שיר ליום פורים
מב בקשה לברכת האלנות
מג קודם בדיקת חמץ
מד לאחר בדיקת חמץ
מה בקשה לאחר ביטול חמץ
מו בקשה קודם ביעור המץ
מז לאחר שריפת החמץ
מח לאחר ביטול יום י"ד

מט סדר לפסח שחל בשבת
נ קידוש ליל פסח
נא ורחץ כרפס יחץ
נב בקשה קודם ההגדה
נג לנט"י של סעודה ש"פ
נד לימוד לסעודה של פסח
נה ללילי ז' של פסח
נו לאשמורת הבקר ש"פ
נז בקשה בל"ג לעומר
נח בקשה לערב שבועות
נט לחג השבועות
ס ללימוד ליל שבועות
סא לאחר לימוד ליל שבועות
סב לטבילת ליל שבועות
סג בקשה קודם הקידוש
סד פיוטים לחג השבועות
סה רמזים למגילת רות
סו תיקון א
סז תיקון ב
סח תיקון ג
סט תיקון ד
ע תיקון ה
עא תיקון ו
עב תיקון ז
עג תיקון ח
עד תיקון ט
עה תיקון י
עו בקשה למוהרש"ש ז"ל
עז בקשה לקודי' ואחר ספירת העומ'
עמוד שטו לימוד ליל כ"ה אלול

עמוד שטז לימוד ליום כ״ה אלול
עמוד שיח לימוד ליום כ״ו אלול
עמוד שיח לימוד במקום תקון רחל
עמוד שכ ב׳ לימודים טובים לכל יום מספר בן איש חי

בבקשה מכל מי שלומד ומתפלל בזה הספר לתקן את הטעיות תחילה ואח״כ ילמוד וחז״ל ותתקבׂ תפלתנו ברחמים וברצ׳ אכי״ר
בעזרת השי״ת וישועתו

סימן א
הקדמה לסדר למוד השייך לסעודה

יתחכמו החכמים ויתבוננו הנבונים. הלא זאת מודעת היא ששלימות נפש האדם בעוה״ז היא תלויה במלאכה גדולה של בירור ניצוצי הקדושה שהם חלקים הנפשיים של בית ישראל: ולצורך זה יש לאדם שני מיני עמל. האי עמל לימוד התורה הק׳ שעל ידי עסק התורה מתבררים ניצוצי הקדושה. והבי עמל אכילה ושתיה. שיש ניצוצי קדושה נבררים ע״י עסק התו׳ בלבד. ויש נבררים ע״י אכילה ושתיה. שיש כמה וכמה חלקי נפשות מעורבים בצומח ובע״ח וכמ״ש רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף פירוש מה שברא הקדוש ברוך הוא את בני האדם שיהיו רעבים גם צמאים שצריך להם אכילה ושתיה מפני כי נפשם של בני אדם בהם ר״ל במיני האכילה ושתיה תתעטף. כלומר מנולגלים וטמונים בתוכם. וע״י אכילה ושתיה של בני אדם שאוכלים כל מיני הצמחים ירקות ופרי האדמה ופרי העץ. וגם אוכלים כל בשר בע״ח. וגם שותים מים וכל מיני משקים. אז מבררים חלקי הנפשות ההם ומעלים אותם להשלים נפשם בהם:

ושני מיני עמל אלו הם בפה, כי הפה משמש שני מלאכות אחת של הכנסה שהוא אכילה ושתיה, ואחת של יציאה שהוא לימוד התורה הקדושה שמוציאה בפיו, כמ״ש כי חיים הם למוצאהם ודרשו רז״ל למוציאהם בפה, ולא יש מקום בגוף האדם שמשמש שתי מלאכות הפכיות שהם כניסה ויציאה אלא רק הפה בלבד, ולז״א (בקהלת ו׳:ז׳) כָּל־עֲמַל הָאָדָם לְפִיהוּ וְגַם־הַנֶּפֶשׁ לֹא תִמָּלֵא: כלומר כל עמל אדם בעוה״ז, כל דייקא: הן עמל תורה, הן עמל אכילה ושתיה הוא לפיהו, כי זה המקום הוא מכניס ומוציא כאשר אמרנו, ועכ״ז גם הנפש שהיא רוחנית ונזונת מן עמלים אלו שבפה, שהם א׳ בכניסה ואי ביציאה, לא תמלא חלקים השייכים לה מן הבירורים המעשים בפה, כי אין אדם מתמלא חסרונו בפעם ראשונה שבא לעוה״ז, אלא צריך להזור בגלגול כדי להשלים חלקים השייכים לנפשות הן מצד עמל תורה הן מצד עמל אכילה ושתיה ששניהם בפה המה עומדים:

והנה עמל תורה שהוא רוחני וקדוש מוכח מתוכו שמלאכתו היא מלאכת הקודש יען כי הוא נגדיי לחומר הגוף אבל עמל אכילה ושתיה מאחר שהוא עונג לחומר הגוף אינו מוכח ומבורר שמלאכתו היא בכלל מלאכת הקודש אלא הרואה אומר לעונג הגוף הוא בא ונעשה, על כן עסק זה אינו מתקדש להיות קודש ולהכלל בקדושה אלא ע"י הכונה והמחשבה שמכוין וחושב בסוד האכילה והשתיה ורמזיה ושורשה, ובאמת עין רואה דלאו כ"ע גמירי לכוין בסוד ה' וגם המבינים טרדת הזמן ובלבול הדעת מונעתם מן הכונה הראויה להיות בסוד ה'. ורק הלשון הוא יכול להשלים ככתוב (במשלי ט"ו:ב') לְשׁוֹן חֲכָמִים תֵּיטִיב דָּעַת שהאדם מסדר בפיו ולשונו מה שצריך לכוין ולחשוב בלבו ומוחו, ועל כן לשון חכמים הסדור בדרך תפלה ובקשה על כל מצוה ומצוה תטיב דעת לאדם, הן במעשה המצוה שעושה הן באכילה ושתיה שאוכל ושותה שע"ז ישלים האדם מלאכת הקודש של הבירורים:

ובראשית מאמר אגישה לפני הקוראים הנאמנים ענין הנוגע לאכילה שהוא מלאכה גדולה במלאכת הקודש של הבירור, והוא כי הכונות של האכילה הם חמשה כונות עמוקות שהם הא' מ"ו והב' נ"ח והג' לח"ם והד' ד"ק והה' פ"ד ומפורשים היטב בשער טעמי המצות לרבינו האר"י זלה"ה בפרשת עקב, ומפורש שם דמ"ש רז"ל בברכות דף ס"א מנוח עם הארץ היה הוא מפני כי מנוח לא היה מכוין בכל החמשה כונות הנז"ל אלא היה מכוין בשתים מהם בלבד שהם מ"ו נ"ח, ולהיותו מכוין ועושה בירור באכילתו בשתי כונות אלו דוקא שהם כונת מ"ו וכונת נ"ח על כן נקרא מנוח שהוא צירוף מ"ו נ"ח, ולהיות כי הכונה הזאת של מ"ו נ"ח הרמוזה בשם מנוח בלתי עליונה מאד. לכן ארז"ל מנוח עם הארץ היה, כי החכם יש לו כונה גדולה מכל זה, ולכן א"ל המלאך אם תעצרני לא אוכל בלחמך לפי שאין כונתך זו כ"כ גדולה עכ"ד ע"ש, נמצא אע"פ שהוא היה מכוין שני כונות אלו של מ"ו נ"ח כראוי, כיון דאינו מכוין בכל החמשה כונות שהם מ"ו נ"ה לח"ם ד"ק פ"ד קראו אותו עם הארץ, וכ"ש מי שאינו מכוין כלל אפילו באחת שראוי לקרותו עם הארץ, על כן אמרתי להביא כאן סדר בקשה קודם אכילה אשר כל אדם יכול לאומרה ובאלה הדברים יצא האדם ידי חובתו ותהיה נעשית מלאכת הבירור בידו כראויה והשי"ת ברחמיו לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים:

יאמר קודם נטילת ידים

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שתתן כח ובריאות ואומץ וחוזק באכילתי לעשות בירור ובמאכל אשר אני אוכל, לברר הטוב שבו מן הסיגים המעורבים בו, ויהיה נברר עַל־יְדֵי השינים הטוחנין ומבררין המאכל שהם כנגד ל"ב נתיבות חכמה המבררין הכל, וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת בשתי הלחיים הלועסין את

המאכל שהם סוד אבא ואימא שבהם ענין האכילה, וְכַכָּתוּב אִכְלוּ רֵעִים, שבלחי העליון יש א' עילאה שצורתה יו"י כמנין אותיות השם (יהו"ה) ברוך הוא והוא רומז באבא, ובלחי התחתון יש א' תתאה שצורתה יו"ד והיא רומזת באימא ושניהם עולים מספר מ"ו שהוא מלוי השם במלוי יודין (יו"ד ה"י ד"ו ה"י):

וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בכונה של נ"ח בשורש מציאות האוכל שהוא מספר א"ל יהו"ה שעולה עם הכולל מספר נ"ח:

וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן במספר לח"ם שהוא מספר שלשה שמות יהו"ה יהו"ה יהו"ה:

וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן במספר ד"ק שהוא מספר חיבור מ"ו ונ"ח ביחד בטחינת המאכל עַל־יְדֵי השינים, להדק אותו ולכתוש אותו ולעשותו ד"ק:

וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בבליעת המאכל אחר שנטחן, שאז יהיה באצטומכא גמר הבירור שמתעכל המאכל, והטוב שבו מתהפך לדם, והמזון הולך אל הכבד ומתפשט בכל העורקים והאיברים, והרע שבו יורד דרך בני מעים ויוצא לחוץ. וכאלו עשיתי הכונה של מספר פ"ד שהוא מספר נ"ח עם ציור א' עילאה שמספרה כ"ו שהם עולים מספר פ"ד שהוא אחה"ע שבגרון בבית הבליעה שהחיך שהוא סוד חכמה דוחה המאכל בגרון שהוא סוד אימא, וכאלו כונתי עוד במספר פ"ד שהוא מספר חנו"ך אשר בעולם היצירה, ובמספר האוכל שהוא מספר א"ל יהו"ה שביצירה:

וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בחיבור כל הכונות של מ"ו ונ"ח ולח"ם וד"ק ופ"ד אשר כולם עולים מספר ש"ע נהורין שהם מספר שני שמות אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד:

וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בהאכילה אשר אני אוכל להמשיך שפע ומזון מחיצוניות חכמה ובינה לתפארת ומלכות, ולהמשיך שפע ומזון מיצירה לעשיה, ולברר הטוב שבמאכל, ולברר ניצוצי הקדושה המעורבים בו עַל־יְדֵי חטא אדם הראשון, וגם לתקן כל נשמה המתגלגלת בו, ויתוקנו ויתבררו הכל עַל־יְדֵי מחשבה דאבא:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שבכח סגולת מ״ו נ״ה לח״ם ד״ק פ״ד העולים כמספר ש״ע נהורין שהם שני שמות א״ל מלאים אל״ף למ״ד שתפעול אכילתי פעולת הקרבן שמקרב הכחות העליונים ממטה למעלה כי כן האכילה תמציתה הולך לכבד ומהכבד ללב ומהלב למוח ממטה למעלה, כן עַל־יְדֵי אכילתי יתקרבו הכחות העליונים ממטה למעלה מעשיה ליצירה, ומיצירה לבריאה, ומבריאה לאצילות מדרגה למעלה ממדרגה עד אין סוף ברוך הוא, ומשם ישתלשל ויורד שפע גדול לכל העולמות עד הגיעו עלי וכל אבר ואבר מאיברי יחזיק אבר שכנגדו בעליון:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שכל ניצוצי הקדושה שבמאכל הזה וכל רוחות המגולגלים שבו יתבררו ויתוקנו כראוי, ומה שלא יתברר ויתוקן, אתה האל עושה חסד לאלפים ברחמך הרבים תשלים לבררם ולתקנם, ועשה למען שמך הגדול (יו״ד ה״י ויי״ו ה״י) שלא יחטיאוני ולא יזיקוני, ותשמרני ותצילני מאכילת איסור ולא תבא תקלה עַל־יְדֵי ותחבר כל ניצוצי הקדושה שנתפזרו עַל־יְדֵי בקליפה, ותחזירם אל הקדושה מנוקות מכל רע ואת נפשינו תטהר. וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

אח״כ קודם נטילת ידים יאמר בקשה זו

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו״ד וְהֵ״א בְּאוֹתִיּוֹת וָא״ו וְהֵ״א בְּיִחוּדָא שְׁלִים, בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, הֲרֵינִי בָּא לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה דְּרַבָּנָן לִטּוֹל יָדַי וּלְשַׁפְשְׁפָם הֵיטֵב קֹדֶם סְעוּדָה, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נָחַת רוּחַ לְיוֹצְרִי וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאִי, לְתַקֵּן שֹׁרֶשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן. וְתִהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ מִצְוָה זוֹ שֶׁל נְטִילַת יָדַיִם וְהַשְׁפְּשׁוּף קֹדֶם סְעוּדָה, כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בְּמִצְוָה זוֹ:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִּזְכוּת מִצְוַת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר נְבָרֵךְ עַל נְטִילַת יָדַיִם קֹדֶם סְעוּדָה, יִהְיֶה עִמָּהּ עֵת רָצוֹן לְפָנֶיךָ, וְיִמָּשֵׁךְ מִן אוֹר אֵין סוֹף שֶׁפַע מוֹחִין וְאוֹרוֹת גְּדוֹלִים לִשְׁנֵים עָשָׂר פַּרְצוּפִים הָרְמוּזִים בְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת הַכְּוֹלְלִים, שֶׁהֵם רְמוּזִים

בְּעָשֶׂר אֶצְבְּעוֹת הַיָּדַיִם, וּמִשָּׁם נִקַּבֵּל שָׁפַע עָשֶׂר הַבְּרָכוֹת, כַּכָּתוּב. וְיִתֶּן־לְךָ֥ הָאֱלֹהִ֖ים [יכוין להמשיך מן א"ס מוחין ושפע] מִטַּ֣ל הַשָּׁמַ֑יִם [חכמה] וּמִשְׁמַנֵּ֥י הָאָ֖רֶץ [בינה] וְרֹ֥ב דָּגָ֖ן [דעת] וְתִירֹֽשׁ [חסד]: יַעַבְדֻ֣וךָ עַמִּ֑ים [גבורה] וְיִשְׁתַּחֲוּ֥וּ לְךָ֖ לְאֻמִּ֑ים [תפארת] הֱוֵ֤ה גְבִיר֙ [נצח] לְאַחֶ֔יךָ [הוד] וְיִשְׁתַּחֲוּ֥וּ לְךָ֖ בְּנֵ֣י אִמֶּ֑ךָ [יסוד] אֹרְרֶ֙יךָ֙ אָר֔וּר וּמְבָרְכֶ֖יךָ בָּר֥וּךְ [מלכות]:

אח"כ יטול ידיו ג' פעמים רצופים בימין ושלשה פעמים רצופים בשמאל, וגם יעשה שלשה פעמים שפשוף בימין ושלשה פעמים שפשוף בשמאל וכמ"ש הרש"ש ז"ל, ואח"כ יגביה ידיו עד כנגד ראשו להעלות ולרומם לתפארת ומלכות שהם ו"ה להלביש לחכמה ובינה שהם י"ה, ולהגביה ולרומם לחכמה ובינה עם התפארת ומלכות לכתר שהוא קוץ היו"ד דשמא קדישא וליחדם יחוד שלם ולהמשיך שפע לגופו ולנשמתו ולקשרם, ואז תיכף יברך על נטילת ידים כדי שלא תהיה הגבהת ידיו לבטלה, שאסור להגביה ידיו בריקניא, ואחר ברכת ענט"י בעוד ידיו זקופים יפשוט ידיו לקבל שפע וברכה מעשר מיני שפע הנמשך מן אין סוף לשנים עשר פרצופים הכוללים בעשר ספירות הרמוזים בעשר אצבעות ידיו והם עשר מיני ברכות הנזכרים בפסוק ויתן לך האלהים וכו' ככתוב לעיל.

אח"ז ישב במקומו על השלחן ויניח שתי ידיו על הפת, ויברך ברכת המוציא בכונה ויכוין להשפיע מכל העשר ספירות של המלכות הנקראת לחם וידגיש אות ה' של המוציא כאלו יוצא עמה אות ה' אחרת ובמלת המוציא יגביה שתי ידיו והלחם יהיה בין שתי ידיו, ודע כי בשבת אע"פ שאוכל מותרות הרבה אינו הולך לחיצונים אלא הכל נבלע באיברים.

סימן ב
לימודים לסעודה שלכל יום

יעסוק בתורה על השלחן וע"י הלימוד שבתוך הסעודה יכוין לברר נר"ן המגולגלים וחלק הנשמות שבניצוצות המאכל שנבררו על ידי כוונת האכילה, וסדר הלמוד אשר ראוי ללמוד על השולחן הוא זה ותחילה וראש יאמר פסוקים אלו הכתובים בסידור רבינו הרש"ש ז"ל.

לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבֵּחַ, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדֵּר וּלְנַצֵּחַ, עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ: בַּעֲצָתְךָ תַנְחֵנִי וְאַחַר כָּבוֹד תִּקָּחֵנִי: וְהוּא רַחוּם | יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא־יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא־יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: אַשְׁרֵי | הַגֶּבֶר אֲשֶׁר־תְּיַסְּרֶנּוּ יָהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ: וַאֲנִי | בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָמַל עָלָי: שׁוּשׁ אָשִׂישׂ בַּיהוָה תָּגֵל נַפְשִׁי בֶּאלֹהַי כִּי הִלְבִּישַׁנִי בִּגְדֵי־יֶשַׁע מְעִיל צְדָקָה יְעָטֵנִי

כָּחְתָן יְכַהֵן פְּאֵר וְכַכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵּלָיהּ: וְיִבְטְחוּ בָךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא־עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה:
שִׂמְחוּ בַיהוָה וֶגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב: נַר־לְרַגְלִי דְּבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי: אוֹדְךָ
כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה:

אח"כ יאמר היום יום אחד בשב"ק השיר שהיו הלוים אומרים על הדוכן וכו' וכן בכל יום ויום יאמר שיר של אותו יום

הוֹשִׁיעֵנוּ | יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ:
בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם | וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ
יְהֹוָה | מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ | יְהֹוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת
לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ | שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל הָאָרֶץ אָמֵן | וְאָמֵן:

ויאמר פטום הקטורת כולה ופרק איזהו מקומן כולו, ואין כאלהינו וכו' עד כי בא מועד:

ודע כי כל הבקשות הנז"ל המיוסדים על כונות האכילה יש לאומרם גם בשבתות וימים טובים, וכן מפורש בספר זמרת הארץ להרב החסיד אביגדור עזריאל ז"ל שהוכיח כן מדברי רבינו האר"י ז"ל בכ"מ לכוין כונת האכילה של חול גם בשבתות ויו"ט, והעיד שכן היה עושה רבינו הרש"ש ז"ל וכל החברים של חסידי בית אל יכב"ץ, ואע"ג דאין בירור בשבת ויו"ט היינו מבי"ע התחתון שיש בהם תערובת טו"ר. אבל בשבתות ויו"ט אנחנו מבררים בעולם האצילות עצמו כי שם עלו בירורי המלכים שבררנו בחול ובירור זה נקרא אוכל מתוך אוכל דשרי ע"ש.

אח"כ יאמר לשונות אלו מלוקטים מזוה"ק מכמה מקומות והם דברים נפלאים ונוראים ועושים רושם בעת ובעונה הזאת דבר בעתו מה טוב.

כְּתִיב וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, פקודא דא לברכא ליה לְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא על כל מה דאכיל ושתי ואתהני בהאי עלמא בגין דברכאן דבריך בר נש לְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הוא אתי לאמשכא היין ממקורא דחיי לשמיה דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, ולארקא עליה מההוא משחא עלאה ואתי לאמשכא מתמן לכל עלמא, וְעַל דָּא כְּתִיב וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אינון ברכאן אריק בר נש באינון מילין מההוא מקורא עלאה, ואתברכאן כל אינון דרגין ומקורין ואתמליין לארקא כל עלמין, ואתברכאן כולהו כחדא, ועל דא אצטריך בר נש לשוואה רעותיה ברזא דברכאן, בגין דיתברכון אבהן ובנין כולא כחדא, ומאן דבריך לְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אתברך ונטיל חולקיה מאינון ברכאן בקדמיתא, כיון דשמא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מתברך מתמן נחית

ושרא על רישיה חולקא קדמאה, הָדָא הוּא דִכְתִיב בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ, כיון דההיא ברכתא אתיא ושריא על רישיה. מתמן אתפשט בכל עלמא, והא כְּתִיב בֶּרֶכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק כיון דהאי דרגא דצדיק אתמלייא, אריק להאי כלה חקל תפוחין קדישין, ומתמן נגדין ואתמשכאן לתתא:

ברכאן דלאו אינון בצלותא סלקין מתתא לעילא, עד דמטו גו נהורא דלא נהיר, ומתערי בתוקפא להההוא נהורא דלא נהיר בההיא ברכה, וסלקא אתערו לעילא עד דמטו לכורסייא עלאה מקורא דכל חיין, וכדין נפקי מההוא מקורא עלאה ברכאן אחרנין ואערעו אלין באלין, ונשקו אלין לאלין, ואתאן ושריין לריש צדיק לארקא לתתא, וכדנחתין אתברכן אבהן ובנין וכל שרגין דילהון, ורזא דאלין ברכאן לאתערא מעילא לתתא ברזא דא:

ברוך דא רזא דמקורא עלאה מכלא, לארקא ולאמשכא ולאנהרא כל בוצינין, ואיהו ברוך תדיר דלא פסקין מימוי, ומתמן שירותא דאקרי עלמא דאתי, וברוך דא אקרי הכא ברזא דחכמתא עלאה, דאמלי להההוא אתר בחד שביל דקיק דאעיל ביה:

אתה לבתר שארי לאתגלייא דהא האי ברוך סתים איהו, ובגין כך אקרי בארח סתים ברוך, מקורא דלא אתגלייא, אתה שירותא לאתגלייא לבד, ובגין כך אקרי אתה, ומאן איהו דא רזא דימינא ואקרי כהן לגבי ההוא אתר, ורזא דא אתה כהן לעולם, מאן כהן להההוא עולם אתה, ודא איהו ימינא עלאה דהא אשתכח לאתגלייא:

יהוה דא רזא דאמצעיתא, רזא דמהימנותא בכל סטרין:

אלהינו דא סטרא דשמאלא דכליל בימינא וימינא ביה, ואתכלילו דא בדא למהוי חד, ועד הכא אתקשרו ברכאן דכיון דאלין אתברכן כולהו דלתתא אתברכאן, לבתר דאינון אתברכאן ונטלי ברכאן לגרמייהו אתהדרו כלילן כחד להההוא מקורא, דאינון לא יכלין לאתהדרא לגבי ההוא אתר עד דאתברכאן, כיון דאתברכאן בקדמיתא אתהדרו ועלין לגבי ההוא אתר, לנטלא ברכאן יתירין אהרנין לארקא לתתא ועד דאינון אתברכאן לא עאלין ולא תאבין לגביה, וכד תאבין לגבי ההוא אתר ועאלין תמן, כדין אקרי ההוא אתר מלך, [וכנז׳ כל זה בפרשת עקב]:

כְּתִיב וְזֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה. שלחן דמילי דאורייתא אתאמרו עליה, קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נטיל ההוא שלחן ושוי ליה לחולקיה, ולא עוד אלא (סוריי״ה) רב ממנא

נטיל כל אינון מילין ושוי דיוקנא דההוא שלחן קמי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וכל אינון מילי דאורייתא דאתאמרו עליה סלקין על ההוא פתורא ואתעטר קמי מלכא קדישא כְּדִכְתִיב זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה דאתעטר קמי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, והא אורייתא אתיהיבת מימינא ושלחן איהו בצפון ועל דא אצטריך למהוי על פתורא דברי תורה, לחברא ימינא דאיהו רחמי בשמאלא דאיהו דינא. דאורייתא איהי (יהו"ה) מימינא ופתורא (אדנ"י) משמאלא וצריך לחברא לון. והאי שלחן דבר נש זכי ליה לעלמא דאתי וזכי למזונא דהאי עלמא וזכי ליה לאשתמודעא לטב קמי עתיק יומין, וזכי ליה לאתוספא חילא ורבו באתר דאצטריך:

האי שלחן קיימא לדכאה ליה לבר נש מכל חובוי, כד סלקין ההוא פתורא מקמי דבר נש, תרין מלאכין קדישין אזדמן תמן חד מימינא וחד משמאלא, חד אמר דא איהו שלחן דמלכא קדישא, מסדר יהא תדיר פתורא דא בברכאן עלאין ומשחא ורבו עלאה קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא ישרי עלוי, וחד אמר דא איהו שלחן דמלכא קדישא דא פתורא די עלאי ותתאי יברכון ליה, מסדר יהא האי פתורא קמי עתיק יומין בהאי עלמא ובעלמא דאתי:

כְּתִיב וּבֵרַכְתָּ֞ אֶת־יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ עַל־הָאָ֙רֶץ֙ הַטֹּבָ֔ה אֲשֶׁ֥ר נָתַ֖ן לָֽךְ, דאע"ג דהשתא יִשְׂרָאֵל לבר מארעא קדישא, עם כל דא מחילא וזכותא דארעא קדישא אשתכח מזונא וסיפוקא לכל עלמא, וְעַל דָּא כְּתִיב עַל־הָאָ֙רֶץ֙ הַטֹּבָ֔ה ודאי והא בגינה מזונא וסיפוקא אשתכח בעלמא, ומאן דאתעדן על פתוריה ומתענג באינון מיכלין, אית ליה לאדכרא ולדאגה על קדושה דארעא קדישא ועל היכלא דמלכא דאתחריב, ובגין ההוא עציבו דאיהו קא מתעצב על פתוריה בההוא חדוה ומשתייא דתמן קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חשיב עליה כאלו בנח ביתיה ובנה כל אינון חרבי דבי מקדשא:

לבתר דאכיל בר נש ואתענג, אצטריך למיהב חולקא דתמצית להיא סטרא, ומאן איהו מים אחרונים, ההוא זוהמא דידין דאצטריך למיהב לסטרא אחרא חולקא דאצטריך ליה, ועל דא אינון חובה, חובה אינון ובאתר דחובה שריין, ואיהו חיובא על בר נש למיהב להההוא סטרא חולקא דא, ועל דא לא אצטריך לברכא כלל, דהא ברכה לאו איהי בההוא סטרא:

כְּתִיב וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, מאן דמברך לְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מגו שבעא בעי לכוונה לביה ולשוואה רעותיה בחדוה ולא ישתכח עציב אלא יברך בהדוה ברזא דא, וישוי לביה ורעותיה למיהב ברכה ברזא דאצטריך, ארבע רתיכין שלטין בארבע סטרין ומשריין אתזנו מההיא ברכתא דשבעא, ובאילן מילין דברוך אתה אתהני ואתרבי ואתעטר ביה, ומאן דמברך אצטריך רעותא בחדוה ובעינא טבא, וְעַל דָּא כְּתִיב טוֹב־עַיִן הוּא יְבֹרָךְ, אל תקרי יבורך אלא יברך הוא יברך בעינא טבא בחדוה, דהא מההיא ברכתא ומההוא חידו נתן מלחמו לדל, אתר דליה ליה מגרמיה כלום, אתר דאתהני מכל סטרין ואתכליל מכל סטרין:

כְּתִיב כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא דא כוס של ברכה, דאצטריך למהוי על חמש אצבען ולא יתיר כגוונא דשושנה דיתבא על חמש עלין תקיפין דוגמא דחמש אצבען, שושנה דא כוס של ברכה והא חמש עלין תקיפין סחרין לשושנה, ואינון חמש אקרון ישועות, ואינון חמש תרעין וְעַל דָּא כְּתִיב כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא דא כוס של ברכה:

כוס של ברכה לא הוי אלא בתלתא, בגין דהא מרזא דתלת אבהן קא מתברכא, ועל דא לא אצטריך כוס אלא בתלתא:

כוס של ברכה אצטריך למיהב ליה בימינא ובשמאלא ולקבלא ליה בין תרווייהו, בגין דיתיהיב בין ימינא ושמאלא לבתר ישתביק ליה בימינא דהא מתמן אתברכא:

כוס של ברכה אצטריך לאשגחא ביה בעינא בגין דִּכְתִיב עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ ולא אצטריך לאתנשי מעינא אלא לאשגחא ביה:

כוס של ברכה אתברך בההיא ברכתא דקא מברך בר נש עליה לְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בגין דאיהי רזא דמהימנותא, ואצטריך לנטרא ליה בנטירו עלאה כמאן דאיהו חשיבותא דמלכא, דהא בגיניה אתברך פתוריה בשעתא דברכת מזונא דההוא בר נש מברך ברכה על הארץ אצטריך למרמי מיא בחמרא בגין דלית לברכא רחם ה' על יִשְׂרָאֵל עמך בר במיא בגו חמרא וכגוונא דא עבד יעקב אבונא דמשיך ההוא יין מרחיק וסחיט ליה מענבים דההוא גפן, כְּדִכְתִיב וַיֵּבֵא לוֹ יַיִן וַיָּשְׁתְּ הא הכא אתכליל עילא ותתא, ועל דא ארחיק מלה ומשיך לו במשיכו דתרי תנועי והיינו לו ליה לתתא ליה לעילא, ואמר ויבא לו יין דארמי ליה מיא בההוא יין ואי לאו דאתרמי ביה מים לא יכיל למסבל, ובגין כך אמשיך לו בתרי טעמי דהא בתרין סטרין אחיד, וההוא יין אזיל

מדרגא לדרגא וכולהו טעמין ביה עד דיוסף צדיקא טעים ליה, דאיהו דוד נאמן הָדָא הוּא דִכְתִיב כִּיֵּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמֵישָׁרִים, מהו כִּיֵּין הַטּוֹב דאתא יעקב וארמי ביה מיא דא הוא יין הטוב, והא כְּתִיב וּבַגָּפֶן שִׁלְשָׁה שָׂרִיגִם דא איהי גפן דאשתמודעא בקדושה, וְעַל דָּא כְּתִיב ובגפן ההיא דאשתמודעא, ההיא דכל קדישין טעמו חמרא עתיקא, חמרא טבא חמרא דיעקב יהיב ביה מיא, עד דכל אינון דידעין לטעמא חמרא טעמו ליה והוא טב להכא וההיא גפן כד מטא לגבה אושיטת תלתא שרגין ואינון תלת דיוקנין דאבהן דאתקדשת בהו, ולית קדושה אלא ביין ולית ברכתא אלא ביין באתר דחדוה שרי, והיא כפורחת כבלה דאתקשטת ועאלת ברחימו בחדוה דההוא יין דאתערב במיא כדין עלתה ניצה סליקת רחימו דילה לגבי דודה ושריאת לנגנא ולאעלא ברחימו, ובדין אתמליין ואתבשלן אינון ענבים רכיכן ומליין מההוא חמרא טבא עתיקא חמרא דיעקב ארמי ביה מיא:

כְּתִיב וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דא איהו בכוס של ברכה, דכד בריך בר נש בכוס של ברכה אצטריך למחדי ולאחזאה חדוה ולא עציבו כלל, דכיון דנטיל בר נש כוס של ברכה קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קאים על גביה, ואצטריך בר נש למעבד הזמנה בפומא בקדמיתא דכד אזמין בר נש לברכא לְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שכינתא אתתקנת לגבי עילא לקבלא ברכאן, וסטרא אחרא אתכפייא ובגין כך בעי הזמנה דפומא:

ואצטריך לברכא על הכוס במותב תלתא נְבָרֵךְ שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ וּבְטוּבוֹ חָיִינוּ, דא אצטריך רעותא לעילא לגבי עתיקא דעתיקין ועל דא איהו בארה סתים, וכיון דאמר ובטובו חיינו הדר ואמר הַזָּן אֶת־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוּבוֹ בְּחֶסֶד כְּדִכְתִיב נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ועל דא הזן את הכל דהא חסד נחית ואתפשט לתתא וזן כלא כחדא, ודא אקרי ברכת ימין אבל שמאל לאו איהו בברכת מזונא ובגין כך שמאלא לא תסייע לימינא ולית לון לאתערא שמאלא כלל, דהא לית הכא שמאלא בגין דלית חולקא לסטרא אחרא במזונא דישראל, דהא סטרא אחרא זבין בכורתיה וחולקיה ליעקב אבונא והא אנן יהיבנן ליה חולקיה בזוהמא דמיין בתראין ועל דא לית ליה חולקא בהדן דלית ליה לעילא כלום ועל דא לא יתקרב שמאלא כלל בברכת מזונא:

וכיון דבריך בר נש ברכת ימין, אצטריך לדבקא ארץ החיים בימין לאתזנא מתמן ולפרנסא ולמיהב מזונא לכלא, ועל דא ברכה תניינא איהי ברכת הארץ ואצטריך לאדכרא בה ברית ותורה דאיהו תיקונא דהאי טוב, עַל הָאָרֶץ דא איהי ארץ החיים, וְעַל הַמָּזוֹן דא איהו חסד הא כלילו דא בדא בדביקותא חדא, אתפשטותא דטוב איהי הודאה דאקרי חסד ודא פשיטו דטוב דאתפשט בארץ החיים:

כיון דמתברכא האי ארץ החיים מסטרא דימינא ומקבל מזונא, כדין בעינן רחמים על כלא, רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ, וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, דהא מההוא מזונא וסיפוקא דארץ החיים נזכי אנן ובי מקדשא, דיתבני בית מקדשא לתתא באינון רחמים, ובשבת דלא אשתכח דינא למהוי נצח והוד כלל חסדים, אומר רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ למהוי תרווייהו חסדי דוד הנאמנים, ועל דא עַל־תְּהִי צָרָה וְיָגוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ. דהא רצה ומודים אינון חסדי דוד, וְשִׂים שָׁלוֹם דקאמרן בצלותא בברכת עֹשֶׂה שָׁלוֹם הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב דכלא אתי מסטרא דימינא ולאו מסטר שמאלא כלום, מאן דנטל כוס של ברכה וקא מברך עליה כְּתִיב כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא, מאן ישועות דא ימינא דאיהו מושיע מכל מקטרגין דעלמא דְכְתִיב ותושע לו ימינו וּכְתִיב הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי:

א"ה עיין בזוהר פ' עקב רע"א ורע"ג, ופרשת תרומה קנ"ד וקנ"ז, פרשת ויקהל רי"ח, פ' בראשית א', פרשת תרומה קנ"ז, ס' בלק ק"ז, פרשת תרומה קס"ח, ועוד שאר מקומות.

אח"כ יאמר משנה זו

מי שֶׁזָּכָה בַּקְטֹרֶת, הָיָה נוֹטֵל אֶת הַבָּזָךְ מִתּוֹךְ הַכַּף וְנוֹתְנוֹ לְאוֹהֲבוֹ אוֹ לְקָרוֹבוֹ. נִתְפַּזֵּר מִמֶּנּוּ לְתוֹכוֹ, נוֹתְנוֹ לוֹ בְּחָפְנָיו. וּמְלַמְּדִים אוֹתוֹ, הֱוֵי זָהִיר שֶׁמָּא תַּתְחִיל לְפָנֶיךָ, שֶׁלֹּא תְּכָוֶה. הִתְחִיל מְרַדֵּד וְיוֹצֵא. לֹא הָיָה הַמַּקְטִיר מַקְטִיר עַד שֶׁהַמְמֻנֶּה אוֹמֵר לוֹ, הַקְטֵר. אִם הָיָה כֹּהֵן גָּדוֹל, הַמְמֻנֶּה אוֹמֵר, אִישֵׁי כֹהֵן גָּדוֹל, הַקְטֵר. פָּרְשׁוּ הָעָם, וְהִקְטִיר וְהִשְׁתַּחֲוָה וְיָצָא:

קטורת קשיר קשירו, נהיר נהירו. ואעבר זוהמא. ד' אתעביד ה'. ה' אתחבר בוא"ו. וא"ו סליק ואתעטר בה"א. ה' אתנהיר ביו"ד וכולא סליק רעותא לאין סוף. והוי כולא קשירו חד. ואתעביד חד קשירו ברזא חדא דאיהו קשרא עלאה דכלא. מכאן ולהלאה כיון דכלא אתקשרא בהאי קשרא. אתעטר כלא ברזא דאין סוף. ורזא דשמא קדישא

אתנהיר ואתעטר בכל סטרין ועלמין כלהו בחדוה. ואתנהירו בוצינין ומזונין וברכן אשתכחו בכל עלמין וכלא ברזא דקטורת:

אחד סממני הקטורת אשר המה הצרי והצפורן והחלבנה והלבונה מור וקציעה ושבולת נרד וכרכום הקשט קלופה קנמון. הנה הנם אותיות חננו ה' מלכנו השלום העושר ברכה טובה ורצה צורי קולנו והקם נפלנו וקרב קץ הפדות:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֵשׁ לָנוּ, שׁוּבָה עָלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ, בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ, בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה, כּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ, הַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ, שַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ, וְהָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְתוֹכוֹ, וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם, וּלְוִיִּים לְדוּכָנָם, לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם, וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים | בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְהוָה | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ: וְיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וּבְנֵה אוֹתָהּ בִּנְיַן עוֹלָם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וַאֲנִי אָהְיֶה־לָּהּ נְאֻם־יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וּלְכָבוֹד אָהְיֶה בְתוֹכָהּ:

ואחר גמר הסעודה קודם שיטול מים אחרונים יאמר בלחש בקשה זו.

יְהִי רָצוֹן שתתגרש הסטרא אחרא בכח שם (אהי"ה) דמלוי יודי"ן (אל"ף ה"י יו"ד ה"י) ושם (הי"ה) דמלוי (אלפי"ו) (אל"ף ה"א יו"ד ה"א) שעולה מספרם עם שמונה אותיות שורשיהם ושני כוללים כמספר שם (שד"י) ובכה זה תשרה שכינה על השלחן:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שתקיים בי ברכת עבדך יעקב אבינו שבירך את עבדך יוסף הצדיק. מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ וְאֵת שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָּ. וּתְקַיֵּם בי מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְהָיָה שַׁדַּי בְּצַרֶיךָ וְכֶסֶף תּוֹעֲפוֹת לָךְ: כִּי־אָז עַל־שַׁדַּי תִּתְעַנַּג וְתִשָּׂא אֶל־אֱלוֹהַּ פָּנֶיךָ: תַּעְתִּיר אֵלָיו וְיִשְׁמָעֶךָּ וּנְדָרֶיךָ תְשַׁלֵּם: וְתִגְזַר־אֹמֶר וְיָקָם לָךְ וְעַל־דְּרָכֶיךָ נָגַהּ אוֹר:

אח"כ יאמר לשם יחוד על מצות בהמ"ז

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה דאורייתא לברך ברכת המזון כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה. וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. לְתַקֵּן שׁוֹרֶשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ ברכה ראשונה וברכה שניה וברכה שלישית אשר נברך עתה על המזון. ותתן לנו כח ויכולת ועזר וסיוע להעלות מ"ן ולהמשיך ארבע המוחין לישראל ורחל [הגדולה] וגם תהיה חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ ברכה רביעית אשר נברך עתה. ותתן לנו כח ויכולת ועזר וסיוע להעלות מ"ן ולהמשיך ארבעה מוחין ליעקב ורחל. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנּוּ בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בארבעה ברכות אלו של המזון. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

אח"כ יטול מים אחרונים, וכשיטול יכוין להרחיק מעליו קטרוג (אסמו"ן ולילי"ת) על ידי מימי החסד. גם כשיטול מים אחרונים יכוין ר"ת מים אחרונים מ"א וגם בר"ת וס"ת דתיבת אחרונים שהם ג"כ מ"א (והם אותיות הפשוט. ומלא. ומלא דמלא. דב' אהי"ה דיודי"ן ודאלפי"ן הנז"ל) וכשיטול יאמר בפיו שלשה מלות אלו מים אחרונים חובה. וכן היה מנהגו של עט"ר הרה"ג מור זקיני זלה"ה. ויש סוד בדבר.

אחר שיטול מים אחרונים ינגב אצבעותיו ויאמר

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים | בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אֹותוֹ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ:

אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: סוֹף דָּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת־הָאֱלֹהִים יְרָא וְאֶת־מִצְוֹתָיו שְׁמֹור כִּי־זֶה כָּל־הָאָדָם: תְּהִלַּת יְהוָה יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ | נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ: וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה:

ואם יש לו כוס ברכה יטול את הכוס קודם וידבר אלי זה השלחן וכו' ואז יאמר וידבר אלי וכו'.

זה הוא סדר סעודה לירא׳ ה׳ ולחושבי שמו ואשרי הזהיר בו ואל יקוץ האדם ברבוי הלימוד. כי לימוד זה קב ונקי. ויחשוב האדם כמה הוא מאריך על שלחנו באכילתו שהוא עונג הגוף החמרי. וסדר לימוד זה מתחלה ועד סוף אם הוא בסעודה של חול שהאדם מקצר הזמן על השלחן, לא יגיע שיעור זמן הלימוד הזה כולו לשליש ולרביע משיעור זמן אכילתו. ואם הוא בשבת ויו״ט שהאדם מאריך הרבה על שלחנו. אפשר שלא יגיע לשיעור מעשר. וכלל זה אחוז בידיך הרגל על כל דבר נעשה טבע.

סימן ג

סדר הלימוד לסעודת א׳ ליל שבת קודש

בליל שב״ק כשיבא האדם לביתו יעשה הסדר של הקידוש והלימוד המתוקן על פי רבינו האר״י זלה״ה כאשר כתבתי בסה״ק בן איש חי פרשת בראשית בהל׳ שנה שניה תקחנו משם ויאירו עיניך, וכאן אוסיף להביא לשון זוה״ק המלוקט מכמה מקומות הראוי לאומרו בקידוש ליל שבת דבר בעתו מה טוב. ותאמר אותו אחר שתאמר לשון זוהר פרשת ויקהל המתחיל יומא דא מתעטרא וכו׳ וזה תוארו:

אתתקנו רתיכין קדישין, אתתקנו משריין לקדמות מאריכון יתער ויפוק לבושא דיקר דשבתא מסטרא דדרום ויתפרש על כל חילין ומשריין דלסטר ימינא ויתלבשן ביה. הא מטא עידנא דסלקא נקודה קדישא ונהורא נהיר ואתעטרא איהי באבהן, ואתחברת ואתאחדת בהו למהוי חד, ואקרי כלא שבת דאיהו רזא דתלת אבחן, דמתאחדן בבת יחידא ואיהי מתעטרא בהו ואינון בעלמא דאתי וכלא איהו חד, ודא איהו שבת ש׳ בת למהוי כלא חד, הא עידנא דנקודא קדישא סלקא ואתחזיאת ואתקשטת וכל חדוה אשתכח לעילא ותתא ועלמין כולהו בחדוה, ובהאי ליליא האי נקודה קדישא מתפשט נהורהא ופריש גדפוי על עלמא, וכל שולטנין אחרנין מתעברן ונטירו אשתכח על עלמא, ואתוסף רוח נשמתא בישראל על כל חד וחד ואתסחי ההוא בבוסמין דגנתא דעדן ונחית ושרא על עמא קדישא, וכד נחית ההוא רוחא קדישא נחתין עמיה לגו גנתא דעדן שתין רתיכין מתעטרן לשית סטרין, וכל רוחין ונשמתין דגנתא דעדן כולהו מתערי לההוא רוחא קדישא.

האי רוחא אתהני בהאי יומא קדישא מהנאותן דישראל ומענוגא דילהון ואצטריך למיהב ליה ענוגא במיכלא ובמשתייא תלת זמנין בתלת סעודתין דתלת דרגי מהימנותא והאי רוחא נטיל חדוה וענוגא באינון סעודתי דישראל.

האי רוחא אתהנייא כל שיתא יומין מרוחא עלאה דעתיקא דכל עתיקים וביומא דשבתא כיון דנחית ואתסחי בגנתא דעדן מליליא אתענג מענוגא דגופא בסעודתי דמהימנותא. ואתענג האי רוחא מעילא ותתא ואתרוי בכל סטרין בעטרא וענוגא דלעילא ותתא. וְעַל דָּא כְּתִיב וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת שבת דא הוא ההיא נקודה תתאה. אֶת הַשַּׁבָּת דא הוא האי רוחא.

כד אתוסף קדושן וברכן מלעילא על ההיא נקודא. אתנהיר כולא ואתעביד רוחא נהורא בכל סטרין אתפלג לעילא ונהיר. ואתפלג לתתא ונהיר. ודא הוא דִּכְתִיב בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. חולק אחסנא אית לן כחדא. חולקא דלעילא אתעטר מענוגא דלתתא דאתהני בהני סעודתי. ועל דא אצטריך לענגא ליה במיכלא ובמשתייא בלבושי יקר ובחדות דכלא. וכך מתעטרא האי חולקא לתתא ואתנטיר כמה דאצטריך סלקא לעילא ואתחברת בההוא חולקא אחרא. והאי נקודה נטיל כולא מעילא ותתא ואתכלילת מכל סטרין.

שבת שלום אתה שלום וכל אשר לך שלום. בזכותך ה׳ יברך את עמו בשלום. להם ברית שלום ויתענגו על רוב שלום שבת שלום. אתה שלום וכל אשר לך שלום.

יהיה זריז ונשכר לומר נוסח ליקבה״ו קודם הקידוש

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו״ד וְהֵ״א בְּאוֹתִיּוֹת וָא״ו וְהֵ״א בְּיִחוּדָא שְׁלִים, בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנָחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה דְאוֹרַיְתָא לְקַדֵּשׁ אֶת־הַשַּׁבָּת, וּלְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה דְרַבָּנָן לְקַדֵּשׁ עַל־הַיָּיִן, כְּמוֹ שֶׁפָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה פָּסוּק זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: זָכְרָהוּ בִּדְבָרִים הַנֶּאֱמָרִים עַל־הַיָּיִן. לְתַקֵּן שְׁרֹשׁ מִצְוֹת אֲלוּ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן. וַהֲרֵי אֲנָחְנוּ מוּכָנִים לְהַמְשִׁיךְ אוֹרוֹת עֶלְיוֹנִים לַחֲקַל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין עַל־יְדֵי הֲכָנָה בְּסוֹד הַמַּעֲשֶׂה וַהֲכָנָה בְּסוֹד הַדִּבּוּר. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִוַּנְנוּ בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בְּסוֹד הַמַּעֲשֶׂה וּבְסוֹד הַדִּבּוּר אֲשֶׁר יִסְדוּ לָנוּ עֲבָדֶיךָ חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּסֶדֶר הַקִּדּוּשׁ שֶׁל שַׁבָּת, וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ קִדּוּשׁ זֶה עִם קִדּוּשֵׁי בָנֶיךָ

הַיּוֹדְעִים וּמְכַוְּנִים כָּהֲגָן. וְיִמְשֹׁךְ שָׁפַע וּבְרָכָה רַבָּה בְּכָל־הָעוֹלְמוֹת הַקְּדוֹשִׁים, וּמִשָּׁם יִמְשֹׁךְ שָׁפַע רַב לְנַפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׁמָתָנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְלִשְׁמֹר אֶת כָּל־שַׁבְּתוֹת קָדְשֶׁךָ, כָּל־יְמֵי חַיֵּינוּ, בְּמַחֲשָׁבָה וְדִבּוּר וּמַעֲשֶׂה, בְּיִרְאָה וְאַהֲבָה וְשִׂמְחָה רַבָּה. וַהֲרֵי אֲנָחְנוּ מוּכָנִים לְקַבֵּל עָלֵינוּ מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל הַתְּשׁוּבָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וְשַׁבְתָּ֙ עַד־יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ וְשָׁמַעְתָּ֖ בְּקֹלֽוֹ. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְּהֵא עַתָּה עֵת רָצוֹן לְפָנֶיךָ, וְיִמְשֹׁךְ לָנוּ וְלִנְשׁוֹתֵינוּ וּלְבָנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל שָׁפַע שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חֵן וָחֶסֶד, וְרַחֲמִים, עַל־יְדֵי כ״ב צִנּוֹרוֹת עֶלְיוֹנִים אֲשֶׁר הֵם פְּתוּחִים וּמְרִיקִים שָׁפַע וּבְרָכָה מִבְּרֵיכָה הָעֶלְיוֹנָה מֵרֹאשׁ כָּל־הַכְּתָרִים. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבִּזְכוּת מִצְוַת מְזִיגַת כּוֹס הַיַּיִן שֶׁל הַקִּדּוּשׁ בְּמַיִם, מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ, מַעֲשֶׂר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ, וּבִזְכוּת יַעֲקֹב תְּמִימָךְ, אֲשֶׁר מִתֵּק הַגְּבוּרוֹת בַּחֲסָדִים, כַּכָּתוּב וַיָּבֵא לוֹ יַיִן וַיִּשְׁתְּ וְדַאַרְמֵי לֵיהּ מַיָּא בְּיֵינָא, כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ יִתְמַתְּקוּ כָּל־הַגְּבוּרוֹת וְהַדִּינִין וְנָמְלָנוּ חֲסָדִים טוֹבִים:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבִּזְכוּת מִצְוַת הַבְּרָכָה שֶׁל קִדּוּשׁ שַׁבָּת עַל כּוֹס יַיִן מָלֵא, יִתְמַלְּאוּ אוֹתִיּוֹת כּוֹס שֶׁהֵם כ״ף וְא״ו סָמֶ״ךְ, שֶׁעוֹלִים מִסְפַּר הַבְּרָכָה, וְיִהְיוּ צִנּוֹרוֹת לְקַבֵּל לָנוּ שָׁפַע הַבְּרָכָה מִן הַבְּרָכָה הָעֶלְיוֹנָה מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב יְצַו יְהוָ֥ה אִתְּךָ֖ אֶת־הַבְּרָכָ֑ה בַּאֲסָמֶ֙יךָ֙ וּבְכֹ֣ל מִשְׁלַ֔ח יָדֶ֑ךָ. וְעַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהִים הוֹאֵל וּבָרֵךְ אֶת־בֵּית עַבְדְּךָ וּמִבִּרְכָתְךָ יְבֹרַךְ בֵּית עַבְדְּךָ לְעוֹלָם. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִ֥י וְהֶגְיוֹן לִבִּ֑י לְפָנֶ֙יךָ֙ יְהוָ֣ה צוּרִ֖י וְגֹאֲלִֽי: ואח״כ יקדש

בתוך סעודה של ליל שבת יאמר פזמון זה בקול נעים עם פזמונים של שבת הנהוגים וידועים

עלי באר עלי באר פלגי מים פלגי מים

אגם מים מלא מים. פלגי מים פלגי מים. עלי באר וכו׳

אוצר מים מלא מים. פלגי מים פלגי מים. עלי באר וכו׳

באר מים מלא מים. פלגי מים פלגי מים. עלי באר וכו׳

חבית מים מלא מים. פלגי מים פלגי מים. עלי באר וכו׳

יאור מים מלא מים. פלגי מים פלגי מים. עלי באר וכו׳

כלי מים מלא מים. פלגי מים פלגי מים. עלי באר וכו׳
כוס המים מלא מים. פלגי מים פלגי מים. עלי באר וכו׳
מקור מים מלא מים, פלגי מים פלגי מים. עלי באר וכו׳
מעין מים מלא מים. פלגי מים פלגי מים. עלי באר וכו׳
מקוה מים מלא מים. פלגי מים פלגי מים. עלי באר וכו׳
מוצא מים מלא מים. פלגי מים פלגי מים. עלי באר וכו׳
נהר מים מלא מים. פלגי מים פלגי מים. עלי באר וכו׳
צנור מים מלא מים. פלגי מים פלגי מים. עלי באר וכו׳
שביל מים מלא מים. פלגי מים פלגי מים. עלי באר וכו׳
תהום מים מלא מים. פלגי מים פלגי מים. עלי באר וכו׳
עלי באר עלי באר. פלגי מים פלגי מים.

סימן ד

סדר הלמוד לסעודה ב׳ של שבת קודש

בשחרית קודם הקידוש יאמר לשון זה מלוקט מזוה״ק דברים כהויתן ואנכי לא חידשתי והוספתי דבור אחד משלי אלא כל הדברים האלה לקוחים כמו שהן מזוה״ק אך הם מפוזרים בכמה מקומות ואנכי סדרתים וחברתים יחד בעזרתי כיאות להם וזה תוארו:

שבת שבת יומא שביעאה קדישא, כמה חביב ויקיר אנת לעילא ותתא. אנת הוא טב לעלמא דין וטב לעלמא דאתי. אנת הוא דניח ליה לְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בך יתיר מכולא. והא כל ברכאן דלעילא ותתא בך תליין. ומנך מתברכן כל שתא יומין בך מלייא רישיה דז״א מטלא דנחית מעתיקא קדישא סתימא דכולא. ואטיל לחקלא דתפוחין קדישין תלת זמני בגין דיתברכון כולהו כחדא.

שבת שבת בך תליא מהימנותא דלעילא בעתיקא קדישא ובז״א ובחקלא דתפוחין קדישין. עלך אתמר בְּרָכַת יְהוָה הִיא תַּעֲשִׁיר וְלֹא־יוֹסֵף עֶצֶב עִמָּהּ: לית חולקא לעוצב בתוספת קדושתך.

שבת שבת הא אתייקרת מכל שאר זמנין וחגין משום דכולא בך אשתכח ולא אשתכח הכי בכולהו זמני וחגי ועל דא אדכרת תלת זמנין כְּדְכְתִיב וַיְכֻל אֱלֹהִים׀ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיִּשְׁבֹּת׀ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים׀ אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי.

שבת שבת אנת הוא חדוותא דמלכא קדישא. דהא אית בך תלת סעודתי דמהימנותא עילאה הא אינון סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו וכולהו חידו על חידו, מהימנותא שלימותא מכל סטרי, וישראל עמא קדישא ירתין סעודתין דילך, ובסעודתין אלין דילך אשתמודעון יִשְׂרָאֵל דאינון בני מלכא. דאינון מהיכלא דמלכא דאינון בני מהימנותא.

שבת שבת כמה וכמה חביב אנת ויקיר, בך מתעטרין אבהן וכל בנין ינקין. בך חייביא דגיהנם נייחין. בך אתכפיין כל דינין ולא מתערין בעלמא. בך אורייתא מתעטרא בעטרין שלימין. בך חדוותא ותפנוקא אשתמע במאתן וחמשין עלמין. בך אורייתא מתעטרא בכולא בכל אינון פקודין בכל אינון גזרין ועונשין.

בך אורייתא מתעטרא בשבעין ענפין דנהורא דזהרין מכל סטרא וסטרא. בך כל נשמתין דצדיקייא מתעדנין בתפנוקי עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין. בך זווגא דמטרוניתא קדישא לאפקא נשמתין קדישין לעלמא. בך זמין רוחא חדא מענוגא דההוא עתיקא מתפשטא בכלהו עלמין. וסלקא ונחתא ומתפשטא לכלהו בני קדישין. לכלהו נטורי אורייתא. ונייחין בנייחא שלים. בך נקודה תתאה נהרא לסלקא לעילא בשפירו דעטרין שבעין חולקין יתיר. וסבא דכל סבין אתער. בך אסתלקו כל רוחין בישין וכל מקטרגין בישין מעלמא. בך סוכת שלום פריסת גדפהא על יִשְׂרָאֵל ובגין דא אינון נטורין מכולא. בך מקדמי עמא קדישא לבי כנישתא בלבוש יקר בחדוה. מתעטרין בעיטרא קדישא דלעילא בההוא רוחא דקיימא עלייהו לתתא. בך משבחן עמא קדישא בשירין ותושבחן. וסלקין תושבחן לעילא ועלאין ותתאין כולהו בחדווה ומתעטרין כולהו כחדא. בך משבחין יִשְׂרָאֵל תושבחתא דאיהי ברזא דעשרין ותרין אתוון עלאין קדישין דמתעטרן באבהן ובתריכא עלאה קדישא.

בך איהו חדוה דאורייתא דלעילא תורה שבכתב דחדי באוריי׳ דלתתא תורה שבע״פ ואתחברו דא בדא. בך אתברכת ואתעטרת כורסייא מרזא דתורה שבכתב וכולא אתקדש בקדושה עלאה כדקא חזי. בך סלקין שבעה גוברין לס״ת לקבל שבעה קלין דאינון רזא דאורייתא, בך אשתכח רעוא דרעוין כד מטא עידן דצלותא דמנחה ועתיקא קדישא גליא רצון דיליה וכל דינין מתכפיין ומשתכח רעותא וחידו בכולא:

שבת שבת. אנת איהו חדוא לכולא. אנת איהו יומא דנשמתין דאתעטרא ההוא צרורא דנשמתין בתושבחן דמאריהון. בך קיימין עלאין ותתאין כולהו בזווגא חדא בעטרא דרוחא יתירא עלאה קדישא בָּךְ כְּתִיב וַיְכֻל אֱלֹהִים֙ בַּיּ֣וֹם הַשְּׁבִיעִ֔י, וַיִּשְׁבֹּת֙ בַּיּ֣וֹם הַשְּׁבִיעִ֔י, וַיְבָרֶךְ֩ אֱלֹהִים֙ אֶת־י֣וֹם הַשְּׁבִיעִ֔י. ויברך אותו מסטרא דברכה. ויקדש אותו מסטרא דקדושא. וישבות בו מסטרא דיחוד. ודא איהו ויכולו דאתכלילו ביה תלת אבהן דאינון ברזא דשמא דע"ב. בך טעמין יִשְׂרָאֵל מכל מאכלין טבין בגין לקשרא ולארקא ברכאן לגבי שכינתא מכל ספירן ולמחוי אשתקייא מכלהו. שבת שבת. כמה זכאה אנת. שבת אתקרית שמא דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי, ואנת שקיל לקבל אורייתא: וכל דנטיר יתך כאילו נטיר אורייתא כולא הָדָא הוּא דִכְתִיב אַשְׁרֵי֮ אֱנ֪וֹשׁ יִ֫עֱשֶׂה־זֹּ֥את וּבֶן־אָדָ֥ם יַחֲזִ֗יק בָּ֫הּ֥ שֹׁמֵ֣ר שַׁבָּ֭ת מֵחַלְּל֑וֹ וְשֹׁמֵ֥ר יָ֝דֹ֗ו מֵעֲשׂ֥וֹת כָּל־רָֽע:

שבת שבת. אנת איהו יומא שביעאה קדישא מתעטרא בשבעין עטרין. ושמא עלאה קדישא אשתלים בכל סטרין ואתנהירו כלהו דרגין, וכולא בחדוא דברכאן ובקדושה על קדושה ותוספת קדושה:

שבת שבת אנת הוא יומא שביעאה קדישא דאתקרית קודש. חדוותא ונטירותא דידך על כולא איהו. אנת הוא יומא דאתעטרת באבא ואימא ואתוסף קדושה על קדושתך מה דלא אשתכח הכי בשאר יומי, בגין דאנת הוא קודש ואתעטרת בקודש, הא אתוספת קדושה על קדושתך אנת הוא יומא דחדוותא דעלאי ותתאי כולהו חדאן בך. אנת הוא מלא ברכאן בכלהו עלמין וכלהו מנך אתזנו אנת הוא נייחא דעלאי ותתאי. אנת הוא יומא דחדוותא דמלכא. בך הלולא דמלכא במטרוניתא. בך אתעטר מלכא בההוא עטרא דעונג דְּכְתִיב וְקָרָ֣אתָ לַשַּׁבָּ֔ת עֹ֖נֶג, בך אתברך חקל תפוחין קדישין ומתברכין עלאין ותתאין. בך אתחזי חדוה בתלת מאח ותשעין רקיעין.

בך אתער אילנא דחיי ואקיש באינון טרפין דיליה רוח נשיבו חד מגו עלמא דאתי. ואינון ענפין דאילנא מתנענעין וסלקין ריחין דעלמא דאתי וההוא אילנא דחיי אתער ואפיק נשמתין קדישין ופריש על עלמא. בך כולהו יִשְׂרָאֵל מתעטרין בעטרין דאינון נשמתין קדישין. וכולהו בחדוה בנייחא. בך כולהו צדיקייא די בגינתא דעדן סלקין

ומתענגים בענוגא עלאה דעלמא דאתי. בך נשמתין נחתין לשרייא על עמא קדישא.
נשמתין דצדיקייא סלקין לעילא ואילנא דחיי בחדוה.
א"ה ראיתי להביא כאן פזמון לכבוד שבת סימן אברהם על שם אברהם אבא קדישא לאומרו בתוך סעודתיה בשחרית וזה תוארו.
אז תתענג על ה'. ביום שבת מאור עיני. בו ישמחו עם אמוני. בשיר ושבח וזמרה.
ברוך יום זה מפי עליון. בו ינוחו דל ואביון. קדוש בכל ניב והגיון. בי בו שבת אל צור נורא.
רחק בו כל קנייניך. אל תצא חוץ מחניך. בבד אותו מהונך טוב סחרו מכל סחורה.
הזמן בו אהוב וריע. והמוסיף אין גורע. לוה על אל ופורע מנה יפה גם יקרה.
מיום ראשון תצפהו. כל יום ויום תזכרהו. חמדת ימים תקראהו. בנועם ושפה ברורה.
חזקו אמצו ידידים. כי יום זה כולו מחמדים. שמחו באהבת דודים. ערוכה בכל ושמורה.

סימן ה

בקשה להוצאת ספר תורה במנחה

בתפלת המנחה בשעת הוצאת ס"ת תאמר בריך שמיה דמארי עלמא וכו'. וגם תאמר פסוקים אלו ובקשה זו.

וְהָיָה עַל־מִצְחוֹ תָּמִיד לְרָצוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה: כֹּה | אָמַר יְהוָה בְּעֵת רָצוֹן עֲנִיתִיךָ וּבְיוֹם יְשׁוּעָה עֲזַרְתִּיךָ וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית עָם לְהָקִים אֶרֶץ לְהַנְחִיל נְחָלוֹת שֹׁמֵמוֹת: הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָם: כִּי־תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תרים [תָּרוּם] קַרְנֵינוּ: כִּי־אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק יְהוָה כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן:

וַאֲנִי תְּפִלָּתִי־לְךָ | יְהוָה עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: ב"פ

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתעשה למען שמך הגדול ולמען רצון העליון המתגלה במצח עליון ותרחמנו ותחיינו חיים ארוכים טובים ומתוקנים.
אָבִינוּ, אָב הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם, רַחֵם נָא עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהָבִין, לְהַשְׂכִּיל, לִשְׁמֹעַ, לִלְמֹד וּלְלַמֵּד, לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ. וְיַעֲלֶה וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם

עִירֶךָ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, חוּס וְחָנֵּנוּ, וַחֲמוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, וְאָהֲבְתְּךָ וחמלתך לֹא תָסוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים וְגָמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן ו

סדר הלמוד לסעודת ג׳ של שבת קודש

קודם סעודה שלישית אחר מנחה יאמר לשון זוה"ק הזה.

אלין ארבע ממנן משגחן בכל אינון דמענגי שבתא והאי חיוותא קיימא עלייהו ונטלי בגינה תחותה. בכל יומא ויומא נגיד ההוא נהר דינור ואוקיד לכמה רוחין ולכמה שליטין וכד עייל שבתא כרוזא נפקא ושכיך ההוא נהר דינור וזעפין וזיקין ושביבין אשתככו. והאי חיוותא אזלא וסלקא על ארבע אלין שרפים דקאמרן. ועאל גו אמצעיתא דהיכלא דא בההוא אתר דאקרי עונג. בגין דבהאי אתר כד עייל שבתא מסתדראן תמן כל פתורי דבני עלמא דאקרון בני היכלא דמלכא. ואלף אלפין ורבוא רבוון ממנן קיימי על אינון פתורי. והאי חיוותא עלאה על אלין ארבע שרפים. עאל בההוא אתר וחמא כל אינון פתורי. ואשגח בכל פתורא ופתורא והיך מענגי ליה לכל פתורא ופתורא. וקיימא ובריך ליה להההוא פתורא. וכל אינון אלף אלפין ורבוא רבוון כולהו פתחי ואמרי אמן. ומה ברכה היא דבריך על האי פתורא דמסתדר ואתענגא כדקא יאות. אָז תִּתְעַנַּג עַל־יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל־בָּמֳתֵי אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר: וכולהו אמרי. אָז תִּקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי.

רוחא עלאה דאקרי (זכות אל א"ה שם זה לא יוציאנו בפיו) כד ההוא פתורא אתענג בכולהו סעודתי בסעודה בתראה תליתאה מסיים ואמר על כל אינון קדמאי אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ וַאֲרֻכָתְךָ מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְהוָה יַאַסְפֶךָ: כל אינון שבעין נהורין אחרינין בכל סטרין פתחי ואמרי הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יִרָא יְהוָה:

מצחא דאתגלי בעתיקא קדישא רצון אקרי. דהא רישא עלאה דא סתים לעילא דלא אתיידע פשיט חד טורנא בסימא יאה ואתכליל במצחא ובגין דאיהו רעוא דבל רעוין אתתקן במצחא ואתגלייא בבוסיטא. האי מצחא אקרי רצון וכד רצון דא אתגלייא

רעוא דרעוין אשתכח בכלהו עלמין. וכל צלותין דלתתא מתקבלין. ומתנהרין אנפוי דז"א וכלא ברחמי אשתכח. וכל דינין אתטמרן ואתכפיין בשבתא בשעתא דצלותא דמנהה דהוא עידן דכל דינין מתערין. אתגלייא האי מצחא ואתכפיין כל דינין ואשתכחו רחמין בכלהו עלמין ובגין כך אשתכח שבת בלא דינא לא לעילא ולא לתתא ואפי' אשא דגיהנם אשתקע באתריה ונייחין חייביא. ועל דא אתוסף נשמתא דחידו בשבתא. ובעי בר נש למחדי בתלת סעודתי בשבתא. דהא כל מהימנותא וכל כללא דמהימנותא ביה אשתכח ובעי בר נש לסדרא פתורא ולמיכל תלת סעודתי דמהימנותא ולמחדי בהו.

א"ר שמעון אסהדנא עלי לכל אינון דהכא דהא מן יומאי לא בטילנא אלין תלת סעודתי ובגיניהון לא אצטריכנא לתעניתא בשבתא ואפילו ביומי אחריני לא אצטריכנא. כ"ש בשבתא, דמאן דזכי בהו זכי למהימנותא שלימתא. חד סעודתא דמטרוניתא. וחד סעודתא דמלכא קדישא. וחד סעודתא דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין ובההוא עלמא יזכי בהו לאלין.

האי רצון כד אתגלייא כל דינין אתכפיין משולשולהון. תיקונא דעתיקא קדישא אתתקן בתקונא הד כללא דכל תיקונין. והיא חכמה סתימאה כללא דכל שאר. והאי אקרי עדן עלאה סתימא והוא מוחא דעתיקא קדישא. והאי מוחא אתפשט לכל עיבר מניה אתפשט עדן אחרא. ומהאי עדן אתגלף וההוא רישא סתימא דברישא דעתיקא דלא אתידע כד פשיט חד טורנא דהוה מתקן ואתנהרא. בטש בהאי מצחא ואתגלף ואתנהיר בכמה נהורין ואפיק וארשים בבוסיטא דא בהאי מצחא דאתרשים ביה חד נהורא דאקרי רצון. והאי רצון אתפשט לתתא בדיקנא עד ההוא אתר דמתיישבא בדיקנא ואקרי חסד עלאה ודא איהו נוצר חסד.

אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דִּמְהֵימְנוּתָא. דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא זְהֵיר־אַנְפִּין.

בתוך סעודה שלישית יאמר על השולחן פזמון זה שהוא מיוסד בלשון המקרא סימן תחכ"ה מ"ו

תתן אמת ליעקב. ותחי רוח יעקב. דרך כוכב מיעקב צוה ישועות יעקב.

חון יוצאי ירך יעקב. בנה משכנות יעקב. ואת כל נאות יעקב. תתן אותה ליעקב.

כה תאמר לבית יעקב. הבאים ישרש יעקב. לא עתה יבוש יעקב. יכופר עון יעקב.

השב את גאון יעקב. הקם עדות ביעקב. עת יאמר ליעקב. אל תירא עבדי יעקב.

מי מנה עפר יעקב. כי לא נחש ביעקב. ואלה תולדות יעקב. בטח בדד עין יעקב. ויהיו בני יעקב. שבי פשע ביעקב. השב שבות יעקב. וחון שארית יעקב.

עוד פזמון על שם יוסף הע"ה מיוסד בלשון המקרא סימן אהו"ב ח"ה.

אל חי נוהג בצאן יוסף. חון תחון שארית יוסף. ואז תכבד יד בית יוסף. בית הסוחר ביד יוסף.

השב נא עדות ביהוסף. ותן אותה על יד יוסף. ברבת ויברך את יוסף. תהיינה לראש יוסף.

ויהי ה' את יוסף. והבכורה ליוסף. יִשְׂרָאֵל אהב את יוסף. בל אשר לו ביד יוסף.

בני יעקב ויוסף. הם הבאים לשבור אל יוסף. כי הובאו ביתה יוסף. ויעמדו לפני יוסף.

חיש ויעלו בית יוסף. את כל מקניהם אל יוסף. ויבא אליהם יוסף. וילקט ויצבור יוסף.

האנשים ביתה יוסף. יולדו על ברכי יוסף. יאמר נא רב עוד יוסף. בן פורת בן פורת יוסף

ועוד יאמר פזמון זה על שם מרע"ה.

צוה ה' את משה. כַּכָּתוּב בתורת משה. אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה. תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה.

זכרו ימי עולם משה. אל עוז מוליך לימין משה. גם ראו את פני משה כי קרן עור פני משה.

תזכור אשר בירך משה. ושמע תפלה למשה. וחיש נלכה לקראת משה. שיר חדש אז ישיר משה.

סימן ז

סדר תענית חלום בשבת קודש

הרואה חלום מאותם חלומות שמתענין עליהם אפילו בשבת יתענה. ואל יתעצב מפני שאירע לו חלום זה בשבת כי אדרבה מה שאירע לו חלום זה בשבת הוא טוב לו יותר מאם אירע בחול יען כי המתענה תענית חלום בשבת קורעין לו גז"ד של שבעים שנה ופירשו בזוה"ק מ"ש רז"ל של שבעים שנה הכונה ר"ל אפילו אם הסכימו עליו כל שבעין כתרי מלכא כולא אתקרע ולא שארי עליה דינא. והטעם בשביל שכל העולם אוכלים ושותים ומתענגים וזה יושב בתענית. הכל שואלין עליו מאי שנא אדם זה. ועל כן ינצל בגלוי אור עתיקא קדישא. וכתוב בזה"ק משל נאה על זה בפרשת אמור דף ק"ה ע"ש:

מיהו א"א שהאדם יבא מאליו ומעצמו להתענות בשבת. אלא רק אותו אדם שהראו לו מן השמים חלום שראוי להתענות עליו. דכיון שהראו לו חלום זה נראה שיש רצון מאת ה' שזה האדם יתענה

בשבת וינצל מגזרות קשות ורעות. ועכ"פ צריך להתענות עוד ביום ראשון למחרת השבת כדי לכפר על תענית זה אשר ביטל בו עונג שבת. ויזהר כל יום השבת ההוא מן שיחה בטלה ויקדש עצמו בעסק התורה. וטוב ללמוד אדרא רבא כולה. ואם אפשר לו לטבול. יטבול בו ביום. וכל שעה מן שבע שעות היום יאמר בקשת יהא רעוא וכו' בכונה.

כשיגיע זמן מנחה קטנה יאמר מעומד תפלה זו.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ החלום אשר חלמתי על כן התענתי יום זה. כי כן הורו לנו עבדיך חכמי יִשְׂרָאֵל שמתענין תענית חלום אפילו בשבת. וברוח קדשך אשר השפעת להם המה אמרו שבתענית נקרע כל גזר דין ואפילו של שבעים שנה. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שיהיה חשוב ומקובל ומרוצה תענית זה אשר אנכי מתענה היום הזה לפניך לקרוע רוע גזר דינינו ותבטל מעלי ומעל בני ביתי ומעל כל יִשְׂרָאֵל כל גזרות קשות ורעות. ולא יהיו שונאים לנו ולא יהיו משטינים אותנו לא למעלה ולא למטה. אלא יהיו הכל אוהבים אותנו וימליצו טוב עלינו.

רבון עלמא גלי קודמך דהאי יומא איהו יומא דחדוותא לעילא ותתא. חדוותא דכל חדוון. הדותא דכל מהימנותא ביה אשתכח ואפילו רשעים דגהינם נייחין בהאי יומא. יהא רעוא דלהוי לי אסוותא שלימתא ולהוי נפיק רצון מעתיקא קדישא למנטר יתי וית כל דילי ולמיהב לי חיין טבין אריכין ומזוני טבי ורויחי ובנין צדיקין וחכימין.

רבון עלמא גלי קודמך כל מידי דאנא צריך בדיל גרמי ונפשי ורוחי ונשמתי דְכְתִיב אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָל־תַּאֲוָתִי וְאַנְחָתִי מִמְּךָ לֹא־נִסְתָּרָה: יהא רעוא דתחשוב עלי טבוון. וטבוון סגיאן אייתי עלן. ויתגלגלון. רחמך עלן. ותעביד עמנא אתא לטב וצלותנא קבל ברעווא אמן.

אנא ה' למען שמך הגדול ולמען רצון העליון המתגלה במצח העליון, תרחמנו ותחיינו חיים ארוכים טובים ומתוקנים. אָבִינוּ, אָב הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם, רַחֵם נָא עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהָבִין, לְהַשְׂכִּיל, לִשְׁמֹעַ, לִלְמֹד וּלְלַמֵּד, לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ. וְיַעֲלֶה וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. חוּס

וְחָנֵּנוּ, וְחַמּוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, וְאָהַבְתָּךְ וחמלתך לֹא תָסוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. וְגָמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמּוּ חֲסָדֶיךָ. שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

בעת הוצאת ס"ת יאמר הפסוקים והבקשה כאשר הבאתי לעיל דף כ"ג ויאמר בריך שמיה דמארי עלמא וכו'.

אחר תפלת המנחה של שבת קודם שיעקור רגליו יאמר קבלת תענית של יום מהר.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ החלום אשר חלמתי בלילה על כן התעניתי יום זה. כי כן הורו לנו עבדיך חכמי יִשְׂרָאֵל להתענות תענית חלום אפילו בשבת והורו לנו שצריך להתענות עוד יום אחד לכפר על ביטול עונג שבת. לכן הֲרֵינִי מְקַבֵּל עָלַי להתענות למחר מעלות השחר עד צאת הכוכבים כדי לכפר על אשר בטלתי היום הזה עונג שבת. וברוב רחמיך וחסדיך תעזרני ותסייעני להתענות כראוי. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בקבלת תענית זה. ותרצני ברחמיך וחסדיך. וַאֲנִי תְפִלָּתִי־לְךָ | יְהוָה עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: ג״פ

ואם למחרת השבת חל יו"ט או ר"ח שא"א להתענות בו יאמר בקבלת תענית הנז"ל מְקַבֵּל עָלַי להתענות ביום פ' שבשבוע הבא עלינו לחיים ולשלום מעלות השחר וכו'.

סימן ח

למוצאי שבת קודש וסעודה רביעית

במוצאי שבת כשיבא לביתו אחר ההבדלה יאמר פסוקים ויתן לך וכו' עד ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום. ויכפול ספוק זה שבעה פעמים. ואח"כ יאמר ק"ל פעמים אליהו הנביא זכור לטוב. ויכוין עולה מכפר ת' להתגבר בזכותו על ת' כחות דסט"א בסוד הכתוב והנה עשו בא וארבע מאות איש עמו שהם כמנין ר"ע עי"ן. ופרטות תיבות אלו. אליהו מספר שם הוי"ה דבי"ן שהיא (יו"ד ה"ה ו"ו ה' ונביא מספר הוי"ה דיו"ד ה"י ואי"ו ה"י) זכור מספר הוי"ה דע"ב (יו"ד ד"י וי"ו ה"י) ומספר אהי"ה דיודי"ן (אל"ף ה"י יו"ד ה"י) שהוא קס"א. לטוב מספר שלוב הוי"ה אהי"ה באותיות הפשוט בלבד. ואח"כ יאמר פתיחת אליהו זכור לטוב רבון עלמין אנת הוא חד ולא בחושבן וכו' עד קום ר"ש ויתחדשון מלין אלין על ידך וכו'.

קודם שיטול ידיו לסעודה רביעית יאמר אתקינו סעודתא דמהימנותא דא היא סעודתא דדוד מלכא משיחא. ויטול ידיו ויברך המוציא, ויסדר שלחן של שבת ובתוך סעודה רביעית יאמר לשון זה הנזכר בתיקונים דף קל"ד.

פְּתַח אֱלִיָּהוּ הַנָּבִיא זָכוּר לְטוֹב וְאָמַר: רִבּוֹן עַלְמָא יְהָא רְעוּא דֵילָךְ דְּאִימָא מִלִּין בְּאוּרְחָ מִישׁוּר כְּדְקָא יָאוֹת. כּוּלְּהוּ בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל בְּשִׁיעוּר קוֹמָה דְּשַׁכִּינְתָּךְ.

פְּתַח וְאָמַר זֹאת קְוֻמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר וְשָׁדַיִךְ לְאַשְׁכֹּלוֹת: מַאי לְתָמָר אֶלָּא לְהַהוּא דְּאִתְמַר בֵּיהּ צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרַח כְּפוֹת תְּמָרִים. קוֹמָתָךְ וְדַאי דְּמָיָא לְלוּלָב דִּלְית בֵּיהּ קִיצוּץ וּפִירוּד. וְלָא לְמִגְנָא אוֹקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין נִפְרְצוּ עָלָיו פְּסוֹל. לוּלָב אִיהוּ דּוֹמֶה לִשְׁדְּרָה דְּגוּפָא דְּאִיהוּ וֹ' קוֹמָה דְּכוּלָּא וְאִיהוּ שִׁית בְּחוּשְׁבָּן. וְחָמֵשׁ עָנְפִין מִתְפַּשְׁטִין מִנֵּיהּ וְאִיהוּ גּוּפָא דְּאִילָנָא בְּאֶמְצָעִיתָא. וְחָמֵשׁ עָנְפִין אִינּוּן תְּרֵי מֵהַאי סִטְרָא וְתְלַת מֵהַאי סִטְרָא. וְעַלַּיְיהוּ אִתְּמַר וַעֲנַף עֵץ־עָבֹת וְעַרְבֵי־נָחַל. עָנָף לְשַׁמְאָלָא עֲבוֹת לִימִינָא. עֵץ בְּאֶמְצָעִיתָא עַרְבֵי נַחַל תְּרִין. עֲבוֹת תְּלַת וְכוּלְּהוּ חָמֵשׁ. וְאִינּוּן לְקַבֵּל תְּרִין שׁוֹקִין וּבְרִית וְתְרִין דְּרוֹעִין. אִתְּרוֹג לֵב בְּאֶמְצָעִיתָא עִיקָּרָא דְּאִילָנָא וְעָנְפּוֹי. וְאִיהוּ אִיבָּא דְּאִילָנָא וּבֵיהּ אִיהוּ עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ ע"כ.

ואחר כך יאמר לשון זה הנזכר בזה"ק במ"א

קוּם אֱלִיָּהוּ דְּאַנְתְּ דְּלִיגְ עַלְמָא בְּאַרְבַּע טְסִין לְאִשְׁתַּכְּחָא בְּכָל חַד וְחַד מִיִּשְׂרָאֵל דְּמַקְיְימִין אוֹת בְּרִית מִילָה. קוּם בְּחִילָה דִּשְׁמָא דְּהוי"ה וְכָל הַוְיִין וְכִנְוְיִין דִּילֵיהּ. לָא תִּתְעַלַּם לְנַטְלָא רִשְׁוּ מִקַּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְנַחְתָּא לְנַטְרָא עָאנָא דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְתִתְעַטַּר בְּכָל שְׁמָהָן דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַגָּנָא בְּהוֹן עַלַּיְיהוּ. אֱלִיָּהוּ אֱלִיָּהוּ אֶנֶת דְּסַלִּיקְתְּ לְעֵילָּא לְעֵלַּת הָעֵילּוֹת וְהוּא טָעִין לָךְ מִכָּל טוּב חוּת לְגַבֵּהּ דְּמַטְרוֹנִיתָא קַדִּישָׁא, וְתָהֵוִי כְּרוּב תַּחְוָתָהּ לְנַחְתָּא בָּךְ מְלָאָה מִכָּל טוּב.

עוד יאמר פזמון זה סימן אליה"ו חז"ק על שם אליהו זכור לטוב.

עַל בֵּית זֶה וְיוֹשְׁבֵהוּ. תְּהֵיה בְּרָכַת אֱלִיָּהוּ.

אליהו בעל האות. מלאך ה' צבאות. זכה ועשה נפלאות. אשרי העין ראתהו. על בית וכו'

לבש קנאה בתוך עמו. והיה ה' עמו. זכה ולקח לעצמו. נפש נדב ואביהוא. על בית וכו'

ידיו רב לו בקנאתו. נתן לו האל בריתו. החיים ושלום אתו. רוח ה' תנחהו. על בית וכו'

הוא בארבע עפיפתו. ובשמי מרומים ביתו. אשרי איש יזכה לראותו. וילמוד תורה מפיהו. על בית וכו'

ואשרי נותן לו שלום. והוא מחזיר לו שלום. הלואי נראהו בחלום. ונשבע מאור פניהו. על בית וכו'

חי וקיים בעוז ואל. ימליץ טוב בעד בישראל. וחיש יבא עם הגואל. נאוו על הרים רגלהו. על בית וכו'

זכותו יגן עלינו. הוא יכתוב זכיותנו. במוצאי שבתינו. בעץ החיים יושב הוא. על בית וכו'

קול אליהו ישמיע. שלום וישועה יזריע. כי עת הזמיר הגיע. נחח רוח אליהו. על בית וכו'

על בית זה ויושבהו. תהיה ברכת אליהו.

עוד פזמון אחר על שם אברהם אע"ה איש החסד השולט ביום אחד בשבת קודש סימן אברהם חזק **אליהו** אליהו. אשרי עין תשורהו.

אל חי זוכרנו לטובה. חננו חסד וחיבה. ושערי האהבה. תפתח בזכות אליהו.

בנועם עליון נשמחה חושה. תן לנו רוחה. ושערי הצלחה תפתח בזכות אליהו.

רחום תן לנו סמיכה. העל מרפה וארוכה. ושערי הברכה. תפתח בזכות אליהו.

היושב בשמי מרומים. ברכנו כל הימים. ושערי הרחמים. תפתח בזכות אליהו.

מלך יושב הכרובים. חננו חסדים רבים. ושערי חיים טובים. תפתח בזכות אליהו.

חזק ברך מעשינו. ובדרך הטוב הורינו. ומאוצרך חננו. בזכות עבדך אליהו.

אליהו אליהו אשרי עין תשורהו.

עוד יאמר פיוט זה לכבוד דוד הע"ה מסודר בלשונא דקראי סימן ז' אברהם ני"ו.

זכור ה' לדוד. אשר נשבעת לדוד. והקם את סוכת דוד. אשר עשית לדוד.

אתה ידעת את דוד. שמע נא תפלת דוד ויפקד מקום. דוד. השב נא קדשי דוד.

בנה קרית חנה דוד. אשר התהלך שם דוד. גדל תפארת בית דוד. ותכרית ותכרית את אויבי דוד.

רבים הם עוטרים אל דוד. וחרב אין ביד דוד. אך כי ה' עם דוד. לכן ויתחזק דוד.

הנה מבקשים את דוד. גבורים אשר לדוד. והמה עזרו עם דוד. ויהיו אחרי דוד.

מי הוא זה חפץ בדוד. ואשר נעצב אל דוד יבא נא לראות את דוד. לדבר באזני דוד.

נשבע ה' לדוד. את המלוכה לדוד. ותהי מואב לדוד. ולירא מפני דוד.

ה' אמר לדוד. אצמיח קרן לדוד. להקים את כסא דוד. חסד למשיחו לדוד.
ותהי ארם לדוד. אדום עבדים לדוד. ויאמרו זה שלל דוד. מקור נפתח לבית דוד. זכור ה' לדוד וכו'

סימן ט

סדר הלמוד לכל ליל ראש חודש

בליל ראש חודש יאמר לסימנא טבא

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה: לְפוּרְקָנָךְ סַבָּרִית יְהוָה: לְפוּרְקָנָךְ סַבָּרִית יְהוָה: אָנָּא יְיָ יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְיָ יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל־פַּלְגֵי־מָיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ | יִתֵּן בְּעִתּוֹ וְעָלֵהוּ לֹא־יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ: לַב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי: ב״פ לְא־יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וָלָיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל־הַכָּתוּב בּוֹ כִּי־אָז תַּצְלִיחַ אֶת־דְּרָכֶךָ וְאָז תַּשְׂכִּיל: אֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ שָׁלוֹם: ג״פ וְהָיָה יְהוָה מְדֵי־חָדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ וּמְדֵי שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ יָבוֹא כָל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה: וְעַל־הַנַּחַל יַעֲלֶה עַל־שְׂפָתוֹ מִזֶּה | וּמִזֶּה | כָּל־עֵץ־מַאֲכָל לֹא־יִבּוֹל עָלֵהוּ וְלֹא־יִתֹּם פִּרְיוֹ לְחָדָשָׁיו יְבַכֵּר כִּי מֵימָיו מִן־הַמִּקְדָּשׁ הֵמָּה יוֹצְאִים והיו וְהָיָה פִּרְיוֹ לְמַאֲכָל וְעָלֵהוּ לִתְרוּפָה: וַתַּעְדֵּי זָהָב וָכֶסֶף וּמַלְבּוּשֵׁךְ ׀ ששי [שֵׁשׁ] וָמֶשִׁי ׀ וְרִקְמָה סָלֶת וּדְבַשׁ וְשֶׁמֶן אכלתי [אָכַלְתְּ] וַתִּיפִי ׀ בִּמְאֹד מְאֹד וַתִּצְלְחִי לִמְלוּכָה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה (חודש פ׳) לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, ויהיו כל ימי החדש הזה (הוא חודש פ׳) ברוכים טובים ומתקנים. ותבשרנו בהם בשורות טובות. ותשמיענו בהם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה התחננו בהם חָכְמָה בִּינָה וָדַעַת מֵאִתְּךָ. ונהיה מדובקים בתלמוד תורה. וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וְהַרְוָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂינוּ. ותפתח לָנוּ וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל אחינו שַׁעֲרֵי אוֹרָה. שַׁעֲרֵי אהבה ואחוה. שַׁעֲרֵי אריכות ימים ושנים. שַׁעֲרֵי אריכות אפים. שַׁעֲרֵי ברכה. שַׁעֲרֵי בינה. שַׁעֲרֵי בית מקדשו. שַׁעֲרֵי בריאות שערי גדולה. שַׁעֲרֵי גבורה. שַׁעֲרֵי גילה. שַׁעֲרֵי גאולה. שַׁעֲרֵי דעה והשכל. שַׁעֲרֵי דיצה. שַׁעֲרֵי דבקות באל. שַׁעֲרֵי הוֹד וְהָדָר. שַׁעֲרֵי הצלחה והרוחה. שַׁעֲרֵי השקט והצלה. שַׁעֲרֵי ועד טוב. שַׁעֲרֵי

ותיקות. שַׁעֲרֵי ותרנות. שַׁעֲרֵי זמרה. שַׁעֲרֵי זכיות. שַׁעֲרֵי זריזות. שַׁעֲרֵי זכירה. שַׁעֲרֵי זיו. שַׁעֲרֵי זוהר תורה. שַׁעֲרֵי זוהר יראה שערו זוהר חכמה. שַׁעֲרֵי זוהר בינה. שַׁעֲרֵי זוהר דעת. שַׁעֲרֵי זר"ק של"ק לעיתש"ל. שַׁעֲרֵי חדוה. שַׁעֲרֵי חכמה שערי חן וחסד. שַׁעֲרֵי חמלה. שַׁעֲרֵי חיים טובים וארוכים. שַׁעֲרֵי טובה. שַׁעֲרֵי טהרה. שַׁעֲרֵי טל ומטר לברכה בעתו בארץ. שַׁעֲרֵי ישועה. שַׁעֲרֵי יושר. שַׁעֲרֵי ישוב טוב בארי"י וישוב הדעת. שַׁעֲרֵי כפרה. שַׁעֲרֵי כלכלה. שַׁעֲרֵי כבוד. שַׁעֲרֵי למוד תורה לשמה. שַׁעֲרֵי לויה. שַׁעֲרֵי לב טוב. שַׁעֲרֵי מזון. שַׁעֲרֵי מחילה. שַׁעֲרֵי מנוחה. שַׁעֲרֵי מדע. שַׁעֲרֵי נדיבות. שַׁעֲרֵי נעימות. שַׁעֲרֵי נחמה. שַׁעֲרֵי נקיות. שַׁעֲרֵי סליחה. שַׁעֲרֵי סודות תורתו. שַׁעֲרֵי סייעתא דשמייא. שַׁעֲרֵי סמיכה. שַׁעֲרֵי עזרה. שַׁעֲרֵי עושר. שַׁעֲרֵי עיטור. שַׁעֲרֵי פידות. שַׁעֲרֵי פו"ר בתורה ובבנים. שַׁעֲרֵי פרנסה טובה. שַׁעֲרֵי צדקה. שַׁעֲרֵי צהלה. שַׁעֲרֵי צמח. שַׁעֲרֵי קדושה. שַׁעֲרֵי קבול תפילות. שַׁעֲרֵי קבוץ גליות. שַׁעֲרֵי קרון פנים. שַׁעֲרֵי קוממיות. שַׁעֲרֵי רפואה שלימה. שַׁעֲרֵי רצון. שַׁעֲרֵי רחמים. שַׁעֲרֵי שלום. שַׁעֲרֵי שלוה. שַׁעֲרֵי שלימות. שַׁעֲרֵי שפע. שַׁעֲרֵי ששון ושמחה. שַׁעֲרֵי שמועות ובשורות טובות, שערי שכל טוב. שַׁעֲרֵי תְּשׁוּבָה. שַׁעֲרֵי תּוֹרָה. שַׁעֲרֵי תְּפִלָּה. שַׁעֲרֵי תְּשׁוּעָה. תְּוֹדִיעֵנוּ אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח. יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִּי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָֹה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אח"כ יאמר לשון הזוה"ק הזה המדבר בכבוד היום ומעלותיו. והוא מפוזר בזוה"ק אנה ואנה והוא לשון הזוהר ממש. ורק אנכי הברתי וסידרתי הדברים אחד אל אחד בעזה"י.

שלם טב לריש ירחא. שלם טב ליומא דסיהרא קדישא. שלם טב ליומא דמלכותא. שלם טב ליומא דמטרוניתא. שלם טב ליומא דעיקרא דביתא. שלם טב ליומא דעלמא דאתגלייא.

רישא דירחא. כמה וכמה חביב אנת ויקיר. בך הדרא מלכותא קדישא בעידן אצילותא. בך שני מלכים משתמשין בכתרא חדא. ואקרון שני מאורות הגדולים. בך אתוסף רבו יתיר למטרוניתא קדישא לקבלא ברכאן דילה על ידהא. בך שכינתא היא העולה דְּאִתְמַר עלה אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: בך חדוותא יתירה לנשין דעמא קדישא. בך אכלין יִשְׂרָאֵל סעודתא לארקא ברכאן לגבי שכינתא.

בך הראן עמא קדישא. ואשתארת שפחה בישא בחשוכא. בך אשתכיך אשא דגיהנם ולא שליט. בך חדאן יִשְׂרָאֵל דהא יִשְׂרָאֵל אהידי בסיהרא ואשתלשלו בשמשא עילאה ואתאהדו באתר דנהירא משמשא עילאה ומתדבקן ביה דִּכְתִיב וְאַתֶּם֙ הַדְּבֵקִ֔ים בַּיהוָ֖ה אֱלֹהֵיכֶ֑ם חַיִּ֥ים כֻּלְּכֶ֖ם הַיּֽוֹם׃

בך אתדכיאת סיהרא לאתקרבא בשמשא. בך חדתותי סיהרא דנהיר לה שמשא בחדוותא דנהירו דעתיקא לעילא. בְּךָ כְּתִיב וְהָיָ֤ה מְדֵי־חָדְשׁ֙ בְּחָדְשׁ֔וֹ וּמִדֵּ֥י שַׁבָּ֖ת בְּשַׁבַּתּ֑וֹ שקיל דא כדא. דכולא בחד דרגא סליקו. דא אזדווג בדא בחדוותא דדא בדא.

בך הוי שמושא דקדושה בקדושה. ואתנהיר סיהרא לאתחברא בשמשא. וְעַל דָּא כְּתִיב כֹּה־אָמַ֞ר אֲדֹנָ֤י יְהוִה֙ שַׁ֣עַר הֶֽחָצֵ֔ר הַפְּנִימִ֖ית הַפֹּנֶ֣ה קָדִ֑ים יִהְיֶ֣ה סָגוּר֩ שֵׁ֨שֶׁת יְמֵ֜י הָֽמַּעֲשֶׂ֗ה וּבְיוֹם֙ הַשַּׁבָּ֣ת יִפָּתֵ֔חַ וּבְיוֹם֙ הַחֹ֣דֶשׁ יִפָּתֵֽחַ׃ אתפתח ביומא דשבתא. ביומא דחדשא. לאתזנא עלמא מקודשי בך אתפתחת שושנה עלאה לקבלא ריחין ובוסמין ולירתא נפשין וענוגין לבנין קדשין.

בך אתקשר נפשא דצדיקייא בקשורא דרוחא די בין ריחי בוסמין דבגנתא דעדן דארעא ומתמן אזיל ושאט ואתקשר עם רוחא בנשמתא דצרירא בצרורא דחיי. ומתרויא ומתזנת מאינון זינין יקירין דהאי סטרא ודהאי סטרא. דִּכְתִיב וְנָחֲךָ֥ יְהוָ֖ה תָּמִ֑יד. וְעַל דָּא כְּתִיב וְהִשְׂבִּ֤יעַ בְּצַחְצָחוֹת֙ נַפְשֶׁ֔ךָ. צחותא חד כד אתקשר ברוחא דבגינתא דלתתא. צחותא דלגו מן צחותא כד מתקשרן בנשמתא דלעילא בצרורא דחיי.

בך חדאן עמא קדישא וקורין את ההלל, בך קורין בספר תורה ומוספין חד על תלתא. בגין דאתוסף נהורא על סיהרא. בך מוסיפין עמא קדישא להתפלל תפלת מוסף. בך אתי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לאשגחא עלייה דישראל. לאסתכלא בההוא משכונא דאית ליה גבייהו דאיהו כסופא דיליה וישראל עמא קדישא חדאן בך ואמרי זֶה־הַיּ֣וֹם עָשָׂ֔ה יְהוָ֖ה נָגִ֣ילָה וְנִשְׂמְחָ֥ה בֽוֹ׃

אח"כ יאמר שבח זה שהוא ע"ס אל"ף ביי"ת ויכוין ר"ת ראש חודש לישראל רחל בסוד כונת ראשי חדשים לעמך נתת שהיא ר"ת רחל.

ראש חודש לישראל אדיר ומבורך.

ראש חודש לישראל אמיץ ומבורך.

ראש חודש לישראל אהוב ומבורך.

ראש חודש לישראל ברוך ומבורך.
ראש חודש לישראל בהיר ומבורך.
ראש חודש לישראל גדול ומבורך.
ראש חודש לישראל דגול ומבורך.
ראש חודש לישראל הדור ומבורך.
ראש חודש לישראל ותיק ומבורך.
ראש חודש לישראל זכאי ומבורך.
ראש חודש לישראל חביב ומבורך.
ראש חודש לישראל טוב ומבורך.
ראש חודש לישראל טהור ומבורך.
ראש חודש לישראל יפה ומבורך.
ראש חודש לישראל כליל ומבורך.
ראש חודש לישראל לבוב ומבורך.
ראש חודש לישראל מגן ומבורך.
ראש חודש לישראל נעים ומבורך.
ראש חודש לישראל סמוך ומבורך.
ראש חודש לישראל עליון ומבורך.
ראש חודש לישראל פתוח ומבורך.
ראש חודש לישראל צהוב ומבורך.
ראש חודש לישראל צדיק ומבורך.
ראש חודש לישראל קדוש ומבורך.
ראש חודש לישראל רב ומבורך.
ראש חודש לישראל שמור ומבורך.
ראש חודש לישראל שגיב ומבורך.
ראש חודש לישראל שלם ומבורך.
ראש חודש לישראל תמים ומבורך.

סימן י

דע כי נכון להזהר לקבל תוספת מחול על הקודש קודם תפלת ערבית של ליל א' ר"ה בעוד שיש שהות ביום וזה הוא נוסח הקבלה שיקבל בפיו.

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדָחְלוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַבֵּל עָלַי מעתה ומעכשיו קדושת יום הזכרון הזה הבא עלינו לחיים טובים ולשלום כדי להוסיף מחול על הקודש וַהֲרֵינִי מוכן לקיים מעתה מצות עשה לשבות ממלאכה ביום הזכרון ושלא לעשות מלאכה בו. כְּמוֹ שֶׁצִּוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וכדי לְתַקֵּן שׁוֹרֶשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן תְּחֵל שָׁנָה וּבְרִכּוֹתֶיהָ לחיים טובים ולשלום. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סדר הלמוד לליל ראש השנה

בליל ראש השנה יכנס לביתו בשמחה ובטוב לבב וימצא שלחנו ערוך ויעשה הסדר כאשר כתבתי בסה"ק בין איש חי הלכות שנה ראשונה (פרשת נצבים אות ז' וז"ל) קודם הקידוש ישב במושבו על מטה מוצעת ושולחן ערוך ויאמר פתיחת אליהו זכור לטוב עד קום ר' שמעון ויתחדשון וכו' ואחר כך יאמר פסוקים אלו

וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה: י"ב פעמים

וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה: י"ב פעמים

כִּי־עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר: עשר פעמים

אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה: י"ז פעמים

וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ שָׁלוֹם: עשר פעמים

תָּחֵל שָׁנָה וּבִרְכוֹתֶיהָ:

וכאן אוסיף לבאר את מנהגינו בביתנו לומר קודם פסוק ואמרתם כה לחי וגו' פסוקים של ויתן לך האלהים מטל השמים כמ"ש במוצש"ק ונסיים בפסוק ואמרתם כה לחי וגו' ונכפול אותו י"ב פעמים ואם השנה מעוברת נאמר אותו י"ג פעמים וגם מנהגי לומר אחר כל האמור (בקשה זו).

אָנָּא יְהוָה הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא.

תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי אוֹרָה, בִּזְכוּת הַצַּדִּיק הַסּוֹפֵר עֶזְרָא.

תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי אַהֲבָה, בִּזְכוּת אַבַּיֵי וְרָבָא.

תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי בְרָכָה, בִּזְכוּת אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה.

תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי בִינָה, בִּזְכוּת רִבִּי נְחוּנְיָא בֶּן־הַקָּנָה.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי גְדֻלָּה, בִּזְכוּת הָאֲמוֹרָא עוּלָא.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי דָּעַת הַבָּהִיר, בִּזְכוּת מָרְדְּכַי בֶּן־יָאִיר.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי הַצָּלָחָה, בִּזְכוּת רִבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־קָרְחָה.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי וָעַד טוֹב, בִּזְכוּת מֹשֶׁה הַנִּקְרָא טוֹב.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי זִמְרָה, בִּזְכוּת רִבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן־בְּתֵירָא.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי חָנִינָה, בִּזְכוּת הַנְּבִיאָה חַנָּה.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי חָכְמָה, בִּזְכוּת רִבִּי יְהוּדָה בֶּן־תֵּימָא.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי טָהֳרָה, בִּזְכוּת הַנְּבִיאָה דְּבוֹרָה.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי טוֹבָה, בִּזְכוּת רִבִּי עֲקִיבָא.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי יֶשַׁע, בִּזְכוּת הַנָּבִיא אֱלִישָׁע.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי יֹשֶׁר, בִּזְכוּת הַצַּדִּיק אָשֵׁר.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי כַלְכָּלָה, בִּזְכוּת מִיכָיְהוּ בֶּן־יִמְלָא.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי לְוָיָה, בִּזְכוּת נְחֶמְיָה בֶּן־חֲכַלְיָה.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי מַדָּע, בִּזְכוּת בְּנָיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָדָע.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי נְדָבָה, בִּזְכוּת רִבִּי יְהוּדָה בֶּן־בָּבָא.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי סְמִיכָה, בִּזְכוּת הַנָּבִיא מִיכָה.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי עֲלִיָּה, בִּזְכוּת רִבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־פְּרַחְיָה.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי עֶזְרָה, בִּזְכוּת רִבִּי יְהוּדָה בֶּן־בְּתֵירָה.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי פַּרְנָסָה, בִּזְכוּת רִבִּי חֲנִינָא בֶּן־דּוֹסָא.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי פְּדִיָּה, בִּזְכוּת רִבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־חֲנַנְיָה.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי פִּרְיָה וְרִבְיָה, בִּזְכוּת חֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי צְדָקָה, בִּזְכוּת שָׂרָה וְרִבְקָה.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי צַדִּיק חַי, בִּזְכוּת רִבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן־יוֹחָאי.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי קֶרֶן הַיְמִין, בִּזְכוּת הַצַּדִּיק בִּנְיָמִין.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי קַבָּלַת תַּחֲנוּן, בִּזְכוּת יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי רוֹמְמוּת אֵל, בִּזְכוּת דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי שׂוֹבַע, בִּזְכוּת הַצַּדָּקֶת אֱלִישָׁבַע.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי תְּעוּדָה, בִּזְכוּת חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה.
תִּפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי תְּבוּנָה, בִּזְכוּת הַנָּבִיא יוֹנָה.

תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח: אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל
עַל־פַּלְגֵי מָיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן בְּעִתּוֹ וְעָלֵהוּ לֹא־יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ:
אָנָּא יְהוָה הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת אוֹרָה, וְנִהְיֶה חֲכָמִים וּנְבוֹנִים בַּתּוֹרָה.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת בְּרָכָה, וְהָיִתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת גִּילָה, סְלֹוּ סֹלְלוּ הָמְסִלָּה.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת דִּיצָה, יְהוָה מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ נָּרוּצָה.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת הַצְלָחָה, וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת וָעַד טוֹב, כִּי יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת זִמְרָה, וְלַיְלָה כַּיּוֹם יָאִיר כַּחֲשֵׁיכָה כָּאוֹרָה.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת חֲנִינָה, וּפְדוּיֵי יְהוָה יְשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת טוֹבָה, אִמְרוּ לְבַת־צִיּוֹן הִנֵּה יִשְׁעֵךְ בָּא.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת יֹשֶׁר, מַה־נָּאווּ עַל־הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת כַּלְכָּלָה, אֲדֹנָי יְהוָה יַצְמִיחַ צְדָקָה וּתְהִלָּה.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת לְוָיָה, דְּשֶׁנְתִּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוָיָה.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת מַעֲלָה. תְּשֻׁאוֹת חֵן חֵן לָהּ.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת נְדָבָה, וְעַל כָּל־פְּשָׁעִים תְּכַסֶּה אַהֲבָה.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת סְמִיכָה, צִוָּה יְהוָה אֶת־הַבְּרָכָה.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת עֲזָרָה, שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָּהּ תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת פַּרְנָסָה טוֹבָה, וּמָלְאוּ פְנֵי־תֵבֵל תְּנוּבָה.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת צָהֳלָה, חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים, רָוַח וְהַצָּלָה.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת קִרְוֹן פָּנִים, עֲטָרַת זְקֵנִים וְתִפְאֶרֶת בָּנִים.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת רַחֲמִים, יְהוָה לֹא יִמְנַע־טוֹב לְהֹלְכִים בְּתָמִים.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת רָצוֹן, וְהִנֵּה רָחֵל בָּאָה עִם־הַצֹּאן.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת שָׁלוֹם, יְהוָה | יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם.
שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׂנַת תְּשׁוּעָה, וְהָיָה הָעָקֹב לְמִישׁוֹר וְהָרְכָסִים לְבִקְעָה.

ומטוב בֵּית יְהוָֹה נִשְׂבְּעָה, וְכַכָּתוּב וּשְׁאַבְתֶּם־מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָֹה: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָֹה: לְפִרְקָנָךְ סַבָּרִית יְהוָֹה. אָנָּא יְהוָֹה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָֹה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא: אָנָּא יְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא:

בשני לילות של ראש השנה יזהר ללמוד משנה דמסכת ראש השנה בנעימה על השלחן אחר הברכות ואחר המוציא ואכילה קודם בהמ"ז, גם יאמר לשון זוה"ק בפרשת אמור כנדפס במחזורים, ואחר כך יאמר לשון זה מלוקט מזוה"ק דברים כהוייתן מפוזרים הנה והנה

שלם טב לרישא דשתא. שלם טב ליומא דיבבא. שלם טב ליומא טבא קדישא. אנת הוא מקרא קודש. הא יִשְׂרָאֵל דאתקרון קודש מקבלי לך באנפין נהירין. מזמנין לך מתקנין לך סעודתא יקירא. מסדרין פתורי מתקני גרמייהו במאני יקר. מצלין ומשבחין וממליכין עלייהו לְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

שלמא רבא לרישא דשתא. שלמא טבא לרישא דשתא. חנא וחסדא ורחמי לרישא דשתא. תתברך ותתנהיר מנהירו דעתיקא קדישא.

רישא דשתא רחמנא לשוייך לטב טבא וטבא תהוי. רחמנא ינהיר לך נהורין בברכאן וקדושין. רחמנא יברכינך בברכאן סגיאין. מבורך תהוי עלנא וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לחיין טבין ולשלמא רבא.

רישא דשתא. בך מתערי יִשְׂרָאֵל לתתא בשופר. וההוא קלא דנפיק משופר. בטש באוירא ובקע רקיעין עד דסליק לגבי ההוא טנרא תקיפא דחפי לסיהרא. והשתא אשגח ואשכח אתערותא דרחמי. וכדין ההוא מקטרגא לעילא אתערבב. כדין ההוא קלא קיימא ואעבר ההוא דינא. וכיון דלתתא אתערו רחמי, הכי נמי לעילא אתער שופרא אחרא עלאה. ואפיק קלא דאיהו רחמי. ואתערעו קלא בקלא רחמי ברחמי. ובאתערותא דלתתא אתער הכי נמי לעילא. וכיון דמטא האי קול מתתא. קול דיעקב אתתקן לעילא. וְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אתער רחמי. דהא כגוונא דישראל מתערי לתתא קול חד דאיהו כליל באשא ורוחא ומייא דנפקי כחדא מגו שופר. הכי נמי אתער לעילא שופר. וההוא קול דכליל באשא ומייא ורוחא אתתקן ונפיק דא מתתא ודא מעילא ואתתקן עלמא דהא כדין ההיא אבן טבא דאיהי עלמא תתאה. אצטבע באינון גוונין דהאי קלא. וכדין כמה דאתחזיאת הכי משיך מלעילא. וכיון דאתתקנת בהאי

קלא. רחמי נפקי מלעילא ושריין עלה. ואתכלילת ברחמי מלתתא ומלעילא. וכדין אתערבב סטרא אהרא ואתחלש תוקפיה ולא יכיל לקטרגא.

ירחא שביעאה. כמה חביב אנת ויקיר הא כל רזין וכל קדושין יקירין תליין בשביעאה. וההוא שביעאה עלאה דאקרי עלמא דאתי מניה נהרין כל בוצינין וכל קדושין וכל ברכאן.

ירחא שביעאה. אנת הוא חולקיה דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אנת הוא ירחא מעלמא עלאה. ובגין דא אנת בכסה ולא באתגלייא בגין דעלמא עלאה בכסה איהו וכל מילוי באיתכסייא. וכיון דמטא יומא דחמיסר כדין גילוייא איהו בחדתותא דסיהרא וסיהרא אשתלימת ואתנהירת מאימא עלאה. וקיימת לאנהרא לתתא מגו נהורא דלעילא.

ירחא שביעאה. בך יִשְׂרָאֵל חייבין מחטאיהם ומסלקין כורסיא דדינא. ומתקנין כורסיא דרחמי בקלא דשופר דהא נגיד קול שופר מתתא. וההוא קלא סליק לעילא. וכדין אתער שופרא אחרא עלאה. ואתער רחמי ואסתלק דינא דכד מפקין בהאי שופר דלתתא אינון קלי כדין אינון קלין דלעילא דכלילן כולהו בההוא שופר עלאה יתערון לנפקא. וכדין יהבין יִשְׂרָאֵל חילא לעילא. וחידו אשתכח בכולא. וְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מרחם על עלמא. וכדין סיהרא אתנהרת. וְעַל דָּא כְּתִיב אַשְׁרֵי הָעָם יֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר־פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן:

ירחא שביעאה. בך אתער יעקב באינון מטעמים דיליה. מתלבש בצלותין ובעותין. והקול קול יעקב בההוא שופר דקא סליק. ואתער יעקב לגבי יצחק ואתקריב בהדיה. ויגש לו ויאכל ואחיד ואתכליל דא בדא. וכיון דאתכליל בהדיה. ויבא לו יין דא יין דמנטרא. יין דהוא חידו דלבא. רזא דעלמא דאתי. וכדין וירח את ריח בגדיו צלותין ובעותין דסלקין ויברכהו. נח רוגזא וחדי לבא וכלא איהו רחמי. וכיון דיצחק אתכליל ביעקב, כל אינון חיילין ותוקפין ורוגזין דהוו זמינין אתבדרו ולא אשתכחו תמן וישראל נפקין מן דינא בחדוה ובברכאן.

גם יאמר על השלחן שיר זה המדבר בחסדי השי״ת שעשה ליוסף הע״ה שיצא מבית האסורין בראש השנה ומלך, וזה תוארו, ולחן שלו הוא לחן של שיר אתה גאלת את אבותינו ממצרים שאומרים בליל פסח.

יתברך שם האל החובש לנשברים. העונה ליוסף בבית האסורים.

הוא בטח לבו באל שדי. על כן אמר לצרותיו די.
ויהי עד עת בא דברו. אלהי יעקב היה בעזרו.
והנה שלח מלך ויתירהו. מושל עמים ויפתחהו.
ויהי ה' את יוסף ויביאהו עד הלום. ויגדלהו וינשאהו ע"י חלום.
ויהי מקץ שנתים ימים. והנה פרעה חולם חלומים.
שבע פרות ושבעה שבלים. שבעה מעולים ושבעה דלים
ויהי בבוקר ותפעם רוחו. זכר החלום והפתרון שכחו.
ויספר לחרטומים גם לחכמים. ואין פותר באמת ובתמים.
ויקרא את יוסף ויריצוהו מן הבור. ויגלח ויחלף שמלותיו שש כגבור.
אמר פרעה ליוסף חלום חלמתי. ופותר לחלומי לא מצאתי.
ויספר לו חלומו ויפתור אותו. ויגד פתרון אמת לאמיתו.
ויטב הדבר בעיני פרעה. ובעיני כל עבדיו אשר שמעו שמעו.
ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה. רוח אלהים בו נביא וחוזה.
ויאמר לו אחרי אשר ידעת. ואת כל זאת אתה גלית.
הנה אתה תהיה על ביתי. ועל פיך ישק עם נחלתי.
רק הכסא אגדל ממך. כי אין נבון וחכם כמוך.
הנה טבעתי נתתי על ידך. לא ירים איש את ידו בלעדיך.
וישם רביד הזהב על צוארו. ובלבישהו בגדי שש לפארו.
וירכב אותו במרכבת המשנה. ואברך לפניו קורא ועונה.
צפנת פעניח קרא שמו. וימשילהו על ארצו ועמו.
ויקבוץ כל אוכל שבע שנים לכלכל ברעב המונים המונים.
ויצבור יוסף בר כחול ימים. ומלא אוצרות רבים עצומים.
וליוסף יולד בארץ מצרים הבכור מנשה והשני אפרים.
ויהי רעב בארצות רבים. וישבור יוסף בר לרעבים.
ויוסף הוא השליט על הארץ. הוא המשביר לכל עם הארץ.
וכל הארץ באו לשבור אל יוסף. ואת כל הכסף היה מאסף.
אשרי האיש שיצא מבית אסורים. ומשל ומלך על גוים אדירים.
ה' בחסדו ישועתו הופיע. כי אין מעצור לה' להושיע.
ותשועת ה' כהרף עין. בן פורת יוסף בן פורת עלי עין.

אח"ז יאמר פזמון זה לחן פיוט ידי רשים וכו' ופיוט יה שמך וכו' שאומרים בתפלת שחרית ככתוב במחזורים כדי לעורר את הלב ליראת שמים.

אלי אתה לך יאתה. המלוכה לבדד אדון הכל מושל בכל. גדול שמך וכבודך. אין דומה לך ואין ערוך לך, מעשיך יעידוך. כי הגדלת והרבית רחמיך וחסדיך.

אתה אדוני ובטוב רצוני. אעבוד אותך אשמור משמרתך. גופי ונפשי לא יצאו חפשי. מכל חוקות עבודתך. קבלתי ורציתי בעול מצותך ותורתך. אני עבדך אודה לך. כי אין זולתך ואין בלתך.

חשקתי בך וברוב טובך. אמצני חזקני. צור ישועתי שעה שועתי. שגבני וענני. אם המעשים דלים ורשים תחנני ותרציני למען חסדך ושם כבודך. צדקני וזכני.

עתה אפרש בקצור נמרץ ראשי דברים בענין קדושת תיקון יום זה של ראש השנה שנתן לנו השי"ת באהבה וברצון שבו תלויים כל התיקונים של כל ימות השנה כולה. וצריך האדם לקיים בעצמו בימים אלו מש"ה וגילו ברעדה. ורבו ועמקו מאד ענייניים וסודות מצות תקיעת שופר שנתנה בו.

והנה דע בכל ראש השנה חוזר האצילות העליון של מחצב הנשמות לכמות שהיה בתחילת בריאת העולם. ובחינת תפארת ומלכות אשר במחצב הנשמות הם עומדות ודבקין זה בזה ביום ראש השנה כאשר היו יוצאין ודבקין בתחלת בריאת העולם. ואנחנו בית יִשְׂרָאֵל אשר נשמותינו הם ממחצב הנשמות. זיכנו השי"ת בדבר זה בכל שנה ושנה בתחלת השנה לנסור אותם ולתקנם. והתחלת התיקון הזה יהיה ע"י מצות תקיעת שופר אשר עצמו ורבו סודותיה.

וביאר רבינו האר"י ז"ל בשער הכונות כי בחינת השופר הוא בחינת אור המקיף של שבעה ספירות תחתונות דבינה הנקראת אימא עלאה. ולכן נקרא שופר לשון שפופרת של ביצה ושפופרת של קנה שהוא חלול מתוכו. וכן השופר הוא חלול מתוכו להלביש בתוכו את אור הפנימי. ועוד נקרא שופר לטעם האדמת פני התוקע ביופי ושפרירות מלשון שופריה דאדם וכיוצא כי עַל־יְדֵי השופר מתעורר יופי עליון של אור תרין תפוחין קדישין דעתיקא קדישא ומתגלית הארתם למטה בעת תקיעת שופר כאשר מתאדמים פני התוקע. כי קול הוא בחינת אור ההבל היוצא מן הוי"ה דמלוי ס"ג וכו'.

והנה שם ביאר רבינו האר"י זלה"ה מי הוא התוקע ומי הוא הפה ומה הם הקולות היוצאים מתוך השופר ופירוש הדברים בהרחבה. גם ביאר סוד היד של האדם התחתון האוחזת בשופר וסוד חמשה אצבעות שבו. גם פירש שיש דינין דכורין ויש דינין נוקבין והם שכ"ה ניצוצין דבוצינא דקרדנותא ופ"ר גבורות דמנצפ"ך. וידוע הוא דאור המקיף הוא בחינת דינין וגבורות. ולכן שופר אשר הוא בחינת אור מקיף הוא כולל שתי בחינות אלו של הדינין ועוד שם ביאר הטעם שצריך לתקוע מאה קולות. והנה תשר"ת תש"ת תר"ת נתבאר כונתם בספר הזוהר (פרשת אמור דף צ"ט) וז"ל סידרא קדמאה וכו' סידרא תניינא וכו' אך הזוהר כתב בזה דברים קצרים בסוד כמוס. ורבינו האר"י זלה"ה ביאר דברי הזוהר בקיצור נמרץ וגילה עוד כמה כונות פרטיות במנין התקיעות עצמן. ואין אתנו עתה מי שיוכל לירד לעומקן של דברים ולעמוד על בוריין כטיפה מן הים. על כן טוב ללמוד לשון זוה"ק דפרשת אמור הנז' קודם תקיעת שופר אם יהיה לו פנאי לזה או בעת שהשליח צבור דורש בד"ת. (וכבר הוא מודפס בכל המחזורים של ר"ה).

סימן יא

בשני ימים של ראש השנה קודם תקיעת שופר

יאמר בקשה זו

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, וּבְשֵׁם כָּל־הַנְּפָשׁוֹת. וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת הַמִּתְיַחֲסִים אֶל שָׁרְשֵׁי נַפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׁמָתָנוּ וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וְהַקְּרוֹבִים לָהֶם. שֶׁמִּכְלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וּמִכָּל־פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. דְּכָל־פַּרְצוּף וּסְפִירָה דְּפִרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. הִנֵּה אֲנָחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוַת עשה שהיא מצות תקיעת שופר לְתַקֵּן אֶת שָׁרְשָׁהּ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן בשיעור קומה לעשות כונת יוצרנו שציונו לעשות מצוה זו להשלים אילן העליון ולהשלים אדם העליון ולהקים סוכת דוד להחזיר העטרה ליושנה לברר ולתקן ולהעלות כל הנפשות והרוחות והנשמות ונצוצי הקדושה שנפלו בקליפה ע"י אדם הראשון ועל ידינו בגלגולים אלו ובגלגולים אחרים ושארית הרפ"ח

ניצוצין ולהשלים שלימות תיקון נר"ן שלנו. שֶׁמִּכְלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. דְּכָל־פַּרְצוּף וּסְפִירָה דְּפַרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה המתיחסים אל תיקון מצוה זו. וגם להשלים שלימות תיקון איברי נפשות רוחות ונשמות דכל יִשְׂרָאֵל החיים והמתים החסרים מתיקון מצוה זו.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְּהֵא עַתָּה עֵת רָצוֹן לְפָנֶיךָ, להיות עולה מצוה זו לתקן את כל פגמינו ופגמי אדה"ר אשר פגמנו בכללות אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. ובכל־פַּרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. דְּכָל־פַּרְצוּף וּסְפִירָה דְּפַרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. ולצרף ולברר ולהסיר הסיגים מצלמי לבושי נפשות רוחות ונשמות חיות יחידות דכללות ופרטות דַּאֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. ולברר חלקי הנפש שנפגמו ונפלו בנוגה דַּאֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. ונוגה כאור תהיה אל מקום הקודש.

אנא ה' הפרד נא מעלינו צד הרע שביצר הרע ותזככנו ותלבננו בכח היצר הטוב.

ועל ידי מעשה המצוה הזאת יתוקנו כל בחינת שש קצוות וכל צלמי לבושי ה' אחרונה דהוי"ה נפש של כללות אבי"ע ושל כל פרטי אבי"ע דכל פרצוף וספירה דפרטי אצילות בי"ע.

ועל ידי הדיבור של המצוה הזאת יום תרועה יהיה לכם יתוקנו כל בחינת דעת וכל צלמי לבושי ו' דהוי"ה רוח של כְּלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. ושל פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. דְּכָל־פַּרְצוּף וּסְפִירָה דְּפַרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה.

ועל ידי הכונה של המצוה הזאת יתוקנו כל בחינת בינה וכל צלמי לבושי ה' ראשונה דהוי"ה נשמה של כל כְּלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. כָּל־פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה.

ועל ידי המחשבה יתוקנו בל בחינת חכמה וכל צלמי לבושי יו"ד דהוי"ה חיה של כְּלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. ושל כָּל־פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. דכל פרצוף וספירה דפרטי אצילות בריאה יצירה עשיה. דְּכָל־פַּרְצוּף וּסְפִירָה דְּפַרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה.

ועל ידי רעותא דלבא יתוקן כל בחינת כתר וכל צלמי לבושי קוץ היו"ד דהוי"ה יחידה של כל כְּלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. ושל כָּל־פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. ביחודא שלים ויהיו כסא שלם אשר בהם יתפשט שפע אור אין סוף ב"ה ויתיחדו חכמה ובינה שהם אבא ואימא ביחודא שלים י"א ה"ה ו"י ה"ה ויזדווגו תפארת ומלכות זווגא שלים י"א ה"ד ו"נ ה"י ומשם ימשך שפע רב וברכה בכל העולמות לזכך נפשנו רוחנו ונשמתנו ושהיו ראויים לעורר מ"ן ולהמשיך מ"ד ואל יעכב שום חטא ועון והרהור רע את המצוה הזאת ותעלה לרצון לריח ניחוח לפניך.

וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא שעה זו עת רצון לפניך ויהיה יום זה יום רצון לפניך ותהיה עולה מצות התקיעות אשר אנחנו באים לקיים לפניך למתק את הדינים הקשים והרפים הרמוזים באותיות שופר. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנּוּ בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הרמוזים באותיות שופ"ר ובכל הכונות הרמוזים בארבעה עשר פרקי היד האוחזים בו, ובכל הכונות חרמוזים בחמשה אצבעות האוחזים בשופר. ובכל הכוונות הרמוזים בתמונת השופר ותמונת שני צדדיו אשר צד העליון שבו הוא צר והצד התחתון שבו הוא רחב. ובכל הכונות הרמוזים בקול היוצא בשופר מן הפה ועובר הקול דרך החיך ודרך הגרון ודרך שני החניכיים אשר שם השיניים ודרך המפתים ויוצא החוצה.

וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנּוּ בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן במצוה זו של קול השופר אשר נקיים בעזרתך בכל המאה קולות שבו בכללות ובפרטות. ובהאדים פני התוקע בתקיעות האלה יתעוררו המקורות ושרשי הקולות העליונים ויצאו ויתגלו ויאירו אור גדול בפנים העליונים דעתיק בשבעה שמות שהם שבעה שמות הוי"ה במלוי ס"ג אשר בתרין תפוחין דעתיקא קדישא וימשכו ש"ע נהורין ממנו אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד אר"ך אורות לאריך אנפין וק"ן אורות לתפארת יִשְׂרָאֵל וממנו למלכות. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

רבון עלמא טיבו סגי עבדת עם עמך יִשְׂרָאֵל דאתרעית בהו בלחודייהו ועבדת לון עמא יחידאה בעלמא. וקרית לון גוי אחד ויהבת לון אורייתא דקשוט ופקדת לון בכמה פקודין לאתעטרא בהו. ויהבת לון חילא למעבד רעותך. ובאתערותא דילהון לתתא במילין ובעובדא. יתער חילא לעילא יהא רעוא דלהוי רעותך עם עמך יִשְׂרָאֵל לעלם ולאמטויי לנא מטוב נהורך ולקבלא צלותנא ועובדנא ברחמי.

ויהא רעוא באתערותא דישראל לנגדא קול שופר מתתא. להוי סליק ההוא קלא לעילא ויתער שופר אחרא. ויתערו רחמי ויסתלק דינא. וכד מפקין בהדי שופר לתתא אינון קלין דלעילא דכלילן בשופר עלאה קדישא. וכדין כלהו דינין אתכפיין. ורחמין יתערו וכדין חידו אשתכח בכולא.

ויהא רעוא דיתגליין תרין תפוחין דתקרבותא דבוסמא טבא דנהרין וחוורין תדירא אינון תפוחין קדישין שפירין חוורין דמפקין חיין לעלמא. דעלייהו כְּתִיב בְּאוֹר־פָּנֶיךָ מָלֶךְ חַיִּים.

רבון עלמא אנן בעינן לאשתדלא ביקרך. יהא רעוא קמך למיהב לן חילא לאתערא ביקרך ולמעבד רעותך ולסדרא כולא בדקא יאות. ואף על גב דלית אנן ידעי לשוואה רעותא ולבא לתקנא כולא. יהא רעוא קמך דתתרעי בעובדא דילן ותתקין תקונא דלעילא כדקא יאות. ותחשוב לן כאלו אשתדלנא ביקרך ברעותך לסדרא כולא כדקא יאות. ועל דא צלי קמך דוד מלכא משיחא ואמר. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: דהא לית כל בר נש חכים לשוואה רעותא ולבא לתקנא כולא ויעביד עובדא דמצוה על דא צלי צלותא דא. ומעשה ידינו כוננה עלינו. כוננה ואתקין תקונך לעילא כדקא יאות, עלינו אף על גב דלית אנן ידעי לשוואה רעותא אלא עובדא בלחודוי. מעשה ידינו כוננהו, למאן להההוא דרגא דאצטריך לאתתקנא, כוננהו בחיבורא חדא באבהן למהוי מתתקנא בהון בהאי עובדא כדקא יאות. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

בִּרְשׁוּת מוֹרַי וְרַבּוֹתַי.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לשמוע קול שופר.

(ביום ב' לא יברך שהחינו אלא אם חל יום א' בשבת)

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה יאהדונהי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

תשר"ת תשר"ת תשר"ת תש"ת תש"ת תש"ת תר"ת תר"ת תר"ת

דע כי ידוע הוא דאין אומרים ודוי בראש השנה כי יום טוב הוא אך רבינו האר"י ז"ל היה נוהג להתוודות בלחש שלא ישמעו הדברים לאזניו בעת תקיעת שופר דמיושב בין סדר לסדר שאז התוקע שותק ואינו תוקע וזה דוקא בתקיעות דמיושב בלבד לפי שאז מתערבב השטן ואינו משגיח לקטרג ואז דברי הודוי עולים למעלה בהתחברות קול השופר, ובסידור רבינו הרש"ש ז"ל כתב טוב שיתודה בתקיעות דמיושב בין תשר"ת לתש"ת בפרטי העונות שהם קרובים לע"ז אך יתוודה בלחש שלא ישמעו הדברים לאזניו.

עברנו ע"ז בשוגג. כעסנו בחול ובשבת וטרפנו נפשנו באפנו עד בוא חליפתנו באל זר. דברנו בבית הכנסת בשעת התפלה. השתחוינו והיו נגדינו איזה צלמים. העלמנו עין וקפצנו יד מן הצדקה. נהנינו מן עוה"ז בלא ברכה וגם בעת שברכנו ברכנו ברכה חטופה בלי הזכרת שם ומלכות ובחסרון תיבות ואותיות ובלי כונה. גאינו במחשבה ודבור ומעשה בכל מיני גאוה וזדון ונשתרשנו בכך הרבה. החלפנו דבורנו. תרנו אחר עינינו והסתכלנו בעריות ובצלמי ע"ז ופנינו אל מדעתנו. התפללנו בהיותנו שיכורים ובהיותנו נצרכים לנקבינו. הסתכלנו בפני הכועס ובפני אדם רשע. העמדנו דיין שאינו הגון. עברנו על חלול השם ופגמנו בעולם האצילות ובחכמות שבכללות ופרטות דפרצופי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. ועוד פגמנו ועשינו ירידה בעולמות העליונים וגרמנו פירוד בארבע אותיות הוי"ה השם הגדול ברוך הוא.

בין תשר"ת לתר"ת יתודה כך

עברנו על שלש מאות ששים וחמש מצות לא תעשה דאורייתא וענפיהם ומצות דברי קבלה ודברי סופרים וענפיהם בהרהור במחשבה בראיה ובשמיעה בקלא ובריחא בדיבור ובמעשה בגלגולים אלו ובגלגולים אחרים, חמדנו נשי חברינו ובתיהם וממונם. ניאפנו בכל מיני ניאוף ושיחתנו זרע קודש ואת זכר משכבי אשה שכבנו ונשכבנו. הרהרנו הרהורים רעים ביום ובאנו לידי טומאת קרי בלילה. הקשינו עצמיו לדעת. דברנו לשון הרע ואבק לשון הרע ושקר וליצנות וחנופה ודברים בטלים. דברנו

כל דבר האסור לדבר. פגמנו בכ"ב אותיות התורה וחמשה אותיות מנצ"פך. בטלנו ולא קיימנו מאתים וארבעים ושמונה מצות עשה דאורייתא וענפיהם ומצות עשה דדברי קבלה ודברי סופרים.

גם יתוודה בהרהור דוקא ולא בפה אחר תש"ת דחזרת מוסף כך.

עברנו על שלש מאות וששים וחמש מצות לא תעשה דאורייתא וענפיהם. ועל מצות לא תעשה מדברי קבלה ודברי סופרים וענפיהם ופגמנו בשלשה פרצופי כח"ב דאו"א וזו"ן דכל פרצוף וספירה דפרטי אבי"ע.

וכן יתודה בהרהור הלב אחר תר"ת דחזרת מוסף כך.

בטלנו ולא קיימנו מאתים וארבעים ושמונה מצות עשה מדאוריתא וענפיהם, וגם מדברי קבלה ומדברי סופרים ופגמנו בשני פרצופי חג"ת ונה"י דאו"א וזו"ן דכל פרצוף וספירה דפרטי אבי"ע.

אחר כל המאה קולות יאמר

רבונו של עולם עשינו מה שצויתנו במצות תקיעת שופר היום הזה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שיהיו חשובים ומרוצים לפניך המאה קולות של השופר לשדד כחות הדין דשם אלהים בכח שם שד"י מלא (שי"ן דל"ת יו"ד) הַשִּׁיבָנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ, וְקָרְבָנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כי אתה ה' הרוצה בתשובה וימינך פשוטה לקבל שבים. וְיִהְיוּ | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן יב

לימוד לראש השנה שחל בשבת

ראש השנה שהל להיות בשבת יאמרו קודם תפלת מוסף פסוקים אלו בפרשת בראשית ויאמר ה' אלהים לא טוב היות אדם לבדו וכו' עד ודבק באשתו והיו לבשר אחד. ואח"כ יאמרו בפרשת פנחס ובחודש השביעי באחד לחודש מקרא קודש יהיה לכם וכו' עד לריח נחוח אשי לה' ואח"כ או"א זכרנו בזכרון טוב מלפניך ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים וכו'. ופרשת העקדה כולה. ופסוק ושחט אותו וכו' עד והארץ אזכור. ואח"כ פסוקים עלה אלהים בתרועה וכו' הנדפסים במחזור ר"ה. ואח"כ יאמרו מזמור מ"ז למנצח לבני קרח מזמור כל העמים תקעו כף וכו' כולו. ואם אפשר

להם יאמרו מזמור זה ז"פ. ואם לאו די בפעם אחת. ואח"כ ילמוד זוהר (פרשת אמור דף צ"ה ע"ב) המדבר בענין התקיעות ויתחיל מן רבי אבא הוה יתיב קמיה דר"ש א"ל הא זמנין סגיאין שאילנא על האי שופר וכו' עד א"ר אבא ודאי דא איהו ברירא דמלה בריך רחמנא דשאילנא וארוחנא בהני מלי וכו'. ואח"כ יחשוב ויצייר בדעתו בסדר תשר"ת תש"ת תר"ת אחת לאחת עשרה פעמים (ויאמר בקשה זו)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בזכות פסוקי תורה ובזכות המזמור אשר קרינו ובזכות תיבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם וכל שמותיך הקדושים היוצאים מהם וסודות הרמוזים בהם ובזכות סתרי תורה של תקיעת שופר אשר קרינו שיעלה הכל לבער ולבטל ולהכרית כל המקטרגים והמשטינים ולקרוע כל המסכים המבדילים בינך ובין עמך יִשְׂרָאֵל ולהמתיק כל הדינים הקשים והרפים. וכמו כן יתמתקו כל הדינים אשר הגברנו במעלינו. ועתה הִנֵּה אֲנָחְנוּ שבים אליך ומתחרטים על כל מה שפעלנו ועשינו און ומרמה בין בגלגול זה בין בגלגולים אחרים. וַהֲרֵי אֲנָחְנוּ מְקַבְּלִים עָלֵינוּ מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל הַתְּשׁוּבָה כַּכָּתוּב וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ. ומקבלים עלינו לשוב אליך בלב שלם ובנפש חפיצה עד מקום שידינו מגעת בעזרתך. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ, וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, כי אתה ה' הרוצה בתשובה וימינך יהוה פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים.

אנא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ המלך הקדוש החפץ בתשובת השבים והמצרף מחשבה טובה למעשה והבוחר בקריאת התורה והגיוני סודותיה כָּאָמוּר קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח־טוֹב וְנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: לכן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהֵא חֶשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ קריאתנו ומחשבתנו כאלו תקענו כל המאה קולות הראויות להיות היום הזה במצות תקיעת שופר וּכְאִלּוּ כִּוַּנּוּ בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בהם היום הזה וכאלו עשינו כל מה שמוטל עלינו במעשה ודבור וכונה ומחשבה ורעותא דלבא. וְיִתְיַחֲדוּ אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת הֲוָיָ"ה. שֶׁהֵם נֶפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה חַיָּה יְחִידָה דִּכְלָלוּת וּפְרָטוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. בְּיִחוּדָא שְׁלִים. ויהיו כסא שלם אשר בהם יתפשט שפע אור אין סוף

וְיִתְיַחֲדוּ חכמה ובינה בְּיִחוּדָא שְׁלִים (י״א ה״ה ו״י ה״ה) וימשכו אורות מוחין פנימיים מתוקים ויחזרו להתפשט בישראל אבינו אורות המוחין חדשים גם ישנים.

אנא ה׳ מלך עוזר וסומך קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן קריאתנו ותפלתנו לעורר רחמיך ותעמוד מכסא דין ותשב על כסא רחמים, ויגולו רחמיך העליונים על מדותיך ותעלה למעלה ראש עטרת זְכוּת אבותינו בעלי בריתך להקנות להם כח יפה במעמד שלשתן לחלות פני חניך. ויהיו היום חקוקים בכסאך אַבְרָהָם בראש. יעקב כנגד. יצחק בנתים. ויתבסמו ויתמתקו כל הדינין וְיִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעַסֶךָ, וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל־מִדּוֹתֶיךָ וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים וְתִכְנֵס לָנוּ לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין, וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּךָ, מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאַרְצֶךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְקַיֵּם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ כָּאָמוּר וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן יג

בקשה קודם תהלים

מנהג יפה ומתוקן נתשפט בכל תפוצות ישראל לקרות חמשה ספרי תהלים בשני ימים של ר״ה וקודם לימוד התהלים יאמרו בקשה זו, וכן נכון לומר בקשה זו בליל הוי״ר וביום חג השבועות אשר לומדים בהם גם כן חמשה ספרי תהלים.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדָוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ, וּבְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת שֶׁאָמַר לְפָנֶיךָ, שֶׁתְּרַחֵם עָלֵינוּ, וּתְהֵא חֲשׁוּבָה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁנִּקְרָא, כְּאִלּוּ כְּוָנְנוּ בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן. וּבְכֹחַ מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים, וּפְסוּקֵיהֶם וְתֵיבוֹתֵיהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם וְטַעֲמֵיהֶם, וּלְמָעַן שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים הַכְּתוּבִים בָּהֶם וְהָרְמוּזִים בָּהֶם, וּלְמַעַן זְכוּת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ, יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, וְתָאִיר לָנוּ בְּפָנִים מְאִירוֹת בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים. וּתְקַיֵּם בָּנוּ הַבְּרָכוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתָ אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, כַּכָּתוּב: יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: אֲשֶׁר בָּחָרְתָּ בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת שֶׁאָמַר לְפָנֶיךָ דָּוִד בֶּן־יִשַׁי מְשִׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וּנְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתִּהְיֶה קְרִיאַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁנִּקְרָא, חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ. וּכְשֵׁם שֶׁפָּעַל וְתִקֵּן וְהוֹעִיל וְעָשָׂה וְהִצְלִיחַ דָּוִד עַבְדְּךָ בְּאָמְרוֹ מִזְמוֹרִים אָלּוּ לְפָנֶיךָ, כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וַחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, תַּעְזְרֵנוּ וּתְסַיְּעֵנוּ וּתְחַזְּקֵנוּ וּתְאַמְּצֵנוּ לְתַקֵּן וּלְהוֹעִיל בְּקְרִיאָתֵנוּ מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים אָלּוּ לְפָנֶיךָ. וְתִתֵּן כֹּחַ וְחִוּזֵק וְאוֹמֶץ בְּקְרִיאָתֵנוּ, לְזַמֵּר עָרִיצִים וּלְהַכְרִית כָּל־הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹבְבִים הַשּׁוֹשַׁנָּה הָעֶלְיוֹנָה, וּלְחַבֵּר הַמַּלְכוּת עֲקֶרֶת הַבַּיִת עִם דּוֹדָהּ, בְּאַהֲבָה וְאַחְוָה וְשָׁלוֹם וְרֵעוּת. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד, וְתִמְשׁוֹךְ וְתָשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, שָׂפַע שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, וְחַיִּים אֲרֻכִּים טוֹבִים וּמְתֻקָּנִים וְחֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. וְתַרְחִיקֵנוּ מִן יָצֶר הָרָע, וְתַדְבִּיקֵנוּ בְּיִצֶר הַטּוֹב. הֶשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ, וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

וּכְשֵׁם שֶׁהִתְפַּלֵּל דָּוִד עַבְדְּךָ לְפָנֶיךָ וּבִקֵּשׁ: הרבה [הֶרֶב] כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי: תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין: לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי: כֵּן תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד לְתַקֵּן אֶת כָּל־הַפְּגָם אֲשֶׁר פָּגְמנוּ בְּקְדֻשָּׁה לְמַעְלָה. וּלְטַהֵר וּלְזַכֵּךְ נַפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ. וְיַעֲלֶה וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. זָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים. וּכְשֵׁם שֶׁאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים שִׁירָה לְפָנֶיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה, כַּךְ תְּזַכֵּנוּ לוֹמַר לְפָנֶיךָ שִׁיר וּשְׁבָחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְנִוֹּדֶה לְךָ שִׁיר חָדָשׁ עַל גְּאֻלָּתֵנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ. וְעַל־יְדֵי אֲמִירַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים, תִּתְעוֹרֵר חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן לְשִׁיר בְּקוֹל נָעִים, גִּילָה וְרַנֵּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן יֻתַּן לָהּ, הוֹד וְהָדָר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: וְיִהְיֶ | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

בקשה אחר אמירת תהלים

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתרחם עלינו ויהא חשוב לפניך קריאת חמשה ספרים שבתהלים שהם כנגד חמשה חומשי תורה (ואם לא קראו כולו אלא מקצת ממנו יאמר קריאת מזמורי תהלים ואם ספר אחד שלם יאמר ספר ראשון שבתהלים שהוא מכוון כנגד ספר בראשית שבחמשה חומשי תורה וכעזהי"ד) כְּאִלּוּ כִּוַּנְנוּ בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכֵן ובכח המזמורים והפסקים ותיבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם ולמען שמותיך הקדושים הכתובים בהם ולמען כל שמות הקודש היוצאים מהם מראשי תיבות וסופי תיבות וחלופי תיבות ולמען סודותיהם יְכַבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעַסְךָ וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל־מִדּוֹתֶיךָ ויתמתקו הדינין ותבטל מעלינו ומעל כל יִשְׂרָאֵל כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת ותקרע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ (בשם קרי"ע שט"ן) ותגזור עלינו גזרות טובות ותפר עצת אויבינו ותקלקל מחשבותם תפול עליהם אמתה ופחד (תעא"ו) בגדול זרועך ידמו כאבן ותשלח רפואה שלימה לכל חולי עמך יִשְׂרָאֵל ותקרא לִשְׁבוּיִם דְּרוֹר וְלַאֲסוּרִים פְּקַח־קוֹחַ. (ואם אין אביו ואמו בחיים יאמר) ותחון ותרחם על נָפֶשׁ רְוּחַ נְשָׁמָה של עבדך אבי (פב"פ) ואמתך אמי (פב"פ) בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם (בט"ר צת"ג) ותושיבם בסתר עליון ובצל שדי יתלוננו ולקץ הימין תעמידם ומנחל עדניך תשקם ובצרור החיים תצרור את נפשם ותשים כבוד מנוחתם ותלוה אליהם השלום אמן.

אנא ה' למען חמשה ספרי תהלים שהם. כנגד חמשה חסדים דרועא ימינא דמלכות קדישא תאיר ותזהיר ותטהר ותזכך ותשמור ותנצור ותעזור ותסמוך לחמשה חלקים נפשנו רוחנו ונשמתנו חייתינו ויחידתנו. ויהיו נשפעים מן הברכה של פסוק יָאֵר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: אשר הם חמשה תיבות ונזכה לחמשה קולות שהם קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה קוֹל אֹמְרִים הוֹדוּ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת כִּי־טוֹב יְהוָה כִּי־לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.

אנא ה' למען מזמורי תהלים שהם מאה וחמשים כמנין פדיון תפתח לנו שערי פדות ותפדנו מיד כל אויבינו ותפדנו מכל צרה וצוקה ומכל דבר רע. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך וְנֶאֱמַר פָּדָה אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו: וְנֶאֱמַר פְּדוּת | שָׁלַח לְעַמּוֹ

צִוִּיתָ לְעוֹלָם בְּרִיתְךָ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: וְנֶאֱמַר כִּי־עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו:

אנא ה' למען מזמורי תהלים שהם מאה וחמשים כמנין מזל החיים תשפיע לנו ממזל החיים חיים ארוכים טובים ומתוקנים ותרחמנו ותחיינו חיים ארוכים ומתוקנים. וְחַיִּים שֶׁל שָׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פַּרְנָסָה טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל חִלּוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאַת חֵטְא, חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוּשָׁה וּכְלִמָּה, חַיִּים שֶׁל עֹשֶׁר וְכָבוֹד, חַיִּים שֶׁתְּהֵא בָנוּ אַהֲבַת תּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמָיִם, חַיִּים שֶׁתְּמַלֵּא כָּל־מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה לַעֲבוֹדָתֶךָ. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן יד

בקשה לעילוי נשמות

בחודש תשרי מיום ראש השנה עד יום שמיני עצרת. וכן בחדש ניסן מן ראש חדש עד אחד ועשרים לחודש יאמרו בקשה זו המתוקנת לעילוי הנשמות, ועיין זוהר הקדוש בפרשת בלק דף קצ"ו ע"ב ותבין הענין

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, קַבֵּל בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן קוֹל רִנּוֹת הַצַּדִּיקִים הַנִּרְאִין עַל־גַּבֵּי שְׁלֹשׁ חוֹמוֹת שֶׁל גַּן־עֵדֶן, הַמְצַפְצְפִים בְּקוֹלָם כְּצִפֳּרִים בְּכָל־בֹּקֶר וָבֹקֶר, וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ וּמַעֲתִירִים עָלֵינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל. כְּדִכְתִיב גַּם־צִפּוֹר מָצְאָה בַּיִת. אָנָּא יְהוָה, עֲנֵה עֲתִירָתָם, וְתִהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשּׁוּבוֹת אֲלֵיהֶם, וּתְפִלָּתָם שְׁעֵה בְּרַחֲמִים, וְתִפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ, וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וּתְרַחֲמֵנוּ וּתְחַיֵּנוּ חַיִּים אֲרֻכִּים טוֹבִים וּמְתֻקָּנִים, חַיִּים שֶׁל שָׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל פַּרְנָסָה טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל חִלּוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאַת חֵטְא, חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוּשָׁה וּכְלִמָּה, חַיִּים שֶׁל עֹשֶׁר וְכָבוֹד, חַיִּים שֶׁתְּהֵא בָנוּ אַהֲבַת תּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמָיִם, חַיִּים שֶׁתְּמַלֵּא כָּל־מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה לַעֲבוֹדָתֶךָ:

אֵל מָלֵא רַחֲמִים, הַגְדֵּל חַסְדְּךָ עַל נְפָשׁוֹת וְרוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים. וְיַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנָם לְפָנֶיךָ, לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְשָׁלוֹם. וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּגְדִּיל חַסְדְּךָ עֲלֵיהֶם, וְתַמְתִּיק גְּבוּרָתְךָ עֲלֵיהֶם, וּתְפָאֵר תִּפְאַרְתְּךָ עֲלֵיהֶם, וְתַנְעִים נְצָחֲךָ עֲלֵיהֶם, וְתִפְרוֹס הוֹדְךָ וַהֲדָרְךָ עֲלֵיהֶם, וְתָאִיר בְּרִית שְׁלוֹמְךָ עֲלֵיהֶם, וּתְגַלֶּה מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם, וְתוֹשִׁיבֵם בְּסֹתֶר עֶלְיוֹן וּבְצֵל שַׁדַּי

יִתְלוֹנָנוּ, וּלְקֵץ הַיָּמִין תַּעֲמִידֵם, וּמִנְּחַל עֲדָנֶיךָ תַּשְׁקֵם. וּבְצָרוֹר הַחַיִּים תִּצְרוֹר נִשְׁמָתָם, וְתָשִׂים כָּבוֹד מְנוּחָתָם, וּתְלַוֶּה אֲלֵיהֶם הַשָּׁלוֹם. וְתִפְתַּח לָהֶם שַׁעֲרֵי אוֹר שִׁבְעַת הַיָּמִים, שַׁעֲרֵי בְּאֵר מָיִם חַיִּים, שַׁעֲרֵי גְּמִילוּת חֲסָדִים טוֹבִים, שַׁעֲרֵי דְּרוֹר, שַׁעֲרֵי הֵיכָלוֹת עֶלְיוֹנִים, שַׁעֲרֵי וַעַד טוֹב, שַׁעֲרֵי זְהַר הָרָקִיעַ, שַׁעֲרֵי חֲדָרִים מְלֵאִים כָּל־הוֹן יָקָר וְנָעִים, שַׁעֲרֵי טוֹבָה, שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַיִם הָעֶלְיוֹנָה, שַׁעֲרֵי כָּבוֹד וִיקָר, שַׁעֲרֵי לָקַח טוֹב, שַׁעֲרֵי מָצַח הָרָצוֹן, שַׁעֲרֵי נְעַם הָעֶלְיוֹן, שַׁעֲרֵי סוֹדוֹת הָאֲצִילוּת, שַׁעֲרֵי עֵץ חַיִּים, שַׁעֲרֵי פָּנִים מְאִירוֹת, שַׁעֲרֵי צְרוֹר הַחַיִּים, שַׁעֲרֵי קִרְוֹן פָּנִים, שַׁעֲרֵי רָצוֹן, שַׁעֲרֵי שִׂבְיל הָעֶלְיוֹן, שַׁעֲרֵי תִּקְוָה טוֹבָה:

אָנָּא יְהוָֹה, חוּס וַחֲמוֹל וְרַחֵם בְּרַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ עַל־כָּל־נְפָשׁוֹת וְרוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּפְטְרוּ מֵעוֹלָם הַזֶּה, בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם (יכוין ר״ת בט״ר צת״ג). וְתִהְיֶה מְנוּחָתָם כָּבוֹד, מְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְׁקֵט וָבָטַח. וּתְקַיֵּם בָּהֶם מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְנָחֵךְ יְהוָֹה תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחֲצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמוֹתֶיךָ יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא־יְכַזְּבוּ מֵימָיו:

אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. וּלְמַעַן שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים הַכְּתוּבִים בָּהּ וְהָרְמוּזִים בָּהּ. וּלְמַעַן זְכוּת אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְיוֹסֵף וְדָוִד, וְתָחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם בְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ עַל־כָּל־הַנְּפָשׁוֹת וְרוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת שֶׁלֹּא עָצְרוּ כֹּחַ לָבֹא אֶל מְנוּחָתָם. וְעַל־כָּל־נְפָשׁוֹת וְרוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת הַמְּגוּלְגָּלִים בְּדוֹמֵם וּבְצוֹמֵחַ וּבְבָעַל חַי בִּלְתִּי מְדַבֵּר וּבְעַל חַי מְדַבֵּר. וְאַתָּה הָאֵל הַנּוֹצֵר חָסֶד לְאֲלָפִים בְּטוּבְךָ הַגָּדוֹל תַּשְׁפִּיעַ שֹׂפַע רַב לָהֶם לֵאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, וְתִתֵּן לָהֶם כֹּחַ וְעֶזֶר וְאֹמֶץ שֶׁיִּתְבָּרְרוּ וְיִתָּקְנוּ כָּרָאוּי, וּבְאוֹר פָּנֶיךָ תַּשְׂלִים בֵּרוּרָם וְתִקּוּנָם בִּמְהֵרָה, וְתַצִּילֵם מִכָּל־צַר וְאוֹיֵב וּמִקַּטְרֵג, וְיַעַמְדוּ מְלִיצֵי יוֹשֶׁר לְהַמְלִיץ טוֹב עֲלֵיהֶם. וְתַעֲשֶׂה עִמָּהֶם חֶסֶד כִּי בֵן דַּרְכְּךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חִנָּם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר:

אָנָּא בְּכֹחַ. גְּדוּלַת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה: (אב״ג יתי״ץ)
קַבֵּל רִנַּת. עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ. טַהֲרֵנוּ נוֹרָא: (קר״ע שט״ן)
נָא גְּבוֹר. דְּוֹרְשֶׁי יִחוּדֶךָ. כְּבָבַת שָׁמְרֵם: (נג״ד יכ״ש)
בָּרְכָם טַהֲרֵם. רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ. תָּמִיד גָּמְלֵם: (בט״ר צת״ג)
חֲסִין קָדוֹשׁ. בְּרֹב טוּבְךָ. נַהֵל עֲדָתֶךָ: (חק״ב טנ״ע)

יָחִיד גֵּאֶה. לְעַמְּךָ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ: (יג"ל פז"ק)
שַׁוְּעָתֵנוּ קַבֵּל. וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ. יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת: (שק"ו צי"ת)
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
אָנָּא בְּחֶסְדֵי גְדוֹלִים, יָאִיר תִּפְאֶרֶת צַדִּיק: (אב"ג ית"ץ)
קְוִינוּ רָצוֹן עֶלְיוֹן, שֶׁל טָעֲמִים נְקֻדּוֹת: (קר"ע שט"ן)
נָקֵוּה גַּדְלוּת דּוֹדִים, יוּשְׁלַם כָּתֶר שֶׁלָּהֶם: (נג"ד יכ"ש)
בְּאוֹר טִפַּת רָחֶם צַדִּיק תָּמִים גַּדְּלָנוּ: (בט"ר צת"ג)
חָלִינוּ קִוִּינוּ בִּרְכַת טוּב נֹעַם עֶלְיוֹן: (חק"ב טנ"ע)
יִתְמַתְּקוּ גְּבוּרוֹת לְעוֹרֵר פְּעוּלַת זִוּוּג קָדוֹשׁ: (יג"ל פז"ק)
שְׁבִיל קֹדֶשׁ וִיסוֹד צַדִּיק יְהִיוּ תְמִימִים: (שק"ו צי"ת)
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

סימן טו

בקשה למוצאי ראש השנה

במוצאי ראש השנה אחר ערבית כשיבא לביתו יאמר סדר זה לסימנא טבא. כי זה היום של ג' תשרי הוא התחלת ימי המעשה של כל השנה כולה.

וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָֹה: יי"ב פעמים
כִּי־עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר: י' פעמים
וְיִתֶּן־לְךָ֤ הָאֱלֹהִים֙ מִטַּ֣ל הַשָּׁמַ֔יִם וּמִשְׁמַנֵּ֖י הָאָ֑רֶץ וְרֹ֖ב דָּגָ֥ן וְתִירֹֽשׁ: יַעַבְדוּךָ עַמִּים וישתחו [וְיִשְׁתַּחֲוּוּ] לְךָ֙ לְאֻמִּ֔ים הֱוֵ֥ה גְבִ֖יר לְאַחֶ֑יךָ וְיִשְׁתַּחֲוּ֥וּ לְךָ֖ בְּנֵ֥י אִמֶּ֛ךָ אֹרְרֶ֥יךָ אָר֖וּר וּמְבָרְכֶ֥יךָ בָּרֽוּךְ: וְאֵל שַׁדַּי֙ יְבָרֵ֣ךְ אֹתְךָ֔ וַיַּפְרְךָ֖ וְיַרְבֶּ֑ךָ וְהָיִ֤יתָ לִקְהַל־עַמִּים: וְיִתֶּן־לְךָ֙ אֶת־בִּרְכַ֣ת אַבְרָהָ֔ם לְךָ֥ וּלְזַרְעֲךָ֖ אִתָּ֑ךְ לְרִשְׁתְּךָ֗ אֶת־אֶ֙רֶץ֙ מְגֻרֶ֣יךָ אֲשֶׁר־נָתַ֔ן אֱלֹהִ֖ים לְאַבְרָהָֽם: מֵאֵל֙ אָבִ֣יךָ וְיַעְזְרֶ֔ךָּ וְאֵ֥ת שַׁדַּ֖י וִיבָרֲכֶ֑ךָּ בִּרְכֹ֤ת שָׁמַ֙יִם֙ מֵעָ֔ל בִּרְכֹ֥ת תְּה֖וֹם רֹבֶ֣צֶת תָּ֑חַת בִּרְכֹ֥ת שָׁדַ֖יִם וָרָֽחַם: בִּרְכֹ֤ת אָבִ֙יךָ֙ גָּבְר֣וּ עַל־בִּרְכֹ֔ת הוֹרַ֖י עַד־תַּאֲוַ֣ת גִּבְעֹ֑ת תִּֽהְיֶ֙ינָה֙ לְרֹ֣אשׁ יוֹסֵ֔ף וּלְקָדְקֹ֖ד נְזִ֥יר אֶחָֽיו: וַאֲהֻבְךָ֙ וּבֵרַכְךָ֔ וְהִרְבֶּ֖ךָ פְּרִי־בִטְנְךָ֣ וּפְרִי־אַדְמָתֶ֑ךָ דְּגָנְךָ֖ וְתִירֹשְׁךָ֥ וְיִצְהָרֶ֛ךָ שְׁגַר־אֲלָפֶ֥יךָ וְעַשְׁתְּרֹ֖ת צֹאנֶ֑ךָ עַ֚ל הָאֲדָמָ֔ה אֲשֶׁ֥ר־נִשְׁבַּ֛ע לַאֲבֹתֶ֖יךָ לָתֶ֥ת לָֽךְ: בָּר֥וּךְ תִּהְיֶ֖ה מִכָּל־הָעַמִּ֑ים לֹא־יִהְיֶ֥ה בְךָ֛ עָקָ֥ר וְעֲקָרָ֖ה וּבִבְהֶמְתֶּֽךָ: וְהֵסִ֤יר יְהוָה֙ מִמְּךָ֔ כָּל־חֹ֖לִי וְכָל־מַדְוֵ֣י מִצְרַ֑יִם הָרָעִ֣ים אֲשֶׁ֤ר יָדַ֙עְתָּ֙ לֹ֣א יְשִׂימָ֔ם בָּ֖ךְ וּנְתָנָ֥ם בְּכָל־שֹׂנְאֶֽיךָ: בָּר֥וּךְ אַתָּ֖ה בָּעִ֑יר וּבָר֥וּךְ אַתָּ֖ה בַּשָּׂדֶֽה: בָּר֥וּךְ פְּרִי־בִטְנְךָ֖ וּפְרִ֣י אַדְמָתְךָ֑ וּפְרִ֣י בְהֶמְתֶּ֔ךָ שְׁגַר֥ אֲלָפֶ֖יךָ וְעַשְׁתְּרוֹת֥ צֹאנֶֽךָ:

בָּרוּךְ טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ: בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ: יִתֵּן יְהוָה אֶת־אֹיְבֶיךָ֙ הַקָּמִים עָלֶיךָ נִגָּפִים לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֶחָד֙ יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים יָנוּסוּ לְפָנֶיךָ: יְצַו יְהוָה אִתְּךָ֙ אֶת־הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ וּבֵרַכְךָ֖ בָּאָ֑רֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: יְפַתַּח יְהוָה ׀ לְךָ֣ אֶת־אוֹצָרוֹ֮ הַטּוֹב֒ אֶת־הַשָּׁמַ֣יִם לָתֵת֩ מְטַר־אַרְצְךָ֨ בְּעִתּ֜וֹ וּלְבָרֵ֗ךְ אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה֙ יָדֶ֔ךָ וְהִלְוִ֖יתָ גּוֹיִ֣ם רַבִּ֑ים וְאַתָּה֙ לֹ֣א תִלְוֶ֔ה: אַשְׁרֶיךָ֙ יִשְׂרָאֵ֔ל מִי כָמוֹךָ֙ עַם נוֹשַׁ֣ע בַּיהוָ֔ה מָגֵ֥ן עֶזְרֶ֖ךָ וַאֲשֶׁר־חֶ֣רֶב גַּאֲוָתֶ֑ךָ וְיִכָּחֲשׁוּ֙ אֹיְבֶ֣יךָ לָ֔ךְ וְאַתָּה֙ עַל־בָּמוֹתֵ֖ימוֹ תִּדְרֹֽךְ:

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיהוָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא־תֵבֹשׁוּ וְלֹא־תִכָּלְמוּ עַד־עוֹלְמֵי עַד: וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא־יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וִידַעְתֶּם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אֲנִי וַאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד וְלֹא־יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וּפְדוּיֵי יְהוָה יְשֻׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה: כִּי־בְשִׂמְחָה תֵּצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ־כָף: הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי־עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאַבְתֶּם־מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ: זַמְּרוּ יְהוָה כִּי גֵאוּת עָשָׂה מיודעת [מוּדַעַת] זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ: צַהֲלִי וְרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְהוָה קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ: בּוֹרֵא נוב [נִיב] שְׂפָתָיִם שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתִיו: וְרוּחַ לְבָשָׁה אֶת־עֲמָשַׂי֙ רֹ֣אשׁ השלושים [הַשָּׁלִישִׁים] לְךָ֣ דָוִ֔יד וְעִמְּךָ֖ בֶּן־יִשַׁ֑י שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם לְךָ֣ וְשָׁלוֹם֮ לְעֹזְרֶ֒ךָ֒ כִּי֩ עֶזְרְךָ֨ אֱלֹהֶ֜יךָ וַיְקַבְּלֵם֙ דָּוִ֔יד וַיְתִּנֵ֖ם בְּרָאשֵׁ֣י הַגְּדוּד:

וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי֣ וְאַתָּה֮ שָׁלוֹם֒ וּבֵיתְךָ֣ שָׁלוֹם֮ וְכֹל֒ אֲשֶׁר־לְךָ֣ שָׁלוֹם: י׳ פעמים

אח״כ יאמר

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּסִימָן טוֹב וּבְמַזָּל טוֹב הָחֵל עָלֵינוּ אֶת יְמֵי השנה הזאת הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ לחטו״ל כולם ברוכים טובים ומתוקנים ומנוקים מכל הטא ועון ופשע ונהיה מדובקים בלימוד תורה לשמה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְתַשְׁמִיעֵנוּ בָהֶם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה, ונתבשר בשורות טובות וְלֹא תַעֲלֶה קִנְאָתֵנוּ עַל לֵב אָדָם, וְלֹא קִנְאַת אָדָם תַּעֲלֶה עַל

לְבָנוּ. מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ, שִׂים בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְכָל־הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֵצָה טוֹבָה, וּמַחֲשָׁבָה טוֹבָה, אַמְּצוֹ, בָּרְכוֹ, גַּדְּלוֹ, קַיְּמוֹ, קַיֵּם עֲצָתוֹ, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר יְתֶן־לְךָ כִלְבָבֶךָ וְכָל־עֲצָתְךָ יְמַלֵּא: וְנֶאֱמַר וְתִגְזַר־אֹמֶר וְיָקָם לָךְ וְעַל־דְּרָכֶיךָ נֶגֶהּ אוֹר: וְכָל־הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֵצָה שֶׁאֵינָהּ טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה שֶׁאֵינָהּ טוֹבָה, (אַבְּדוֹ, בַּטְּלוֹ, גַּדְּעוֹ, הָפֵר עֲצָתוֹ,) כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר יְהוָה הֵפִיר עֲצַת־גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: וְנֶאֱמַר עֲצוּ עֵצָה וְתֻפָר דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עִמָּנוּ אֵל:

ויפתח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָנוּ בָּזֶה הַחֹדֶשׁ וּבְכָל־חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ. וּבְכָל־שָׁבוּעַ וּבְכָל־יוֹם וּבְכָל־שָׁעָה וּבְכָל־הַשָּׁנָה הַזֹּאת כֻּלָּהּ. שַׁעֲרֵי **אוֹרָה**, שַׁעֲרֵי **בְּרָכָה**, שַׁעֲרֵי **גִּילָה**, שַׁעֲרֵי דִיצָה, שַׁעֲרֵי דֵעָה, שַׁעֲרֵי **הוֹד** וְהָדָר, שַׁעֲרֵי וַעַד טוֹב, שַׁעֲרֵי זִמְרָה, שַׁעֲרֵי חֶדְוָה, שַׁעֲרֵי חֶמְלָה, שַׁעֲרֵי חֵן וָחֶסֶד, שַׁעֲרֵי חַיִּים טוֹבִים, שַׁעֲרֵי **טוֹבָה**, שַׁעֲרֵי יְשׁוּעָה, שַׁעֲרֵי **כַּפָּרָה**, שַׁעֲרֵי **כַּלְכָּלָה**, שַׁעֲרֵי לְמוּד תּוֹרָה לִשְׁמָהּ, שַׁעֲרֵי **מָזוֹן**, שַׁעֲרֵי **מְחִילָה**, שַׁעֲרֵי **נֶחָמָה**, שַׁעֲרֵי **סְלִיחָה**, שַׁעֲרֵי עֻזָּרָה, שַׁעֲרֵי **פְּדוּת**, שַׁעֲרֵי **פַּרְנָסָה** טוֹבָה, שַׁעֲרֵי **צְדָקָה**, שַׁעֲרֵי **צָהֳלָה**, שַׁעֲרֵי קוֹמְמִיוּת, שַׁעֲרֵי רְפוּאָה שְׁלֵימָה, שַׁעֲרֵי **שָׁלוֹם**, שַׁעֲרֵי **שַׂלְוָה**, שַׁעֲרֵי **תּוֹרָה**, שַׁעֲרֵי **תְּפִלָּה**, שַׁעֲרֵי **תְּשׁוּבָה**, שַׁעֲרֵי **תְּשׁוּעָה**: וְנֶאֱמַר וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קְרֹבִים אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת | מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

סימן טז

בקשה לתענית עשרת ימי תשובה

בתוך עשרת ימי תשובה שהאדם דרכו להתענות בהם יאמר נוסח קבלת תענית זה אחר מנחה חוץ מן צום גדליה אין צריך לקבלו בפה כי הוא תענית חובה וזו תוארה.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הֲרֵינִי לפניך בתענית יחיד נדבה למהר שהוא יום [פ'] מעשרת ימי תשובה מעלות השחר עד צאת ג' כוכבים גדולים. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שתתן לי כה ועזר וחוזק להתענות לפניך כראוי. ותשמרני מכל כעס ועצבון ומכל חטא ועון. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בקבלת תענית זה ויהיה חשוב ומקובל ומרוצה לפניך חלבי ודמי שמתמעט בתעניתי למחר כאלו הקרבתיו על גבי מזבחך הקדוש. ותרצני למחול ולסלוח ולכפר את כל

החטאים ועונות ופשעים שחטאתי ועויתי ופשעתי לפניך. כי אתה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ נתת לנו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים עשרת ימי תשובה בכל שנה ושנה לקבלנו בהם בתשובה ולמחול ולסלוח ולכפר בהם כל חטאינו ועונותינו ופשענו. וְכַכָּתוּב עַל־יְדֵי נְבִיאֶךָ: דִּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאֻהוּ בְּהְיוֹתוֹ קָרוֹב: וְנֶאֱמַר אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: וְנֶאֱמַר קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח־טוֹב וְנְשַׁלְּמָה פָּרִים שְׂפָתֵינוּ: **ואתה** ה׳ הרוצה בתשובה וימינך יהוה פשוטה לקבל שבים תקבלנו בתשובה הַשִּׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ, וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחוֹל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אָתָּה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, אָבִינוּ אָתָּה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ רַחֵם עָלֵינוּ. עָזְרֵנוּ | אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ שְׁמָךְ: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן יז

בקשה לסוף התענית

בתענית של עשרת ימי תשובה יאמר בסוף היום אחר תפלת המנחה יאמר בקשה זו.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים נתת לעמך יִשְׂרָאֵל עשרת ימי תשובה בכל שנה ושנה שבהם תקבל תשובת השבים לפניך כי ימינך פשוטה לקבל שבים. והורו לנו עבדיך חכמי יִשְׂרָאֵל שגם תפלה ותענית ותשובה של אדם יחידי מעמך יִשְׂרָאֵל תקבלם ברחמים וברצון בימים אלו. וְכַכָּתוּב עַל־יְדֵי נְבִיאֶךָ: דִּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאֻהוּ בְּהְיוֹתוֹ קָרוֹב: וְנָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שהקרבתי היום הזה לפניך חלבי ודמי בתענית. והרתחתי אותם בחמימות חולשת גופי. **יְהִי** רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שיהיה חשוב ומקובל ומרוצה לפניך חלבי ודמי שנתמעט היום בתענית כאלו הקרבתיו על גבי מזבחך הקדוש. ויהיה חשוב ומקובל ומרוצה תעניתי ביום זה שהוא יום (פ) בשבת קודש שתמחול ותסלח ותכפר לי על כל החטאים והעונות והפשעים שחטאתי ועויתי ופשעתי בכל יום (פ) שבכל שבוע ושבוע בימים שעברו בכל שנותי וימי.

אנא עננִי ה' עננִי למען רחמיך וחסדיך ולמען שלושה עשר תיקונים דיקנא קדישא עלאה המתגלים ומאירים בעולם האצילות בחודש השביעי הזה ועל ידי כן נפתחים שלשה עשר שערי רחמים כדי לקבל השבים בתשובה. אנא ה' עננִי למען האם העליונה שבשמך הגדול אשר רצון היו"ד לא נפסק ממנה לעולם וניתן בה ברשותה כל חירות העבדים וגם כל חירות בעלי תשובה חשבים בתשובה ומתחרטים על עונותיהם וְנֶאֱמַר אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד, מי יעמוד ודאי וְכַכָּתוּב מִי יִרְפָּא־לָךְ.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שיהיה הריח העולה מפי בשעה זו כריח העולה מהקרבן באש המזבח ותרצני. ובכן יתמתקו מספר אותיות של מילוי הרבוע שם אלהים דההי"ין שחשבונם ת"ת ועם מספר ק"ל אותיות של עשרה שמות אלהים במלוי ההי"ין עולים מספר תענית ויעלה. לפניך מדרגה אחר מדרגה מעשיה ליצירה ומיצירה לבריאה. ומבריאה לאצילות. עד מוחא סתימאה מחשבה העליונה דבריר אוכל וזריק פסולת. ומכחה ישתלשל וירד שפע גדול ורב על כל העולמות מדרגה אחר מדרגה. מאצי"לות לברי"אה. ומברי"אה ליצי"רה. ומיצי"רה לעשי"ה. ומשם יגיע ויחול עלי אני. (פב"ב) לטהר לבי לעבדך באמת ליראה ולאהבה את שמך. ולתת כח במחשבתי ומוחי לברר ולעלות כל נצוצי הקדושה והנפשות והרוחות והנפשות הקדושה להגביר חלק הטוב שיש בי ובהעלות ריח הַבָּל פי יתוקנו ויעלו ארבעה יודין של מלוי שם הוי"ה במלוי ע"ב [יו"ד ה"י וי"ו ה"י] אל מקומם העליון. ויעלו כל חלקי הנפשות והרוחות שהיו בדומם וצומח וחי באכלי אותם ויחזרו אל הקדושה מנוקות מכל רע ואת נפשנו תטהר עננו אבינו עננו. והיה נא קרוב לשועתינו. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן יח

גילוי דעת לעשרת ימי תשובה וכל יום

בכל יום מעשרת ימי תשובה ובפרט ביום התענית שהאדם עלול יותר לכעס וכיוצא. יזהר לומר בבקר השכם קודם עלות השחר. גלוי דעת זה וטוב לאומרו בכל ימות השנה

הריני מגלה דעתי ורצוני לפני הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בלב שלם ובנפש חפצה וַהֲרֵינִי מבטל בכל לבי ובכל נפשי מעתה ועד עולם כל מיני גאוה וכל מיני כעס וחימה והקפדה וקנאה ושנאה ונקימה ונטירה וכל מיני ראיה ושמיעה של איסור וכל מיני דבור אסור וכל מיני הרהורים רעים ופגומים אם אכשל בהם ח"ו. בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין במזיד ומעתה ומעכשיו הֲרֵינִי מתחרט עליהם ומתנה עליהם שיהיו כולם בטלין ומבוטלין מעיקרן לא שרירין ולא קיימין. ובכולהון אתחרטנא בהון מעתה ועד עולם.
ועתה אני מבאר ומפרש באר היטב, ואני מגלה דעתי ורצוני בכל לבי ונפשי לפני הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כי רצוני ומאויי וכונתי ומחשבתי לעבוד את בוראנו הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אלהי אַבְרָהָם אלהי יצחק וישראל עבודה שלימה. עבודה תמה במחשבה ודבור ומעשה ביראה ואהבה ושמחה. וכל מחשבה ודבור ומעשה שהם נגד רצון הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יהיו בטלים ומבוטלים ביטול גמור כחרס הנשבר.
וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתשבור ותשבית עול יצה"ר מלבינו שכך בראתנו לעשות רצונך. אתה חפץ ואנחנו חפצים ומי מעכב שאור שבעיסה. גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שאין בנו כח לעמוד בו על כן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתשביתהו מעלינו ונעשה רצונך בלבב שלם (א"ה זו היא תפלת רבי תנחום).

סימן יט

בקשה לסעודת ערב יום הכפורים בבקר

בתשעה לחודש תשרי שהוא ערב יוה"כ יזהר לומר קודם הסעודה של הבוקר ושל סעודת המפסקת כל הבקשות השייכים לסעודה אשר הבאתים לעיל בתחלת הספר הזה ואחריהם יוסיף לומר בקשה זו.

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מוּכָן לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת בַּיּוֹם הַזֶּה שֶׁהוּא יוֹם תְּשִׁיעִי לְחֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי, וַהֲרֵינִי מוּכָן לְהַרְבּוֹת בַּאֲכִילָה וּשְׁתִיָּה בְּיוֹם זֶה כְּדֵי לְתַקֵּן אֶת רֹחַל אִמֵּנוּ עָקֶרֶת הַבַּיִת גַּם בְּיסוֹד וּמַלְכוּת שֶׁבָּהּ הַשַּׁיָכִים לְיוֹם מָחָר שֶׁהוּא יוֹם עֲשִׂירִי לַחֹדֶשׁ הַזֶּה. עַל־יְדֵי הַבְּרָכוֹת וְהַמְּצוֹת שֶׁנַּעֲשָׂה בַּאֲכִילָה וּשְׁתִיָּה הַגּוּפָנִית. וְעַל יְדֵי כֵן תַּעֲלֶה בַּעֲשָׂרָה בְּתִשְׁרֵי שֶׁהוּא יוֹם הַכִּפּוּרִים לְזוֹן

מֵחֲמִשָּׁה קוֹלוֹת הַפְּנִימִיִּים שֶׁהֵם קוֹלוֹת מַיִם רַבִּים מִנְּהַר פְּרָת בִּינָה הָעֶלְיוֹנָה הַנִּמְשָׁכִים מִמָּקוֹם גָּבוֹהַּ וְעֶלְיוֹן. וְגַם אֲנַחְנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּנֶיהָ שֶׁל רָחֵל אִמֵּנוּ נִתְעַנֶּה בְּעֶזְרַת הָאֵל יִתְבָּרַךְ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים בַּחֲמִשָּׁה עִנּוּיִים. וְנִתְפַּלֵּל חֲמִשָּׁה תְּפִלּוֹת וּנְקַבֵּל הֶאָרָה וְשֹׂבַע מִן מָזוֹן שֶׁלְּהּ הַפְּנִימִי. וְכַכָּתוּב כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצָא פִי־יְהוָה יִחְיֶה הָאָדָם. וְנֶאֱמַר שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד־עֶרֶב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבַּתְּכֶם:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּתֵּן לָנוּ כֹּחַ וְיכֹלֶת וְעֶזֶר וְסִיּוּעַ וַהֲכָנָה לַעֲשׂוֹת כָּל־הַתִּקּוּן הָרָאוּי לַעֲשׂוֹתוֹ לְצֹרֶךְ הַיּוֹם שֶׁהוּא תְּשִׁיעִי וּלְצֹרֶךְ מָחָר שֶׁהוּא יוֹם עֲשִׂירִי וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנּוּ בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בַּאֲכִילָה וּשְׁתִיָּה שֶׁנֹּאכַל וְנִשְׁתֶּה בַּיּוֹם הַזֶּה וּבְכָל־הַבְּרָכוֹת וְהַמְּצוֹת שֶׁבָּהֶם. עָזְרֵנוּ | אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

רבון עַלְמָא אֲנַן בָּעֵינָן לְאִשְׁתַּדְּלָא בִּיקָרָךְ. יְהֵא רַעֲוָא קָמָךְ לְמֵיהַב לָן חֵילָא לְאִתְעָרָא בִּיקָרָךְ וּלְמֶעְבַּד רְעוּתָךְ וּלְסַדְּרָא כֹּלָּא כְּדְקָא יָאוּת. וְאַף עַל גַּב דְּלֵית אֲנַן יָדְעִי לְשַׁוָּאָה רְעוּתָא וְלִבָּא לְתַקָּנָא כֹּלָּא יְהֵא רַעֲוָא קָמָךְ דְּתִתְרְעֵי בְּעוֹבָדָא דִּילָן וְתַתְקִין תִּקּוּנָא דִּלְעֵילָּא כְּדְקָא יָאוּת. וּתְחַשֵּׁב לָן כְּאִלּוּ אִשְׁתַּדַּלְנָא בִּיקָרָךְ כִּרְעוּתָךְ לְסַדְּרָא כֹּלָּא כְּדְקָא יָאוּת. וְעַל דָּא צַלֵּי דָּוִד עַבְדָּךְ וְאָמַר. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כוֹנְנֵהוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה יאהדונהי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן כ

בקשה לאחר סעודת המפסקת

בערב כפור לעת ערב אחר סעודת המפסקת כשילך לבית הכנסת מבעוד יום יחלוץ מנעליו קודם הליכתו בעודו בביתו ויאמר בקשה זו.

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יאהדונהי), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַבֵּל עָלַי מִצְוַת עֲשֵׂה מִמַּעֲכְשָׁו קְדֻשַּׁת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה הַבָּא עָלֵינוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם כְּדֵי לְהוֹסִיף מֵחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וַהֲרֵינִי מְקַבֵּל עָלַי מִצְוַת עֲשֵׂה חֲמִשָּׁה עִנּוּיִים שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה וְסִכָּה וּנְעִילַת הַסַּנְדָּל וְתַשְׁמִישׁ הַמִּטָּה. וַהֲרֵינִי מוּכָן

לְקַיֵּם מֵעַתָּה מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל עִנּוּי וְלִשְׁבּוֹת מִמְּלָאכָה וְשֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה. כְּמוֹ שֶׁצִּוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים כָּאָמוּר אַךְ בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפֻּרִים הוּא מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה: וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפֻּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וְנֶאֱמַר שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד־עֶרֶב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבַּתְּכֶם: וְנֶאֱמַר וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ: וַהֲרִינִי מְכַוֵּן בְּכָל הַמִּצוֹת הָאֵלֶּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרִי וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאִי כְּדֵי לְתַקֵּן אֶת שָׁרְשָׁם בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ וְתִתֵּן לָנוּ כֹּחַ וְיכֹלֶת וְעֶזֶר וְסִיּוּעַ וַהֲכָנָה לִשְׁמֹר קְדֻשַּׁת יוֹם הַכִּפּוּרִים כִּרְצוֹנְךָ בְּמַעֲשֶׂה וְדִבּוּר וְכַוָּנָה וּמַחֲשָׁבָה וּרְעוּתָא דְּלִבָּא וְלֹא נִכָּשֵׁל בְּשׁוּם אִסּוּר לֹא בְּמֵזִיד וְלֹא בְּשׁוֹגֵג לֹא בְּמַעֲשֶׂה וְלֹא בְּדִבּוּר וְלֹא בְּהִרְהוּר וְלֹא תָּבֹא תַקָּלָה עַל יָדֵינוּ כְּלָל וְעִקָּר וּתְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת בְּיִרְאָה וְאַהֲבָה וְשִׂמְחָה רַבָּה וּתְזַכֵּנוּ לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ כָּרָאוּי בְּכַוָּנַת הַלֵּב וְיִהְיוּ כָּל מַאתַיִם וּשְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים אֵבָרִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים גִּידִין שֶׁבְּגוּפֵנוּ וְנַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ מְשֻׁעְבָּדִים לָךְ וְיִתְקַדְּשׁוּ מִקְדֻּשָּׁתָךְ וְיִתְיַחֲדוּ אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל (יאהדונהי) בְּיִחֻדָא שְׁלִים (יאהדונהי) וְיִהְיוּ כִּסֵּא שָׁלֵם אֲשֶׁר בָּהֶם יִתְפַּשֵּׁט שֶׁפַע אוֹר אֵין סוֹף וּמִשָּׁם יִמָּשֵׁךְ שֶׁפַע רַב וּבְרָכָה רַבָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת לְזַכֵּךְ נַפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ שֶׁיִּהְיוּ רְאוּיִים לְעוֹרֵר מַיִן נוּקְבִין וּתְטַהֲרֵנוּ מֵחֲטָאֵינוּ וּמֵעֲוֹנֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ כַּכָּתוּב וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם. וְאוֹמֵר מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְהוָה. מָה מִקְוֶה מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים, גַּם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל. וּבְתוֹרָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּתוּב לֵאמֹר. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ: וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן כא

סדר לימוד ליל כפור

בליל כפור יזהר ללמד משנה יומא כולה בנעימה ואחר לימוד המשנה יאמר לשון זה המדבר בקדושת היום ומעלותיו מלוקט מזוה"ק ור"מ מכמה מקומות אשר מפוזרים שם דברים כהוייתן ממש. ורק הם מסודרים פה בסדר יפה ומתוקן וזה תוארו.

פְּתִיב וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם דא יום הכפורים עשירי יו"ד כליל מעשרת ימי תשובה. ותקינו ביה המשה צלותין לחברא עם ה"א מקרא קודש לאפרשא ליה משאר יומין דאית בהו פולחנא דחול, ובגין דא כל מלאכת עבודה לא תעשו. דבהאי יומא דאיהו יוה"כ דאתקרי קודש שלטא אילנא דחיי. דלא אשתתף עמיה שטן ופגע רע ומסטריה לא יגורך רע. ובגין דא ביה נייחין עבדין באילנא דחיי וביה נפקין משלשוליהון אינון דאית עלייהו גזר דין בנדר ושבועה. ובנין דא תקינו למימר ביה כל נדרי ואיסרי בשבועי ונדויי וחרמי כולהון יהון שביתין ושביקין לא שרירין ולא קיימין. ובגין דא נדר דהוי"ה דאיהו תפארת. ושבועה דאדנ"י דאיהו מלכות בחכמה ובינה יהון שביתין ושביקין. לא שרירין ולא קיימין. ונסלח לכל עדת ישראל.

בהאי יומא תקינו חמשה ענויים. בגין דתתלבן ה"א זעירא בה"א עלאה. דאיהי חמש צלותין. לקיים בישראל אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו. דתשובה דאיהי בינה מלבנת לון.

בהאי יומא תקינו לתקוע בשופר. לסלקא קול דאיהו וא"ו לחירות דְּאִתְמַר בה: בְּכָל־צָרָתָם | לא [לָוֹ] צָר בהאי יומא אשתכח נהירו מאימא עלאה. איהו דאתייהיב ברשותה כל חירו דעבדין. כל חירו דכלא. כל חירו דהייבייא לדכאה לכלא. כְּדִכְתִיב כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם. וּכְתִיב וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה, יוֹבֵל הִוא.

בהאי יומא כְּתִיב תְּעַנּוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם. נַפְשֹׁתֵיכֶם קאמר בגין דישראל משתכחין קמי מלכא קדישא זכאין. ויהא רעותא דילהון לגבי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא ולאתדבקא ביה. בגין דיתכפר להו חובייהו. ועל דא מאן דאכל ושתי בתשיעאה. ומענגא נפשיה במיכלא ומשתייא אשתכח בעשיראה. ענוייא דנפשא בתרין חולקין. ואשתכח כאלו אתעני תשיעאה ועשיראה את נפשותיכם לאכללה כלא גופא ונפשא ולאתכנעא בהאי יומא לאתכפרא על חובייהון. בהאי יומא כל חירו וכל נהירו וכל ותרנותא דעלמין כולהון תליין באימא עלאה. דכל מבועין נגדין ונפקין מנה. וכדין נהרין כל אינון בוצינין.

ונהרין בנחירו בחדוותא עד דמתבסם כלא. וכדין כל אינון דינין אשתכחו בנהירו ודינא לא אתעביד. ועל דא תענו את נפשותיכם.

בהאי יומא לא כְּתִיב אכפר עֲלֵיכֶם. אלא כְּתִיב יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם. לאכללא יובלא דנגיד מבועי לאשקאה בהאי יומא לכל עיבר. לארוואה כולא ולאשקאה כלא. ודא יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם. כלומר בגינכון לדכאה לכון בהאי יומא. דִכְתִיב לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ.

בהאי יומא אתנהיר ההוא אבן טבא דאיהי עלמא תתאה מנהירו דלעילא. מגו נהירו דעלמא דאתי. בהאי יומא אימא עלאה עלמא דאתי. אתי למשרי בגו היכלא דעלמא תתאה לאשתכחא נהירו דאנפין וכדין עלמין כלהו מתברכין, וכל חירו וכל נהירו דאנפין אשתכחו תמן הָדָא הוּא דִכְתִיב לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ.

בהאי יומא מטרוניתא איהי סלקת לקמי מלכא עלאה ותבעת על בנהא. וכדין נהירו וכל חירו אשתכח. וישראל נפקי לחירו בהאי יומא וכדין מהאי יומא ולהלאה חירו וחדוה באתגלייא. האי יומא כפור אתקרי. בגין. דנקי כל מסאבו ואעבר ליה מקמיה בהאי יומא. ועל דא יו"כ אקרי יומא דנקיותא. והכי קרינן ליה. הא כְּתִיב כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם יכפר וינקי בקדמיתא ביום הזה בגין דיתדכי ולבתר עליכם. תו יכפר ביום הזה וינקי ליה בקדמיתא. וכל דא עליכם בגיניכון אצטריך לנקאה ליה ולדכאה ליה בקדמיתא. יכפר מאן יכפר אלא דא הוא עלמא עלאה דנהיר ונקי לכולא. ועל דא כלהו סטרין בישין דאקרון מצולות ים אתעברו.

בהאי יומא דאיהו יומא דכפורי. דאיהו קנוחא דכל חובין ונקיו דילהון. בעאן יִשְׂרָאֵל לנקאה גרמיהו. ולמיהך מיחפי רגלין כמלאכין עלאין חמש ענויין אינון. בגין לאסתייעא מחמש סטרין עלאין. דיומא דכפורי אפיק לון ואינון תרעין דיליה.

בהאי יומא כְּתִיב וּבָעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה. וּכְתִיב אַךְ בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ מאי בעשור. אלא בגין דהשתא ביומא דא. כל דרגין עלאין אתיין אלין על אלין. למשרי על סיהרא ולאנהרא לה. וכלהו ברזא דעשר עד דסלקא למאה וכד קיימא ברזא דמאה כדין כלא חד. ואקרי יום הכפורים. ועל דא בעשור כמה דאת אמר זכור שמור. דכלהו אתיין בגין לעשרא ולאנהרא ברזא דעשר.

בהאי יומא לא שכיח דלטורא למללא בהו בישראל. וההוא גרדינא אהדר ואמר תושבחתא דישראל. קטיגורא אתעביד סניגורא. וכל חובייהו דישראל וכל מה דִכְתִיב

בפתקין דלעילא לאדכרא חובייהו. נטיל לון קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא ורמי לון לאתר דאתקרי מצולות ים. כְּדְכְתִיב וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתָם. ומתבסמין כלא. ואשתארו יִשְׂרָאֵל זכאין קמי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מכל חובין דעבדו וחבו קמיה. הָדָא הוּא דִכְתִיב כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ:

בהאי יומא כמא פתחין לקבליהון דישראל לקבל צלותיהון. בהאי יומא אתעטר כהנא רבא בכמה עטרין. בהאי יומא כהנא רבה איהו יתיר ורב מכל פולחנין. ולכלא יהב חולקא באינון קורבנין דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בהאי יומא אתער חסד בעלמא על ידא דכהנא דמקריב קורבנין על חובִיהון דעמא.

בהאי יומא כְּתִיב לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ. דהא מרישא דירחא ספרין פתיחין ודייני דיינין. בכל יומא ויומא דינין אתמסרו. לאתפתחא בדינא עד ההוא יומא דאקרי תשעה לירחא דבההוא יומא סלקין דינין כולהו למארי דדינא. ומתקני כורסייא עלאה דרחמי למלכא קדישא. ובההוא יומא דאיהו תשעה לירחא בעאן יִשְׂרָאֵל לתתא למחדי בחדוותא לקדמות מאריהון, דזמין ליומא דאיהו בעשור לחודש למיתב עלייהו בכורסיא קדישא דרחמי. בכורסיא דותרנותא וכל ספרין דפתיחין קמיה וכתיבין קמיה כל אינון חובין. מזכי לון ומדכי לון מכלהו. הָדָא הוּא דִכְתִיב כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ: לפני ה' ממש. בהאי יומא כְּתִיב כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם ביום הזה דייקא דביה אתגלי עתיקא קדישא לכפרא על חובִיהון דכלא.

בהאי יומא יִשְׂרָאֵל חייבין בתיובתא שלימתא. ואימא עלאה תאבת ונהרת לה לסיהרא. והאי יומא נהירו דאימא עלאה אשתכח חידו בכלא. וְעַל דָּא כְּתִיב יוֹם הַכִּפֻּרִים הוּא. בגין דתרין נהורין נהרין כחד. בוצינא עלאה נהיר לבוצינא תתאה. ובהאי יומא מנהורא עלאה נהיר ולא מנהורא דשמשא.

בהאי יומא מתעטר כהנא בעטרין עלאין. והוא קאים בין עלאי ותתאי. ומכפר עליה ועל ביתיה ועל כהני ועל מקדשא ועל יִשְׂרָאֵל כלהו. ובשעתא דעאל בדמא דפר. מְכַוֵּן ברישא דמהימנותא ואדי באצבעיה. כמה דִכְתִיב וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת ואתכוון ושארי לממני אחת אחת ואחת. אחת בלחודהא. אחת דכליל כלא אחת

שבחא דכלא אחת דכולא אהדרן לקבלא. אחת רישא דכלא לבתר אחת ואחת דאינון שריין כחדא ברעותא באחוותא. ולא מתפרשין לעלמין. בתר דמטא להאי ואחת דהיא אימא דכלא. מכאן שארי לממני בזווגה. ומני ואמר אחת ושתים. אחת ושלוש. אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע בגין לאמשכה ולנהרא להאי אחת דהיא אימא עלאה בדרגין ידיען. לנהרא לאימא תתאה. ולאמשכא נהרין עמיקין מאתרייהו לכנסת ישראל. ועל דא האי יומא תרין נהורין נהרן כחדא. אימא עלאה נהרא לאימא תתאה. וְעַל דָּא כְּתִיב יוֹם הַכִּפֻּרִים.

האי יומא איהו חד בשתא. וכד אזדמן האי יומא כדין אימא עלאה דכל חירו בידהא אזדמן לקבליה. לאסתכלא בישראל וישראל אזדרזו בהאי יומא בכמה פולחנין בכמה צלותין בכמה ענויין, כלהו בזכותא. כדין אזדמן להו חירו מאתר דכל חירו. ברוך ה' לעולם אמן ואמן. ימלוך ה' לעולם אמן ואמן.

ביום הכפורים טוב ללמוד בספר יחזקאל הע"ה הנבואה שגילה לו השי"ת ביוה"כ על בנין בית שלישי שיבנה בב"א ככתוב בעשור לחודש וילמוד מתחלת סי' מ' עד סוף סי' מ"ג וקודם הלימוד יאמר בקשה זו.

לְשֵׁם יחוד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדִחְילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי לומד וקורא בצורת בית המקדש ותכונתו ומוצאיו אשר גילה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא במראה הנבואה ליחזקאל הנביא עליו השלום. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שיהא חשוב ומקובל ומרוצה למוד זה לפניך כאילו אנחנו עוסקים בבניינו כאשר הבטחת לעבדיך יחזקאל נביאך ואמרת לו הגד את בית יִשְׂרָאֵל את הבית ויהיו קורים בצורת הבית ואני מעלה עליהם כאלו בבניינו הם עוסקים. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בלימוד זה. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

(מ) בְּעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה לְגָלוּתֵנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה אַחַר אֲשֶׁר הֻכְּתָה הָעִיר בְּעֶצֶם | הַיּוֹם הַזֶּה הָיְתָה עָלַי יַד־יְהוָה וַיָּבֵא אֹתִי שָׁמָּה: בְּמַרְאוֹת אֱלֹהִים הֱבִיאַנִי אֶל־אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיַּנִּיחֵנִי אֶל־הַר גָּבֹהַּ מְאֹד וְעָלָיו כְּמִבְנֵה־עִיר מִנֶּגֶב: וַיָּבֵא אוֹתִי שָׁמָּה וְהִנֵּה־אִישׁ מַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה נְחֹשֶׁת וּפִתִיל־פִּשְׁתִּים בְּיָדוֹ וּקְנֵה הַמִּדָּה

וְהִוא עִמֵּד בַּשַּׁעַר: וַיְדַבֵּר אֵלַי הָאִישׁ בֶּן־אָדָם רְאֵה בְעֵינֶיךָ וּבְאָזְנֶיךָ שְׁמַע וְשִׂים לִבְךָ לְכֹל אֲשֶׁר־אֲנִי מַרְאֶה אוֹתְךָ כִּי לְמַעַן הַרְאוֹתְכָה הֻבָאתָה הֵנָּה הַגֶּד אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־אַתָּה רֹאֶה לְבֵית יִשְׂרָאֵל: וְהִנֵּה חוֹמָה מִחוּץ לַבַּיִת סָבִיב | סָבִיב וּבְיַד הָאִישׁ קָנֵה הַמִּדָּה שֵׁשׁ־אַמּוֹת בָּאַמָּה וְטֹפַח וַיָּמָד אֶת־רֹחַב הַבִּנְיָן קָנֶה אֶחָד וְקוֹמָה קָנֶה אֶחָד: וַיָּבוֹא אֶל־שַׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דֶּרֶךְ הַקָּדִימָה וַיַּעַל בְּמַעֲלוֹתָו וַיָּמָד | אֶת־סַף הַשַּׁעַר קָנֶה אֶחָד רֹחַב וְאֵת סַף אֶחָד קָנֶה אֶחָד רֹחַב: וְהַתָּא קָנֶה אֶחָד אֹרֶךְ וְקָנֶה אֶחָד רֹחַב וּבֵין הַתָּאִים חָמֵשׁ אַמּוֹת וְסַף הַשַּׁעַר מֵאֵצֶל אֻלָם הַשַּׁעַר מֵהַבַּיִת קָנֶה אֶחָד: וַיָּמָד אֶת־אֻלָם הַשַּׁעַר מֵהַבַּיִת קָנֶה אֶחָד: וַיָּמָד אֶת־אֻלָם הַשַּׁעַר שְׁמֹנֶה אַמּוֹת וְאֵילָו שְׁתַּיִם אַמּוֹת וְאֻלָם הַשַּׁעַר מֵהַבָּיִת: וְתָאֵי הַשַּׁעַר דֶּרֶךְ הַקָּדִים שְׁלֹשָׁה מִפֹּה וּשְׁלֹשָׁה מִפֹּה מִדָּה אַחַת לִשְׁלָשְׁתָּם וּמִדָּה אַחַת לָאֵילִם מִפֹּה וּמִפּוֹ: וַיָּמָד אֶת־רֹחַב פֶּתַח־הַשַּׁעַר עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַשַּׁעַר שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה אַמּוֹת: וּגְבוּל לִפְנֵי הַתָּאוֹת אַמָּה אֶחָת וְאַמָּה־אַחַת גְּבוּל מִפֹּה וְהַתָּא שֵׁשׁ־אַמּוֹת מִפֹּו וְשֵׁשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ: וַיָּמָד אֶת־הַשַּׁעַר מִגַּג הַתָּא לְגַגּוֹ רֹחַב עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ אַמּוֹת פֶּתַח נֶגֶד פָּתַח: וַיַּעַשׂ אֶת־אֵילִים שִׁשִּׁים אַמָּה וְאֶל־אֵיל הֶחָצֵר הַשַּׁעַר סָבִיב | סָבִיב: וְעַל פְּנֵי הַשַּׁעַר היאתון [הָאיתוֹן] עַל־לִפְנֵי אֻלָם הַשַּׁעַר הַפְּנִימִי חֲמִשִּׁים אַמָּה: וְחַלּוֹנוֹת אֲטֻמוֹת אֶל־הַתָּאִים וְאֶל אֵלֵיהֶמָּה לִפְנִימָה לַשַּׁעַר סָבִיב | סָבִיב וְכֵן לָאֻלַמּוֹת וְחַלּוֹנוֹת סָבִיב | סָבִיב לִפְנִימָה וְאֶל־אַיִל תְּמָרִים: וַיְבִיאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה וְהִנֵּה לְשָׁכוֹת וְרִצְפָּה עָשׂוּי לֶחָצֵר סָבִיב | סָבִיב שְׁלֹשִׁים לְשָׁכוֹת אֶל־הָרִצְפָּה: וְהָרִצְפָּה אֶל־כֶּתֶף הַשְּׁעָרִים לְאֻמַּת אֹרֶךְ הַשְּׁעָרִים הָרִצְפָּה הַתַּחְתּוֹנָה: וַיָּמָד רֹחַב מִלִּפְנֵי הַשַּׁעַר הַתַּחְתּוֹנָה לִפְנֵי הֶחָצֵר הַפְּנִימִי מֵחוּץ מֵאָה אַמָּה הַקָּדִים וְהַצָּפוֹן: וְהַשַּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן לֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה מָדַד אָרְכּוֹ וְרָחְבּוֹ: וְתָאָו שְׁלוֹשָׁה מִפּוֹ וּשְׁלֹשָׁה מִפּוֹ וְאֵילָו וְאֻלַמּוֹ הָיָה כְּמִדַּת הַשַּׁעַר הָרִאשׁוֹן חֲמִשִּׁים אַמָּה אָרְכּוֹ וְרֹחַב חֲמֵשׁ וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה: וְחַלּוֹנָו וְאֵילַמּוֹ וְתִימֹרָו כְּמִדַּת הַשַּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דֶּרֶךְ הַקָּדִים וּבְמַעֲלוֹת שֶׁבַע יַעֲלוּ־בוֹ וְאֵילַמּוֹ לִפְנֵיהֶם: וְשַׁעַר לֶחָצֵר הַפְּנִימִי נֶגֶד הַשַּׁעַר לַצָּפוֹן וְלַקָּדִים וַיָּמָד מִשַּׁעַר אֶל־שַׁעַר מֵאָה אַמָּה: וַיּוֹלִכֵנִי דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם וְהִנֵּה־שַׁעַר דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם וַיָּמָד אֵילָו וְאֵילַמּוֹ כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה: וְחַלּוֹנִים לוֹ וּלְאֵילַמּוֹ סָבִיב | סָבִיב כְּהַחַלֹּנוֹת הָאֵלֶּה חֲמִשִּׁים אַמָּה אָרְכּוֹ וְרֹחַב חֲמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אַמָּה: וּמַעֲלוֹת שִׁבְעָה עֹלוֹתָו וְאֵלַמּוֹ לִפְנֵיהֶם וְתִמֹרִים לוֹ אֶחָד מִפּוֹ וְאֶחָד מִפּוֹ אֶל־אֵילוֹ: וְשַׁעַר

לֶחָצֵר הַפְּנִימִי דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם וַיָּמָד מִשַּׁעַר אֶל־הַשַּׁעַר דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם מֵאָה אַמּוֹת: וַיְבִיאֵנִי אֶל־חָצֵר הַפְּנִימִי בְּשַׁעַר הַדָּרוֹם וַיָּמָד אֶת־הַשַּׁעַר הַדָּרוֹם כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה: וְתָאֶו וְאֵילָו וְאָלַמָּו כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה וְחַלּוֹנוֹת לוֹ וּלְאֵלַמָּו סָבִיב | סָבִיב חֲמִשִּׁים אַמָּה אֹרֶךְ וְרֹחַב עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ אַמּוֹת: וְאֵלַמּוֹת סָבִיב | סָבִיב אֹרֶךְ חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אַמָּה וְרֹחַב חָמֵשׁ אַמּוֹת: וְאֵלַמָּו אֶל־חָצֵר הַחִצֹנָה וְתִמֹרִים אֶל־אֵילָו וּמַעֲלוֹת שְׁמוֹנֶה מַעֲלָו: וַיְבִיאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִי דֶּרֶךְ הַקָּדֵים וַיָּמָד אֶת־הַשַּׁעַר כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה: וְתָאָו וְאֵילָו וְאָלַמָּו כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה וְחַלּוֹנוֹת לוֹ וּלְאֵלַמָּו סָבִיב | סָבִיב אֹרֶךְ חֲמִשִּׁים אַמָּה וְרֹחַב חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אַמָּה: וְאֵלַמָּו לֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה וְתִמֹרִים אֶל־אֵלָו מִפּוֹ וּמִפּוֹ וּשְׁמֹנֶה מַעֲלוֹת מַעֲלָו: וַיְבִיאֵנִי אֶל־שַׁעַר הַצָּפוֹן וּמָדַד כַּמִּדּוֹת הָאֵלֶּה: תָּאָו אֵלָו וְאֵלַמָּו וְחַלּוֹנוֹת לוֹ סָבִיב | סָבִיב אֹרֶךְ חֲמִשִּׁים אַמָּה וְרֹחַב חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אַמָּה: וְאֵילָו לֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה וְתִמֹרִים אֶל־אֵילָו מִפּוֹ וּמִפּוֹ וּשְׁמֹנֶה מַעֲלוֹת מַעֲלָו: וְתָאֶו וְאֵילָו מִפּוֹ וּמִפּוֹ וּבְאֵלַם הַשַּׁעַר שְׁנַיִם שֻׁלְחָנוֹת מִפֹּו וּשְׁנַיִם שֻׁלְחָנוֹת מִפֹּה לִשְׁחֹוט אֲלֵיהֶם הָעוֹלָה וְהַחַטָּאת וְהָאָשָׁם: וְאֶל־הַכְּתֵף מְחוּצָה לָעוֹלֶה לְפֶתַח הַשַּׁעַר הַצָּפוֹנָה שְׁנַיִם שֻׁלְחָנוֹת וְאֶל־הַכָּתֵף הָאַחֶרֶת אֲשֶׁר לְאֵלַם הַשַּׁעַר שְׁנַיִם שֻׁלְחָנוֹת: אַרְבָּעָה שֻׁלְחָנוֹת מִפֹּה וְאַרְבָּעָה שֻׁלְחָנוֹת מִפֹּה לְכֶתֶף הַשַּׁעַר שְׁמוֹנֶה שֻׁלְחָנוֹת אֲלֵיהֶם יִשְׁחָטוּ: וְאַרְבָּעָה שֻׁלְחָנוֹת לָעוֹלָה אַבְנֵי גָזִית אָרְכָּהּ אַמָּה אַחַת וְחֵצִי וְרֹחַב אַמָּה אַחַת וְחֵצִי וְגֹבַהּ אַמָּה אַחַת אֲלֵיהֶם וַיָּנִיחוּ אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ־בָם אֶת־הָעוֹלָה בָּם וְהַזָּבַח: וְהָשְׁפַתַּיִם טֶפַח אֶחָד מוּכָנִים בַּבַּיִת סָבִיב | סָבִיב וְאֶל־הַשֻּׁלְחָנוֹת בְּשַׂר הַקָּרְבָּן: וּמִחוּצָה לַשַּׁעַר הַפְּנִימִי לִשְׁכוֹת שָׁרִים בֶּחָצֵר הַפְּנִימִי אֲשֶׁר אֶל־כֶּתֶף שַׁעַר הַצָּפוֹן וּפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם אֶחָד אֶל־כֶּתֶף שַׁעַר הַקָּדִים פְּנֵי דֶּרֶךְ הַצָּפֹן: וַיְדַבֵּר אֵלַי זֹה הַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר פָּנֶיהָ דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם לַכֹּהֲנִים שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַבָּיִת: וְהַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר פָּנֶיהָ דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן לַכֹּהֲנִים שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ הֵמָּה בְנֵי־צָדוֹק הַקְּרֵבִים מִבְּנֵי־לֵוִי אֶל־יְהוָה לְשָׁרְתוֹ: וַיָּמָד אֶת־הֶחָצֵר אֹרֶךְ | מֵאָה אַמָּה וְרֹחַב מֵאָה אַמָּה מְרֻבָּעַת וְהַמִּזְבֵּחַ לִפְנֵי הַבָּיִת: וַיְבִאֵנִי אֶל־אֻלָם הַבַּיִת וַיָּמָד אֵל אֻלָּם חָמֵשׁ אַמּוֹת מִפֹּה וְחָמֵשׁ אַמּוֹת מִפֹּה וְרֹחַב הַשַּׁעַר שֶׁלֶשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ וְשֶׁלֶשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ: אֹרֶךְ הָאֻלָּם עֶשְׂרִים אַמָּה וְרֹחַב עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה אַמָּה וּבְמַעֲלוֹת אֲשֶׁר יַעֲלוּ אֵלָיו וְעַמֻּדִים אֶל־הָאֵילִים אֶחָד מִפֹּה וְאֶחָד מִפֹּה:

(**מא**) וַיְבִיאֵנִי אֶל־הַהֵיכָל וַיָּמָד אֶת־הָאֵילִים שֵׁשׁ־אַמּוֹת רֹחַב מִפְּוֹ וְשֵׁשׁ־אַמּוֹת־רֹחַב מִפְּוֹ רֹחַב הָאֹהֶל: וְרֹחַב הַפֶּתַח עֶשֶׂר אַמּוֹת וְכִתְפוֹת הַפֶּתַח חָמֵשׁ אַמּוֹת מִפֹּוֹ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת מִפֹּוֹ וַיָּמָד אָרְכּוֹ אַרְבָּעִים אַמָּה וְרֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה: וּבָא לִפְנִימָה וַיָּמָד אָיל־הַפֶּתַח שְׁתַּיִם אַמּוֹת וְהַפֶּתַח שֵׁשׁ אַמּוֹת וְרֹחַב הַפֶּתַח שֶׁבַע אַמּוֹת: וַיָּמָד אֶת־אָרְכּוֹ עֶשְׂרִים אַמָּה וְרֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה אֶל־פְּנֵי הַהֵיכָל וַיֹּאמֶר אֵלַי זֶה קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים: וַיָּמָד קִיר־הַבַּיִת שֵׁשׁ אַמּוֹת וְרֹחַב הַצֵּלָע אַרְבַּע אַמּוֹת סָבִיב | סָבִיב לַבַּיִת סָבִיב: וְהַצְּלָעוֹת צֵלָע אֶל־צֵלָע שָׁלוֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים פְּעָמִים וּבָאוֹת בַּקִּיר אֲשֶׁר־לַבַּיִת לַצְּלָעוֹת סָבִיב | סָבִיב לִהְיוֹת אֲחוּזִים וְלֹא־יִהְיוּ אֲחוּזִים בְּקִיר הַבָּיִת: וְרָחָבָה וְנָסְבָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה לַצְּלָעוֹת כִּי מוּסַב־הַבַּיִת לְמַעְלָה לְמַעְלָה סָבִיב | סָבִיב לַבַּיִת עַל־כֵּן רֹחַב־לַבַּיִת לְמַעְלָה וְכֵן הַתַּחְתּוֹנָה יַעֲלֶה עַל־הָעֶלְיוֹנָה לַתִּיכוֹנָה: וְרָאִיתִי לַבַּיִת גֹּבַהּ סָבִיב | סָבִיב מיסדות [מוּסְדוֹת] הַצְּלָעוֹת מְלֹא הַקָּנֶה שֵׁשׁ אַמּוֹת אַצִּילָה: רֹחַב הַקִּיר אֲשֶׁר־לַצֵּלָע אֶל־הַחוּץ חָמֵשׁ אַמּוֹת וַאֲשֶׁר מַנַּח בֵּית צְלָעוֹת אֲשֶׁר לַבָּיִת: וּבֵין הַלְּשָׁכוֹת רֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה סָבִיב לַבַּיִת סָבִיב | סָבִיב: וּפֶתַח הַצֵּלָע לַמַּנַּח פֶּתַח אֶחָד דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן וּפֶתַח אֶחָד לַדָּרוֹם וְרֹחַב מְקוֹם הַמַּנַּח חָמֵשׁ אַמּוֹת סָבִיב | סָבִיב: וְהַבִּנְיָן אֲשֶׁר אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה פְּאַת דֶּרֶךְ־הַיָּם רֹחַב שִׁבְעִים אַמָּה וְקִיר הַבִּנְיָן חָמֵשׁ־אַמּוֹת רֹחַב סָבִיב | סָבִיב וְאָרְכּוֹ תִּשְׁעִים אַמָּה: וּמָדַד אֶת־הַבַּיִת אֹרֶךְ מֵאָה אַמָּה וְהַגִּזְרָה וְהַבִּנְיָהּ וְקִירוֹתֶיהָ אֹרֶךְ מֵאָה אַמָּה: וְרֹחַב פְּנֵי הַבַּיִת וְהַגִּזְרָה לַקְּדִים מֵאָה אַמָּה: וּמָדַד אֹרֶךְ־הַבִּנְיָן אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה אֲשֶׁר עַל־אַחֳרֶיהָ ואתוקיהא [וְאַתִּיקֶיהָא] מִפֹּוֹ וּמִפֹּוֹ מֵאָה אַמָּה וְהַהֵיכָל הַפְּנִימִי וְאֻלַמֵּי הֶחָצֵר: הַסִּפִּים וְהַחַלּוֹנִים הָאֲטֻמוֹת וְהָאַתִּיקִים | סָבִיב לִשְׁלֹשְׁתָּם נֶגֶד הַסַּף שְׁחִיף עֵץ סָבִיב | סָבִיב וְהָאָרֶץ עַד־הֶחַלּוֹנוֹת וְהַחַלּוֹנוֹת מְכֻסּוֹת: עַל־מֵעַל הַפֶּתַח וְעַד־הַבַּיִת הַפְּנִימִי וְלַחוּץ וְאֶל־כָּל־הַקִּיר סָבִיב | סָבִיב בַּפְּנִימִי וּבַחִיצוֹן מִדּוֹת: וְעָשׂוּי כְּרוּבִים וְתִמֹרִים וְתִמֹרָה בֵּין־כְּרוּב לִכְרוּב וּשְׁנֵים פָּנִים לַכְּרוּב: וּפְנֵי אָדָם אֶל־הַתִּמֹרָה מִפֹּוֹ וּפְנֵי־כְפִיר אֶל־הַתִּמֹרָה מִפֹּוֹ עָשׂוּי אֶל־כָּל־הַבַּיִת סָבִיב | סָבִיב: מֵהָאָרֶץ עַד־מֵעַל הַפֶּתַח הַכְּרוּבִים וְהַתְּמֹרִים עֲשׂוּיִם וְקִיר הַהֵיכָל מְזוּזַת רֶבַע וּפְנֵי הַקֹּדֶשׁ הַמַּרְאֶה כַּמַּרְאֶה: הַמִּזְבֵּחַ עֵץ שָׁלוֹשׁ אַמּוֹת גָּבֹהַּ וְאָרְכּוֹ שְׁתַּיִם־אַמּוֹת וּמִקְצֹעוֹתָיו לוֹ וְאָרְכּוֹ וְקִירֹתָיו עֵץ וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה: וּשְׁתַּיִם דְּלָתוֹת לַהֵיכָל וְלַקֹּדֶשׁ: וּשְׁתַּיִם דְּלָתוֹת לַדְּלָתוֹת שְׁתַּיִם מְוּסַבוֹת דְּלָתוֹת שְׁתַּיִם לְדֶלֶת

אֶחָת וּשְׁתֵּי דְלָתוֹת לָאַחֶרֶת: וַעֲשׂוּיָה אֲלֵיהֶן אֶל־דַּלְתוֹת הַהֵיכָל כְּרוּבִים וְתִמֹרִים כַּאֲשֶׁר עֲשׂוּיִם לַקִּירוֹת וְעָב עֵץ אֶל־פְּנֵי הָאוּלָם מֵהַחוּץ: וְחַלּוֹנִים אֲטֻמוֹת וְתִמֹרִים מִפֹּה וּמִפֹּה אֶל־כִּתְפוֹת הָאוּלָם וְצַלְעוֹת הַבַּיִת וְהָעֲבִים:

(**מב**) וַיּוֹצִאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה הַדֶּרֶךְ דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן וַיְבִאֵנִי אֶל־הַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר נֶגֶד הַגִּזְרָה וַאֲשֶׁר־נֶגֶד הַבִּנְיָן אֶל־הַצָּפוֹן: אֶל־פְּנֵי־אֹרֶךְ אַמּוֹת הַמֵּאָה פֶּתַח הַצָּפוֹן וְהָרֹחַב חֲמִשִּׁים אַמּוֹת: נֶגֶד הָעֶשְׂרִים אֲשֶׁר לֶחָצֵר הַפְּנִימִי וְנֶגֶד רְצִפָּה אֲשֶׁר לֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה אַתִּיק אֶל־פְּנֵי־אַתִּיק בַּשִּׁלְשִׁים: וְלִפְנֵי הַלִּשְׁכוֹת מַהֲלַךְ עֶשֶׂר אַמּוֹת רֹחַב אֶל־הַפְּנִימִית דֶּרֶךְ אַמָּה אֶחָת וּפִתְחֵיהֶם לַצָּפוֹן: וְהַלִּשְׁכוֹת הָעֶלְיוֹנֹת קְצָרוֹת כִּי־יוּכְלוּ אַתִּיקִים מֵהֵנָּה מֵהַתַּחְתֹּנוֹת וּמֵהַתִּכוֹנוֹת בִּנְיָן: כִּי מְשֻׁלָּשׁוֹת הֵנָּה וְאֵין לָהֶן עַמּוּדִים כְּעַמּוּדֵי הַחֲצֵרוֹת עַל־כֵּן נֶאֱצַל מֵהַתַּחְתּוֹנוֹת וּמֵהַתִּיכֹנוֹת מֵהָאָרֶץ: וְגָדֵר אֲשֶׁר־לַחוּץ לְעֻמַּת הַלִּשְׁכוֹת דֶּרֶךְ הֶחָצֵר הַחִצוֹנָה אֶל־פְּנֵי הַלִּשְׁכוֹת אָרְכּוֹ חֲמִשִּׁים אַמָּה: כִּי־אֹרֶךְ הַלִּשְׁכוֹת אֲשֶׁר לֶחָצֵר הַחִצוֹנָה חֲמִשִּׁים אַמָּה וְהִנֵּה עַל־פְּנֵי הֵהֵיכָל מֵאָה אַמָּה: ומתחתה לשכות [וּמִתַּחַת הַלִּשְׁכוֹת] הָאֵלֶּה המבוא [הַמַּבִיא] מֵהַקָּדִים בְּבֹאוֹ לְהֵנָּה מֵהֶחָצֵר הַחִצֹנָה: בְּרֹחַב | גֶּדֶר הֶחָצֵר דֶּרֶךְ הַקְּדִים אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה וְאֶל־פְּנֵי הַבִּנְיָן לִשְׁכוֹת: וְדֶרֶךְ לִפְנֵיהֶם כְּמַרְאֵה הַלִּשְׁכוֹת אֲשֶׁר דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן כְּאָרְכָּן כֵּן רָחְבָּן וְכֹל מוֹצָאֵיהֶן וּכְמִשְׁפְּטֵיהֶן וּכְפִתְחֵיהֶן: וּכְפִתְחֵי הַלִּשְׁכוֹת אֲשֶׁר דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם פֶּתַח בְּרֹאשׁ דֶּרֶךְ דֶּרֶךְ בִּפְנֵי הַגְּדֵרֶת הֲגִינָה דֶּרֶךְ הַקְּדִים בְּבוֹאָן: וַיֹּאמֶר אֵלַי לִשְׁכוֹת הַצָּפוֹן לִשְׁכוֹת הַדָּרוֹם פֶּתַח אֲשֶׁר אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה הֵנָּה | לִשְׁכוֹת הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יֹאכְלוּ־שָׁם הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר־קְרוֹבִים לַיהוָה קָדְשֵׁי הַקָּדָשִׁים שָׁם יַנִּיחוּ | קָדְשֵׁי הַקָּדָשִׁים וְהַמִּנְחָה וְהַחַטָּאת וְהָאָשָׁם כִּי הַמָּקוֹם קָדֹשׁ: בְּבֹאָם הַכֹּהֲנִים וְלֹא־יֵצְאוּ מֵהַקֹּדֶשׁ אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה וְשָׁם יַנִּיחוּ בִגְדֵיהֶם אֲשֶׁר־יְשָׁרְתוּ בָהֶן כִּי־קֹדֶשׁ הֵנָּה יִלְבְּשׁוּ וְלָבְשׁוּ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְקָרְבוּ אֶל־אֲשֶׁר לָעָם: וְכִלָּה אֶת־מִדּוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי וְהוֹצִיאַנִי דֶּרֶךְ הַשַּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דֶּרֶךְ הַקָּדִים וּמְדָדוֹ סָבִיב | סָבִיב: מָדַד רוּחַ הַקָּדִים בְּקָנֶה הַמִּדָּה חֲמֵשׁ־מֵאוֹת אמות קָנִים בְּקָנֶה הַמִּדָּה סָבִיב: מָדַד רוּחַ הַצָּפוֹן חֲמֵשׁ־מֵאוֹת קָנִים בְּקָנֶה הַמִּדָּה סָבִיב: אֶת רוּחַ הַדָּרוֹם מָדַד חֲמֵשׁ־מֵאוֹת קָנִים בְּקָנֶה הַמִּדָּה: סָבַב אֶל־רוּחַ הַיָּם מָדַד חֲמֵשׁ־מֵאוֹת קָנִים בְּקָנֶה הַמִּדָּה: לְאַרְבַּע רוּחוֹת מְדָדוֹ חוֹמָה לוֹ סָבִיב | סָבִיב אֹרֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְרֹחַב חֲמֵשׁ מֵאוֹת לְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ לְחֹל:

(מג) וַיּוֹלִכֵנִי אֶל־הַשַּׁעַר שַׁעַר פֹּנֶה דֶּרֶךְ הַקָּדִים: וְהִנֵּה כְּבוֹד ׀ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּא מִדֶּרֶךְ הַקָּדִים וְקוֹלוֹ ׀ כְּקוֹל ׀ מַיִם רַבִּים וְהָאָרֶץ הֵאִירָה מִכְּבֹדוֹ: וּכְמַרְאֶה הַמַּרְאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר־רָאִיתִי ׀ בְּבֹאִי ׀ לְשַׁחֵת אֶת־הָעִיר וּמַרְאוֹת כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי אֶל־נְהַר־כְּבָר וָאֶפֹּל אֶל־פָּנָי: וּכְבוֹד יְהוָה בָּא אֶל־הַבַּיִת דֶּרֶךְ שַׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דֶּרֶךְ הַקָּדִים: וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וַתְּבִאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִי וְהִנֵּה מָלְא כְּבוֹד־יְהוָה הַבָּיִת: וָאֶשְׁמַע מִדַּבֵּר אֵלָי מֵהַבַּיִת וְאִישׁ הָיָה עֹמֵד אֶצְלִי: וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם ׀ אֶת־מְקוֹם כִּסְאִי וְאֶת־מְקוֹם ׀ כַּפּוֹת רַגְלַי אֲשֶׁר אֶשְׁכָּן־שָׁם בְּתוֹךְ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וְלֹא יְטַמְּאוּ עוֹד בָּיִת־יִשְׂרָאֵל שֵׁם קָדְשִׁי הֵמָּה וּמַלְכֵיהֶם ׀ בִּזְנוּתָם וּבְפִגְרֵי מַלְכֵיהֶם בָּמוֹתָם: בְּתִתָּם סִפָּם אֶת־סִפִּי וּמְזוּזָתָם ׀ אֵצֶל מְזוּזָתִי וְהַקִּיר בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם וְטִמְּאוּ ׀ אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי בְּתוֹעֲבוֹתָם ׀ אֲשֶׁר עָשׂוּ וָאֲכַל אֹתָם בְּאַפִּי: עַתָּה יַרְחִקוּ אֶת־זְנוּתָם וּפִגְרֵי מַלְכֵיהֶם מִמֶּנִּי וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכָם לְעוֹלָם: אַתָּה בֶן־אָדָם הַגֵּד אֶת־בֵּית־יִשְׂרָאֵל ׀ אֶת־הַבַּיִת וְיִכָּלְמוּ מֵעֲוֹנֹתֵיהֶם וּמָדְדוּ אֶת־תָּכְנִית: וְאִם־נִכְלְמוּ מִכֹּל אֲשֶׁר־עָשׂוּ צוּרַת הַבַּיִת וּתְכוּנָתוֹ וּמוֹצָאָיו וּמוֹבָאָיו וְכָל־צוּרֹתָו וְאֶת כָּל־חֻקֹּתָיו ׀ וְכָל־צוּרֹתָו וְכָל־תּוֹרֹתָו הוֹדַע אוֹתָם וּכְתֹב לְעֵינֵיהֶם וְיִשְׁמְרוּ ׀ אֶת־כָּל־צוּרָתוֹ וְאֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וְעָשׂוּ אוֹתָם: זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת עַל־רֹאשׁ הָהָר כָּל־גְּבֻלּוֹ סָבִיב ׀ סָבִיב קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִנֵּה־זֹאת תּוֹרַת הַבָּיִת: וְאֵלֶּה מִדּוֹת הַמִּזְבֵּחַ ׀ בָּאַמּוֹת אַמָּה אַמָּה וְטֹפַח וְחֵיק הָאַמָּה וְאַמָּה־רֹחַב וּגְבוּלָהּ אֶל־שְׂפָתָהּ סָבִיב ׀ זֶרֶת הָאֶחָד וְזֶה גַּב הַמִּזְבֵּחַ: וּמֵחֵיק הָאָרֶץ עַד־הָעַזָּרָה הַתַּחְתּוֹנָה ׀ שְׁתַּיִם אַמּוֹת וְרֹחַב אַמָּה אֶחָת וּמֵהָעַזָּרָה הַקְּטַנָּה עַד־הָעַזָּרָה הַגְּדוֹלָה ׀ אַרְבַּע אַמּוֹת וְרֹחַב הָאַמָּה: וְהָהָרְאֵל אַרְבַּע אַמּוֹת ומהאריאל [וּמֵהָאֲרִיאֵל] וּלְמַעְלָה הַקְּרָנוֹת אַרְבָּע: והאריאל [וְהָאֲרִיאֵל] שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה ׀ אֹרֶךְ בִּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה רֹחַב רָבוּעַ אֶל אַרְבַּעַת רְבָעָיו: וְהָעַזָּרָה אַרְבַּע עֶשְׂרֵה אֹרֶךְ בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה ׀ רֹחַב אֶל אַרְבַּעַת רְבָעֶיהָ וְהַגְּבוּל ׀ סָבִיב אוֹתָהּ חֲצִי הָאַמָּה וְהַחֵיק־לָהּ אַמָּה ׀ סָבִיב וּמַעֲלֹתֶהָ פְּנוֹת קָדִים: וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם ׀ כֹּה אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה אֵלֶּה חֻקּוֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הֵעָשׂוֹתָו לְהַעֲלוֹת עָלָיו עוֹלָה וְלִזְרֹק עָלָיו דָּם: וְנָתַתָּה אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֲשֶׁר הֵם ׀ מִזֶּרַע צָדוֹק הַקְּרֹבִים אֵלַי נְאֻם ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה לְשָׁרְתֵנִי פַּר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת: וְלָקַחְתָּ מִדָּמוֹ וְנָתַתָּה עַל־אַרְבַּע קַרְנֹתָיו וְאֶל־אַרְבַּע ׀ פִּנוֹת הָעַזָּרָה וְאֶל־הַגְּבוּל ׀ סָבִיב וְחִטֵּאתָ אוֹתוֹ וְכִפַּרְתָּהוּ: וְלָקַחְתָּ אֶת הַפָּר הַחַטָּאת וּשְׂרָפוֹ ׀ בְּמִפְקַד הַבַּיִת מִחוּץ לַמִּקְדָּשׁ: וּבַיּוֹם ׀ הַשֵּׁנִי תַּקְרִיב שְׂעִיר־עִזִּים

תְּמִים לְחַטָּאת וְחִטְּאוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר חִטְּאוּ בַּפֹּר: בְּכַלּוֹתְךָ מֵחַטֵּא תַּקְרִיבְ פַּר בֶּן־בָּקָר תָּמִים וְאַיִל מִן־הַצֹּאן תְּמִים: וְהִקְרַבְתָּם לִפְנֵי יְהוָה וְהִשְׁלִיכוּ הַכֹּהֲנִים עֲלֵיהֶם מֶלַח וְהֶעֱלוּ אוֹתָם עֹלָה לַיהוָה: שִׁבְעַת יָמִים תַּעֲשֶׂה שְׂעִיר־חַטָּאת לַיּוֹם וּפַר בֶּן־בָּקָר וְאַיִל מִן־הַצֹּאן תְּמִימִים יְעֲשׂוּ: שִׁבְעַת יָמִים יְכַפְּרוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְטִהֲרוּ אֹתוֹ וּמִלְאוּ יָדוֹ: וְיכַלּוּ אֶת־הַיָּמִים וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהָלְאָה יַעֲשׂוּ הַכֹּהֲנִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־עוֹלֹתֵיכֶם וְאֶת־שַׁלְמֵיכֶם וְרָצִאתִי אֶתְכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה:

אחר הלמוד הנז׳ יאמר

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֵשׁ לָנוּ, שׁוּבָה עָלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ, בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ, בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה, כּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ, הַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ, שַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ, וְהָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְתוֹכוֹ, וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם, וּלְוִיִּים לְדוּכָנָם, לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם, וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ, וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְהוָה נֵלֵךְ: עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָם: יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה־לָּהּ יַחְדָּו: שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי־יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה: כִּי שָׁמָּה | יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד: שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָם יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ: יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ:

אח״כ יעמוד ויאמר דברים אלו מקירות הלב

שלום עליך אדוננו וחמדת לבנו יחזקאל הנביא. שלום לך ושלום על משכבך. שלום על נפשך הקדושה והטהורה צרורה בצרור החיים והשלום את ה׳ אלהיך. אשריך בעוה״ז וטוב לך לעוה״ב. אשריך שזכית ללכת בדרך יוצריך ולעבדו בלבב שלם ובנפש חפיצה, ואתה משתעשע בעוה״ב עם בני עליה. אשריך איש האלהים אשר זכית והצדקת את הרבים והורית את יִשְׂרָאֵל חוקים ומשפטים. אשריך איש האלהים אשר עליך נאמר הָיָה הָיָה דְבַר־יְהוָֹה אֶל־יְחֶזְקֵאל בֶּן־בּוּזִי הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים עַל־נְהַר־כְּבָר וַתְּהִי עָלָיו שָׁם יַד־יְהוָה: אשריך איש האלהים אשר נפתחו השמים לנגד

עיניך כַּכָּתוּב נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וָאֶרְאֶה מַרְאוֹת אֱלֹהִים. אשריך אדוננו יחזקאל הנביא הנאמן שזכית לגלות חדרי המרכבה בנבואתך. אשריך אדוננו יחזקאל הנביא הצדיק שאמר לך הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בֶּן־אָדָם עֲמֹד עַל־רַגְלֶיךָ וַאֲדַבֵּר אִתָּךְ. אשריך אדוננו יחזקאל הנביא הצדיק שסבלת צער ויסורין בעד בית יִשְׂרָאֵל ובית יהודה ששכבת על צדך השמאלי שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל. ושכבת שנית על צדיך הימנית ארבעים יום ונשאת את עון בית יהודה. אשריך אדוננו יחזקאל הנביא הנאמן אשר התנבאת על העצמות היבשות ויקרבו העצמות עצם אל עצמו. והיה עליהם גידים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה. והתנבאת אל הרוח ותבא בהם הרוח ויחיו. ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד. אשריך שהקיש הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא על קנקנך ומצאך טוב שֶׁנֶּאֱמַר בֶּן־אָדָם הֲתִחְיֶינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וָאֹמַר אֲדֹנָי יֱהוִה אַתָּה יָדָעְתָּ. אשריך אדוננו יחזקאל הנביא הנאמן אשר התנבאת על תחיית המתים ואמרת כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה אֲנִי פֹתֵחַ אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם וְהַעֲלֵיתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל: וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּפִתְחִי אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם וּבְהַעֲלוֹתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי: וְנָתַתִּי רוּחִי בָכֶם וְחְיִיתֶם וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם עַל־אַדְמַתְכֶם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי נְאֻם־יְהוָה: אשריך אדוננו יחזקאל הנביא הצדיק הנאמן אשר התנבאת על בנין וצורת בית המקדש השלישי הקיים לעולמים. שגילה לך הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא את צורת הבית ותכונתו ומוצאיו. אשריך איש האלהים אשר התנבאת בעבודה שתהיה בבית המקדש לעתיד. אשריך שעתיד להיות חנוך בית המקדש על ידך ואתה עתיד להקריב בחנוך בית המקדש.

הרחמן יחיש תחייתך וימהר עמידתך ויזכנו לראות פניך המאירים ומזהירים כזוהר הרקיע מה צפון לך מה טמון לך אין העין יכולה לראות ולא האוזן יכולה לשמוע כַּכָּתוּב עַיִן לֹא־רָאְתָה אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ יַעֲשֶׂה לִמְחַכֵּה־לוֹ. מָה רַב־טוּבְךָ אֲשֶׁר־צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם: וְאוֹר זָרַע לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה:

קום אדוננו מורנו יחזקאל הנביא הכהן הצדיק המליץ טוב לגלגל הרחמים הגדולים רחמים דעתיק יומין עלינו וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל התחזק והתאמץ בתפלה וקרא אל ה' שומע תפלה כי חנון ורחום הוא רב חסד ומרבה להטיב. ככתוב טוֹב־יְהוָה לַכֹּל וְרַחֲמָיו

עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: התחזק בתפלה למען יונקי שדים וגמולי חלב. ותנוקות של בית רבן שלא חטאו. קרא אל ה' בחזקה בזכות מעשיך הטובים כי בן דרכך תמיד להתפלל בעד ישראל. ואתה כיפרת בעד בית יִשְׂרָאֵל ובית יהודה ביסורין אשר סבלת. קום וחלה נא פני אל ויחננו הוּא אָבִינוּ, הוּא מַלְכֵּנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, הוּא העושה צדקות עם כל בשר ורוח ולא כרעתם להם גומל. הוא העושה חסד חנם. תמיד ומרבה להטיב. הוא ברחמיו ימלא כל מחסורינו מאוצרו הטוב. מידו הרחבה והמלאה העשירה והפתוחה, כי לפניו גלוי וידוע כל מחסורנו וכל צרכנו. ובטובו הגדול ימלא ידינו מברכותיו ומעושר מתנות ידיו, כי ממנו הכל והוא מושל בכל ובידו כח וגבורה ובידו לגדל ולחזק לכל. ושלחנו ערוך לכל וזן ומפרנס הכל ברוב רחמיו וברוב חסדיו:

סימן כב
לימוד ליום כפור

עוד נכון ללמוד בליל או ביום כפור כאשר יזדמן ענין פטירת התנא הקדוש רבי עקיבה שנהרג ביוה"כ ויצאה נשמתו באחד ובקשת רחמים בזכותו ותחלה תלמוד מדרש רז"ל במ' משלי פ"ט.

היה רבי שמעון הגרסי משמש את רבי עקיבה בבית האסורין בכל יום והיה מכניס לו מים במדה. יום אחד מצאו שומר בית האסורים א"ל היום מימיך מרובין שמא לחתור בית האסורין אתה מבקש. שפוך חציין ותן לו חציין. כיון שבא אצל רבי עקיבה אמר לו תן לי מים ליטול ידי. אמר לו רבי כדי שתיה אין מספיקין וליטול ידיך מספיקין. אמר לו ומה אעשה שהרי אמרו חכמים כל המזלזל בנטילת ידים נעקר מן העולם. מוטב שאמות מיתת עצמי ולא אמות שתי מיתות:

כשהגיע יום הכפורים היה רבי יהושע הגרסי נפטר מרבי עקיבה והלך לביתו אותו היום. והיה רבי עקיבה מיתידין קמי טורניסרופוס ואתת עונתא דקריאת שמע והוו מסרקין לבשריה במסרקות ברזל וקרי קריאת שמע וגחין. אמר לו טורנוסרופוס הרשע סבא סבא או חרש (פירוש מכשף) אתה או מבעט ביסורין אתה. אמר לו תפח רוהיה דההוא גברא. לא חרש אני ולא מבעט ביסורין אני אלא כל ימי הייתי קורא את הפסוק הזה ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך. רחמתיה בבל לבי רחמתיה בכל ממוני. ובכל נפשי לא הוה בדיקה לי. וכיון דמטית לי בכל נפשי

ועתה עונתה דק"ש לא אפלגית עליה בגין כך אנא קרי שמע וגחין. ואף תלמידיו (קודם אותו היום) אמרו לו רבינו עד כאן אמר להם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה ובכל נפשך דאפילו הוא נוטל נפשך ואמרתי אימתי יבא לידי ואקיימנו ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו (אותו היום) יצתה נשמתו באחד. לאחר שנח נפשיה לא הניחוהו לקברו והחזירוהו לבית האסורין ושכב שם שר בית הסהר לאומרו. בא אליהו זכור לטוב ועמד על פתח רבי יהושע הגרסי. א"ל שלום עליך רבי. אמר לו שלום עליך רבי ומורי. אמר לו ר"י מי אתה. כלום אתה צריך. אמר לו כהן אני ובאתי להגיד לך שרבי עקיבה נפטר בבית האסורין. מיד הלכו שניהם לבית האסורין מצאו דלת שער בית האסורין פתוח ושר בית הסהר היה ישן וכל מי שהיו בבית הסהר היו ישנים והושיב רבי יהושע את רבי עקיבה על המטה והוציאו. מיד נטפל לו אליהו זכור לטוב ונטלו על כתפו. וכשראה רבי יהושע כך אמר לאליהו זכור לטוב רבי והלא אמרת לי כהן אתה. והלא כהן אסור לטמא למת. אמר לו חייך רבי יהושע בני ח"ו שאין טומאה בצדיקים אף לא בתלמדים. והיו מולכין אותו כל הלילה עד שהגיע אצל אנטיפטרס של קוצרים. כיון שהגיעו לשם עלו שש מעלות וירדו שלש מעלות ונפתחה המערה לפניהם וראו שם במערה כסא וספסל ושלחן ומטה ומנורה השכיבו לרבי עקיבה על המטה ויצאו. וכיון שיצאו נסתמה המערה ודלקה הנר על המטה. וכשראה אליהו זכור לטוב כן פתח ואמר אשריכם הצדיקים. אשריכם עמלי תורה. אשריכם יראי שמים שגנוז לכם וטמון לכם ומשומר לכם מקום בגן עדן לעת"ל. אשריך רבי עקיבה שנמצא לך מלון טוב בשעת פטירתך. ובעליך נאמר חכמות נשים בנתה ביתה הצבה עמודיה שבעה. וישבה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת. טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה על ענין השלחן המטה ומנורה הערוכים שם בתוך המערה ע"כ:

כתב רבינו חיים ויטאל ז"ל בשער הכונות שקבל מפי רבינו האר"י ז"ל בכונת אל נקמות ה' אל נקמות הופיע שצריך לומר כל יום אחר פסוקים של הודו לפי שבעולם העשיה הקליפות עצומות וחזקות. אין כח להוציא ניצוצות הקדושה משם אלא בכח עשרה הרוגי מלוכה שהם המלקטים את הניצוצות דנשמות שבעשיה כי מזמן שאחר חרבן בית שני שנתרבו המינין והקליפות. אי אפשר ללקטן בשום אופן זולתי על ידי הנשמות של עשרה הרוגי מלוכה. וכל זה הוא בעשיה

משא"כ בשאר עולמות. וזהו הטעם שהוצרכו ליהרג עשרה אבירי ישראל. כדי שהוכלו ללקט אותם הניצוצות שבעשיה מיום שנהרגו עד ביאת המשיח. וזהו מה שאנחנו רומזים ואומרים בכל יום. אל נקמות ה' אל נקמות הופיע שינקום נקמת אותם עשרה הרוגי מלוכה. ועל ידי הזכירה הזאת הם מתגברים ולוקטים הנצוצות של הנשמות הנתונות תוך הקליפות דעשיה ע"כ.

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא: אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל. לִפְנֵי מִי אַתֶּם מִטַּהֲרִין, וּמִי מְטַהֵר אֶתְכֶם. אֲבִיכֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם. וְאוֹמֵר מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה. מָה מִקְוֶה מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים, גַּם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל.

סימן כג

בקשה לרבי עקיבה ליום הכפורים

אח"כ יאמר בקשות אלו מעומקא דלבא שאוג ישאג בלב נשבר ונדכא. והגם כי אנחנו רחוקים מן המערה שלו. אנחנו בטוחים כי קריאתנו תעלה ברצון ותגיע אל מקום קדושתו לעורר נשמתו הקדושה לעמוד להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא בעדנו ובעד כל ישראל ויה"ר זכותו וזכו' תורתו יגן בעדינו תמיד אכי"ר.

קום סבא חסידא התנא הקדוש רבי עקיבה אתה מליץ טוב קום והמליץ טוב לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא על בית ישראל. אשר בגלותם ודלותם ושפלותם ולחצם ודוחקם זה כמה מאות שנים קוראים בשם ה' ומאמינים בו ובתורתו. וכמה אלפים מסרו עצמם להריגה ולשריפה על קדושת שמו יתברך. וכמה עניים ואביונים יש בישראל שעוסקין בתורה ובמצות בכל יום תמיד. וכמה נערים וקטנים יש בישראל שהם עוסקים בתורה בהבל שאין בו חטא. יהושע בן גמלא תיקן שיכניס אדם את בנו לתלמוד תורה כבן שש כבן שבע. ועתה יש כמה זריזין בישראל שמכניסין את בינהם לתלמוד תורה קודם זמן זה. וכמה זקנים וזקנות יש בישראל שמשכימין ומעריבים בבתי כנסיות וחומדין ומתאוין ומצפין לישועת ה' בכל יום וכמה פסחים וסומין יש בישראל שבאים לבית הכנסת להתפלל ולשמוע דברי תורה. וכמה אנשים יש בישראל שעושין מצות ומעשים טובים בסתר. וכמה יש בישראל שלומדים תורה בהצנע. וכמה יש בישראל מתענים בהצנע. וכמה עניים יש בישראל שעושין כדברי המחמיר בהלכות ואף על פי שיש להם הפסד ממון בדבר. בנות יִשְׂרָאֵל הן החמירו על עצמן שאפילו רואות טיפת דם כחרדל יושבות עליו שבעה נקיים. ועוד כמה

חומרות קבלו עליהם בהלכות נדה. וכמה עניים יש בישראל שהם מכבדין השבתות וימים טובים ואף על פי שהם בדוחק ובצער. וכמה אוהבי שלום ורודפים אחר מצות יש בישראל וכמה וכמה יש שישראל ששמחים במצות המילה שמלין את בניהם לשמונת ימים ומכניסים אותם בבריתו של אַבְרָהָם אבינו ע״ה בשמחה ובחיבה.

קום חסידא קדישא קודש קודשים רבי עקיבה בן יוסף אתה אשר עלית לפרד״ס ונכנסת בשלום ויצאת בשלום. ועליך נאמר משכני אחריך נרוצה. ועליך נאמר אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וְלִישָׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה: ועליך נאמר כל יקר ראתה עינו. ועליך נאמר ולי מה יקרו רעיך אל. ועליך נאמר ממתים ידך יהוה ממתים מחלד חלקם בחיים. אתה הצדיק אשר מסרת נפשך על קידוש השם ברצון טוב ויצאה נשמתך באחד ועלית במחשבה. קום לעורר הרחמים והתפלל לפני אָבִינוּ אָב הרחמים עלינו ועל וכל יִשְׂרָאֵל אחינו. קום להתפלל על ילדי בית יִשְׂרָאֵל יונקי שדים וגמולי חלב ותינוקות של בית רבן. קום והמליץ טוב לגלגל הרחמים הגדולים רחמים דעתיק יומין עלינו ועל כל ישראל. התחזק והתאמץ בתפלה ובתחנונים וקרא אל ה׳ שומע תפלה כי חנון ורחום הוא רב חסד ומרבה להטיב כַּכָּתוּב טוֹב־יְהוָה לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: התחזק התאמץ בתפלה למען יונקי שדים וגמולי חלב ותנוקות של בית רבן שלא חטאה. והם גלוים בנו ואנחנו תלויים במי שאמר והיה עולם קרא אל ה׳ בחזקה בזכות מעשיך הטובים ובזכות התורה אשר למדת ולימדת ובזכות מסירת נפשך אשר מסרת על קדוש השם ביום הכפורים (כיום הזה). ובזכות יסורין הקשים אשר סבלת ברצון יסורין הקשים אשר סבלת ברצון טוב. וקבלת דין שמים באהבה.

אשריך סבא חסידא רבי עקיבה אשר יצאה נשמתך באחד ועלית במחשבה. ושלום לך שלום על משכביך. שלום על נפשיך הקדושה והטהורה בצרור החיים צרורה. אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא. אשריך שזכית ללכת בדרך תמים ואתה תשתעשע בעולם הבא. אשריך אשר זכית והצדקת את הרבים והורית את יִשְׂרָאֵל חוקים ומשפטים. אשריך אשר הרבצת תורה בישראל ולימדת תורה ברבים. אשריך שהעמדת תלמדים הרבה. אשריך שנמצא לך מלון טוב בשעת פטירתך מן העולם כסא

וספסל ושלחן ומטה ומנורה שהיו ערוכים לך בתוך המערה. הרחמן ימהר עמידתך ויזכנו לראות פניך המאירים ומזהרים כזוהר הרקיע.

סבא חסידא אדונני התנא הקדוש רבי עקיבה קום חלה נא פני אל ויחננו כי בצרה גדולה אנחנו ודלונו מאד. הנה הקדוש ברוך הוא אמר לאברהם אבינו לא אשחית בעבור העשרה. קום אתה וחביריך אתם עשרה הרוגי מלכות. אשר נהרגתם כולכם על קדוש השם יתברך ביסורין קשים. ועליכם נאמר אִסְפוּ לִי חֲסִידָי כֹּרְתֵי בְרִיתִי עָלֵי זָבַח. קדמו וסדרו דברים לפני הקדוש ברוך הוא בתפלה ובתחנונים בעדנו ובעד כל בית ישראל. קומו ולכו אצל אבותינו הקי אַבְרָהָם יצחק ויעקב ואצל משה רועה נאמן ואהרן הכהן הגדול ופינחס ויוסף הצדיק ודוד מלך יִשְׂרָאֵל והכנסו בפתח הידוע לכם. ועמדו בתפלה בעבור כבוד השכינה אשר קינה (ל' קן לה) ירושלים חרבה ובית המקדש חרב וישראל בגלות תחת יד אדונים קשים. קומו לעורר רחמים הרבים לנו ולהמשיך חסדים גדולים לנו ולכל יִשְׂרָאֵל אחינו בכל מקום שהם ותחון זְכוּת אבות וזכות כל הצדיקים והחסידים. וזכות כל הישרים בלבותם אשר מסרו עצמן להריגה ולשריפה על קדושת הי"ת תמימותם וקדושתם ולימודם בתורה הקדושה וסודותיה וכל התיקונים והיחודים אשר יחדו למעלה. יגינו עלינו ועל כל ישראל. כי כולנו כאחד אנחנו והי' יתן אומר המבשרות צבא רב. קול מבשר מבשר ואומר. עַל הַר גָּבֹהַ עֲלִי לָךְ מְבַשֶּׂרֶת צִיּוֹן. מַה נָּאוּוּ עַל הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב מַשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אֹמֵר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ. זכר מורינו ורבינו התנא החסיד רבי עקיבה לברכה וטובה ולתחיה ולששון ולשמחה ולשלום ונפשו צרורה בצרור החיים והשלום יַעֲלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהָרְנִינוּ כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב: רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה: אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתעשה למען רחמיך וחסידך ולמען קדושת שמך. ולמען זְכוּת עבדך התנא החסיד רבי עקיבה אשר מסר עצמו ונפשו על קדושת שמך ביום הכפורים וסבל יסורין קשים ויצאה נשמתו באחד. ועלה במחשבה חלקו בחיים. ותחוס ותחמול ותרחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל. וְיַעֲלֶה וְיָבֹא,

וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה וּבְיוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בּוֹ לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. וּתְמַחוֹל וְתִסְלַח וְתַכַּפֵּר לְחַטֹּאתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת וְלִפְשָׁעִים שֶׁחָטָאנוּ עָוִינוּ וּפָשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ וְתַשְׁלִיךְ בְּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתֵינוּ. וְאַתָּה בְּטוּבְךָ תָּעוּר רַחֲמֶיךָ וְנַהֲיֵה נְקִיִּים מִכָּל טוּמְאָה וְזוֹהֲמָא כְּמוֹ שֶׁאָמַר עַבְדְּךָ הַחָסִיד רַבִּי עֲקִיבָא: אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל. לִפְנֵי מִי אַתֶּם מִטַּהֲרִין, וּמִי מְטַהֵר אֶתְכֶם. אֲבִיכֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם. וְאוֹמֵר מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְהוָה מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה. מָה מִקְוֶה מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים, גַּם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל. וְנֶאֱמַר כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ: וְנֶאֱמַר: מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

סימן כד

בקשה זו תאמר אותה לאחר תפלת נעילה

רבון העולמים אלהי האלהים ואדוני האדונים המאציל הבורא היוצר והעושה אשר אצלת בראת ויצרת ועשית את האדם להטיב עמו ברוב חסדיך ולא תחפוץ במות המת כי אם בשובו מדרכו וחיה. וימינך פשוטה לקבל שבים.

ואתה ברחמיך הרבים בחרת בנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך וברוב טובך ובגודל חסדך נתת לנו את (יום השבת הזה) את יום הכפורים הזה את יום סליחת העון הזה את יום מקרא קדש הזה. יום שהוא אסור באכילה ובשתיה וברחיצה ובמיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה. יום אדיר ונורא בימי שנה יום שתמחול בו את כל חטאתינו ותכפר לנו על כל עונותינו ותעביר על כל פשעינו כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ: כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה

יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ: וְנֶאֱמַר קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח־טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ:

והנה ביום הזה תקנו עבדיך חכמי יִשְׂרָאֵל להתפלל חמש תפלות שהם תפלת ערבית ותפלת שחרית ותפלת מוסף ותפלת מנחה ותפלת הנעילה שהם כנגד חמשה קולות הפנימיים היוצאים מן הבינה למלכות רחל עקרת הבית. וְכַכָּתוּב לְמַעַן הוֹדִיעֲךָ כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצָא פִי־יְהוָה יִחְיֶה הָאָדָם: וְנֶאֱמַר מִקֹּלוֹת | מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְהוָה: וְנֶאֱמַר כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרְךְ כַּף־רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן־הַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן מִן־הַנָּהָר נְהַר־פְּרָת וְעַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן יִהְיֶה גְּבֻלְכֶם:

ועוד תקנו עבדיך חכמי יִשְׂרָאֵל לומר ביום הזה ודויים ותחנונים על אשר חטאנו ועוינו ופשענו לפניך והנה אנחנו עבדיך יודעים ומכירים ומודים על עצמינו שלא עשינו חלק אחד מאלף אלפים מן המצות של התשובה והודוי והחרטה והדמעה והתחנה והכנעת הלב אשר אנחנו מחוייבים בהם. ואפילו זה המעט אשר עשינו היום הזה מן הצום והעינוי והתפלה והודוי והתחינה ושאר דבר שבקדושה היה בלי הכנעת הלב ובלי כונה ראויה והגונה ושלימה ובלי קדושת וטהרת המחשבה ובלי יראה ורעדה. וְגָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כי נפשינו רצונה וחפצה לעשות רצונך ולקיים מצותיך באמת ובתמים ולעבוד אותך עבודה תמה עבודה שלימה במחשבה ודבור ומעשה בלתי שום מחסור. אך יצרינו הרע שאור שבעיסה הוא מעכב וְגָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שאין בנו כח לעמוד בו והוא המטעה אותנו ומקשה לבינו צעקנו בפינו חטאנו פתלתול ועקש לבנו. ואתה ה' אלהינו הַיּוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל־חָי, הַחוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן, רוֹאֶה כְלָיוֹת וְלֵב, אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמְּךָ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך, כי רחמיך מעולם סליחה עמך היא ואתה רב חסד מטה כלפי חסד ודרכך לעשות חסד חנם עם הכל הכתוב טוֹב־יְהוָה לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:

על כן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתרצה בתשובתנו ותקבל ברחמים וברצון תפלותנו ותחנותנו והודויים שהתוודינו על חטאינו ועונותינו

ופשעינו, וְאַתָּה בְּרָחֲמֶיךָ הָרַבִּים וחסדיך הגדולים תשלים ותמלא חסרון המעשה והדבור והכונה והמחשבה ורעותא דלבא הצריכים לנו במצות התשובה, כי אתה אֱלֹהֵינוּ ושמך נקרא עלינו, ואנחנו עמך ונחלתך וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ בני אַבְרָהָם אֹהֲבֶךָ זֶרַע יִצְחָק עֲקֵדֶךָ עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְכוֹרֶךָ׃

אנא ה׳ לֵב טָהוֹר בְּרָא־לָנוּ אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבֵּנוּ, וְקַיֵּם בָּנוּ מעתה ומעכשיו את הדבר אשר הבטחתנו עַל־יְדֵי יחזקאל נביאך וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: וְנָתַתִּי לָכֶם׀ לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר, וְאֶת־רוּחִי אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר־בְּחֻקַּי תֵּלֵכוּ וּמִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אותם, וּבְתוֹרָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּתוּב לֵאמֹר. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל׀ חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ׃

ויהי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁיִּהְיֶה חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמֵרֻצֶּה לְפָנֶיךָ חֶלְבִּי וְדָמִי שנתמעטו היום בתעניתי והרתחתי אותם בחמימות חולשת גופי כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּים עַל גבי מזבחך הקדוש, אנא ה׳ ענני ענני למען רחמיך וחסדיך ולמען י״ג תיקונים דיקנא קדישא עילאה המתגלים ומאירים בעולם האצילות בחודש השביעי הזה ועל ידי כן נפתחים שלשה עשר שערי רחמים כדי לקבל השבים בתשובה׃

אנא ענני ה׳ ענני ולמען האם העליונה הרמוזה באות ה״י העליונה שבשמך הגדול אשר רצון היו״ד לא נפסק ממנה לעולם וניתן בה ברשותה כל חירות העבדים וכל חירות בעלי תשובה השבים בתשובה ומתחרטים על עונותיהם וְנֶאֱמַר אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד, מ״י יעמוד ודאי וְכַכָּתוּב מִי יִרְפָּא־לָךְ׃

אח״כ יאמר ויהר״מ ה׳ או״א שיהיה הריח העולה מפי וכוי לעיל בסוף סי׳ יז עד סופה כי שייכה לכאן

סימן כה

לאחר חזרת הנעילה

אחר תפלת החזרה של הנעילה קודם תקיעת שופר יאמר ששה פסוקים בפרשת בהר סיני וספרת לך שבע שבתות שנים וכוי עד תשובו איש אל אחוזתו

וְסָפַרְתָּ לְךָ֗ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת֙ שָׁנִ֔ים שֶׁ֥בַע שָׁנִ֖ים שֶׁ֣בַע פְּעָמִ֑ים וְהָי֨וּ לְךָ֜ יְמֵ֣י׀ שֶׁ֣בַע שַׁבְּתֹ֗ת תֵּשַׁ֤ע וְאַרְבָּעִים֙ שָׁנָ֔ה: וְהַעֲבַרְתָּ֥ שׁוֹפַר֙ תְּרוּעָ֔ה בַּחֹ֥דֶשׁ הַשְּׁבִיעִ֖י בֶּֽעָשׂ֣וֹר לַחֹ֑דֶשׁ בְּי֨וֹם׀

הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל־אַרְצְכֶם: וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל־יֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הִוא תִּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשֻׁבוּ: יוֹבֵל הִוא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נְזִרֶיהָ: כִּי יוֹבֵל הִוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ: בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ:

סימן כו

לסעודת מוצאי יום כפור

אחר תפלת ערבית כשיבאו לבית ויאכלו וישתו על השלחן הנה בעודם על השלחן קודם שיברכו ברכה אחרונה על אכילתם ילמדו פתיחת אליהו הנביא זכור לטוב כולה ואחריה ילמדו לשון רעיא מהימנא בפ' אמור דף צ"ט ע"ב ביומא דר"ה נפיק יצחק וכו'

ביומא דר"ה נפיק יצחק בלחודוי וקרי לעשו לאטעמא ליה תבשילין, דכל עלמא כל חד כפום ארחוי, דהא בההיא שעתא (בראשית כ"ז:א') וַתִּכְהֶיֶן עֵינָיו מֵרְאֹת דנפק מניה מאן דאחשך אפי בריין ואתפרש ושכיב על ערסיה דדינא וקרי לעשו ואמר וצודה לי צידה ועשה לי מטעמים והביאה לי' ורבקה אמרה אל יעקב בנה רחימא דנפשה בנה רחימא דאתמסר לה מיומא דאתברי עלמא, ופקידת ליה לאתערא איהו באינון מטעמים דיליה, ויעקב אתער מתתא מתלבש בצלותין ובעותין, והקול קול יעקב בההוא שופר דקא סליק ואתער יעקב לגביה ואתקריב בהדיה ויגש לו ויאכל ואתכליל דא בדא, כיון דאתכליל בהדיה (בראשית קמב, ב) וַיָּבֵא לוֹ יַיִן דא יין דמנטרא יין דהוא חידו דלבא רזא דעלמא דאתי כדין וירח את ריח בגדיו צלותין דסלקין ובעותין ויברכהו, נח רוגזא וחדי לבא וכלא איהו רחמי, כיון דאיהו אתכליל ביעקב כל אינון חיילין ותוקפין ורוגזין דהוו, זמינין אתבדרו ולא אשתכחו תמן וישראל נפקין מן דינא בחדוה ובברכאן, וַיְהִי אַךְ יָצֹא יָצָא יַעֲקֹב מֵאֵת פְּנֵי יִצְחָק אָבִיו ביומא דא בחדוה ובברכאן עלאין וְעֵשָׂו אָחִיו בָּא מְצֵידוֹ טעין טועני מעובדי דעלמא, וַיַּעַשׂ גַּם־הוּא מַטְעַמִּים חדיד לישניה למטען טענות, אתקין סהדי וַיָּבֵא לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו יָקֻם אָבִי יתער בדינוי, וְיֹאכַל כמה עובדין בישין דכל עלמא דהא אשכחנא, וַיֶּחֱרַד יִצְחָק חֲרָדָה גְּדֹלָה עַד־מְאֹד דקא לא יכיל לאתפרשא מכללא דיעקב דאיהו

בחדוה, וַיֹּאמֶר מִי־אֵפוֹא הוּא הַצָּד־צַיִד בכמה צלותין ובעותין ואוכל מכל בטרם תבא וָאֲבָרְכֵהוּ גַּם־בָּרוּךְ יִהְיֶה. כִּשְׁמֹעַ עֵשָׂו אֶת־דִּבְרֵי אָבִיו וַיִּצְעַק צְעָקָה גְּדֹלָה וּמָרָה עַד־מְאֹד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בָּרְכֵנִי גַם־אֲנִי אָבִי: דחמי דהא צידו לא הוה כלום, עד לבתר דאמר ליה הנה מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ יִהְיֶה מְוֹשָׁבֶךָ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעָל. אלין תקיפין ואכלוסין דשאר עמין ודא קשיא ליה מכלא, וישטום עשו את יעקב למיזל אבתריה ולקטרגא ליה תדירי ויעקב אזיל באינון יומין דבין ר״ה ליום הכפורים עריק לאשתזבא מניה, תב בתיובתא שוי גרמיה בתעניתא עד דאתי ר״ה ויה״כ כדין ידעי יִשְׂרָאֵל דעשו בא ועמו ארבע מאות איש כלהו מקטרגי זמינין לקטרגא לון מיד ויירא יעקב מאד ויצר לו ואסגי בצלותין ובעותין (בראשית ל״ב:י) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ: עד דנטיל עיטא כְּי־אָמַר אֲכַפְּרָה פָּנָיו בַּמִּנְחָה הַהֹלֶכֶת לְפָנָי. וַיָּקָם מִן־הַמָּבָא בְיָדוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו אָחִיו. עִזִּים מָאתַיִם וּתְיָשִׁים עֶשְׂרִים רְחֵלִים מָאתַיִם וְאֵילִים עֶשְׂרִים: גְּמַלִּים מֵינִיקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפָרִים עֲשָׂרָה אֲתֹנֹת עֶשְׂרִים וַעְיָרִם עֲשָׂרָה: כך הוא סטרא דיליה גמלים הוא נחש כמין גמל בשעתא דפתי (סמ״אל) לאדם ארכיב על נחש כמין גמל תנינן מאן דחמי גמל בחלמיה מיתה נקנסה עליו מלמעלה ואשתזיב מינה, וכלא חד, וכדין אהדר עשו אפטרופוסא דיעקב ויעקב לא בעא דובשיה ועוקציה, יעבור נא אדוני לפני עבדו, כדין וישב ביום ההוא עשו לדרכו אימתי בשעת נעילה דהא אתפרש מעמא קדיש וְקַדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא שביק לחוביהון וכפר עלייהו, כיון דההוא מקטרגא אזיל בההוא דורונא ואתפרש מנייהו בעי קַדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא למחדי בבנוי מה כְּתִיב וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן לוֹ בָּיִת וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכֹּת עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם סֻכּוֹת: כיון דיתבו בסכות הא אשתזיבו מן מקטרגא וקודשא בריך הוא חדי בבנוי, זכאה חולקהון בהאי עלמא ובעלמא דאתי. בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

סימן כז

בקשה לעשיית הסוכה

כשעושה הסוכה קודם עשיית הסכך יאמר בקשה זו.

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מוּכָן וּמְזוּמָן לעשות הסכך על הסוכה הרומז לאימא עלאה הסוככת בסוד אור מקיף על הבנים שהם תפארת ומלכות:

(אם עושה בענפי אילן יאמר וַהֲרֵינִי עושהו בענפי אילן שמספרו כמנין סוכה שהוא מספר שם הוי"ה ושם אדנ"י יאהדונה"י:)

והריני עושה הסכך הזה על גבי שלשה דפנות כדי לישב בתוכם בכל ימי חג הסוכות בשמחה לקיים מצות הישיבה בסוכה כהלכתה. כְּמוֹ שֶׁצִּוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים:

ויהי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שיחול שם שמים על הסוכה הזאת אשר אני עושה לשבת בה לשם מצות סוכה ויחול וישכון וישרה אור קדושה בפנים בתוך הסוכה וגם יהיה אור קדושה מקיף עליה מבחוץ בכל סביבותיה. ותזכני לשבת בה אני ובני ביתי בשמחה ובטוב לבב ונזכה לשבת בצל אור המקיף המתפשט עליה המקיף וסובב אותה כעין סוכה וימשך עלינו הארה מן אור המקיף ההוא. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בעשייתה וּכְאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בסוד הדפנות הרמוזים לנצ"ח הו"ד יסו"ד דאימא עלאה ובסוד סכ"ך שעולה מספר מא"ה כנגד מאה אורות שהוא רומז לחצי התחתון דתפאר"ת דאימא עלאה. וּכְאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־פְּרָטֵי הכונות שצריך לכוין. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: ב"פ:

ואחר כך יאמר פסוקים אלו:

וּבָרָא יְהוָֹה עַל כָּל־מְכוֹן הַר־צִיּוֹן וְעַל־מִקְרָאָהּ עָנָן | יוֹמָם וְעָשָׁן וְנֹגַהּ אֵשׁ לֶהָבָה לָיְלָה כִּי עַל־כָּל־כָּבוֹד חֻפָּה: וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל־יוֹמָם מֵחֹרֶב וּלְמַחְסֶה וּלְמִסְתּוֹר מִזֶּרֶם וּמִמָּטָר:

ישעיה ד'

וַיְהִי בְשָׁלֵם סוּכּוֹ וּמְעוֹנָתוֹ בְצִיּוֹן: תהלים ע"ו

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ | יֶסֶךְ לָךְ וְתַחַת־כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: תהלים צ"א

אחר כך יאמר ששה פסוקים אלו בנחמיה סי׳ ח׳

וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי נֶאֶסְפוּ רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְכָל־הָעָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֶל־עֶזְרָא הַסֹּפֵר וּלְהַשְׂכִּיל אֶל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה: וַיִּמְצְאוּ כָּתוּב בַּתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֲשֶׁר יֵשְׁבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּסֻּכּוֹת בֶּחָג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: וַאֲשֶׁר יַשְׁמִיעוּ וְיַעֲבִירוּ קוֹל בְּכָל־עָרֵיהֶם וּבִירוּשָׁלַ͏ִם לֵאמֹר צְאוּ הָהָר וְהָבִיאוּ עֲלֵי־זַיִת וַעֲלֵי־עֵץ שֶׁמֶן וַעֲלֵי הֲדַס וַעֲלֵי תְמָרִים וַעֲלֵי עֵץ עָבֹת לַעֲשֹׂת סֻכֹּת כַּכָּתוּב: וַיֵּצְאוּ הָעָם וַיָּבִיאוּ וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם סֻכּוֹת אִישׁ עַל־גַּגּוֹ וּבְחַצְרֹתֵיהֶם וּבְחַצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים וּבִרְחוֹב שַׁעַר הַמַּיִם וּבִרְחוֹב שַׁעַר אֶפְרָיִם: וַיַּעֲשׂוּ כָל־הַקָּהָל הַשָּׁבִים מִן־הַשְּׁבִי | סֻכּוֹת וַיֵּשְׁבוּ בַסֻּכּוֹת כִּי לֹא־עָשׂוּ מִימֵי יֵשׁוּעַ בִּן־נוּן כֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַהוּא וַתְּהִי שִׂמְחָה גְּדוֹלָה מְאֹד: וַיִּקְרָא בְּסֵפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים יוֹם | בְּיוֹם מִן־הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן וַיַּעֲשׂוּ־חָג שִׁבְעַת יָמִים וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת כַּמִּשְׁפָּט:

וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:
ואח״כ יסכך

סימן כח

בקשה קודם שיכנס לסוכה

בכל לילה מחג הסוכות קודם שיכנס לסוכה יעמוד בפתח ויאמר בקשה זו:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו״ד וְהֵ״א בְּאוֹתִיּוֹת וָא״ו וְהֵ״א בְּיִחוּדָא שְׁלִים, בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. וּבְשֵׁם כָּל־הַנְּפָשׁוֹת. וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת הַמִּתְיַחֲסִים אֶל שָׁרְשֵׁי נַפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׁמָתָנוּ וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וְהַקְּרוֹבִים לָהֶם. שֶׁמִּכְלָלוֹת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וּמִכָּל־פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. דְּכָל־פַּרְצוּף וּסְפִירָה דְּפִרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. הִנֵּה אֲנָחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה לִישֵׁב בַּסֻּכָּה. כְּמוֹ שֶׁצִּוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם. בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת: לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: לְתַקֵּן שׁוֹרֶשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן, לַעֲשׂוֹת כַּוָּנַת יוֹצְרֵנוּ שֶׁצִּוָּנוּ לַעֲשׂוֹת מִצְוָה זוֹ, לְהַשְׁלִים אִילָן הָעֶלְיוֹן וּלְהָקִים סֻכַּת דָּוִד לְהַחֲזִיר הָעֲטָרָה לְיָשְׁנָהּ. וּלְהַשְׁלִים שְׁלֵימוּת תִּקּוּן הַנְּפָשׁוֹת וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת שֶׁמִּכְלָלוֹת

אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָה. וּמִכָּל־פִּרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָה. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְּהֵא עַתָּה עֵת רָצוֹן לְפָנֶיךָ לִהְיוֹת עוֹלָה מִצְוָה זוֹ לְפָנֶיךָ:

ליל א' וּבְכֹחַ מִצְוָה זוֹ יְמַשֵּׁךְ הַחֶסֶד הַפְּנִימִי הָעֶלְיוֹן הַנִּקְרָא יוֹמָם, יוֹמָא דְּכָלִיל לְכָלְהוּ יוֹמֵי שֶׁהוּא הַחֶסֶד שֶׁבַּחֶסֶד מֵאִמָּא עִלָּאָה לְרַחֵל אִמָּנוּ. וְגַם תְּקַבֵּל עוֹד רָחֵל אִמָּנוּ הַחֶסֶד הָעֶלְיוֹן שֶׁבְּכָל־הַחֲסָדִים דְּאוֹר מַקִּיף מֵאִמָּא עִלָּאָה קַדִּישָׁא שֶׁהוּא הַחֶסֶד שֶׁבַּחֶסֶד שֶׁבָּהּ:

ליל ב' וּבְכֹחַ מִצְוָה זוֹ יְמַשֵּׁךְ לְרָחֵל אִמָּנוּ אוֹר הַמַּקִּיף הַחֶסֶד שֶׁבַּגְּבוּרָה מֵאִמָּא עִלָּאָה קַדִּישָׁא:

ליל ג' וּבְכֹחַ מִצְוָה זוֹ יְמַשֵּׁךְ לְרָחֵל אִמָּנוּ אוֹר הַמַּקִּיף הַחֶסֶד שֶׁבַּתִּפְאֶרֶת מֵאִמָּא עִלָּאָה קַדִּישָׁא:

ליל ד' וּבְכֹחַ מִצְוָה זוֹ יְמַשֵּׁךְ לְרָחֵל אִמָּנוּ אוֹר הַמַּקִּיף הַחֶסֶד שֶׁבַּנֶּצַח מֵאִמָּא עִלָּאָה קַדִּישָׁא:

ליל ה' וּבְכֹחַ מִצְוָה זוֹ יְמַשֵּׁךְ לְרָחֵל אִמָּנוּ אוֹר הַמַּקִּיף הַחֶסֶד שֶׁבַּהוֹד מֵאִמָּא עִלָּאָה קַדִּישָׁא:

ליל ו' וּבְכֹחַ מִצְוָה זוֹ יְמַשֵּׁךְ לְרָחֵל אִמָּנוּ אוֹר הַמַּקִּיף כְּלָלוּת הַחֲמִשָּׁה חֲסָדִים שֶׁבַּיְסוֹד מֵאִמָּא עִלָּאָה קַדִּישָׁא.

ליל ז' וּבְכֹחַ מִצְוָה זוֹ יְמַשֵּׁךְ לְרָחֵל אִמָּנוּ אוֹר הַמַּקִּיף כְּלָלוּת הַחֲמִשָּׁה חֲסָדִים שֶׁבַּמַּלְכוּת מֵאִמָּא עִלָּאָה קַדִּישָׁא:

וְהוּא בַּחֶסֶד כִּסֵּא וְיִתְמַתְּקוּ הַגְּבוּרוֹת וְיִתְבַּסְּמוּ. וּכְמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי. וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים בְּנֵי הַמַּלְכוּת רָחֵל עֲקֶרֶת הַבַּיִת, עָשִׂינוּ הַסֻּכָּה כְּמִצְוַת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הִיא כְּנֶגֶד עַנְנֵי כָבוֹד. כַּכָּתוּב וַעֲנַן יְהוָה עֲלֵיהֶם יוֹמָם. וְהֵם שִׁבְעָה עֲנָנִים, וּכְנֶגְדָּם הֵם שִׁבְעַת יְמֵי הַסֻּכָּה, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים בְּצֵל אוֹר הַמַּקִּיף הַמִּתְפַּשֵּׁט עָלֶיהָ הַמַּקִּיף וְסוֹבֵב אוֹתָהּ, וּבִישִׁיבָתָנוּ בָהּ יְמַשֵּׁךְ אֲלֵינוּ מִן־הָאוֹר הַמַּקִּיף הַהוּא:

אָבִינוּ אָב הָרַחְמָן פְּרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ, וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ, וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל־יְדֵי דָּוִד מָלֵךְ יִשְׂרָאֵל. יְהוָה שׁוֹמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: כִּי־הַיֵּיתָ עֶזְרָתָה לִּי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֲרַנֵּן: וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל־יְדֵי הוֹשֵׁעַ הַנָּבִיא. יָשֻׁבוּ יֹשְׁבֵי בְצִלּוֹ יְחַיּוּ

דָגָן וְיִפְרְחוּ כַגָּפֶן: וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל־יְדֵי יְשַׁעְיָה הַנָּבִיא. וָאָשִׂים דְּבָרַי בְּפִיךְ וּבְצֵל יָדִי כִּסִּיתִיךָ לִנְטֹעַ שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי־אָתָּה:

ר״ת הוי״ה

יוֹמָם | יְצַוֶּה יְהוָה | חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שירה [שִׁירוֹ] עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי:

הַרְאֵנוּ יְהוָה חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ:

וְחֶסֶד יְהוָה | מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם עַל־יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים:

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

ר״ת אהיה

אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ:

הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

יְהִי־חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל־יְרֵאָיו לְמַיְחֲלִים לְחַסְדּוֹ:

ר״ת אדני

אַתָּה יְהוָה לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי:

דִּמֵּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ:

נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ:

יְהוָה יִגְמֹר בַּעֲדִי יְהוָה חַסְדְּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אַל־תָּרֶף:

אַל מָלֵא רַחֲמִים, פְּרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת רַחֲמִים וְשָׁלוֹם. כִּי אַתָּה יְהוָה הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־ יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ תִּבָּנֶה וְתִכּוֹנֵן בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן:

סימן כט

לימוד לכל ליל סוכה

בכל לילה משבעת ימי החג יזהר ללמוד על השלחן משניות דמסכת סוכה ואחר לימוד המשנה יזדרז לומר לשון זה מלוקט מזוה״ק אחת הנה ואחת הנה דברים כהווייתן ממש:

שְׁלָמָא עֲלָךְ יוֹמָא טָבָא קַדִּישָׁא. שְׁלָמָא עֲלָךְ חַגָּא קַדִּישָׁא. שְׁלָמָא עֲלָךְ אוּשְׁפִּיזָא קַדִּישָׁא. אַנְתְּ הוּא מִקְרָא קוֹדֶשׁ. זַמִּין אַנְתְּ לְהַהוּא אֲתַר דְּאִקְרֵי קוֹדֶשׁ. לְאִתְעַטָּרָא בֵּיהּ וּלְאִשְׁתְּאָבָא בֵּיהּ. וְתִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּכַּח בָּךְ חֶדְוָתָא. הָא אַנְתְּ שָׁאִיב מֵהַהוּא עָמִיקָא דַּעֲמִיקָתָא. דְּנַחֲלִין וּמַבּוּעִין נַפְקִין מִנֵּיהּ. הָא יִשְׂרָאֵל דְּאִתְקְרוּן קוֹדֶשׁ מְקַבְּלִין לָךְ בְּאַנְפִּין נְהִירִין. בְּחֶדְוָתָא וּבְתֶשְׁבְּחָתָא. מְזַמְּנִין לָךְ מְתַקְּנִין לָךְ סְעוּדְתָא יַקִּירָא. מְסַדְּרִין פָּתוֹרֵי מְתַקְּנֵי גַּרְמַיְהוּ בְּמָאנֵי יְקָר. חֲדָאן וּמְשַׁבְּחִין שְׁבָחָא לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:

חַגָּא דְסֻכּוֹת כַּמָּה חָבִיב אַנְתְּ וַיַקִּיר. אַף עַל גַּב דְיַרְחָא דָא בַּכָּסֶה וְלָא בְאִתְגַּלְיָא. הָא בָּךְ גְּלוּיָא אִיהוּ בְּחֶדְוָתָא דְסִיהֲרָא. בָּךְ אִשְׁתְּלִימַת סִיהֲרָא וְאִתְנְהֲרַת מֵאִמָּא עִלָּאָה. וְקַיְמַת לְאַנְהָרָא לְתַתָּאֵי מִגּוֹ נְהוֹרָא דִלְעֵלָּא:

בָּךְ קַדִּישָׁא בְּרִיךְ הוּא פָּרִישׂ גַּדְפּוֹי עַל יִשְׂרָאֵל וַחֲדִי עִמְּהוֹן. בָּךְ אִתְעַר סִטְרָא דִימִינָא לְעֵלָּא. בְּגִין דְיִתְקַשַּׁר בֵּיהּ סִיהֲרָא וְיִתְנְהִירוּ אַנְפָּהָא כְּדְקָא חָזֵי. בָּךְ יִשְׂרָאֵל נַפְקִין בְּסִימָנִין רְשִׁימִין מִגּוֹ מַלְכָּא קַדִּישָׁא בְּגִין דְאִנּוּן נַצְחִין דִינָא. דְהָא בָּךְ נַפְקֵי יִשְׂרָאֵל בִּרְשִׁימוּ דְמַלְכָּא בְּתֵשְׁבַּחְתָּא דְהִלּוּלָא. עָאלִין בַּסֻּכּוֹת וְנַטְלֵי אֶתְרוֹג בִּשְׁמָאלָא. וְלוּלָב בִּימִינָא. וְהָא חָמָאן עִלָּאִין וְתַתָּאִין דְיִשְׂרָאֵל רְשִׁימִין בִּרְשִׁימִין דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא. דְהָא אִנּוּן נַטְלֵי סְמָנֵי מְהֵימְנוּתָא חוֹתָמָא דְמַלְכָּא עִלָּאָה:

בָּךְ כְּתִיב בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים. בְּגִין לְאִתְחַזָּאָה דְיִשְׂרָאֵל יַתְבֵי בְּרָזָא דִמְהֵימְנוּתָא בְּלָא דְחִילוּ כְּלָל. דְהָא מְקַטְרְגָא אִתְפְּרַשׁ מִנַּיְהוּ. וְכָל מִקַּטְרְגֵי עִלָּאֵי אַהֲדָרָן רְחִימִין לְיִשְׂרָאֵל. בָּךְ יִנְדְעוּן עִלָּאִין וְתַתָּאִין וְאִסְתַּלַּק יְקָרָא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵלָּא וְתַתָּא כְּדְקָא יָאוּת. וְכָל אוּכְלְסִין עִלָּאִין פָּתְחֵי וְאָמְרֵי וּמִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ:

בָּךְ יַתְבִין יִשְׂרָאֵל בְּצִלָּא דִמְהֵימְנוּתָא. וּבְגִין דָּא אַחְסִינוּ חֵירוּ לְהוּ וְלִבְנֵיהוּ לְעָלְמִין. וּמִתְבָּרְכִין בִּרְכָתָא עִלָּאָה. בָּךְ אֲנָן יָתְבִין בְּצִלָּא דִמְהֵימְנוּתָא. וּבְגִין דָּא שְׁכִינְתָּא פָּרְסָא גַּדְפָּהָא עָלָנָא מִלְּעֵלָּא. בָּךְ אֲנָן מְזַמְּנִין לְאוּשְׁפִּיזִין קַדִּישִׁין דְּאִנּוּן אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְיוֹסֵף וְדָוִד. וְאִלֵּין צַדִּיקַיָּא אוּשְׁפִּיזִין קַדִּישִׁין שַׁוְיָן מְדוֹרֵיהוֹן עִמָּנָא בְּגוֹ הַאי צִלָּא דִמְהֵימְנוּתָא. וְאַבְרָהָם אַבָּא קַדִּישָׁא קָרֵי עָלָן: אֲז֤ תִּתְעַנַּג֙ עַל־יְהוָ֔ה וְהִרְכַּבְתִּ֖יךָ עַל־במותי [בָּמֳתֵי] אֶ֑רֶץ וְהַאֲכַלְתִּ֙יךָ֙ נַחֲלַ֣ת יַעֲקֹ֔ב אֲבִיךָ֖ כִּ֥י פִֽי יְהוָ֖ה דִּבֶּֽר: וְיִצְחָק אַבָּא קַדִּישָׁא קָרֵי עָלָן: גִּבּוֹר בָּאָרֶץ יִהְיֶה זַרְעוֹ דּוֹר יְשָׁרִים יְבֹרָךְ: הוֹן־וָעֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד: וְיַעֲקֹב אַבָּא קַדִּישָׁא קָרֵי עָלָן: אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר֙ אוֹרֶ֔ךָ וַאֲרֻכָתְךָ֖ מְהֵרָ֑ה תִּצְמָ֕ח: וּמֹשֶׁה רַעְיָא מְהֵימְנָא קַדִּישָׁא, וְאַהֲרֹן כַּהֲנָא רַבָּא קַדִּישָׁא, וְיוֹסֵף צַדִּיקָא קַדִּישָׁא, קְרוּ עָלָן, וְנָחֵךְ֙ יְהוָ֔ה תָּמִ֖יד וְהִשְׂבִּ֣יעַ בְּצַחְצָח֑וֹת נַפְשֶׁ֙ךָ֙ וְעַצְמֹתֶ֣יךָ יַחֲלִ֔יץ וְהָיִ֖יתָ כְּגַ֣ן רָוֶ֑ה וּכְמוֹצָ֥א מַ֙יִם֙ אֲשֶׁ֣ר לֹא־יְכַזְּב֣וּ מֵימָ֔יו: וּבָנ֗וּ מִמְּךָ֙ חָרְבוֹת֙ עוֹלָ֔ם מוֹסְדֵ֥י דוֹר־וָדוֹ֖ר תְּקוֹמֵ֑ם וְקֹרָ֤א לְךָ֙ גֹּדֵ֣ר פֶּ֔רֶץ מְשֹׁבֵ֥ב נְתִיבוֹת֖ לָשָֽׁבֶת: וְדָוִד מַלְכָּא מְשִׁיחָא קַדִּישָׁא דְאִיהוּ אִתְפַּקַּד

עַל כָּל זְיָנֵי עָלְמָא קָרֵי עָלָן, כָּל־כְּלֵי יוּצַר עָלַיִךְ לָא יִצְלָח וְכָל־לָשׁוֹן תְּקוּם־אִתָּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשֵׁיעִי זֹאת נַחֲלַת עַבְדֵי יְהוָה וְצִדְקָתָם מֵאִתִּי נְאֻם־יְהוָה:

חַנָּא דְּסֻכּוֹת כַּמָּה וְכַמָּה חָבִיב אַנְתְּ וַיְקִיר. הָא בָּךְ עַבְדִינָן מִצְוֹת סֻכָּה דְּאִיהִי רְמִיזָא לְאִמָּא עִלָּאָה. לְסַכָּכָא עָלָנָא כְּאִמָּא עַל בְּנִין, וּבָךְ אֲנָן מְזַמְּנִין גַּבָּן שִׁבְעָה אוּשְׁפִּיזִין עִלָּאִין קַדִּישִׁין. דְּאִנּוּן לָקֳבֵל שִׁבְעָה סְפִירָאן. דְּהָא בְּגִין שִׁבְעָה סְפִירָאן אָמַר קְרָא, כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם. בְּשִׁבְעָה עֲנָנֵי כָבוֹד. סוּכָּה מְלֵאָה בְּאוֹת וָא״ו אִיהִי בְּרָזָא דִּתְרִין שְׁמָהָן. תְּרִין כְּרוּבִים דְּהֵם סֹכְכִים בְּכַנְפֵּיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו. וְהָא כְּתִיב וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל־יוֹמָם, דִּסְכָךְ בָּעֵינָן. וּסְכָךְ אִתְעֲבִיד לְצֵל דְּאִתְמַר בֵּיהּ בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן, וְלָאו בְּצֵל סֻכַּת הֶדְיוֹט דַּאֲגִין עַל גּוּפָא מִשְׁמְשָׁא. אֶלָּא צֵל לַאֲגָנָא עַל נִשְׁמָתָא. כְּדִכְתִיב בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי:

חַנָּא דְּסֻכּוֹת כַּמָּה חָבִיב אַנְתְּ וַיְקִיר. הָא בָּךְ עַבְדִינָן מִצְוַת נְטִילַת לוּלָב דְּדָמֵי לְחוּט הַשִּׁדְרָה. דְּבֵיהּ שְׁמֹנָה עָשָׂר נְעָנוּעִין דְּלוּלָב. וְאִנּוּן לָקֳבֵל שְׁמֹנָה עָשָׂר בִּרְכָאן דִּצְלוֹתָא. וְלָקֳבֵל שְׁמֹנָה עָשָׂר אַזְכָּרוֹת דְּמִזְמוֹר הָבוּ לַהֹ׳ בְּנֵי אֵלִים. וְלָקֳבֵל שְׁמֹנָה עָשָׂר אַזְכָּרוֹת דְּקָרִיאַת שְׁמַע. וְנַעְנוּעַ לְשִׁית סְטָרִין בְּחֻשְׁבָּן ו׳ וּתְלַת נַעְנוּעִין לְכָל סְטָרָא אִנּוּן חַי. לוּלָב דָּא צַדִּיק נַטְלִינָן בַּיְמִין. הָא אִיהוּ כְּלִיל שִׁית מִינִין. דְּאִנּוּן תְּלַת הֲדַסִּים גְּדֵלָה גְּבוּרָה תִּפְאֶרֶת. דְּדַמְיָן לְתַלַת גַּוְנֵי דְּעֵינָא. עוֹד תְּרִין בַּדֵּי עַרְבוֹת נָצַח וְהוֹד דְּדַמְיָן לְתְרִין שַׂפְוָן. וְלוּלָב דְּאִיהוּ יְסוֹד דּוֹמֶה לַשִּׁדְרָה דְּבֵיהּ קִיּוּם כָּל גַּרְמִין. וַעֲלֵיהּ אָמַר דָּוִד מַלְכָּא כָּל עַצְמוֹתַי | תֹּאמַרְנָהּ יְהוָה מִי כָמוֹךָ. וְנַטְלִינָן בְּשִׁמָּאלָא אֶתְרוֹג מַלְכוּת דְּדָמֵי לְלִבָּא דְּבֵיהּ הַרְהוּרִין. וּבְגִין דָּא אֶתְרוֹג הַדּוֹמֶה לַלֵּב תְּקִינוּ לְמֶהֱוֵי בִּיַד שְׂמֹאל. אֲבָל לוּלָב בִּיַד יָמִין דְּאִיהוּ בְּרָזָא דְּחֶסֶד דְּרוֹעָא יְמִינָא:

חַנָּא דְּסֻכּוֹת כַּמָּה חָבִיב אַנְתְּ וַיְקִיר. בָּךְ נַפְקֵי יִשְׂרָאֵל בְּסִימָנִין רְשִׁימִין מִבֵּי מַלְכָּא. אִלֵּין אִנּוּן מִינֵי דַּאֲחִידָן בִּשְׁמָא קַדִּישָׁא. אִלֵּין אִנּוּן סִימָנֵי מְהֵימְנוּתָא חוֹתָמָא דְמַלְכָּא עִלָּאָה. דְּעָלַיְיהוּ אִתְמַר כֹּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף־עָשִׂיתִיו: כֹּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי הַיְינוּ דִכְתִיב פְּרִי עֵץ הָדָר. וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו הַיְינוּ כַּפֹּת תְּמָרִים. יְצַרְתִּיו הַיְינוּ וַעֲנַף עֵץ־עָבֹת. אַף־עָשִׂיתִיו הַיְינוּ וְעַרְבֵי־נָחַל:

בָּךְ כְּתִיב וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, דָּא הוּא דְּנָפַק רִאשׁוֹן לְנַטְלָא בְּמַבּוּעוֹי דְּמַיִין נְבִיעִין. וַאֲנַן בָּעֵינָן לְאַמְשָׁכָא לֵיהּ. דְּהָא יוֹם הַכִּפֻּרִים אַפִּיק לְכוֹלָּא לְחֵירוּ. וּבְהָאי יוֹמָא מַטְרוֹנִיתָא עִלָּאָה דְּאִיהִי יוֹבְלָא דְּאַפִּיק לָן לְחֵירוּ אַעְטָרַת לְמַלְכָּא בְּעַטְרוֹי, וְיַדְעֵינָן דְּהָא מַיִין נְבִיעִין עִמָּה שַׁרְיָין וְשָׁאֵילְנָא לְמִשְׁתְּיָיא וְעַל דָּא קָרֵינָן לֵיהּ יוֹם רִאשׁוֹן:

וְעוֹד וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן. דִּבְהָאי יוֹמָא אַבְרָהָם שֵׁירוּתָא דְכוֹלָּא. אִי בַּעָנְנִי יְקָר הוּא שֵׁירוּתָא. אִי בְּמַיָּיא הוּא שֵׁירוּתָא. דְּאַבְרָהָם שָׁרֵי לְמֶחְפַּר בֵּירֵי דְמַיָּיא. פְּרִי עֵץ הָדָר דָּא בֵּירָא דְיִצְחָק. דְּיִצְחָק אַהְדַּר לֵיהּ לְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְקָרָא לֵיהּ הָדָר, פְּרִי דְּהָאי עֵץ הָדָר. כַּפֹּת תְּמָרִים דִּכְתִיב צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח. וְלָא אִשְׁתַּכַּח בֵּינַיְיהוּ פֵּירוּדָא. וְעַל דָּא לָא כְּתִיב וְכַפֹּת אֶלָּא כַּפֹּת. בְּגִין דְּלָא סָלִיק בְּלָא דָא. וּבְהָאי אִתְמַלְיָיא הָאי בְּאֵר מִבְּאֵר מַיִם עִלָּאִין נְבִיעִין. הוּא אִתְמְלֵי בְּקַדְמֵיתָא וּמִנֵּיהּ אִתְמַלְיָא בֵּירָא עַד דְּאִיהוּ נְבִיעוּ לְכוֹלָּא. וַעֲנַף עֵץ־עָבֹת דָּא עַנְפָּא דְּאִילָנָא רַבְרְבָא. דְּאִתְקְרִיךְ וְאִשְׁתְּרְשָׁא בְּשָׁרְשׁוֹי, אִתְעֲבִיד אִילָנָא עִלָּאָה עַל כֹּלָּא דְּאִחִיד בְּכָל סִטְרִין עֲנַף דְּאִיהוּ עֵץ עָבֹת. עֵץ דְּאִחִיד לְאָבוֹת. דְּהָא מֵהָאי נָטַל יְסוֹדָא דְּעָלְמָא וְאִתְמַלְיָא לַאֲרָקָא בְּבֵירָא. הָאי הוּא עָלְמָא אַרְקָא דְּשַׁקְיוּתָא. וְעַרְבֵי־נָחַל תְּרֵי אִנּוּן. תְּרֵין נַחֲלִין דְּמַיָּא אִתְכְּנִישׁ בְּהוּ לַאֲרָקָא לְצַדִּיק:

חַגָּא דְּסֻכּוֹת כַּמָּה וְכַמָּה חָבִיב אַנְתְּ וְיַקִּיר. בָּךְ כְּתִיב בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים, דָּא הוּא רָזָא דִּמְהֵימְנוּתָא. שִׁבְעַת יָמִים מֵעָלְמָא עִלָּאָה לְתַתָּאָה. דְּכֻלְּהוּ קָיְימֵי בְּקִיּוּמָא לְאַנְהָרָא לְהָאי סֻכּוֹת. דְּאִיהִי סֻכַּת דָּוִד סֻכַּת שָׁלוֹם. וְעַמָּא קַדִּישָׁא יָתְבֵי תְּחוֹת צִלָּהָא בְּרָזָא דִּמְהֵימְנוּתָא. וְהָא מָאן דְּיָתִיב בְּצִלָּא דָא יָתִיב בְּאִנּוּן יוֹמִין עִלָּאִין. וְעַל דָּא אַף עַל גַּב דִּכְתִיב בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים. אִכָּא חַד בַּסֻּכּוֹת דִּכְתִיב שִׁלִּים. הָא חַד שִׁלִּים לְאַחְזָאָה דְּמַאן דְּיָתִיב בְּצִלָּא דָא. יָתִיב בְּאִנּוּן יוֹמִין עִלָּאִין לְעֵלָּא. דְּקַיְימִין עַל הַאי תַּתָּאָה לְאַנְהָרָא לֵיהּ. לְחַפְיָא עֲלֵיהּ. וּלְאָגָנָא עֲלֵיהּ בְּשַׁעְתָּא דְּאִצְטְרִיךְ:

בָּךְ נָטְלִי יִשְׂרָאֵל פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ־עָבֹת וְעַרְבֵי־נָחַל. וּבְהַנֵּי זִינִין אִתְחַזּוּן קַמֵּי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בָּךְ מְתַקְּנֵי יִשְׂרָאֵל כּוּרְסְיָא לְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתַּתָּא וּלְסַלְקָא לֵיהּ לְעֵלָּא בְּאִנּוּן זִינִין וּבְחֶדְוָה וּבְהִלּוּלָא וּבְהַקָּפָה. וּבְגִין דָּא סַלְקָא שְׁכִינְתָּא וְנָטְלָא בִּרְכָאן וְחֶדְוָה בְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאִיהִי נַקְטָא נַפְשִׁין דְּעִנּוּגִין לְעֵלָּא. וְנַקְטָא כָּל בִּרְכָאן וְכָל קִדּוּשִׁין וְכָל עִנּוּגִין. בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

בשבעת ימי סוכות יאמר פיוט זה על השלחן

יָהּ אֶת סֻכַּת דָּוִד תָּקִים. בִּזְכוּת שִׁבְעַת הַצַּדִּיקִים:

בִּזְכוּת אַבְרָהָם אֶזְרַח תְּמִימָךְ. מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְעַמָּךְ. וְנָא לְמַעַן שִׁמְךָ. אַל נָא תָּשֵׁב אוֹתָם רֵקִים: יְהֹ אֶת סֻכַּת דָּוִד תָּקִים. בִּזְכוּת שִׁבְעַת הַצַּדִּיקִים:

בִּזְכוּת **יִצְחָק** עֲקֵדָךְ. בָּרֵךְ דּוֹרְשֵׁי יְחוּדָךְ. וְנָא גִבּוֹרוֹת יָדֶיךָ. בְּחַסְדְּךָ יִהְיוּ נִמְתָּקִים: יְהֹ אֶת סֻכַּת דָּוִד תָּקִים. בִּזְכוּת שִׁבְעַת הַצַּדִּיקִים:

בִּזְכוּת **יַעֲקֹב** אִישׁ תְּמִים. הוּא נָגֵד קַו הָרַחֲמִים. תִּבְנֶה בֵיתְךָ בֵּית עוֹלָמִים. קַיָּם בִּשְׁמֵי שְׁחָקִים: יְהֹ אֶת סֻכַּת דָּוִד תָּקִים. בִּזְכוּת שִׁבְעַת הַצַּדִּיקִים:

בִּזְכוּת **מֹשֶׁה** רַעְיָה מְהֵימְנָא. זָכָה לְפָנִים שֶׁל בִּינָה. חוּשָׁה תֵּן לָנוּ חֲנִינָה. וּפְדֵם עַם לְךָ שׁוֹקְקִים: יְהֹ אֶת סֻכַּת דָּוִד תָּקִים. בִּזְכוּת שִׁבְעַת הַצַּדִּיקִים:

בִּזְכוּת הַכֹּהֵן **אַהֲרֹן**. בַּטֶּל כָּל־הָאַף וַחֲרוֹן. וְעַמְּךָ תָּמִיד רוֹן יָרוֹן. וּבִשְׁמְךָ יִהְיוּ דְבוּקִים: יְהֹ אֶת סֻכַּת דָּוִד תָּקִים. בִּזְכוּת שִׁבְעַת הַצַּדִּיקִים:

בִּזְכוּת **יוֹסֵף** צַדִּיקֶךָ. אֲשֶׁר שָׁמַר בְּרִיתֶךָ. גַּלֵּה כְבוֹד מַלְכוּתֶךָ. קַבֵּץ נִדָּחִים וּרְחוֹקִים: יְהֹ אֶת סֻכַּת דָּוִד תָּקִים. בִּזְכוּת שִׁבְעַת הַצַּדִּיקִים:

בִּזְכוּת **דָּוִד** יְדִידֶךָ. בְּנֵה מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְאַמֵּץ עַם נְדוּדֶךָ. לַמְּדֵם תּוֹרָה וְחֻקִּים: יְהֹ אֶת סֻכַּת דָּוִד תָּקִים. בִּזְכוּת שִׁבְעַת הַצַּדִּיקִים:

עוד יאמר פיוט זה

נָוֶה לְכָל הַבְּרָכוֹת, בְּשִׁבְעַת יְמֵי סֻכּוֹת.

יוֹם הָרִאשׁוֹן נִתְחַסֵּד, בַּחֶסֶד שֶׁבַּחֶסֶד, צוּרֵי בֵיתְךָ תְּיַסֵּד, תִּבְנֶה תָּאִים וּלְשָׁכוֹת. נָוֶה לְכָל בְּרָכוֹת, בְּשִׁבְעַת יְמֵי סֻכּוֹת.

יוֹם הַשֵּׁנִי נָאִירָה, בַּחֶסֶד שֶׁבַּגְּבוּרָה, חַי הָשֵׁב הָעֲטָרָה, לִגְבֶרֶת מַמְלָכוֹת. נָוֶה לְכָל בְּרָכוֹת, בְּשִׁבְעַת יְמֵי סֻכּוֹת.

יוֹם שְׁלִישִׁי מִשְׁמֶרֶת, חֶסֶד שֶׁבַּתִּפְאֶרֶת, אֵימָה הַנֶּהֱדֶרֶת, בּוֹ פָּנֶיהָ סוֹכְכוֹת. נָוֶה לְכָל בְּרָכוֹת, בְּשִׁבְעַת יְמֵי סֻכּוֹת.

יוֹם רְבִיעִי לִי אוֹר צַח, הַחֶסֶד שֶׁבַּנֶּצַח, לְרָצוֹן אוֹר הַמֵּצַח, נַפְשׁוֹתֵינוּ נִמְשָׁכוֹת. נָוֶה לְכָל בְּרָכוֹת, בְּשִׁבְעַת יְמֵי סֻכּוֹת.

יוֹם חֲמִישִׁי הַבָּהִיר, חֶסֶד שֶׁבַּהוֹד יַזְהִיר, צוּרִי בְּאוֹרְךָ תַּנְהִיר, אֶת כָּל עֵינוֹת חֲשׁוּכוֹת. נָוֶה לְכָל בְּרָכוֹת, בְּשִׁבְעַת יְמֵי סֻכּוֹת.

יוֹם הַשִּׁשִּׁי יִתְגַּלֶּה, חֶסֶד יְסוֹד הַמַּעֲלֶה, אֶל גִּבּוֹר עוֹשֶׂה פֶּלֶא, עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ מְחַכּוֹת. נִזְכֶּה לְכָל בְּרָכוֹת, בְּשִׁבְעַת יְמֵי סֻכּוֹת.

יוֹם שְׁבִיעִי לָנוּ בָּא, חֶסֶד מַלְכוּת בְּחָבָה, בִּרְצוֹנְךָ אֶל הֵיטִיבָה, לְבָבוֹת בָּךְ תְּמוּכוֹת. נִזְכֶּה לְכָל בְּרָכוֹת, בְּשִׁבְעַת יְמֵי סֻכּוֹת.

יוֹם שְׁמִינִי עֲצֶרֶת, רָחֵל בּוֹ הִיא חוֹבֶרֶת, בַּעֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת, יַחְדָּיו הֻמָּה עֲרוּכוֹת. נִזְכֶּה לְכָל בְּרָכוֹת, בְּשִׁבְעַת יְמֵי סֻכּוֹת.

יוֹם זֶה עָשָׂה ה', לְיִשְׂרָאֵל אֱמוּנַי, אֶשְׂמַח בּוֹ בְּהֶגְיוֹנַי, יוֹם זֶה הוּא רַב בְּרָכוֹת. נִזְכֶּה לְכָל הַבְּרָכוֹת, בְּשִׁבְעַת יְמֵי סֻכּוֹת.

סימן ל

בקשה קודם ברכת לולב

ביום ראשון של סוכות יזדרז לברך על הלולב ומיניו בתוך הסוכה וקודם הברכה יאמר בקשה זו:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדָחְלוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, וּבְשֵׁם כָּל־הַנְּפָשׁוֹת. וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת הַמִּתְיַחֲסִים אֶל שָׁרְשֵׁי נַפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׁמָתָנוּ וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וְהַקְּרוֹבִים לָהֶם. שֶׁמִּכְלָלוֹת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וּמִכָּל־פִּרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. דְּכָל־פַּרְצוּף וּסְפִירָה דְּפִרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה.

ביום הראשון של חג הסוכות **הִנֵּה** אֲנָחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה דְּאוֹרַיְתָא שֶׁל נְטִילַת לוּלָב, הֲדַס, וַעֲרָבָה, וְאֶתְרוֹג, בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁל חַג הַסֻּכּוֹת. כְּמוֹ שֶׁצִּוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ־עָבֹת וְעַרְבֵי־נָחַל.

ביו"ט שני יתחיל **הִנֵּה** אֲנָחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוַת נְטִילַת לוּלָב, וַהֲדַס, וַעֲרָבָה, וְאֶתְרוֹג, בְּיוֹם טוֹב שֵׁנִי שֶׁל חַג הַסֻּכּוֹת שֶׁהוּא יוֹם טוֹב מִדְּרַבָּנָן.

בחול המועד יאמר **הִנֵּה** אֲנָחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה דְּרַבָּנָן שֶׁל נְטִילַת לוּלָב, וַהֲדַס, וַעֲרָבָה, וְאֶתְרוֹג, בְּמוֹעֵד שֶׁל חַג הַסֻּכּוֹת.

לְתַקֵּן אֶת־שָׁרְשָׁם בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן בִּשְׁעוּר קוֹמָה, לַעֲשׂוֹת אֶת־כַּוָּנַת יוֹצְרֵנוּ שִׁצִּוָּנוּ לַעֲשׂוֹת מִצְוָה זוֹ לְהַשְׁלִים אֵילָן הָעֶלְיוֹן וּלְהַשְׁלִים אָדָם הָעֶלְיוֹן, וּלְהָקִים אֶת־סֻכַּת דָּוִד לְהַחֲזִיר

עֲטָרָה לְיִשְׁנָהּ, לְבָרֵר וּלְתַקֵּן וּלְהַעֲלוֹת כָּל־הַנְּפָשׁוֹת וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת וְנִיצוֹצֵי הַקְּדֻשָּׁה שֶׁנָּפְלוּ בַּקְּלִפָּה עַל־יְדֵי אָדָם הָרִאשׁוֹן וְעַל יָדֵינוּ, בְּגִלְגּוּלִים אֵלּוּ וּבְגִלְגּוּלִים אֲחֵרִים וּשְׁאֵרִית הָרַפַּ"ח נִיצוֹצִין וּלְהַשְׁלִים שְׁלֵמוּת תִּקּוּן נַפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ שֶׁמִּכְּלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וּמִכָּל־פִּרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. דְּכָל־פַּרְצוּף וּסְפִירָה דְּפִרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. הַמִּתְיַחֲסִים אֶל תִּקּוּן מִצְוָה זוֹ, וְגַם לְהַשְׁלִים שְׁלֵמוּת תִּקּוּן אֲבֵרֵי נְפָשׁוֹת רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת שֶׁל כָּל־יִשְׂרָאֵל הַחַיִּים וְהַמֵּתִים הַחֲסֵרִים מִתִּקּוּן מִצְוָה זוֹ:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְּהֵא עִמָּה עֵת רָצוֹן לְפָנֶיךָ, לִהְיוֹת עוֹלָה מִצְוָה זוֹ לְתַקֵּן אֶת־כָּל־פְּגָמֵינוּ וּפְגֻמֵי אָדָם הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר פָּגָמְנוּ בִּכְלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וּלְצָרֵף וּלְבָרֵר וּלְהָסִיר הַסִּיגִים מִצַּלְמֵי לְבוּשֵׁי נָפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה חַיָּה יְחִידָה דִּכְלָלוּת וּפְרָטוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וּלְבָרֵר חֶלְקֵי הַנָּפֶשׁ שֶׁנִּפְגְּמוּ וְנָפְלוּ בְּנֶגַהּ דַּאֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וְנֶגַהּ כְּאוֹר תִּהְיֶה אֶל מְקוֹם הַקֹּדֶשׁ. וְהִפָּרֵד נָא מֵעָלֵינוּ צַד הָרַע שֶׁבַּיָּצֶר הָרַע וּתְזַכְּכֵנוּ וּתְלַבְּבֵנוּ בְּכֹחַ הַיָּצֶר הַטּוֹב:

וְעַל־יְדֵי מַעֲשֵׂה הַמִּצְוָה הַזֹּאת שֶׁל נְטִילַת לוּלָב, וַהֲדַס, וַעֲרָבָה, וְאֶתְרוֹג, יְתֻקְּנוּ כָּל־בְּחִינַת שֵׁשׁ קְצָווֹת וְכָל־צַלְמֵי לְבוּשֵׁי הֵי"א אַחֲרוֹנָה דְּהַוָ"ה, נָפֶשׁ שֶׁל כְּלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וְשֶׁל כָּל־פִּרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה:

וְעַל־יְדֵי הַדִּבּוּר. שֶׁל הַמִּצְוָה הַזֹּאת כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ־עָבֹת וְעַרְבֵי־נָחַל. יְתֻקְּנוּ כָּל־בְּחִינַת דַּעַת וְכָל־צַלְמֵי לְבוּשֵׁי וַיי"ו דְּהַוָ"ה, רוּחַ שֶׁל כְּלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וְשֶׁל כָּל־פִּרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה:

וְעַל־יְדֵי הַכַּוָּנָה שֶׁל הַמִּצְוָה הַזֹּאת, יְתֻקְּנוּ כָּל־בְּחִינַת בִּינָה, וְכָל־צַלְמֵי לְבוּשֵׁי הֵי"א דְּהַוָ"ה, נְשָׁמָה שֶׁל כְּלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וְשֶׁל כָּל־פִּרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה:

וְעַל־יְדֵי הַמַּחֲשָׁבָה, יְתֻקְּנוּ כָּל־בְּחִינַת חָכְמָה, וְכָל־צַלְמֵי לְבוּשֵׁי יו"ד דְּהַוָ"ה, חַיָּה שֶׁל כְּלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וְשֶׁל כָּל־פִּרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה:

וְעַל־יְדֵי רְעוּתָא דִלְבָּא, יְתֵקְנוּ כָּל־בְּחִינַת כָּתֶר, וְכָל־צַלְמֵי לְבוּשֵׁי קוּץ הַיו"ד דְהַוָ"ה, יְחִידָה שֶׁל כָּל־כְּלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָה. וְשֶׁל כָּל־פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָה:

וְיִתְיַחֲדוּ אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת הֲוָ"ה. שֶׁהֵם נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה חַיָה יְחִידָה דִכְלָלוּת וּפְרָטוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָה. בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהו"ה) וְיִהְיוּ כִּסֵּא שָׁלֵם אֲשֶׁר בָּהֶם יִתְפַּשֵּׁט שָׁפַע אוֹר אֵין סוֹף, וְיִתְיַחֲדוּ חָכְמָה וּבִינָה בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יאההוי"ה) וְיִזְדַּוְּגוּ (זו"ן) תִּפְאֶרֶת וּמַלְכוּת זִוּוּגָא שְׁלִים בְּשֵׁם (יאהדונה"י) וּמִשָּׁם יִמָּשֵׁךְ שָׁפַע וּבְרָכָה בְּכָל־הָעוֹלָמוֹת לְזַכֵּךְ נַפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׁמָתָנוּ שֶׁיִּהְיוּ רְאוּיִם לְעוֹרֵר מַיִּין נוּקְבִין וּלְהַמְשִׁיךְ מַיִּין דְּכוּרִין, וְאַל־יְעַכֵּב שׁוּם חֵטְא וְעָוֹן וְהִרְהוּר רָע אֶת־הַמְצָוָה הַזֹּאת, וְתַעֲלֶה לְרָצוֹן לְרֵיחַ נִיחוֹחַ לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

וַהֲרֵינִי מוּכָן לְנַעֲנֵעַ הַלּוּלָב וְהַהֲדַס וְהָעֲרָבָה וְהָאֶתְרוֹג לְצַד דָּרוֹם שֶׁהוּא בַּחֶסֶד. שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּהוֹלָכָה וְהוֹבָאָה אֶל הַחָזֶה. וּלְצַד צָפוֹן שֶׁהוּא בַּגְּבוּרָה. שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּהוֹלָכָה וְהוֹבָאָה אֶל הַחָזֶה. וּלְצַד מִזְרָח שֶׁהוּא בַּתִּפְאֶרֶת. שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּהוֹלָכָה וְהוֹבָאָה אֶל הַחָזֶה. וּלְצַד מַעְלָה שֶׁהוּא בַּנֶּצַח. שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּהוֹלָכָה וְהוֹבָאָה אֶל הַחָזֶה. וּלְצַד מָטָּה שֶׁהוּא בַּהוֹד. שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּהוֹלָכָה וְהוֹבָאָה אֶל הַחָזֶה. וּלְצַד מַעֲרָב שֶׁהוּא בַּיְסוֹד. שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּהוֹלָכָה וְהוֹבָאָה אֶל הַחָזֶה:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהֵא עַתָּה עֵת רָצוֹן לְפָנֶיךָ, וְתִהְיֶה עוֹלָה לְפָנֶיךָ מִצְוָה זוֹ שֶׁל נְטִילַת הַלּוּלָב וְהַהֲדַס וְהָעֲרָבָה וְהָאֶתְרוֹג וְסָדֵר הַנַּעֲנוּעִים לְהַמְשִׁיךְ הַחֲסָדִים הָרְאוּיִים לְהִמָּשֵׁךְ עַל־יָדָם בְּיוֹם זֶה. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת שֶׁצָּרִיךְ לְכַוֵּן בְּלוּלָב וַהֲדַס וַעֲרָבָה וְאֶתְרוֹג שֶׁהֵם רוֹמְזִים אֶל אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֵׁם הֲוָ"ה בְּמִלּוּי הֵהֵי"ן שֶׁהֵם (יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה) וּכְאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּסָדֵר הַנַּעֲנוּעִים שֶׁלָּהֶם וְיִמָּשֵׁךְ חֶסֶד מֻחְסָדִים בְּאוֹר פְּנִימִי כָּרָאוּי לִהְיוֹת נִמְשָׁךְ בְּיוֹם זֶה. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: ב"פ

ואח"כ יאמר לשון זה

רִבּוֹן עָלְמָא, טִיבוּ סַגֵּי עֲבַדְתְּ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל דְּאִתְרְעִית בְּהוּ בִּלְחוֹדָיְיהוּ, וַעֲבַדְתְּ לוֹן עַמָּא יְחִידָאָה בְּעָלְמָא, וְקָרִית לוֹן גּוֹי אֶחָד, וִיהַבְתְּ לוֹן אוֹרַיְתָא דְקִשׁוֹט, וּפָקַדְתְּ לוֹן

בְּכַמָּה פְּקוּדִין לְאִתְעַטָּרָא בְהוּ, וִיהַבְתְּ לוֹן חֵילָא לְמֶעְבַּד רְעוּתָךְ. וּבְאִתְעָרוּתָא דִילְהוֹן לְתָתָא בְּמִלִּין וּבְעוֹבָדָא, יִתְעַר חֵילָא לְעֵלָּא.

רִבּוֹן עָלְמָא כמה עלאין עובדך. דהא באינון עובדי דעבדת לתתא דאינון לולב והדס וערבה ואתרוג כולהו אחידן בשמא קדישא וכד נטלין לון יִשְׂרָאֵל לתתא ועבדי בהו עובדא אתער ההוא עובדא דלעילא דקטיר בהו. ועל דא בעינן לאחדא לון ולמעבד בהו עובדא. בגין לאתערא בהו חילא דלעילא:

רִבּוֹן עָלְמָא אֲנַן בָּעְינָן לְאִשְׁתַּדְּלָא בִיקָרָךְ, יְהֵא רַעֲוָא קַמָּךְ לְמֵיהַב לָן חֵילָא לְאִתְעָרָא בִיקָרָךְ, וּלְמֶעְבַּד רְעוּתָךְ, וּלְסַדְּרָא כְּלָּא כְּדְקָא יָאוּת. וְאַף עַל גַּב דְּלֵית אֲנַן יָדְעִין לְשַׁוּאָה רְעוּתָא וְלִבָּא לְתַקָּנָא כְּלָּא, יְהֵא רַעֲוָא קַמָּךְ דְּתִתְרְעֵי בְּמִלִּין דִילָן, וַתַתְקִין תִּקוּנָא דִלְעֵלָּא כְּדְקָא יָאוּת, וּתְחַשֵּׁב לָן כְּאִלּוּ אִשְׁתַּדַּלְנָא בִיקָרָךְ כִּרְעוּתָךְ, לְסַדְּרָא כְּלָּא כְּדְקָא יָאוּת. ועל דא צלי קודמך דוד עבדך ואמר. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ דהא לית כל בר נש חכים לשוואה רעותא ולבא לתקנא כלא ויעביד עובדא דמצוה. על דא צלי צלותא דא ומעשה ידינו כוננת עלינו. כוננה ואתקין תיקונא לעילא כדקא יאות. עלינו אף על גב דלית אנן ידעי לשוואה רעותא אלא עובדא בלחודוי. מעשה ידינו כוננהו למאן להההוא דרגא דאצטריך לאתתקנא כוננה בחיבורא חדא באבהן למהוי מתתקנא בהון בהאי עובדא כְּדְקָא יָאוּת. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

סימן לא

לימוד ליום טוב שחל בשבת

כאשר חל יו"ט של חג הסוכות ביום שבת יאמר בתוך הסוכה ביום קודם תפלת שחרית י"ג פסוקים אלו בפי אמור.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: שִׁבְעַת יָמִים תַּקְרִיבוּ אִשֶּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה עֲצֶרֶת הִוא כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה זֶבַח וּנְסָכִים דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: מִלְּבַד שַׁבְּתֹת יְהוָה וּמִלְּבַד מַתְּנוֹתֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל־נִדְרֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל־נִדְבֹתֵיכֶם

אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה: אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאָסְפְּכֶם אֶת־תְּבוּאַת הָאָרֶץ תָּחֹגּוּ אֶת־חַג־יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבָּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבָּתוֹן: וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ־עָבֹת וְעַרְבֵי־נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים: וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תָּחֹגּוּ אֹתוֹ: בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת: לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שבזכות פסוקי תורה אלו שקרינו לפניך ובזכות פְּסוּקֵיהֶן, וּבִזְכוּת תֵּבוֹתֵיהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם וּטְעָמֵיהֶם ולמען כל שמותיך הקדושים היוצאים מהם ולמען סודותיהם שיעלה הבל קריאתנו להמשיך החסד מן החסדים הראוי להמשך ביום ויהיה חשוב ומקובל ומרוצה לפניך המחשבה והדיבור של המצוה שצויתנו בתורתך וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ־עָבֹת וְעַרְבֵי־נָחַל. כְּאִלּוּ קיימנו היום הזה את המצוה הַזֹּאת כתקנה בְּמַעֲשֶׂה וְדִבּוּר וְכַוָּנָה וּמַחֲשָׁבָה וּרְעוּתָא דְּלִבָּא. וּכְאִלּוּ עָשִׂינוּ סֵדֶר הַנְּעָנוּעִים בְּלוּלָב וַהֲדַס וַעֲרָבָה וְאֶתְרוֹג כְּהִלְכָתָן. וּכְאִלּוּ כִּוַּנּוּ בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת המתייחסות אליהם. וּכְאִלּוּ עָשִׂינוּ כָּל־מַה שמוטל עלינו. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: (ויצייר בדעתו סדר הנענועים)

גם באותו היום קודם קריאת הלל יאמר

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אָנֹכִי בָּא לִקְרוֹת אֶת הַהַלֵּל בְּיוֹם זֶה כְּתַקָּנַת חֲכָמִים שֶׁתִּקְּנוּ לִגְמוֹר אֶת הַהַלֵּל בְּכָל־שִׁבְעַת יְמֵי הֶחָג שֶׁל סֻכּוֹת. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת הַלֵּל שֶׁאֶקְרָא עַתָּה, כְּאִלּוּ נָטַלְתִּי בְּעֵת קְרִיאָתִי הַזֹּאת אֶת הַלּוּלָב וְאֶת הַהֲדַס וַעֲרָבָה וְאֶתְרוֹג כְּהִלְכָתָן. וּכְאִלּוּ עָשִׂיתִי סֵדֶר הַנְּעָנוּעִים שֶׁל הַלּוּלָב וַהֲדַס וַעֲרָבָה וְאֶתְרוֹג בְּקְרִיאַת הַהַלֵּל כְּהִלְכָתָן בְּנִטִילָה גְּמוּרָה וּשְׁלֵמָה. וּכְאִלּוּ

כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן. וּכְאִלּוּ עָשִׂיתִי כָּל־מַה שֶּׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּמִצְוָה זוֹ שֶׁל נְטִילַת לוּלָב וַהֲדַס וַעֲרָבָה וְאֶתְרוֹג בְּיוֹם זֶה. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן לב

בקשה ללמוד ליל הושענה רבה

בליל הושע״ר קודם לימוד משנה תורה יאמרו בקשה זו

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים, מוֹדִים אֲנָחְנוּ לְךָ עַל אֲשֶׁר קִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וּבָחַרְתָּ בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ. וַתִּתֶּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֶת־תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וְקֵרַבְתָּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וַתּוֹדִיעֵנוּ מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ, וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וַתִּתֶּן־לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת, חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים. וַתִּתֶּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה, אֶת־יוֹם הַכִּפּוּרִים הַבָּא עָלֵינוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, לְמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה. וְכַכָּתוּב: כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ: וּבְרַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ זַכַּרְתָּנוּ בוֹ לְטוֹבָה. וַחֲתַמְתָּנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים וְשָׁלוֹם, בְּעֵת נְעִילַת שַׁעֲרֵי הֵיכָל. אֲשֶׁר נֶעֱשָׂה חוֹתָם הַפְּנִימִי בְּרֹחַל אִמֵּנוּ בִּיסוֹד שֶׁבָּהּ. וְכַכָּתוּב גַּל נָעוּל מַעְיָן חָתוּם:

וַתַּנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן, וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי נְדָבָה. וַתְּקַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹת סֻכָּה אֲשֶׁר הִיא כְּנֶגֶד עֲנָנֵי כָבוֹד. (וְעַתָּה בְּרוֹב טוּבְךָ, אֲנָחְנוּ מְקַיְּמִים מִצְוַת יְשִׁיבָה בַּסֻּכָּה.) מָה אֲנָחְנוּ, מַה חַיֵּינוּ. אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֲסָדִים גְּדוֹלִים רַבִּים וַעֲצוּמִים כָּאֵלֶּה. לְפִיכָךְ אֲנָחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ תָּמִיד. כִּי לְךָ נָאֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, שִׁיר וּשְׁבָחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֹז וּמֶמְשָׁלָה, נָצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת, קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת:

וַהֲרֵי אֲנָחְנוּ מוּכָנִים לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל הַתְּשׁוּבָה, כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ. וַהֲרֵי אֲנָחְנוּ מִתְחָרְטִים עַל כָּל־מַה שֶּׁחָטָאנוּ, וְעָוִינוּ וּפָשָׁעְנוּ לְפָנֶיךָ. וְאַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב, בּוֹחֵן לִבּוֹת וּכְלָיוֹת, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ. שֶׁרְצוֹן נַפְשֵׁנוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְקַיֵּם כָּל־מִצְוָתֶיךָ. אֶלָּא שֶׁיִּצְרֵנוּ הָרַע הוּא מְעַכֵּב. וְגָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שֶׁאֵין בָּנוּ כֹּחַ לַעֲמוֹד בּוֹ. וּבְכֵן אֵין לָנוּ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ בִּלְתֶּךָ. וְאֵין לָנוּ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֶלָּא אָתָּה. הַנְּשָׁמָה לְךָ וְהַגּוּף פָּעָלֶךָ. חְוֹסָה עַל עֲמָלֶךָ. וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וּלְמַעַן

רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ, וּלְמַעַן קְדֻשַּׁת חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה, וּמִצְוֹת הַנַּעֲשִׂים בּוֹ, תִּתְמַלֵּא רַחֲמִים עָלֵינוּ. הֱשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ, וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְיִתְמָתְקוּ הַדִּינִין, וְנָמְלָנוּ חֲסָדִים טוֹבִים. וְיִתְבָּרְרוּ כָּל־נִצּוֹצֵי הַקְּדֻשָּׁה אֲשֶׁר נִתְפַּזְּרוּ עַל יָדֵינוּ, וְיִתְלַבְּנוּ בְּמִדַּת טוּבְךָ. וְתַשְׁבִּית הַיָּצֶר הָרָע מֵעָלֵינוּ. וְתוֹשִׁיעֵנוּ וּתְאַמְּצֵנוּ לְהַכְנִיעוֹ תָּמִיד, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. וְתַעְזְרֵנוּ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים הַלַּיְלָה הַזֶּה לִקְרוֹא סֵפֶר חֲמִישֵׁי מֵחֲמִשָּׁה סְפָרִים שֶׁבַּתּוֹרָה, אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא מִשְׁנֶה תּוֹרָה, לַעֲשׂוֹת הַחוֹתָם הַשֵּׁנִי הַחִיצוֹן, בְּסוֹד חוֹתָם בְּתוֹךְ חוֹתָם בְּרֶחֶל אִמֵּנוּ, בְּסְפִירַת הַמַּלְכוּת שֶׁבָּהּ, שֶׁהִיא עֲטָרָה שֶׁל הַיְסוֹד שֶׁבָּהּ. וְכַכָּתוּב צוֹר תְּעוּדָה חֲתוֹם תּוֹרָה בְּלִמָּדִי: וְנֶאֱמַר גַּן | נָעוּל אֲחֹתִי כַּלָּה גַּל נָעוּל מַעְיָן חָתוּם:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. וּלְמַעַן הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ אֶהְיֶה, בְּמִלּוּי יוֹדִי״ן (יכוין אל״ף ה״י יו״ד ה״י) וּבְמִלּוּי אַלְפִין (יכוין אל״ף ה״א יו״ד ה״א) וּבְמִלּוּי הֵהִין (יכוין אל״ף ה״ה יו״ד ה״ה) אֲשֶׁר מִסְפַּר הַמִּלּוּיִם עִם כְּלוֹתָם עוֹלֶה מִסְפַּר מִשְׁנֶה. וּלְמַעַן סֵפֶר מִשְׁנֶה תּוֹרָה אֲשֶׁר נִקְרָא לְפָנֶיךָ בַּלַּיְלָה הַזֶּה. תֵּטִיב לָנוּ הַחֲתִימָה. וְתַחְתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים. וְתַחְתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר צַדִּיקִים וַחֲסִידִים, וְתַחְתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר יְשָׁרִים וּתְמִימִים. וְתַחְתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפַרְנָסָה טוֹבָה. וְתַחְתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה:

אָנָּא יְהוֹוָה, לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַנִּכְתָּב וְאֵינוֹ נִקְרָא, תַּצִּילֵנוּ, לָנוּ וּלְבָנֵינוּ וְלִבְנוֹתֵינוּ וּלְכָל־בְּנֵי בֵיתֵנוּ. מִכָּל־צָרָה וְצוּקָה. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל־רָע וּמִמַּשְׁחִית וּמִמַּגֵּפָה. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל־יָגוֹן וַאֲנָחָה וְעִצָּבוֹן וּדְאָגָה. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל־חוֹלִי וּמַחֲלָה. וּמִכָּל־בּוּשָׁה וּכְלִמָּה. וּלְמַעַן הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הַמִּתְפַּשֵּׁט מִמָּאוֹר הַמֶּרְכָּבָה הַתַּחְתּוֹנָה (אלד), וּכְשֶׁהוּא כָּלוּל עִם מְקוֹרוֹ אֶהְיֶה, הוּא (אאהלידה) תְּבַטֵּל בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבַחֲסָדֶיךָ הַפְּשׁוּטִים, מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־בְּנֵי בֵיתֵנוּ, כָּל־גְּזֵירוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת. וְיִסָּכְרוּ כָּל־הַמְקַטְרְגִים וְהַמַּשְׁטִינִים עָלֵינוּ, אָנָּא בְּכֹחַ הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הַמִּתְפַּשֵּׁט מִמָּאוֹר הַמֶּרְכָּבָה הָעֶלְיוֹנָה (קרע) וּכְשֶׁהוּא כָּלוּל עִם מְקוֹרוֹ (יהוה) הוּא (יקהרועה) תְּבַטֵּל בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבַחֲסָדֶיךָ הַפְּשׁוּטִים, מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־בְּנֵי בֵיתֵנוּ, כָּל־הַמְקַטְרְגִים וְהַמַּשְׁטִינִים, וְכָל־גְּזֵירוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת.

וּתְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְבוֹרָכָת, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, מֵרֹאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה. וְתִפְרֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וּתְמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה לַעֲבוֹדָתֶךָ אֱמֶן:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדָחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵי אֲנָחְנוּ מוּכָנִים וּמְזֻמָּנִים, בְּכָל־אֵבָרִים שֶׁל עוֹר וּבָשָׂר וְגִידִים וַעֲצָמוֹת וּמֹחַ שֶׁבַּעֲצָמוֹת, פְּנִימִיִּים וְחִיצוֹנִיִּים, וּבְרֹאִיָּה וּשְׁמִיעָה וְרֵיחַ וְקוֹל וְדִבּוּר. וּבְכָל־הַחוּשִׁים שֶׁל גּוּפֵנוּ, לְקַבֵּל עָלֵינוּ אֱלָהוּתוֹ יִתְבָּרַךְ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ בְּמַעֲמַד הַר סִינַי: אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. וּמִצְוַת לְיַחֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד, וּמִצְוַת וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. וַהֲרֵי אֲנָחְנוּ אוֹהֲבִים אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל־לְבָבֵנוּ וּבְכָל־נַפְשֵׁנוּ וּבְכָל־מְאֹדֵנוּ. וַהֲרֵי אֲנָחְנוּ יְרֵאִים מִמֶּנּוּ, בְּגִין דְּאִיהוּ רַב וְשַׁלִּיט עִקָּרָא וְשָׁרְשָׁא דְּכָל־עָלְמִין. וְכֻלָּא קַמֵּיהּ כְּלָא. וַהֲרֵי אֲנָחְנוּ מַמְלִיכִים אוֹתוֹ עַל כָּל־אָבֶר וְאָבֶר וְגִיד וְגִיד, מִמָּאתַיִם וּשְׁמֹנָה וְאַרְבָּעִים אֵבָרִים, וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים גִּידִים שֶׁל גּוּפֵנוּ וְנַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ, מַלְכוּת גְּמוּרָה וּשְׁלֵמָה. וַהֲרֵי אֲנָחְנוּ מְקַבְּלִים עָלֵינוּ כָּל־מָאתַיִם וּשְׁמֹנָה וְאַרְבָּעִים מִצְוֹת עֲשֵׂה, וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים מִצְוֹת לֹא־תַעֲשֶׂה, הַכְּתוּבִים בַּתּוֹרָה וְעַנְפֵיהֶם. וְגַם כָּל־מִצְוֹת דִּבְרֵי קַבָּלָה וְדִבְרֵי סוֹפְרִים וְעַנְפֵיהֶם:

וְהִנֵּה אֲנָחְנוּ מוּכָנִים בַּלַּיְלָה הַזֶּה. שֶׁהוּא לֵיל שְׁבִיעִי שֶׁל חַג הַסֻּכּוֹת הַנִּקְרֵאת לֵיל הוֹשַׁעְנָא רַבָּא. לִקְרוֹא בְּסֵפֶר חֲמִישֵׁי מֵחֲמִשָּׁה סְפָרִים שֶׁבַּתּוֹרָה, הַנִּקְרָא מִשְׁנֶה תּוֹרָה, לַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. לְתַקֵּן שְׂרֹשׁ לִמּוּד זֶה בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן בִּשְׁעוּר קוֹמָה:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה וּמְרֻצָּה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת סֵפֶר מִשְׁנֶה תּוֹרָה אֲשֶׁר קָרָא בְּעֶזְרָתֶךָ בַּלַּיְלָה הַזֶּה, כְּאִלּוּ כִּוַּנּוּ בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן. וְעַל־יְדֵי קְרִיאָתֵנוּ בְּסֵפֶר מִשְׁנֶה תּוֹרָה, יִהְיֶה נִשְׁלָם הַחוֹתָם הַשֵּׁנִי הַחִיצוֹן, בְּסוֹד חוֹתָם בְּתוֹךְ חוֹתָם בְּרֵחֶל אִמֵּנוּ, בִּסְפִירַת הַמַּלְכוּת שְׁבָּהּ. וְכַכָּתוּב גַּן | נָעוּל אֲחוֹתִי כַּלָּה גַּל נָעוּל מַעְיָן חָתוּם: וְנֶאֱמַר צוֹר תְּעוּדָה חֲתוֹם תּוֹרָה בְּלִמָּדִי: וְנֶאֱמַר וַאֲנִי אָהִיֶה־לָּהּ נְאֻם־יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וּלְכָבוֹד אָהְיֶה בְתוֹכָהּ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד לְעַמָּךְ, תְּהִלָּה לִירֵאָיִךְ, וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשָׁיִךְ, וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצָךְ, שָׂשׂוֹן לְעִירֵךְ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ, וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ, וִישָׁרִים יַעֲלְוֹזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ, וְהָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ בָּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה עַל־כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְהוָה | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ: וְיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

ותומ״י יתחיל ללמוד ספר דברים

אחר קריאת משנה תורה יאמרו בקשה זו

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְּהֵא חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת סֵפֶר מִשְׁנֶה תּוֹרָה אֲשֶׁר קָרִינוּ לְפָנֶיךָ, וּבְזְכוּת פָּרָשִׁיּוֹתָיו וּבְזְכוּת פְּסוּקָיו וּבְזְכוּת תֵּבוֹתָיו וְאוֹתִיּוֹתָיו, תַּחְתְּמֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה, וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת, נִזָּכֵר וְנֵחָתֵם אֲנָחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּמְשֹׁךְ לָנוּ אוֹר הַחַיִּים וְטוּב הָעֶלְיוֹן, מְשָׁמֶן הָעֶלְיוֹן הַנִּמְשָׁךְ וְאֵינוֹ נִפְסָק לְעוֹלָם, וְהוּא בְּתוֹךְ חָכְמָה הָעֶלְיוֹנָה, וְהוּא מַבּוּעַ וּמָקוֹר הַחַיִּים הָעֶלְיוֹנִים, לְהוֹצִיא חַיִּים לְאֵילָן הָעֶלְיוֹן וּלְהָאִיר הַנֵּרוֹת. וְכַכָּתוּב: מִי כָעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וְכַכָּתוּב: כִּי־עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר: תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נָצַח: יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן לג

לימוד ליום הושענה רבה

ביום הושענא רבא יאמר פסוקי נביאים אלו וידוע מ״ש בירושלמי בהא ששנינו על יום הושענא רבא שיהיו מקיפים המזבח שבע פעמים זכר לנס הנזכר בירחו ע״ש.

וְיִרֵּיחוּ סֹגֶרֶת וּמְסֻגֶּרֶת מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ רְאֵה נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת־יְרִיחוֹ וְאֶת־מַלְכָּהּ גִּבּוֹרֵי הֶחָיִל: וְסַבֹּתֶם אֶת־הָעִיר כֹּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַקֵּיף אֶת־הָעִיר פַּעַם אֶחָת כֹּה תַעֲשֶׂה שֵׁשֶׁת יָמִים: וְשִׁבְעָה כֹהֲנִים יִשְׂאוּ שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיֻּבָלִים לִפְנֵי הָאָרוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תָּסֹבּוּ אֶת־הָעִיר שֶׁבַע פְּעָמִים וְהַכֹּהֲנִים יִתְקְעוּ בַּשּׁוֹפָרוֹת: וְהָיָה בִּמְשֹׁךְ | בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל בשמעכם [כְּשָׁמְעֲכֶם] אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר יָרִיעוּ כָל־הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה וְנָפְלָה חוֹמַת הָעִיר תַּחְתֶּיהָ וְעָלוּ הָעָם אִישׁ נֶגְדּוֹ: וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן אֶל־הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׂאוּ אֶת־אֲרוֹן הַבְּרִית וְשִׁבְעָה כֹהֲנִים יִשְׂאוּ שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת יֻבָלִים לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה: ויאמרו]וַיֹּאמְרוּ[אֶל־הָעָם עִבְרוּ וְסֹבּוּ אֶת־הָעִיר וְהֶחָלוּץ יַעֲבֹר לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה: וַיְהִי כֶּאֱמֹר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם וְשִׁבְעָה הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאִים שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי יְהוָה עָבְרוּ וְתָקְעוּ בַּשּׁוֹפָרוֹת וַאֲרוֹן בְּרִית יְהוָה הֹלֵךְ אַחֲרֵיהֶם: וְהֶחָלוּץ הֹלֵךְ לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים תקעו [תֹּקְעֵי] הַשּׁוֹפָרוֹת וְהָמְאַסֵּף הֹלֵךְ אַחֲרֵי הָאָרוֹן הָלוֹךְ וְתָקוֹעַ בַּשּׁוֹפָרוֹת: וְאֶת־הָעָם צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר לֹא תָרִיעוּ וְלֹא־תַשְׁמִיעוּ אֶת־קוֹלְכֶם וְלֹא־יֵצֵא מִפִּיכֶם דָּבָר עַד יוֹם אָמְרִי אֲלֵיכֶם הָרִיעוּ וַהֲרִיעֹתֶם: וַיַּסֵּב אֲרוֹן־יְהוָה אֶת־הָעִיר הַקֵּף פַּעַם אֶחָת וַיָּבֹאוּ הַמַּחֲנֶה וַיָּלִינוּ בַּמַּחֲנֶה: וַיַּשְׁכֵּם יְהוֹשֻׁעַ בַּבֹּקֶר וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה: וְשִׁבְעָה הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאִים שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיֻּבָלִים לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה הֹלְכִים הָלוֹךְ וְתָקְעוּ בַּשּׁוֹפָרוֹת וְהֶחָלוּץ הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם וְהָמְאַסֵּף הֹלֵךְ אַחֲרֵי אֲרוֹן יְהוָה הולך [הָלוֹךְ] וְתָקוֹעַ בַּשּׁוֹפָרוֹת: וַיָּסֹבּוּ אֶת־הָעִיר בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי פַּעַם אַחַת וַיָּשֻׁבוּ הַמַּחֲנֶה כֹּה עָשׂוּ שֵׁשֶׁת יָמִים: וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיַּשְׁכִּמוּ כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר וַיָּסֹבּוּ אֶת־הָעִיר כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה שֶׁבַע פְּעָמִים רַק בַּיּוֹם הַהוּא סָבְבוּ אֶת־הָעִיר שֶׁבַע פְּעָמִים: וַיְהִי בַּפַּעַם הַשְּׁבִיעִית תָּקְעוּ הַכֹּהֲנִים בַּשּׁוֹפָרוֹת וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם הָרִיעוּ כִּי־נָתַן יְהוָה לָכֶם אֶת־הָעִיר:

בַּשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂרִים וְאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְּבַר־יְהוָה בְּיַד־חַגַּי הַנָּבִיא לֵאמֹר: אֱמֹר־נָא אֶל־זְרֻבָּבֶל בֶּן־שַׁלְתִּיאֵל פַּחַת יְהוּדָה וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶל־שְׁאֵרִית הָעָם לֵאמֹר: מִי בָכֶם הַנִּשְׁאָר אֲשֶׁר רָאָה אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה בִּכְבוֹדוֹ הָרִאשׁוֹן וּמָה אַתֶּם רֹאִים אֹתוֹ עַתָּה הֲלוֹא כְמֹהוּ כְּאַיִן בְּעֵינֵיכֶם: וְעַתָּה חֲזַק זְרֻבָּבֶל | נְאֻם־יְהוָה וַחֲזַק יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַחֲזַק כָּל־עַם הָאָרֶץ נְאֻם־יְהוָה וַעֲשׂוּ כִּי־אֲנִי אִתְּכֶם נְאֻם

יְהוָה צְבָאוֹת: אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־כָּרַתִּי אִתְּכֶם בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְרוּחִי עֹמֶדֶת בְּתוֹכְכֶם אַל־תִּירָאוּ: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד אַחַת מְעַט הִיא וַאֲנִי מַרְעִישׁ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־הַיָּם וְאֶת־הֶחָרָבָה: וְהִרְעַשְׁתִּי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וּבָאוּ חֶמְדַּת כָּל־הַגּוֹיִם וּמִלֵּאתִי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה כָּבוֹד אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת: גָּדוֹל יִהְיֶה כְּבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאַחֲרוֹן מִן־הָרִאשׁוֹן אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּבַמָּקוֹם הַזֶּה אֶתֵּן שָׁלוֹם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת:

סימן לד

לימוד ליל שמיני עצרת

בליל חג שמיני עצרת יאמר אחר קידוש לשון זה מלוקט מדברי זוהר הקדוש דברים כהוויתן.

שְׁלָמָא עֲלָךְ יוֹמָא טָבָא קַדִּישָׁא. שְׁלָמָא עֲלָךְ חַגָּא קַדִּישָׁא. שְׁלָמָא עֲלָךְ אוּשְׁפִּיזָא קַדִּישָׁא. אַנְתְּ הוּא מִקְרָא קוֹדֶשׁ. זִמִּין אַנְתְּ לְהַהוּא אֲתַר דְּאִקְרֵי קוֹדֶשׁ. לְאִתְעַטָּרָא בֵּיהּ וּלְאִשְׁתַּאֲבָא בֵּיהּ. וְתִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּכַּח בָּךְ חֶדְוָתָא. הָא אַנְתְּ שָׁאִיב מֵהַהוּא עָמִיקָא דַּעֲמִיקְתָא. דְּנַחֲלִין וּמַבּוּעִין נָפְקִין מִנֵּיהּ. הָא יִשְׂרָאֵל דְּאִקְרוּן קוֹדֶשׁ מְקַבְּלִין לָךְ בְּאַנְפִּין נְהִירִין. בְּחֶדְוָתָא בְּתֶשְׁבְּחָתָא. מְזַמְּנִין לָךְ מְתַקְּנִין לָךְ סְעוּדְתָא יַקִּירָא. מְסַדְּרִין פָּתוֹרֵי מְתַקְּנֵי גַּרְמַיְהוּ בְּמָאנֵי יְקָר:

הָא בְּכָל שִׁבְעָה יוֹמִין דְּסֻכּוֹת, מָשְׁכִין יִשְׂרָאֵל לִשְׁכִינְתָּא בְּאִנּוּן עוֹבָדִין טָבִין דְּעָבְדִין וּמְקָרְבִין בַּהֲדָהּ. וּכְדֵין אִיהִי נָחֲתָא לְקָרְבָא בִּבְנָהָא וּלְמֶחֱדֵי לוֹן יוֹמָא חַד. דְּאִיהוּ יוֹמָא תְּמִינָאָה דְּאִקְרֵי עֲצֶרֶת. דָּא אִיהוּ יוֹמָא דְּחֶדְוָה דְּיִשְׂרָאֵל בִּלְחוֹדַיְהוּ, וְלָא יִתְעָרְבוּן שְׁאַר עַמִּין בַּהֲדַיְהוּ. בֵּיהּ סִיהֲרָא אִתְמַלְּיָ בִּרְכָאן לְעֵלָּא כִּדְקָא יָאוּת. וְיִשְׂרָאֵל אַתְיָן וְיַנְקִין מִנָּהּ בִּלְחוֹדַיְהוּ. וְעַל דָּא כְּתִיב עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם, כְּנִישׁוּ כָּל מָה דְּכְנִישׁוּ מֵאִנּוּן בִּרְכָאן עִלָּאִין. לָכֶם וְלֹא לְשַׁאַר מְמַנָּן. וְעַל הַאי יוֹמָא כְּתִיב דּוֹדִי לִי וַאֲנִי לוֹ, דְּלָא אִתְעָרַב אוּחֲרָא בַּהֲדָן. בְּהַאי יוֹמָא מַלְכָּא קַדִּישָׁא יָהִיב לָן כָּל צָרְכָנָא דְּנִשְׁאַל מִנֵּיהּ. זַכָּאָה הַאי יוֹמָא וְזַכָּאִין אִנּוּן יִשְׂרָאֵל דְּאַחְסִינוּ דָּא. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אֲשֶׁרֵי הָעָם שֶׁיְּהוָה אֱלֹהָיו: בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן: יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱמֶן וְאָמֵן:

סימן לה

להדלקת נר חנוכה

קודם הדלקת נר חנוכה יאמר בקשה זו

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו״ד וְהֵ״א בְּאוֹתִיּוֹת וָא״ו וְהֵ״א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אָנֹכִי בָּא לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה מִדִּבְרֵי סוֹפְרִים לְהַדְלִיק נֵר חֲנוכָה לְתַקֵּן שׁוֹרֶשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁיְּהֵא עַתָּה עֵת רָצוֹן וְתִהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ מִצְוַת הַדְלָקַת נֵר חֲנוכָה אֲשֶׁר אֲנִי מוכָן לְקַיֵּם עַתָּה. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בְּנֵר חֲנוכַת מָקוֹם הַנַּחְתָּה. וּכְאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בִּתְפִלָּה בְּהַשְׁמַת הַפְּתִילָה בְּתוֹךְ הַנֵּר. וּכְאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בְּהַשְׁמַת הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר בַּחֲלוּף אוֹתִיּוֹת א״ת ב״ש הוּא שֵׁם בָּיְט בְּנֻקּוּד קמ״ץ קמ״ץ וְנֻקּוּד שב״א וּבְאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בְּהַדְלָקַת הַפְּתִילָה וּבְעִלִּיַּת הַשַּׁלְהֶבֶת וְסוּדוֹתֶיהָ וְרָמְזֶיהָ. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת בִּבְרָכוֹת שֶׁתִּקְּנוּ לָנוּ חֲכָמִים זִ״ל לְבָרֵךְ עַל מִצְוָה זוֹ שֶׁל הַדְלָקַת נֵר חֲנוכָה וְסוּדוֹתֵיהֶם וְרָמְזֵיהֶם וְאוֹרוֹת הָעֶלְיוֹנִים הַנִּמְשָׁכִים עַד יְדֵיהֶם. וְעַל־תְּרָכֶיךָ נָגַהּ אוֹר. אֵל | יְהוָה וַיָּאֶר־לָנוּ, בְּאוֹר־פָּנֶיךָ־מֶלֶךְ חַיִּים, לֶאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בִּשְׁלֹשָׁה הַיְחוּדִים שֶׁל בְּחִינַת (הוי״ה) (אהי״ה) שֶׁמִּסְפָּרָם מ״ז וּבְחִינַת (הוי״ה) (אלהי״ם) שֶׁמִּסְפָּרָם יב״ק וּבְחִינַת (הוי״ה) (אדנ״י) שֶׁמִּסְפָּרָם צ״א וְשִׁלְשְׁתָּם הֵם כ״ה אוֹתִיּוֹת שְׁעוֹלִים מִסְפַּר נ״ר הַנִּרְמָזִים בְּנֵר חֲנוכָה. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ הַנִּקְרָא (נח״ל) הָרוּמָז בר״ת נ״צר ח״סד בְּאַלְפִים וְנִרְמָז בר״ת ל״הדליק נ״ר הַחֲנוכָה. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּהַמְשֶׁכֶת הָאֹרֶת הַפָּנִים הָעֶלְיוֹנִים שֶׁהֵם שְׁנֵי שֵׁמוֹת (אל אל) בְּמִלּוּאָם (אל״ף למ״ד אל״ף למ״ד) שְׁעוֹלִים מִסְפַּר ש״ע וְנִרְמָזִים בְּאוֹתִיּוֹת ש״ע שֶׁל שִׁעְשֶׂה נִסִּים וְיִתְמַתֵּק בָּהֶם שֵׁם אֱלֹהִים בְּמִלּוּאָיו (אל״ף למ״ד ה״י יו״ד מ״ם) שְׁעוֹלֶה עִם הַמִּשֶּׁה אוֹתִיּוֹת הַפְּשׁוּטוֹת מִסְפַּר ש״ה וְנִרְמָז בְּאוֹתִיּוֹת ש״ה שֶׁל שִׁעְשֶׂה נִסִּים. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: ויברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנֻכָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

בליל ראשון דוקא אומר גם ברכה זו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֶחֱיָינוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

ובכל לילה אח"כ אומר

הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ אֲנַחְנוּ מַדְלִיקִין עַל הַנִּסִּים, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנִּפְלָאוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ עַל־יְדֵי כֹּהֲנֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים. וְכָל־שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ קֹדֶשׁ, וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם, אֶלָּא לִרְאוֹתָם בִּלְבָד כְּדֵי לְהוֹדוֹת לִשְׁמְךָ עַל נִסֶּיךָ נִפְלְאוֹתֶיךָ וִישׁוּעוֹתֶיךָ:

מִזְמוֹר שִׁיר־חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מיורדי [מִיָּרְדִי]־בוֹר: זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע | בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה: וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז הסתרת פָּנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן: מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שַׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: שְׁמַע־יְהוָה וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱיֵה־עֹזֵר לִי: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן | יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ:

סימן לו

לימוד לט"ו בשבט

בט"ו בשבט ראש השנה לאילנות על כן טוב ונכון לומר ביום ט"ו בשבט בשחרית פסוקים אלו ובקשה זו וידוע הוא שיש קבלה אצל חכמי אשכנז ז"ל שצריך לבקש ביום ט"ו שבט בפרטות על האתרוג שיזדמן לישראל אתרוג טוב.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשֵּׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה־נָּא הַיּוֹם הַזֶּה לָאִילָן הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה־נָּא הַיּוֹם הַזֶּה לָאִילָן הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

אָנָּא יְהוָה הַרְוִיחָה־נָּא הַיּוֹם הַזֶּה לָאִילָן הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

אָנָּא יְהוָֹה הֱטִיבָה־נָּא הַיּוֹם הַזֶּה לָאֵילָן הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה.
אָנָּא יְהוָֹה בָּרֵךְ־נָּא הַיּוֹם הַזֶּה לָאֵילָן הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה.
אֵל נָא, פְּצֵה שָׁנָה זוֹ מִשָּׁמִיר וָשֶׁית, וּבָרֵךְ עֵץ שֶׁמֶן וְזַיִת.
אֵל נָא, בְּמָטָר רָוֶה חַרְבוֹנֵי יְשִׁימוֹן, וּבָרֵךְ גֶּפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן.
אֵל נָא, רוֹמֵם עֲצַת עוֹלְלֵי טִפּוּחִים, וּבָרֵךְ אֱגוֹז וְתָמָר וְתַפּוּחִים.
אֵל נָא, צַדֶּקֶךָ מֵעַמְּךָ בַּל יִפָּסֵק, וּבָרֵךְ חָרוּב וְקִרְוסְטֵמֶל וַאֲפַרְסֵק.
אֵל נָא, חֵלֶץ קְהִלָּה אֲשֶׁר אֵלֶיךָ תַּעֲרֹג, וּבָרֵךְ הַתּוּת וְהָאֱגוֹז וְהָאֶתְרוֹג.
וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבָרֵךְ כֹּל אִילָנוֹת הָאֶתְרוֹג לְהוֹצִיא פֵּרוֹתֵיהֶם בְּעִתָּם, וְיוֹצִיאוּ אֶתְרוֹגִים טוֹבִים יָפִים וּמְהֻדָּרִים וּנְקִיִּים מִכֹּל מוּם. וְלֹא יַעֲלֶה בָּהֶם חֲזָזִית, וְיִהְיוּ שְׁלֵמִים וְלֹא יִהְיֶה בָּהֶם שׁוּם חֶסְרוֹן וַאֲפִלּוּ עֲקִיצַת קוֹץ, וְיִהְיוּ מְצוּיִים לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵם. לְקַיֵּם בָּהֶם מִצְוַת נְטִילָה עִם הַלּוּלָב בָּחָג הַסֻּכּוֹת שֶׁיָּבֹא עָלֵינוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ־עָבֹת וְעַרְבֵי־נָחַל.
וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲזְרֵנוּ וּתְסַיְּעֵנוּ לְקַיֵּם מִצְוָה זוֹ שֶׁל נְטִילַת לוּלָב וַהֲדַס וַעֲרָבָה וְאֶתְרוֹג כְּתִקָּנָהּ בְּזִמַּנָּהּ בְּחַג הַסֻּכּוֹת שֶׁיָּבֹא עָלֵינוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּשִׂמְחָה וּבְטוּב לֵבָב, וְתַזְמִין לָנוּ אֶתְרוֹג יָפֶה וּמְהֻדָּר וְנָקִי וְשָׁלֵם וְכָשֵׁר כְּהִלְכָתוֹ.
וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבָרֵךְ כֹּל מִינֵי הָאִילָנוֹת, וְיוֹצִיאוּ פֵּרוֹתֵיהֶם בְּרִבּוּי, שְׁמֵנִים וְטוֹבִים. וּתְבָרֵךְ אֶת הַגְּפָנִים, שֶׁיּוֹצִיאוּ עֲנָבִים הַרְבֵּה, שְׁמֵנִים וְטוֹבִים, כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה הַיַּיִן הַיּוֹצֵא מֵהֶם מָצוּי לָרֹב לְכֹל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְקַיֵּם בּוֹ מִצְוַת קִדּוּשׁ וּמִצְוַת הַבְדָּלָה בְּשַׁבָּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ וּבְכָל־יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב לַךְ אֱכֹל בְּשִׂמְחָה֙ לַחְמֶ֔ךָ וּשְׁתֵ֥ה בְלֵב־טוֹב֖ יֵינֶ֑ךָ כִּ֣י כְבָ֔ר רָצָ֥ה הָאֱלֹהִ֖ים אֶת־מַעֲשֶׂ֥יךָ: (ויאמר) בָּאתִי לְגַנִּי֙ אֲחֹתִ֣י כַלָּ֔ה אָרִ֖יתִי מוֹרִ֣י עִם־בְּשָׂמִ֑י אָכַ֤לְתִּי יַעְרִי֙ עִם־דִּבְשִׁ֔י שָׁתִ֥יתִי יֵינִ֖י עִם־חֲלָבִ֑י אִכְל֤וּ רֵעִים֙ שְׁתוּ֔ וְשִׁכְר֖וּ דּוֹדִ֥ים: יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי֮ וְהֶגְיוֹן֒ לִבִּ֣י לְפָנֶ֑יךָ יְהוָ֥ה צוּרִ֖י וְגֹאֲלִֽי:
שיר לט"ו בשבט סימן אברי"ך י"ה

אז ירנן עץ היערים. לפני אל אדיר אדירים. יעיר זמירות ושירים. אשיר שיר חדש. יתפאר אל חי צורינו ושמו יתקדש.
ברוך אל שוכן ערבות. הבורא נפשות רבות. ובורא אילנות טובות. אשיר שיר חדש. יתפאר אל חי צורינו ושמו יתקדש.
רם אל בשמי מעונים. ברוך מברך השנים. מצמיח ענבי גפנים. אשיר שיר חדש. יתפאר אל חי צורינו ושמו יתקדש.
כבודו אל באורים. הגדיל ענפים וזמירים וברא זיתים ותמרים. אשיר שיר חדש. יתפאר אל חי צורינו ושמו יתקדש.
יתברך חי דר מעונה. מצמיח פרי תאנה. נודה לו בשיר ורננה. אשיר שיר חדש. יתפאר אל חי צורינו ושמו יתקדש.
הללו אל חי בזמירות המגדיל על מי נהרות. רימונים ומיני פירות. אשיר שיר חדש. יתפאר אל חי צורינו ושמו יתקדש.
חזקו לבבות שובבות. שמחו בנים עם האבות. כה נזכה לשנים רבות. אשיר שיר חדש. יתפאר אל חי צורינו ושמו יתקדש.

סימן לז

בקשה קודם מקרא מגילה

בפורים קודם מקרא מגילה בלילה וביום יאמר בקשה זו.

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדָחְלוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנָחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה מדברי קבלה לקרות בארבעה עשר לחודש אדר את המגילה אשר היא סוד הארת מלכות דאבא המתגלית ויוצאה ביום הזה ואשר הוא מספר ג' שמות יהו"ה יהו"ה יהו"ה שהם סוד ג' מוחין דחכ"מה בי"נה דע"ת. דנצ"ח הו"ד יס"וד דאבא המתגלים במלכות ביום הזה. כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. ולתקן שורש מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְנוּ בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן במצוה זו.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שעל ידי מצות קריאת מגילה היום הזה שהוא יום י"ד לחודש אדר תמשך בגילוי הארת מלכות דאבא שהיא עטרת היסוד

דאבא ברחל עקרת הבית. ותתקיים בה כל היום כולו ויתגלו כל האורות לראויות להתגלות היום הזה. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִּי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: וְיִהְיֶ | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: ב״פ

סימן לח

בקשה בתוך סעודת פורים

ביום פורים אחר מקרא מגילה ומתנות לאביונים ומשלוח מנות יאמר בתוך הסעודה קודם שישתכר בקשה זו.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ וּלְמַעַן הֶאָרַת עֲטֶרֶת הַיְסוֹד דְּאַבָּא שֶׁהוּא בְּחִינַת הַמַּלְכוּת דְּאַבָּא הַמִּתְגַּלִּית בְּיוֹם הַזֶּה וּלְמַעַן זְכוּת מָרְדְּכַי הַצַּדִּיק אֲשֶׁר שֹׂרֶשׁ נִשְׁמָתוֹ הִיא מִן הָאָרָה הַזֹּאת, וְכַכָּתוּב וּמָרְדֳּכַי יָצָא | מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בִּלְבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְחוּר וַעֲטֶרֶת זָהָב גְּדוֹלָה וְתַכְרִיךְ בּוּץ וְאַרְגָּמָן, וּלְמַעַן מִצְוַת מִקְרָא מְגִלָּה בְּיוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר הִיא נִקְרֵאת אִגֶּרֶת וְנִקְרֵאת סֵפֶר וּלְמַעַן מִצְוַת מַתָּנוֹת לָאֶבְיוֹנִים וּמִצְוַת מִשְׁלוֹחַ מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִצְוַת הַסְּעוּדָה בְּיוֹם הַזֶּה, תָּחוּס וְתַחְמֹל וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ וְתָאִיר לָנוּ בְּפָנִים מְאִירוֹת בְּאוֹר־פָּנֶיךָ חַיִּים, וּתְחַיֵּינוּ חַיִּים אֲרֻכִּים טוֹבִים וּמְתֻקָּנִים, וּתְמַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ וּמֵעֹשֶׁר מַתָּנוֹת יָדֶיךָ וְתִפְרֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ, וְתַקְּנֵנוּ מַלְכֵּנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ.

אֵל מָלֵא רַחֲמִים גַּלּוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ כָּל מַחְסוֹרֵינוּ וְכָל צָרְכֵנוּ הֵנָּה הָעֵת אֲשֶׁר יֵאָתֶה לְהוֹשִׁיעַ וּלְחוֹנֵן וּלְרַחֵם אוֹתָנוּ בְּרֹב רַחֲמֶיךָ וּבְרוֹב חֲסָדֶיךָ כִּי חָנוּן אַתָּה וְדַרְכְּךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חִנָּם וְעוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמּוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִּי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן לט

שיר לנס פורים

שיר לנס הפורים יאמר אותו בתוך הסעודה בלילה וביום הוא לחן אתה גאלת את אבותינו ממצרים אשר אומרים בליל פסח

ישתבח ויתפאר שם אלהינו.
האל הנפרע לנו מצרינו.
המדריכנו על במות אויבינו.
וירם קרנינו על כל שונאינו.
שמר הבטחתו אשר כתב בתו'.
על ידי משה נאמן ביתו.
אף גם זאת בהיותם בארץ אוב'
לא מאס' לא געל' כי אני אלהי'
מי כמוך באלים ה' צבאות.
נאדר בקודש עושה נפלאות.
עזרת אבותינו אתה הוא מעו'
מגן ומושיע אתה לכולם.
ויהי בימי אחשורוש.
השקו את יִשְׂרָאֵל לענה ורוש.
האל הקדים רפואה למכה.
במרדכי בן יאיר ואסתר המלכ'
המן הרשע חשב מחשבות.
על זרע יִשְׂרָאֵל אלפים ורבבות
נאם למלך דברים רעים וקשים
להשמיד אנשים טף ונשים.
ואמר לעשות אותם חלפים.
בככרי כסף עשרת אלפים.
אמר לו המלך יהי לך קניניך.
ועשה בהם הטוב בעיניך.
כתב וחתם כמה ספרים.
וישלח לכל הפחות ולכל השרי'
להיות כל העמים עתודים.
להרוג ולאבד את כל היהודי'
ומרדכי ידע כל אשר נעשה,
והוא את עיניו למרום נשא.

צעק צעקה גדולה ומרה.
טוב ה' למעוז ביום צרה.
געה בבכיה לצור שוכן מרומו.
כי לא יטוש ה' את עמו.
גזר צום שלשה ימים.
להתחנן לפני אב הרחמים,
גם אסתר המלכה עם נערותיי
צמה וערכה את תפלותיה.
המצמיח ישועו' ובורא רפואות
עשה לעמו נסים ונפלאות.
החריד לב מלך ויבהילהו.
הרבה מחשבותיו ויבלבלהו.
נדדה שנת המלך בלילה ההוא.
ולא ידע כי דבר ה' הוא.
הביא זכרונות דברי הימים.
וימצאו שם דברים נרשמים.
את כל מעשה חרש ובגתנה.
אשר גילה מרדכי אותנה.
שאל המלך מה נעשה גדולה
למרדכי על הדבר אשר גילה.
ויענוהו לא נעשה לו.
שום דבר לשלם פעולו.
עודם מדברים ויבא המן.
לתלו' את מרדכי על עץ מזו'
טרם ידבר המן את דברו.
נאם לו המלך את מאמרו.
איש אשר המלך חפץ ביקרו.
מה נעשה עמו לפארו.
נכשל המן ונלכד במאמריו.
ויערוך לפני המלך את דבריו

ילבישו אותו לבוש המלך.
אשר לבשו בהיותו מולך.
ואת סוס המלך יביאו אליו.
וברחוב העיר ירכיבוהו עליו.
יקרא לפניו אחד הפרתמים.
דברים יקרים ועצומים.
ככה יעשה לאיש להדרו.
אשר המלך חפץ ביקרו.
אמר לו המלך יפה אמרת.
עשה למרדכי כאשר דברת.
נבהל המן ונפח רוחו.
לעשות הדבר בעל כרחו.
עשה למרדכי כאשר צוה אותו
והמן אבל נדחף אל ביתו.
הגיד לחכמיו אשר קרה אותו.
אוי לו על עצמו אוי לו על ביתו
אשתו וחכמיו אמרו לו.
זה מרדי היהודי לא תוכל לו.
החלות לנפול נגד עיניו.
ועוד נפול תפול לפניו.
הנם עודם מדברים עמו.
והפריטים הגיעו להקימו.
הבהילוהו להביאו אל המשתי.
אשר בו גחלי׳ על ראשו חותה
הנה היום הזה בא יומו.
להכריתו ולאבדו ולמחות שמו
אמר המלך לאסתר במשי היין
מה שאלתך רעייתי יפת העין.
ותאמר שאלתי על עמי היהודי
כולם ישרים יק ים וידידים.

אנשים ונשים זקנים ונערים.
להרוג ולאבד כולם נמסרים.
ויאמר המלך איזה הוא.
אשר בקש לעשות הדבר ההוא
ותאמר אסתר המן הרע הזה.
זרע אדום צר ונבזה.
אזי המלך קם בחמתו.
ממשתה היין אל גינת ביתו.
בשוב המלך מאת גנו.
ראה הוסיף עון על עונו.
אמר לו אוי לך איש חרמי.
הם לכבוש את המלכה עמי.
הדבר יצא ופני המן חפו.
אז נכרתו ימיו תמו וספו.
אמר חרבונה זאת האשמה.
עשה עץ גבוה חמשים אמה.
העמיד העץ בביתו יחידי
לתלות עליו מרדכי היהודי.
ויאמר המלך תלוהו עליו.
כי זה העץ הוכן אליו.
והנה חמת המלך שככה.
כאשר עשה למרדכי ככה.
אזי אמרו כל עדת אמוני.
כן יאבדו כל אויביך אדוני
ומרדכי יצא מלפני המלך
בלבוש מלכוי הנה הוא מתהלי
תכלת וחור בוץ וארגמן.
מהודר ומזויין נעים ומזומן.
בראשו עטרת זהב גדולה.
והעיר שושן שמחה וצהלה.

ליהודים היתה אורה ושמחה.
וששון ויקר הצלה והרווחה.
הפח נשבר ואנחנו נמלטנו.
כי בשם ה' בטחנו.
אל נקמ' ה' אל נקמו' הופיע.
גואל יִשְׂרָאֵל האל המושיע.
הרב את ריבינו והדן את דיננו
והנוק' את נקמתינו מכל אויבנו
הוא אלקינו נפרע לנו מצרינו.
המשל' גמול לכל אויבי נפשינו
מצמיח ישועה והצל' והרוחה.
ולו נאה שיר ושבחה.
הלל וזמרה עוז וממשלה.
נצח גדולה גבורה ותהלה.
תפארת קדושה ומלכו' עולמ'
הוא אב הרחמן מלא רחמים.
אשרי האיש אשר לא ישכחהו
ובלב שלם תמיד יעבדהו.
אשרי האיש שישמע למצותיו
וישמור חוקיו ותורותיו.
אשרי כל המיחלים בחסדו.
כי מושיע ועוזר אין בלעדו.
לא יכלים לנצח כל החוסים בו
אשרי הגבר יחסה בו.
כעיני עבדים אל יד אדוניהם.
כעיני שפחות אל יד בעליהם.
כן עינינו אל ה' אלהינו.
עד שיחננו ויושיענו.
כרחם אב על בנים רחם עלינו.
כי אתה אבינו אתה מלכנו.

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

סימן מב

בקשה לברכת האילנות

בחודש ניסן יזהר לומר בכל יום הבקשה של עילו הנשמות (אשר הבאתי לעיל דף נ"ה ע"ב בסימן י"ד בחודש תשרי) כי בקשה זו שייכה לחודש תשרי ולחודש ניסן ועיין זוה"ק פרשת בלק דף קצ"ו ותבין הענין. גם יזדרז לברך על האילנות שמוציאין פרח וברכה זו זמנה בכל חודש ניסן והזריזין מקדימין למצות לברך מתחילת החודש וטוב שתהיה הברכה במנין כדי שיאמר קדיש אח"כ וקודם הברכה יאמר בקשה זו.

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדָחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים, בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, וּבְשֵׁם כָּל־הַנְּפָשׁוֹת. וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת הַמִּתְיַחֲסִים אֶל שָׁרְשֵׁי נַפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׁמָתָנוּ וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וְהַקְּרוֹבִים לָהֶם. שֶׁמִּכְּלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וּמִכָּל־פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. דְּכָל־פַּרְצוּף וּסְפִירָה דְּפִרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. הִנֵּה אֲנָחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוַת הַבְּרָכָה שֶׁתִּקְנוּ חֲכָמִים זַ"ל עַל רְאִיַּת אִילָנֵי דְּמַלְבְלְבֵי, וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כְּאִלּוּ כִּוַּנּוּ בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בַּבְּרָכָה הַזֹּאת וְסוֹדוֹתֶיהָ, וְתִהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ בְּרָכָה זוֹ, לְבָרֵר וּלְהַעֲלוֹת עַל־יָדָהּ כָּל־נִיצוֹצֵי הַקְּדֻשָּׁה הַמְעֹרָבִים בַּצּוֹמַח, וְכָל־נְפָשׁוֹת, רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת, הַמְגֻלְגָּלוֹת בּוֹ. וְאַתָּה הָאֵל בְּמִדַּת טוּבְךָ, וּבְחַסְדְּךָ הַגָּדוֹל תָּאִיר לָהֶם בְּאוֹר פָּנֶיךָ, וְתַשְׁלִים בֵּרוּרָם וְתִקּוּנָם. בָּרְכָם טַהֲרֵם. רַחֲמֵי צִדְקָתָךְ. תָּמִיד גָּמְלֵם: (יכוין ר"ת בטי"ר צת"ג)

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבִּזְכוּת הַבְּרָכָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נְבָרֵךְ יִקַּיְמוּ בָּנוּ מַאֲמַר: רְאֵה֣ רֵיחַ֮ בְּנִי֒ כְּרֵיחַ֙ שָׂדֶ֣ה אֲשֶׁר֙ בֵּרְכ֣וֹ יְהוָ֔ה יאהדונהי: וּנְקַבֵּל שֶׁפַע עֶשֶׂר הַבְּרָכוֹת, כַּכָּתוּב: וְיִתֶּן־לְךָ֣ הָאֱלֹהִ֔ים מִטַּ֖ל הַשָּׁמַ֑יִם (חכמה) וּמִשְׁמַנֵּ֥י הָאָ֖רֶץ (בינה), וְרֹ֣ב דָּגָ֔ן (דעת) וְתִירֹ֑שׁ (חסד): יַעַבְדוּךָ עַמִּים (גבורה) וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ לְאֻמִּים (תפארת) הֱוֵה גְּבִיר֙ (נצח) לְאַחֶ֔יךָ (הוד) וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ֖ בְּנֵ֣י אִמֶּ֑ךָ (יסוד), אֹרְרֶ֙יךָ֙ אָר֔וּר וּמְבָרְכֶ֖יךָ בָּרֽוּךְ

(מלכות): יְהִי֤וּ לְרָצוֹן֙ | אִמְרֵי־פִ֣י וְהֶגְיֹ֣ון לִבִּ֔י לְפָנֶ֖יךָ יְהוָ֑ה צוּרִ֖י וְגֹאֲלִֽי: וִיהִי֮ | נֹ֤עַם אֲדֹנָ֨י אֱלֹהֵ֪ינוּ עָ֫לֵ֥ינוּ וּמַעֲשֵׂ֣ה יָ֭דֵינוּ כּוֹנְנָ֣ה עָלֵ֑ינוּ וּמַעֲשֵׂ֖ה יָ֣דֵינוּ כּוֹנְנֵֽהוּ׃

ואח"כ יברך הברכה בשמחה ובכונת הלב

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא חִסַּר בְּעוֹלָמוֹ כְּלוּם, וּבָרָא בוֹ בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת וְאִילָנוֹת טוֹבוֹת, לֵהָנוֹת בָּהֶם בְּנֵי אָדָם׃

ואחר הברכה יאמר בקשה זו

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ, וְתַטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ, וְשָׁם נָקֵיִם מִצְוֹת תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת וְכָל־מִצְוֹת הַתְּלוּיוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר הִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ הִיא אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ, (דברים ח' ז') אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם עֲיָנֹת וּתְהֹמֹת יֹצְאִים בַּבִּקְעָה וּבָהָר: אֶרֶץ חִטָּה וּשְׂעֹרָה וְגֶפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ־זֵית שֶׁמֶן וּדְבָשׁ: כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ׃

אָנָּא יְהוָה, לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, הַגְדֵּל חַסְדְּךָ עִמָּנוּ וְקַיֵּם לָנוּ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ: (ויקרא כ"ו ד') וְנָתַתִּי גִּשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ: וְהִשִּׂיג לָכֶם דַּיִשׁ אֶת־בָּצִיר וּבָצִיר יַשִּׂיג אֶת־זָרַע וַאֲכַלְתֶּם לַחְמְכֶם לָשׂבַע וישבתם וְיִשַּׁבְתֶּם לָבֶטַח בְּאַרְצְכֶם: וְקַיֵּם בָּנוּ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל־יְדֵי יְשַׁעְיָה נְבִיאֶךָ: (ישעיהו ד' ב') בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה צֶמַח יְהוָה לְצֶבִי וּלְכָבוֹד וּפְרִי הָאָרֶץ לְגָאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת לִפְלֵיטַת יִשְׂרָאֵל: וְנֶאֱמַר: (ישעיהו ס"ה כ"א) וּבָנוּ בָתִּים וְיָשָׁבוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים וְאָכְלוּ פִּרְיָם: וְקַיֵּם בָּנוּ אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל־יְדֵי עָמוֹס נְבִיאֶךָ: (עמוס ט' י"ג) הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בַּקֹּצֵר וְדֹרֵךְ עֲנָבִים בְּמֹשֵׁךְ הַזָּרַע וְהִטִּיפוּ הֶהָרִים עָסִיס וְכָל־הַגְּבָעוֹת תִּתְמוֹגָגְנָה: וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבוּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבָנוּ עָרִים נְשַׁמּוֹת וְיָשָׁבוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת־יֵינָם וְעָשׂוּ גַּנּוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פִּרְיהֶם: וְקַיֵּם בָּנוּ אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל־יְדֵי יְחֶזְקֵאל נְבִיאֶךָ: (יחזקאל ל"ו ל') וְהִרְבֵּיתִי אֶת־פְּרִי הָעֵץ וּתְנוּבַת הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֶרְפַּת רָעָב בַּגּוֹיִם: וְנֶאֱמַר: (יחזקאל מ"ז י"ב) וְעַל־הַנַּחַל יַעֲלֶה עַל־שְׂפָתוֹ מִזֶּה | וּמִזֶּה | כָּל־עֵץ־מַאֲכָל לֹא־יִבּוֹל עָלֵהוּ וְלֹא־יִתֹּם פִּרְיוֹ לְחָדָשָׁיו יְבַכֵּר כִּי מֵימָיו מִן־הַמִּקְדָּשׁ הֵמָּה יוֹצְאִים והיו [וְהָיָה] פִּרְיוֹ לְמַאֲכָל וְעָלֵהוּ לִתְרוּפָה׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֵשׁ לָנוּ, שׁוּבָה עָלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ, בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ, בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה, כּוֹנֵן בֵּית־מִקְדָּשְׁךָ עַל

מְכוֹנוֹ, הַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ, שַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ, וְהָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְתוֹכוֹ, וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם, וּלְוִיִּם לְדוּכָנָם, לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם, וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ, בְּשָׁלֹשׁ פְּעָמֵי רְגָלֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה, כַּכָּתוּב: (דברים ט״ז ט״ז) שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים | בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, בָּהָר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְהוָה | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְהוָה נֵלֵךְ: עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָם: יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה־לָּהּ יַחְדָּו: שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי־יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה: כִּי שָׁמָּה | יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד: שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָם יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ: יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ:

אחי״כ יאמרו פתיחת אליהו זכור לטוב וקדיש על ישראל גם נכון לומר ג״כ הבקשה של עלוי הנשמות כנז״ל.

סימן מג

בקשה קודם בדיקת חמץ

אור לי״ד בודקין את החמץ לאור הנר וצריך שיהיה הבודק טהור מטומאת קרי ומתשמיש המטה, אם אפשר לכן נכון לטבול קודם ועם כל זה יעשה נטילת ידים קודם הברכה וכנזכר בפוסקים ז״ל וקודם הברכה יאמר בקשה זו.

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו״ד וְהֵ״א בְּאוֹתִיּוֹת וָא״ו וְהֵ״א בְּיִחוּדָא שְׁלִים, בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, וּבְשֵׁם כָּל־הַנְּפָשׁוֹת וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת הַמִּתְיַחֲסִים אֶל שָׁרְשֵׁי נַפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׁמָתָנוּ וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וְהַקְּרוֹבִים לָהֶם. שֶׁמִּכְּלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וּמִכָּל־פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. דְּכָל־פַּרְצוּף וּסְפִירָה דְּפִרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. **הֲרֵינִי** מוּכָן וּמְזוּמָן לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה דְּרַבָּנָן לְבָדֹק אֶת־הֶחָמֵץ לְאוֹר הַנֵּר בַּחוֹרִין

וּבַסְּדָקִין שֶׁבִּרְשׁוּתֵנוּ בְּלֵיל אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ נִיסָן אֲשֶׁר הוֹרוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ זַ״ל אוֹר לְאַרְבָּעָה עָשָׂר, בְּוֹדְקִין אֶת־הֶחָמֵץ לְאוֹר הַנֵּר לְבַעַר שְׁאֹר וְחָמֵץ הַנִּמְצָא בִּרְשׁוּתֵנוּ בַּחֹרִין וּבַסְּדָקִין כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נָחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. לְתַקֵּן שְׁוֹרֶשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ מִצְוָה זוֹ. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן במצוה זו, עַל כֵּן נְקַוֶּה לָךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהָעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיָדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל, כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ, וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר. וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא־אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רֹפְאֶךָ:

נַר־לְרַגְלִי דְּבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי: שבעה פעמים

לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי: שבעה פעמים

יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: ב׳ פעמים

ואחר כך יברך ויבדוק היטב

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל בִּיעוּר חָמֵץ:

סימן מד

בקשה לאחר בדיקת חמץ

אחר הבדיקה יעשה הביטול והוא מצות עשה דרבנן וקודם הביטול יאמר בקשה זו.

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדָחְלוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו״ד וְהֵ״א בְּאוֹתִיּוֹת וָא״ו וְהֵ״א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה דְּרַבָּנָן לְבַטֵּל שְׁאֹר וְחָמֵץ בְּלֵיל אַרְבָּעָה עָשָׂר בְּחֹדֶשׁ נִיסָן כְּדֵי

לַעֲשׂוֹת נָחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. לְתַקֵּן שׁוֹרֶשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתִּהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ מִצְוָה זוֹ. וְיֵעֶלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בְּמִצְוָה זוֹ. וְאַתָּה הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, עוֹרְרָה אֶת־גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה לִישֵׁעָתָה לָנוּ. וּתְבַטֵּל כּוֹחוֹת הַטֻּמְאָה וְהַקְּלִפָּה וְכָל־אוֹיְבֶיךָ (סמאל) וְכָל־שׂוֹנְאֶיךָ (לילית) מְהֵרָה יִכָּרְתוּ, וּמַלְכוּת זְדוֹן הָרִשְׁעָה מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְכַלֵּם וְתַכְנִיעֵם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן (סמאל) וֶאֱנָחָה (לילית) וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אַתָּה יְהוָֹה לְבַדְּךָ, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט. וְאֶת צָמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ, וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ וְצִפִּינוּ כָּל־הַיּוֹם. יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִּי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָֹה צוּרִי וְגֹאֲלִי: וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

ואח"כ יאמר כל חמירא וכו' בקו"ר שלשה פעמים ויבין משמעות חמירא כולל שאור וחמץ.

סימן מה

בקשה לאחר הביטול

אחר הביטול יאמר בקשה זו

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּתֵּן לָנוּ כֹּחַ וְיִכֹּלֶת וְעֶזֶר וְסִיּוּעַ לְפַשְׁפֵּשׁ בְּנִגְעֵי בָּתֵּי הַנָּפֶשׁ אֲשֶׁר נוֹאָלְנוּ בַּעֲצַת יִצְרֵנוּ הָרַע. אָנָּא יְהוָֹה הַפְרֵד נָא מֵעָלֵינוּ צַד הָרַע שֶׁבַּיֵּצֶר הָרַע וּתְזַכְּכֵנוּ וּתְלַבְּנֵנוּ בְּכֹחַ הַיֵּצֶר הַטּוֹב. הַשִּׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ, וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וּתְרַפֵּא אֶת מָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמֹנָה אֵבָרִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים גִּידִין שֶׁל נַפְשֵׁנוּ וְשֶׁל גּוּפֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל־תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל־מַכְאוֹבֵינוּ וּלְכָל־מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל רוֹפֵא רַחְמָן וְנֶאֱמָן אָתָּה. עָזְרֵנוּ | אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ מֵאסוּר חָמֵץ אֲפִלּוּ מִכָּל־שֶׁהוּא בְּשָׁנָה זוֹ וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה הַבָּאָה עָלֵינוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם אָמֵן. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִּי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָֹה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן מו

בקשה קודם ביעור חמץ

ביום י"ד יקיים מצות הביעור על ידי שריפה והיא מצות עשה מדאורייתא לסברת חד מ"ד וקודם השריפה יאמר בקשה זו.

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדָחְלוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מוּכָן וּמְזוּמָן לְקַיֵּם מִצְוַת בִּעוּר חָמֵץ בִּשְׂרֵפָה לִשְׂרְפוֹ בְּיוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ נִיסָן כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נָחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה וּמְקֻבָּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ מִצְוָה זוֹ שֶׁל שְׂרֵפַת הֶחָמֵץ. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ קִיַּמְנוּ מִצְוֹת פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ. וּתְבַעֵר רוּחוֹת הַטֻּמְאָה וְהַקְּלִפָּה וְכָל־אוֹיְבֶיךָ (סמאל) וְכָל־שְׂוֹנְאֶיךָ (לילית) מְהֵרָה יִכָּרְתוּ, וּמַלְכוּת זְדוֹן הָרִשְׁעָה מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְכַלֵּם וְתַכְנִיעֵם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. עַל כֵּן נְקַוֶּה לָךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהָעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיָדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל, כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ, וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר. וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

ואחר כך ישרוף את החמץ

סימן מז

בקשה לאחר שריפת החמץ

אחר שריפת החמץ ביום י"ד יבטל החמץ וביטול זה הוא מ"ע מדאורייתא וקודם הביטול יאמר בקשה זו.

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדָחְלוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מוּכָן וּמְזוּמָן לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה לְבַטֵּל שְׁאֹר וְחָמֵץ בְּיוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ נִיסָן. כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה: אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תַּשְׁבִּיתוּ שְׂאֹר מִבָּתֵּיכֶם. כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נָחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה וּמְקֻבָּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ מִצְוָה זוֹ שֶׁל בִּטּוּל שְׂאֹר וְחָמֵץ בְּיוֹם זֶה כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בָּהּ. וְאַתָּה הָאֵל הַגָּדוֹל

הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא עוֹרְרָה אֶת־גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה לִישֵׁעָתָה לָנוּ. וּתְבַטֵּל כֹּחוֹת הַטֻּמְאָה וְהַקְּלִפָּה הַנִּקְרָאִים שְׁאֹר וְחָמֵץ, וְכָל־אוֹיְבֶיךָ (סמאל) וְכָל־שׂוֹנְאֶיךָ (לילית) מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ, וּמַלְכוּת זדון הָרִשְׁעָה מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְכַלֵּם וְתַכְנִיעֵם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ.

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ, שָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ, וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ, וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ, וְעוֹלָתָה תִקְפֹּץ פִּיהָ, וְהָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ בָּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְהוָה | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ: יְהִיו לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ויבטל ויאמר כל חמירא וכו' ג"פ

סימן מח

בקשה לאחר ביטול ביום י"ד

אחר הביטול הזה דיום י"ד יאמר בקשה זו

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתרחם עלינו ותשמרינו ותצילנו מאיסור המץ אפילו בכל שהוא שנה זו וכל שנה ושנה כל ימי חיינו. וכשם שביערנו החמץ. מרשותינו היום הזה כן תזכנו ותסייענו ותעזרנו ותאמצנו לבער היצר הרע מקרבנו. אנא ה' הפרד נא מעלינו צד הרע שביצר הרע ותזככינו ותלבנינו בכח היצר הטוב ותזכנו לזכך נפשנו ולהאיר בה ולהוסיף בה כח והארה גדולה ולהתקשר למעלה בקדושה עליונה ותמיד תשרה ותחול עלינו קדושה העליונה. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, תן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, שַׂמֵּחַ נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, ותעזרנו על דבר כבוד שמך ותמלא משאלות לבנו לטובה לעבודתך אמן. יְהִיו לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן מט

נוסח סדר לפסח שחל להיות בשבת

כתוב בסידור רבינו הרש"ש ז"ל כשחל פסח בשבת יניח י"ב מצות כמו כל שבת ובכללם הגי השמורות ויהיו מן הארבעה האמצעיים. וכשיהתוך המצה לשנים ביחץ ישים אחרת שלימה במקומה וכשירצה לברך המוציא יקח שני מצות האמצעיים העליונים ושכנגד היו"ד בימין. ושכנגד הוא"ו בשמאל ויחבר אחוריהם בייתה ופניהם חוצה וביניהם הפרוסה. ובעודם בידו ובלקיחתם ומברך עליהם יהיו מונחים ע"ג התחתונות שהם שני ההי"ן שהם הנקבות להשפיע עליהם ויברך ברכת המוציא בכוונה כמו בחול. אלא שבמלת לחם יכוין להשפיע שפע והארה מי"ב אותיות דשלשה הויו"ת די"ב נימין וכו':

ובעוד שני המצות האלו שבידו מונחים כנגד השנים התחתונים יבצע מכל אחת כזית סוד יו"ד דהוי"ה ויאכלם הוא ויבצע עוד מכל אחת כזית ששניהם הוא כביצה סוד יו"ד דאדנ"י ויתן לאשתו ויכוין לחבר ולשלב הוי"ה ואדנ"י (י"את"דו"נה"י) ואח"כ יתן לשאר המסובין ויאכל ויכוין להשפיע מזווג דחו"ב וכו'. ויאכל די צורכו ואע"פ שאוכל יותר מהצורך אינו הולך לחיצונים אלא הכל נבלע באברים עכ"ל.

א"ה מדברים אלו שכתב רבינו הרש"ש ז"ל בסידור הנז' משמע אם חל פסח בשבת שצריך להניח י"ב ככרות לא סגי לסדרם ולהניחם על השולחן בשעת קידוש בלבד אלא צריך שיהיו מונחים ומסודרים עד שעת ברכת המוציא ואכילת מצה כדי שיעשה ברכת המוציא על שתים העליונות שבארבעה האמצעים:

גם נראה דאין צריך להיות כל הי"ב ככרות מאלו המצות שאפאום בערב פסח לשם מצת מצות שאוכלים מהם החיוב בליל פסח אלא רק שלשה מהם יהיו מן המצות שנאפו לשם מצת מצוה ויניחם שתים המה שתים דימין של האמצעיים ואחת תהיה עליונה בשתים דשמאל של האמצעיים. וכאשר עושה יחץ לוקח מצה התחתונה שבשתים דימין ומצניע חלק הגדול לאפיקומן וחלק הקטן מניחו בקערה שיש בה שלשה מצות וזרוע וביצה וכו' ולוקח מצה אחת שלימה מן שלשה מצות אלו שבקערה ומניחו במקום הפרוסה תחת מצה העליונה שבאמצעיים כדי שיהיו שתים העליונים בימין האמצעיים וזו הפרוסה יניחה בקערה במקום אותה השלימה שנטלה מן הקערה. ונמצא בכל קריאת ההגדה עד שעת אכילת מצה מונח על השלחן י"ב ככרות וגם הקערה מסודר בתוכה מצות וזרוע וביצה וכו' כרשום בספרי ההגדה וכל זה הוא כשחל פסח בשבת כדי שיברך המוציא על שתים העליונות האמצעיים אשר בי"ב ככרות.

וכשיגיע זמן ברכת המוציא לאכול מצה לא יברך המוציא ואכילת מצה על המצות אשר בקערה הסדורה הנז' אלא יברך המוציא על אותם האמצעיים אשר בי"ב ככרות ויקח שתים העליונות

שבארבע אשר באמצע ויקח הפרוטה מן הקערה ויניחנה בתוכם. ונמצא שיש שלשה בידו שהם שתים שלימות ואי חצי ככר שהוא הפרוטה אוחזו ביניהם. ויברך ברכת המוציא בעודו אוחז בשתים השלימות וישמיט האחת השלימה וישאר בידו רק השלימה העליונה והפרוטה שהיא החצי ככר הנז' ויברך על אכילת מצה ויבצע מכל אחת מהן כזית ויכוין שהוא כנגד יו"ד דשם הוי"ה וזה הוא לאכילתו ויבצע עוד כזית מכל אחת ויכוין כי צרוף שניהם הוא שיעור ביצה שהוא כנגד יו"ד דשם אדנ"י ויתנה לאשתו ואח"כ יתן לכל המסובים כנז' זה הוא העולה מדברי רבינו הרש"ש ז"ל לעשות כשחל פסח בשבת.

אבל כשחל פסח בחול מנהגינו לברך המוציא ואכילת מצה על שלשה מצות אשר בסדר הקערה ורק בעת הקידוש נניח על השלחן ד' ככרות כדין שאר יו"ט.

סימן נ

קדש

בקשה קודם הקידוש

קודם קידוש יאמר בקשה זו

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ. בְּדָחִילוּ וּרְחִימוּ. וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ. לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וֵה"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וֵה"א. בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. וּבְשֵׁם כָּל־הַנְּפָשׁוֹת. וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וְהַקְּרוֹבִים לָהֶם. שֶׁמִּכְלָלוֹת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וּמִכָּל־פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. דְּכָל־פַּרְצוּף וּפַרְצוּף. הִנֵּה אָנֹכִי מוּכָן וּמְזֻמָּן לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה שֶׁל קִידּוּשׁ (שַׁבָּת ו)יוֹם טוֹב שֶׁל חַג הַמַּצּוֹת. וּלְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה דְּרַבָּנָן לְקַדֵּשׁ עַל הַיַּיִן. וּלְשִׁתּוֹת כּוֹס רִאשׁוֹן מֵאַרְבַּע כּוֹסוֹת יַיִן שֶׁתִּקְּנוּ חֲכָמִים בְּלֵיל חַג הַמַּצּוֹת. כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרִי וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאִי. לְתַקֵּן שׁוֹרֶשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן. וּלְהַעֲלוֹת מַיִין נוּקְבִין מִבֵּירוּרֵי אוֹרוֹת וְכֵלִים הָרְאוּיִם לְהִתְבָּרֵר עַל־יְדֵי מִצְוָה זוֹ בַּלַּיְלָה הַזֹּאת. וְיַעֲלוּ הַמַּיִין נוּקְבִין מִמַּדְרֵגָה לְמַדְרֵגָה עַד רוּם הַמַּעֲלוֹת. וְיִמָּשְׁכוּ אוֹרוֹת הַמּוֹחִין מֵרוּם הַמַּעֲלוֹת. מִמַּדְרֵגָה לְמַדְרֵגָה כְּפִי הַסֵּדֶר הָרָאוּי לְהִמָּשֵׁךְ בַּלַּיְלָה הַזֹּאת עַל־יְדֵי מִצְוָה זוֹ. וְיִהְיוּ נַעֲשִׂים כָּל־הַזִּוּוּגִים הָעֶלְיוֹנִים הָרְאוּיִם לִהְיוֹת בַּלַּיְלָה הַזֹּאת בָּעוֹלָמוֹת הַקְּדוֹשִׁים:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכֹל הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכֶוֶן בַּעֲלִיַּת הַמַּיִין נוּקְבִין. וּבְהַמְשָׁכַת אוֹרוֹת הַמּוֹחִין. וּבְהַמְשָׁכַת

שֶׁפַע כָּל־הַזִּוּוּגִים הַקְּדוֹשִׁים. וּבְכָל־שֵׁמוֹת הַקּוֹדֶשׁ שֶׁרָאוּי לְכַוֵּן בְּמִצְוָה זוֹ בַּלַּיְלָה הַזֹּאת. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בַּכּוֹס וּבַחֲמִשָּׁה אֻצְבְּעוֹת הַיָּד הָאוֹחֲזִים בּוֹ. וּבַיַּיִן שֶׁבְּתוֹכוֹ וּבְמִזִּיגָתוֹ בְּמָיִם. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בְּבִרְכַּת הַקִּדּוּשׁ מִתְּחִילָה וְעַד סוֹף. וְכְאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בְּשִׁתְיָה שֶׁל הַיַּיִן דְּכוֹס רִאשׁוֹן מֵאַרְבַּע כּוֹסוֹת שֶׁתִּקְּנוּ חֲכָמִים בַּלַּיְלָה הַזֹּאת. וְכְאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בְּמַעֲשֶׂה. וְדִבּוּר. וְכַוָּנָה. וּמַחֲשָׁבָה. וּרְעוּתָא דְּלִבָּא. וְיִתְקְנוּ כָּל־נְפָשׁוֹת רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת חַיּוֹת יְחִידוֹת דִּכְלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וְכָל־פִּרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה דְּכָל־פַּרְצוּף וּסְפִירָה. וְיִתְיַחֲדוּ אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת הַוָ"ה. שֶׁהֵם נָפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה חַיָּה יְחִידָה דִּכְלָלוּת וּפְרָטוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. בִּיחוּדָא שְׁלִים. אֲשֶׁר בָּהֶם יִתְפַּשֵּׁט שֶׁפַע אוֹר אֵין סוֹף. וּמִשָּׁם יִמָּשֵׁךְ שֶׁפַע וּבְרָכָה רַבָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. לְזַכֵּךְ נַפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ שֶׁיִּהְיוּ רְאוּיִים לְעוֹרֵר מַיִן נוּקְבִין. וְיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

סימן נא

ורחץ כרפס יחץ

ורחץ קודם שיעשה נט"י בשביל טיבול הכרפס יאמר

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ. בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ. וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ. לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א. בִּיחוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מוּכָן וּמְזֻמָּן לְקַיֵּם מִצְוָה דְּרַבָּנָן לְרָחוֹץ יָדַי קוֹדֶם טְבִילַת הַכַּרְפַּס בְּמַשְׁקֶה. כַּאֲשֶׁר תִּקְּנוּ חֲכָמִים זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה בְּלֵיל חַג הַמַּצּוֹת. כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרִי וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאִי. לְתַקֵּן שׁוֹרֶשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן. וְיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

כרפס ואחר שירחץ קודם שיעשה טיבול הכרפס יאמר

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ. בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ. וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ. לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א. בִּיחוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מוּכָן לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה דְּרַבָּנָן לֶאֱכוֹל כַּרְפַּס בַּלַּיְלָה הַזֹּאת וּלְטַבְּלוֹ בְּמַשְׁקֶה. כְּמוֹ שֶׁתִּקְּנוּ חֲכָמִים זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה. כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרִי וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאִי. לְתַקֵּן שׁוֹרֶשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ

כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכֹל הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בַּבְּרָכָה וּבָאֲכִילָה שֶׁל הַכַּרְפַּס בַּלַּיְלָה הַזֹּאת. וַהֲרֵינִי מְכַוֵּן לְפָטוֹר בִּבְרָכָה זוֹ שֶׁאָבָרֵךְ עַל הַכַּרְפַּס גַּם אֶת אֲכִילַת הַמָּרוֹר אֲשֶׁר אוֹכַל בַּלַּיְלָה הַזֹּאת. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה:

יחץ קודם שיעשה מצות יחץ יאמר

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ. בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ. וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ. לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א. בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מוּכָן לְקַיֵּם בַּלַּיְלָה הַזֹּאת שֶׁל חַג הַמַּצּוֹת. מִצְוַת יַחַץ בְּצוּרַת "ה". בַּמַּצָּה הַשְּׁנִיָּה הָרוֹמֶזֶת לַבִּינָה שֶׁהִיא בְּסוֹד "ה". וַהֲרֵינִי מְחַבֵּר חֵלֶק הַדָּל"ת הָרוֹמֵז לַמַּלְכוּת. עִם הַמַּצָּה הָרִאשׁוֹנָה הָעֶלְיוֹנָה הָרוֹמֶזֶת לַחָכְמָה הַנִּקְרֵאת יו"ד. וְכִכְתוּב יְהוָֹה בְּחָכְמָה יָסַד־אֶרֶץ. וַהֲרֵינִי מַצְנִיעַ חֵלֶק הַוא"ו לַאֲפִיקוֹמָן. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בְּמִצְוָה זוֹ. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

סימן נב

מגיד

אח"כ יאמר ההגדה שהיא סיפור יצ"מ והוא מ"ע מן התורה וצריך לאומרה בקול רם בסוד קול ודבור

ותחלה יאמר בקשה זו

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ. בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ. וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ. לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א. בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. וּבְשֵׁם כָּל־הַנְּפָשׁוֹת וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וְהַקְּרוֹבִים לָהֶם שֶׁמִּכְּלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וּמִכָּל־פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה דְּכָל־פַּרְצוּף וּסְפִירָה. הִנֵּה אָנֹכִי מוּכָן וּמְזֻמָּן לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֹּאת שֶׁהִיא לֵיל חַג הַמַּצּוֹת. כְּמוֹ שֶׁצִּוָּנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָֹה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם. כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרִי וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאִי. לְתַקֵּן שׁוֹרֶשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ מִצְוָה זוֹ שֶׁל סִפּוּר יְצִיאָתֵנוּ מִמִּצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֹּאת. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בְּמַעֲשֶׂה וְדִבּוּר וְכַוָּנָה וּמַחֲשָׁבָה וּרְעוּתָא דִלְבָּא. וִיתוּקְנוּ כָּל־נְפָשׁוֹת רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת חַיּוֹת יְחִידוֹת שֶׁל כָּלְלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וְשֶׁל כָּל־פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה דְּכָל־פַּרְצוּף וּסְפִירָה. וְיִתְיַחֲדוּ אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת הַוָ"יה. שֶׁהֵם נָפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה חַיָּה יְחִידָה. דִּכְלָלוּת וּפְרָטוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. בִּיחוּדָא שְׁלִים (יהו"ה) אֲשֶׁר בָּהֶם יִתְפַּשֵּׁט שֶׁפַע אוֹר אֵין סוֹף בָּרוּךְ הוּא. וּמִשָּׁם יִמָּשֵׁךְ שֶׁפַע וּבְרָכָה רַבָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת לְזַכֵּךְ נַפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ שֶׁיִּהְיוּ רְאוּיִים לְעוֹרֵר מַיִן נוּקְבִין.

וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

ואח"כ ילמדו דהגדה בקול רם

סימן נג

בקשה לנטילת ידים של סעודה

בסוף ההגדה ישתה כוס שני וקודם שישתה יאמר

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ. בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ. וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ. לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וֶה"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וֶה"א. בִּיחוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מוּכָן וּמְזֻמָּן לְשִׁתּוֹת יַיִן שֶׁל כּוֹס שֵׁנִי מֵאַרְבַּע כּוֹסוֹת שֶׁתִּקְּנוּ חֲכָמִים זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה בְּלֵיל חַג הַמַּצּוֹת. שֶׁכֻּלּוֹ־אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם הוּא מִצְוָה בִּפְנֵי עַצְמָהּ. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

וישתהו בהסיבה ואח"כ יקיים מצות נט"י כהלכתא ויאמר קודם בנטילה כל אשר מסודר (לעיל דף ג' ס"א) בנט"י של אכילה בכל יום. ואח"כ יקיים מצות אכילת מצה שהיא מדאורייתא על כן קודם נטילת ידים יוסיף לומר בקשה זו.

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ. בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ. וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ. לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וֶה"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וֶה"א. בִּיחוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. וּבְשֵׁם כָּל־הַנְּפָשׁוֹת. וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וְהַקְּרוֹבִים לָהֶם. שֶׁמְּכֻלָּלוֹת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וּמִכָּל־פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. דְּכָל־פַּרְצוּף וּסְפִירָה. הִנֵּה אָנֹכִי מוּכָן וּמְזֻמָּן לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה לֶאֱכוֹל מַצָּה בַּלַּיְלָה הַזֹּאת שֶׁל חַג הַמַּצּוֹת. כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה בָּעֶרֶב תֹּאכְלוּ מַצֹּת. וַהֲרֵינִי מוּכָן

לְקַיֵּם מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה דְלֹא יֵאָכֵל חָמֵץ. וּמִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה דְכָל־מַחְמֶצֶת לֹא תֹאכֵלוּ. וּמִצְוַת לְפָרוֹשׁ מֵאֲכִילַת חָמֵץ. שֶׁנֶּאֱמַר שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ. וְלָאו הַבָּא מִכְּלַל עֲשֵׂה עֲשֵׂה. וּמִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה שֶׁלֹּא לֶאֱכוֹל תַּעֲרוֹבֶת חָמֵץ. וּמִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה דְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ חָמֵץ וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר. וּמִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה דְשְׂאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבָתֵּיכֶם. כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. כְּדֵי לְתַקֵּן שׁוֹרֶשׁ מִצְוֹת אֵלּוּ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן.

ויהי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ מִצְוָה זוֹ שֶׁל אֲכִילַת מַצָּה בַּלַּיְלָה הַזֹּאת. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בְּמַעֲשֶׂה וְדִבּוּר וְכַוָּנָה וּמַחֲשָׁבָה וּרְעוּתָא דִלְבָּא. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

רבון עלמא טיבו סגי עבדת עם עמך יִשְׂרָאֵל דאתרעית בהו בלחודייהו. ועבדת לון עמא יחידאה בעלמא וקרית לון גוי אחד. ויהבת לון אורייתא דקשוט. ופקדת לון בכמה פקודין לאתעטרא בהו. ויהבת לון חילא למעבד רעותך ובאתערותא דילהון לתתא במלין ובעובדא יתער חילא לעילא:

רבון עלמא אנן בעינן לאשתדלא ביקרך. יהא רעוא קמך למיהב לן חילא לאתערא ביקרך ולמעבד רעותך ולסדרא כלא כדקא יאות. ואף על גב דלית אנן ידעי לשוואה רעותא ולבא לתקנא כולא יהא רעוא קמך דתתרעי בעובדא דילן ותתקין תקונא דלעילא כדקא יאות. ותחשב לן כאלו אשתדלנא ביקרך כרעותך לסדרא כלא כדקא יאות. ועל דא צלי קמך דוד מלכא משיחא ואמר. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: כוננה ואתקין תיקונא לעילא כדקא יאות. עלינו אע"ג דלית אנן ידעי לשוואה רעותא אלא עובדא בלחודוי מעשה ידינו כוננה למאן דההוא דרגא דאצתריך לאתתקנא כוננה בחיבורא חדא באבהו למהוי מתתקנא בהון בהאי עובדא כדקא יאות. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

ואז יטול ידיו ויברך ענט"י ויקיים מצות אכילת מצה ויבצע כתקונה כאמור לעיל ואחר אכילת מצה יקיים מצות אכילת מרור והיא מצוה דרבנן וג"כ יאמר תחלה ליקבה"ו וכו' ואחר אכילת כזית מרור שהוא תשעה דרה"ם יקיים מצות הכורך, וידוע כי הכורך בזה"ז אינו אלא זכר בעלמא

מדרבנן ואינו כשאר מצות דרבנן אלא זכר בעלמא ומ״מ יזהר בו לאכלו בשמחה ואח״כ יאכל תבשיל לכבוד יו״ט ונהגו לאכול ביצה ג״כ זכר לקרבן חגיגה:

סימן נד
שלחן עורך
לימוד לסעודה

בתוך הסעודה יזמר וישורר בקול נעים דברים אלו לקוחים ומלוקטים מספר הזוה״ק דברים כהווייתן ממש והם דברים אשר לצד עלאה ימללו:

שְׁלָמָא עֲלָךְ יוֹמָא טָבָא קַדִּישָׁא. שְׁלָמָא עֲלָךְ חַגָּא קַדִּישָׁא. שְׁלָמָא עֲלָךְ אוּשְׁפִּיזָא קַדִּישָׁא. אַנְתְּ הוּא מִקְרָא קוֹדֶשׁ. זַמִּין אַנְתְּ לְהַהוּא אֲתַר דְּאִקְרֵי קוֹדֶשׁ. לְאִתְעַטָּרָא בֵּיהּ וּלְאִשְׁתְּאָבָא בֵּיהּ. וְתִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּכַּח בָּךְ חֶדְוָתָא. הָא אַנְתְּ שָׁאִיב מֵהַהוּא עָמִיקָא דַּעֲמִיקָתָא. דְּנַהֲלִין וּמַבּוּעִין נַפְקִין מִנֵּיהּ. הָא יִשְׂרָאֵל דְּאִתְקְרוּן קוֹדֶשׁ מְקַבְּלִין לָךְ בְּאַנְפִּין נְהִירִין. בְּחֶדְוָתָא וּבְתֶשְׁבַּחְתָּא. מְזַמְּנִין לָךְ מְתַקְּנִין לָךְ סְעוּדְתָא יְתֵירָא. מְסַדְּרִין פִּתּוֹרֵי מְתַקְּנֵי גַּרְמַיְהוּ בְּמָאנֵי יְקָר. חֲדָאן וּמְשַׁבְּחִין שְׁבָחָא לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:

חַגָּא דְּפִסְחָא דְּרוֹעָא יְמִינָא. כַּמָּה חָבִיב אַנְתְּ וְיַקִּיר. בָּךְ נַפְקוּ יִשְׂרָאֵל מֵרְשׁוּתָא אַחֲרָא וְעָאלוּ בִּרְשׁוּתָא קַדִּישָׁא. בָּךְ כְּתִיב שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבָתֵּיכֶם. הַאי לַחְמָא אִקְרֵי מַצָּה בְּגִין דְּקָא מְשַׁחֲדֶת וּמַבְרַחַת לְכָל סִטְרִין בִּישִׁין וְעָבִיד בְּהוּ קְטָטָה. כְּגַוְנָא דְּשַׁדֵּי דְּמָזוּזָה דְּמַבְרַחַת לְשֵׁדִים וּמַזִּיקִים דְּתַרְעָא. אוֹף הָכִי אִיהִי מַבְרַחַת לְכָל סִטְרִין בִּישִׁין וְעָבִיד קְטָטָה בְּהוּ. כַּמָּה חֲבִיבִין יוֹמִין דִּילָךְ דְּאִינּוּן יוֹמֵי חֶדְוָתָא. אִינּוּן יוֹמִין דְּסַלְקִין לִיקָרָא עִלָּאָה. בָּךְ חַדָּאן יִשְׂרָאֵל בְּחֶדְוָתָא דְּפוּרְקָנָא דְּמָארֵיהוֹן. בָּךְ מְשַׁבְּחִין יִשְׂרָאֵל גְּבוּרְתֵּיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבְדָא יָהֲבֵי חֵילָא לְעֵלָּא. בָּךְ חָדֵי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּסִפּוּרָא דְּשִׁבְחָא דִּילְהוֹן. בָּךְ אָכְלִין יִשְׂרָאֵל מֵיכְלָא דְּאַסְוָתָא. בָּךְ אָכְלִין מַצָּה דְּאִיהִי אַסְוָתָא לְמֵיעַל וּלְמִנְדַּע בְּרָזָא דְּמְהֵימְנוּתָא דָּא אִיהוּ נָהֳמָא דְּאֶחְכִּימוּ בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל חָכְמְתָא עִלָּאָה דְּאוֹרַיְיתָא וְעָאלוּ בְּאָרְחָהָא. בָּךְ יִשְׂרָאֵל כֻּלְּהוּ צְרִיכִין לְמֶהֱוֵי שְׁמוּרִים וּנְטוּרִים מֵחֵמֶץ וּשְׁאוֹר בְּכָל שֻׁהוּא. וְכָל מַאֲכָלִין וּמַשְׁקִין כֻּלְּהוּ נְטוּרִין. עֲלָךְ כְּתִיב אֶת־חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר׃ תשמור סטרא דקודשא דבעי בר נש לנטרא ליה. אֶת־חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר׃ האי איהו אתר דאקרי שמור. בָּךְ כְּתִיב וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַמַּצּוֹת׃ הא מצה דלגו שמורה. ואינון שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך ואתמר עלייהו

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַמַּצוֹת. מצה איהי שמורה ובעלה דאיהו וא"ו וביה אתעביד מצוה. בך שותין יִשְׂרָאֵל ארבע כסי דחמרא ברזא דחירותא. דכל חד וחד מנייהו איהו מצוה באפי נפשה. בך גומרין ההלל בליליא מה דלא אשתכח הכי בשאר זמני וחגי. בך אשתכח רבו יתיר כְּדְכְתִיב וַתִּרְבִּי וְתִגְדְּלִי וַתָּבֹאִי בַּעֲדִי עֲדָיִים. בך אשתכח זווגא דסיהרא בנהירו דשמשא בשלימו. בך אתערו קדושי מלכא. בְּךְ כְּתִיב לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא לַיהוָה דזווגא קדישא והוא שמורים בכלא. בך זווגא עלאה מסטרא דלעילא אתער ואשתכח. בך קטיל קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כל אינון בוכרין דסטרא אחרא. בך נטיר קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לישראל כאבא על בנין. בך הוא ביטולא דע"ז ואסתלק קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא ביקריה. בך אתכפיין כל חילין דסט"א. בך אחזי קכ"ה חילא, בך אתקיימו כל זמנין וחגין ושבתין. ובגין דא כולהו דוכרנא להאי ניסא דעבד בך קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בך הוה נהיר ליליא כיומא דתקופא דתמוז וחמא כל עמא עובדוי דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָדָא הוּא דִכְתִיב וְלַיְלָה כַּיּוֹם יָאִיר כַּחֲשֵׁיכָה כָּאוֹרָה. בך פרסומי ניסא דלא הוה כהאי מיומא דאתברי עלמא. בך אתרעי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בישראל לאתדבקא אינון ביה ולמהוי אינון חולקיה כְּדִכְתִיב כִּי חֵלֶק יְהוָה עַמּוֹ. בך עאלו יִשְׂרָאֵל בקיומא דאות קדישא. בך הוה רשים על פתחא בישראל רשימא דמהימנותא, בך יהב קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לישראל קשורא מאתר עלאה ברשותא דמהימנותא. בך אפיק קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לישראל מארעא דמצרים ואסי לון מתבירו דגרמיהון ומתבירו דרוחיהון כְּדִכְתִיב וַיהוָה הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם, לַנְחֹתָם הַדֶּרֶךְ וכל ארחין הוו טלקין ריחין דאסוותא ועאלין לגופייהו ואתסיין. והוו שמעין קל תושבחן ושירין דאוכלסין ורתיכין קדישין דארימו קמי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא והוו חדאן ונייחין ברוחיהון:

חגא דפסחא כמה חביב אנת ויקיר. הא אנת קאים בירחא דניסן דביה אתעבידו נסין רברבין לישראל. והא איהו זמנין למעבד ביה נסין רברבין לישראל בפורקנא בתראה. כמה זכאה האי ירחא דביה הוה ביטולא דע"ז. ביה שליטו יִשְׂרָאֵל על דהלא דמצראי ואלהא דילהון דאקרי תועבת מצרים. בגין דמצראי הוו פלחין למזל טלה ובגין דא פלחין לאימרא. ובגין דא מני קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לישראל. ויקחו להם איש שה לבית אבות שה לבית. ואשליט לון עליה ותפשי ליה תפיש בתפישה דילהון. ואמר

קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מבעשור לחודש סיבו דחלא דמצראי ותפשו ליה. ויהא אסיר ותפיש בתפישה דילכון יומא חד ותרין ותלת. וביומא רביעאה אפיקו ליה לדינא ואתכנשו עליה. ובשעתא דמצראי הוו שמעין קל דחלא דילהון. דתפיש בתפישה דישראל ולא יכלין לשזבא ליה: הוו בכאן והוה קשיא עלייהו כאילו גרמייהו אתעקידו לקטלא. ואמר קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לישראל יהא דא תפיש ברשותייכו יומא בתר יומא ארבעה יומין. בגין דיחמון יתיה מצראי תפיש. וביומא רביעאה אפיקו ליה לקטלא ויחמון ליה מצראי היך אתון עבדין ביה דינא. ודא קשיא להו מן כל מכתשין דעבד לון קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. כד יחזון אינון דינין דעבדין יִשְׂרָאֵל בדחליהון דמצראי. לבתר דקטלין ליה דיינין ליה בנורא. דִכְתִיב פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ. ואמר קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אל תאכלו ממנו נא. דלא יימרון ברעותא ובתיאובתא דדהלא אכלין ליה הכי. אלא אתקינו לי צלי ולא מבושל. דאילו מבושל יהא טמיר ולא יחמון ליה. אלא תיקונא דיליה דיחמון ליה הכי מתוקדא בנורא בגין דריחיה נודף. ותו רישיה עליה כפוף על קרסלוי. דלא יימרון דחיה או מלה אחרא הוא. אלא דישתמודעון ליה דאיהו דחלא דילהון ותו דלא ייכלון ליה בתיאובתא אלא על שבעא ארח קלנא ובזיון ותו ועצם לא תשברו בו אלא דיחמון גרמוי רמאן בשוקא ולא יכלין לשזבא ליה. וְעַל דָּא כְּתִיב וּבֵאלֹהֵיהֶם עָשָׂה יְהוָה שְׁפָטִים דינין סגיאין. ותו ומקלכם בידכם ולא חרבא ורומחא ושאר מאני קרבא.

חגא דפסחא דרועא ימינא. בך אתאחדו ואתקשרו יִשְׂרָאֵל בקשורא דשמא קדישא ונפקו מרשותא אחרא. דהא בארבע עשר לירחא מתקני גרמייהו ומבערי חמץ מבינייהו ועיילו ברשותא קדישא. בך מתעטרי חתן וכלה בעטרוי דאימא עלאה דבגין דא בעי בר נש לאחזאה גרמיה דאיהו בר חורין. בך זווגא קדישא בליליא קמאה אשתכח בכל סטרין. וזווגא הוא בארבע קשרין דאינון ארבע דרגין ולא מתפרשי דא מן דא. ועל דא אנן בחדוותא דלהון אתערנא למשתי ארבע כסי דחמרא. ובעינן למעבד שלמא בכלא. ולמחדי בהאי ליליא בגין דחדוותא הוא לעילא ותתא. ועוד דבעינן למשתי ארבע כסי לקבל ארבע גאולות. זכאה האי חגא דביה אשתלים סיהרא בכולא וירתא שבעין ותרין שמהן קדישין בתלת סטרין בילאו"א.

ובתוך הסעודה על השולחן ישורר פזמון זה סימנו מן אות א׳ עד יו״ד:

אסדר שבחא. לאלה כל רוחא. די עבד רווחא. לבנין קדישין.

בידא תקיפא. וחרבא שליפא. דן עמא חציפא. וכל זיני חרשין.

גלי לן נסוהי. עבד לן אתוהי. אחזי לן תימהוהי. דאינון תקיפין.

דכרין יהודאי. ית מופתין סגיאי. מחא ית מצראי. בי׳ מכתישי.

הריס ית קרוויהון. אביד ית גיתהון. שצא ית טפליהון. וגברין ונשין.

ואפיק ית עמיה. אמשיך לון רחמי. עבד בדיל שמיה. נהיר לון חמישין.

זכות אבהתנא. הוא אגין עלנא. דחס רחמנא. על רוחין ונפשין.

חמאן בני עמא. תוקפא דרב עלמא. כד בזע ית ימא. בזעין נפישין.

טבע ית מצראי. במיין סגיאי. נחתי לעומקאי. במאנין ולבושין.

ישפר האי שבחא. קודם אלה רוחא. וישלח משיחא. לבנין קדישין.

צפון

אחר שיגמור לאכול סעודתו אז יאכל כזית מחצי המצה שהצפינו לאפיקומן בהסיבה (ונכון לאכול שתי זיתים).

ברך

יברך ברכת המזון ואח״כ ישתה כוס ג׳.

הלל

נרצה מוזגין כוס ד׳ וגומרין ההלל ומתחיל שפוך וכו׳ והלל הגדול וגומר כסדר שכתוב במחזורים:

סימן נה

לליל ז׳ של פסח

בליל שביעי של פסח יאמר על השולחן לשון זה מלוקט מזוהר הקדוש בקול נעים ושמחת הלב.

שְׁלָמָא עֲלָךְ יוֹמָא טָבָא קַדִּישָׁא. שְׁלָמָא עֲלָךְ חַגָּא קַדִּישָׁא. שְׁלָמָא עֲלָךְ אוּשְׁפִּיזָא קַדִּישָׁא. אַנְתְּ הוּא מִקְרָא קוֹדֶשׁ. זַמִּין אַנְתְּ לְהַהוּא אֲתַר דְּאִקְרֵי קוֹדֶשׁ. לְאִתְעַטָּרָא בֵּיהּ וּלְאִשְׁתְּאֲבָא בֵּיהּ. וְתִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּכַּח בָּךְ חֶדְוָתָא. הָא אַנְתְּ שָׁאִיב מֵהַהוּא עַמִּיקָא דַּעֲמִיקָתָא. דְּנַחֲלִין וּמַבּוּעִין נַפְקִין מִנֵּיהּ. הָא יִשְׂרָאֵל דְּאִתְקְרוּן קוֹדֶשׁ מְקַבְּלִין לָךְ בְּאַנְפִּין נְהִירִין. בְּחֶדְוָתָא וּבְתֶשְׁבַּחְתָּא. מְזַמְּנִין לָךְ מְתַקְּנִין לָךְ סְעוּדָתָא יְתֵירָא. מְסַדְּרִין פִּתּוֹרֵי מְתַקְּנֵי גַּרְמַיְהוּ בְּמָאנֵי יְקָר. חֲדָאן וּמְשַׁבְּחִין שְׁבָחָא לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:

חגא דפסחא כמה חביב אנת ויקיר. זכאה איהו יומא שביעאה דילך דביה עביד קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נסין רברבין על ימא. ביה כְּתִיב יְהוָה יִלָּחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן: תַּחֲרִישׁוּן

ודאי משום דהא אתערותא דלעילא הוא. דהא אבהן אקדימו וזכותא דילהון קאים קמיה קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא ועל דא אמר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ֙ הִתְיַצְּבוּ֔ וּרְאוּ֙ אֶת־יְשׁוּעַ֣ת יְהוָ֔ה. לית לכו לאגחא קרבא דהא קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יגיח קרבא בגיניכון. זכאה האי יומא דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עביד ביה ניסא גו ניסא כְּדִכְתִיב קָפְאוּ֙ תְּהֹמֹ֔ת בְּלֶב־יָ֖ם: והוו אזלין יִשְׂרָאֵל מיבשתא בגו ימא הָדָא הוּא דִכְתִיב וַיָּבֹ֣אוּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֗ל בְּתוֹךְ֙ הַיָּ֔ם בַּיַּבָּשָׁ֑ה. זכאה האי יומא דאתעביד ביה קריעת ים סוף. דהא קריעת ים סוף בעתיקא תליא. וְעַל דָּא כְּתִיב וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה מַה־תִּצְעַ֖ק אֵלָ֑י. דהא בעתיקא תליא כולא. דביה שעתא אתגלי עתיקא קדישא ואשתכח רעווא בכלהו עלמין עלאין. כדין נהירו דכלא אתנהיר. וכד אתנהיר כולא כחדא עבד ימא נימוסין:

זכאה האי יומא דחמאן יִשְׂרָאֵל לשלטנא ממנא דמצראי דאעבר ליה קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בנהר דינור בשפתא דימא רבא. כְּדִכְתִיב וַיַּ֣רְא יִשְׂרָאֵל֮ אֶת־מִצְרַ֣יִם מֵת֒ עַל־שְׂפַ֣ת הַיָּ֔ם. והא שלטנותא דלתתא ושלטנותא דלעילא דאחידן בהו אתמסרו בההוא ימא רבא ושלטנותא רבא למעבד בהו נוקמין. דביה בלילא אתער גבורא תקיפא דִכְתִיב ביה וַיּוֹלֶךְ֩ יְהוָ֨ה | אֶת־הַיָּ֜ם בְּר֣וּחַ קָדִ֗ים עַזָּה֙ כָּל־הַלַּ֣יְלָה. ובההוא זמנא אתמסרו בידא דמטרוניתא קדישא. כל אינון אוכלוסין דמצראי דלתתא וכל אינון שולטנין דילהון דלעילא למעבד בהו נוקמין סוּס וְרֹכְבֹ֖ו רָמָ֥ה בַיָּֽם. בים סתם לעילא ותתא:

זכאה האי יומא דאמרו ביה משה ובני יִשְׂרָאֵל שירתא על ימא. האי שירתא קיימא לדרי דרין. ולא תתנשי מינן לעלמין. דנזכי לשבחא ביה ביומוי דמלכא משיחא בחדוותי דכנסת יִשְׂרָאֵל בְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הָדָא הוּא דִכְתִיב וַיֹּאמְרוּ֙ לֵאמֹ֔ר. לאמר בההוא זמנא. לאמר בארעא קדישא בזמנא דשארו יִשְׂרָאֵל בארעא. לאמר בגלותא. לאמר בפורקנא דילהון דישראל. לאמר לעלמא דאתי:

זכאה האי יומא דסליק ואתעטר מלכא קדישא בעטרוהי. לאפקא ברכאן וחיליו וגבוראן לאסקא בכולא. הָדָא הוּא דִכְתִיב אַשְׁרֶ֣יךָ יִשְׂרָאֵ֔ל מִ֥י כָמֹ֖כָה עַ֣ם נוֹשַׁ֣ע בַּיהוָ֑ה. גאה בהאי עלמא. גאה בעלמא דאתי. כי גאה בההוא זמנא. גאה בגין דיתעטר בעטרוי בחדוותא שלימת'. זכאה האי חגא דבסטרא דיובלא אשתכח חידו לישראל. וכן לזמנא דאתי דִכְתִיב וְהָיָ֣ה | בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא יִתָּקַ֤ע בְּשׁוֹפָר֙ גָּד֔וֹל. בָּר֥וּךְ יְהוָ֖ה לְעוֹלָ֑ם אָמֵ֖ן | וְאָמֵֽן:

סימן נו
לימוד לאשמורת הבוקר בליל ז' של פסח

באשמורת הבוקר בליל שביעי של פסח קודם עלות השחר נכון לקרות שירת הים בקול נעים מעומד. ויתחיל מן תחלת הפר' ויהי בשלח פרעה את העם. ואחר שיסיים השיר' יחזור לומד שלשה פסוקים אלו של ויסע וכו' ויבא וכו' ויט וכו':

וַיִּסַּע מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים הַהֹלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עַמּוּד הֶעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיָּבֹא בֵּין | מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הֶעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיָּאֶר אֶת־הַלָּיְלָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלָּיְלָה: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיּוֹלֶךְ יְהוָה | אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עַזָּה כָּל־הַלַּיְלָה וַיָּשֶׂם אֶת־הַיָּם לֶחָרָבָה וַיִּבָּקְעוּ הַמָּיִם:

ואח"כ ילמוד דברים אלו:

שם בן ע"ב של ויסע ויבוא ויט יש בו ע"ב תיבין וריי"ו אתוון והוא בחינת חג"ת ועל ידי שם זה נקרע הים לישראל גם ע"י שם זה החיה אלישע הע"ה את בן השונמית שהוא חבקוק הע"ה. והנח הע"ב שמות הם יוצאין משלשה פסוקים הנזהרים בפ' בשלח והם האחד ויסע מלאך האלהים וכו' והב' ויבא בין מחנה מצרים וכו' והג' ויט משה את ידו וכו' ופסוק הראשון של ויסע סידורו בסדר ישר מראש הפסוק לסופו ופסוק הב' של ויבא סידורו למפרע מסוף הפסוק לראשו ופסוק הג' של ויט סידורו בסדר ישר מראש הפסוק ועד סופו. נמצאו אותיות הראשונות של כל הע"ב שמות הם של פסוק ויסע ואותיות האמצעיות הם של פסוק ויבא ואותיות האחרונות הם של פסוק ויט:

וכתב רבינו מהרח"ו ז"ל בספר מבוא שערים ש"ה ה"א פי"א וז"ל והבן עתה ענין שם בן ע"ב אשר בחסד מה עניינו. והענין כי כל שם ע"ב זה אע"פ שנחלק לשלש בחינות כי הרי פסוק ויסע הוא בחסד ופסוק ויבא בגבורה ופסוק ויט בתפארת. עכ"ז כל שם ע"ב הזה הוא בחסד כנודע. והטעם כי הוא בסוד החסד שבחסד והחסד שבגבורה והחסד שבתפארת. והבן זה היטב כי עם חיות שם זה בחג"ת הנה הוא בבחינת חסד שבכל אחד מהשלשה אלו ולכן שם בן ע"ב כולו בחסד עכ"ל:

ואח"כ יאמר בקשה זו שהיא מיוסדת ר"ת ע"ב שמות של שם בן ע"ב דויסע ויבא ויט הנז':

(**וה"ו**) ואתה האל והגדול: ואתה הגבור והנורא: ואתה החי וקיים: ואתה האלהים ומלך: ואתה המאציל והבורא: ואתה היוצר והעושה: ואתה השומע ומאזין: ומקבל התפלו' ועונה:

ועד הטוב ועדני וה"ו
ישועתך לעד יצרוני יל"י
סמכני ישרני טהרני סי"ט
עזרני למען מלכותך על"מ
מן המצר שועתי מה"ש
לתפלתי לתחנתי הקשיבי לל"ה
אל כסאך אצפה אכ"א
כסא הרחמים תשב כה"ת
הגבר זכות ישעי הז"י
אמור לצרותי די אל"ד
לישועתך אוחיל ואצפה לא"ו
המקבל התפלות ענני. הה"ע
יהוה זכרני לטובה יז"ל
מאוצר' ברכו' השביעני מב"ה
הראני רחמי ישעך הר"י
הקם קוממיות מזלי הק"מ
לך אני והושיעני לא"ו
כי לישועתך יחלתי כל"י
לבבני ואזרני וסעדני לו"ו
פניך האיר לעבדך פה"ל
נר לרגלי כוננה נל"ך
יתכוננו יתברכו ידי י"י
משאלות לבי הקם מל"ה
חנני הוֹד וְהָדָר ההי"ו
נפלאות תורתיך הראיני נת"ה
האר את אפילתי הא"א
יהוה רצה תשובתי יר"ת

שלח אורך הנחני שא״ה
רחמיך יצרוני יי״י ריי״י
אמצני וברכני מברכותיך או״מ
לבבי כוונ׳ ביראתיך לכ״ב
וחנני שפע רב וש״ר
יבואוני חסדיך ורחמיך יח״ו
ללבי הראה חכמה לה״ח
כלכלני והוליכני קוממיו׳ כו״ק
מלאני נועם דבריך מנ״ד
אתה נרי יהוה אנ״י
חדרי עושר מלאני חע״מ
רוחך הטובה עלי רה״ע
ירבו יגדלו זכיותי יי״ז
הורני הדרך הטוב הה״ה
מעשי ידי כוננה מי״כ
וחזקני ואמצני לעבודתי׳ וי״ל
יהיו לרצון הגיוני יל״ה
סייע אותי ליראתיך סא״ל
עלי רחמיך יהמו ערי״י
עשה שלום לי עש״ל
ממתנות ידך העשרני מי״ה
והגבר החסד והרחמים וה״ו
דברך נתיבי יאיר דנ״י
השביענו חיי שלום הח״ש
על מי מנוחות עמ״מ
נהלני נורא איום נג״א
נעימות ימינך תראני נ״ת
מהר בנה המקדש מב״ה
פדה וגאל יִשְׂרָאֵל פו״י
נדחים מלט ממאס׳ נמ״מ

יתקבצו יבואו לציון יי"ל
השביעני רוח חכמה הר"ח
מהר צמח רפואתי מצ"ר
ושבעני מטוב ביתך ומ"ב
ישועותיך הרבים הוחלתי יה"ה
עליך נסמכתי ובטחתי ענ"ו
מחכמתך חכמני יהוה מח"י
דבק מחשבתי בך דמ"ב
מנסתרות נקני קדשני מנ"ק
אורך יזרח עלי אי"ע
חנני בינה ודעת חב"ו
רבה את הוני רא"ה
יהיה ברוך מקורי יב"מ
הארך ימי יהוה הי"י
מלטני ומלא משאלותי מו"מ

(יו"ד) **יַחֵל** יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת:
וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו:
דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי:
(ה"י) **הִנֵּה** כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנְנוּ:
יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:
(וי"ו) **וַאֲנִי** תְּפִלָּתִי־לְךָ יְהוָה עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:
יְהוָה צְבָאוֹת אָשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ:
וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן:
(ה"י) **הָאִירָה** פָנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ:
יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

סימן נז
בקשה ביום ל"ג לעומר

בליל ל"ג לעומר יזדרז כל אדם לקרות סדר הלימוד של שבחי אדוננו רשב"י ע"ה זיע"א הנזכרים בתלמוד ובזוה"ק וכבר סדרתי בזה ס' אשר קראתיו הלולה רבה שנדפס בעיר ליוורנו יע"א בשנת ברבו"ת הטוב"ה ועתה אוסיף בקשה אחת שנכון לאומרה בל"ג לעומר בלילה וביום.

אָנָּא יְהוָֹה לְמַעַן אותיות השם הקדוש (אל"ף כ"ף דל"ת טי"ת מ"ם) שהוא סוד חמשה גבורות דגדלות שהם סוד השם הקדוש הרמוז בסוד הכתוב בְּטָחוּ בַיהוָֹה עֲדֵי־עַד, אשר אותיותיו אלו במילואם עולים מספר שלום ברכה טובה חיים חן חסד רחמים חדוה תשפיע לי ולבני ביתי ולכל יִשְׂרָאֵל שלום ברכה טובה חיים חן חסד רחמים חדוה עשה למען אמתך עשה למען כבודך עשה למען דתו עשה למען טובך עשה למען מלכותך.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתעשה למען רחמיך וחסדיך ולמען זְכוּת עבדך רבי עקיבה בן יוסף ולמען זְכוּת עבדך רבי שמעון בן יוחאי ולמען זְכוּת עבדך רבי מאיר בע"ה ולמען זְכוּת עבדך רבי יהודה בן רבי אלעאי ולמען זְכוּת עבדך רבי אלעזר בן שמוע ולמען זְכוּת עבדך רבי נחמיא תרחמינו ותחיינו חַיִּים אֲרֻכִּים, חַיִּים שֶׁל שָׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פַּרְנָסָה טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל חִלּוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאַת חֵטְא, חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוּשָׁה וּכְלִמָּה, חַיִּים שֶׁל עֹשֶׁר וְכָבוֹד, חַיִּים שֶׁתְּהֵא בָנוּ אַהֲבַת תּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, חַיִּים שֶׁתְּמַלֵּא אֶת־כָּל־מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה לְעָבְדְּךָ ולירא‌תיך ותפתח לנו שערי אורה שערי כלכלה שערי דעת שערי טובה שערי מגן.

אָנָּא יֱהוָֹה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא:
כִּי־עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר:
דָּרְכֶיךָ יֱהוָֹה הוֹדִיעֵנִי אָרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי:
טוֹב־יְהוָֹה לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:
מָה רַב־טוּבְךָ אֲשֶׁר־צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם:

אָנָּא יְהוָֹה לְמַעַן זְכוּת עבדך הצדיק רבי שמעון בן יוחאי אשר היה בחינת יסוד יוסף צדיק ה' ועולה מספר שמו כמספר יסוד יוסף צדיק ה' יתוקן מה שפגמנו במדת יסוד צדיק ה' וכל ניצוצי הקדושה אשר פזרנו יתבררו ויעלו אל יסוד יוסף צדיק ה' וימשך לנו שפע טוב וחן וחסד וברכה ושלום מן יסוד יוסף צדיק ה'.

אָנָּא יְהוָֹה לְמָעַן זְכוּת עבדך הצדיק רבי שמעון בן יוחאי שעולה מספר שמו כמספר עולם היצירה יתוקן מה שפגמנו בעולם היצירה וימשך לנו שפע טובה וברכה ושלום משם אל ה' המאיר בעולם היצירה ויהיה לנו כח ואומץ שתעלה נפשינו מן עולם העשיה אל עולם היצירה ומשם אל ה' ויאר לנו ועשה עמנו אות לטובה ויראו שונאינו ויבושו יחזו אויבינו ויכלמו כי אתה ה' עזרתנו ונחמתנו.

אָנָּא יְהוָֹה לְמָעַן זְכוּת עבדך הצדיק רבי שמעון בן יוחאי שעולה מספר שמו כמספר כסא שכינה יתוקן מה שפגמנו בכסא שכינה ותזכך ותאיר נפשינו ונזכה להיות מדור וכסא אל אור שכינה.

אָנָּא יְהוָֹה לְמָעַן זְכוּת עבדך הצדיק רבי שמעון בן יוחאי שעולה מספר שמו ארבע מאות ששים וששה יתוקן מה שפגמנו בהרהורים שעולה מספר ארבע מאות וששים וששה ונהיה מוצלים מן מכות שהם מספר ארבע מאות וששים וששה ויתוקנו ויזדככו הכליות. שלנו שהם מספר ארבע מאות וששים וששה וימשך לנו מהם עצה טובה וישרה ונכונה תמיד. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָֹה צוּרִי וְגֹאֲלִי׃

סימן נח
לערב שבועות

ביום ערב שבועות קודם הגילוח יאמר בקשה זו:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדִחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מוּכָן וּמְזוּמָן הַיּוֹם הַזֶּה שֶׁהוּא יוֹם עֶרֶב חַג הַשָּׁבוּעוֹת לִגְלֹה וּלְהַעֲבִיר שְׁעָרוֹת רָאשִׁי בְּתַעַר שֶׁהוּא מִסְפָּרוֹ עוֹלֶה כְּמִסְפַּר שֵׁם מִצְמִצִי"ת וְגַם עוֹלֶה מִסְפַּר הַתַּעַר כְּמִסְפַּר אוֹתִיּוֹת שֵׁם (אדנ"י) בְּמִלּוֹאָם וַהֲרֵינִי מְכַוֵּן לְהַעֲבִיר דִּינִים הַקָּשִׁים, וַהֲרֵינִי מְכַוֵּן לְקַיֵּם שְׁתֵּי מִצְוֹת בְּפֵאַת הָרֹאשׁ פֵּאָה אַחַת מִצַּד יָמִין וּפֵאָה אַחַת מִצַּד שְׂמֹאל. וְחֹמֶשׁ מִצְוֹת בְּחֹמֶשׁ פֵּאוֹת הַזָּקָן וְאֵל שַׁדַּי יִהְיֶה בְּעֶזְרָתִי תָּמִיד. וַהֲרֵינִי מַכִּין עַצְמִי לִהְיוֹת מְדוּר וְכִסֵּא אֵל אָדָם הַקָּדוֹשׁ וְכַכָּתוּב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים | אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ וְנֶאֱמַר כִּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם: וְנֶאֱמַר וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי־אָתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בְּךָ אֶתְפָּאָר׃

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ מצות תגלחת זו שאני מקיים עתה. כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכֻוֵּן במצוה זו ותעשה מצוה זו פרי למעלה במקום הראוי כרצונך.

רבון עלמא אנן בעינן לאשתדלא ביקרך. יהא רעוא קמך למיהב לן חילא לאתערא ביקרך ולמעבד רעותך ולסדרא כלא כדקא יאות. ואע״ג דלית אנן ידעין לשוואה רעותא ולבא לתקנא כלא. יהא רעוא קמך דתתרעי בעובדא דילן ותתקן תיקונא דלעילא כדקא יאות. ותחשב לן כאלו אשתדלנא ביקרך כרעותך לסדרא כלא כדקא יאות. ועל דא אנן מצלין קמך ונאמר. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: כוננה ואתקין תקונא לעילא כדקא יאות עלינו אע״ג דלית אנן ידעי לשוואה רעותא אלא בעובדא בלחודוי. מעשה ידינו כוננהו להההוא דרגא דאצטריך לאתתקנא בהאי עובדא כדקא יאות. יְהִיו לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

סימן נט

לחג השבועות

בחג השבועות בלילה וביום יאמר על השלחן בקול נעים לשון זה מלוקט מזוהר הקדוש.

שִׂלְמָא עֲלָךְ יוֹמָא טָבָא קַדִּישָׁא. שְׂלָמָא עֲלָךְ חַגָּא קַדִּישָׁא. שְׂלָמָא עֲלָךְ אוּשְׁפִּיזָא קַדִּישָׁא. אַנְתְּ הוּא מִקְרָא קוֹדֶשׁ. זַמִּין אַנְתְּ לְהַהוּא אֲתַר דְּאִקְרֵי קוֹדֶשׁ. לְאִתְעַטָּרָא בֵּיהּ וּלְאִשְׁתַּאֲבָא בֵּיהּ. וְתִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּכַּח בָּךְ חֶדְוָתָא. הָא אַנְתְּ שָׁאִיב מֵהַהוּא עֲמִיקָא דַּעֲמִיקָתָא. דְּנַחֲלִין וּמַבּוּעִין נַפְקִין מִנֵּיהּ. הָא יִשְׂרָאֵל דְּאִתְקְרוּן קוֹדֶשׁ מְקַבְּלִין לָךְ בְּאַנְפִּין נְהִירִין. בְּחֶדְוָתָא וּבְתֶשְׁבַּחְתָּא. מְזַמְּנִין לָךְ מְתַקְּנִין לָךְ סְעוּדָתָא יְקִירָא. מְסַדְּרִין פִּתּוֹרֵי. מְתַקְּנֵי גַּרְמֵיהוּ בְּמָאנֵי יְקָר. חֲדָאן וּמְשַׁבְּחִין שְׁבָחָא לְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:

שִׂלְמָא עֲלָךְ יוֹמָא דְּחַג הַשָּׁבוּעוֹת. שְׂלָמָא עֲלָךְ יוֹמָא טָבָא דְּאוֹרַיְתָא. אַנְתְּ הוּא קִשׁוּרָא דִּמְהֵימְנוּתָא קִשׁוּרָא דְּכֹלָּא. בָּךְ אִשְׁתְּמוֹדָעָא מְהֵימְנוּתָא וְקִשׁוּרָא שְׁלֵימָא וְיִחוּדָא עִלָּאָה קַדִּישָׁא. אַנְתְּ הוּא קִשׁוּרָא דְּכֹלָּא וְאֶמְצָעִיתָא דְּכֹלָּא דְּיַתְבְתְּ בֵּין פֶּסַח וְסֻכּוֹת. בָּךְ הוּא שְׁבָחָא דְּאוֹרַיְתָא. בָּךְ הוּא חֶדְוָתָא דְּאוֹרַיְתָא. בָּךְ הוּא שְׁבָחָא דִּמְהֵימְנוּתָא וְקִשׁוּרָא דְּכֹלָּא

דְּעֵלָּא וְתַתָּא. בָּךְ הוּא חֶדְוָתָא דְעִלָּאֵי וְתַתָּאֵי וְחֶדְוָתָא דְסִיהֲרָא. בָּךְ אִתְיְהִיבַת אוֹרַיְתָא. בָּךְ אִתְעַטְּרַת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּעַטְרִין עִלָּאִין:

שְׁלָמָא עֲלָךְ יוֹמָא טָבָא דַּעֲצָרֶת. שְׁלָמָא עֲלָךְ יוֹמָא טָבָא דְּשָׁבוּעוֹת. בָּךְ עָאלוּ יִשְׂרָאֵל לְרָזָא דְחַמְשִׁין יוֹמִין דְּאִנּוּן שְׁבְעָה שָׁבוּעוֹת. בָּךְ אִתְכְּנָשׁוּ כָּל נְהוֹרִין לְאֶשֶׁת חַיִל. בָּךְ אִתְיְהִיבוּ תְּרֵין לוּחִין דְּאוֹרַיְתָא מִסִּטְרָא דְאִילָנָא דְחַיֵּי. בָּךְ קְרִיבוּ יִשְׂרָאֵל לְטוּרָא דְסִינַי. בָּךְ נָחַת הַהוּא טַלָּא עִלָּאָה בִּשְׁלִימוּ וְאִתְדַּכּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִתְפַּסְקַת זוֹהֲמָתָן מִנַּיְהוּ. בָּךְ אִתְחַבָּרוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא וּמַטְרוֹנִיתָא קַדִּישָׁא וְקַבִּילוּ אוֹרַיְתָא. בָּךְ יַרְתִּין עַמָּא קַדִּישָׁא יְרוּתָא קַדִּישָׁא לְהוּ וְלִבְנַיְהוּ בִּתְרֵין עָלְמִין. בָּךְ אִתְעַטְּרַת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל עַל עַמָּא קַדִּישָׁא. בָּךְ מְתַקְנִין יִשְׂרָאֵל תַּכְשִׁיטֵי כַּלָּה בְּגִין דְּתִשְׁתַּכַּח בְּתַכְשִׁיטָהָא וְתִקּוּנָהָא לְגַבֵּי מַלְכָּא קַדִּישָׁא כִּדְקָא יָאוּת. בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

סימן ס

בקשה ללימוד ליל שבועות

קודם הלימוד המסודר בספר קראי מועד ליל חג השבועות יאמר בקשה זו

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים, מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ עַל אֲשֶׁר קִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וּבָחַרְתָּ בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְתִתֶּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֶת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, תורה שבכתב ותורה שבעל פה וקרבתנו מלכינו לעבודתיך. ותודיענו משפטי צדקיך. ותלמדנו לעשות בהם חוקי רצונך. ותתן לנו באהבה משפטים ישרים ותורות אמת. חוקים ומצות טובים והנחילנו זמני ששון ומועדי קודש וחגי נדבה.

אתה נגלית בענן כבודך. על עם קדשיך לדבר עמהם. מן השמים השמעתם קולך. ונגלית עליהם בערפלי טוהר וגם כל העולם כולו חל מלפניך. ובריות בראשית חרדו ממך. בהגלותך מלכנו על הר סיני. ללמד לעמך תורה ומצות ותשמיעם את הוד קולך. ודברות קדשך מלהבות אש. בקולות וברקים עליהם הופעת. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ.

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וַיְהִי֙ קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל: וְכָל־הָעָם֮ רֹאִים֒ אֶת־הַקּוֹלֹת֙ וְאֶת־הַלַּפִּידִ֔ם וְאֵת֙ קוֹל֙ הַשֹּׁפָ֔ר וְאֶת־הָהָ֖ר עָשֵׁ֑ן וַיַּ֤רְא הָעָם֙ וַיָּנֻ֔עוּ וַיַּעַמְד֖וּ מֵרָחֹֽק: וְנֶאֱמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ בְּרִית בְּחֹרֵב: לֹא אֶת־אֲבֹתֵינוּ כָּרַת יְהוָה אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אִתָּנוּ אֲנַחְנוּ אֵלֶּה פֹּה הַיּוֹם

כֻּלָּנוּ חַיִּים: פָּנִים | בְּפָנִים דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: וְנָאֱמַר וְלֹא אִתְּכֶם לְבַדְּכֶם אָנֹכִי כֹּרֵת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאָלָה הַזֹּאת: כִּי אֶת־אֲשֶׁר יֶשְׁנֹו פֹּה עִמָּנוּ עֹמֵד הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם: וְנָאֱמַר וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן וְאָתָה מֵרִבְבֹת קֹדֶשׁ מִימִינֹו אשדת [אֵשׁ דָּת] לָמוֹ: תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב: וּבְדִבְרֵי קָדְשָׁךְ כָּתוּב לֵאמֹר מַגִּיד דְּבָרָו לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן | לְכָל־גֹּוי וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם הָלְלוּיָהּ:

מה אנחנו מה חיינו אשר עשית עמנו חסדים גדולים רבים ועצומים כאלה. לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לָךְ תָּמִיד ולומר לפניך שירה בְּכָל־יוֹם תָּמִיד כִּי לְךָ נָאֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. שִׁיר וּשְׁבָחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֹז וּמֶמְשָׁלָה, נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת, קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת. והרי אנחנו מקבלים עלינו מ״ע של התשובה כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלֹו. והרי אנחנו מתחרטים על אשר נתרשלנו מלעסוק בתורתך הקדושה. ועל אשר פגמנו בלימודנו. ואתה אל רחום וחנון הטוב והמטיב בוחן לבות וכליות גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שרצון נפשינו לעשות רצונך ולעסוק בתורתך הקדושה לשמה. אלא שיצרינו הרע הוא מעכב. וְגָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שאין בנו כח לעמוד בו. ובכן אֵין לָנוּ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ בלתך וְאֵין לָנוּ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֶלָּא אָתָּה. הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך ולמען שמך הגדול ולמען רחמיך וחסדיך ולמען תורתך הקדושה אשר נתת לנו ע״י משה עבדך. ולמען עשרת הדברות אשר השמעתנו על הר סיני ביום הזה ולמען סודותיהם ושמותיך הקדושים הכתובים בהם והרמוזים בהם, ולמען מצות ספירת שבעה שבועות אשר קיימנו ולמען קדושת חג השבועות הזה יום טוב מקרא קודש הזה. תתמלא רחמים עלינו. הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ, וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, ויתמתקו הדינין וגמלנו חסדים טובים. ויתבררו כל ניצוצי הקדושה אשר נתפזרו על ידינו ויתלבנו במדת טובך. ותשבית היצר הרע מעלינו. ותעזור אותנו להכניעו תמיד ונעשה רצוניך בלבב שלם. ותעזרנו לעשות תשובה שלימה לפניך. ותסמכנו ותסעדנו ותסייענו להשלים תיקון נפשנו ורוחנו ונשמתנו בהיותנו חיים בגופנו זה ולא נבוש מאבותינו לעולם הבא. ותזכנו לעסוק בתורתך הקדושה לשמה. ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולהוציא כל חלקי פשטים

ורמזים ודרושים וסודות התורה השייכים לנפשנו רוחנו ונשמתנו ותחננו מֵאִתְּךָ חָכְמָה בִּינָה וָדַעַת להבין ולהשיג סברות וטעמים וחדושי הלכות לאמיתה של תורה. וברוב רחמיך תזכנו לזרע קודש של קיימא בנים חכמים ונבונים צדיקים וחסידים. זרע אנשים ובריא מזלייהו. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא־יָמֻושׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: וְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל־יְדֵי יִרְמְיָה נְבִיאֶךָ: כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרֹת אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם נְאֻם־יְהוָה נָתַתִּי אֶת־תֹּורָתִי בְּקִרְבָּם וְעַל־לִבָּם אֶכְתְּבֶנָּה וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ־לִי לְעָם: וְלֹא יְלַמְּדוּ עֹוד אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־אָחִיו לֵאמֹר דְּעוּ אֶת־יְהוָה כִּי־כוּלָּם יֵדְעוּ אוֹתִי לְמִקְטַנָּם וְעַד־גְּדוֹלָם נְאֻם־יְהוָה כִּי אֶסְלַח לֶעֱוֹנָם וּלְחַטָּאתָם לֹא אֶזְכָּר־עֹוד: וְנֶאֱמַר עַל־יְדֵי יְשַׁעְיָה נְבִיאֶךָ: כִּי־מָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת־יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים: (י״ה).

בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ יחד בְּאוֹר פָּנֶיךָ ותשפיע לנו ברכה תּוֹרָה וְחַיִּים, אָהֲבָה וָחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְשַׂבַּע אֶת־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מִטּוּבֶךָ, וּמַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ וּמֵעְשֶׁר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ. וְיִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעַסֶךָ, וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל־מִדּוֹתֶיךָ, וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים, וְתָכֶנֵּס לָנוּ לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין, וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּךָ, מֵעָמֶּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאַרְצֶךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְיַעֲלֶה וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אָבוֹתֵינוּ, זִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַשָּׁבוּעוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. וְתָשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ, אֱלֹהֵינוּ, גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה, וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי, וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְתֵי אָרֶץ, וַהֲבִיאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם, אָנָּא אֱלֹהֵינוּ, וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ, שָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ, וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ, וְיָשָׁרִים יַעֲלְזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ, וְעוֹלָתָהּ תִּקְפֹּץ פִּיהָ, וְהָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כָּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְהוָה | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ: וְיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

ואח"כ יאמרו בקשה זו:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהו"ה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, וּבְשֵׁם כָּל־הַנְּפָשׁוֹת. וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת הַמִּתְיַחֲסִים אֶל שָׁרְשֵׁי נַפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׁמָתָנוּ וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וְהַקְּרוֹבִים לָהֶם. שֶׁמִּכְלָלוֹת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וּמִכָּל־פִּרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. דְּכָל־פַּרְצוּף וּסְפִירָה דְּפִרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. הֲרֵי אֲנָחְנוּ מוּכָנִים וּמְזֻמָּנִים, בְּכָל אֲבָרִים שֶׁל עוֹר וּבָשָׂר וְגִידִים וַעֲצָמוֹת וּמֹחַ שֶׁבַּעֲצָמוֹת, פְּנִימִיִּים וְחִיצוֹנִיִּים, וּבְרִאיָה וּשְׁמִיעָה וְרֵיחַ וְקוֹל וְדִבּוּר. וּבְכָל הַחוּשִׁים שֶׁל גּוּפֵנוּ, לְקַבֵּל עָלֵינוּ אֱלָהוּת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּמוֹ שֶׁצִּוָּנוּ בְּמַעֲמַד הַר סִינַי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים. וּמִצְוַת אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא. וּמִצְוַת לְיַחֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד: וּמִצְוַת וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. וַהֲרֵי אֲנָחְנוּ אוֹהֲבִים אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל לְבָבֵנוּ. וּבְכָל נַפְשֵׁנוּ וּבְכָל מְאֹדֵנוּ. וַהֲרֵי אֲנָחְנוּ יְרֵאִים מִמֶּנּוּ, בְּגִין דְּאִיהוּ רַב וְשַׁלִּיט עִקָּרָא וְשָׁרְשָׁא דְכָל עָלְמִין. וְכֹלָּא קַמֵּיהּ כְּלָא. וַהֲרֵי אֲנָחְנוּ מַמְלִיכִים אוֹתוֹ עַל כָּל־אָבֶר וְאָבֶר וְגִיד וָגִיד, מִמָּאתַיִם וּשְׁמֹנָה וְאַרְבָּעִים אֵבָרִים, וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים גִּידִים שֶׁל גּוּפֵנוּ וְנַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ, מַלְכוּת גְּמוּרָה וּשְׁלֵמָה. וַהֲרֵי אֲנָחְנוּ מְקַבְּלִים עָלֵינוּ כָּל

מָאתַיִם וּשְׁמֹנָה וְאַרְבָּעִים מִצְוֹת עֲשֵׂה, וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, הַכְּתוּבִים בַּתּוֹרָה וְעַנְפֵיהֶם. וְגַם כָּל מִצְוֹת דִּבְרֵי קַבָּלָה וְדִבְרֵי סוֹפְרִים וְעַנְפֵיהֶם:

והרי אנחנו מאמינים בה' אלהי יִשְׂרָאֵל אשר ברא שמים וארץ וכל צבאם. הוא אחד ושמו אחד. הוא היה. הוא הווה והוא יהיה. הוא קיים ושמו קיים. וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קיימת. והוא מצוי ומשגיח בעליונים ובתחתונים והוא קדמון לכל הקדמונים. ואין עבודה לזולתו והוא עילת כל העילות וסיבת כל הסיבות. והוא נשמה לכל הנשמות ומחיה לכל העולמות. והוא עלאה על כל עלאין סתימא דכל סתימין ואין מחשבה תופסת בו כלל ואין לו גוף ואין לו דמות הגוף ואין לו שום צורה ודמיון כלל ועיקר. ועליו נאמר וְאֶל־מִי תְדַמְּיוּנִי וְאֶשְׁוֶה. וְנָאֱמַר וְאֶל־מִי תְדַמְּיוּן אֵל וּמַה־דְּמוּת תַּעַרְכוּ לוֹ: אֲנִי יְהוָה לֹא שָׁנֵיתִי:

ועוד אנחנו מאמינים באמת ובאמונה גמורה ושלימא שהוא עילת כל העילות המתלבש בעשר ספירות דאצילות עַל־יְדֵי שמו הגדול המתגלה בתפארת ומלכות ואליו אנחנו מעלים כונת התפלה והברכות ולאמוד התורה הקדושה וקיום המצות וכל דברים הטובים וכל מחשבה טובה ורעותא דלבא שבקדושה להוריד שפע וברכה מהארתו מכתר לחכמה ובינה. ומחכמה ובינה לתפארת ומלכות. ליחד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ יחוד גמור (י"א'ה'ד'ו'נ'ה'י) הוא היה והוא הווה והוא יהיה הוא היה טמיר וגניז בכתר. והוא הווה המתלבש בעשר ספירות דאצילות. והוא יהיה שמתגלה בתפארת ומלכות. ואליו אנחנו מוסרים נפשינו רוחנו ונשמתנו חייתינו יחידתנו על קדושת שמו יתברך. ומקבלים עלינו עול מלכותו כַּכָּתוּב שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ועוד אנחנו מאמינים באמונה גמורה ושלימא שכל הדמיונות והציורים והתוארים אשר דברו בהם חכמים ז"ל בסודות התורה באורות העליונים למעלה הכל הוא לשכך את האוזן. כי באמת ובאמונה אין למעלי כי אם אורות זכים ודקים בתכלית הרוחניות בלתי נתפסים במחשבה ובשכל אנושי כלל. ואי אפשר לאדם לידע מהותן ואכותן ומראיהן באמת בשום צד ואופן כי הם אורות דקים וזכים ורוחניים בתכלית הרוחניות מאד:

והנה אנחנו באים בלילה הזאת ליל החמשים שהיא ליל חג השבועות הוא חלילה הזה להי' להגות בתורה ובנביאים ובכתובים. ובמדרש המקראות ובסתרי תורה. לְתַקֵּן שׁוֹרֶשׁ לימוד זה בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן בשיעור קומה לעשות את רצון בוראנו להשלים אילן העליון. להקים סוכת דוד להחזיר עטרה ליושנה. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שיהא חשוב ומקובל ומרוצה לפניך כְּאִלּוּ כִּוַּנְנוּ בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בלימוד פסוקי התורה והנביאים והכתובים ומדרשות וסתרי תורה. ותתן לנו כח ויכולת ועזר וסיוע והכנה בלמודינו אשר נלמוד בלילה הזאת בפסוקי התורה והנביאים והכתובים אשר הם ארבעה ועשרים ספרים המכוונים כנגד ארבעה ועשרים צרופי שמותיך הק' וגם בדרשות וסתרי תורה להמשיך הכתר לישראל אבינו העליון הקדוש ועטרת תפארת בראשו. הוא הכתר הנקרא שער החמשים כי עם ה' החסד. וְכַכָּתוּב צְאֶנָה | וְרְאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה־לּוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ: ויתפאר המלך בתפארת מפואר ובעטרת גאות וכתר תורה ובמושב זקנים יהללוהו עטרת תפארת שיבה. וְהוּא יִתֵּן מָעֲדַנֵּי־מָלֶךְ. אֵשֶׁת חַיִל רחל עקרת הבית ישיב לְרֹאשׁוֹ עֲטֶרֶת פָּז. בקומת הכותרת. המושגב אשר על ראשו. ועליה יָצִיץ נִזְרוֹ נזר הקודש. וַיְשֻׂם כָּתֶר־מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ. נוֹדַע בַּשְּׁעָרִים (מספר כת"ר) בַּעְלָהּ בְּשִׁבְתּוֹ עִם־זִקְנֵי־אָרֶץ:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שיהיו למאורות כל הפסוקי' של ארבעה ועשרים ספריך אשר נקרא בלילה הזאת וגם כל המדרשות וסתרי תורה אשר נלמוד בלילה הזאת לקשט ולהעדות את רחל אמנו עקרת הבית העליונה. ותתן לנו כח בלימודינו לתקן עטרותיה ולבושיה ותכשיטיה ולהשלים כל תקוניה. ותרבה ותגדל ותבוא בעדי עדיים ותלבש בגדי מלכותה וככתוב

שָׂוֹשׂ אָשִׂישׂ בַּיהוָה תָּגֵל נַפְשִׁי בֵּאלֹהַי כִּי הִלְבִּישַׁנִי בִּגְדֵי־יֶשַׁע מְעִיל צְדָקָה יְעָטֵנִי כָּחָתָן יְכַהֵן פְּאֵר וְכַכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵּלָיהּ: וְנָאֶמַר נֵרְךָ | וְכַרְכֹּם קָנֶהָ וְקִנְמוֹן עִם כָּל־עֲצֵי לְבוֹנָה מֹר וַאֲהָלוֹת עִם כָּל־רָאשֵׁי בְשָׂמִים: מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים מִן־לְבָנוֹן: וְנָאֶמַר בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם־בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם־דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם־חֲלָבִי אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים: וְנָאֶמַר וָאֶעֱבֹר עָלַיִךְ וָאֶרְאֵךְ וְהִנֵּה עִתֵּךְ עֵת דֹּדִים וָאֶפְרֹשׂ

כְּנָפַי׀ עָלֶיךָ וָאֲכַסֶּה עֶרְוָתֶךָ וָאֶשָּׁבַע לָךְ וָאָבוֹא בִבְרִית אֹתָךְ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה וַתְּהִיי־לִי׃ וָאֶרְחָצֵךְ בַּמַּיִם וָאֶשְׁטֹף דָּמַיִךְ מֵעָלָיִךְ וָאֲסֻכֵּךְ בַּשָּׁמֶן׃ וָאַלְבִּישֵׁךְ רִקְמָה וָאֶנְעֲלֵךְ תָּחַשׁ וָאֶחְבְּשֵׁךְ בַּשֵּׁשׁ וָאַכַסֵּךְ מָשִׁי׃ וָאֶעְדֶּךְ עֶדִי וָאֶתְּנָה צְמִידִים׀ עַל־יָדַיִךְ וְרָבִיד עַל־גְּרוֹנָךְ׃ וְאֶתֵּן נֶזֶם׀ עַל־אַפֵּךְ וְעָגִילִים עַל־אָזְנָיִךְ וַעֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשֵׁךְ׃ וַתַּעְדִּי זָהָב וָכֶסֶף וּמַלְבּוּשֵׁךְ׀ ששי [שֵׁשׁ] וָמֶשִׁי׀ וְרִקְמָה סֹלֶת וּדְבַשׁ וְשֶׁמֶן אכלתי [אָכַלְתְּ] וַתִּיפְי׀ בְּמְאֹד מְאֹד וַתִּצְלְחִי לִמְלוּכָה׃

רבון עלמא טיבו סגי עבדת עם עמך יִשְׂרָאֵל דאתרעית בהו בלחודייהו. ועבדת לון עמא יחידאה בעלמא. וקרית לון גוי א׳ ויהבת לון אורייתא דקשוט. ופקדת לון בכמה פקודין לאתעטרא בהו ויהבי לון חילא למעבד רעותך. ובאתערותא דילהון לתתא במלין ובעובדא יתער חילא לעילא. יהא רעוא דליהוי רעותך עם עמך יִשְׂרָאֵל לעלם ולאמטויי לנא מטוב נהורך ולקבלא צלותנא וליעותנא באורייתא ברחמי׃

ויהא רעוא קמך דתתרעי במלין טבין דנפקין מפומנא ונתקין בהון תקונא דלעילא כדקא יאות. ותחשב לנא כאלו אשתדלנא ביקרך כרעותך לסדרא כלא כדקא יאות. ויהא רעוא קמך למיהב לן חילא לתקנא תכשיטי כלה וננהיר עטרהא ונשוי תיקונהא. בגין דתשתכח למחר בתכשיטהא ועטרהא ותקונהא כדקא יאות ויתחברון תורה שבכתב ותורה שבעל פה בחיבורא שלים. וישתכחון כחדא בזווגא חד לעילא. ונזכי לאחסנא ירותא קדישא לן ולבנין דילן בתרין עלמין. ויתקיים בן קרא דְּכְתִיב וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם׀ אָמַר יְהוָֹה רוּחִי׀ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא־יָמֻשׁוּ מִפִּיךָ׀ וּמִפִּי זַרְעֲךָ׀ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ׀ אָמַר יְהוָֹה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ ויהא רעוא דנזכה אנן ובנין דילן למהוי רשימין וכתיבין בספרא דדכרנייא לטב לחיי ולשלם ונתברך מפומא דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בשבע ברכאן ועטרין דעלמא עלאה. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָֹה צוּרִי וְגֹאֲלִי׃ וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃ ב״פ׃ (ותומ״י יתחיל הלימוד בלי הפסק דברים בטלים)

סימן סא

בקשה לאחר לימוד ליל שבועות

אחר לימוד התנ״ך יאמר בקשה זו

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתעשה למען רחמיך וחסדיך ולמען פסוקים שבחמשת חומשי תורה ופסוקים של נביאים ופסוקים של כתובים אשר קרינו לפניך. ולמען שמותיך הקדושים הכתובים בהם ולמען כל שמות הקודש הרמוזים בהם בראשי תיבות וסופי תיבות וחלופי תיבות תחוס ותחמול ותרחם עלינו ועל בנינו וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל אחינו וְתָאִיר לָנוּ בְּפָנִים מְאִירוֹת בְּאוֹר־פְּנֵי־מֶלֶךְ חַיִּים. ותחיינו חיים ארוכים טובים ומתוקנים. שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרָחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהָבִין, לְהַשְׂכִּיל, לִשְׁמֹעַ, לִלְמֹד וּלְלַמֵּד, לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַּלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ. ותעזרנו על דבר כבוד שמך ותמלא משאלות לבינו לטובה לעבודתיך למען שמך אמן. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִֽי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אוֹרַיְתָא אוֹרַיְתָא, נְהִירוּ דְּכָל־עַלְמִין, כַּמָּה יַמִּין, וּנְחָלִין, וּמְקוֹרִין, וּמַבּוּעִין, מִתְפַּשְׁטִין מִנָּךְ לְכָל־סִטְרָא. מִנָּךְ כּוֹלָּא, עֲלָךְ קַיְמֵי עִלָּאִין וְתַתָּאִין, נְהִירוּ עִלָּאָה וַדַּאי מִנָּךְ נַפְקֵי.

אוֹרַיְתָא אוֹרַיְתָא, מָה־אֵימָא לְגַבָּךְ, אַיֶּלֶת אֲהֲבִים אַנְתְּ, וְיַעֲלַת חֵן. עֵלָּא וְתַתָּא רַחֲמִין דִּילָךְ. מַאן יְזַכֵּי לְיַנְקָא מִנָּךְ כְּדְקָא יָאוֹת. אַנְתְּ שַׁעֲשׁוּעִים דְּמָרָךְ, מַאן יָכִיל לְגַלָּאָה, וּלְמֵימַר סְתָרִין וּגְנִיזִין דִּילָךְ.

אוֹרַיְתָא אוֹרַיְתָא, עַלָּךְ כְּתִיב: וְאֶהְיֶה אֶצְלוֹ אָמוֹן וְאֶהְיֶה שַׁעֲשֻׁעִים יוֹם | יוֹם. בָּךְ אִתְבְּנֵי עַלְמָא וְאִשְׁתַּכְלַל וְכָל־דְּאִשְׁתַּדַּל בָּךְ שַׂכְלִיל עַלְמִין וְקַיְּמִים לוֹן, וְקַיְּם כָּל־עוֹבָדָא וְעוֹבָדָא עַל תִּקּוּנֵהּ כְּדְקָא יָאוֹת, וְכָל־מַאן דְּאִשְׁתַּדַּל בָּךְ וְאִתְאַחִיד בָּךְ אִתְאַחִיד בְּאִילָנָא דְּחַיֵּי.

אוֹרַיְתָא אוֹרַיְתָא, עָלָךְ כְּתִיב: יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים. כַּמָּה גְּנִיזִין טְמִירִין אִית בָּךְ. כַּמָּה פְּלִיאָן נַפְקִין מִנָּךְ. כָּל־אִנּוּן מִלִּין עִלָּאִין דְּאִתְגַּלְיָן וּדְלָא אִתְגַּלְיָן בָּךְ אִנּוּן. כָּל־מִלִּין דִּלְעֵלָּא וּלְתַתָּא וְכָל־מִלִּין דְּעַלְמָא דְּאָתֵי בָּךְ אִנּוּן. מַאן יָכִיל לְמֵיקַם עַל מִלִּין דִּילָךְ, הָדָא הוּא דִּכְתִיב: מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְהוָה.

אוֹרַיְתָא אוֹרַיְתָא, כַּמָּה טָבִין אִנּוּן אָרְחִין וּשְׁבִילִין דִּילָךְ, דְּהָא בְּכָל־מִלָּה וּמִלָּה דִּילָךְ אִית בַּהּ כַּמָּה עִיטִין כַּמָּה טָבִין לִבְנֵי נָשָׁא. וְאִית בְּהוֹן כַּמָּה מַרְגְּלָאן דְּקָא מַנְהִירִין לְכָל־סִטְרָא. וְלִית מִלָּה בָּךְ דְּלֵית בַּהּ כַּמָּה בוֹצִינִין מְנַהֲרָן לְכָל־סִטְרָא.

אוֹרַיְתָא אוֹרַיְתָא, כַּמָּה חֲבִיבִין אִנּוּן מִלִּין דִּילָךְ. מָה אִילָנָא אִית בֵּהּ שָׁרָשִׁין, וְאִית בֵּהּ קְלִפִּין, וְאִית בֵּהּ מוֹחָא, וְאִית בֵּהּ עַנְפִּין, וְאִית בֵּהּ טַרְפִּין, וְאִית בֵּהּ פִּרְחִין, וְאִית בֵּהּ אֵיבָא, אוּף הָכִי אִנּוּן מִלִּין דִּילָךְ, אִית בְּהוּ פְּשָׁטֵי דִקְרָאֵי, דְּרָשָׁא וְרֶמֶז דְּקָא רָמִיז חָכְמְתָא, גְּמַטְרִיָּאוֹת, רָזִין טְמִירִין רָזִין סְתִימִין, אִלֵּין עַל אִלֵּין, כָּשֵׁר וּפָסוּל, טָמֵא וְטָהוֹר, אָסוּר וּמֻתָּר, חַיָּב וְזַכַּאי. וּמִכָּאן וּלְהַלְאָה מִתְפַּשְׁטָאן עַנְפִּין לְכָל־סְטַר. רְחָבָה אַנְתְּ מִנִּי יָם, לֵית בָּךְ קֵץ וְתַכְלִית.

אוֹרַיְתָא אוֹרַיְתָא, אוֹרַיְתָא עִלָּאָה, אוֹרַיְתָא דְקִשׁוֹט, כַּמָּה חֲבִיבָה אַנְתְּ קַמֵּי קֱדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. חֲבִיבָה אַנְתְּ לְעֵלָּא וַחֲבִיבָה אַנְתְּ לְתַתָּא. כָּל־שְׁבִילִין דִּילָךְ כֻּלְהוֹן שְׁלִים, שְׁלִים לְעֵלָּא שְׁלִים לְתַתָּא, שְׁלִים בְּעַלְמָא דֵּין שְׁלִים בְּעַלְמָא דְאָתֵי.

אוֹרַיְתָא אוֹרַיְתָא, הָא אַהֲבָה וְרִשְׁפִּין דְּשַׁלְהוּבָא דְלָבָא אַבַּתְרָךְ. יְהֵא רַעֲוָא, תִּהְיֵי אַנְתְּ חָקוּקָה בְּלִבָּן. הַדְרָךְ עָלָן אוֹרַיְתָא קַדִּישְׁתָּא, וְהַדְרָן עָלָךְ אוֹרַיְתָא קַדִּישְׁתָּא, דַּעְתָּךְ עָלָן אוֹרַיְתָא קַדִּישְׁתָּא, וְדַעְתָּן עָלָךְ אוֹרַיְתָא קַדִּישְׁתָּא, לָא נִתְנְשֵׁי מִנָּךְ וְלָא תִתְנְשֵׁי מִנָּן, לָא בְעַלְמָא דֵּין וְלָא בְעַלְמָא דְאָתֵי. בְּגִין זְכוּתָא דְמֹשֶׁה רַעְיָא מְהֵימְנָא, וְכָל־זַכָּאִין צַדִּיקִין וַחֲסִידִין דִּקְשׁוֹט, וּבְגִין מַלְאָכָא (ויופיא"ל) רַב מְמַנָּא, וְחַמְשִׁין וּתְלָת רְתִיכִין דִּתְחוֹת יְדֵהּ דְּמַתְנֵי בְּשִׁמּוּשָׁא דְאוֹרַיְתָא, כָּל־חַד וְחַד עַל אַתְרֵהּ, וְסַלְקִין לְכָל־פָּרָשָׁתָא וּפָרָשָׁתָא לְאִתְעַטָּרָא קַמֵּי קֱדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאִתְיַחֲדָא לְעֵלָּא לְעֵלָּא.

לשון זה של אורייתא אורייתא לקוח מדברי זוה"ק וצריך לאומרו בקול נעים ובמתון ואח"ז יאמרו ברוך אלהינו שבראנו לכבודו וכו' ויאמרו קדיש יהא שלמא:

סימן סב

בקשה לטבילת ליל שבועות

יזדרז האדם מאד בטבילה של ליל חג שבועות באשמורת הבוקר מעט קודם עלות השחר שיטבול במקוה או בבאר מים חיים אם יש לו. לקבל תוספת קדושה מן כתר עליון הנמשך בלילה הזה ע"י הלימוד והוא הנקרא שער החמשים ועליו נאמר וזרקתי עליכם מים טהורים וכו' וכמ"ש רבינו האר"י זלה"ה בשער הכונות סוד הדבר הזה בהרחבה יותר ע"ש וקודם הטבילה יאמר בקשה זו:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אָנֹכִי מכין עצמי להיות מן השושבינים דמטרוניתא מלכתא קדישא רחל עקרת הבית.

והנני בא עתה באשמורת הבוקר של יום חג השבועות בעת הנקרא אילת השחר לטבול במקוה (בבאר מים חיים) לְתַקֵּן שׁוֹרֶשׁ טבילה זו בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן להמשיך טהרה וטבילה מן כתר עליון הנמשך בלילה הזאת והוא הנקרא שער החמשים וְכַכָּתוּב וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם. וַהֲרֵינִי מוכן לטבול ארבע טבילות כנגד ארבע אותיות השם ברוך הוא בנקוד קמץ (יכוין יְהוָה) ועוד הֲרֵינִי מוכן לטבול טבילה חמישית כנגד אור החסד העליון שהוא הרצון העליון המתגלה במזל השמיני הנקרא נוצר חסד. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

רבון עלמא גלי קודמך דעבדינן פקודא דילך דפקדת לן באורייתא לממני שבעה שבועין בגין למזכי לאתדכאה במיין דההוא נהר דנגיד ונפיק דאקרי מיים חיים. והא מטא עידנא לאתדכאה בדכיו עלאה. יהא רעוא קמך דיתמשך לן דכיו עלאה ממבועא דנחלא עמיקא, וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל־יַד יְחֶזְקֵאל נְבִיאֶךָ: וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאותָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

ויטבול חמש טבילות על פי הכוונות הנז׳.

סימן סג

בקשה קודם הקידוש

ביום חג השבועות קודם קידוש יאמר נוסח שלמא עלך חגא קדישא שכתוי לעיל במנהגי הלילה ואח״כ יאמר אוריי׳ אוריי׳ נהירו וכוי עד לעילא לעילא ואח״כ יאמר בקשה זו:

רבון עלמא יהא רעוא קמך לאנהרא עינן באורייתא ובסתרין דידה ולאסברא מלין בפומנא, ונימא מלין באורח מישור כדקא יאות. והב רשו לכל שמהן וכינויין קדישין ולכל מארי מתיבתא דלעילא ותתא ולכל חיילין קדישין, ולכל נפשין ורוחין ונשמתין עלאין קדישין. לגלאה לן מילין יקירין ורזין גניזין. ובחילא דשם הוי״ה ובכל הווי״ן

דיליה, ובכל כנויין קדישין דיליה, נזכה למילף באורייתא קדישא, ולמנטר פקודין דילה, ולחדשא בה מלין דקשוט כדקא יאות, לאנהרא שכינתא ולתקנא קשוטין דילה.
רבון עלמא הוי דכיר כד הוו קיימין לגבך בטורא דסיני שתין רבוא יִשְׂרָאֵל וקבילו לך עלייהו ואתעטרת בהו יתיר מכל עממייא והוו אזלין אבתרך לכל רעותך.
זכאה האי יומא דקבילו ביה יִשְׂרָאֵל אורייתא בטורא דסיני וכלהו הוו חמאן אפין באפין כְּדִכְתִיב פָּנִים | בְּפָנִים דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם, זכאה האי יומא דאתגלי ביה קוב"ה לעיני כל יִשְׂרָאֵל בטורא דסיני, כְּדִכְתִיב יֵרֶד יְהוָה לְעֵינֵי כָל־הָעָם עַל־הַר סִינָי, והוו חמאן כל יִשְׂרָאֵל עינא בעינא והוו חדאן, זכאה האי יומא דכל דרין בתראין כלהו אזדמנו לתמן וכלהו קבילו אורייתא בטורא דסיני כְּדִכְתִיב כִּי אֶת־אֲשֶׁר יֶשְׁנוֹ פֹּה עִמָּנוּ עֹמֵד הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם:
זכאה האי יומא דקבילו ביה יִשְׂרָאֵל אורייתא דאעטר יוכלא בעטרוי לְקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא כמלכא דאתעטר בגו חיליה כְּדִכְתִיב צְאֶנָה | וְרְאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה־לּוֹ אִמּוֹ, זכאה האי יומא דיובלא אתעטר בהדוה ברחימו בשלימו כְּדִכְתִיב אָם־הַבָּנִים שְׂמֵחָה, זכאה האי יומא דאתייהיבת ביה אורייתא באשא אוכמא על גבי אשא חוורא, לאכללא ימינא בשמאלא, ושמאלא אתחזר ימינא כְּדִכְתִיב מִימִינוֹ אשדת [אֵשׁ דָּת] לָמוֹ. בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן: (יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן).

סימן סד
פיוטים לחג השבועות

ביו"ט של חג השבועות יאמר פיוטים אלו בשמחתו על השולחן בתוך הסעודה והם נדפסו בסה"ק רב ברכות דף קע"א. האחד מיוסד על יתד ושתי תנועות והוא לחן פזמן גואלי אל תנו שבח והודאות.
תהלת אל ידבר פי ואוחילה ואשיר ברוב חדוה וצהלה: ביום שמחה ביום טובה ביום גילה בשמחת עם סגולת אל בדת תורה. ולי חמדה להתעלס בחוקות אל, ואשיבה בטוב טעם לכל שואל, ואתחזק לדבר בם בעוז ואל, ואורה בם לכל דורש נתיב אורה.
דרשוה ולא ידעו מקום בינה, ואין מבין דבריה והגיונה, נתנה אל לנחלה לעם קנה, ולהם שם יסוד אמיץ במסתרה.
כלילת טוב שתולה היא מעץ חיים, רחבה היא מאד מים וכל איים, תמימת כל כבודה רב בכל גוים, וכתר היא להוגה בה ושוחרה.

השני סימן אליהו חיי חז"ק

בואי כלה בואי כלה, בואי כלה הכלולה

אשת חיל מה טוב סחרה, לא יכבה בלילה נרה. רחוק מפנינים מכרה, נודע בשערים בעלה. בואי כלה וכו'

לחם עצלות לא תאכלנה, תורת חסד על לשונה, גם אור ימים בימינה, עושר וכבוד בשמאלה. בואי כלה וכו'

ימינה מאד רוממה. ופיה פתחה בחכמה, גם ממרחק תביא לחמה, מאד בטח בה לב בעלה. בואי כלה וכו'

הללוה בשערים, הזקנים עם נערים למלכים ולשרים. תתן מלכות וממשלה. בואי כלה וכו'

ותשחק ליום אחרון, היא חבצלת השרון. קורא בה ישמח וירון, על לומדיה חן מעלה. בואי כלה וכו'

חמדה גנוזה במרומים, קנויה ראשית עולמים, הנחילה אל לעם תמים, כבודו על סיני נגלה. בואי כלה וכו'

ירד באש ועננים, לדבר עם עם נבונים, יִשְׂרָאֵל כאחד חונים. לקבל דת אל בגילה. בואי כלה וכו'

חכמי לבב גבוריה. המה תמיד שוחריה, להם נגלו סתריה. ניתנה להם נחלה. בואי כלה וכו'

זכה ברה וטהורה, מכל פנינים יקרה, היא בראש הומיות תקרא, וברחובות תתן קולה. בואי כלה וכו'

קול מבשר חיש נשמעה, יבשר שלום וישועה, אז בטוב ביתך נשבעה. בעוז חדוה וצהלה.

בואי כלה בואי כלה, בואי כלה הכלולה.

סימן סה

רמזים על פי הסוד על מגילת רות

א"ה מאחר שאני זוכר כאן דברים השייכים ליו"ט של חג השבועות ראיתי יפה ונכון להביא כאן רמזים ע"פ הסוד שחידש עט"ר אבא מארי הרה"ג רבי אליהו זללה"ה בכמהר"ר רבינו משה חיים זלה"ה על פסוקים של מגילת רות שקורין ביום זה וכבר נדפסו בספרו הבהיר מדרש אליהו והנני

מעתיקם פה בקיצור כדי שילמדום החכמים היודעים בסוד ה' ביום זה בשמו הטוב וכל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה ולעולם.

ולנעמי מודע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז, נעמי רמז לבינה. מודע לאישה איש גבור חיל רמז לז"א שהוא בעל המלכות הנקראת גבור חיל שנבנית מהגבורות ונקראת חיל בסוד אשת חיל, ורמז במלת מודע לשון דעת שז"א הוא דעת דעולם האצילות בכללות, גם זו"ן יצאו ע"י הדעת דאו"א בסוד וידע אדם, ממשפחת אלימלך רמז לאו"א לאו"א. אלי אבא חסד, ומלך היא אימא, ושמו בועז, ב' ע"ז רמז לשני פרצופין דז"א שהם ישראל ויעקבו ובכללות כל אחד הוא שבעה, אבל ישראל ה"ם עשיריות שבעים, ויעקב לגבי ישראל הוא אחדים שהם שבעה, אי נמי קרינן בועז באות וא"ו בו עז רמז ללאה ורחל המחוברים בז"א ששניהם סוד הגבורה שהיא עז.

ויאמר לה בעז לעת האוכל וכו' ירמוז ויאמר לה למלכות, בעז הוא ז"א, לעת האוכל לעת הזווג, כי אכילה מורה על הזווג, גושי הלום ואכלת מן חלחם רמז לחב"ד בסוד לחם שבת שהם ג' הויו"ת ב"ה ורמז לה שהזווג יהיה שלם בסוד חב"ד, וטבלת פתך בחומץ, פתך רמז לחסדים שה"ס לחם, וחומץ גבורות ורמז שיתמתקו הגבורו' בחסדים, גם רמז לה וטבלת לשון טבילה שנמשך לה מבחינת הכתר וטובלת בהם כדי להזדווג פת"ך גי' ת"ק רמז ליסוד שהוא שם שדי שעולה מילואו מספר ת"ק, בחומץ גבורות רמז לה שהיסוד שלה נגמר ע"י הגבורות.

ותשב מצד הקוצרים, ר"ל ותשב המלכות עם ז"א בחיבור אחד ע"י הצדיקים הנקראים מחצדי חקלא בסוד תנו עז לאלהים, ויצבט לה קלי רמז להבירורים המתבררים מן הקלי' שע"י שנותן לה ז"א כח היא מבררת בסוד ששת ימי השבועה ועי"ז ותאכל זווג נח"י, ותשבע חג"ת, ותותר חב"ד שהם תוס'.

ותקם ללקט ויצו בעז את נעריו גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה, פירוש אחר שבירורה חזרה לברר עוד, ויצו בעז הז"א את נעריו הם הצדיקים, גם בין העומרים כלומר אפילו אחר שבירורה ונעשה עמרים באצילות ג"כ צריכה לברר אוכל מתוך אוכל כידוע ולא תכלימוה ח"ו על ידי מעשיכם שלא תעשו מעשים שאינם כראוי ותתישו כוחה מלברר בשלימות אלא תעזרוה על ידי מעשיכם הטובים. וגם שול תשולו לה, ר"ל תמשיכו לה לשון שולה דגים מן הים, מן חצבתים כמנין כח"ב חג"ת נהי"ם שעולים תקמ"ו ועם הכולל תקמ"ז כמנין הצבתים ועזבתם מלשון עזוב תעזוב עמו שתתנו לה כח במעשיכם הטובים בסוד תנו עוז לאלקים ולקטה תמיד לקוט בתר לקוט, ולא תגערו בה, תגערו בהפוך אתוון תגרעו שלא תחטאו ותפגמו בה ח"ו.

ותלקט בשדה עד הערב כלומר עד שהשלימה הבירורים של היום. ותחבוט את אשר לקטה ר"ל תקנה הבירורים שלה. ויהי כאיפה שעורים כלומר ויהי הבירור שלה כלול מן עשר ספירות ממלכות עד הכתר, גם עלתה ממלכות עד הכתר, כי המלכות נקראת איפה ושערים מספר הכתר, ותשא הבירורים ותבא העיר פירוש שקבלה ה"ג מנצפ"ך שהם פ"ר ועם כללותם הם פרה בסוד פרה אדומה כמנין העי"ר.

ותרא חמותה היא אימא את אשר ליקטה כלומר ותרא אימא מה שביררה המלכות, ותוצא ותתן לה את אשר הותירה משבעה דידוע דאחר שנמשכין מוחין לאו"א ממשיכין לזו"ן וזהו ותוציא אימא ותתן לה מוחין למלכות את אשר הותירה משבעה, גם רמז באומרו ותוציא ותתן לה דידוע בסוד השינה שאימא מסלקת הנה"י מז"א ומכניסתן במלכות לעשות לה נסירה. וז"ש ותוציא אימא מז"א הם הנה"י ותתן לה למלכות.

ותאמר לה חמותה היא אימא, איפה לקט היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך. כלומר היסוד שנקרא ברוך ותגר לחמותה את אשר עשתה עמו, ותגד לשון המשכה שהמשיכה לה הבירורים אשר תקנה.

ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום, בעז כי הז"א נקרא יום וגם נקרא בעז ב' עז.

ותדבק בנערות בעז הם נשמות הצדיקים. ללקט פירוש לברר עמהם, עד כלות קציר השעורים וקציר החטים רמז שיש בירורים שאינם ממותקים שקראם שעורים ויש בירורים ממותקים וקראם חטים וכשנשלמים כל הברורים אז ותשב את חמותה שתהיה המלכות בחינת אימא.

ושמת שמלותיך עליך סוד חשמל. וירדת הגרן לברר. וכתיב וירדתי ביו"ד לרמוז במחשבה אתבריר כולא. אל תוודעי לאיש לז"א בבחינת זווג, עד כלותו לאכול ולשתות שממשיך מוחין.

ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלותיו ושכבת, רמז שבתחלה מלבשת הנה"י שלו, יהוא יגיד לך ימשוך לך בחינת היסוד הנקרא כל אותיות לך את אשר תעשין שעי"ז תתקני הכל, גם את כ"ב אותיות מן א' ועד תי"ו על ידי הארת אימא הנקראת אשר, תעשין תתקני אותם ותאמר עליה כל אשר תאמרי אלי אעשה, ותרד הגרן לברר ותעש ככל אשר צותה חמותה.

ויאכל בעז הז"א, וישת שבאו לו מוחין, ויטב לבו נעשה בו הלב שמהארת המוחין נעשה הלב כנז' בע"ח שער פרצוף זו"ן פ"ד ויבא לשכב בחינת זווג, בקצה הערמה גי' ש"ך שעל ידי מ"ן דש"ך יהיה הזווג, ואמר בקצה הערמה כלומר אפילו על מקצת בירור, ותבא בל"ט גי' א"ם רמז שהנסירה שלה תהיה ע"י אימא ורמז ג"כ במלת בלט לומר שהנסירה תהיה אחר הדורמיטא, ותגל מרגלותיו ותשכב בסוד הזווג ויהי בחצי הלילה, המלכות שנקראת לילה בחצי דייקא שהיא מלבשת החזה,

ויחרד האיש הז״א וילפת בסוד התעוררות הזווג, והנה אשה המלכות שוכבת מרגלותיו והוא רוצה שתגדל ותהיה כנגד כל פרצופו, ואמר מי את, כלומר מי אימא שנקראת מי, רצוני שתהי׳ בבחינת אימא, ותאמר אנכי רות אמתך שלא עליתי עדיין כנגד כל הפרצוף שלך אלא עודני קטנה שנחשבת אמתך לכן אבקש ופרשת כנפיך על אמתך שרוצה לעלות עד חג״ת דיליה שנעשים חב״ד שלה.
ואמרתם כה לחי, הדר מלך השמיני שהוא היסוד הנקרא חי, ואתה הז״א שלום שנתקנו הכלים דז״א ע״י היסוד הנז׳ וביתך המלכות שלום. וכל אשר לך הם או״א וישסו״ת שנשפעים זו״ן מהם שלום, כי גם הם אחוריים שלהם ירדו ממקומם ונתקנו ג״כ ע״י היסוד הנז׳, וז״א שָׁלוֹם | שָׁלוֹם לְךָ, אמר ב״פ שלום על זו״ן שנתקנו ושלום לעוזרך הם או״א וישסו״ת שהם עוזרים לזו״ן, או ואמרתם לשון זווג, כה המלכות לחי היסוד.
וישלח דוד את ידו רמז לשם מ״ב שה״ס הידים, אל הכלי לברר כלים הנשברים, ויקח משם אבן שבירר הב״ן עם הכולל אבן, ויקלע שעשה חיבור ושילוב, ויך את הפלשתי דעל ידי הברורים נכנעים הקליפות.
וַיְהִי דָוִד לְכָל־דְּרָכָו מַשְׂכֶּיל רמז ללאה ורחל הנקראים דרך בסוד דרך גבר, משכיל היסוד בסוד משכיל לאותן כלומר שעשה דוד הע״ה זווג לאה ורחל עם היסוד, וע״ז וה׳ עמו, או הכונה וה׳ מוחין דגדלות דהויות עמו.
ובמה יתרצה זה אל אדוניו הלא בראשי האנשים ההם, כלומר יתרצה זה דוד אל אדוניו הקדוש ברוך הוא ע״י בירור ניצוצות הקדושה שמברר מן הראש שלהם.

סימן סו

תיקון א

תיקון לרואה קרי ביום הכפורים

יטבול במוצאי כיפור תכף ומיד שבעה טבילות, אחת להטהר מטומאת קרי. הב׳ להפריד ממנו הקליפה של הטומאה הגי להכרית ולשבר כח הקליפה, הד׳ למשוך עליו מים טהורים ממקוה העליון הטהורה ובעודו במים יאמר
לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי: שני פעמים בזא״ז
ויחזור ויטבול פעם חמישית למשוך עליו מים טהורים ממקוה העליון הטהור, ואח״כ יטבול טבילה ששית ויכוין למשוך לעצמו שפע טהרה וקדושה וברכה וחיים ממזל נוצר חסד שהוא מזל השמיני, ואח״כ יטבול טבילה שביעית למשוך שפע טהרה וקדושה וברכה ממזל ונקה שהוא מזל הי״ג.

אחר כך ילבוש בגדיו וירחץ ידיו ויעשה סדר התשליך כמו שעושין ביום ר״ה בשלשה פסוקים של מי אל כמוך ואח״כ יקיף התיבה בבית הכנסת שבעה הקפות ובכל הקפה יאמר

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר: קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים: קוֹל־יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְהוָה | יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה | יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: ופסוק אחד מן פסוקי אנא בכח

אח״כ יעשה כפרה בתרנגול כדרך שעושין בערב כיפור ויכוין המסבב בשם חת״ך בר״ת חליפתך תמורתך כפרתך. ובכל סיבוב יאמר המסבב פסוק זה באיוב ל״ג

וַיְחַנְּנֵהוּ וַיֹּאמֶר פְּדֵהוּ מֵרֶדֶת שָׁחַת מָצָאתִי כֹּפֶר: מָצָאתִי כֹּפֶר. מָצָאתִי כֹּפֶר.

ויוליך התרנגל אצל השוחט וישחטנו כהלכתו, וזה בעל הקרי יכסה הדם ויברך על כסוי דם בעפר ויתן התרנגולים לעני ירא שמים. ויתענה שלשה ימים יום אחד בין כפור לסוכות ושני ימים אחר סוכות ויקבל התענית מבעוד יום ויאמר (נוסח קבלה זו:)

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִית יחיד לְמָחָר מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים, כדי לתקן מה שפגמתי באות ברית קדש חותמא דמלכא אשר חטאתי עויתי ופשעתי בהשחתת זרע לבטלה.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שתקבל תעניתי באהבה וברצון ויהיה מיעוט חלבי ודמי שמתמעט בתעניתי חשוב ומקובל ומרוצה לפניך לתקן מה שפגמתי באות ברית קודש חותמא דמלכא, ולתקן מה שפגמתי במאתים ושמונה וארבעים איברים ושלש מאות וחמשה וששים גידים שביסוד. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בקבלת תענית זה. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: ב״פ

בכל יום משלשה ימים של תעניות אלו ילמוד ספר חמישי בתהלים ושיר השירים כולה ומשניות הנדפסים בקריאי מועד של חג השבועות ואדרא זוטא כולה וגם ידליק נר לכבוד נשמת יוסף הצדיק

ויעשה הקפות לתיבה שבבית הכנסת שבעה הקפות ובכל הקפה יאמר מזמור לדוד הבו להי בני אלים כולו ופסוק אחד מן אנא בכח וכנז"ל.

מיום מוצאי כפור עד יום שמיני עצרת עד ועד בכלל יאמר בכל יום פסוקים אלו כפי המספר הזה.

אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה: כ"ו פעמים

כִּי־עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר: כ"ו פעמים

תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח: כ"ו פעמים

לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי: כ"ו פעמים

נַר־לְרַגְלִי דְּבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי: כ"ו פעמים

עֵינַי תָּמִיד אֶל־יְהוָה כִּי הוּא־יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי: כ"ו פעמים

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שֹׁמְרֶךָ יְהוָה
צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר
אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְהוָה יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: שבעה פעמים

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה: אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת
לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי
יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל
אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו:
שבעה פעמים

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ: כִּי
הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ | יֶסֶךְ לָךְ וְתַחַת־כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה
אֲמִתּוֹ: לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם:
יִפֹּל מִצִּדְּךָ | אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה:
כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי
מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל
וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי |
וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ־אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:
שלשה פעמים

ואח"כ יאמר בקשה זו שתיקן הרש"ש זללה"ה לאומרה בר"ה וכפור בהוצ' ס"ת.

לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם: ייב פעמים
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתעשה למען רחמיך ולמען שמך הגדול הנכתב ואינו נקרא שנתכוונתי בו שתצילנו לנו ולשותינו ולבנינו ולבנותינו ולכל הנלוים אלינו מכל רע ומשחית ומגפה ומכל צרה וצוקה ויגון ואנחה ומכל חולי ומחלה ולמען השם הקדוש המתפשט ממאור המרכבה התחתונה אָלְדָ וכשהוא כלול עם מקורו אֶהְיֶה אֲאֶהְלְיֶדֶה שתבטל ברחמיך המרובים ובחסדיך הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתינו כל גזירות קשות ורעות ויסכרו פה כל המקטרגים והמשטינים מעלינו בכח השם הקדוש המתפשט ממאור המרכבה העליונה קָרַע וכשהוא כלול במקורו יְהוָה יְקַהֲרוֹעָה שתבטל ברחמיך הרבים ובחסדי הפשוי מעלינו ומעל כל בני ביתינו כל המקטרגים והמשטינים וכל גזירות קשות ורעות ושנאת חנם, וחדש עלינו שנה טובה ומבורכת ותפרנסנו בשפע גדול ובהיתר ולא ישלוט בנו עין הרע ותצלחינו בלימודינו ובכל מעשה ידינו אנס"ו.
בכל יום משלשה ימי תעניות הנז"ל יאמר אחר מנחה סמוך לערב בקשה זו ויתנום בידו מעות לצדקה כפי יכולתו ויאמר בקשה זו בהיותו תופז מעות הצדקה בידו.
רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שהקרבתי לפניך חלבי ודמי בתעניתי היום הזה והרתחתי אותם בחמימות חולשת גופי יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שיהא חשוב ומקובל ומרוצה לפניך חלבי ודמי שנתמעט היום בתעניתי וגם תהיה השובה ומרוצת לפניך מצות הצדקה שאני מפריש אותה בידי לתקן מה שפגמתי באות ברית קודש בעון השחתת זרע לבטלה ויהיה חשוב לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בתיקון פגם עון זה ותרחמני והחייני חיים ארוכים טובים ומתוקנים ותבטל מעלי כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת וכל מיני יסורין ותפרוש עלי סוכת שלומיך ותקנני בעצה טובה. מלפניך שבור והסר השטן מלפנינו ומאחרינו ובצל. כנפיך תסתירנו עזרינו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:
יתאזר ויתאמץ מאד מאד בשנה זו בליל הו"ר ובליל חג השבועות שלא ישן כלל גם ישתדל לעשות תיקון כרת בכל ליל ער"ח בשנה זו וגם יתענה בכל ער"ח גם יעשה שבעה הקפות לתיבה עם

קריאת המזמור בכל ער"ח וגם ידליק בכל ר"ח נר לכבוד נשמת יוסף הצדיק ע"ה בכל השנה הזאת גם יזהר לעשות בכל שנה זאת מצות כסוי הדם ובפחות יעשה ג"פ בשבוע.

בכל ער"ח בשנה זו כולה ילמוד ח"י פרשיות דהיינו מן בראשית עד אשר ברא אלקים לעשות הם ז' פרשיות ופרשת העקידה ופרשת שירת הים הרי תשעה וגם פרשת וזאת הברכה יקראנה כולה שהיא תשעה פרשיות ואח"כ ילמוד ח"י מזמורים בתהלים שהם אשרי תמימי דרך עד סוף הוא מזמור אחד, וט"ו מזמורים של שיר המעלות ומזמור קמ"ה ומזמור ק"ן הרי ח"י מזמורים ואח"כ יאמר ח"י פסוקים של יהי כבוד ומשנה פרק א' דאבות שיש בו ח"י הלכות ומכאן ולהבא ישמור עצמו מאד.

סימן סז
תיקון ב

תיקון לעון נדה למי שאין בו כח להתענות כי יש נכשלים בעוה"ר בעון זה ב"מ קרוב למזיד שבאים על נשותיהם בליל הוסת שלהן וישראל קדושים הם וחפצים לעשות תיקון. אך רובא דעלמא כשל כוחם להתענות תעניות הצריכים לעון זה וגם א"א להתגלגל בשלג ורוצים לפדות ימי התעניות וגם גלגול השלג ע"י קריאת התורה והפרשת הצדקה כפי הראוי ומתוקן לדבר זה. ויש איותה נפשם לעשות תיקון לעון זה וכיוצא בו אע"פ שיודעים שלא חטאו בגלגול זה עתה אלא חוששים שמא חטאו בגלגולים שעברו.

והנה ידוע מפי רבנו האר"י החי זיע"א שצריך להתענות בעבור תיקון פגם עון הנדה שצריך להתענות שנים ושמונים יום יען כי החטא הזה פוגם בשם י"ה'י היוצא מן ר"ת י"הוה ה"ושיעה ה"מלך והענין הוא כי כל אות משתיהם בשני הציורים הנז' הם בג' כ"ד וב"פ כ"ד הם מ"ח ועם אות י' הרי נ"ח ועם הכולל הרי בני נדה. הרי ידעת איך עון נדה תלוי בשם הנז' ואמנם מה שצריך להתענות פ"ב יום הוא לפי שכל אות ה' משתיהם יש בה ג' מלויים ואלו הם ה"י ה"א ה"ה בגי' ל"א ואמנם השני ההין הם ס"ב ועם יו"ד במלואה הרי פ"ב והמתענה פ"ב יום הנז' צריך לכוין בכונה זו. גם יכוין כי בעון נדה גרם כי האות ה' היתה נעה ונדה כי זה הוא פירוש נדה נד ה' ועתה בתשובה תחזור למקומה ותתיישב ובכל יום מימי תעניותיו הנז' יכיון בשם הנז' בכונות הנז'. ויתגלגל בשלג ז' פעמים יען כי החרים והוביש שבעה נחלי המלכות ובתשובתו יחזרו להיות נמשכים כבתחילה וכנז' כל זה בדברי רבינו האר"י ז"ל בשער רוח הקדש ע"ש. ועל כן אם האדם חלוש ואינו יכול להתענות ובפרט שהתעניות אלו צריכים להיות רצופים אז יפדה התעניות וגם את השלג שאינו יכול להתגלגל כל גופו שבעה פעמים פנים ואחור יעשה פדיון בזה הסדר בעזה"ו.

וזה הוא סדר פדיון השלג יקבל עליו תענית יחיד יום אחד וביום התענית יטבול תחלה שבעה טבילות. וקודם הטבילה יאמר כך

הריני מוכן ומזומן לקיים בעזרת האל יתברך מצות עשה של התשובה כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ. וַהֲרֵינִי מתחרט על כל מה שחטאתי עויתי ופשעתי בין בגלגול זה בין בגלגולים אחרים חרטה גמורה ושלימה ומקבל עלי שלא לחזור ולחטוא עוד והשי״ת ברחמיו יעזרני על דבר כבוד שמו מעתה ועד עולם אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

ואח״כ יאמר הודוי אנא ה׳ אלוקינו וכו׳ וכשיגיע לאות נו״ן יאמר

נכשלנו אני וביתי בעון נדה ופגמנו בשמות הקודש וגרמנו להחריב ולהוביש שבעה נחלי המלכות בעונינו.

ואח״כ יסיים הוידוי ויאמר מה נאמר וכו׳. יהי רצון וכו׳. ויאמר פסוקי מי אל כמוך וגו׳ שלשה פעמים ואז יטבול במקוה כשר שבעה טבילות כנגד שבעה נחלי המלכות ואח״כ ילבש בגדיו וירחץ ידיו ויאמר בקשה זו.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ אשר חטאתי עויתי ופשעתי אני וביתי בעון נדה וגרמנו להחריב ולהוביש שבעה נחלי המלכות. ואתה ברחמיך הודעת לנו עַל־יְדֵי עבדיך חכמי יִשְׂרָאֵל לתקן הפגם להתגלגל שבעה פעמים בשלג וְגָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ יכולים לעשות תיקון הזה של גלגול השלג כהלכתו. לכן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שיהיו חשובים ומקובלים ורצויים לפניך שבעה הטבילות שטבלתי במים קרים כאלו נתגלגלתי כל גופי בשלג שבעה פעמים וברוב רחמיך וחסדיך יחזרו שבעה נחלי המלכות להיות מאירים ונשפעים ומלאים ונמשכים כבתחלה. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ואח״כ יאמר פסוקים אלו.

וּבְנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע בֶּן־אִישׁ־חַיִל רַב־פְּעָלִים מִקַּבְצְאֵל הוּא הִכָּה אֵת שְׁנֵי אֲרִאֵל מוֹאָב וְהוּא יָרַד וְהִכָּה אֶת־[הָאַרְיֵה] האריה בְּתוֹךְ הַבּוֹר בְּיוֹם הַשָּׁלֶג: וְהוּא־הִכָּה אֶת־אִישׁ מִצְרִי אשר אִישׁ מַרְאֶה וּבְיַד הַמִּצְרִי חֲנִית וַיֵּרֶד אֵלָיו בַּשֹּׁבֶט וַיְנַזֵּל אֶת־הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרִי וַיַּהַרְגֵהוּ בַּחֲנִיתוֹ: אֵלֶּה עָשָׂה בְּנָיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָדָע וְלוֹ־שֵׁם בִּשְׁלֹשָׁה הַגִּבֹּרִים: מִן־הַשְּׁלֹשִׁים נִכְבָּד וְאֶל־הַשְּׁלֹשָׁה לֹא־בָא וַיְשִׂמֵהוּ דָוִד אֶל־מִשְׁמַעְתּוֹ: (שמואל ב כ״ג:כ״ב-כ״ג)

לְכוּ־נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְהוָה אִם־יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם־יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ: (ישעיהו א׳:י״ח)

כִּי כַּאֲשֶׁר יֵרְדׁ הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן־הַשָּׁמַיִם וְשָׁמָּה לֹא יָשׁוּב כִּי אִם־הִרְוָה אֶת־הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לַזּוֹרֵעַ וְלֶחֶם לָאֹכֶל: כֵּן יִהְיֶה דְבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא־יָשׁוּב אֵלַי רֵיקָם כִּי אִם־עָשָׂה אֶת־אֲשֶׁר חָפַצְתִּי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו: (ישעיהו נ״ה:י״א)

אִם־הִתְרַחַצְתִּי במו בְּמֵי־שֶׁלֶג וַהֶזְכֹּותִי בְּבֹר כַּפָּי: (איוב ט׳:ל׳)

כִּי לַשֶּׁלֶג | יֹאמַר הֱוֵא־אָרֶץ וְגֶשֶׁם מָטָר וְגֶשֶׁם מִטְרוֹת עֻזּוֹ: (איוב ל״ז:ו׳)

תְּחַטְּאֵנִי בְּאֵזוֹב וְאֶטְהָר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין: ג״פ

בְּפָרֵשׂ שַׁדַּי מְלָכִים בָּהּ תִּשְׁלֶג בְּצַלְמוֹן:

הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצֶּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר: (תהלים)

לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ מִשֶּׁלֶג כִּי כָל־בֵּיתָהּ לָבֻשׁ שָׁנִים: (משלי ל״א:כ״א)

אח״כ יאמר עוד פסוקים אלו.

וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע: (תורה וירא)

וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר | אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיְסַתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמֹת אֲשֶׁר־קָרָא לָהֶן אָבִיו: וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי־יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים: וַיָּרִיבוּ רֹעֵי גְרָר עִם־רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ: וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם־עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שִׁמָהּ שִׂטְנָה: וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי־עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפָרִינוּ בָּאָרֶץ: וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע: (תולדות)

וַיְהִי | בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ לוֹ עַל־אֹדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפָרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָצָאנוּ מָיִם: וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה עַל־כֵּן שֵׁם־הָעִיר בְּאֵר שֶׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה: (תולדות)

וְעָשִׂיתָ אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וְהָעֱלָה אֶת־נֵרֹתֶיהָ וְהֵאִיר עַל־עֵבֶר פָּנֶיהָ: (תרומה)

כִּי | הִנֵּה הָאֶבֶן אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ עַל־אֶבֶן אַחַת שִׁבְעָה עֵינָיִם הִנְנִי מְפַתֵּחַ פִּתֻּחָהּ נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וּמַשְׁתִּי אֶת־עֲוֹן הָאָרֶץ־הַהִיא בְּיוֹם אֶחָד: יַבַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תִּקְרְאוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ אֶל־תַּחַת גֶּפֶן וְאֶל־תַּחַת תְּאֵנָה: וַיָּשָׁב הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיְעִירֵנִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר־יֵעוֹר מִשְּׁנָתוֹ: וַיֹּאמֶר אֵלַי מָה אַתָּה רֹאֶה ויאמר [וָאֹמַר] רָאִיתִי |

וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב כֻּלָּהּ וְגֻלָּהּ עַל־רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה נֵרֹתֶיהָ עָלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוּצָקוֹת לַנֵּרוֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁהּ: (זכריה ג׳-ד׳)

אִמְרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת כֶּסֶף צָרוּף בַּעֲלִיל לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם: (תהילים י״ב:ז׳)

חֲכָמוֹת בָּנְתָה בֵיתָהּ חָצְבָה עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה: (משלי ט׳:א׳)

אח״כ יאמר פסוקים ויברך דוד את ה׳ וגו׳ עד סוף השירה של הים ואח״כ יאמר מזמור שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה׳ כולו וכשיגיע לפסוק אם עונות תשמור יה אדני מי יעמוד יכפול אותו שבעה פעמים ואחר כך יאמר פסוק ואני תפלתי לך ה׳ עת רצון וגו׳ ג״פ.

ואח״כ יקח בידו שלש מאות ושלשה ושלשים פרוטות ויאמר

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו״ד וְהֵ״א בְּאוֹתִיּוֹת וָא״ו וְהֵ״א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מפריש של״ג פרוטות שבידי לצדקה. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שתעשה למען רחמיך וחסדיך ולמען הפרשת של״ג פרוטות אלו שהפרשתים לצדקה ולמען מקראי קדש אשר קראתי לפניך ולמען סודותיהם ולמען שמותיך הקדושים הרמוזים בהם יהיה חשוב ומקובל ומרוצה לפניך כאילו עשיתי תקון השלג כראוי לתקון הפגם של עון הנדה וברוב רחמיך וחסדיך יחזרו שבע נחלי המלכות להיות מלאים ושלמים מאירים ומזהירים ונשפעים ונמשכים כרצונך הטוב. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: ע״כ הוא פדיון השלג.

ואם אפשר למצוא לו באותו היום חתיכת שלג הן כבריתא הן עשויה בידי אדם בהמכונה יקח חתיכה אחת ויגלגל עליה זרועו וכפות ידיו עד סוף אצבעותיו פנים ואחור שבעה פעמים וקודם שיגלגל ידיו עליה יאמר בקשה זו

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו״ד וְהֵ״א בְּאוֹתִיּוֹת וָא״ו וְהֵ״א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מוכן לגלגל זרועי וכפי ואצבעותי ימין ושמאל על השלג שבעה פעמים. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ גלגול יָדַי בשלג שבעה פעמים כאילו גלגלתי כל גופי פנים ואחור בשלג שבעה פעמים ויחזרו על ידי שבעה נחלי המלכות להיות נמשכים ונתקנים כבתחלה כרצונך יהיו לרצון

וגו'. ואם לא נמצאו לו חתיכות שלג בו ביום יעשה דבר זה של חתיכת השלג ביום אחר כשימצא לו.

אחר שיעשה פדיון השלג אז יעשה בו ביום פדיון התענית של פ"ב יום בסדר זה ותחלה יקרא מקראי קודש אלו שהם ר"ת יו"ד. ה"י ה"א ה"ה. ה"י ה"א ה"ה: שמספרם פ"ב

ר"ת יו"ד

יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת:

וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו:

דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי:

ר"ת ה"י

הָשֵׁיבָה לִּי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי:

יְהוָה יִגְמֹר בַּעֲדִי יְהוָה חַסְדְּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אַל־תָּרֶף:

ר"ת ה"א

הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵנוּ:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

ר"ת ה"ה

הַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחֲטָאָי וְכָל־עֲוֹנֹתַי מְחֵה:

הרבה [הֶרֶב] כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי:

ר"ת ה"י

הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי־עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה:

יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאותָם:

ר"ת ה"א

הֲלוֹא זֶה צוֹם אֶבְחֲרֵהוּ פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת רֶשַׁע הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה וְשַׁלַּח רְצוּצִים חָפְשִׁים וְכָל־מוֹטָה תְּנַתֵּקוּ:

אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ וַאֲרֻכָתְךָ מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְהוָה יַאַסְפֶךָ:

ר"ת ה"ה

הָעָם הַהֹלְכִים בַּחֹשֶׁךְ רָאוּ אוֹר גָּדוֹל יֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ צַלְמָוֶת אוֹר נָגַהּ עֲלֵיהֶם:

הַקָּטֹן יִהְיֶה לָאֶלֶף וְהַצָּעִיר לְגוֹי עָצוּם אֲנִי יְהוָה בְּעִתָּהּ אֲחִישֶׁנָּה:

אח"כ יאמר ויכוין באומרו יי"ענך יי"י ביום צ"רה שהוא ר"ת מספר יב"ק שהוא מספר הוי"ה אלהי"ם

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעַנְךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם | אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח־עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ: יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה: יִתֶּן־לְךָ כִלְבָבֶךָ וְכָל־עֲצָתְךָ יְמַלֵּא: נְרַנְּנָה | בִּֽישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם־אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא יְהוָה כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ | יְהוָה מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ בִּגְבֻרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ: אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים וַאֲנַחְנוּ | בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר: הֵמָּה כָרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד: **יְהוָה** הוֹשִֽׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: שנים ושמונים פעמים ובכל פעם יכוין ברי"ת יי"ענני ב"יום ק"ראינו יב"ק שהוא מספר הוי"ה אלהי"ם.

אח"כ יביא שנים ושמונים מטבעות של כסף אשר לפחות יהיה המטבע שוה שיעור לקנות בו ע"ב דרה"ם פת וע"ב דרה"ם לפתן ומי שידו משגת יביא מטבע שוה יותר כפי השגת ידו ורק הדל לא ימעיט מן שווי הנז' וימנה תחלה עשרה מטבעות כנגד אות הפשוט של יו"ד וסמוך לו בקו אחד ימנה ששה מטבעות כנגד וא"ו של מלוי יו"ד וסמוך לו באותו הקו ימנה עוד ד' מטבעות כנגד ד' דמלוי יו"ד כזה עשרה ששה. ארבעה. הרי נעשה כנגד אות יו"ד מלאה ואח"כ ימנה תחת אותו הקו חמשה מטבעות כנגד אות ה' וסמוך לו עשרה מטבעות כנגד מספר המלוי של ה"י וימנה עוד סמוך לה באותו הקו עצמו חמשה מטבעות וסמוך לה מטבע אחד כנגד מלוי של ה"א ועוד ימנה באותו הקו עצמו חמשה מטבעות כנגד אות ה' וסמוך לה עוד חמשה מטבעות כנגד מלוי של ה"ה כזה חמשה עשרה חמשה אחד חמשה חמשה הרי נשלם בקו זה השני ה"י ה"א ה"ה אח"כ ימנה בקו שלישי חמשה מטבעות כנגד אות הפשוט של ה"י וסמוך לזה ימנה עשרה מטבעות כנגד מלוי אות ה"י ואח"כ ימנה חמשה מטבעות ועוד מטבע אחד כנגד ה"א ואח"כ ימנה חמשה מטבעות וסמוך לזה עוד חמשה כנגד מלוי ה"ה הרי נשלם בקו השלישי כנגד ה"י ה"א ה"ה: אח"כ יקבץ כל הצבורים שלקו הראשון ביחד מימין לשמאל ועוד יחבר הצבורים של הקו השני ביחד מימין לשמאל ועוד יחבר כל הצבורים של קו השלישי מימין לשמאל הרי נעשו לפניו שלשה צבורין של שלשה קוין ואח"כ יחבר כל הצבורין כולם מלמעלה למטה ונעשו כל המטבעות צבור אחד ויאחוז את כולם ביד ימין ויאמר בקשה זו.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מודה אני לפניך על אשר חטאתי עויתי ופשעתי אני וביתי. ופגמנו בשמות הקודש ובספירות העליונים בעון אסור הנדה וברוב רחמיך הודעת לנו עַל־יְדֵי

עבדיך חכמי יִשְׂרָאֵל לתקן נפשינו בתענית לצום שנים ושמונים יום רצופים ולכן הנני מפריש מעות אלו שבידי לצדקה לפדות ימי התענית שצריך להתענות אני וביתי כי כן יסדו עבדיך ולפדות בכסף כל תענית.

ובכן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שתעלה עלי כאלו התענתי אני וביתי שנים ושמונים יום רצופים ותהיה חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ הצדקה הזאת אשר אני נותן בעבור התענית כאלו התענתי אני וביתי שנים ושמונים יום רצופים גמורים ושלמים וּכְאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת שצריך לְכַוֵּן בהם ואתה בטובך תמלא כל השמות שפגמנו בהם ותמחול ותסלח ותכפר לחטאינו ועונותינו ופשעינו כי חנון ורחום אתה ומרבה לסלוח עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני, חננו וענינו ושמע תפלתינו כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך שומע תפלה.

יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: ג״פ יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: ג״פ יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: ג״פ וַאֲנִי תְפִלָּתִי־לְךָ | יְהוָה עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: ג״פ יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אח״כ ילמוד ספר ראשון של תהלים שיש בו מ״א מזמורים ואח״כ ילמוד מן מזמור ק״י שהוא לדוד מזמור נאם ה׳ לאדוני עד הסוף שהם מ״א מזמורים נעשו פ״ב מזמורים כנגד פ״ב ימי התענית הנז׳ ואח״כ ילמוד משנה מסכת נדה ואח״כ ילמוד אדרא זוטא ואחר הלימוד ילמד בקשה זו.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שיהיה חשוב ומקובל ומרוצה לפניך לימוד שלמדתי בתורתך הקדושה לתקן מה שפגמתי אני וביתי בעון איסור הנדה ויעלה לפניך הבל קריאתי בתורתך הקדושה לתקן אותיות שמותיך הקדושים שפגמתי בהם אני וביתי וברוב רחמיך וחסדיך יתוקן כל אשר פגמנו וימשך שפע רב בכל העולמות הקדושים ומשם ימשך שפע רב לנפשינו רוחינו ונשמתינו ענינו ביום צום התענית הזה ויהיה היום הזה יום רצון לפניך לתקן את כל פגמינו ופגמי אדה״ר שפגמנו בכללות אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וכל־פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה.ולברר חלקי הנפש שנפגמו ונפלו בנגה דאבי״ע ונגה כאור תהיה אל מקום הקודש.

אנא ה' בזכות אַבְרָהָם אוהבך האחוז במדת החסד ובזכות יצחק עקידך האחוז במדת הגבורה ובזכות יעקב תמימך האחוז במרת התפארת. ובזכות משה נביאך האהוז במדת הנצח. ובזכות אהרן כהנך האחוז במדת ההוד. ובזכות יוסף צדיקך האחוז במדת היסוד. ובזכות דוד עבדך משיחך האחוז במדת המלכות יתוקנו שבעה נחלי המלכות תיקון גמור ושלם ויחזרו להיות מלאים ומאירים ונמשכים בשפע רב כרצונך.

עשה למען שבעה שמותיך הקדושים.
עשה למען שבעה קולות הקדושים.
עשה למען שבעה היכלות הקדושים.
עשה למען שבעה חופות של הצדיקים.
עשה למען שבעה רועים שעתידין לעמוד.
עשה למען שבעה שמיטות שביובל.
עשה למען מצות שבעה הזאות של כה"ג ביום הכפורים.
עשה למען מצות שבעה קני המנורה.
עשה למען מצות שבעת ימי חג הסוכות.
עשה למען מצות שבעת ימי חג המצות.
עשה למען מצות שבעת ימי נקיים של ספירת הנדה.
עשה למען מצות שבעת ימי חופה.
עשה למען מצות שבעה ברכות של חתן וכלה.
עשה למען מצות שבעה כריכות של תפילין.
עשה למען מצות שבעה ברכות של ק"ש.
עשה למען מצות שבעה עליות של ס"ת בשבת.

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא: ז"פ
אָנָּא אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָא. ז"פ
אָנָּא אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא: ז"פ
אָנָּא אֵל נָא. רְפָא נָא. סְלַח נָא, הוֹשַׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא: ז"פ

אָנָּא המנחילנו דת ספרים חמשה. המשמיענו דברותיו בקולות חמשה הכתובים על הלוחות חמשה המשה, תתקן ותאיר אות ה"י שמספרה במלואה עשר וחמשה

ותבנה ותכונן אות ה"א שמספרה במלואה אחד וחמשה, ותתברר ותתישב אות ה"ה שמספרה חמשה וחמשה.

אָנָּא הבורא עוה"ז באות ה' שמספרה חמשה. ויצר באדם חושים חמשה, ותיקן בפה מוצאות חמשה, והמבטיחנו לימים אלף ושלש מאות ושלשים וחמשה, תתקן ותאיר אות ה"י שמספרה במלואה עשר וחמשה. ותבנה ותכונן אות ה"א שמספרה במלואה אחד וחמשה, ותתחבר ותתישב אות ה"ה שמספרה חמשה וחמשה.

אָנָּא בִּזְכוּת הנותן לאחיו חליפות שמלות חמשה, ובזכות אשר רבה משאתו ידות חמשה. ובזכות אשר המית מלכים חמשה, ויתלם על עצים חמשה ובזכות אשר לבש לבוש מלכות מינים חמשה תתקן ותאיר אות ה"י שמספרה במלואה עשר וחמשה ותבנה ותכונן אות ה"א שמספרה במלואה אחד וחמשה, ותתחבר ותתיישב אות ה"ה שמספרה במלואה חמשה וחמשה.

אָנָּא בִּזְכוּת אשר בחר לו חלוקי אבנים חמשה והובא לו מנחה צאן עשויות חמשה וקלי סאים חמשה תתקן ותאיר אות ה"י שמספרה במלואה עשר וחמשה ותבנה ותכונן אות ה"א שמספרה במלואה אחד וחמשה ותתחבר ותתיישב אות ה"ה שמספרה במלואה חמשה וחמשה.

אָנָּא בִּזְכוּת אשר היה שירו אלף וחמשה. ועשה כנפות הפרוכת אמות חמשה ובנה קומת היציע על כל הבית אמות חמשה. וקומת הכותרת של ראשי העמודים אמות חמשה, וקומת הים אמות חמשה תתקן ותאיר אות ה"י שמספרה במלואה עשר וחמשה ותבנה ותכונן אות ה"א שמספרה במלואה אחד וחמשה ותתחבר ותתיישב אות ה"ה שמספרה במלואה חמשה וחמשה.

אָנָּא בִּזְכוּת אשר מלך בירושלים בהיותו בן שנים עשרים וחמשה והרגת את אויביו מאה אלף ושמונים וחמשה והוספת על ימיו שנות חיים עשרה וחמשה תתקן ותאיר אות ה"י שמספרה במלואה עשר וחמשה תתקן ותאיר אות ה"א שמספרה במלואה אחד וחמשה ותתחבר ותתיישב אות ה"ה שמספרה במלואה חמשה וחמשה.

ואח"כ יאמר פסוקים אלו חמשה פעמים:

וְאֵת אֲשֶׁר חָטָא מִן־הַקֹּדֶשׁ יְשַׁלֵּם וְאֶת־חֲמִישִׁתוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן וְהַכֹּהֵן יְכַפֵּר עָלָיו בְּאֵיל הָאָשָׁם וְנִסְלַח לוֹ: ואם גאול יגאל ואם־גָּאֹל יִגְאָל אִישׁ מִמַּעֲשְׂרוֹ חֲמִשִׁיתוֹ יֹסֵף עָלָיו: אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא: ז״פ הוֹשַׁעְנָא הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא המקדים לעולם דברים ז׳ הסודר לימים ז׳ הנוטה שמים ז׳ ורוקע ארצות ז׳ תתקן ותאיר במלכות נחלים ז׳ ויהיו שלמים ומלאים במלכות נחלים שבעה.

אָנָּא המנחילנו שבת לימים ז׳. ושנת השמיטה לשנים ז׳ ושנת היובל לקץ שבועים שבעה תתקן ותאיר במלכות נחלים ז׳ ויהיו שלמים ומלאים במלכות נחלים שבעה.

אָנָּא החוקק זמן חרותינו ימים שבעה וחג הבכורים לשבועיים ז׳ ולולב וחג וסוכה וניסוך המים ז׳ תתקן ותאיר במלכות נחלים ז׳ ויהיו שלמים ומלאים במלכות נחלים שבעה.

אָנָּא בְּזְכוּת איש תם אשר יצא מבאר שבע שבעה ועבד בנשיו שנים שבעה ושבעה והיו שנותיו מאה וארבעים וז׳ תתקן ותאיר במלכות נחלים ז׳ ויהיו שלמים ומלאים במלכות נחלים ז׳.

אָנָּא בְּזְכוּת איש צדיק אשר פתר חלום הפרות שבעה וחלום השבלים שבעה וצבר בר בשני השבע שבעה ויכלכל עם רב בשני הרעב שבעה תתקן ותאיר במלכות נחלים שבעה ויהיו מלאים ושלמים במלכות בנחלים שבעה.

אָנָּא בְּזְכוּת איש מבית לוי אשר היו שנותיו מאה ושלשים וז׳ והוליד בן אשר היו ימי מלואים שבעה והעלה נרות המנורה שבעה תתקן ותאיר במלכות נחלים שבעה ויהיו שלמים ומלאים במלכות נחלים שבעה.

אָנָּא בְּזְכוּת איש חיל אשר נבחר מאחים שבעה ומלך בחברון שנים שבעה והיו לו גבורים שלושים ושבעה תתקן ותאיר במלכות נחלים שבעה ויהיו מלאים במלכות נחלים שבעה.

אָנָּא בְּזְכוּת איש ידיד אשר בנה בית המקדש בשנים שבעה ויקהלו אליו כל איש יִשְׂרָאֵל בחודש השבעה ויעש את החג שבעה ושבעה תתקן ותאיר במלכות נחלים שבעה ויהיו שלמים ומלאים במלכות נחלים שבעה.

אָנָּא בְּזְכוּת איש קדוש אשר גהר על הנער ויזורר פעמים ז׳ ויטהר המצורע במי הירדן בטבילות ז׳ תתקן ותאיר במלכות נחלים ז׳ ויהיו שלמים ומלאים במלכות נחלים

שבעה, הוֹשַׁעְנָא הוֹשַׁעְנָא. יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: וַאֲנִי תְפִלָּתִי־לְךָ | יְהוָה עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אח"כ יעשה ז' הקפות לתיבה בבית הכנסת ובכל הקפה יאמר

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר: קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים: קוֹל־יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְהוָה | יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה | יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: ופסוק מפסוקי אנא בכח וימסור המעות לצדקה ביד הגבאי וידליק שבעה נרות כנגד ז' ספירות חס"ד גבורה ת"ח נצ"ח הו"ד יסו"ד מלכ"ות.

סימן סח

תיקון ג

תיקון לעון משכב זכור למי שאין בו כח להתענות וגם אינו יכול להתגלגל כל גופו בשלג תשעה פעמים יקבל תענית יחיד מבעוד יום

ביום התענית תכף אחר תפלת שחרית יעשה קבלת התשובה ויאמר ודוי ובאות בי"ת יוסיף לומר כך.

באתי על הזכור ועברתי על הכתוב וְאֶת־זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה. ופגמתי בהוי"ה ואהי"ה דמלוי יודי"ן וגם בשמות אחוריים והיה אור יִשְׂרָאֵל לחשך. בגדתי באחדותיך ונתתי מום בקדשי שמים ופגמתי במידות העליונים וקלקלתי צנורי השפע והקדושה ומנעתי הטוב והשפע הראוי לבא על ידיהם.

ואם חטא כפלים שבעל ונבעל כמו השפן והארנבת אז יוסיף בודוי באות נו"ן לומר **נבעלתי** אל הזכר ופגמתי באל"ף אל"ף שבשלשה שמות אהי"ה שבבינה.

יסיים הודוי ויאמר מה נאמר וכו' **יְהִי** רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שתרחם עלינו ותמחול לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו ותמחול ותסלח לכל פשעינו.

וַאֲנִי | אָמַרְתִּי בְחָפְזִי נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אָכֵן שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ: ג״פ **בְּרֵאשִׁית** בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר: וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים | לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים | לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים: וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים: וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ: וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה | הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים | אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב | זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְּרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה: וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל | רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן: וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי:

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

אח"כ ירד לטבול תשעה טבילות ויכוין שהם כנגד תשעה אותיות אשר בשלשה אלפין של אהי"ה וקודם הטבילה יאמר בקשה זו.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ אשר חטאתי עויתי ופשעתי בעון משכב זכר ופגמתי בשלשה אלפין שבשלשה שמות אהי"ה שבבינה דמלוי יודי"ן ומלוי אלפין ומלוי ההי"ן ואתה ברחמיך הודעתה עַל־יְדֵי עבדיך חכמי יִשְׂרָאֵל לתקן הפגם להתגלגל תשעה פעמים בשלג וְגָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שאיני יכול לעשות התיקון הזה של גלגול השלג כראוי. לכן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שיהיו חשובים ורצויים תשעה טבילות שאני מוכן לטבול במים קרים כאלו נתגלגלתי כל גופי בשלג. תשע פעמים כתקנת חכמים זכרונם לברכה וברוב רחמיך וברוב חסדך יחזרו השלשה אלפין שהם אל"ף אל"ף למקומם העליון ויושלמו שלשה שמות אהיה שבבינה שהם אל"ף ה"י יו"ד ה"י אל"ף ה"א יו"ד ה"א אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה ויהיו שלמים

ומלאים ומאירים בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן כרצונך. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ואח"כ יאמר פסוקים של השלג הכתובים לעיל בתיקון עון הנדה שהם ובניהו בן יהוידע וגו' ושאר פסוקים כנז"ל ועתה יוסיף לומר בזה פסוקים אלו.

וַיֹּאמֶר כִּי־אָהְיֶה עִמָּךְ וְזֶה־לְּךָ הָאוֹת כִּי אָנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת־הָעָם מִמִּצְרַיִם תְּעַבְדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל הָהָר הַזֶּה: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה אָהְיֶה אֲשֶׁר אָהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָהְיֶה שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם: (שמות)

אֶהְיֶה כַטַּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כַּשּׁוֹשַׁנָּה וְיַךְ שָׁרָשָׁיו כַּלְּבָנוֹן: (הושע י"ד:ו')

וַאֲנִי אָהְיֶה־לָּהּ נְאֻם־יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וּלְכָבוֹד אָהְיֶה בְתוֹכָהּ: (זכריה ב':ט')

אח"כ יטבול תשעה טבילות ובכל טבילה יכוין באות אחד מן אותיות אל"ף אל"ף אל"ף כסדרן.

אח"כ ילבוש בגדיו וירחץ ידיו ויעשה סדר התשליך שעושין ביום ר"ה על המים בשלשה פסוקים של מי אל כמוך וגו' וגם ילמוד לשון הזוהר האמור שם.

אח"כ יקח בידו של"ג פרוטות שהם מספר אל"ף אל"ף אל"ף להפרישם לצדקה ויאמר בקשה זו.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שתעשה למען רחמיך וחסדיך ולמען מצות הפרשת של"ג פרוטות אלו שבידי שאני מפרישם לצדקה ולמען מקראי קודש אשר קריתי לפניך ולמען סודות הרמוזים בהם יהיה חשוב ומקובל ומרוצה לפניך כאלו עשיתי תיקון השל"ג לגלגל גופי בשלג ט"פ לתקן הפגם שפגמתי בשלשה אותיות אל"ף אל"ף אל"ף שבשם אהי"ה שבבינה וברוב רחמיך וחסדיך יחזרו שלשה אל"ף אל"ף אל"ף למקומם העליון ויתחברו באותיות היה ויושלמו שלשה שמות אהיה שבבינה שהם.

אלף הי יוד הי

אלף הא יוד הא

אלף הה יוד הה

ויהיו שלמים ומלאים ומאירים במקומם העליון כרצונך.

ודע כי אע"פ שזה בעל ולא נבעל ג"כ יעשה הסדר הזה של תיקון השלג.

אח"כ תכף ומיד ילבש השק על בשרו וישאר עליו כל אותו היום כולו וקודם שילבש השק יאמר פסוקים אלו ובקשה זו.

ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך.

ועושה חסד לאלפים לאוהביו ולשומרי מצותיו.

וידעת כי ה' אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שומר הברית והחסד לאוהביו ולשומרי מצותיו לאלף דור.
הקטון יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה.
כמגדל דוד צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים.
כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנוטרים איש יביא בפריו אלף כסף.
כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנוטרים את פריו.
לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדָחְלִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וֵה"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וֵה"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מוכן ללבוש שק על בשרי כדי לתקן מה שפגמתי באורות הקדושים למעלה ויהי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שיהא חשוב ומקובל ומרוצה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בלבישת השק ויאירו ארבע מאות קוצין קדישין דתלין בגולגלתא דעתיקא קדישא אל מקום הקדושה כרצונך ויהיו מאירים מן הוי"ה דמלוי ע"ב אל הוי"ה דמלוי ס"ג ומן הוי"ה דמלוי ס"ג אל הוי"ה דמלוי מ"ה ומן הוי"ה דמלוי מ"ה אל הוי"ה דמלוי ב"ן ויכוין בהם כזה.
יוד הי ויו הי **ע"ב**
יוד הי ואו הי **ס"ג**
יוד הא ואו הא **מ"ה**
יוד הה וו הה **ב"ן**
וְיִהְיְ | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: ב"פ
ואז ילבש השק על בשרו וירחץ ידיו ויאמר פסוקים אלו:
חָזֵה הֱוֵית עַד דִּי כָרְסָוָן וְרַמְיו וְעַתִּיק יוֹמִין יְתֵב לְבוּשֵׁהּ | כִּתְלַג חִוָּר וּשְׂעַר רֵאשֵׁהּ כַּעֲמַר נְקֵא כָּרְסְיֵהּ שְׁבִיבִין דִּי־נוּר גַּלְגְּלוֹהִי נוּר דָּלִק:
כְּתִנַּת־בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְנְסֵי־בַד יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף בִּגְדֵי־קֹדֶשׁ הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבֵשָׁם:
תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין:
בְּכָל־עֵת יִהְיוּ בְּגָדֶיךָ לְבָנִים וְשֶׁמֶן עַל־רֹאשְׁךָ אַל־יֶחְסָר:
אם יזדמן לו בו ביום חתיכת שלג הן כברייתו הן עשוי על ידי אדם יעבירנה על זרועו וכפו ואצבעותיו ימין ושמאל פנים ואחור וקודם שיעבירנה על ידיו יאמר בקשה זו.

לְשֵׁם יחוד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדָחְלוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מוכן לגלגל אצבעותי וכפי וזרועי הימין והשמאל בשלג ט"פ וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שיהא חשוב ומקובל ומרוצה גלגול ידי בשלג ט' פעמים לתקן מה שפגמתי בשלשה אותיות אל"ף אל"ף שגרמתי לסלקם מן ג' שמות אהי"ה שבבינה ונשאר כל אהד מהם בסוד הי"ה בלבד ועתה בגלגול ידי תשעה פעמים בשלג שעולה מספר אל"ף אל"ף אל"ף יחזרו שלשה אותיות אל"ף אל"ף אל"ף למקומם ויושלמו שלשה שמות אהי"ה שבבינה. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

אח"כ תכף יעשה הפדיון של ימי התענית שהם רל"ג ימים רצופים כנגד שם הוי"ה דיודי"ן יו"ד ה"י וי"ו ה"י ואהי"ה דיודי"ן אל"ף ה"י יו"ד ה"י שעולים רל"ג ויתחיל ללמוד פסוקים אלו שהם ר"ת שמות הנז'.

ר"ת יו"ד

יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת:
וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו:
דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי:
ר"ת ה"י
הָשֵׁיבָה לִּי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי:
יְהוָה יִגְמֹר בַּעֲדִי יְהוָה חַסְדְּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אַל־תָּרֶף:
ר"ת וי"ו
וְאַל־תָּבוֹא בְמִשְׁפָּט אֶת־עַבְדֶּךָ כִּי לֹא־יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חָי:
יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:
וּבְשֵׁם־יְהוָה אֶקְרָא אָנָּה יְהוָה מַלְּטָה נַפְשִׁי:
ר"ת ה"י
הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:
יְהוָה שֹׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ:
ר"ת אל"ף
אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:
לְאָ לָנוּ יְהוָה לֹא־לָנוּ כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ עַל־אֲמִתֶּךָ:

פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה־עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃
ר״ת ה״י
הַקְשִׁיבָה | לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי־אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃
יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃
ר״ת יו״ד
יְהוָה צְבָאוֹת אָשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃
וַאֲנִי תָּמִיד אֲיַחֵל וְהוֹסַפְתִּי עַל־כָּל־תְּהִלָּתֶךָ׃
דָּרְכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אָרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
ר״ת ה״י
הָאִירָה פָנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ׃
יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃ (יב״ק)
אח״כ יאמר פסוקים אלו שהם ר״ת שמות האחוריים וזה סדרן בעזה״י.
ר״ת יו״ד
יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃
וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃
דָּרֶךְ־מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
ר״ת יו״ד
יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ־לְךָ וַאֲצַפֶּה׃
וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל־קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃
דָּבְקָה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ בִּי תְּמָכָה יְמִינֶךָ׃
ר״ת ה״י
הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד־כֶּלֶב יְחִידָתִי׃
יְהוָה מְנָת־חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי׃
ר״ת יו״ד
יְהִי־חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃
וַאֲנִי | בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיהוָה גָּמַל עָלָי׃
דָּבַקְתִּי בְעֵדוֹתֶיךָ יְהוָה אַל־תְּבִישֵׁנִי׃
ר״ת ה״י
הַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחַטָּאָי וְכָל־עֲוֹנֹתַי מְחֵה׃
יְהוָה אַל־בְּקֶצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי תְיַסְּרֵנִי׃

ר״ת וי״ו

וְאַתָּה יְהוָה אַל־תִּרְחָק אֱיָלוּתִי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה:
יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה:
וַאֲנִי | עָלֶיךָ בָטַחְתִּי יְהוָה אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה:
ר״ת יו״ד

יְהוָה | עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעֱזָרְתִּי וַיַּעֲלֹז לִבִּי וּמִשִּׁירִי אֲהוֹדֶנּוּ:
וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב יְחַלְּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי:
דַּלְפָּה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ:
ר״ת ה״י

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מיורדי [מִיָּרְדִי]־בוֹר:
ר״ת וי״ו

וַאֲנִי עָנִי וְכוֹאֵב יְשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים תְּשַׂגְּבֵנִי:
יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ | יַחַד מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי לִסְפּוֹתָהּ יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ חֲפֵצֵי רָעָתִי:
וַתִּתֶּן־לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וימינך תִּסְעָדֵנִי וְעַנְוָתְךָ תַּרְבֶּנִי:
ר״ת ה״י

הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ לְיִרְאָתֶךָ:
יְרוּשָׁלַם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
ר״ת אל״ף

אֲמָרַי הַאֲזִינָה | יְהוָה הֲגִיגִי:
לְמָעַן־שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב־הוּא:
פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת־חֻקֶּיךָ:
ר״ת אל״ף

אַל־תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֹנֹת רִאשֹׁנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד:
לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה תְּחַיֵּנִי בְּצִדְקָתְךָ | תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי:
פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל־תַּשְׁלֶט־בִּי כָל־אָוֶן:
ר״ת ה״י

הֲנֵה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי־עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה:
יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי־צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם:
ר״ת אל״ף

אֱלֹהִ֑ים יְחָנֵ֥נוּ וִיבָרְכֵ֑נוּ יָ֤אֵר פָּ֖נָיו אִתָּ֣נוּ סֶֽלָה׃
לֵ֤ב טָ֖הוֹר בְּרָא־לִ֣י אֱלֹהִ֑ים וְר֖וּחַ נָכ֣וֹן חַדֵּ֣שׁ בְּקִרְבִּֽי׃
פּוֹתֵ֣חַ אֶת־יָ֭דֶךָ וּמַשְׂבִּ֣יעַ לְכָל־חַ֑י רָצֽוֹן׃
ר״ת ה״י
הִנֵּ֤ה כְעֵינֵ֣י עֲבָדִ֣ים אֶל־יַ֣ד אֲדוֹנֵיהֶ֑ם כְּעֵינֵ֥י שִׁפְחָ֗ה אֶל־יַ֣ד גְּבִרְתָּ֘הּ֘ כֵּ֤ן עֵינֵ֨ינוּ֮ אֶל־יְהוָ֪ה
אֱלֹהֵ֡ינוּ עַ֤ד שֶׁיְּחָנֵֽנוּ׃
יְהִ֤י שֵׁ֣ם יְהוָ֣ה מְבֹ֑רָךְ מֵֽעַתָּ֖ה וְעַד־עוֹלָֽם׃
ר״ת יו״ד
יְמִ֤ין יְ֭הוָה רוֹמֵ֑מָה יְמִ֥ין יְ֝הוָ֗ה עֹשָׂ֥ה חָֽיִל׃
וַאֲנִ֗י בְּתָמְּ֥י אֵלַ֑ךְ פְּדֵ֖נִי וְחָנֵּֽנִי׃
דֶּ֣רֶךְ־שֶׁ֭קֶר הָסֵ֣ר מִמֶּ֑נִּי וְתוֹרָתְךָ֥ חָנֵּֽנִי׃
ר״ת אל״ף
אוֹר֮ זָ֤רַע לַצַּדִּ֗יק וּלְיִשְׁרֵי־לֵ֥ב שִׂמְחָֽה׃
לְעֹשֵׂ֣ה הַשָּׁמַ֣יִם בִּתְבוּנָ֑ה כִּ֖י לְעוֹלָ֣ם חַסְדּֽוֹ׃
פְּדֵ֣ה אֱלֹהִ֣ים אֶת־יִשְׂרָאֵ֣ל מִכֹּ֖ל צָרוֹתָֽיו׃
ר״ת ה״י
הַעֲבֵ֣ר חֶרְפָּתִ֣י אֲשֶׁ֣ר יָגֹ֑רְתִּי כִּ֖י מִשְׁפָּטֶ֣יךָ טוֹבִֽים׃
יְרֵאֶ֥יךָ יִרְא֗וּנִי וְיִשְׂמָ֫חוּ֥ לִדְבָרְךָ֥ יִחָֽלְתִּֽי׃
ר״ת יו״ד
יְבֹאֻ֣נִי רַחֲמֶ֣יךָ וְאֶחְיֶ֑ה כִּי־תוֹרָתְךָ֖ שַׁעֲשֻׁעָֽי׃
וִיהִ֤י | נֹ֣עַם אֲדֹנָ֣י אֱלֹהֵ֣ינוּ ע֭וֹלֵינוּ וּמַעֲשֵׂ֣ה יָדֵ֣ינוּ כּוֹנְנָ֣ה עָלֵ֑ינוּ וּמַעֲשֵׂ֖ה יָדֵ֣ינוּ כּוֹנְנֵֽהוּ׃
דֶּ֣רֶךְ־פִּקּוּדֶ֣יךָ הֲבִינֵ֑נִי וְאָשִׂ֖יחָה בְּנִפְלְאוֹתֶֽיךָ׃
ר״ת ה״י
הוֹצִיאָ֤ה מִמַּסְגֵּ֨ר׀ נַפְשִׁ֗י לְהוֹד֥וֹת אֶת־שְׁמֶ֑ךָ בִּ֥י יַכְתִּ֖רוּ צַדִּיקִ֣ים כִּֽי־תִגְמֹ֥ל עָלָֽי׃
יָשׁ֣וּב יְרַחֲמֵ֑נוּ יִכְבֹּ֥שׁ עֲוֹנֹתֵ֗ינוּ וְתַשְׁלִ֣יךְ בִּמְצֻל֣וֹת יָ֭ם כָּל־חַטֹּאותָֽם׃

אחכ״ס יביא רל״ג מטבעות ששוה כל מטבע לפחות כדי לקנות בו (ע״ב דרה״ם פת וע״ב דרה״ם לפתן) יהיה מה שיהיה וזה השיעור הוא לאיש דל ועני אבל מי שיש לאל ידו יביא מטבע ששוה יותר כל אחד כפי יכלתו. ויצייר לפניו שם הוי״ה במלוי יודי״ן כזה יו״ד ה״י וי״ו ה״י ובתחלה ימנה על הלוה עשרה מטבעות זעג״ז ויאמר המנין בפיו אחד שנים שלשה ארבעה וכו׳ עד עשרה ויכוין שהם כנגד אות י׳ של מילוי יו״ד וסמוך לזה ימנה עוד ששה מטבעות ויכוין שהוא כנגד אות

ו' של מלוי יו"ד וסמוך לזה ימנה עוד ארבעה מטבעות ויכוין שהוא כנגד אות ד' של מילוי יו"ד והמנין יפרש אותו בפיו ע"ד שאמרנו הרי נשלם אות יו"ד במלואה. אח"כ באותו הקו בעצמו ימנה חמשה מטבעות ויפרש המנין בפיו ע"ד האמור לעיל ויכוין שהוא כנגד אות ה' וסמוך לזה ימנה עשרה מטבעות ויכוין שהוא י' של מלוי אות ה"י. ואח"ז באותו הקו עצמו ימנה ששה מטבעות ויכוין כנגד אות ו' וסמוך לזה ימנה עשרה מטבעות ויכוין כנגד אות י' של מלוי וי"ו וסמוך לזה ימנה עוד ששה ויכוין כנגד אות ו' דמלוי וי"ו, ואח"ז באותו הקו עצמו ימנה חמשה מטבעות ויכוין כנגד אות ה' וסמוך לזה ימנה עשרה מטבעות ויכוין כנגד אות י' של מלוי אות ה"י הרי בקו זה נשלם מספר ע"ב מטבעות כנגד אותיות שם הוי"ה דיודי"ן שהוא מספר ע"ב.

אח"כ ימנה תחת אותו הקו כנגד אותיות אהי"ה במלוי יודין כזה אל"ף ה"י יו"ד ה"י ותחלה ימנה מטבע אחד ויכוין שהוא כנגד אות א' של אל"ף וסמוך לו ימנה שלושים מטבעות ויכוין שהוא כנגד אות ל' של מלוי אל"ף וסמוך לו ימנה שמונים מטבעות ויכוין שהוא כנגד אות פ' דמלוי אל"ף, וכן עד"ז ימנה כנגד אותיות ה"י יו"ד ה"י של אהיה וכל המנין יפרש אותו בפיו בפרטות ע"ד שאמרנו לעיל נמצא בקו זה נעשה קס"א מטבעות מספר אהי"ה במלוי יודי"ן ואז יערב אח"כ ע"ב מטבעות של קו הראשון וקס"א מטבעות של קו השני שנעשו רל"ג בבת אחת ויאהזם בידו ויאמר בקשה זו.

רבון העולמים ואדוני האדונים המאציל הבורא והיוצר והעושה אשר בראת ויצרת את האדם להטיב עמו ברוב רחמיך וחסדיך ולא תחפוץ במות המת כי אם בשובו מדרכו וחיה ואתה הפותח יד בתשובה וימינך פשוטה לקבל שבים. ועתה הנה באתי לפניך יְהוָֹה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי כי ידעתי עונותי עצמו מספר ואשמותי עצמו מלהזכיר בושתי במעשי ונכלמתי מעונותי כי חטאתי בתורתיך ובגדתי באחדותיך ונתתי מום בקדשי שמים ופגמתי במדות העליוני וקלקלתי צנורות הקדושה ומנעתי הטוב והשפע הראוי לבא אליהם. ופגמתי באות ברית קודש חותמא דמלכא ומלאתי הארץ זמה כי אין מספר לילדי זנונים אשר גדלתי ורוממתי בתעלולים וגלולים ובהכניס הקודש במקום הטנופת ונתוץ מזבח ה' ונשחתו המקורות ונרפשו המעינות.

אנא ה' מה אדבר ומה אצטדק בעלותי על לבבי כל אשר הכעסתיך והרביתי ימים ושנים בארחות מקולקלים ונתיבות לא סלולות לדכא תחת רגלי את הנפש היקרה ובטלתי מצות התשובה ועתה אחרי שובי ניחמתי בושתי ונם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי והנני שב אליו בתשובה שלימה וַהֲרֵינִי מודה לפניך על אשר חטאתי

עויתי ופשעתי בהשחתת זרע לבטלה ובאתי על הזכור ועברתי על הכתוב וְאֶת־זָכָר לְא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה (וגם נבעלתי לזכר) ופגמתי בהוי"ה ואהי"ה במלוי יודי"ן שהם יו"ד ה"י וי"ו ה"י. אל"ף ה"י יו"ד ה"י גם פגמתי בשמות אחוריים דחכמה ובינה שהם יו"ד. יו"ד ה"י. יו"ד ה"י וי"ו. יו"ד ה"י וי"ו ה"י. אל"ף. אל"ף ה"י. אל"ף ה"י יו"ד. אל"ף ה"י יו"ד ה"י. והורדתי אותם למקום התפארת ונתכסו החסדים שלו והיה אור יִשְׂרָאֵל לחשך וגם פגמתי בדעת עליון ותחתון וקלקלתי צינורות השפע והקדושה ופגמתי בכל הספירות העליונות והורדתי אותם למדרגה למטה מהם וגרמתי פירוד בארבע אותיות שמך הגדול וגם פגמתי בשלשה אל"ף אל"ף אל"ף אשר בשמות אהי"ה שבבינה. ועתה הנני מתחרט חרטה גמורה על כל מה שחטאתי עויתי ופשעתי לפניך ועוזב אותם עזיבה גמורה ולא אשוב עוד לעשותם. ואתה ה' אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן ברוב רחמיך הודעת עַל־יְדֵי עבדיך חכמי יִשְׂרָאֵל לתקן נפשינו בתענית לצום מאתים ושלשים ושלשה ימים רצופים כדי לתקן פגם עון משכב זכור כמספר שמות הקודש אשר פגמנו בהם. וְנָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שאין אני יכול להתענות מאתים ושלשים ושלשה ימים רצופים כתקנת חכמים. ולכן אני מפריש מעות אלו שבידי לצדקה כי כן יסדו עבדיך לפדות בכסף כל תענית.

ובכן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שתעלה עלי כאלו התעניתי מאתים ושלשים ושלשה ימים רצופים ותהיה חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ הצדקה הזאת אשר הפרשתי כנגד מאתים ושלשים ושלשה תעניות כאלו התעניתי מאתים ושלשים ושלשה ימים רצופים ממש ונתמעט חלבי ודמי בהם והקרבתיו על גבי מזבחך הקדוש וּכְאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בתעניות אלו ובכל התיקון הזה ואתה בטובך תמחול לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו ותמחול ותסלח לכל פשעינו אשר שנינו ושלשנו בהם כמה פעמים בגלגול זה ובגלגולים אחרים שעברו ותאיר לכל השמ' שפגמנו בהם ותלקט ניצוצי הקדושה אשר פזרנו ותיחד כל דבר שבקדושה אשר פזרנו ויתיחדו כל הדברים שבקדושה אשר הפרדנו ויעלו עלייה גמורה ושלימה כל אורות שבקדושה אשר הורדנו ותמלא בל דבר שבקדושה אשר חפרנו וישוב הכל לאיתנו הראשון בשלימות כרצונך ובכן יתייחדו ארבע אותיות שמך הגדול נרנח"י

דכללות ופרטות אבי״ע ביחודא שלים יהו״ה בשם כל יִשְׂרָאֵל ויהיו כסא שלם אשר בהם יתפשט שפע א״ס ב״ה.

אָנָּא בְּכֹחַ. גְּדוּלַּת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה: (אב״ג יתי״ץ) קַבֵּל רִנַּת. עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ. טַהֲרֵנוּ נוֹרָא: (קרי״ע שט״ן) **אוֹר** זָרֻעַ **לַצַּדִּיק** וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה: אנא בכח שם (קרי״ע) החתום בס״ת או״ר זרו״ע לצדי״ק קרי״ע ממלכות הרשעה כולה וכל ניצוצי הקדושה של הטיפות שיצאו ממני לבטלה שלא במקום מצוה יתבררו ויעלו עד צדיק יסוד עולם ויקבל ש״ע אורות והארת פנים העליונים והנפש הקדושה היא מוצאת מכל דבר רע ותיעשה טוב ולישרי לב שמחה. צדיק וטוב לו. גַּם־יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב תִּתֵּן יְבוּלָהּ: נָא גְּבוֹר. דְּוֹרְשֵׁי יְחוּדֶךָ. כְּבָבַת שָׁמְרֵם: (נגי״ד יכ״ש) אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה: יכפול אותו טו״ב פעמים

עשה למען אמתך, ע״ל בריתך, ע״ל גדלך, ע״ל ימינך, עשה למען תורתך, עשה למען צדקתך. (אב״ג יתי״ץ)

עשה למען קדושתך, ע״ל רחמנותך, ע״ל עוזך, ע״ל שמך, עשה למען טובך ע״ל נצחך. (קרי״ע שט״ן)

עשה למען נעימותך, ע״ל גאותך, ע״ל דתך, ע״ל ישרך, ע״ל כבודך, ע״ל שמך (נגי״ד יכ״ש)

לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ (ר״ת שם יל״י) הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: חנני וענני ושמע תפלתי כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך שומע תפלה. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ואח״כ יאמר פסוקים אלו:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: קַח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֶּהֱמַת הַלְוִיִּם תַּחַת בְּהֶמְתָּם וְהָיוּ־לִי הַלְוִיִּם אֲנִי יְהוָה: וְאֵת פְּדוּיֵי הַשְּׁלֹשָׁה וְהַשִּׁבְעִים וְהַמָּאתָיִם הָעֹדְפִים עַל־הַלְוִיִּם מִבְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְלָקַחְתָּ חֲמֵשֶׁת חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים לַגֻּלְגֹּלֶת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקָּח עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשָּׁקֶל: וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו פִּדְוֹיֵי הָעֹדְפִים בָּהֶם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת כֶּסֶף הַפִּדְיֹם מֵאֵת הָעֹדְפִים עַל פְּדוּיֵי הַלְוִיִּם: מֵאֵת בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַח אֶת־הַכֶּסֶף חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וָאֶלֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־כֶּסֶף הַפְּדֻיִם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: (במדבר ג׳:נ״א)

פְּדוּת | שָׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה־לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת: (תהלים)

צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפָּדֶה וְשָׁבֶיהָ בִּצְדָקָה: וּפְדוּיֵי יְהוָה יְשֻׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה: (ישעיה)

כִּי יִקְרָא קַן־צִפּוֹר | לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ בְּכָל־עֵץ | אוֹ עַל־הָאָרֶץ אֶפְרֹחִים אוֹ בֵיצִים וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל־הָאֶפְרֹחִים אוֹ עַל־הַבֵּיצִים לֹא־תִקַּח הָאֵם עַל־הַבָּנִים: שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח אֶת־הָאֵם וְאֶת־הַבָּנִים תִּקַּח־לָךְ לְמַעַן יִיטַב לָךְ וְהַאֲרַכְתָּ יָמִים: (כי תצא)

אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עוֹלֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: וּזְבַחְתָּ יְהוָה לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב וְהָיִיתָ רַק לְמַעְלָה וְלֹא תִהְיֶה לְמַטָּה כִּי־תִשְׁמַע אֶל־מִצְוֹת | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת: (כי תבא)

וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים: (תרומה)

לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: (תהלים)

כִּי אִם לַבִּינָה תִקְרָא לַתְּבוּנָה תִּתֵּן קוֹלֶךָ: אִשְׁרֵי אָדָם מָצָא חָכְמָה וְאָדָם יָפִיק תְּבוּנָה: יְהוָה בְּחָכְמָה יָסַד־אָרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בִּתְבוּנָה: אֱוִלֶת שִׂמְחָה לַחֲסַר־לֵב וְאִישׁ תְּבוּנָה יְיַשֶּׁר־לָכֶת: קְנֵה־לֵב אֹהֵב נַפְשׁוֹ שֹׁמֵר תְּבוּנָה לְמִצְא־טוֹב: מַיִם עֲמֻקִּים עֵצָה בְלֶב־אִישׁ וְאִישׁ תְּבוּנָה יְדַלֶנָּה: בְּחָכְמָה יִבָּנֶה בַּיִת וּבִתְבוּנָה יִתְכּוֹנָן: (משלי)

ר״ת תי׳בו׳נ׳ה׃

תָּחַת־כָּל־הַשָּׁמַיִם יִשְׁרֵהוּ וְאוֹרוֹ עַל־כַּנְפוֹת הָאָרֶץ:

בְּאוֹר־פְּנֵי־מֶלֶךְ חַיִּים וְרִצוֹנוֹ כְּעָב מַלְקוֹשׁ:

וְאוֹרַח צַדִּיקִים כְּאוֹר נֹגַהּ הוֹלֵךְ וָאוֹר עַד־נְכוֹן הַיּוֹם:

נֵר־לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי:

הָעָם הַהֹלְכִים בַּחֹשֶׁךְ רָאוּ אוֹר גָּדוֹל יֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ צַלְמָוֶת אוֹר נָגַהּ עֲלֵיהֶם:

אח״כ יאמר פסוק זה מ״ה פעמים ובכל פעם יכוין בשם זה בנקוד יגבה״ה ושם זה עולה ג״פ י״ה והוא מספר שם מ״ה הוי״ה דאלפי״ן

כִּי גָבֹהַּ מֵעַל גָּבֹהַּ שֹׁמֵר וּגְבֹהִים עֲלֵיהֶם: (מ״ה פעמים ויכוין בשם הנז׳). יְהוָה זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית אַהֲרֹן: (ג״פ) אֲבָן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה:

(ב״פ) מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: (ב״פ) זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: (ב״פ) אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא: (ב״פ)

אח״כ יביא תשכ״ח פרוטות ויאחזם בידו ויאמר

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו״ד וְהֵ״א בְּאוֹתִיּוֹת וָא״ו וְהֵ״א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מפריש פרוטות אלו שבידי לצדקה לתקן מה שפגמתי בשמות הקודש ויכוין בשמות אלו בלבו יו״ד. יו״ד ה״י, יו״ד ה״י ו״י״ו, יו״ד ה״י ו״י״ו ה״י, אל״ף, אל״ף ה״י, אל״ף ה״י יו״ד, אל״ף ה״י יו״ד ה״י.

וברוב רחמיך וברוב חסדיך יתוקנו כל הפגמים שפגמתי בשמות הקודש ובמידות העליונות ותצרף זְכוּת מצות הצדקה אשר הפרשתי עם זְכוּת כל מקראי קודש אשר קריתי לפניך והתפילה אשר התפללתי שיעלו לרצון לפניך לתקן כל העוות אשר עוותתי ותחזור עטרה ליושנה.

ויאמר פסוקים אלו

כִּי־צַדִּיק יְהוָה צְדָקוֹת אָהֵב יָשָׁר יֶחֱזוּ פָנָימוֹ:

וְהָיָה מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה שָׁלוֹם וַעֲבֹדַת הַצְּדָקָה הַשְׁקֵט וָבֶטַח עַד־עוֹלָם:

שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ:

קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח־טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ:

יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל־יְהוָה וְיִרַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאותָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

ואח״כ יאמר בקשה זו:

הוֹשַׁעְנָא. הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש שדי שהוא אותיות שלשה, יתוקנו ויאירו ויתעלו שם הוי״ה במלוי יודי״ן ושם אהי״ה במלוי יודי״ן שעולים מספר מאתים ושלשים ושלשה, וגם יתוקנו ויתעלו ויושלמו שלשה אלפין של אהי״ה שעולים שלש מאות ושלשים

ושלשה. אנא למען זְכוּת אַבְרָהָם יצחק ויעקב שהם אבות שלשה, יתוקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה דמילוי יודי"ן ושם אהי"ה דמלוי יודי"ן שעולים מספר מאתים ושלשים ושלשה וגם יתוקנו ויתעל' ויושלמו שלשה אלפין של אהי"ה שעולים שלש מאות ושלשים וגו'

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת משה ואהרן ומרים שהם רועים שלשה יתוקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה דמלוי יודי"ן ושם אהי"ה דמלוי יודי"ן שעולים מספר מאתים ושלשים ושלשה וגם יתוקנו ויתעלו ויושלמו שלשה אלפי"ן של שמות אהי"ה שהם מספר שלש מאות ושלשים ושלשה.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת תורה נביאים וכתובים שהם שלשה. יתוקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה דמילוי יודי"ן ושם אהי"ה דמלוי יודי"ן שעולים מספר מאתים ושלשים ושלשה וגם יתוקנו ויתעלו ויושלמו שלשה אלפי"ן של שמות (אהי"ה) שעולין מספר שלש מאות ושלשים ושלשה.

אָנָּא לְמַעַן סוד מן וענני כבוד ובאר שהם מתנות שלשה יתוק' ויאירו ויתעלו שם הוי"ה דיודי"ן ושם אהי"ה דיודי"ן שעולים מספר מאתים ושלשים ושלשה וגם יתוקנו ויתעלו ויושלמו שלשה אלפי"ן של שמות אהי"ה שעולין מספר שלש מאות ושלשים ושלשה.

אָנָּא לְמַעַן מצות סעודות שבת קודש שהם שלשה, ונרמזו בהיום שלשה יתוקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה במלוי יודי"ן ושם אהי"ה במילוי יודי"ן שעולים מספר מאתים ושלשים ושלשה, וגם יתוקנו ויתעלו ויושלמו שלשה אלפי"ן של שמות אהי"ה שעולים מספר שלש מאות ושלשים ושלשה.

אָנָּא לְמַעַן מצות שמירת המועדים שהם רגלים שלשה ולמען מצות הראיה בביהמ"ק במועדים שלשה ולמען קדושת ערי מקלט באי"י שהם ערים שלשה. יתוקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה דיודי"ן ושם אהי"ה דיודי"ן שעולים מספר מאתים ושלשים ושלשה וגם יתוקנו ויתעלו ויושלמו שלשה אלפין של שמות אהי"ה שעולים מספר שלש מאות ושלשים ושלשה.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת נח הצדיק שהוליד בנים שלשה ולמען זְכוּת אַבְרָהָם אבינו אשר נצבו עליו אנשים שלשה ולמען זְכוּת יעקב אבינו אשר ראה באר בשדה רובצים עליה עדרי

צאן שלשה. יתוקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה דמלוי יודי"ן ושם אהי"ה דמלוי יודי"ן שעולים מספר מאתים ושלשים ושלשה. וגם יתוקנו והתעלו ויושלמו שלשה אלפין של שמות (אהי"ה) שעולה מספרם שלש מאות ושלשים ושלשה.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת פינחס וכלב אשר הלכו ובאו הָהָרָה וישבו שם ימים שלשה ולמען זְכוּת חנה הנביאה אשר נפקדה ותהר ותלד בנים שלשה יתוקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה במלוי יודי"ן ושם אהי"ה במלוי יודי"ן שעולים מספר מאתים ושלשים ושלשה וגם יתוקנו ויתעלו ויושלמו שלשה אלפין של שמות אהי"ה שעולה מספרם שלש מאות ושלשים ושלשה.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת דוד עבדך משיחך אשר מלך בירושלים שנים שלשים ושלשה ולמען זְכוּת שלמה בנו אשר דבר משלים אלפים שלשה ולמען זְכוּת בניהו בן יהוידע אשר לו שם בשלשה יתוקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה דיודי"ן ושם אהי"ה דיודי"ן שמספרם מאתים ושלשים ושלשה וגם יתוקנו ויתעלו ויושלמו שלשה אלפין של שמות אהי"ה שעולה מספרם שלש מאות ושלשים ושלשה. אנא למען זְכוּת עבדך אליהו הנביא זכור לטוב אשר החיה את הילד בהתמודדו עליו פעמים שלשה ולמען קדושת שנים עשר שערי עיר קדשך אשר הם לכל רוח שערים שלשה יתוקנו ויאירו ויתעלו שם הוי"ה דמלוי יודי"ן ושם אהי"ה דמלוי יודי"ן שעולים מספר מאתים ושלשים ושלשה וגם יתוקנו ויתעלו ויושלמו שלשה אלפין של שמות אהי"ה שעולים מספר שלש מאות ושלשים ושלשה.

הוֹשַׁעֲנָא. הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא: ב"פ

אחר כך יקיף התיבה בבית הכנסת שבעה פעמים. ובכל הקפה יאמר מזמור לדוד הבו לה' בני אלים ופסוק אחד מפסוקי אנא בכח ואח"כ יאמר ב' פסוקים אלו באיוב ל"ג.

אִם־יֵשׁ עָלָיו | מַלְאָךְ מֵלִיץ אֶחָד מִנִּי־אֶלֶף לְהַגִּיד לְאָדָם יָשְׁרוֹ:

וַיְחֻנֶּנּוּ וַיֹּאמֶר פְּדֵעֵהוּ מֵרֶדֶת שָׁחַת מָצָאתִי כֹפֶר: ג"פ

יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: ג"פ

יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: ג"פ

יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: ג"פ

וַאֲנִי תְּפִלָּתִי־לְךָ | יְהוָה עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: ג"פ

ויעשה כפרה בתרנגול ויברך על כסוי הדם.
וזה הוא סדר הלימוד שילמוד בו ביום ילמוד מזמור קי"ט של אשרי תמימי דרך.
וילמוד ט"ו מזמורים של שיר המעלות ויכפול אותם ט"ו פעמים הרי כאן רכ"ה מזמורים ויאמר מזמור יושב בסתר עליון שבעה פעמים ויתחיל מן פסוק ויהי נועם וגו' הרי סך הכל רל"ג מזמורים ואח"כ ילמוד אדרא זוטא כולה ויאמר קדיש.

סימן סט
תיקון ד

תיקון להבא על אשת איש ואין בו כח להתענות דהנה מפורש בדברי רבנו האר"י ז"ל בשער רוה"ק שצריך להתענות שכ"ה ימים רצופים כנגד חמשה שמות שם אדנ"י וה"ס שכ"ה דינים כנודע כי ש"ך דינים הם כמנין נער שהם ה"פ אותיות די"ן של שם אדנ"י וע"י חמשה אלפי"ן של שם אדנ"י מתמתקים ונעשים שכ"ה והם סוד ה"פ שם אדנ"י שבמלכות ועוד יש שכ"ה אחרים שהם ז' מלכים שכל אחד מהם נקרא אדם ושבעה פעמים אדם עולה שט"ו והם נולדו ויצאו מארץ אדום שהיא בינה ה' עלאה ולכן תחבר השט"ו הנז' עם השורש שלהם שהוא ה' עלאה הנז' הרי נעשו ש"ך דינים ועוד יש חשבון אחר בש"ך דינים והוא שיש ז' הויות דאלפי"ן שהוא מ"ה ועם ה' עלאה דבינה שמשם יצאו הרי נעשה מספר ש"ך דינים אך הנה ז"פ אדם שאמרנו לעיל הם עצמם אלו השבעה פעמים מ"ה דאלפי"ן הנז' נמצא ג' כונות צריך לכוין בשכ"ה תעניות הנז' והם ז' הויו"ת דאלפין דמ"ה וז"פ אדם וחמשה פעמים אדנ"י והם שלשה מיני ש"ך דינים וכנז' וכל זה בדברי רבינו ז"ל בשער רוה"ק.
ולכן מי שאין בו יכולת להתענות שכ"ה תעניות רצופים וירצה לפדות התענית בצדקה ולימוד יעשה כך יקבל התענית מבעוד יום על יום אחד שלם שלילו עמו כמו יוה"כ וקודם סעודת המפסקת יטבול חמשה פעמים כנגד חמשה שמות שם אדני ויאמר פסוקי מי אל כמוך וגו' וקודם הטבילה יאמר קבלת התשובה ויאמר ודוי מובאות בי"ת של ודוי יוסיף לומר
בגדתי באחדותיך ונתתי מום בקדשי שמים ופגמתי במדות העליונים וקלקלתי צנורי השפע ומנעתי הטוב והשפע הראוי לבא אליהם.
באתי על אשת איש ופגמתי בשמות הקודש ובעולמות הקדושים והגברתי כוחות הדנין וגם גרמתי מניעה בהתפשטות האורות דרך תיקון השני דדיקנא הנקרא נושא עון.

אחר שיצא מן הטבילה ירחץ ידיו וילבש שק על בשרו וקודם לבישת השק יאמר ליקבה"ו על לבישתו וכנז"ל בתיקון עון משכב זכור וגם יאמר הפסוקים על ענין השק הנזכרים לעיל בתיקון עון משכב זכור, ואחר שילבש השק יאכל סעודה המפסקת ויטבול מלוגמה אחרונה באפר ובלילה ילמוד משניות הנדפסים בקראי מועד של ליל חג השבועות וילמוד כ"ד פרקי שבת וילמוד אדרא זוטא. וביום אחר שחרית יחזור ויטבול חמשה טבילות ויאמר ג"כ הודוי קודם טבילה ויפרש בו החטא כאמור ואח"כ יאמר פסוקי מי אל כמוך וגו' על המעין וכמ"ש ביום ראש השנה בסדר התשליך וגם ילמוד דברי זוה"ק הנזכרים שם.

אחר כך יאמר פסוקים אלו מעומד בטעמים

וְהָנַּעַר טֹבַת מַרְאֶה֙ מְאֹ֔ד בְּתוּלָּ֖ה וְאִ֣ישׁ לֹ֣א יְדָעָ֑הּ וַתֵּ֤רֶד הָעֲיָנָה֙ וַתְּמַלֵּ֣א כַדָּ֔הּ וַתָּ֖עַל:

וְעָשָׂה חֶ֙סֶד֙ לַאֲלָפִ֔ים לְאֹהֲבַ֖י וּלְשֹׁמְרֵ֥י מִצְוֹתָֽי:

הַקָּטֹן יִהְיֶ֥ה לְאֶ֖לֶף וְהַצָּעִ֣יר לְגֽוֹי עָצ֑וּם אֲנִ֣י יְהוָ֔ה בְּעִתָּ֖הּ אֲחִישֶׁנָּֽה:

כְּמִגְדַּל דָּוִ֤יד צַוָּארֶךָ֙ בָּנ֣וּי לְתַלְפִּיּ֔וֹת אֶ֖לֶף הַמָּגֵ֣ן תָּל֑וּי עָלָ֕יו כֹּ֖ל שִׁלְטֵ֥י הַגִּבֹּרִֽים:

כֶּ֣רֶם הָיָ֣ה לִשְׁלֹמֹ֔ה בְּבַ֥עַל הָמ֖וֹן נָתַ֣ן אֶת־הַכֶּ֑רֶם לַנֹּטְרִ֗ים אִ֤ישׁ יָבִא֙ בְּפִרְי֔וֹ אֶ֖לֶף כָּ֥סֶף: כַּרְמִ֛י שֶׁלִּ֥י לְפָנָ֖י הָאֶ֣לֶף לְךָ֣ שְׁלֹמֹ֑ה וּמָאתַ֗יִם לְנֹטְרִ֛ים אֶת־פִּרְיֽוֹ:

וְעַתָּה | אֲדֹנָ֤י אֱלֹהֵ֙ינוּ֙ אֲשֶׁ֣ר הוֹצֵ֔אתָ אֶת־עַמְּךָ֖ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֑יִם בְּיָ֤ד חֲזָקָה֙ וַתַּעַשׂ־לְךָ֣ שֵׁ֔ם כַּיּ֥וֹם הַזֶּ֖ה חָטָ֥אנוּ רָשָׁ֖עְנוּ: אֲדֹנָ֕י כְּכָל־צִדְקֹתֶ֑ךָ יָשָׁב־נָ֣א אַפְּךָ֗ וַחֲמָתְךָ֙ מֵעִירְךָ֣ יְרוּשָׁלִָ֔ם הַר־קָדְשֶׁ֑ךָ כִּ֣י בַחֲטָאֵ֤ינוּ וּבַעֲוֹנֹת֙ אֲבֹתֵ֣ינוּ יְרוּשָׁלַ֤ם וְעַמְּךָ֙ לְחֶרְפָּ֔ה לְכָל־סְבִיבֹתֵ֖ינוּ: וְעַתָּה | שְׁמַ֤ע אֱלֹהֵ֙ינוּ֙ אֶל־תְּפִלַּ֣ת עַבְדְּךָ֔ וְאֶל־תַּחֲנוּנָ֖יו וְהָאֵ֣ר פָּנֶ֑יךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ֥ הַשָּׁמֵ֖ם לְמַ֥עַן אֲדֹנָֽי: הַטֵּ֤ה אֱלֹהַי֙ | אָזְנְךָ֣ וּשְׁמָ֔עְ פקחה [פְּקַח] עֵינֶ֖יךָ וּרְאֵ֑ה שִׁמְמֹתֵ֙ינוּ֙ וְהָעִ֣יר אֲשֶׁר־נִקְרָ֣א שִׁמְךָ֣ עָלֶ֔יהָ כִּ֣י | לֹ֤א עַל־צִדְקֹתֵ֙ינוּ֙ אֲנַ֣חְנוּ מַפִּילִ֔ים תַּחֲנוּנֵ֖ינוּ לְפָנֶ֑יךָ כִּ֥י עַל־רַחֲמֶ֖יךָ הָרַבִּֽים: אֲדֹנָ֤י | שְׁמָעָה֙ אֲדֹנָ֔י | סְלָחָ֥ה אֲדֹנָ֖י הָקְשִׁ֣יבָה וַעֲשֵׂ֑ה אַל־תְּאַחַ֣ר לְמַעַנְךָ֔ אֱלֹהַ֖י כִּי־שִׁמְךָ֣ נִקְרָ֔א עַל־עִירְךָ֖ וְעַל־עַמֶּֽךָ:

וַיֹּ֣אמֶר אֱלֹהִ֗ים נַעֲשֶׂ֥ה אָדָ֛ם בְּצַלְמֵ֖נוּ כִּדְמוּתֵ֑נוּ וְיִרְדּוּ֩ בִדְגַ֨ת הַיָּ֜ם וּבְע֣וֹף הַשָּׁמַ֗יִם וּבַבְּהֵמָה֙ וּבְכָל־הָאָ֣רֶץ וּבְכָל־הָרֶ֔מֶשׂ הָרֹמֵ֖שׂ עַל־הָאָֽרֶץ: וַיִּבְרָ֨א אֱלֹהִ֜ים | אֶת־הָאָדָ֣ם ׀ בְּצַלְמ֗וֹ בְּצֶ֛לֶם אֱלֹהִ֥ים בָּרָ֖א אֹת֑וֹ זָכָ֥ר וּנְקֵבָ֖ה בָּרָ֥א אֹתָֽם:

זֶה סֵּ֖פֶר תּוֹלְדֹ֣ת אָדָ֑ם בְּי֗וֹם בְּרֹ֤א אֱלֹהִים֙ אָדָ֔ם בִּדְמ֥וּת אֱלֹהִ֖ים עָשָׂ֥ה אֹתֽוֹ: זָכָ֥ר וּנְקֵבָ֖ה בְּרָאָ֑ם וַיְבָ֣רֶךְ אֹתָ֔ם וַיִּקְרָ֥א אֶת־שְׁמָ֖ם אָדָ֑ם בְּי֖וֹם הִבָּרְאָֽם:

וַיְעַנְּךָ֙ וַיַּרְעִבֶ֔ךָ וַיַּאֲכִלְךָ֖ אֶת־הַמָּ֑ן אֲשֶׁ֤ר לֹא־יָדַ֙עְתָּ֙ וְלֹ֣א יָדְע֔וּן אֲבֹתֶ֖יךָ לְמַ֣עַן הוֹדִיעֲךָ֗ כִּ֣י לֹ֤א
עַל־הַלֶּ֙חֶם֙ לְבַדּ֣וֹ יִחְיֶ֣ה הָאָדָ֔ם כִּ֚י עַל־כָּל־מוֹצָ֣א פִי־יְהוָ֔ה יִחְיֶ֖ה הָאָדָֽם׃
אַשְׁרֵי אָדָם מָצָא חָכְמָה וְאָדָם יָפִיק תְּבוּנָה׃
נֵר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם חֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי־בָטֶן׃
כִּי־רָצִוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבָנֶיהָ וְאֶת־עֲפָרָהּ יְחֹנָנוּ׃
שָׂשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃
שֻׁמָּשׁ יָרֵחַ עָמַד זְבֻלָה לְאוֹר חִצֶּיךָ יְהַלֵּכוּ לְנֹגַהּ בְּרַק חֲנִיתֶךָ׃
בְּרִבּוֹת הַטּוֹבָה רַבּוּ אוֹכְלֶיהָ וּמַה־כִּשְׁרוֹן לִבְעָלֶיהָ כִּי אִם־[וְרְאוּת] ראית עֵינָיו׃
אִמַּרְתִּי אֶשְׁמְרָה דְרָכַי מֵהֲטוֹא בִלְשׁוֹנִי אֶשְׁמְרָה לְפִי מַחְסוֹם בְּעֹד רָשָׁע לְנֶגְדִּי׃
תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי־יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ׃
אח"כ יאמר פסוקים אלו שהם ר"ת אדני"י מלא.
ר"ת אל"ף
אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃
לְךָ לְנוּ יְהוָה לְךָ־לְנוּ כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ עַל־אֲמִתֶּךָ׃
פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה־עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃
ר"ת דל"ת
דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃
לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב־הוּא׃
תְּכוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת־עָרֶב׃
ר"ת נו"ן
נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃
וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃
נִדְבוֹת פִּי רְצֵה־נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
ר"ת יו"ד
יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְעִמּוֹ פְּדוּת׃
וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו׃
דָּבַקְתִּי בְעֵדוֹתֶיךָ יְהוָה אַל־תְּבִישֵׁנִי׃
ר"ת אדם
ר"ת אל"ף

אֱלֹהִ֑ים יְחָנֵ֥נוּ וִיבָרְכֵ֑נוּ יָ֤אֵר פָּ֖נָיו אִתָּ֣נוּ סֶֽלָה׃
לֵ֤ב טָ֖הוֹר בְּרָא־לִ֣י אֱלֹהִ֑ים וְר֖וּחַ נָכ֣וֹן חַדֵּ֣שׁ בְּקִרְבִּֽי׃
פּ֖וֹתֵחַ אֶת־יָדֶ֑ךָ וּמַשְׂבִּ֥יעַ לְכָל־חַ֖י רָצֽוֹן׃
ר״ת דל״ת
דָּבְקָ֣ה נַפְשִׁ֣י אַחֲרֶ֑יךָ בִּ֖י תָּמְכָ֣ה יְמִינֶֽךָ׃
לְמַ֣עַן־שִׁמְךָ֣ יְהוָ֣ה תְּחַיֵּ֑נִי בְּצִדְקָתְךָ֥ | תּוֹצִ֖יא מִצָּרָ֣ה נַפְשִֽׁי׃
תַּשְׂמִיעֵ֣נִי שָׂשׂ֣וֹן וְשִׂמְחָ֑ה תָּגֵ֖לְנָה עֲצָמ֣וֹת דִּכִּֽיתָ׃
ר״ת מ״ם
מִן־הַמֵּצַ֣ר קָרָ֣אתִי יָ֑הּ עָנָ֖נִי בַּמֶּרְחָ֣ב יָֽהּ׃
מִכָּל־פְּשָׁעַ֣י הַצִּילֵ֑נִי חֶרְפַּ֥ת נָ֝בָ֗ל אַל־תְּשִׂימֵֽנִי׃
ר״ת הוי״ה דאלפין
ר״ת יו״ד
יְהִי־חַסְדְּךָ֣ יְהוָ֣ה עָלֵ֑ינוּ כַּאֲשֶׁ֥ר יִחַ֝לְנ֗וּ לָֽךְ׃
וַאֲנִ֗י | בְּחַסְדְּךָ֥ בָטַ֫חְתִּ֥י יָגֶ֤ל לִבִּ֨י בִּישׁוּעָתֶ֗ךָ אָשִׁ֥ירָה לַיהוָ֑ה כִּ֖י גָּמַ֣ל עָלָֽי׃
דָּלְפָ֣ה נַ֭פְשִׁי מִתּוּגָ֑ה קַיְּמֵ֖נִי כִּדְבָרֶֽךָ׃
ר״ת ה״א
הַסְתֵּ֣ר פָּנֶ֣יךָ מֵחֲטָאַ֑י וְכָל־עֲוֹנֹתַ֖י מְחֵֽה׃
אָנָּ֣א יְ֭הוָה הוֹשִׁ֣יעָה נָּ֑א אָנָּ֥א יְ֝הוָ֗ה הַצְלִ֥יחָה נָֽא׃
ר״ת וא״ו
וַאֲנִ֣י עָנִ֣י וְכוֹאֵ֑ב יְשׁוּעָתְךָ֥ אֱלֹהִ֝֗ים תְּשַׂגְּבֵֽנִי׃
אֹ֤ור זָ֣רַע לַצַּדִּ֑יק וּלְיִשְׁרֵי־לֵ֥ב שִׂמְחָֽה׃
וַתְּתֶן־לִ֣י מָגֵ֣ן יִשְׁעֶ֑ךָ וִימִינְךָ֥ תִסְעָדֵ֑נִי וְעַנְוָתְךָ֥ תַרְבֵּֽנִי׃
ר״ת ה״א
הִנֵּ֤ה כְעֵינֵ֣י עֲבָדִ֣ים אֶל־יַ֣ד אֲדוֹנֵיהֶ֑ם כְּעֵינֵ֥י שִׁפְחָ֝ה אֶל־יַ֣ד גְּבִרְתָּ֗הּ כֵּ֤ן עֵינֵ֨ינוּ֮ אֶל־יְהוָ֪ה אֱלֹהֵ֫ינוּ שֶׁיְּחָנֵֽנוּ׃
אָ֤ז יִמָּלֵ֣א שְׂח֣וֹק פִּ֑ינוּ וּלְשׁוֹנֵ֥נוּ רִ֝נָּ֗ה אָ֤ז יֹ֘אמְרוּ֮ בַּגּוֹיִ֪ם הִגְדִּ֫יל יְהוָ֥ה לַעֲשׂ֥וֹת עִם־אֵֽלֶּה׃
אח״כ יביא תתקע״ה מטבעות שכל מטבע יהיה שוה לפחות לקנות בו ע״ב דרה״ם פת וע״ב דרה״ם לפתן וזה השיעור הוא לעני אבל מי שידו משגת יביא מטבעות גדולים יותר כל א׳ כפי השגת ידו ובתחלה ימנה מטבע אחד ויניחו על השלחן ויאמר בפיו אחד ויכוין כנגד א׳ דשם אדנ״י ועוד ימנה סמוך לו ארבעה מטבעות וג״כ ימנה בפיו בפירוש ויכוין כנגד אות ד׳ דשם אדנ״י ואח״כ סמוך לו

ימנה חמשים מטבעות ויכוין כנגד אות נו"ן דשם אדנ"י ואח"כ סמוך לו ימנה עשר מטבעות ויכוין כנגד אות י' דשם אדנ"י הרי כאן והמטבעות כנגד שם אדנ"י ויערב ביחד לעשות צבור אחד ואח"כ סמוך לזה הצבור ימנה עוד הפעם ס"ה מטבעות כנגד אותיות שם אדנ"י ע"ד הנזכר וג"כ יערבם ביחד עם צבור הראשון ויחזור וימנה עוד ס"ה מטבעות כנגד ד' אותיות שם אדנ"י ע"ד הנז' ויערבם ביחד ועוד ימנה פעם רביעית ס"ה מטבעות ועוד פעם חמישית ויערב הכל ביחד הרי נעשה כאן שכ"ה מטבעות כנגד ה"פ שם אדנ"י.

אח"כ ימנה כנגד אותיות אדם שימנה אחד וסמוך לו ד' מטבעות וסמוך לו ארבעים הרי מ"ה מטבעות כמנין אד"ם ויערכם ויעשם צבור אחד ויחזור וימנה מ"ה מטבעות כנגד אותיות אדם ע"ד הנז' ויעשם צבור אחד וימנה עוד מ"ה מטבעות כנז' עד ז' פעמים ויעשה הכל צבור א' נמצא בצבור זה יש שט"ו מטבעות ויחזור ויניח על הצבור הזה חמשה מטבעות כמנין ה' עלאה דשם הוי"ה שהיא יסוד בינה הרי נעשה בצבור זה ש"ך מטבעות ותחזור ותניח על הצבור הזה חמשה מטבעות הרי יעשה הצבור הזה שכ"ה מטבעות.

אח"כ תחזור ותמנה עוד מ"ה מטבעות כנגד אותיות שם הוי"ה דמ"ה במלוי אלפי"ן שהוא יו"ד ה"א וא"ו ה"א שתמנה י' וסמוך לה ו' וסמוך לה ד' וסמוך לה חמשה עד שתמנה כנגד אותיות השם הנז' כולו ותעשה צבור אחד ותחזור ותמנה מ"ה מטבעות שנית ע"ד הנז' ותמנה עוד עד שבעה פעמים ותעשה כל הצבורין צבור אחד נמצא יש בצבור זה שט"ו מטבעות ותמנה עוד על הצבור הזה חמשה מטבעות כמנין מספר אות ה' עלאה שה"ם בינה נעשו ש"ך ותחזור ותמנה עליהם חמשה ונעשו שכ"ה ותערב כל שלשה הצבורין יחד שהם תתקע"ה מטבעות ותאחזם בידך ותאמר בקשה זו:

רבון העולמים אלהי האלהים ואדוני האדונים המאציל הבורא והיוצר והעושה אשר בראת ויצרת ועשית את האדם להטיב עמו כרוב רחמיך וכרוב חסדיך ולא תחפוץ במות המת כי אם בשובו מדרכו וחיה ואתה הפותח יד בתשובה וימינך פשוטה לקבל שבים. והנה עתה באתי לפניך יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי כי ידעתי כי עונותי עצמו מספר ואשמותי רבו מלהזכיר בושתי במעשי ונכלמתי מעונותי כי חטאתי בתורתיך ובגדתי באחדותיך ונתתי מום בקדשי שמים ופגמתי במידות העליונים וקלקלת צינורות הקדושה ומנעתי הטוב והשפע הראוי לבא אליהם ופגמתי באות ברית קודש חותמא דמלכא ומלאתי הארץ זמה כי אין מספר לילדי זנונים אשר

גדלתי ורוממתי בתעלולים וגלולים ובהכניס הקודש במקום הטינופת וניתץ מזבה ה' ונשחתו המקורות ונרפשו המעיינות.

אנא ה' מה אדבר ומה אצטדק בעלותי על לבבי כל אשר הכעסתיך והרבתי ימים ושנים בארחות מקולקלות ונתיבות לא סלולות לדכא תחת רגלי את הנפש היקרה ובטלתי מצות התשובה ועתה אחרי שובי נחמתי בושתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי. ועתה הנני שב אליך ה' בתשובה שלימה. וַהֲרֵינִי מודה לפניך על אשר חטאתי עויתי ופשעתי כי באתי על אשת איש ועברתי על מצותיך ופגמתי בשמות הקודש ובעולמות הקדושים והגברתי כוחות הדינין. וגם גרמתי מניעת התפשטות האורות דרך התיקון השני דדיקנא קדישא הנקרא נושא עון. ועתה הנני מתחרט חרטה גמורה על כל אשר חטאתי עויתי ופשעתי לפניך ועוזב אותם עזיבה גמורה ולא אשוב לעשותם עד עולם.

ואתה ה' אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן ברוב רחמיך הודעת עַל־יְדֵי עבדיך חכמי יִשְׂרָאֵל לתקן נפשינו בתענית להתענות שלש מאות ועשרים וחמשה ימים רצופים לתקון עון הביאה על אשת איש וְגָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ כי אין אני יכול להתענות שלוש מאות ועשרים וחמשה ימים תעניות רצופים כתקנת חכמים ולכן אני מפריש מעות אלו שבידי לצדקה כי כן יסדו לנו עבדיך חכמי יִשְׂרָאֵל לפדות בכסף כל תענית.

ובכן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שתעלה עלי כאלו התעניתי שלש מאות ועשרים וחמשה ימים רצופים ותהיה חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ הצדקה הזאת אשר הפרשתי כאלו התעניתי שלש מאות ועשרים וחמשה תעניות גמורים ושלמים ורצופים כתקנת חכמים וּכְאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בתעניות אלו ובכל התיקון הזה. ואתה בטובך תמחול לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו ותמחול ותסלח לכל פשעינו אשר שנינו ושלשנו בהם כמה פעמים בגלגול זה ובגלגולים שעברו וברוב רחמיך וחסדיך תתקן כל אשר עוותנו והאר לכל השמות שפגמנו בהם ויתמתקו כל הגבורות והדינין ותלקט כל ניצוצות הקדושה אשר פזרנו ותיחד כל דבר שבקדושה אשר הפרדנו ותמלא כל דבר שבקדושה אשר חסרנו וישוב הכל לאיתנו בראשון כשלימות כרצונך עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען

תורתך עשה למען קדושתך. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ (ר״ת יל״י) הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אח״כ יאמר פסוקים במדבר ג׳

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת בְּהֶמְתָּם וְהָיוּ־לִי הַלְוִיִּם אֲנִי יְהוָה: וְאֵת פְּדוּיֵי הַשְּׁלֹשָׁה וְהַשִּׁבְעִים וְהַמָּאתָיִם הָעֹדְפִים עַל־הַלְוִיִּם מִבְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְלָקַחְתָּ חֲמֵשֶׁת חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים לַגֻּלְגֹּלֶת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקַּח עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשָּׁקֶל: וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו פִּדוּיֵי הָעֹדְפִים בָּהֶם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת כֶּסֶף הַפִּדְיֹם מֵאֵת הָעֹדְפִים עַל פְּדוּיֵי הַלְוִיִּם: מֵאֵת בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַח אֶת־הַכֶּסֶף חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְאֶלֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־כֶּסֶף הַפִּדְיֹם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

פְּדוּת | שָׁלַח לְעַמּוֹ צְוָה־לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת: צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפָּדֶה וְשָׁבֶיהָ בְּצְדָקָה: וּפְדוּיֵי יְהוָה יְשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּן נָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה: כִּי־צַדִּיק יְהוָה צְדָקוֹת אָהֵב יָשָׁר יֶחֱזוּ פָנָימוֹ: וְהָיָה מַעֲשֵׂה הַצְדָקָה שָׁלוֹם וַעֲבֹדַת הַצְדָקָה הַשְׁקֵט וָבֶטַח עַד־עוֹלָם: שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ: קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח־טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: וְנֶאֱמַר יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל־יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאותָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: ג״פ

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה: אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו: ג״פ

אָנָּא יְהוָה, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, לְמַעַן אות ה"א ראשונה של שמך הגדול שמספרה חמשה. ולמען אות ה"א אחרונה שמספרה חמשה. ולמען אות ה"א ראשונה של שמך הקדוש אהי"ה שמספרה חמשה. ולמען אות ה"א אחרונה שמספרה חמשה. יתוקנו ויאירו ויתמתקו ויתעלו חמשה שמות שם אדנ"י שמספרם שלש מאות ועשרים וחמשה.

אָנָּא לְמַעַן שם אל שדי המאיר בבריאה שהוא אותיות חמשה ולמען שם צבאות שהוא אותיות חמשה. יתוקנו ויתעלו חמשה שמות שם אדנ"י שמספרם שלש מאות ועשרים וחמשה.

אָנָּא לְמַעַן תורה שבכתב שהיא ספרים חמשה. ולמען עשרת הדברות הכתובים על הלוחות חמשה חמשה. והשמעתם אותנו בקולות חמשה. יתוקנו ויאירו ויתמתקו ויתעלו חמשה שמות שם אדנ"י שמספרם שלש מאות ועשרים וחמש.

אָנָּא לְמַעַן החסדים שהם אורות חמשה. ולמען שם אלהים הקדוש שהוא אותיות חמשה. ולמען אותיות מצנפ"ך שהם חמשה. ולמען סוד חמשה מוצאות פה שהם חמשה. יתוקנו ויאירו ויתמתקו ויתעלו חמשה שמות אדנ"י שמספרם שלש מאות ועשרים וחמשה.

אָנָּא לְמַעַן מצות קרבנות הנשיאים אשר הקריבו זבח השלמים אלים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה. יתוקנו ויאירו ויתמתקו ויתעלו חמשה שמות אדנ"י שמספרם שלש מאות ועשרים וחמשה.

אָנָּא לְמַעַן מצות ראשית הגז מצאן חמשה. ולמען מצות פדיון הבכור אשר היא בכסף שקלים חמשה. ולמען הברכה של פסוק יאר ה' פניו אליך ויחנך שהוא תיבות חמשה יתוקנו ויאירו ויתמתקו ויתעלו חמשה שמות אדנ"י שמספרם שלש מאות ועשרים חמשה.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת יוסף הצדיק שנוסף בשמו אות ה' שמספרה חמשה. ולמען זְכוּת בנימין הצדיק אשר רבה משאתו ידות חמשה. ולמען זְכוּת פנחס והצבא אשר הרגו את מלכי מדין חמשה יתוקנו ויאירו ויתמתקו ויתעלו חמשה שמות אדנ"י שמספרם שלש מאות ועשרים וחמשה.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת דוד עבדך משיחיך אשר בחר לו מן הנחל חלוקי אבנים חמשה ולמען זְכוּת מרדכי הצדיק אשר לבש לבושי מלכות חמשה יתוקנו ויאירו ויתמתקו ויתעלו חמשה שמות אדנ״י שמספרם שלש מאות ועשרים וחמשה.

אָנָּא יְהוָֹה, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, לְמַעַן שמך הגדול בנקוד פת״ח (יַהֲוַהַ) שהוא בחכמה שמספרו עולה עשרות חמשה יתוקנו ויאירו ויושלמו ויתעלו שבעה שמות הוי״ה במלוי אלפין שעולה מספרם שלש מאות ועשרה וחמשה.

אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש (יל״י) הרמוז בר״ת ל״מען ״חלצון ״דידיך וברי״ת ״הוה ל״מבול ״שב שעולה מספרם עשרות. חמשה. יתוקנו ויאירו ויושלמו ויתעלו שבע שמות הוי״ה במלוי אלפין שעולה מספרם שלש מאות ועשרה וחמשה.

אָנָּא לְמַעַן בינה העליונה שיש בה שערים עשרות חמשה. יאירו ויתוקנו ויושלמו ויתעלו שבעה שמות הוי״ה במלוי אלפין שעולה מספרם שלש מאות ועשרה וחמשה.

אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש אל במלואו אל״ף למ״ד שעולה מספרו מאה ושמונים וחמשה. יאירו ויתוקנו ויושלמו ויתעלו שבעה שמות הוי״ה במלוי אלפי״ן שעולה מספרם שלש מאות ועשרה וחמשה.

אָנָּא יְהוָֹה, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, לְמַעַן קדושת שבת קדשך שהוא לימים שבעה. וקדושת שנת השמטה שהיא לשנים שבעה. וקדושת היובל שהוא לקץ שבועים שבעה. יאירו ויתוקנו וישלמו ויתעלו אדם שבעה.

אָנָּא לְמַעַן ספירות הבנין שהם שבעה. ולמען צדיקים כורתי ברית שהם שבעה ולמען מצות שמירת חג המצות שהוא ימים שבעה. ולמען שמירת חג הסוכות שהוא ימים שבעה. יאירו ויתוקנו ויושלמו ויתעלו אדם שבעה.

אָנָּא לְמַעַן ברכות של קריאת שמע ערב ובקר שהם שבעה. ולמען מצות הברכות של חתן וכלה שהם שבעה בימים שבעה. ולמען כריכות רצועות התפלין על הזרוע שהם שבעה. יאירו ויתוקנו ויושלמו ויתעלו אדם שבעה.

אָנָּא לְמַעַן היכלות של אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה שהם שבעה שבעה. ולמען הברכה של פסוק יִשָּׂא יְהוָֹה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: שהוא תיבות שבעה. יאירו ויתוקנו ויושלמו ויתעלו אדם שבעה. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָֹה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

וסדר הלמוד באותו היום ילמד תנ"ך הנדפס בקריאי מועד בליל חג השבועות ובלמוד תהלים כפליים שהם ש' מזמורים וילמוד עוד מן מזמור א' עד מזמור כ"א וילמוד מן מזמור קמ"ו עד הסוף הרי כאן שכ"ה מזמורים ואח"כ ילמוד אדרא זוטא ויאמר קדיש. גם באותו היום יעשה כפרה בתרנגול. גדול ויאמר המסבב בכל סיבוב וסיבוב פסוק איוב ל"ג ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כופר מצאתי כופר מצאתי כופר ויעשה שבעה הקפות לתיבה בבית הכנסת ובכל הקפה יאמר מזמור הבו להי' בני אלים כולו במתון ובישוב ואח"כ ידליק שבע נרות בבית הכנסת ובכל הקפה יאמר מזמור הבו להי' בני אלים כולו במתון ובישוב ואח"כ ידליק שבעה נרות בבית הכנסת כנגד שבעה שמות הוי"ה במלוי אלפיי"ן יו"ד ה"א ואי"ו ה"א ויקובל ברצון בעזה"ו.

סימן ע
תיקון ה

תיקון למי שחטא בהוצאת שז"ל במזיד בידים והוא חלוש מאד שאינו יכול להתענות פ"ד תעניות כאשר מפורש בדברי רבינו האריי" ז"ל בשער רוה"ק יעשה כך יתענה שני וחמישי ושני וחמישי ארבעה ימים עם לילותיהם כמו יוה"כ ויקבל התענית מבעוד יום וזה הוא נוסח קבלת התענית.

רבון העולמים הֲרֵינִי מעכשיו לפניך בתענית בזאת הלילה כולה ולמחר כל היום בולו מעלות השחר עד צאת הכוכבים כדי לתקן מה שפגמתי באות ברית קודש חותמא דמלכא אשר חטאתי עויתי ופשעתי בהשהתת זרע לבטלה אשר משמשתי בידים עַל־יְדֵי רוק וחכוך והוצאתי זרע לבטלה כמה פעמים וגם אשר חטאתי עויתי ופשעתי בהוצאת זרע לבטלה ע"י מחשבתי שהרהרתי בעבירה. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שתזכני ותתן לי כח ויכולת ועזר והכנה להתענות כראוי לפניך וברוב רחמיך וחסדיך תחשוב לי ארבעה ועשרים שעות שאני מוכן להתענות לפניך בלילה הזאה ולמחר כל היום כולו וכל שעה ושעה מהם כתענית יום אחד שלם וכאלו התעניתי ארבעה ועשרים ימים רצופים ושלמים ויהיה תעניתו חשוב ומקובל ומרוצה לפניך לתקן מה שפגמתי באות ברית קודש חותמא דמלכא במה שחטאתי עויתי ופגעתי והרהרתי בניאופים ושחתתי זרע קודש במעשה בידים כמה פעמים ופגמתי ברמ"ח אברים ושס"ה גידים שביסוד וגרמתי פגם וירידה בשמות הקדושים בכללות ופרטות בגלגול זה ובגלגולים שעברו אנכי ואנשי ביתי וכל הבאים משורשי נפשי ורוחי ונשמתי ומלבושיהם והקרובים להם שמכללות אבי"ע

ומכל פרטי אביי"ע. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בתענית זה שהתענה בעזרתך בעבור תיקון הפגם שפגמתי בהשחתת זרע לבטלה ויפעול תענית זה שאתענה בעזרתך פעולת הקרבן אשר יפעול אחר עליית ריח הניחוח בלמעלה שאז יורד שפע גדול מלמעלה למטה כן עַל־יְדֵי תענית זה ירד שפע גדול מלמעלה למטה עד סוף המדרגות שבקדושה.

ויהא רעוא שיתוקנו ויתעלו מיין דכורין ומיין נוקבין שהם סוד שני מ"ב ויתעלו במקומם העליון למעלה כראוי להם ויהא רעוא שיתוקנו ויתעלו ארבע אותיות אחה"ע שהם מספר פ"ד. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

סדר קבלת תענית הנז' יאמר אותו בכל ארבעה תעניות הנז' וביום האחרון של ארבע תעניות הנז' יעשה הפדיון של פ"ד ימים כך יקח בידו מעות כסף שיעור שיקנה ארבעה ושמונים סעודות שכל סעודה היא ע"ב דרה"ם לחם וע"ב דרה"ם לפתן ובסוף היום האחרון מארבעה ימים הנז' אחר מנחה יאחוז המעות בידו ויאמר בקשה זו.

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדָחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מפריש מעות אלו שבידי לצדקה תמורת ארבעה ושמונים יום של תענית שחייב אני להתענות. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתִּהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ הפרשת מעות אלו שבידי לצדקה כאלו התעניתי ארבעה ושמונים יום רצופים לתקן מה שפגמתי בשמותיך הקדושים בעבור עון הוצאת שז"ל ולתקן מה שפגמתי באות ברית קודש חותמא דמלכא ולתקן מה שפגמתי ברמ"ח אברים ושס"ה גידים שביסוד כי כן יסדו לנו עבדיך חכמי יִשְׂרָאֵל לפדות בכסף כל תענית. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בתיקון זה. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: ב"פ

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שתרחם עלי ברוב רחמיך וברוב חסדיך וְקַיֵּם בי הדבר אשר הבטחתנו עַל־יְדֵי יְשַׁעְיָה חוֹזְךָ כָּאָמוּר אַל־תִּירָא כִּי עִמְּךָ־אָנִי אַל־תִּשְׁתָּע כִּי־אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אִמַּצְתִּיךָ אַף־עֲזַרְתִּיךָ אַף־תְּמַכְתִּיךָ בִּימִין צִדְקִי: הֵן יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ כֹּל הַנֶּחֱרִים בָּךְ יִהְיוּ כְאַיִן וְיֹאבְדוּ אַנְשֵׁי רִיבֶךָ: תְּבַקְשֵׁם וְלֹא תִמְצָאֵם אַנְשֵׁי

מַצֶּתֶךָ יִהְיוּ כְאַיִן וּכְאֶפֶס אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֶּךָ: כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מַחֲזִיק יְמִינֶךָ הָאֹמֵר לְךָ אַל־תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ: אַל־תִּירְאִי תוֹלַעַת יַעֲקֹב מְתֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךְ נְאֻם־יְהוָה וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: הִנֵּה שַׂמְתִּיךְ לְמוֹרַג חָרוּץ חָדָשׁ בַּעַל פִּיפִיּוֹת תָּדוֹשׁ הָרִים וְתָדֹק וּגְבָעוֹת כַּמֹּץ תָּשִׂים: תְּזָרֵם וְרוּחַ תִּשָּׂאֵם וּסְעָרָה תָּפִיץ אוֹתָם וְאַתָּה תָּגִיל בַּיהוָה בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּלוּ:

ואח"כ יעשה שבע הקפות לתיבה ויאמר בכל הקפה מזמור הבו להי בני אלים וגו' ופסוק מפסוקי אנא בכח ואח"כ ידליק חמשה נרות לכבוד נשמת יוסף הע"ה זיע"א.

בכל יום מן ארבעה תעניות הנז' ילמוד תנ"ך הנדפס בקריאי מועד לליל חג השבועות וילמוד התהלים כולו ואחריו ילמוד אדרא זוטא ובלילה של ארבע תעניות הנז' ילמוד המשניות של קריאי מועד הנז' וילמד אדרא רבא.

גם בכל יום מימי התעניות יאמר אחר מנחה בקשה זו

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שהקרבתי לפניך חלבי ודמי בתעניתי והרתחתי אותם בחמימות חולשת גופי. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שיהא חשוב ומקובל ומרוצה לפניך חלבי ודמי שנתמעט בתעניתי בלילה וביום לתקן מה שפגמתי במיין דוכרין ובמיין נוקבין שהם סוד שני מספר מ"ב ויתעלו למעלה במקום הראוי להם כי כן הל"ב ד"ם עולה מספר שני מ"ב. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שימשך בשם הוי"ה דמלוי ההי"ן העולה מספר ב"ן אשר במלכות ארבעה ושמונים אותיות שיש בהוי"ה דמלוי העולה ע"ב ובהוי"ה דמלוי העולה ס"ג ובהוי"ה דמלוי העולה מ"ה ובמלוי דמלוי שלהם וכל אלו הארבעה ושמונים אותיות ימשכו אל המלכות עקרת הבית שהיא אות ה"ה אהרונה שבשם הוי"ה וגם יתוקנו ויתעלו ארבע אותיות אההי"ע שהם עולים פ"ד. ויתוקנו ויתעלו חמשה חסדים וחמשה גבורות שהם מיין דכורין ומיין נוקבין.

אָנָּא יְהוָה עשה למען שמך הגדול ולמען תורתך הקדושה ולמען רחמיך וחסדיך ותמחול ותסלח ותכפר לכל חטאתי ועונותי ופשעי שחטאתי עויתי ופשעתי לפניך ותתקן את כל אשר עוותתי והאר כל שמות הקודש שפגמתי בהם ותלקט כל נצוצי הקדושה אשר פזרתי וישוב הכל לאיתנו הראשון ולא ידח ממנו נדח. אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה: קַבֵּל רִנַּת. עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ. טַהֲרֵנוּ נוֹרָא: (קר"ע שט"ן) אנא בכח שם

(קר״ע) החתום בסוף או״ר זרו״ע לצדי״ק קרע ממלכת הרשעה כולה וכל הטיפות שיצאו ממני לבטלה בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין במזיד שלא במקום מצוה בכח שם (קר״ע) יהיה עקר לעקור נטע ניצוצות הקדושה אשר בתוך עמקי הקליפות. חַיִל **בָּלַע** וַיְקִאֶנּוּ (חב״ו) מִבִּטְנוֹ יֹרִשֶׁנּוּ אָל: והניצוצות הקדושים המה יעשו ער״ק לברוח מתוך הקליפה ולעלות עד צדיק יסוד עולם כי הוא רק״ע נשמה יקבל ש״ע אורות והדרת פנים העליונים והנפש הקדושה היא מוצאת ונטהרת מכל דבר רע ותעשה טוב וְלִישְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה. צדיק וטוב לו. גַּם־יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יְבוּלָהּ: נָא גְּבוֹר דְּוֹרְשֵׁי יְחוּדָךְ כְּבָבַת שָׁמְרֵם (נג״ד יכ״ש). יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אח״כ יאמר פסוק

וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה: ארבעה ושמונים פעמים ויכוין מספר נח עם מספר שם הוי״ה הרמוז בזקף גדול אשר על תיבת נח עולים מספר פ״ד ככה יכוין בכל פעם

גם יאמר **וַאֲעַדֶּךָּ** עֲדֵי ארבעה ושמונים פעם

גם יאמר פסוק **אוֹר** זָרֻעַ לַצַּדִּיק (ס״ת קר״ע) וְ״לְיִשְׁרֵי־לֵ״ב שִׂמְחָ״ה (חב״ו) ארבעה ושמונים פעמים

[**חב״ו**] חי בורא ויוצר: חזק ברית ונשאהו: חזקהו באורותיו תעטרהו: חברו בביתו ונוהו: חילו ברך ואמץ. חון בנצוצותיו ולקטם: חטפם ברכם ונקם: חלצם ברכם והעלם: חבבם בנם ויסדם.

אח״כ יאמר כ״ד פעמים יוסף וכ״ד פעמים יסוד כי ארבעה אבנים בונות כ״ד בתים ואה״כ יעמוד ויאמר בכונת הלב דברים אלו לקוחים מתיקון היסוד.

קודם אות הקדוש וקח אור החן מן העינים. והזדווג עם הכלה יפת העינים. קום אות הברית אות לטובה. ותן לציון החביבה. חמשה חסדים הנקראים מיין דכורין שהם נכללים בך עליך כְּתִיב לְא־יִגַּרַע מִצַּדִּיק עֵינָיו וְאֶת־מְלָכִים לַכִּסֵּא וַיֹּשִׁיבֵם לָנֶנַצַח וַיִּגְבָּהוּ: **קום** אבר הקדוש והתחזק באור הנמשך מחסד עליון ובא אל ביתך נקודת ציון. ותן בה זרע קודש הנמשך מן המוח סוד חכמה להוציא נשמות קדושות לעולם. וקוי ה׳ יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא יגעו ילכו ולא יעפו. כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ.

קום אורח הקדוש וברך את השושנה העליונה. כוס ישועות תשא כוס של ברכה. טוב עין הוא יבורך יברך ויבורך. יצו ה׳ אתך את הברכה באסמיך ובכל משלח ידיך, ברוך אתה תן ברכה בקרב הארץ. באורח זו אהלך אורח חיים אורח מישור אורח לצדיק מישרים, ואורח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום.
קום ברית הקדוש והתחזק בל״ב הנתיבות ועשרה מאמרות ואז דיוקנא דברית אזדרע בארבעין ותרין זיווגין. זרעו לעולם יהיה גבור בארץ יהיה זרעו כולו זרע אמת.
קום גואל הקדוש וגאל את הבנים השובבים. כי לך משפט הגאולה לקנות. קום קרא לִשְׁבוּיִם דְּרוֹר וְלַאֲסוּרִים פְּקַח־קוֹחַ. אמור לָאֲסוּרִים צֵאוּ לַאֲשֶׁר בַּחֹשֶׁךְ הִגָּלוּ. כִּי־כֹה | אָמַר יְהוָה גַּם־שְׁבִי גִבּוֹר יֻקָּח וּמַלְקוֹחַ עָרִיץ יִמָּלֵט וְאֶת־יְרִיבֵךְ אָנֹכִי אָרִיב וְאֶת־בָּנַיִךְ אָנֹכִי אוֹשִׁיעַ: שְׂאִי־סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָאוּ־לָךְ חַי־אָנִי נְאֻם־יְהוָה כִּי כֻלָּם כָּעֲדִי תִלְבָּשִׁי וְתִקָּשְׁרִים כַּכַּלָּה: קום גואל הקדוש והצל גזול מיד עשוק כי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עֲשׁוּקִים בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי־יְהוּדָה יַחְדָּו וְכָל־שֹׁבֵיהֶם הֶחֱזִיקוּ בָּם מֵאֲנוּ שַׁלְּחָם: גֹּאֲלָם | חָזָק יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ רִיב יָרִיב יְרִיבָם וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶּשַׁע (ר״ת גו״ף) בְּיַעֲקֹב, וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם, ויסירו הַבְּגָדִים הַצֹּאִים מעליהם וְהַלְבֵּשׁ אותם מַחֲלָצוֹת. ויקויים בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב שׂוֹשׂ אָשִׂישׂ בַּיהוָה תָּגֵל נַפְשִׁי בֵּאלֹהַי כִּי הִלְבִּישַׁנִי בִּגְדֵי־יֶשַׁע מְעִיל צְדָקָה יְעָטָנִי כֶּחָתָן יְכַהֵן פְּאֵר וְכַכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵּלָיהּ: גואל גואל גואל אתה הגואל ולך הגאולה קנה לך. וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן. כִּי כֹה אָמַר יְהוָה שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים אֶרְפֶּה מְשׁוּבֹתֵיכֶם.
ויהא רעוא שיתוקן פגם חטא המחשבה ויתוקנו מ״ד דחכמה ומ״ן דבינה שהם מ״ב זוגין ויעלו למקומם העליון. ויהא רעוא שיתוקן פגם חטא המעשה ויתוקנו חמשה חסדים וחמשה גבורות שהם מ״ד ומ״ן שהם סוד ארבעה ושמונים אותיות שיש בהוי״ה במלוי העולה ע״ב ובהוי״ה במלוי העולה ס״ג ובהוי״ה במילוי העולה מ״ה ויעלו למקומם הקדוש וגם ימשכו בהוי״ה במלוי העולה ב״ן אשר במלכות. וגם הם יתוקנו עוד ארבעה ושמונים אותיות שיש באחד ועשרים אהי״ה שהם מספר אמ״ת מן ז״א הנקרא אמת. אל הכלה המלכות ואז יהיה כולו זרע אמת. וגם יתוקן זווג עליון

שבפה שהם חיך וגרון. ויתוקנו ארבע אותיות אחה"ע שהם מספר ארבעה ושמונים והם סוד מ"ן שבגרון ויעלו למקומם העליון הקדוש.

קום דג הקדוש והאר באורות המוחין ומלבושיהם אשר מתקבצים כולם בך. כי בך מתגלים האורות המכוסים וידגו לרב בקרב הארץ. ארץ העליונה שושנה רעננה.

קום הַבַל הקדש והאר אל הכלה האהובה והחביבה אתה צדיק תן צדקה אל הכלה הנקראת צדק ותהיה צדקה לכן יאמר יש מפזר ונוסף עוד. כי נגדלים החסדים ומתרבה אורם לאין קץ.

קום וא"ו הקדוש והתגלה העטרה שבך שהיא יו"ד עטרה בראש צדיק, ואז יתגלו י"ו אורות שהם שמונה חסדים שבשליש תפארת עליון המכוסה ושמנה אורות גבורות שנמחקו עמהם והם אותיות י"ו דיוסף, ועם שבעים אורות החסדים המגולים ושבעים אורות הגבורות שנמתקו עמהם שהם מספר ב' אותיות ס"ף ישתלם יוֹסֵף הוּא הצדיק הוּא הַשַׁלִּיט עַל הָאָרֶץ הוּא הַמַּשְׁבִּיר. כְּדִכְתִיב וְיוֹסֵף הוּא הַשַׁלִּיט עַל־הָאָרֶץ הוּא הַמַּשְׁבִּיר

קום זיו הקדוש והאר אל יסוד הכלה הנקרא ציון והן לה את שלש שמות הוי"ה במלוי ההי"ן העולה ב"ן שהם בסוד נר"ן, זיו הקדוש יפה אתה יפה תואר ויפה מראה האר לכלה היפה כי המלכות שלך היא היא לך ואתה לה לך אוהבת לך חומדת לך שוקקת לך מתאוה. יהא רעוא דלא תזוז מנה לעלמין ותתחברון כחדא בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ביחודא שלים אמן.

קום חי הקדוש והתחזק בשרשך הדעת ותהיה תמיד חי רב עוד יוסף חי. חי אתה חי שמך חי חי יקרא לך, קום וקבל ע"ב אותיות טיפת החסד שהם ח"י שמות הוי"ה כנגד ח"י חוליות שבשדרה ותעלה בסוד ע"ב שהוא חסד, אתה חי ותמיד חי לאור באור החיים, כי עמך מקור חיים אז תתחבר כה לחי ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום.

קום טוב הקדוש והחזק בגביע הוא גביע הכסף שהוא חמש פ' טוב והשקה והשפיע את הכלה הכלולה. ומשם תשפיע לנו ברכות טוב בחסד וברחמים נשבעה מטוב ביתך וטוב וחסד ירדפונו כל ימי חיינו טוב ומטיב לכל רב טובך.

קום יסוד הקדוש והתחזק באורות וחסדים גדולים ויתגלה הכלי השלישי הפנימי הנקרא קודש קדשים צדיק יסוד עולם קום יסד ציון כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פועלי און צדיק כתמר יפרה כארז בלבנון ישגא.

קום יוסף הקדוש והתחזק בשלשה חסדים ושלשה גבורות אשר הם ששה שמות הוי"ה בשתי בחינות המכוסה והמגולה. ויתמתקו שלשה הגבורות בשלשה החסדים ותכרת הערלה ותתבטל אחיזתה. ויתקיים המקח שהוא התפשטות החסד בז"א, ותחזור האונאה למקומה כי בשתות קנה ומחזיר אונאה. והאלילים כרות יכרתון לתקן עולם במלכות שדי, ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח וילקט יוסף את כל הכסף ויצבור יוסף בר בן פרת יוסף בן פרת עלי עין.

קום כפתור הקדוש והתחזק בשלש טיפות אורות הנמשכים ממוח העליון. אשר ירדו למטה בגניזו דרך חוט השדרה ואטמרו גו נביאי קשוט בסוד תרין ביעי דכורא.

קום והתגלה והכנס בנקודת ציון שבמלכות ותכניס שם שלשה טיפות אורות אלו והם הם האבות העליונים אשר הם שורש לתחתונים.

קום לולב הקדוש וקבל מתוספת האור הנמשך מחיים העליונים הנוסף בעמודא דאמצעיתא, אתה חיים קבל מחיים כי עמך מקור חיים, ותהיה חי תמיד בסוד חי העולמים.

קום משכיל הקדוש ואריק ברכאן מרישא עלאה. וכל שייפי גופא כולהו אתתקנן לארקא בך ברכאן. אנת דנטיל כולא ואחסין כולא כחדא וכל ברכאן בך שריין אורח חיים למעלה למשכיל. אנת משכיל תצליח את דרכיך ואז תשכיל ויהי דוד לכל דרכיו משכיל.

קום משביר הקדוש ואחסין לך ארעא קדישא. דאיהי מלכותא קדישא. ואריק עלה ברכאן בכל יומא. והב לה תפנוקין ועדונין בנגידו עלאה דנגיד עלה. אנת הוא צדיק יסודא דעלמא. הא תיאבותא דמטרוניתא לאדבקא בך. מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה קום ואתער חביבו ורחימו למטרוניתא לאתקשרא כחדא. וברכה לראש משביר ויוסף הוא השליט הוא המשביר.

קום נח הקדוש ומשוך אור מן ח"י חוליות שבשדרה אנת הוא איש חי אנת הוא צדיק חי עלמין אנת הוא רב פעלים מארי דבל עובדין וכל חילין עלאין בגין דכלהו נפקי

מנך. אנת הוא אות בכל חיילין דידך. אנת רשים ורב מלכא נח נח. נח לעילא נח לתתא. איש צדיק תמים. צדיק לעילא צדיק לתתא. נח נח תמצא חן ושכל טוב קח אתך אילת אהבים ויעלת חן תשאות חן חן לה.

קום סוד הקודש ואנגיד טפין קדישין ממוחא עלאה קום ובסם למטרוניתא. דכל תיאבותא דמלכא במטרוניתא בך הוי. ובך עייל למטרוניתא לאתר דאתקרי ציון. סוד קדוש צדיק אתה סוד ה׳ ליריאיו ובריתו להודיעם.

קום עוף הקדוש והתחבר עם מטרוניתא קדישא אנת הוא עופא קדישא דאית בך מאה וחמשין ושית אורות. קום ואנהיר למטרוניתא בחביבו ורחימו מאילן נהורין דאית גבך והעוף יירב בארץ. נפיש חיי סגי ומסגי.

קום פועל הקדוש וכתוש כתישין ואפיק מכל אינון שייפי עלאין דאינון זיתין קדישין משח רבו בתיאבותא שלים לגבי מטרוניתא. ואמשיך לה ההוא נגידו מלעילא בכל שייפא ושייפא ובדא איהי בלולה בשמן כתית לאתהנאה לאתזנא מניה. אתה פועל הקדוש פועל ישועות בקרב הארץ. הולך תמים ופועל צדק. שמחנו בפעליך פעולת צדיק לחיים.

קום צדיק הקדוש ורוץ בההוא מגדל עוז דהא קרא כְּתִיב מִגְדַּל־עֹז שֵׁם יְהוָה בּוֹ־יָרוּץ צַדִּיק וְנִשְׂגָּב: הא רעותך בההוא מגדל תדיר ונשגב ההוא דלא ינפול לעלמין. וצדיק באמונתו יחיה זכר צדיק לברכה. וברכות לראש צדיק. צדיק הדרך עלן והדרן עלך. דעתן עלך ודעתך עלן. לא נתנשי מינך ולא תתנשי מנן לא בעלמא דין ולא בעלמא דאתי.

קום צמח הקדוש וטול לך נחלין ומבועין ונהרין אנת הוא מקורא דכולא אנת הוא נטיל כולא, אנת הוא ברא דדמי לאבא ואתרשים ביה אנת הוא עושה פרי אשר זרעו בו על הארץ דא ארעא קדישא מלכותא קדישא אנת הוא צמח צדיק יהא רעוא דינהיר בך מצחא דעתיקא קדישא. אנת הוא צמח קום הרוה את הארץ והולידה והצמיחה. אנת הוא צמח הצמיח לדוד צמח צדקה. וחיש יבא איש צדיק צמח שמו ומתחתיו יצמח בעגלא ובזמן קריב אמן.

קום צנור הקדוש וקבל אור מרצון העליון. ויתגבר צנור הימני הקדוש על צנור השמאלי, ואז יקרא טוב ויהיה רב טוב לבית יִשְׂרָאֵל צנור צנור אנת צנור ואנת רצון.

הטיבה ברצונך את ציון. וברצונך תרום יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: אמן.

קום קנאי הקדוש ולבש קנאה כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת קִנֵּאתִי לִירוּשָׁלַם וּלְצִיּוֹן קִנְאָה גְדוֹלָה: יְהוָה כַּגִּבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָעִיר קִנְאָה יָרִיעַ אַף־יַצְרִיחַ עַל־אֹיְבָיו יִתְגַּבָּר: וְזֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאוֹת לזמר עריצים ולהכרית החוחים והקוצים הסובבים את השושנה העליונה למרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אותה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת ה' צבאות תעשה זאת. קום וקנא קנאת בית יִשְׂרָאֵל בְּנֵי יַעֲקֹב וְיוֹסֵף הרב כבסנו מעונינו ומחטאתינו טהרינו, תחטאנו באזוב ונטהר תכבסנו ומשלג נלבין ויקויים בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם. וְאוֹמֵר מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה. מָה מִקְוֶה מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים, גַּם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל.

קום רוכל הקדוש וקשט את הכלה העליונה ואת עדיה תלבשנה עדיה זהב וכסף ומלבושה שש ומשי ורקמה ועטרת תפארת בראשה איש אמונות רב ברכות יהי מקורך ברוך.

קום והתמלא ברכות להניח ברכה אל ביתיך ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואכלת ושבעת אכול ושבוע והותר, צדיק אוכל לשובע נפשו. מפרי מעשיך תשבע הארץ תשביע נפש שוקקה שובע שמחות את פניך ואנחנו עבדיך נשבעה בטוב ביתיך שבענו בבוקר חסדך ורננה ונשמחה בכל ימינו.

קום שבט הקדוש והתחבר עם הכלה העליונה שלום אתה ברוך אתה טוב אתה שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה,והטיבה ברצונך את ציון באהבה וחיבה. אתה שבט זורע צדקה זרע קודש מצבתה. שבט מישור אתה צדיק וישר אתה קומה עזרתה לנו קומה למנוחתיך. קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה ויקויים בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבֵּיתִי אֶתְכֶם וַהֲקִימוֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם: וְקַם שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל, וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, לְאֵ־יָסוּר שֵׁבֶט מִיהוּדָה, וַיַּחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים, הִנֵּה מַה־טּוֹב וּמַה־נָּעִים שֶׁבֶת אַחִים גַּם־יָחַד, וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פְּרֻשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה, וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו, לָב שָׁמֵחַ יֵיטִב פָּנִים, בְּאוֹר־פְּנֵי־מֶלֶךְ חַיִּים.

קום תרנגול הקדוש וקרא לרחל וללאה. קום והאר עיני שניהם. ירויון מדשן ביתיך ונחל עדנך תשקם. אתה טוב תפתח ידיך ישבעון טוב. אתה מזוקק שבעתים אם לבינה תקרא לתבונה תתן קוליך. והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים.

דע כי טוב ונכון כאשר יעשו בי עשרה תיקון בימי השובבים להיות נעורים בליל ששי בשבת קודש וילמדו משניות הנדפסים בספר קריאי מועד לליל חג השבועות ואחריהם ילמדו אדרא זוטא וזוהר בתיקון היסוד יעמדו כולם ביחד לומר מן קום אות הקדוש וכו' עד הסוף שיהיה אחד קורא בקול גדול ובנעימה קום אות הקדוש והשאר יאמרו בלחש או ישמעו בקולו וכשיגמור בבא זו יתחיל השני בבא שניה קום אב הקדוש וכשיגמור זה יתחיל השלישי קום אורה הקדוש וכן עזה"ד חוזרים הלילה כל אחד יאמר בבא אחת בקול רם ובנעימה ובזה יהיה התלהבות והארה בלב ברוב עם הדרת מלך ובעזה"ו יקובל ברצון אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

סימן עא

תיקון ו

תיקון לשבועת שקר ואינו יכול להתמנות מספר הימים הקצובים לתיקון זה יעשה כך. וטוב לעשות זה מספק כי אפשר דנפיק מפומיה שבועת שקר ולאו אדעתיה וזה הוא דבר המצוי.

תחלת הכל יטבול שבעה טבילות ואח"כ יקח בידו שבעה ושלשים מטבעות שיהיה כל מטבע שוה לפחות גרוש אחד ויאמר בקשה זו וקודם שיאמר הבקשה ילבוש ציצית ותפלין רש"י ור"ת ויברך עליהם בכונה וקודם שילבשם ינשקם שבעה נשיקות לתפלין של יד וקודם שילבש תפילין של ראש יסתכל היטב בשינין של הראש שהם שבעה וי"ן וינשקם שבעה נשיקות ואח"כ יאמר בקשה זו כשאוחז המעות הנז' בידו.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מודה אני לפניך על אשר חטאתי עויתי ופשעתי ועברתי על הכתוב בתורה וְלֹא־תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לַשָּׁקֶר ועל הכתוב לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא. וגרמתי סילוק השפע וחיות ומזון הנמשך ממקום עליון לכל פרטי האצילות ומשם לכל פרטי הבריאה ומשם לכל פרטי היצירה ומשם לכל פרטי העשיה וגם פגמתי בדעת עליון ותחתון ונסתלקו שבעה הבלים הנמשכים מפה עליון. וגם נסתלקו שבעה שמות הוי"ה ושבעה שמות אהיה הנמשכים מפה יִשְׂרָאֵל העליון הקדוש

וקלקלתי צינורות השפע של שלש מאות ושבעים אורות הנמשכים ממקום עליון וגם פגמתי בשרשי החמשה חסדים וחמשה גבורות דתרין עטרין דדעת עליון וגם פגמתי שגרמתי פירוד בארבע אותיות שמך הגדול ועתה הנני מתחרט חרטה גמורה על כל מה שחטאתי עויתי ופשעתי לפניך ועוזב אותם עזיבה גמורה ולא אשוב לעשותם עד עולם.

ואתה ברחמיך הרבים הודעת עַל־יְדֵי עבדיך חכמי יִשְׂרָאֵל לתקן את נפשינו בתענית להתענות שבעה ושלשים יום רצופים ולכן הנני מפריש מעות אלו שבידי לצדקה בעבור פדיון מספר שבעה ושלשים ימי התענית שאני חייב להתענות כי כן יסדו עבדיך חכמי יִשְׂרָאֵל לפדות בכסף כל תענית.

ובכן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שתעלה עלי כאלו התעניתי שבעה ושלשים יום רצופים וּכְאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בהם ותהיה חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ הצדקה הזאת אשר אני נותן בעבור התעניות כאלו התעניתי שבעה ושלשים יום רצופים. ואתה בטובך תתקן את כל אשר עוותתי והאר כל השמות הקודש שפגמתי בהם על שבועת אלהים במלך מלכי המלכים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וימשך שפע וחיות ומזון ממקום עליון בכל העולמות הקדושים לכל פרצוף וספירה של א"ב"י"ע מראש ועד סוף כפי הסדר הראוי להם ויתפרדו הקליפות ורעות רוח ויתוקנו הצינורות ש"ע אורות וימשכו במקום הראוי להם. וימשך שפע והארה גדולה מן הבינה לתפארת יִשְׂרָאֵל וימשך שבעה אורות מן תפארת יִשְׂרָאֵל לשבעה תהתונות של המלכות וישוב ע"כ כבראשונה אִישׁ יַחַד פְּנֵי רֵעֵהוּ בחיבור ונישוק והבל. וְכַכָּתוּב יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי־טוֹבִים דֹּדֶיךָ מִיָּיִן: וְנֶאֱמַר חֶסֶד־וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ: וְהִוא כְּפֹרַחַת עָלְתָה נִצָּה, וְכַכֻּלָּה תַּעְדֶּה כֻּלָּהּ, וַתִּלְבַּשׁ בגדי מלכותה וְכַכָּתוּב שׂוֹשׂ אָשִׂישׂ בַּיהוָה תָּגֵל נַפְשִׁי בֵּאלֹהַי כִּי הִלְבִּישַׁנִי בִּגְדֵי־יֶשַׁע מְעִיל צְדָקָה יְעָטֵנִי כָּחָתָן יְכַהֵן פְּאֵר וְכַכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵּלֶיהָ: וְנֶאֱמַר וַתַּעְדֵּי זָהָב וְכֶסֶף וּמַלְבּוּשֵׁךְ שֵׁשׁ [שֵׁשׁ] וְמֶשִׁי וְרִקְמָה סֹלֶת וּדְבַשׁ וְשֶׁמֶן אכלתי [אָכַלְתְּ] וַתִּיפִי בִּמְאֹד מְאֹד וַתִּצְלְחִי לִמְלוּכָה: עַל כֵּן נְקַוֶּה לָךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהָעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר

יִקָּרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל, כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ, וְיקַבְּלוּ כֻּלָּם אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר. וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: יְהִי רְצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אח"כ יאמר פסוקים אלו בנקודות וטעמים

(**וירא**) וַיֶּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע:

(**תולדות**) וַיִּשָּׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר | אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיְסַתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמֹת אֲשֶׁר־קָרָא לָהֶן אָבִיו: וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי־יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים: וַיָּרִיבוּ רֹעֵי גְרָר עִם־רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ: וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם־עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׂטְנָה: וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי־עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפָרִינוּ בָאָרֶץ: וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע:

וַיְהִי | בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ לוֹ עַל־אֹדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפָרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָצָאנוּ מָיִם: וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה עַל־כֵּן שֵׁם־הָעִיר בְּאֵר שָׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

(**תרומה**) וְעָשִׂיתָ אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וְהָעֱלָה אֶת־נֵרֹתֶיהָ וְהֵאִיר עַל־עֵבֶר פָּנֶיהָ:

(**זכריה**) כִּי | הִנֵּה הָאֶבֶן אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ עַל־אֶבֶן אַחַת שִׁבְעָה עֵינָיִם הִנְנִי מְפַתֵּחַ פִּתֻּחָהּ נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וּמַשְׁתִּי אֶת־עֲוֹן הָאָרֶץ־הַהִיא בְּיוֹם אֶחָד: בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תִּקְרְאוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ אֶל־תַּחַת גֶּפֶן וְאֶל־תַּחַת תְּאֵנָה: וַיָּשָׁב הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיְעִירֵנִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר־יֵעוֹר מִשְּׁנָתוֹ: וַיֹּאמֶר אֵלַי מָה אַתָּה רֹאֶה ויאמר [וַאֹמַר] רָאִיתִי | וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב כֻּלָּהּ וְגֻלָּהּ עַל־רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה נֵרֹתֶיהָ עָלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוּצָקוֹת לַנֵּרוֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁהּ:

(**תהלים**) אִמְרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת כֶּסֶף צָרוּף בַּעֲלִיל לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם:

(**משלי**) חָכְמוֹת בָּנְתָה בֵיתָהּ חָצְבָה עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה:

אח"כ יעשה שבעה הקפות לתיבה שבבית הכנסת ובכל הקפה יאמר בעת שמקיף מזמור לדוד הבו להי' בני אלים וגו' ובסוף כל הקפה יעמוד ויאמר פסוק אחד של פסוק אנא בכח. ואח"כ ידליק שבע נרות בבית הכנסת ובנר א' יכוין כנגד חסד ובנר ב' כנגד גבורה ובשלישי כנגד תפארת וכן עזהי"ד עד השביעי כנגד מלכות. ואחר עשיית התקון הנז' יעלה ביום שבת לס"ת שביעי שבו ישלימו הפרשה.

סימן עב

תיקון ז

תיקון למי שנתכעס הרבה עד שקרע כלים בחמתו או שבר כלים בחמתו ואינו יכול להתענות ימים הקצובים לתיקון זה יעשה כך

יטבול קנ"א טבילות כמנין כעס עם הכולל ואם אינו יכול לטבול קנ"א טבילות יטבול ט"ז טבילות כמנין כע"ס במ"ק עם הכולל. וקודם הטבילה יאמר בקשה זו אך קודם הבקשה יעשה נטילת ידים בסירוגין ג"פ זא"ז כמו נט"י דשחרית אחר השינה וידחוק עצמו לטבול קנ"א טבילות כי יוכל לטבול במקוה חם ולא יזיק מרבוי הטבילות.

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַבֵּל עָלַי מ"ע של התשובה כַּכָּתוּב וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ. וַהֲרֵינִי מתחרט על כל חטאים ועונות ופשעים שחטאתי ועויתי ופשעתי ועברתי על מצות עשה ועל מצות לא תעשה מדאורייתא וגם מצות דרבנן. וַהֲרֵינִי מתוודה ומתחרט בפרטות על עון הכעס שכעסתי וקרעתי כלים בחמתי (ושברתי כלים בחמתי) וקלקלתי ופגמתי בקדושה למעלה וגם עשיתי קלקול בנפשי למטה וגרמתי לסלק מעלי אור הקדומה ועתה הנני מודה ועוזב. והרני מוכן לטבול במקוה (יכוין מקו"ה גימ' קנ"א ואם אין לו מקוה אלא בור מים חיים יאמר בבור מים חיים) מאה וחמשים ואחד טבילות כמנין שם אהי"ה במלוי ההי"ן (יכוין אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה) (ואם אינו יכול לטבול קנ"א טבילות אלא טובל ט"ז טבילות כנז"ל לא יאמר כמנין שם אהי"ה במלוי ההי"ן).

כדי לתקן עון הכעס שמספרו עם הכולל שלו מאה וחמשים ואחד (או יאמר לתקן עון הכעס שעולה במספר קטן ששה עשר) ויתמתקו שני שמות אדנ"י אלהי"ם שהם

תרי בתי דינא רפיא וקשיא שמספרם מאה וחמשים ואחד. ויתגלו אורות החסדים ויתנכרו ויתפשטו למתק כל הדינין הקשין והרפין ויתבטל כל האף והחרון. ויתבטל היצה"ר של הכעס וע"ז ויתבטלו ביטול גמור. ומעתה ומעכשיו הֲרֵינִי מתחרט עליהם ומתנה עליהם שיהיו כולם בטלים ומבוטלים מעיקרן לא שרירין ולא קיימין ולא יהיו חלין כלל ועיקר ובכלהון אתחרטנא בהון מעתה ועד עולם.

ואתה האל נ"וצר ח"סד ל"אלפים (יכוין ר"ת נח"ל) ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים והפשוטים תמחול ותסלח ותכפר לכל חטאתי ועונותי ופשעי ותתקן את אשר קלקלתי ותכונן ותיישר את אשר העויתי ותמשיך עלי אור הקדושה שנסתלק מעלי. אנא ה' הפרד נא מעלי צד הרע שביצה"ר ותזככני ותלבנני בכח היצה"ט ותזכך נפשי ותאיר בה ותוסיף בה כח והארה להתקשר למעלה בקדושה העליונה ותכונן לבבי לעבדך ליראה ולאהבה את שמך כל הימים.

לַב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי: טו"ב פעמים

וְיִהְיְ | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: יו"ד פעמים

ואח"כ יטבול קנ"א טבילות ויעלה מן הטבילה וילבוש בגדיו וירחץ ידיו וילבוש טלית גדול ויברך עליו בכונה גדולה ואחר שילבשנו יקבץ הארבע כנפות ביד ימינו וישים אותם על החזה שלו ויכוין כל כנף מארבעתם עולה מספר כע"ס גם עולה עם הכולל מספר אהי"ה במלוי ההין כזה אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה ויכוין כי יתמתקו הדינין על ידי אורות החסדים ובעוד שהארבע כנפות ההם בידו על החזה יאמר ד' פסוקים אלו בפרשת פנחס בנקודותם וטעמיהם.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הֵשִׁיב אֶת־חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקַנְאוֹ אֶת־קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי: לָכֵן אֱמֹר הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת־בְּרִיתִי שָׁלוֹם: וְהָיְתָה לוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנֵּא לֵאלֹהָיו וַיְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

ואח"כ יאמר תשעה פסוקים אלו שהם ר"ת יאהלוההי"ם שהוא חיבור שם הוי"ה ושם אלהי"ם שעולה יב"ק למתק שם אלהים שהוא דין בשם הוי"ה שהוא רחמים.

יְהִי־חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

אַתָּה יְהוָה לְא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי:

הַרְאֵנוּ יְהוָה חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ:

לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא־לָנוּ כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ עַל־אֲמִתֶּךָ:
וְחֶסֶד יְהוָה | מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם עַל־יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים:
הָאֵירָה פָנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ:
הַלְלוּיָהּ | הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יְהוָהּ יִגְמֹר בַּעֲדִי יְהוָה חַסְדְּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אַל־תָּרֶף:
מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן:

אחר כך יעשה סדר התשליך על שפת הבאר או על שפת המקוה וקודם יאמר בקשה זו.

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדִחְילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מוכן לאמר שלשה עשר מכילן דרחמי האמורים בשלשה פסוקים הכתובים עַל־יְדֵי מיכה הנביא הא תליסר מכילן דרחמי אתחזון הכא וכולהו נפקין מתליסר מבועין דמשח רבות דתיקוני דיקנא קדישא עתיקא דעתיקין טמירא דטמירין. הא תליסר מכילן דרחמי מעתיקא קדישא. מִי אֵל כָּמוֹךָ חד. נֹשֵׂא עָוֹן תרי. וְעֹבֵר עַל פֶּשַׁע תלת. לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ ארבע. לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ חמש. כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא שית. יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ שבעה. יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ תמניא. וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאותָם תשעה. תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב עשרה. חֶסֶד לְאַבְרָהָם חד סר. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ תריסר. מִימֵי קֶדֶם תליסר.

לקביל דא אֵל מדה חד. רַחוּם מדה תרין. וְחַנּוּן מדה תלת. אֶרֶךְ מדה ארבע. אַפַּיִם מדה חמש. וְרַב חֶסֶד מדה שית. וֶאֱמֶת מדה שבעה. נֹצֵר חֶסֶד מדה תמינאה. לָאֲלָפִים מדה תשעה. נֹשֵׂא עָוֹן מדה עשרה. וְפֶשַׁע מדה חד סר. וְחַטָּאָה מדה תריסר. וְנַקֵּה מדה תליסר.

ויהי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ קריאת הפסוקים הנרמזים בהם שלש עשרה מדות של רחמים האמורים על יד נביאך מיכה המכוונים אל שלש עשרה מדות האמורים עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בהם וכאלו השגתי כל הסודות הרמוזים בהם. ותהיה שעה זו עת רצון לפניך וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל־מִדּוֹתֶיךָ וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים ותעורר רחמיך בקריאתי זאת להמשיך.

שפע והארה מן המזל העליון תיקון השמיני הנקרא נוצר חסד שהוא שם ע"ב יו"ד ה"י ויי"ו ה"י אל התיקון התשיעי הנקרא לאלפים שהוא שם אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה ובזה יתמתקו שמות אלהי"ם אדנ"י מיתוק גמור ושלם כרצונך ובכן ותשליך במצולות ים כל חטאתינו וכל המקטרגים רעים יושלכו במצולות ים. ואתה בטובך תעורר רחמיך ועל ידי שם אל"ף ה"י יו"ד ה"י יתבררו ויעלו כל ניצוצי הקדושה מבוררים ומנוקים ומלובנים ונקה להם להעלותם למקום הקודש. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

אח"כ יאמר מלה במלה בכונה גדולה ובישוב הדעת

מִי־אֵל כָּמֹוךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד֙ אַפּ֔וֹ כִּי־חָפֵ֥ץ חֶ֖סֶד הֽוּא: יָשׁ֣וּב יְרַחֲמֵ֔נוּ יִכְבֹּ֖שׁ עֲוֹנֹתֵ֑ינוּ וְתַשְׁלִ֤יךְ בִּמְצֹל֙וֹת֙ יָ֔ם כָּל־חַטֹּאתָ֖ם: תִּתֵּ֥ן אֱמֶ֛תֿ לְיַעֲקֹ֖ב חֶ֣סֶד לְאַבְרָהָ֑ם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּ֥עְתָּ לַאֲבֹתֵ֖ינוּ מִימֵ֥י קֶֽדֶם: שלשה פעמים

לַב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי: קנ"א פעמים

וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: קנ"א פעמים

ואח"כ ידליק נר בהיכל בבית הכנסת לפני ארון הקודש ויכוין כי נר הוא מספר שלשה יהודים הוי"ה אהי"ה. והוי"ה אלהי"ם. והוי"ה אדנ"י. שעולים מספר נ"ר ואח"כ יעשה שבעה הקפות לתיבה שבבית הכנסת ובכל הקפה יאמר מזמור לדוד הבו להי' בני אלים כולו ופסוק אחד מן פסוקי אנא בכח.

אחר כך יקח בידו מעות כפי יכלתו ויאמר בקשה זו

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מפריש מעות אלו שבידי לצדקה כדי לפדות בצדקה מה שאני חייב להתענות בעבור עון הכעס. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתִּהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ הפרשת צדקה זו כאלו התעניתי כל ימי התעניות אשר אני חייב להתענות בעבור תיקון פגם עון הכעס. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בהם בעבור תיקון עון הכעס ובימי התעניות הצריכים לתיקון זה. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: ג"פ

סימן עג
תיקון ח

תיקון להבא על הגויה ואינו יכול לעשות גלגול השלג והצום הקצוב לתיקון זה הנזכר בדברי רבינו האר״י ז״ל יעשה כך. יקבל עליו תענית לילה ויום כמו יוהכ״פ וביום התענית בשחרית יטבול בבאר מים או במקוה בזמן שהמים קרים ויטבול תשעה טבילות וקודם הטבילה יאמר כך.

הריני מוּכָן וּמְזוּמָן לקיים בעזרת האל יתברך מצות עשה של התשובה כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה וְשַׁבְתָּ֣ עַד־יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ וְשָׁמַעְתָּ֥ בְקֹלֹ֖ו. וַהֲרֵינִי מתחרט על כל מה שחטאתי עויתי ופשעתי בין בגלגול זה בין בגלגולים אחרים חרטה גמורה ושלימה ואקבל עלי שלא לחטוא עוד וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא ברחמיו יעזרני על דבר כבוד שמו מעתה ועד עולם אמן.

אח״כ יאמר הודוי אנא וגו׳ ובאות שי״ן יאמר

שכבתי עם גויה נדה שפחה זונה ופגמתי בשם הוי״ה במלוי ההי״ן (יו״ד ה״ה ו״ו ה״ה) אשר הוא במלכות דקדושה והוא המעלה מיין נוקבין שבה. אוי לי אויה עלי כי גרמתי רע לעצמי להיות נקשר בכלב המעלה מיין נוקבין של הקליפה. ויסיים הודוי ויאמר מה נאמר וגו׳, יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִ֑י וְהֶגְיֹ֥ון לִבִּ֗י לְפָנֶ֫יךָ יְהוָ֥ה צוּרִ֥י וְגֹאֲלִֽי׃

ואח״כ יאמר בקשה זו

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ אשר חטאתי עויתי ופשעתי בעון אשר שכבתי עם גויה נדה שפחה זונה ופגמתי בשם הוי״ה כמלוי ההי״ן יו״ד ה״ה ו״ו ה״ה אשר הוא במלכות דקדושה והוא המעלה מיין נוקבין שבה וגרמתי רע לעצמי להיות נקשר בכלב המעלה מיין נוקבין של הקליפה. ואתה ברחמיך הודעת עַל־יְדֵי עבדיך חכמי יִשְׂרָאֵל לתקן הפגם הזה לטבול תשעה פעמים בשלג ועתידי טבילה כשלג יתוקן הפגם ויוסר קשירת השלג שהוא הכלב החיצון שבקליפה וְגָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שאין אני יכול לעשות התיקון הזה של טבילה בשלג כראוי.

לכן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שיהיו חשובים ומקובלים ורצויים לפניך תשעה טבילות אלו שאני טובל במים כאלו טבלתי תשעה פעמים בשלג וברוב רחמיך וברוב חסדיך יתוקן הפגם שפגמתי בשמך הקדוש ויוסר ממני קשירת הכלב

שבקליפה. וַיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

ואח"כ יאמר פסוקים אלו בנקודותיהם וטעמיהם.

(שמואל ב כ"ג:כ') **וּבְנָיָהוּ** בֶּן־יְהוֹיָדָע בֶּן־אִישׁ־[חַיִל] חי רַב־פְּעָלִים מִקַּבְצְאֵל הוּא הִכָּה אֵת שְׁנֵי אֲרִאֵל מוֹאָב וְהוּא יָרַד וְהִכָּה אֶת־[הָאַרְיֵ] האריה בְּתוֹךְ הַבּאר בְּיוֹם הַשָּׁלֶג:

וְהוּא־הִכָּה אֶת־אִישׁ מִצְרִי אשר [אִישׁ] מַרְאֶה וּבְיַד הַמִּצְרִי חֲנִית וַיֵּרֶד אֵלָיו בַּשֹּׁבֶט וַיִּגְזֹל אֶת־הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרִי וַיַּהַרְגֵהוּ בַּחֲנִיתוֹ: אֵלֶּה עָשָׂה בְנָיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָדָע וְלוֹ־שֵׁם בִּשְׁלֹשָׁה הַגִּבֹּרִים: מִן־הַשְּׁלֹשִׁים נִכְבָּד וְאֶל־הַשְּׁלֹשָׁה לֹא־בָא וַיְשִׂמֵהוּ דָוִד אֶל־מִשְׁמַעְתּוֹ:

(ישעיה) **לְכוּ־נָא** וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְהוָה אִם־יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם־יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ: כִּי כַאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן־הַשָּׁמַיִם וְשָׁמָּה לֹא יָשׁוּב כִּי אִם־הִרְוָה אֶת־הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לַזּוֹרֵעַ וְלֶחֶם לָאֹכֶל: כֵּן יִהְיֶה דְבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא־יָשׁוּב אֵלַי רֵיקָם כִּי אִם־עָשָׂה אֶת־אֲשֶׁר חָפַצְתִּי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו:

(איוב ט':ל') **אִם־הִתְרַחַצְתִּי** במו [בְמֵי]־שֶׁלֶג וַהַזְכֹּותִי בְּבֹר כַּפָּי: כִּי לַשֶּׁלֶג | יֹאמַר הֱוֵא־אָרֶץ וְגֶשֶׁם מָטָר וְגֶשֶׁם מִטְרוֹת עֻזּוֹ:

(תהלים) **תְּחַטְּאֵנִי** בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין: בְּפָרֵשׂ שַׁדַּי מְלָכִים בָּהּ תַּשְׁלֶג בְּצַלְמוֹן הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצֶּמֶר כְּאֶפֶר יְפַזֵּר:

(משלי) **לֹא־תִירָא** לְבֵיתָהּ מִשֶּׁלֶג כִּי כָל־בֵּיתָהּ לָבֻשׁ שָׁנִים:

אח"כ יטבול תשעה טבילות וילבש בגדיו וירחץ ידיו ויחזור לקרות כל אותם הפסוקים הנז' ויוסיף עליהם

מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאותָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: ג"פ

אחד כך יקח בידו שלש מאות ושלושים ושלש פרוטות כסף או של נחושת ויאמר

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מפריש שלש מאות ושלשים ושלש פרוטות אלו שבידי לצדקה. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שתעשה למען רחמיך וחסדיך ולמען פסוקי תורה נביאים

וכתובים שקריתי לפניך ולמען סודותיהם ולמען הפרשת שלש מאות ושלושים ושלש פרוטות אלו אשר הפרשתי ולצדקה שיהא חשוב ומקובל ומרוצה לפניך כאלו עשיתי תיקון השלג כראוי בכל הכונות הראויים לכוין לתקן הפגם שפגמתי בשמך הגדול במלוי ההיי"ן (יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה) בשכבי עם הגויה נדה שפחה זונה ויוסר ממני קשירת הכלב שבקליפה. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

וַאֲנִי תְּפִלָּתִי־לְךָ | יְהוָה עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: שלשה פעמים

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה : אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו: עשר פעמים.

ר"ת יו"ד

יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת:
וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו:
דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי:

ר"ת ה"ה

הָשֵׁיבָה לִּי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי:
הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵנוּ:

ר"ת ו"ו

וַאֲנִי | בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָמַל עָלָי:
וַאֲנִי תְּפִלָּתִי־לְךָ | יְהוָה עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

ר"ת ה"ה

הַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחֲטָאָי וְכָל־עֲוֹנֹתַי מְחֵה:
הרבה [הֶרֶב] כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי:
(בא) **וּלְכַל** | בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְא יֶחֱרַץ־כֶּלֶב לְשֹׁנוֹ לְמֵאִישׁ וְעַד־בְּהֵמָה לְמַעַן תֵּדְעוּן אֲשֶׁר יַפְלֶה יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל: ג' פעמים
הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד־כֶּלֶב יְחִידָתִי: נ"ב פעמים

עֵינַי תָּמִיד אֶל־יְהוָה כִּי הוּא־יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי: יאמר אותו שנים וחמשים פעם ובכל פעם יכוין הוי"ה במלוי ההיי"ן.

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעַנְךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם | אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח־עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ: יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה: יִתֶּן־לְךָ כִלְבָבֶךָ וְכָל־עֲצָתְךָ יְמַלֵּא: נְרַנְּנָה | בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם־אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא יְהוָה כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ | יְהוָה מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ בִּגְבֻרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ: אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים וַאֲנַחְנוּ | בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר: הֵמָּה כָרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד:

יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: שני פעמים

אח"כ ידליק ז' נרות בבית הכנסת כנגד ז' ספירות חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות וידליק עוד ב' נרות על אחת יאמר

לכבוד יוסף הצדיק ע"ה ועל אחת יאמר לכבוד נשמת בניהו בן יהוידע ע"ה.

אם יזדמן באותו זמן שלג יקח חתיכת שלג ויגלגל ידיו בה ימין ושמאל אצבעות וכף וזרוע פנים ואחור ויאמר בתחלה בקשה זה.

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מוּכָן וּמְזוּמָן לגלגל אצבעותי וכפי וזרועי הימין והשמאל בשלג תשעה פעמים. וְיִהְיֶ רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ גלגול ידי בשלג תשעה פעמים כאלו גלגלתי כל גופי כולו בשלג תשעה פעמים לתקן מה שפגמתי בשם הוי"ה במלוי ההיי"ן (יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה) אשר הוא במלכות דקדושה והוא המעלה מיין נוקבין קדישין שבה ועל ידי גלגול ידי בשלג תשעה פעמים ויתוקן הפגם אשר פגמתי ויוסר ממני קשירת השגל שהוא הכלב החיצון שבקליפה. וִיהִיְ | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: ואח"כ יגלגל ידיו בחתיכת השלג כאמור.

אח"כ יעשה פדיון לימי התענית בסדר זה יקח תחלה בידו סך מאתים וששה עשר גרוש ואם הוא יש לאל ידו יקח יותר כפי יכלתו כדי לפדות בהם ימי התענית שהם ריי"ו ימים רצופים ויאמר בקשה זו.

לְשֵׁם יחוד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מפריש מעות אלו שבידי לצדקה. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שתהיה חשובת לפניך מצות הפרשת הצדקה כאלו התעניתי לפניך מאתים ושמה עשר יום רצופים בעבור תיקון הפגם שפגמתי בשמותיך הקדושים בעון ששכבתי עם גויה נדה שפחה זונה בי כן יסדו עבדיך חכמי יִשְׂרָאֵל לפדות בכסף כל תענית. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בתיקון עון זה. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: ב"פ

(בשלח) **וַיִּסַּע** מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים הַהֹלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עַמּוּד הֶעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיָּבֹא בֵּין | מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הֶעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיָּאֶר אֶת־הַלָּיְלָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלָּיְלָה: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיּוֹלֶךְ יְהוָה | אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עַזָּה כָּל־הַלַּיְלָה וַיָּשֶׂם אֶת־הַיָּם לֶחָרָבָה וַיִּבָּקְעוּ הַמָּיִם: ג"פ

(במדבר) **וַיְדַבֵּר** יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת בְּהֶמְתָּם וְהָיוּ־לִי הַלְוִיִּם אֲנִי יְהוָה: וְאֵת פִּדוּיֵי הַשְּׁלֹשָׁה וְהַשִּׁבְעִים וְהַמָּאתָיִם הָעֹדְפִים עַל־הַלְוִיִּם מִבְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְלָקַחְתָּ חֲמֵשֶׁת חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים לַגֻּלְגֹּלֶת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקַּח עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשָּׁקֶל: וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו פִּדוּיֵי הָעֹדְפִים בָּהֶם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת כֶּסֶף הַפִּדְיֹם מֵאֵת הָעֹדְפִים עַל פִּדוּיֵי הַלְוִיִּם: מֵאֵת בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַח אֶת־הַכֶּסֶף חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וָאֶלֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־כֶּסֶף הַפְּדֻיִם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

אח"כ יבא אדם אחר ויביא כבלי ברזל ויתן שתי רגליו בהם וקודם שיתנם ברגליו יאמר בקשה זו.

הריני מוכן לקבל בלב שלם ובנפש חפיצה צער ועינוי של כבלי ברזל לכפר עון שחטאתי בביאה על הגויה נכריה ושכבתי עמה. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שיהיה חשוב ומקובל ומרוצה לפניך צער כבלי ברזל שאני מצטער בו ביום הזה שתצלני ברחמיך מן גלגול הכלב שהוא אותיות כב"ל ויהיה צערי בכבל תמורת גלגול הכלב ותצילני ברחמיך וחסדיך למען שמך הגדול (יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה) ולמען זְכוּת אַבְרָהָם איש החסד שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת־אַבְרָהָם

בַּכֹּל: ולמען זְכוּת יוסף צדיקך שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ עִנּוּ בַכֶּבֶל רגליו [רַגְלוֹ] בַּרְזֶל בָּאָה נַפְשׁוֹ: עַד־עֵת בֹּא־דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרָפָתְהוּ: שָׁלַח מֶלֶךְ וַיַּתִּירֵהוּ מֹשֵׁל עַמִּים וַיְפַתְּחֵהוּ: ולמען זְכוּת עבדך כלב בן יפונה שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְעַבְדִּי כָלֵב עֵקֶב הָיְתָה רוּחַ אַחֶרֶת עִמּוֹ וַיְמַלֵּא אַחֲרָי. ולמען זְכוּת עבדיך בניהו בן יהוידע שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וּבְנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע בֶּן־אִישׁ־[חַיִל] חי רַב־פְּעָלִים מִקַּבְצְאֵל הוּא הִכָּה אֵת שְׁנֵי אֲרִאֵל מוֹאָב וְהוּא יָרַד וְהִכָּה אֶת־[הָאֲרִי] האריה בְּתוֹךְ הַבּוֹר בְּיוֹם הַשָּׁלֶג: ולמען זְכוּת עבדך אליהו הנביא זכור לטוב שכתוב בו וַיַּעַל אֵלִיָּהוּ בְּסַעֲרָה הַשָּׁמָיִם. ומספר שמו עולה בי"ן. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: ב"פ

ואז יבא אדם אחד וישים בכבל שני רגליו וישארו רגליו בכבל לפחות שלשה שעות שלימות ואם יהיו ארבע או חמש עדיף טפי והוא בעת שרגליו בכבל ילמוד אשרי תמימי דרך כולה (תהילים קי"ט:א') מן א' עד ת' ויאמר אותה ג"פ ועוד יאמר אחריה ט"ו שיר המעלות ויכפלם ג"כ ג"פ וכל זה ילמוד בעוד שרגליו בכבל. ואחר כך יבא אותו אדם ויתיר הכבל ויוציא רגליו ממנו וקודם שיתירנו יאמר אותו אדם פסוק באיוב ל"ג

וַיְחַנֵּנוּ וַיֹּאמֶר פְּדֵעֵהוּ מֵרֶדֶת שָׁחַת מָצָאתִי כֹפֶר: מָצָאתִי כֹּפֶר. וְסָר עֲוֹנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תְּכֻפָּר.

ואז יוציא רגליו מן הכבל ואז יעמוד אותו האסור על רגליו ויאמר בקשה זו.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שיהא חשוב ומקובל ומרוצה לפניך הצער והענוי שהיה לי בכבל ברזל שהצילני מן גלגול הכלב ותעזרני על דבר כבוד שמך. תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח. כי עמך מקור חיים באורך נראה אור. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ואח"כ יעשה שבעה הקפות לתיבה בבית הכנסת ובכל הקפה יאמר מזמור לדוד הבו לה' בני אלים וגו' ופסוק א' מפסוקי אנא בכח.

סימן עד

תיקון ט

תיקון למי שנסתכל והביט במקום ערוה של אשה אחת שהיא מאיסור עריות ונהנה מאיסור בראייתו והסתכלותו שם אך לא קרב אליה.

יתענה לילה ויום כמו יוה"כ ויקבל התענית מבעוד יום בשעת מנחה בנוסח זה.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הֲרֵינִי לפניך בתענית הלילה הזאת כולה ולמהר כל היום כולו עד צאת הכוכבים כדי לתקן מה שפגמתי בעון אשר הסתכלתי במקום ערוה של אשה שהיא אפורה עלי באיסור עריות. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שיהא חשוב ומקובל ומרוצה לפניך מיעוט חלבי ודמי שמתמעט בתעניתי כאלו הקרבתיו על גבי מזבחך הקדוש לתקן פגם עון הסתכלות אשר הסתכלתי במקום ערוה של אשה שהיא אסורה עלי באיסור עריות ותצילני ברחמיך וחסדיך שלא אתגלגל בעוף הנקרא רָאָה ותנחילני חלק טוב לעוה"ב. וַיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בזה התענית. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

ביום התענית יאמר פסוקים אלו בשחרית

וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָֹה: כ"ד פעמים

פִּקּוּדֵי יְהוָֹה יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב מִצְוַת יְהוָֹה בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יו"ד פעמים

עֵינַי תָּמִיד אֶל־יְהוָֹה כִּי הוּא־יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי: י"ב פעמים

גַּל־עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ: ג"פ

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְהוָֹה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָֹה שֹׁמְרֶךָ יְהוָֹה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְהוָֹה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְהוָֹה יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: ב"פ

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם: הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵנוּ: חָנֵּנוּ יְהוָֹה חָנֵּנוּ כִּי־רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: רַבַּת שָׂבְעָה־לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לגאיונים [לִגְאֵי יוֹנִים]:

ב"פ

אָזַן שִׁמְעַת וְעַיִן רְאֵה יְהוָֹה עָשְׂה גַם־שְׁנֵיהֶם: ב"פ

וּמָתוֹק הָאוֹר וְטוֹב לָעֵינַיִם לִרְאוֹת אֶת־הַשָּׁמֶשׁ: ב"פ

אח"כ ילמוד באדרא דנשא. דף קכ"ט ע"ב עינוי דרישא חוורא עד דף ק"ל ע"א ועל דא ודאי כתיב

טוֹב־עַיִן הוּא יְבֹרָךְ וכתיב בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְהוָֹה:

אח"כ יקח בידו ח"י קרוש (גרוש) להפרישם לצדקה ויאמר בקשה זו

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שתעשה למען רחמיך וחסדיך ולמען הפסוקים וסתרי תורה שקריתי לפניך ולמען מצות הפרשת צדקה שאני מפריש מעות אלו שבידי לצדקה תחוס ותחמול ותרחם עלי לתקן הפגם אשר פגמתי בהסתכלותי במקום ערוה של אשה שהיא אסורה עלי באיסור עריות וַהֲרֵינִי מתחרט על אשר חטאתי בעון זה ועוזב חטא זה עזיבה גמורה וברוב חסדיך הגדולים תרחם עלי שלא אתגלגל בעוף הנקרא רָאָה ותנחילני חלק טוב לעוה"ב. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בתיקון עון זה. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

ואם נזדמן באותה הלילה של התענית אור הלבנה זורח בטוב יקרא לאור הלבנה פרק ראשון של משנה דשבת והוא יציאות השבת שתים וכו' ועוד יקרא פתיחת אליהו זכור לטוב לאור הלבנה ואם לא נזדמן כך יעשה כן בלילה אחרת שאור הלבנה זורה שילמוד בעיניו באור הלבנה בעבור תיקון הנז'.

יאמר פסוק: **עֵינַי** תָּמִיד אֶל־יְהוָה כִּי הוּא־יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי: ויכוין שם הוי"ה בנקוד פתח כזה יַהֲוַה ויכוין ה"פ שם הוי"ה עולה מספר ע"ין ויכוין עין ימין שלו תהי' מרכבה אל חמשה פעמים הוי"ה בנקוד פתח וכן יכוין בעין שמאל שלו.

סימן עה

תיקון י

תיקון למי שחבק ונשק את אשה ערוה

ישתדל להיות מחבק הס"ת בשתי ידיו להוציאו מן ההיכל עד התיבה לקרות בו בצבור בשבת ושני וחמישי וכשהוא הולך ומחבק הס"ת יאמר בהלוכו פסוקים אלו:

רֵאשִׁית חָכְמָה קְנֵה חָכְמָה וּבְכָל־קִנְיָנְךָ קְנֵה בִינָה סַלְסְלֶהָ וְתִרוֹמְמֶךָּ תְּכַבְּדֶךָּ כִּי תְחַבְּקֶנָּה: תִּתֵּן לְרֹאשְׁךָ לִוְיַת־חֵן עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת תְּמַגְּנֶךָּ: ויכפול לאומרם ג"פ שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וְימִינוֹ תְּחַבְּקָנִי: ג"פ

וקודם שיחבק הס"ת להוליכו מן ההיכל לתיבה יאמר בקשה זו

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדִחְילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מוכן לחבק הס"ת להוליכו אל התיבה כדי לקרות בו בציבור. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה

אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שיהיה חשוב ומקובל ומרוצה לפניך חבוק זה שאני מחבק הס״ת לתקן אשר פגמתי וקלקלתי בחיבוק של איסור שעשיתי בעריות. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בסוד חיבוק העליון הקדוש. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

ובאותו היום אחר שיחזירו הס״ת להיכל וגומרים התפלה ויצאו הציבור יגש הוא אל מקום ארון הקודש ויפתח הס״ת וינשק הס״ת שבעה נשיקות באחורי הכתב כי על הכתב אין לנשק מפני חשש שידבק רוק מפיו על הכתיבה וקודם הנשוק יאמר בקשה זו.

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדִחְילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו״ד וְהֵ״א בְּאוֹתִיּוֹת וָא״ו וְהֵ״א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מוכן לנשוק הס״ת שבעה נשיקות. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שיהיו חשובים ומקובלים ומרוצים לפניך נשיקות אלו שאני נושק הס״ת לתקן אשר פגמתי וקלקלתי בנשיקות של איסור שנשקתי בעריות ועל ידי הבל היוצא מפי בנשקי ספר התורה ימשך שפע והארה גדולה מן הבינה לתפארת יִשְׂרָאֵל וימשך שבעה אורות מן תפארת יִשְׂרָאֵל לשבעה תחתונות של המלכות וישוב עַל־יְדֵי כן כבראשונה אִישׁ יַחַד פְּנֵי רֵעֵהוּ בחיבוק ונשוק והבל וככתוב: יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי־טוֹבִים דֹּדֶיךָ מִיָּיִן: וְנֶאֱמַר: חֶסֶד־וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ: (יכפול פסוק זה ז״פ) וְהִיא כְּפֹרַחַת עָלְתָה נִצָּהּ וְכַכְלָה תַּעְדֶּה כֵּלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בגדי מלכותה. יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ואז ינשק שבעה נשיקות לס״ת מאחורי הכתב כאמור לעיל.

סימן עו

בקשה ממוהרש״ש ז״ל

בקשה זו אומרים אותה בכל חצות לילה אחר תיקון חצות או באשמורת הבוקר קודם עלות השחר שהוא עת רצון יותר והיא לקוחה מהבקשה המסודרת ממרן הרש״ש ז״ל הכתובה בספר אמת ליעקב ושם מפורש כנויים של הפרצופים העליונים וסתרי תורה ואין הכל משיגים כל זה. ולפק״ד שגם המקובלים טוב להם לומר נוסח זה ולא יוציאו בשפתם דברים עמוקים וזה כלל גדול בתורה. וה׳ לא ימנע טוב להולכים בתמים.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְּהֵא עַתָּה עֵת רָצוֹן וימשך אור גדול ושפע גדול לשרשים העליונים. ומשרשים העליונים ימשך לפרצופים העליונים. ומהפרצופים העליונים להפרצופים התחתונים. ויתפשט השפע מאחד לאחד מראש ועד סוף. כפי הסדר הראוי להם ויתמתקו כל הגבורות והדינין. וגם ימשך שפע ממלכות דעתיק המלובשת במלכות דא"א להאיר ולהשפיע שפע גדול למלכות נוקבא קדישא דז"א. להשלים בניינה ותיקוניה וְהָיָה אוֹר־הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחַמָּה. וממנה ימשך שפע גדול למלכא משיחא. וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה: וְחָנָּנוּ מֵאִתְּךָ חָכְמָה בִּינָה וָדָעַת. וְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל־יְדֵי יִרְמְיָה הַנָּבִיא כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרֹת אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם נְאֻם־יְהוָה נָתַתִּי אֶת־תּוֹרָתִי בְּקִרְבָּם וְעַל־לִבָּם אֶכְתְּבֶנָּה וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ־לִי לְעָם: וְלֹא יְלַמְּדוּ עוֹד אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־אָחִיו לֵאמֹר דְּעוּ אֶת־יְהוָה כִּי־כוּלָּם יֵדְעוּ אוֹתִי לְמִקְטַנָּם וְעַד־גְּדוֹלָם נְאֻם־יְהוָה כִּי אֶסְלַח לָעֲוֹנָם וּלְחַטָּאתָם לֹא אֶזְכָּר־עוֹד: וְנֶאֱמַר עַל־יְדֵי יְשַׁעְיָה הַנָּבִיא כִּי־מָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת־יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים: (י"ה).

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְּהֵא עַתָּה עֵת רָצוֹן לְפָנֶיךָ, וְיִמָּשֵׁךְ ממקור החיים העליונים שפע ברכה עליונה וקדושה עליונה לחכמה דמחשבה עליונה. ותפתח מקור אותה החכמה מחשבה עליונה להשפיע קדושה עליונה וברכה רבה לשורשי מקורות העליונים של שרשי החסדים העליונים והרחמים הגדולים. ותפתח האוצר הטוב העליון השמים העליונים. ותשפיע חסדים עליונים ורחמים גדולים לכל הפרצופים העליונים של כל העולמות הקדושים. ולשרשי נרנח"י שלנו ותשפיע חסדים עליונים ורחמים גדולים לירושלים העליונה ולבהמ"ק העליון. ותפתח חלוניה ושעריה של ירושלים העליונה ושל בהמ"ק העליון. ותשמע ותקבל ברחמים וברצון את תפלתינו עַל־יְדֵי [שמועאל] שהוא בכתר דחכמה דיצירה שמקורו הוא שם אֶהְוֶה ותשפיע חסדים עליונים ורחמים גדולים לשכינה לתת לה כח גדול לצאת מתוך הקליפות ולפשוט מעליהם בגדים שאינם ראויים ותלביש אותה פורפירא עלאה קדישא. ותן לה כח גדול לצאת עמה כל נצוצי הקדושה שבקליפה

חי״ל ב״לע ו״יקיאנו (חב״ו) מבטנו יורישנו אל ולהעלותה אל מקומה ושורשה העליון דעץ החיים. וברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך ותשפיע לנו תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום. ושבע את העולם כולו מטובך ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנות ידיך ויכבשו רחמיך את כעסיך וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל־מִדּוֹתֶיךָ וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים ותכנס לנו לפנים ומשורת הדין. ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך. וְיַעֲלֶה וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, ותשוב ותרחם על שכינתך ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו בְּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ, אֱלֹהֵינוּ, גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה, וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי, וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְתֵי אָרֶץ, וַהֲבִיאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם, אָנָּא אֱלֹהֵינוּ, וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם.

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ, שָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ, וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ, בְּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ, וִישָׁרִים יַעֲלְזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ, וְהָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ בָּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְהוָה | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ: וְיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, גְּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שרצונינו לעשות רצוניך. אלא שהשאור שבעיסה מעכב. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתזכנו ותסייענו ותעזרינו תמיד ותצילנו מיצה״ר ותצילנו מעיה״ר ותלמדנו לעשות רצוניך ותנחנו באורח מישור ותתקננו בעצה טובה מלפניך, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהָבִין, לְהַשְׂכִּיל, לִשְׁמֹעַ,

לִלְמֹד וּלְלַמֵּד, לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַּלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ. ורחמיך ה' וחסדיך אל יעזבונו נצח סלה ועד. וברוב רחמיך תזכנו להתפלל לפניך כראוי בכונת הלב ותזכנו להמשיך קדושה מלמעלה בתפלתינו. וזכנו להריח ריח קדוש. וזכינו שיתקיים בנו בעת תפלתינו מה שאמר דוד עבדך רוח ה' דבר בי ומלתו על לשוני וזכינו לזכך נפשינו ולהאיר בה ולהוסיף בה כח והארה גדולה ולהתקשר למעלה בקדושה העליונה ותמיד תשרה ותחול עלינו קדושה העליונה ותצילנו מכל צרה וצוקה ומשחית ותצילנו משעבוד מלכיות ומחבלי משיח וממלחמת גוג ומגוג ומדינה של גיהנם ומחבוט הקבר. ותצילנו מעניות תורה ומעניות מצות ומעניות ממון ומדלות ומחסרון כיס ותצילנו מדבר וממגפה ומכל גזירות קשות ורעות ותבטל כח כל הצרים לנו. ותבטל כח כל המשטינים והמקטרגים עלינו בין למעלה בין למטה. ולא יהיה בהם כח להשטין ולקטרג עלינו ותצוה למלאכיך מלה"ש ולכל הנאצלים והנבראים והיצורים והנעשים לעזור לנו ולסייענו ולאמץ כוחינו ולא יהיו צרים לנו ולא יהיו משטינים אותנו אלא יהיו הכל עוזרים ומסייעים אותנו. ונהיה אהובים למעלה ונחמדים למטה. ולא נכלם ולא נכשל לעולם ועד. ותזכינו לבנים צדיקים חסידים קדושים ונזכה אנחנו וזרעינו לנוי ולתואר ולכח ולעושר ולגבורה ולחכמה ולבינה ולדעת ולזקנה ולשיבה טובה ולבריאות שלימה ויהיה לבינו מסור בידינו ותעזרינו על דבר כבוד שמך ותמלא כל משאלות לבינו לטובה לעבודתך וליראתיך אמן.

סימן עז

בקשה קודם ספירת העומר

הימים של ספירת העומר צריך להרבות בהם תחנונים ובפרט בעת הספירה כי השעה צריכה לכך מאד ויזהר להרבות בהם בטבילה למתק הדינין במי החסד ויזהר בהם מאד מאד מן כעס ומקטטה ומחלוקת בבית ובחוץ ויראה אותות אהבה וריעות הן לבני ביתו חן לאנשים אחרים. וידוע כי סודות המצוה הזאת של ספירת העומר עמקו וגם רבו ולאו כל מוחא סביל דא והאדם ירבה בתחנה ובקשה בעת קיום המצוה הזאת ותועיל לו מאד להיות לו סיוע במקום הכונות של המצוה וה' לא ימנע טוב להולכים בתמים על כן קודם הספירה יאמר בקשה זו.

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדָחְלוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו״ד וְהֵ״א בְּאוֹתִיּוֹת וָא״ו וְהֵ״א בְּיִחוּדָא שְׁלִים, בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. וּבְשֵׁם כָּל־הַנְּפָשׁוֹת וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת הַמִּתְיַחֲסִים אֶל־שָׁרְשֵׁי נַפְשָׁנוּ וְרוּחָנוּ וְנִשְׁמָתָנוּ וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וְהַקְּרוֹבִים לָהֶם, שֶׁמִּכְלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וּמִכָּל־פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה דְּכָל־פַּרְצוּף וּסְפִירָה דִּפְרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה.

הֲרֵינִי מוּכָן וּמְזֻמָּן לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל סְפִירַת הָעֹמֶר לִסְפּוֹר יָמִים וְשָׁבוּעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה (בליל מ״ט ידלג הפסוקים) וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה: עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה: וְנֶאֱמַר שִׁבְעָה שָׁבֻעֹת תִּסְפָּר־לָךְ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה תָּחֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת: לַעֲשׂוֹת נָחֵת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ בְּמִצְוָה זוֹ, לְתַקֵּן שְׁרֶשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן בְּשִׁעוּר קוֹמָה, לְהַשְׁלִים אִילָן הָעֶלְיוֹן וּלְהַשְׁלִים אָדָם הָעֶלְיוֹן, וּלְהָקִים אֶת־סֻכַּת דָּוִד לְהַחֲזִיר עֲטָרָה לְיָשְׁנָהּ, לְבָרֵר וּלְתַקֵּן וּלְהַעֲלוֹת כָּל־הַנְּפָשׁוֹת וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת וְנִיצוֹצֵי הַקְּדֻשָּׁה שֶׁנָּפְלוּ בַּקְּלִפָּה עַל־יְדֵי אָדָם הָרִאשׁוֹן וְעַל יָדֵינוּ, בְּגִלְגּוּלִים אֵלּוּ וּבְגִלְגּוּלִים אֲחֵרִים וּשְׁאֵרִית הָרַפַּ״ח נִיצוֹצִין וּלְהַשְׁלִים שְׁלֵמוּת תִּקּוּן נַפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׁמָתָנוּ שֶׁמִּכְלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וּמִכָּל־פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה דְּכָל־פַּרְצוּף וּסְפִירָה דִּפְרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה הַמִּתְיַחֲסִים אֶל תִּקּוּן מִצְוָה זוֹ, וְגַם לְהַשְׁלִים שְׁלֵמוּת תִּקּוּן אֲבְרֵי נְפָשׁוֹת רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת דְּכָל־יִשְׂרָאֵל הַחַיִּים וְהַמֵּתִים הַחֲסֵרִים מִתִּקּוּן מִצְוָה זוֹ.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּהְיֶה עַתָּה עֵת רָצוֹן לְפָנֶיךָ לִהְיוֹת עוֹלָה מִצְוָה זוֹ לְתַקֵּן אֶת־כָּל־פְּגָמֵינוּ וּפְגָמֵי אָדָם הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר פָּגָמְנוּ בִּכְלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וּבְכָל־צַלְמֵי לְבוּשֵׁי נָפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה חַיָּה יְחִידָה דַּאֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וּלְצָרֵף וּלְבָרֵר וּלְהָסִיר הַסִּיגִים מִצַּלְמֵי לְבוּשֵׁי נָפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה חַיָּה יְחִידָה דִּכְלָלוּת וּפְרָטוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וּלְבָרֵר חֶלְקֵי הַנָּפֶשׁ שֶׁנִּפְגְּמוּ וְנָפְלוּ בְּנֶגַהּ דַּאֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וְנֶגַהּ כְּאוֹר תִּהְיֶה אֶל מְקוֹם הַקֹּדֶשׁ.

אָנָּא יְהוָֹה הַפְרֵד נָא מֵעָלֵינוּ צַד הָרַע שֶׁבַּיָּצֶר הָרָע, וּתְזַכְּכֵנוּ וּתְלַבְּבֵנוּ בְּכֹחַ הַיָּצֶר הַטּוֹב, וְיִתְיַחֲדוּ אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם (יהוה) בָּרוּךְ הוּא בְּיִחוּדָא שְׁלִים, וְיִהְיוּ כִּסֵּא שָׁלֵם אֲשֶׁר בָּהֶם יִתְפַּשֵּׁט שָׂפַע אֵין סוֹף, וְיִתְיַחֲדוּ אַבָּא וְאִמָּא בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יאההויה״ה) וְיִזְדַּוְּגוּ (זו״ן) תִּפְאֶרֶת וּמַלְכוּת זִוּוּגָא שְׁלִים בְּשֵׁם (יאהדונה״י) וּמִשָּׁם יִמָּשֵׁךְ שָׂפַע וּבְרָכָה בְּכָל־הָעוֹלְמוֹת לְזַכֵּךְ נַפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׁמָתָנוּ שֶׁיִּהְיוּ רְאוּיִם לְעוֹרֵר מַיִן נוּקְבִין וּלְהַמְשִׁיךְ מַיִן דְּכוּרִין, וְאַל־יְעַכֵּב שׁוּם חֵטְא וְעָוֹן וְהֶרְהוּר רָע אֶת־הַמְּצָוָה הַזֹּאת, וְתַעֲלֶה לְרָצוֹן לְרֵיחַ נִיחוֹחַ לְפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁבְּכֹחַ מִצְוַת הַסְּפִירָה הַזֹּאת יְתֻקַּן מַה־שֶּׁפָּגַמְתִּי בִּסְפִירוֹת זְעֵיר אַנְפִּין וְנוּקְבֵיהּ שֶׁהֵם תִּפְאֶרֶת וּמַלְכוּת שֶׁל הַלַּיְלָה הַזֹּאת. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁיִּהְיֶה חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ הֶבֶל הַיּוֹצֵא מִפִּינוּ בְּהַבְּרָכָה וְהַסְּפִירָה שֶׁל הָעֹמֶר, לְהַמְשִׁיךְ אוֹר מַקִּיף בַּמָּקוֹם הָרָאוּי כִּרְצוֹנְךָ, וְיִהְיֶה חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה שִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ עַל חֲזָרַת עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לִמְקוֹמָהּ לְתַקֵּן בְּאוֹר פָּנִימִי כִּרְצוֹנְךָ. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: (ב׳ פעמים)

רִבּוֹן עָלְמָא, טִיבוּ סַגֵּי עֲבַדְתְּ עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל דְּאִתְרְעִית בְּהוּ בִּלְחוֹדָיְיהוּ, וַעֲבַדְתְּ לוֹן עַמָּא יְחִידָאָה בְּעָלְמָא, וְקָרִית לוֹן גּוֹי אֶחָד, וִיהַבְתְּ לוֹן אוֹרַיְתָא דְקִשׁוֹט, וּפָקַדְתְּ לוֹן בְּכַמָּה פִּקּוּדִין לְאִתְעַטָּרָא בְּהוּ, וִיהַבְתְּ לוֹן חֵילָא לְמֶעְבַּד רְעוּתָךְ. וּבְאִתְעָרוּתָא דִּילְהוֹן לְתָתָא בְּמִלִּין וּבְעוֹבָדָא, יִתְעַר חֵילָא לְעֵלָּא.

רִבּוֹן עָלְמָא אֲנַן בָּעֵינָן לְאִשְׁתַּדְּלָא בִּיקָרָךְ, יְהֵא רַעֲוָא קֳמָךְ לְמֵיהַב לָן חֵילָא לְאִתְעָרָא בִּיקָרָךְ, וּלְמֶעְבַּד רְעוּתָךְ, וּלְסַדְּרָא כֻּלָּא כִּדְקָא יָאוּת. וְאַף עַל גַּב דְּלֵית אֲנַן יָדְעִין לְשַׁוָּאָה רְעוּתָא וְלִבָּא לְתַקָּנָא כֻּלָּא, יְהֵא רַעֲוָא קֳמָךְ דְּתִתְרְעֵי בְּמִלִּין דִּילָן, וְתַתְקִין תִּקּוּנָא דִּלְעֵלָּא כִּדְקָא יָאוּת, וּתְחַשֵּׁב לָן כְּאִלּוּ אִשְׁתַּדַּלְנָא בִּיקָרָךְ כִּרְעוּתָךְ, לְסַדְּרָא כֻּלָּא כִּדְקָא יָאוּת, וּלְתַקָּנָא בְּמִלִּין דִּילָן לְהַהוּא דַּרְגָּא דְּאִצְטְרִיךְ לְאִתְתַּקָּנָא. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

דע כי בכל לילה אחר שיאמר ז״פ של אנא בכח וכו׳ ולמנצח בנגינות וגו׳ הנהוגים יאמר עוד ז״פ אלו. אשר הם מסודרים על סדר של אנא בכח הנהוג וזה תוארן.

אָנָּא בַּחֲסָדִים גְּדוֹלִים, יְאִיר תִּפְאֶרֶת צַדִּיק: (אב״ג יתש״ץ)

קִוִּינוּ רָצוֹן עֶלְיוֹן, שֶׁל טְעָמִים נְקֻדּוֹת: (קר״ע שט״ן)
נָקְוָה גַּדְלוּת דּוֹדִים, יוּשְׁלַם כָּתֶר שֶׁלָּהֶם: (נג״ד יכ״ש)
בְּאוֹר טִפַּת רָחֵם צַדִּיק תָּמִים גַּדְּלָנוּ: (במ״ר צת״ג)
חִלְּינוּ קִוִּינוּ בִּרְכַת טוּב נָעֵם עֶלְיוֹן: (חק״ב טנ״ע)
יִתְמַתְּקוּ גְּבוּרוֹת לְעוֹרֵר פְּעוּלַת זִוּוּג קָדוֹשׁ: (יג״ל פז״ק)
שְׁבִיל קֹדֶשׁ וִיסוֹד צַדִּיק יְהִיוּ תְמִימִים: (שק״ו צי״ת)
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אָנָּא ה׳ עשה למען שמך הגדול ולמען רחמיך וחסדיך ותפתח לנו ולכל יִשְׂרָאֵל אחינו. **שערי** אורה. שַׁעֲרֵי ברכה. שַׁעֲרֵי גאולה. שַׁעֲרֵי ישועה. שַׁעֲרֵי תקוה. שַׁעֲרֵי טובה. שַׁעֲרֵי צדקה. (אב״ג ית״ץ)

שערי קדושה. שַׁעֲרֵי רחמים. שַׁעֲרֵי עזרה. שַׁעֲרֵי שמחה. שַׁעֲרֵי טובה. שַׁעֲרֵי נדבה. (קר״ע שט״ן)

שערי נעימות. שַׁעֲרֵי גדולה. שַׁעֲרֵי דעת. שַׁעֲרֵי יקר. שַׁעֲרֵי כבוד. שַׁעֲרֵי ששון. (נג״ד יכ״ש)

שערי בינה. שַׁעֲרֵי טהרה. שַׁעֲרֵי רצון. שַׁעֲרֵי צהלה. שַׁעֲרֵי תשובה. שַׁעֲרֵי גילה. (בט״ר צת״ג)

שערי חכמה. שַׁעֲרֵי קוממיות. שַׁעֲרֵי בטח. שַׁעֲרֵי טללי רצון. שַׁעֲרֵי נשיאות. שַׁעֲרֵי עושר. (חק״ב טנ״ע)

שערי ידידות. שַׁעֲרֵי גמילות חסדים טובים. שַׁעֲרֵי לבוב. שַׁעֲרֵי פדות. שַׁעֲרֵי זכיות. שַׁעֲרֵי קרון פנים. (יג״ל פז״ק)

שערי שלום. שַׁעֲרֵי קבול תפלות. שַׁעֲרֵי ותיקות. שַׁעֲרֵי צמח צדיק. שַׁעֲרֵי יושר. שַׁעֲרֵי תפלה. (ש״ק וצי״ת)

עשה למען אמתך, עשה למען בריתך, עשה למען גדלך, עשה למען ימינך, עשה למען תורתך, עשה למען צדקתך. (אב״ג ית״ץ)

עשה למען קדושתך, עשה למען רחמנותך, עשה למען עוזך, עשה למען שגיבותך, עשה למען טובך, עשה למען נצחך. (קר״ע שט״ן)

עשה למען נעימותך, עשה למען גדודך עשה למען דתך, עשה למען ישרך עשה למען כבודך, עשה למען שכינתך. (נג״ד יכ״ש)

עשה למען ביתך, עשה למען טלך, עשה למען רצונך, עשה למען צבאותך, עשה למען תהלתך, עשה למען גאותך. (בט"ר צת"ג)
עשה למען חסדך, עשה למען קנאתך, עשה למען ברכתך, עשה למען טהרתך, עשה למען נותך, עשה למען עדותך. (חק"ב טנ"ע) עשה למען יחודך, עשה למען גנזך, עשה למען למודך, עשה למען פארך, עשה למען זכרך, עשה למען קולך. (יג"ל פז"ק) עשה למען שמך, עשה למען קהלתך, עשה למען ויעודך, עשה למען צבייתך, עשה למען יחידתך. עשה למען תפלתך. (שק"ו צי"ת)
יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ:
יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:
עד כאן יאמר כל לילה ולילה ומכאן ואילך יאמר הבקשה השייכה לכל לילה בפני עצמה כאשר עיניך תחזנה משרים דבר יום ביומו לעורר הרחמים כי העת והזמן צריך הוא לכך לאפושי ברחמים והמבין יבין דבר בעתו מה טוב ומה נעים:

בליל א' לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא לְמָעַן זְכוּת אַבְרָהָם אוהביך אשר קראת אותו אחד. והעלה לעולה איל אחד, הושיענו בספירת יום אחד, והצליחנו בספירת יום אחד.
אָנָּא לְמָעַן זְכוּת יצחק הנעקד על הר אחד, הושיענו בספירת יום אחד והצליחנו בספירת יום אחד.
אָנָּא לְמָעַן זְכוּת יעקב אשר נתן ליוסף שכם אחד, הושיענו בספירת יום אחד, והצליחנו בספירת יום אחד.
אָנָּא לְמָעַן זְכוּת משה עבדך אשר תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד, הושיענו בספירת יום אחד, והצליחנו בספירת יום אחד.
אָנָּא לְמָעַן זְכוּת אהרן כהניך שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְאֵת שֵׁם אַהֲרֹן תִּכְתֹּב עַל־מַטֵּה לֵוִי כִּי מַטֵּה אֶחָד, הושיענו בספירת יום אחד. והצליחנו בספירת יום אחד. אנא למען זְכוּת יוסף צדיקך אשר פתר לחולמי חלומות בלילה אחת, ואמר חלום פרעה אחד, הושיענו בספירת יום אחד, והצליחנו בספירת יום אחד.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת דוד עבדך משיחך אשר חלק לכל המון יִשְׂרָאֵל לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד. הושיענו בספירת יום אחד. והצליחנו בספירת יום אחד.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת שבטי יה בני יעקב איש אחד, תושיענו בספירת יום אחד והצליחנו בספירת יום אחד.

אָנָּא לְמַעַן אלקנה הנביא שֶׁכָּתוּב בּוֹ וַיְהִי֩ אִישׁ אֶחָ֨ד, הושיענו בספירת יום אחד, והצליחנו בספירת יום אחד.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת עמך יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר בהם וּמִ֨י כְעַמְּךָ֤ יִשְׂרָאֵל֙ גּ֣וֹי אֶחָ֔ד, ותעשם לעץ אחד, ויהיה לכולם רועה אחד, הושיענו בספירת יום אחד, והצליחנו בספירת יום אחד.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת השרפים אשר שש כנפים שש כנפים לאחד, הושיענו בספירת יום אחד, והצליחנו בספירת יום אחד.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת נעשה ונשמע אשר ענו כל העם קול אחד, הושיענו בספירת יום אחד, והצליחנו בספירת יום אחד.

אָנָּא לְמַעַן דברי חכמים אשר כולם נתנו מרועה אחד. הושיענו בספירת יום אחד והצליחנו בספירת יום אחד.

אָנָּא לְמַעַן מצות מנורה שֶׁנֶּאֱמַר בה שִׁלְשָׁה | קְנֵי מְנֹרָה מִצַּדָּהּ֒ הָאֶחָֽד. הושיענו בספירת יום אחד והצליחנו בספירת יום אחד

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת החשן שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ טוֹר אֹ֚דֶם פִּטְדָ֔ה וּבָרֶ֖קֶת הַטּ֣וּר הָאֶחָֽד. הושיענו בספירת יום אחד. והצליחנו בספירת יום אחד.

אָנָּא לְמַעַן מצות המשכן שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְהָיָ֥ה הַמִּשְׁכָּ֖ן אֶחָ֑ד, וְחִבַּרְתָּ֞ אֶת־הָאֹהֶ֣ל וְהָיָ֔ה אֶחָֽד. הושיענו בספירת יום אחד. והצליחנו בספירת יום אחד.

אָנָּא לְמַעַן מצות התמיד שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אֶת־הַכֶּ֥בֶשׂ הָאֶחָ֖ד. הושיענו בספירת יום אחד. והצליחנו בספירת יום אחד.

אָנָּא לְמַעַן מצות זווג איש ואשה שזכו והיו לבשר אחד. הושיענו בספירת יום אחד. והצליחנו בספירת יום אחד.

אָנָּא לְמַעַן יחוד שמך אשר מיחדים יִשְׂרָאֵל בכל יום תמיד ואומרים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָ֥ה אֱלֹהֵ֖ינוּ יְהוָ֥ה | אֶחָֽד: ולמען היום ההוא אשר יהיה ה׳ אחד ושמו אחד. הושיענו בספירת יום אחד. והצליחנו בספירת יום אחד.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:
אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

בליל ב' לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא לְמָעַן שם י"ה שהוא אותיות שנים, ויצרת בו עולמות שנים, הושיענו בספירת ימים שנים, והצליחנו בספירת ימים שנים.
אָנָּא לְמָעַן שם אל שהוא אותיות שנים, הושיענו בספירת ימים שנים והצליחנו בספירת ימים שנים.
אָנָּא לְמָעַן אות ב' שבראת בה עולמך והתחלת בה בתורתך שהיא מספר שנים, הושיענו בספירת ימים שנים והצליחנו בספירת ימים שנים.
אָנָּא לְמָעַן לוחות הברית שהם שנים הושיענו בספירת ימים שנים. והצליחנו בספירת ימים שנים.
אָנָּא לְמָעַן קדושת הארון אשר היה לו בכל צלע טבעות שנים הושיענו בספירת ימים שנים והצליחנו בספירת ימים שנים.
אָנָּא לְמָעַן סוד הכרובים אשר הם שנים הושיענו בספירת ימים שנים והצליחנו בספירת ימים שנים.
אָנָּא לְמָעַן רחל אשר ילדה ליעקב נפש שנים הושיענו בספירת ימים שנים והצליחנו בספירת ימים שנים.
אָנָּא לְמָעַן מצות התמידין שהיו מקריבים בכל יום שנים, הושיענו בספירת ימים שנים והצליחנו בספירת ימים שנים.
אָנָּא לְמָעַן מצות הלחם שהיו מקריבים ביום חג השבועות שהם לחם שנים. הושיענו בספירת ימים שנים. והצליחנו בספירת ימים שנים.
אָנָּא לְמָעַן מצות תפילין של ראש ותפילין של יד שהם מצות שנים, הושיענו בספירת ימים שנים, והצליחנו בספירת ימים שנים.
אָנָּא לְמָעַן אות יו"ד שבשמך הגדול אשר במלואה עולה מספר עשרות שנים, הושיענו בספירת ימים שנים, והצליחנו בספירת ימים שנים.

אָנָּא לְמָעַן סוד אותיות י״אר י״הוה פניו אליך ויחנך אשר מניינם עולה עשרות שנים הושיענו בספירת ימים שנים והצליחנו בספירת ימים שנים.
אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש משמות ע״ב יה״ה אשר מספרו עולה עשרות שנים הושיענו בספירת ימים שנים והצליחנו בספירת ימים שנים.
אָנָּא לְמָעַן סוד כנפים הקדומים שמספרם עולה מאות שנים הושיענו בספירת ימים שנים והצליחנו בספירת ימים שנים.
אָנָּא לְמָעַן ב׳ אל״ף אל״ף המאירין למלכות שמספרם עולה מאות שנים ועשרות שנים ואחדים שנים, הושיענו בספירת ימים שנים והצליחנו בספירת ימים שנים.
אָנָּא לְמָעַן שלשה שמות אכדט״ם שהם בחסד גבורה תפארת הנרמזים בסוד ותבואי בעדי עדים שעולה מאות שנים ועשרות שנים ואחדים שנים הושיענו בספירת ימים שנים והצליחנו בספירת ימים שנים.
הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:
אָנָּא יְהוָֹה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָֹה הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְהוָֹה הַצְלִיחָה נָא, אָנָּא יְהוָֹה הַצְלִיחָה נָא:
אָנָּא אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָא וְהַצְלִיחָה נָא וְהַרְוִיחָה נָא אָבִינוּ אָתָּה: ב״פ

בליל ג׳ לעומר

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:
אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש שדי שהוא אותיות שלשה הושיענו בספירת ימים שלשה והצליחנו בספירת ימים שלשה.
אָנָּא לְמָעַן אורות המוחין שהם שלשה הושיענו בספירת ימים שלשה והצליחנו בספירת ימים שלשה.
אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש משמות ע״ב שהוא יודי״ן שלשה הושיענו בספירת ימים שלשה והצליחנו בספירת ימים שלשה.
אָנָּא לְמָעַן זְכוּת אַבְרָהָם יצחק ויעקב שהם אבות שלשה הושיענו בספירת ימים שלשה והצליחנו בספירת ימים שלשה.
אָנָּא לְמָעַן זְכוּת משה אהרן ומרים שהם אחים ורועים שלשה הושיענו בספירת ימים שלשה והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת קריאת תורה נביאים כתובים שהם שלשה הושיענו בספירת ימים שלשה והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמַעַן סוד מן וענני כבוד ובאר שהם מתנות שלשה הושיענו בספירת ימים שלשה והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמַעַן מצות סעודות שבת קודש שהם שלשה הושיענו בספירת ימים שלשה והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמַעַן קדושת ימי ההגבלה של מתן תורה שהם ימים שלשה הושיענו בספירת ימים שלשה והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמַעַן מצות שמירת המועדים שהם רגלים שלשה הושיענו בספירת ימים שלשה והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמַעַן מצות הראיה בבהמ״ק במועדים שלשה הושיענו בספירת ימים שלשה והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמַעַן קדושת ערי מקלט בארץ יִשְׂרָאֵל שהם ערים שלשה הושיענו בספירת ימים שלשה והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמַעַן שם אֱבָ בנקוד קבו״ץ וקמ״ץ והרמוז באות ראשונה ואות אחרונה של איוב שבסוף ספר איוב שמספרו שלשה. הושיענו בספירת ימים שלשה. והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמַעַן טפין דסגו״ל שהם שלשה. הושיענו בספירת ימים שלשה. והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמַעַן דברים שהעולם עומד עליהם שהם שלשה. הושיענו בספירת ימים שלשה. והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמַעַן מצות העליות לס״ת במנחה בשבת ובשני וחמישי שהם שלשה שלשה. הושיענו בספירת ימים שלשה. והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת בניהו בן יהוידע אשר לו שם בשלשה. הושיענו בספירת ימים שלשה. והצליחנו בספירת ימים שלשה

אָנָּא לְמַעַן סוד הכתוב יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: אשר הוא תיבות שלשה. הושיענו בספירת ימים שלשה. והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש פא"י הרמוז ברי"ת פ"ותח א"ת י"דיך שהוא אותיות שלשה. הושיענו בספירת ימים שלשה. והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש סא"ל הרמוז ברי"ת א"תה ס"תר ל"י אשר הוא אותיות שלשה. הושיענו בספירת ימים שלשה. והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש חת"ך הרמוז בס"ת פותח' את' ידיך' אשר אותיותיו שלשה הושיענו בספירת ימים שלשה והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש היוצא מפסוק אָנֹכִי֙ אֵרֵ֣ד עִמְּךָ֔ מִצְרַ֖יְמָה וְאָנֹכִ֣י אֶעֱלְךָ֑ גַּם־עָלֹ֔ה. אשר מנין אותיותיו המה עשרות שלשה. וסידורו מתחלק לחלקים של שלשה שלשה. הושיענו בספירת ימים שלשה. והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמָעַן מצפ"ץ אשר עולה מכפרו מאות שלשה. הושיענו בספירת ימים שלשה. והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמָעַן שם (הדרניא"ל יכוין בו בלבד) המחבר הכפירות זה בזה וההיכלות זה בזה אשר מכפרו עולה מאות שלשה. הושיענו בספירת ימים שלשה והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמָעַן אור פזר גדול שעולה מכפרו מאות שלשה ועשרות שלשה הושיענו בספירת ימים שלשה והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמָעַן שלשה אלפין שיש במלוי שם הוי"ה דמ"ה שעולה מספרם מאות שלשה ועשרות שלשה ואחדים שלשה הושיענו בספירת ימים שלשה והצליחנו בספירת ימים שלשה.

אָנָּא לְמָעַן שלשה אלפין שיש בשם אהי"ה במלואו שעולה מספרם מאות שלשה ועשרות שלשה ואחדים שלשה הושיענו בספירת ימים שלשה והצליחנו בספירת ימים שלשה.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל ד' לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמָעַן שמך הגדול שבו אותיות ארבעה ומתמלא במילואים ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן היוד״ין שבשמך הגדול במילואו (יו״ד ה״י וי״ו ה״י) אשר המה ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש אהי״ה שבו אותיות ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש אדנ״י שבו אותיות ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן אורות טעמים נקודות תגין אותיות שהם בחינות ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן אורות ראיה שמיעה ריחא קלא שהם בחינות ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה שהם עולמות ארבעה. הושיענו בספירת ימים ארבעה, והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן רַוּחַ יְהוָֹה רָוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רְוּחַ עֵצָה֙ וּגְבוּרָ֔ה רְוּחַ דַּ֖עַת וְיִרְאַ֣ת יְהוָ֑ה שהם רוחות ארבעה. הושיענו בספירת ימים ארבעה. והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן מחנות שכינה שהם מחנות ארבעה. הושיענו בספירת ימים ארבעה. והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן חיות הקודש שהם חיות ארבעה. ויש לכל אחת פנים ארבעה וכנפים ארבעה. הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן סוד נהר היוצא מעדן להשקות את הגן והיה לראשים ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה. והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן קדושת הארון אשר בו טבעות ארבעה על פעמותיו ארבעה. הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן חלקי תורה פשט רמז דרש סוד שהם ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן קדושת אות ד׳ רבתי דאחד שמספרה ארבעה. הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן מצות קריאת מקרא ומשנה ותלמוד וקבלה שהם למודים ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן קדושת מזבח הנחשת אשר בו טבעות ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן מצות הציצית אשר על כנפות ארבעה. הושיענו בספירת ימים ארבעה. והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן מצות נטילת לולב והדס וערבה ואתרוג דחג שהם מינים ארבעה. הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן זְכוּת אמות של הלכה שהם ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן מצות שתיית הכוסות של יין בלילה ראשונה של חג המצות שהם כוסות ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן מצות אכילת מצה בלילה ראשונה של חג המצות שהם כזית ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן מצות התפילין של ראש שבו פרשיות ארבעה ובתים ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן מצות העליות לספר תורה בראשי חדשים ובחול המועד שהם ארבעה ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש (וְבַאֲשָׁ) הרמוז בר"ת ושם בת אשר שרח אשר אותיותיו ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן זְכוּת אליהו הנביא מלאך הברית זכור לטוב אשר מעופף בארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן קדושת הימים שעלה בהם מרע"ה לקבל הלוחות שהם עשרות ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן אותיות משכיל שהם כינוי לחכמה ולדעת וליסוד שעולה מספרם מאות ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן אותיות אליהו הנביא זכור לטוב שעולה מספרם מאות ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן שנים עשר מלואים של שם ס"ג שעולה מספרם מאות ארבעה ועשרות ארבעה ואחדים ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

אָנָּא לְמָעַן אותיות מקדש שעולה מספרם מאות ארבעה ועשרות ארבעה ואחדים ארבעה הושיענו בספירת ימים ארבעה והצליחנו בספירת ימים ארבעה.

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא יֱהוָ֗ה הוֹשִׁ֫יעָה נָּ֥א, אָנָּ֤א יְהוָ֗ה הוֹשִׁ֫יעָה נָּ֥א

אָנָּא יְהוָ֗ה הַצְלִ֫יחָה נָּ֥א, אָנָּ֤א יְהוָ֗ה הַצְלִ֫יחָה נָּ֥א:

אָנָּא אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָא וְהַצְלִיחָה נָא וְהַרְוִיחָה נָא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל ה' לעומר

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא לְמָעַן שם אל שדי בבריאה אשר אותיותיהם חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן אות ה' ראשונה שבשמך הגדול שמספרה חמשה ולמען אות ה' אחרונה שבשמך הגדול שמספרה חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן אות ה' ראשונה שבשם הקדוש אהי"ה ואות ה' אחרונה שבשם הקדוש אהי"ה שמספרם חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן שם צבאות שהוא אותיות חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן תורתך הקדושה שהיא ספרים חמשה הושיענו בספירת חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן אורות החסדים אשר המה אורות חמשה ולמען שם אלהים הקדוש שהוא אותיות חמשה ולמען אותיות מנצפ"ך הכפולות שהם אותיות חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש (אכדט"ם) שהוא אותיות חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן זְכוּת יוסף הצדיק שנוסף בשמו אות ה' שמספרה חמשה ולמען זְכוּת בנימין הצדיק אשר רבה משאתו ידות חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן נָפֶשׁ רְוּחַ נְשָׁמָה חַיָּה יְחִידָה שהם חלקים חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן זְכוּת דוד עבדך אשר בחר לו מן הנחל חלוקי אבנים חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן זְכוּת מרדכי הצדיק אשר לבש לבושי מלכות חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן מוצאות הפה שהם מוצאות חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן סוד קדושת הכרובים אשר להם כנפים כל כנף אמות חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן מצות קרבנות הנשיאים אשר הקריבו זבח השלמים אלים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן מצות ראשית הגז מצאן חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אומרים הודו את ה' צבאות כי טוב ה' כי לעולם חסדו אשר המה קולות חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת וכו'.

אָנָּא לְמָעַן הברכה של פסוק יאר ה' פניו אליך ויחנך אשר תיבותיו המה חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש (צמרכ"ד) אשר אותיותיו המה חמשה תושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן ארבע אותיות שמך תגדול בנקוד פתח יַהֲוַהַ שהוא בחכמה שעולה מספרם עשרות חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן אותיות כל שהם כינוי ליסוד שעולה מספרם עשרות חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש יל"י הרמוז בר"ת למען יחלצון ידידך ובר"ת פסוק ה' למבול ישב שעולה מספר עשרות חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן שערי בינה שעולה מספרם עשרות חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן זְכוּת כלה העליונה שמספרה עולה עשרות חמשה ואחדים חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן קדושת המלוי של שם שד"י אשר מכפרו מאות חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן קדושת חלונות העליונים שמספרם עולה מאות חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

אָנָּא לְמָעַן שלשה פעמים אל במילואם שמספרם עולה מאות חמשה. ועשרות חמשה ואחדים חמשה הושיענו בספירת ימים חמשה והצליחנו בספירת ימים חמשה.

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא יֱהוָ֗ה הוֹשִׁ֫יעָה נָּ֥א, אָנָּא יֱהוָ֗ה הוֹשִׁ֫יעָה נָּ֥א

אָנָּא יְהוָ֗ה הַצְלִ֫יחָה נָּ֥א, אָנָּא יְהוָ֗ה הַצְלִ֫יחָה נָּ֥א:

אָנָּא אֵ֤ל נָּא֙ הוֹשִׁ֣יעָה נָּ֔א וְהַצְלִ֥יחָה נָּ֖א וְהַרְוִ֣יחָה נָּ֑א אָבִ֖ינוּ אָתָּ֥ה: ב"פ

ליל ששה לעומר

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא לְמָעַן אותיות א"ל יהו"ה המאירים ביצירה שהם אותיות ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמָעַן אותיות א"ל אדנ"י המאירים בעשיה שהם אותיות ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמָעַן אותיות א"ה (ה"ס ג"ר דגדלות דאימא) מן שם הקדוש אהי"ה שמספרם ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמָעַן יחוד שמך שבפסוק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד: שהוא תיבות ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמָעַן יחוד מלכותך בפסוק ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד שהוא תיבות ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמָעַן סוד שנות העולם שהם אלפים ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש (צדנלב"ש) הרמוז בפסוק מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים אשר אותיותיו ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמָעַן קדושת הכסא אשר לו מעלות ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמָעַן קדושת השרפים אשר כל אחד לו כנפים ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמָעַן סדרי משנה שהם סדרים ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמָעַן מצות שתי מערכות הלחם על השלחן שהם ששה וששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמָעַן מצות נענוע הלולב והדס וערבה ואתרוג בחג לקצוות ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמָעַן נס אשר מעט החזיק המרובה שהיה במקומות ששה. הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמָעַן מצות העליות לס"ת ביוה"כ שהם ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמָעַן סוד נסים שנעשו לחנניה מישאל ועזריה שהם נסים ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמָעַן סוד מעלות המקוואות שהם ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמַעַן סוד הקרשים של המשכן אשר היו לירכתי המשכן ימה קרשים ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמַעַן אות ו' המכריע בחצי אותיות התורה הקדושה שמספרו ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת לאה אשר ילדה ליעקב בנים ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת דוד עבדך משיחיך אשר נולדו לו בחברון בנים ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת צדיקים ששה אשר כל אחד מהם נתברך בברכות ששה הושיענו בספירת ימים ששה. והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת המשיח שנתברך בששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמַעַן אות ס' שמספרו עולה עשרות ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמַעַן אותיות שיש בארבע מוחין דאבא שמניינם עולה עשרות ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמַעַן סוד ארבעה שמות י"ה שמספרם עולה עשרות ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמַעַן לימוד הלכה שמספרה עולה עשרות ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמַעַן ארבע אותיות שמך הגדול בנקוד חולם שהוא בתפארת שמספרם עולה עשרות ששה ואחדים ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמַעַן ארבע אותיות שמך הגדול בנקוד חיר"ק שהוא בנצח שמספרם עולה עשרות ששה ואחדים ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמַעַן ארבע אותיות שמך הגדול בנקוד שור"ק שהוא ביסוד שמספרם עולה עשרות ששה ואחדים ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמַעַן אותיות ק"ך צרופים של שם אליה"ו הנביא זכו"ר לטו"ב שמספרם עולה מאות ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמַעַן מצות ציצית שמספרו עולה מאות ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמַעַן אותיות שי"ר ציו"ן שמספרם עולה מאות ששה ועשרות ששה ואחדים ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמַעַן אותיות יסוד הקדוש פשוט ומלא יסו"ד יו"ד סמ"ך ו"ו דל"ת שעולה מספרם מאות ששה ועשרות ששה ואחדים ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

אָנָּא לְמַעַן אותיות ור"ב שלו"ם בני"ך שעולה מספרם מאות ששה ועשרות ששה ואחדים ששה הושיענו בספירת ימים ששה והצליחנו בספירת ימים ששה.

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל ז' לעומר שהם שבוע אחד.

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא לְמַעַן תיקוני גולגלתא שהם שבעה. הושיענו בספירת ימים שבעה. והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמַעַן כפירות הבניין שהם שבעה הושיענו בספירת ימים שבעה והצליחנו בספירת ימים שבעה,

אָנָּא לְמַעַן הצדיקים כורתי ברית שהם שבעה הושיענו בספירת ימים שבעה והצליחנו בספירת הימים שבעה.

אָנָּא לְמָעַן מצות שמירת חג המצות שהם ימים שבעה ומצות שמירת חג הסוכות שהם ימים שבעה ומצות נטילת לולב ושלשה הדסים ושני ערבות ואתרוג שהם שבעה. הושיענו בספירת ימים שבעה והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמָעַן מצות שני השמיטה שהם שנים שבעה ומצות השמיטות ליובל שהם שמיטות שבעה הושיענו בספירת ימים שבעה והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמָעַן ברכות של קריאת שמע ערב ובקר שהם שבעה ולמען מצות כריכות תפילין על הזרוע שהם שבעה. הושיענו בספירת ימים שבעה. והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמָעַן מצות ברכות של חתן וכלה שהם שבעה בימים שבעה הושיענו בספירת ימים שבעה והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמָעַן מצות עליות לכפר תורה ביום שבת שהם שבעה ומצות הקפות לתיבה אשר בבית הכנסת שהם שבעה. הושיענו בספירת ימים שבעה והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמָעַן מצות שמירת ימי הנקיים של הנדה שהם שבעה ומצות ההזאות שהם שבעה. הושיענו בספירת ימים שבעה והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמָעַן ההיכלות של ארבע עולמות אצילות ובריאה ויצירה ועשיה שהם שבעה הושיענו בספירת ימים שבעה. והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמָעַן אורות ההבלים הקדושים שהם שבעה הושיענו בספירת ימים שבעה. והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמָעַן השם הקדוש המתפשט ממאור המרכבה התחתונה (אלד) וכשהוא כלול עם מקורו (אהיה) הוא (אאהלידה) אשר אותיותיו המה שבעה. הושיענו בספירת ימים שבעה. והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמָעַן השם הקדוש המתפשט ממאור המרכבה העליונה (קרע) וכשהוא כלול עם מקורו (יהוה) הוא (יקהרועה) אשר אותיותיו שבעה. הושיענו בספירת ימים שבעה והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש משמות ע"ב שהוא (האא) שעולה מספרו שבעה הושיענו בספירת ימים שבעה והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמַעַן הברכה של פסוק ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום אשר תיבותיו המה שבעה הושיענו בספירת ימים שבעה. והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש (יאיאומם) הרמוז בר"ת י"קום א"להים י"פוצו א"ויביו רינוסו מ"שנאיו מ"פניו אשר אותיותיו שבעה. הושיענו בספירת ימים שבעה. והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמַעַן שני שמות יו"ד ה"י במלואם שהם מוחין של המלכות מן שם ע"ב ושם ס"ג שמספרם עולה עשרות שבעה. הושיענו בספירת ימים שבעה והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמַעַן לימוד סו"ד שמספרו עולה עשרות שבעה. ולמען י"ין המשומר בענביו משמת ימי בראשית שמספרו עולה עשרות שבעה הושיענו בספירת ימים שבעה והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת התורה שנקראת עז שהוא עשרות שבעה ואחדים שבעה. ולמען סוד מגד"ל הקדוש הרמוז בפסוק מגד"ל עז שם ה' שמספרו עשרות שבעה ואחדים שבעה. הושיענו בספירת ימים שבעה והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמַעַן מז"ל העליון שמספרו עולה עשרות שבעה ואחדים שבעה ולמען קדושת אול"ם שמספרו עשרות שבעה ואחדים שבעה. הושיענו בספירת ימים שבעה והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמַעַן קדושת עולמות יצי"ר עשי"ה אשר מספר אותיותיהם עולה מאות שבעה הושיענו בספירת ימים שבעה. והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמַעַן אותיות יעקב במלואם יו"ד ע"ין קו"ף וי"ו בי"ת שעולה מספרם מאות שבעה ועשרות שבעה. הושיענו בספירת ימים שבעה והצליחנו בספירת ימים שבעה.

אָנָּא לְמַעַן שבעה ושלשים שמות אהי"ה הקדושים שמספרם עולה מאות שבעה ועשרות שבעה ואחדים שבעה הושיענו בספירת ימים שבעה. והצליחנו בספירת ימים שבעה.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

אחר הבקשה הנז' המיוסדת על מספר שבעה בימים יאמר הבקשה דלעיל של יום אחד לעומר המיוסדת על מספר אחד ובמקום יום אחד יאמר הודיענו בספירת שבוע אחד והצליחנו בספירת שבוע אחד ואח"כ יאמר פסוקים אלו.

יְהִי־חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃

וְחֶסֶד יְהוָה | מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם עַל־יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים׃

אָנָּא בְּכֹחַ. גְּדוּלַת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אב הרחמים שבזכות מצות ספירת העומר אשר ספרנו בשבוע זה שהוא שבוע ראשון לספירת שבעה שבועות יתוקן כל פגם אשר פגמנו אנחנו והבאים משרש נר"ן בכל בחינה ובחינה משבעה בחינות של מוח חכמת ז"א. וגם יתוקן מה שפגמנו בכל בחינה משבעה בחינות דחסד ראשון דז"א וגם יתוקן מה שפגמנו בכל בחינה משבעה בחינות הגבורה ראשונה דנוקבא דז"א.

אָנָּא מלך רחום וחנון שומר הברית והחסד יהי חסדך ה' עלינו והוכן בחסד כסא ויתבוננו חסדי ה' ומשם יושפע עלינו רב חסד לכפר את אשר פגמנו במדת חסד בקנאה ואכזריות וכעס ועל כל פשעים תכסה אהבה. ועשה למען אַבְרָהָם אוהביך איש החסד והטה אלינו חסד ומחול לנו על כל אשר אשמנו בשנאת הנם ואין אתנו עושה לפנים משורת הדין וגם תמחול לנו על אשר ברוב אולתינו שגינו בקדושת תורתך הנתנה בימין צדקיך ובטלנו רמ"ח מ"ע אשר בימין החסד ולא נזהרנו בהם וגם על אשר לא נזהרנו במילי דאבות וברכות ונזיקין ואשר העלמנו עין מגמילות חסדים. וַהֲרֵי אֲנָחְנוּ מְקַבְּלִים עָלֵינוּ מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל הַתְּשׁוּבָה כַּכָּתוּב וְשַׁבְתָּ֣ עַד־יְהוָ֔ה אֱלֹהֶ֖יךָ וְשָׁמַעְתָּ֥ בְקֹלֽוֹ. ואתה בטובך תקבלנו בתשובה כי ימינך פשוטה לקבל שבים.

אָנָּא ה' קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך ויתוקן כל אשר פגמנו בספירת החסד בכלל ובפרט ותמלא כל השמות אשר פגמנו בהם ותזכנו לאחוז במדת החסד והרחמים ותזכנו לעבדך ביראה ואהבה ותהיה אהבתך תקועה בלבינו תמיד כל ימי חיינו ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא ותזכנו להבין ולהשכיל ולהטיב ולגמול

חסד בכל כחינו ויהיו כל מעשינו לש"ש ותזכנו להתרחק מן הקנאה ואכזריות וכעס ותעזרנו על דבר כבוד שמך.

חָסְדֵי יְהוָה עוֹלָם אָשִׁירָה לְדֹר וָדֹר | אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי:

סְתְרֵי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי:

דְּרָכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אָרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי:

ליל ח' לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמָעַן חיבור הוי"ה אהי"ה (יא הה וי ה"ה) שהוא אותיות שמונה ולמען חיבור אהי"ה הוי"ה (א"י ה"ה י"ו ה"ה) שהוא אותיות שמונה הושיענו בספירת ימים שמונה והצליחנו בספירת ימים שמונה.

אָנָּא לְמָעַן חיבור הוי"ה אדנ"י (יאהדונה"י) שהוא אותיות שמונה הושיענו בספירת ימים שמונה והצליחנו בספירת ימים שמונה.

אָנָּא לְמָעַן מצות המילה שהיא לימים שמונה הושיענו בספירת ימים שמונה והצליחנו בספירת ימים שמונה.

אָנָּא למען מצות קרבנות הפרים שהיו מקריבים בששי לחג שהם פרים שמונה הושיענו בספירת ימים שמונה והצליחנו בספירת ימים שמונה.

אָנָּא לְמָעַן מצות הכינור בבית המקדש אשר יהיה לעתיד נימין שמונה הושיענו בספירת ימים שמונה והצליחנו בספירת ימים שמונה.

אָנָּא לְמָעַן תורתך הקדושה שיש לה דרגין שמונה הושיענו בספירת ימים שמונה והצליחנו בספירת ימים שמונה.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש (דיקרנוס"א) היוצא מפסוק וַהֲרִיקוֹתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד־בְּלִי־דָי. ומפסוק נָסָה־עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ יְהוָה. אשר אותיותיו המה שמונה ולמען שם הקדוש (נעורירו"ן) הרמוז בפסוק ויאמר אליהם יִשְׂרָאֵל אביהם אם כן איפה זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה אשר אותיותיו שמונה הושיענו בספירת ימים שמונה והצליחנו בספירת ימים שמונה.

אָנָּא לְמָעַן קדושת בגדי כהונה שהם שמונה ולמען הזאות כה"ג ביוה"כ אחת למעלה ושבע למטה שהם שמונה הושיענו בספירת ימים שמונה והצליחנו בספירת ימים שמונה.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת יִצְחָק עֲקֵדְתְּךָ אֲשֶׁר הוּא הַיָּה הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר נִימוֹל לִשְׁמוֹנָה הוֹשִׁיעֵנוּ בִּסְפִירַת יָמִים שְׁמוֹנָה וְהַצְלִיחֵנוּ בִּסְפִירַת יָמִים שְׁמוֹנָה.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת עַבְדְּךָ יִשַׁי אֲשֶׁר הָיוּ לוֹ בָּנִים שְׁמוֹנָה הוֹשִׁיעֵנוּ בִּסְפִירַת יָמִים שְׁמוֹנָה וְהַצְלִיחֵנוּ בִּסְפִירַת יָמִים שְׁמוֹנָה.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת נְסִיכֵי אָדָם שֶׁהֵם שְׁמוֹנָה הוֹשִׁיעֵנוּ בִּסְפִירַת וְכוּ'.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת יֹאשִׁיָּהוּ עַבְדְּךָ אֲשֶׁר מָלַךְ בִּירוּשָׁלַיִם בֶּן שָׁנִים שְׁמוֹנָה הוֹשִׁיעֵנוּ בִּסְפִירַת יָמִים שְׁמוֹנָה וְהַצְלִיחֵנוּ בִּסְפִירַת וְכוּ'.

אָנָּא לְמַעַן יְסוֹד הַקֹּדֶשׁ שֶׁמִּכְפְּרוּ עוֹלָה עֶשְׂרוֹת שְׁמוֹנָה הוֹשִׁיעֵנוּ וְכוּ'.

אָנָּא לְמַעַן אוֹרוֹת שִׁלּוּקַחַת רֹהֶל מֵאַרְבַּע שְׁמוֹת אֱהִי"ה שֶׁמִּסְפָּרָם עוֹלָה עֶשְׂרוֹת שְׁמוֹנָה הוֹשִׁיעֵנוּ בִּסְפִירַת יָמִים שְׁמוֹנָה וְכוּ'.

אָנָּא לְמַעַן הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הַנִּקְרָא נַחְי"ל הָרְמוּז בְּר"ת נ"צַר ח"סֶד ל"אֲלָפִים שֶׁמִּכְפְּרוּ עוֹלָה עֶשְׂרוֹת שְׁמוֹנָה וְאַחֲדִים שְׁמוֹנָה הוֹשִׁיעֵנוּ בִּסְפִירַת יָמִים שְׁמוֹנָה וְהַצְלִיחֵנוּ בִּסְפִירַת יָמִים שְׁמוֹנָה.

אָנָּא לְמַעַן קְדוּשַׁת מוֹס"ף שַׁבְּ"ת שֶׁמִּכְפְּרוּ עוֹלָה מֵאוֹת שְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרוֹת שְׁמוֹנָה וְאַחֲדִים שְׁמוֹנָה הוֹשִׁיעֵנוּ בִּסְפִירַת יָמִים שְׁמוֹנָה וְהַצְלִיחֵנוּ בִּסְפִירַת יָמִים שְׁמוֹנָה.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָא וְהַצְלִיחָה נָא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

בליל ט לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמַעַן אוֹתִיּוֹת שֵׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּמִלּוּי הַהִיְ"ן (יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה) שֶׁבּוֹ אוֹתִיּוֹת תִּשְׁעָה הוֹשִׁיעֵנוּ בִּסְפִירַת יָמִים תִּשְׁעָה וְהַצְלִיחֵנוּ בִּסְפִירַת יָמִים תִּשְׁעָה.

אָנָּא לְמַעַן אוֹתִיּוֹת שֵׁם (הֵדָ) בְּנִקּוּד קִיבּוּ"ץ וְקַמּ"ץ הָרְמוּז בְּאוֹת רִאשׁוֹנָה וְאַחֲרוֹנָה שֶׁל תֵּיבַת הַיָּד שֶׁבְּסוֹף סֵפֶר דְּבָרִים וְגַם רָמוּז בְּתֵיבַת הַוֹּלִיד שֶׁבְּסוֹף סֵפֶר מְגִילַת רוּת שֶׁמִּסְפָּרָם תִּשְׁעָה. הוֹשִׁיעֵנוּ בִּסְפִירַת יָמִים תִּשְׁעָה וְהַצְלִיחֵנוּ בִּסְפִירַת יָמִים תִּשְׁעָה.

אָנָּא לְמַעַן שְׁמוֹת הוי"ה אֱלֹהִיי"ם שֶׁהֵם סוֹד יב"ק שְׁאוֹתִיּוֹתֵיהֶם תִּשְׁעָה. הוֹשִׁיעֵנוּ בִּסְפִירַת יָמִים תִּשְׁעָה וְהַצְלִיחֵנוּ בִּסְפִירַת יָמִים תִּשְׁעָה.

אָנָּא לְמָעַן אות טי"ת שמספרה תשעה הושיענו בספירת ימים תשעה והצליחנו בספירת ימים תשעה.

אָנָּא לְמָעַן מצות הקרבת הפרים שהיו מקריבים בחמישי לחג שהם פרים תשעה הושיענו בספירת ימים תשעה והצליחנו בספירת ימים תשעה.

אָנָּא לְמָעַן שמך הגדול הוי"ה הנקוד קמץ (יְהֹוָה) שהוא בכתר שמספרו עשרות תשעה. הושיענו בספירת ימים תשעה והצליחנו בספירת ימים תשעה.

אָנָּא לְמָעַן אות צד"י הקדוש שמספרו עשרות תשעה הושיענו בספירת ימים תשעה והצליחנו בספירת ימים תשעה.

אָנָּא לְמָעַן סוד מים העליונים שמספרם עשרות תשעה. הושיענו בספירת ימים תשעה והצליחנו בספירת ימים תשעה.

אָנָּא לְמָעַן אור התפארת הנקרא כ8ליל שמספרו עשרות תשעה הושיענו בספירת ימים תשעה והצליחנו בספירת ימים תשעה. לְמָעַן אותיות א"ל שד"י אשר במילואם עולים מאות תשעה ועשרות תשעה ואחדים תשעה הושיענו בספירת ימים תשעה. והצליחנו בספירת ימים תשעה.

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא יֱהוֹוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יֱהוֹוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוֹוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוֹוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל עשרה לעומר

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא לְמָעַן אות יו"ד שבשמך הגדול שמספרה עשרה וְלְמָעַן אות יוד שבשם אהיה הקדוש שמספרה עשרה וְלְמָעַן אות יו"ד שבשם אדנ"י הקדוש שמספרה עשרה וְלְמָעַן אות יוד שבשם שדי הקדוש שמספרה עשרה הושיענו בספירת ימים עשרה והצליחנו בספירת ימים עשרה.

אָנָּא לְמָעַן מאמרות שנברא בהם העולם שהם עשרה הושיענו בספירת ימים עשרה והצליחנו בספירת ימים עשרה.

אָנָּא לְמָעַן סוד שני לוחות הברית שֶׁכָּתוּב בהם דברות עשרה. הושיענו בספירת ימים עשרה והצליחנו בספירת ימים עשרה.

אָנָּא לְמַעַן שם הֵי"הָ בנקוד קבוץ וקמץ הרמוז באות ראשונה ואחרונה שבסוף ספר תהלים שמספרו עולה עשרה הושיענו בספירת ימים עשרה והצליחנו בספירת ימים עשרה.

אָנָּא לְמַעַן הלולים שאמר דוד עבדך דוד נעים זמירות יִשְׂרָאֵל שהם עשרה הושיענו בספירת ימים עשרה והצליחנו בספירת ימים עשרה.

אָנָּא לְמַעַן סוד העמקים שהם עשרה ולְמַעַן סוד ימי התשובה שהם עשרה הושיענו בספירת ימים עשרה והצליחנו בספירת ימים עשרה.

אָנָּא לְמַעַן הנסים שנעשו לאבותינו על הים שהם עשרה ולְמַעַן הנסים שנעשו בבית המקדש שהם עשרה ולְמַעַן הצדיקים הרוגי מלוכה שהם עשרה הושיענו בספירת ימים עשרה והצליחנו בספירת ימים עשרה.

אָנָּא לְמַעַן קדושת בית קדשי הקודשים אשר רחבו עשרה. ולְמַעַן קדושת הכרוב אשר קומתו עשרה הושיענו בספירת ימים עשרה והצליחנו בספירת ימים עשרה.

אָנָּא לְמַעַן קדושת המשכן אשר היה לפאת ים קלעים חמשים אמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ולְמַעַן קדושת יריעות המשכן שהם עשרה ולְמַעַן קדושת הקרשים של המשכן אשר ארכן אמות עשרה. הושיענו בספירת ימים עשרה והצליחנו בספירת ימים עשרה.

אָנָּא לְמַעַן מצות כפות הזהב שהתנדבו הנשיאים אשר כל אחת משקלה עשרה הושיענו בספירת ימים עשרה והצליחנו בספירת ימים עשרה.

אָנָּא לְמַעַן מצות מחצית השקל שהוא גרה עשרה הושיענו בספירת ימים עשרה והצליחנו בספירת ימים עשרה.

אָנָּא לְמַעַן מצות הקרבת הפרים שהיו מקרבים ברביעי להג שהם פרים עשרה הושיענו בספירת ימים עשרה והצליחנו בספירת ימים עשרה.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת יהושע בן נון שנוסף בשמו אות יו"ד שמספרה עשרה הושיענו בספירת ימים עשרה והצליחנו בספירת ימים עשרה.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת שלמה בן דוד מלך יִשְׂרָאֵל אשר עשה במקדש מנורות עשרה ושלחנות עשרה וכינורות עשרה וכיורות עשרה הושיענו בספירת ימים עשרה והצליחנו בספירת ימים עשרה.

אָנָּא לְמַעַן מאה ברכות שהם בעשרות עשרה הושיענו בספירת ימים עשרה והצליחנו בספירת ימים עשרה.

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל אחד עשר לעומר

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא לְמַעַן אותיות ו"ה שבשמך הגדול שמספרם אחד עשר הושיענו בספירת יום אחד עשר והצליחנו בספירת יום אחד עשר.

אָנָּא לְמַעַן אותיות א"י שבשמך הקדוש אהי"ה שמספרם אחד עשר ולְמַעַן אותיות א"י שבשם הקדוש אדנ"י שמספרם אחד עשר הושיענו בספירת יום אחד עשר והצליחנו בספירת יום אחד עשר.

אָנָּא לְמַעַן מצות הקטרת הקטורת שהם סמים אחד עשר הושיענו בספירת יום אחד עשר והצליחנו בספירת יום אחד עשר.

אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש היוצא מפסוק אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ שהוא אותיות אחד עשר הושיענו בספירת יום אחד עשר והצליחנו בספירת יום אחד עשר.

אָנָּא לְמַעַן שם (בְּפִי בֶּפַע עֵבֶץ עֵשׂ) הרמוז בר"ת בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור אשר אותיותיו המה אחד עשר הושיענו בספירת יום אחד עשר והצליחנו בספירת יום אחד עשר.

אָנָּא לְמַעַן אותיות חָכְמָה בִּינָה דעת שהם אחד עשר הושיענו בספירת יום אחד עשר והצליחנו בספירת יום אחד עשר. לְמַעַן מצות הקרבת הפרים שהיו מקריבים ביום שלישי לחג שהם פרים אחד עשר הושיענו בספירת יום אחד עשר והצליחנו בספירת יום אחד עשר.

אָנָּא לְמַעַן שם הגדול הוי"ה במלוי אלפיי"ן (יו"ד ה"א ואי"ו ה"א) ושם הקדוש אדנ"י שעולה מספרם עשרות אחד עשר ולְמַעַן אותיות נס שמספרם עשרות אחד עשר הושיענו בספירת יום אחד עשר והצליחנו בספירת יום אחד עשר.

אָנָּא לְמַעַן סוד ימין שמכפרו עולה עשרות אחד עשר הושיענו בספירת יום אחד עשר והצליחנו בספירת יום אחד עשר.

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא יֱהוָֹה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יֱהוָֹה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל שנים עשר יום לעומר

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא לְמַעַן צרופים של שמך הגדול שהם שנים עשר הושיענו בספירת יום שנים עשר והצליחנו בספירת יום שנים עשר. לְמַעַן אותיות וי"ו בנקוד קבוץ וקמץ הרמוזים באות ראשונה ואחרונה של תיבת וראו שבכוף כפר ישעיה שעולה מספרם שנים עשר הושיענו בספירת יום שנים עשר והצליחנו בספירת יום שנים עשר.

אָנָּא לְמַעַן זכות השבטים שבטי יה שהם שנים עשר הושיענו בספירת יום שנים עשר והצליחנו בספירת יום שנים עשר.

אָנָּא לְמַעַן מצות קרבנות נשיאי יִשְׂרָאֵל בחנוכת המזבח שהם פרים שנים עשר אלים שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר שעירי עזים שנים עשר הושיענו בספירת יום שנים עשר והצליחנו בספירת יום שנים עשר.

אָנָּא לְמַעַן מצות נדבת הנשיאים כפות זהב שנים עשר הושיענו בספירת יום שנים עשר והצליחנו בספירת יום שנים עשר.

אָנָּא לְמַעַן מצות הקרבת הפרים שהיו מקריבים ביום שני לחג שהם פרים שנים עשר הושיענו בספירת יום שנים עשר והצליחנו בספירת יום שנים עשר.

אָנָּא לְמַעַן קדושת המזבח אשר בנה משה נביאך תחת ההר מצבה שנים עשר הושיענו בספירת יום שנים עשר והצליחנו בספירת יום שנים עשר.

אָנָּא לְמַעַן כסאות שנים עשר. תחומין שנים עשר. גבולי אלכסון שנים עשר. מזלות שנים עשר. הושיענו בספירת יום שנים עשר והצליחנו בספירת יום שנים עשר.

אָנָּא לְמַעַן סוד הים שעשה שלמה העומד על בקר שנים עשר הושיענו בספירת יום שנים עשר והצליחנו בספירת יום שנים עשר.

אָנָּא לְמָעַן מצות לחם הפנים אשר הוא חלות שנים עשר. הושיענו בספירת יום שנים עשר והצליחנו בספירת יום שנים עשר.

אָנָּא לְמָעַן זְכוּת אליהו הנביא שמספרו עולה עשרות שנים עשר הושיענו בספירת יום שנים עשר והצליחנו בספירת יום שנים עשר.

אָנָּא לְמָעַן אות סמ"ך במלואו שעולה עשרות שנים עשר. הושיענו בספירת יום שנים עשר והצליחנו בספירת יום שנים עשר.

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל שלשה עשר לעומר

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא לְמָעַן מכילן דרחמי משהתא קדישא הנמשכים ממוחא סתימאה הנקראים שבחא דעתיקא שהם שלשה עשר הושיענו בספירת יום שלשה עשר והצליחנו בספירת יום שלשה עשר.

אָנָּא לְמָעַן המידות תיקוני דיקנא שהם הצינורות המריק משחתא קדישא בהם שהם שלשה עשר הושיענו בספירת יום שלשה עשר והצליחנו בספירת יום שלשה עשר.

אָנָּא לְמָעַן יחוד שמך הגדול באותיות אחד שמספרם שלשה עשר הושיענו בספירת יום שלשה עשר והצליחנו בספירת יום שלשה עשר.

אָנָּא לְמָעַן סוד אהבה שעולה מספר שלשה עשר הושיענו וכו'.

אָנָּא לְמָעַן מדות שהתורה נדרשת בהם שהם שלשה עשר. ולְמָעַן כריתות ברית שלשה עשר הושיענו בספירת יום שלשה עשר והצליחנו בספירת יום שלשה עשר.

אָנָּא לְמָעַן מצות הקרבת הפרים ביום הראשון של החג שהם פרים שלשה עשר הושיענו בספירת יום שלשה עשר וכו'.

אָנָּא לְמָעַן זְכוּת לימוד האגדה שמספרה שלשה עשר הושיענו בספירת יום שלשה עשר והצליחנו בספירת יום שלשה עשר.

אָנָּא לְמָעַן אותיות שמך הגדול במילוי אלפי"ן בריבועם שמספרם עשרות שלשה עשר ולְמָעַן סוד אותיות אל"ף ה"א וא"ו במלואם שעולה מספר עשרות שלשה עשר

ולְמַעַן סוד עי"ן העליונה שמספרה עולה עשרות שלשה עשר הושיענו בספירת יום שלשה עשר והצליחנו בספירת יום שלשה עשר.

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא יְהוָֹה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָֹה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל ארבע עשר לעומר שהם שני שבועות

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא לְמַעַן שמך הגדול פשוט ומלא (יהו"ה יו"ד ה"י ויי"ו ה"י) שהם אותיות ארבעה עשר הושיענו בספירת יום ארבעה עשר והצליחנו בספירת יום ארבעה עשר.

אָנָּא לְמַעַן יד הגדולה ויד החזקה ויד הרמה שהם סוד חסד גבורה תפארת שמספרה ארבע עשר הושיענו בספירת יום ארבעה עשר והצליחנו בספירת יום ארבעה עשר.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת דוד עבדך משיחך אשר מספר שמו ארבעה עשר הושיענו בספירת יום בספירת יום ארבעה עשר והצליחנו בספירת יום ארבעה עשר

אָנָּא לְמַעַן קרבנות העולה שהיו מקרבים בחג בכל יום שהם כבשים בני שנה ארבעה עשר הושיענו בספירת יום ארבעה עשר והצליחנו בספירת יום ארבעה עשר.

אָנָּא לְמַעַן מצות קרבן פסח שהיה נשחט ביום ארבעה עשר הושיענו בספירת יום ארבעה עשר והצליחנו בספירת יום ארבעה עשר.

אָנָּא לְמַעַן אות שם דָּיָ בנקוד קבוץ וקמץ הראשונים באות ראשונה ואחרונה של תיבת דודי שבסוף מגילת שיר השירים שמספרם עולה ארבעה עשר הושיענו בספירת יום ארבעה עשר והצליחנו בספירת יום ארבעה עשר.

אָנָּא בזכות בנו רחל אשר ילדו ליעקב כל נפש ארבעה עשר הושיענו בספירת יום ארבעה עשר והצליחנו בספירת יום ארבעה עשר.

אָנָּא לְמַעַן חכמה ובינה שעולה מספרם עשרות ארבעה עשר הושיענו בספירת יום ארבעה עשר והצליחנו בספירת יום ארבעה עשר

אָנָּא לְמַעַן אותיות מלוי אהי"ה דיודי"ן שעולה מספר עשרות ארבעה עשר. הושיענו בספירת יום ארבעה עשר והצליחנו בספירת יום ארבעה עשר.

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:
אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

אחר הבקשה הנז' המיוסדת על מספר הימים של ארבעה עשר יאמר הבקשה של יום שני לעומר המיוסדת על מספר שנים ובמקום יום שנים יאמר הושיענו בספירת שבועות שנים ואח"כ יאמר פסוקים אלו.

עוֹרָרָה אֶת־גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה לִישֵׁעָתָה לָּנוּ:
לְךָ זֶרוֹעַ עִם־גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ:
עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ | יְהוָה מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ בִּגְבֻרוֹת יֶשַׁע יְמִינוֹ:
קַבֵּל רִנַּת. עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ. טַהֲרֵנוּ נוֹרָא:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אב הרחמים שבזכות מצות ספירת העומר אשר ספרנו בשבוע זה שהוא שבוע שני לספירת שבעה שבועות יתוקן כל פגם אשר פגמנו אנחנו והבאים משרש נר"ן בכל בחינה ובחינה משבעה בחינות של מוח בינת ז"א וגם יתוקן מה שפגמנו בכל בחינה משבעה בחינות של גבורה שנית דנוקבא דז"א:

אָנָּא מלך רחום והנון לך ה' הגדולה והגבורה חננו ה' חננו לכפר אשר פגמנו ולסלוח אשר חטאנו במידת הגבורה ותמחול לנו על אשר התרפינו ביום צרה מהיות גבורים לעמוד בפרץ ועל אשר נואלנו ולא התגברנו על יצרנו הרע ועל אשר אשמנו בשס"ה מצות לא תעשה ועל אשר שגינו בתיקוני שלחן בצפון וכללות החסד שבגבורה איש מרעהו נפרדו ועל אשר פגמנו בל"ב שינים שלטי הגבורים ועל אשר חטאנו בק"ך צרופי שמות אלהים ופ"ר גבורות מנצפ"ך וש"ך גבורות אדנ"י והרי אנחנו מקבלים עלינו מ"ע של התשובה כַּכָּתוּב וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ. והרי אנחנו מתחרטים על כל מה שחטאנו ועוינו ופשענו ואתה בטובך תקבלנו בתשובה כי ימינך פשוטה לקבל שבים.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְמַעַן מצות ספירת העומר אשר ספרנו בשבוע זה וְלְמַעַן יצחק עקדך נאזר בגבורה, יהי חסדך ה' עלינו ועוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו וכמו שכבש אַבְרָהָם אבינו את רחמיו לעשות רצונך

בלבב שלם כן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעַסֶךָ וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל־מִדּוֹתֶיךָ וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים ועמוד מכסא דין ושב על כסא רחמים ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומארצך ומנחלתך ותבטל מעלינו כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת ותזכור לנו עקידתו של יצחק אבינו ותביט באפרו כאלו צבור ומונח על גבי המזבח ויתמתקו כל הגבורות ויתבסמו כל הדינין ויתוקן כל אשר פגמנו בספירת הגבורה בכלל ובפרט ותזכנו להתגבר על היצר הרע ולהגביר יצר הטוב ותעזרנו על כבוד שמך אמן.

גם מזדים חשוך עבדך אל ימשלו אז איתם ונקתי מפשע רב. באברתו יכך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו. ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נכפר תהלתך רועה יִשְׂרָאֵל האזינה נוהג כצאן יוסף יושב הכרובים הופיעה הורינו ה׳ דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך. יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי׃

ליל חמשה עשר לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא׃

אָנָּא לְמָעַן אותיות שם ״ה הקדוש שמספרם חמשה עשר הושיענו בספירת יום חמשה עשר והצליחנו בספירת יום חמשה עשר.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש משמות ע״ב שהוא הה״ה שמספרו חמשה עשר הושיענו בספירת יום חמשה עשר והצליחנו בספירת יום חמשה עשר.

אָנָּא לְמָעַן הוד אריך אנפין שעולה מספרו חמשה עשר הושיענו בספירת יום חמשה עשר והצליחנו בספירת יום חמשה עשר

אָנָּא לְמָעַן אותיות יברכך ה׳ וישמרך אשר הם חמשה עשר תושיענו בספירת יום חמשה עשר. והצליחנו בספירת יום חמשה עשר

אָנָּא לְמָעַן ברכות יברכך ת׳ וישמרך יאר ה׳ פניו אליך ויחנך ישא ה׳ פניו אליך וישם לך שלום שהם תיבות חמשה עשר הושיענו בספירת יום חמשה עשר והצליחנו בספירת יום חמשה עשר

אָנָּא לְמָעַן זכות שלשה אבות ושנים עשר שבטים שהם חמשה עשר הושיענו בספירת יום חמשה עשר והצליחנו בספירת יום חמשה עשר

אָנָּא לְמָעַן זְכוּת דוד נעים זמירותיך אשר יסד שיר המעלות חמשה עשר הושיענו בספירת יום חמשה עשר והצליחנו בספירת יום חמשה עשר

אָנָּא לְמָעַן זְכוּת חזקיהו עבדך אשר הוספת על ימיו שנים חמשה עשר הושיענו בספירת יום חמשה עשר והצליחנו בספירת יום חמשה עשר

אָנָּא לְמָעַן מצות חג המצות הנעשה בחודש הראשון ביום חמשה עשר ולְמָעַן מצות חג הסוכות הנעשה בחודש השביעי ביום חמשה עשר ולְמָעַן מצות נטילת לולב והדס וערבה ואתרוג בחודש השביעי ביום חמשה עשר הושיענו בספירת יום חמשה עשר והצליחנו בספירת יום חמשה עשר

אָנָּא לְמָעַן ק"ן אורות הנרמזים בשלוח הקן אשר מספרם עולה עשרות חמשה עשר הושיענו בספירת יום חמשה עשר והצליחנו בספירת יום חמשה עשר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל ט"ז לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמָעַן אותיות י"ו שבשמך הגדול שעולה מספרם ששה עשר הושיענו בספירת יום ששה עשר והצליחנו בספירת יום ששה עשר.

אָנָּא לְמָעַן אורות שיש בכתר לאה שהם ששה עשר הושיענו בספירת יום ששה עשר והצליחנו בספירת יום ששה עשר לְמָעַן שם הקדוש משמות ע"ב שהוא (חב"ו) שמספרו ששה עשר הושיענו בספירת יום ששה עשר והצליחנו בספירת יום ששה עשר.

אָנָּא לְמָעַן עולמות הקדושה אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה שכל אחד מהם יש בו אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה שהם ששה עשר הושיענו בספירת יום ששה עשר והצליחנו בספירת יום ששה עשר.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש (ודהא) הרמוז בר"ת והחרשתי דמית היות אהיה שעולה מספרו ששה עשר הושיענו בספירת יום ששה עשר והצליחנו בספירת יום ששה עשר.

אָנָּא לְמַעַן מצות ההזאות אשר מזה כהן גדול ביום הכפורים על הפרוכת בפנים שהם ששה עשר ולְמַעַן מצות הזאות אשר מזה על הפרוכת מבחוץ שהם ששה עשר ולְמַעַן הזאות שמזה על מזבח הזהב שהם ששה עשר הושיענו בספירת יום ששה עשר והצליחנו בספירת יום ששה עשר.

אָנָּא לְמַעַן בריתות שנכרתו בסיני שהם ששה עשר ולְמַעַן בריתות שנכרתו באהל מועד שהם ששה עשר ולְמַעַן בריתות שנכרתו בערבות מואב שהם ששה עשר הושיענו בספירת יום ששה עשר והצליחנו בספירת יום ששה עשר.

אָנָּא לְמַעַן שמונה אורות החסד שליש עליון של התפארת ושמונה אורות הגבורה שכנגדם שנתקנים במילה ופריעה שהם ששה עשר הושיענו בספירת יום ששה עשר והצליחנו בספירת יום ששה עשר.

אָנָּא לְמַעַן יסוד הק' הנק' גכאי שמספרו ששה עשר הושיענו בספירת יום ששה עשר והצליחנו בספירת יום ששה עשר. אָנָּא בזכות בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד ליעקב נפש ששה עשר הושיענו בספירת יום ששה עשר והצליחנו בספירת יום ששה עשר.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת יותם בן עוזיהו אשר מלך בירושלים שנים ששה עשר הושיענו בספירת יום ששה עשר והצליחנו בספירת יום ששה עשר.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָא וְהַצְלִיחָה נָא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל י"ז לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש אהו"ה הרמוז בר"ת את השמים ואת הארץ שעולה מספרו שבעה עשר הושיענו בספירת יום שבעה עשר והצליחנו בספירת יום שבעה עשר.

אָנָּא לְמַעַן היסוד הקדוש הנקרא טו"ב שעולה מספר שבעה עשר הושיענו בספירת יום שבעה עשר והצליחנו בספירת יום שבעה עשר.

אָנָּא לְמַעַן התורה הנקראת טו"ב שמספרו שבעה עשר. ולְמַעַן זְכוּת משה נביאך הנקרא טו"ב שמספרו שבעה עשר הושיענו בספירת יום שבעה עשר והצליחנו בספירת יום שבעה עשר.

אָנָּא לְמַעַן חלקי אורות מן החסד הגנוז ביסוד לישראל ורחל שהם שבעה עשר הושיענו בספירת יום שבעה עשר והצליחנו בספירת יום שבעה עשר.

אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש וה"ו משמות ע"ב שמספרו שבעה עשר הושיענו בספירת יום שבעה עשר והצליחנו בספירת יום שבעה עשר.

אָנָּא לְמַעַן אותיות שם הגדול הוי"ה בנקוד שב"א וקמ"ץ שהוא סוד חסדים דזאָנָּא שעולה מספרם עשרות שבעה עשר הושיענו בספירת יום שבעה עשר והצליחנו בספירת יום שבעה עשר.

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל י"ח לעומר

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא לְמַעַן ששה צרופי יה"ו שהוא אותיות שמונה עשר הושיענו בספירת יום שמונה עשר והצליחנו בספירת יום שמונה עשר.

אָנָּא לְמַעַן ששה צרופי שם שד"י הקדוש שהם אותיות שמונה עשר הושיענו בספירת יום שמונה עשר וכו'.

אָנָּא לְמַעַן יסוד הקדוש שנקרא חי שמספרו שמונה עשר הושיענו בספירת יום שמונה עשר והצליחנו בספירת יום שמונה עשר.

אָנָּא לְמַעַן ברכות שתקנו אנשי כנה"ג בתפלת שחרית מנחה ערבית שהם שמונה עשר הושיענו בספירת יום שמונה עשר והצליחנו בספירת יום שמונה עשר.

אָנָּא לְמַעַן שמות הקודש אשר בקריאת שמע שהם שמונה עשר. ולְמַעַן שמות הקודש אשר בפסוקי שירת משה וישראל שהם שמונה עשר ולְמַעַן שמות הקודש אשר בפסוקי מזמור הבו לה' בני אלים שהם שמונה עשר. הושיענו בספירת יום שמונה עשר והצליחנו בספירת יום שמונה עשר.

אָנָּא לְמַעַן פסוקים אשר בשירת הים אשר שר משה ובני יִשְׂרָאֵל שהם שמונה עשר ולְמַעַן פסוקים אשר בעשרת הדברות שהם שמונה עשר ולְמַעַן פסוקים של יהי כבוד ה' לעולם שהם שמונה עשר. הושיענו בספירת יום שמונה עשר והצליחנו בספירת יום שמונה עשר.

אָנָּא לְמַעַן סוד טורי אפרסמונא עלאין שהם שמונה עשר הושיענו בספירת יום שמונה עשר והצליחנו בספירת יום שמונה עשר.

אָנָּא לְמַעַן שמך הגדול במלוי ע"ב (יו"ד ה"י וי"ו ה"י) ובמלוי ס"ג (יו"ד ה"י וא"ו ה"י) ובמלוי מ"ה (יו"ד ה"א וא"ו ה"א) שעולה מספרם עשרות שמונה עשר. הושיענו בספירת יום שמונה עשר והצליחנו בספירת יום שמונה עשר.

אָנָּא לְמַעַן ארבעה שמות שמך הגדול במלוי מ"ה (יו"ד ה"א וא"ו ה"א) שמספרם עשרות שמונה עשר הושיענו בספירת יום שמונה עשר והצליחנו בספירת יום שמונה עשר.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יְהוָֹה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָֹה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא לְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא לְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל י"ט לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמַעַן אותיות המלוי של שמך הגדול במלוי אלפין (יו"ד ה"א וא"ו ה"א) שעולה מספרם תשעה עשר הושיענו בספירת יום תשעה עשר והצליחנו בספירת יום תשעה עשר.

אָנָּא לְמַעַן אותיות שמות הקדושים הוי"ה אהי"ה א"ל אלהי"ם אדנ"י שהם תשעה עשר הושיענו בספירת יום תשעה עשר והצליחנו בספירת יום תשעה עשר.

אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש משמות ע"ב שהוא חה"ו אשר מספרו עולה תשעה עשר. הושיענו בספירת יום תשעה עשר והצליחנו בספירת יום תשעה עשר.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יְהוָֹה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָֹה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא לְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא לְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָא וְהַצְלִיחָה נָא וְהַרְוִיחָה נָא אָבִינוּ אָתָּה: ב״פ

ליל כ׳ לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמָעַן אות יו״ד שבשמך הגדול אשר במלואה עולה מספר עשרים. ולְמָעַן אות יו״ד שבשם אהי״ה במלואה שמספרה עשרים. ולְמָעַן אות יו״ד שבשם שד״י במלואה שמספרה עשרים. ולְמָעַן אות יו״ד שבשם אדנ״י במלואה שמספרה עשרים. הושיענו בספירת יום עשרים והצליחנו בספירת יום עשרים.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש משמות ע״ב שהוא יה״ה שמספרו עשרים. הושיענו בספירת יום עשרים והצליחנו בספירת יום עשרים.

אָנָּא לְמָעַן אותיות של הברכות יאר ה׳ פניו אליך ויחנך שמספרם עשרים. הושיענו בספירת יום עשרים והצליחנו בספירת יום עשרים.

אָנָּא לְמָעַן אות כ׳ של כסא שמספרו עשרים. הושיענו בספירת יום עשרים. והצליחנו בספירת יום עשרים.

אָנָּא לְמָעַן מצות המילה שניתנה לדורות עשרים. הושיענו בספירת יום עשרים והצליחנו בספירת יום עשרים.

אָנָּא לְמָעַן קדושת בית קדשי הקדשים אשר ארכו אמות עשרים. הושיענו בספירת יום עשרים והצליחנו בספירת יום עשרים.

אָנָּא לְמָעַן קדושת הקרשים של המשכן אשר היו לפאת נגבה תימנה עשרים. ולפאת צפון עשרים. הושיענו בספירת יום עשרים. והצליחנו בספירת יום עשרים.

אָנָּא לְמָעַן זְכוּת לאה אמנו אשר אותיות שמה במילואם (למ״ד אל״ף ה״י) עשרה פעמים עשרים. הושיענו בספירת יום עשרים. והצליחנו בספירת יום עשרים.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָא:

אָנָּא אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָא וְהַצְלִיחָה נָא וְהַרְוִיחָה נָא אָבִינוּ אָתָּה: ב״פ

ליל כ״א שהם שלשה שבועות לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמַעַן שמך הקדוש אהי"ה שעולה מספר אחד ועשרים. הושיענו בספירת יום אחד ועשרים. והצליחנו בספירת יום אחד ועשרים.

אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש בי"ט שעולה מספר אחד ועשרים. הושיענו בספירת יום אחד ועשר והצליחנו בספירת יום אחד ועשרים.

אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש ודאי"י הרמוז ברי"ת ויברך דוד את ה' שעולח מספרו אחד ועשרים. הושיענו בספירת יום אחד ועשרים והצליחנו בספירת יום אחד ועשרים.

אָנָּא לְמַעַן שמותיך הקדושים אשר בארבע פרשיות דתפילין שהם אחד ועשרים. הושיענו בספירת יום אחד בעשרים והצליחנו בספירת יום אחד ועשרים.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

אח"כ יאמר הבקשה של ליל שלישי לעומר ובמקום ימים שלשה יאמר הושיענו בספירת שבועות שלשה ואח"כ יאמר פסוקים אלו:

כִּי־תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרִים [תָּרוּם] קַרְנֵינוּ:

תִּתֵּן לְרֹאשְׁךָ לִוְיַת־חֵן עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת תְּמַגְּנֶךָּ:

וְלִתְחִלָּתְךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לִתְהִלָּה וּלְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת וְלִהְיוֹתְךָ עַם־קָדֵשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר:

נָא גִבּוֹר. דְּוֹרְשֶׁי יְחוּדְךָ. כְּבָבַת שָׁמְרֵם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אב הרחמים שבזכות מצות ספירת העומר אשר ספרנו בשבוע זו שהוא שבוע שלישי לספירת שבעה שבועות יתוקן כל פגם אשר פגמנו אנחנו וכל הבאים משרש נר"ן בכל בחינה ובחינה משבעה בחינות של מוח דעת ז"א. וגם יתוקן מה שפגמנו בכל בחינה משבעה בחינות של חסד שלישי שלו. וגם יתוקן מה שפגמנו בכל בחינה משבעה בחינות של גבורה שלישית דנוקבא שלו.

אָנָּא מלך רחום וחנון לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת חננו ה' חננו לכפר אשר פגמנו ולסלוח אשר חטאנו במדת התפארת ועל אשר היינו מפרידי אלוף ועל אשר נואלנו באכילת נבילות וטריפות והוספנו סרה בגזל וגניבה ופגמנו בשני שלישי

תפארת התחתונים וגם בשליש העליון וברוב אולתינו שגינו ומנענו ש״ע נהורין עלאין של אריך אנפין מלהאיר לתפארת וגם על אשר נואלנו ונהגנו קלות ראש בנדרים ופגמנו בחיי המלך וגם על אשר קללנו וצערנו אם ואם וגרמנו סילוק תרין עטרין מרישא דמלכא וגם על אשר היינו הולכי רכיל ומגלי סוד לבלתי הגונים ובדינו הקדמות מסברתינו ופגמנו בגופא דמלכא קדישא. על הכל מחול וסלח לנו לְמַעַן רחמיך וחסדיך ולְמַעַן מצות ספירת העומר בשבוע שלישי והרי אנחנו מקבלים עלינו מצות עשה על התשובה כַּכָּתוּב וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְמַעַן מצות ספירת העומר אשר ספרנו בשבוע זו. ולְמַעַן זְכוּת עבדך יעקב אבינו החתום במדת תפארת. תזכנו להיות מעבדיך הנאמר עליהם יִשְׂרָאֵל אשר בך אתפאר ותזכנו לעסוק בתורתך הקדושה תורת אמת לשמה ותעזרינו על דבר כבוד שמך אמן.

תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ הֲבִינֵנִי:

פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל־תַּשְׁלֶט־בִּי כָּל־אָוֶן:

אַשְׁרֵי אָדָם עֹוז־לוֹ בָךְ מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם:

רַחֲמֶיךָ רַבִּים | יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי:

תְּהִלַּת יְהוָה יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ליל כ״ב לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמַעַן אותיות התורה שהם שנים ועשרים. הושיענו בספירת יום שנים ועשרים והצליחנו בספירת יום שנים ועשרים

אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש אהו״י הרמוז בר״ת את השמים ולא יהיה שמכפרו שנים ועשרים הושיענו בספירת יום שנים ועשרים והצליחנו בספירת יום שנים ועשרים

אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש משמות ע״ב שהוא אכא שעולה מכפרו שנים ועשרים הושיענו בספירת יום שנים ועשרים והצליחנו בספירת יום שנים ועשרים.

אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש משמות ע״ב שהוא הז״י שעולה מכפרו שנים ועשרים הושיענו בספירת יום שנים ועשרים והצליחנו בספירת יום שנים ועשרים.

אָנָּא לְמָעַן אותיות שמות הקודש של ברכת כהנים (אנקת"ם פכת"ם פספסי"ם דיונכי"ם) שהם שנים ועשרים הושיענו בספירת יום שנים ועשרים והצליחנו בספירת יום שנים ועשרים

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש יאי"א הרמוז בר"ת יקום אלהים יפוצו אויביו ושעולה מכפרו שנים ועשרים הושיענו בספירת יום שנים ועשרים והצליחנו בספירת יום שנים ועשרים.

אָנָּא לְמָעַן הקדוש ב"ך שהוא סוד עשר אותיות של שם הוי"ה במלוי אלפין וי"ב אותיות דמלוי שם אדנ"י שעולה מספרו שנים ועשרים הושיענו בספירת יום שנים ועשרים והצליחנו בספירת יום שנים ועשרים.

אָנָּא לְמָעַן שלש עשרה תיקוני דיקנא דאריך אנפין ותשעה תיקוני דיקנא של ז"א שהם שנים ועשרים הושיענו בספירת יום שנים ועשרים והצליחנו בספירת יום שנים ועשרים.

אָנָּא לְמָעַן חט"ה העליונה שמספרה עולה שנים ועשרים הושיענו בספירת יום שנים ועשרים והצליחנו בספירת יום שנים ועשרים.

אָנָּא לְמָעַן קדושת אותיות טהור שמספרם עולה עשרות שנים ועשרים הושיענו בספירת יום שנים ועשרים והצליחנו בספירת יום שנים ועשרים.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יֱהוָ֗ה הוֹשִׁ֫יעָה נָּ֥א, אָנָּ֗א יֱ֫הוָ֥ה הוֹשִׁ֫יעָה נָּ֥א

אָנָּא יְהוָ֗ה הַצְלִ֫יחָה נָּ֥א, אָנָּ֗א יְ֫הוָ֥ה הַצְלִ֫יחָה נָּ֥א:

אָנָּא אֵ֗ל נָּ֤א הוֹשִׁ֫יעָה נָּ֥א וְהַצְלִ֫יחָה נָּ֥א וְהַרְוִ֫יחָה נָּ֥א אָבִ֗ינוּ אָתָּ֥ה: ב"פ

ליל כ"ג לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמָעַן קדושת חיה שהיא סוד חכמה שעולה מספרה שלשה ועשרים הושיענו בספירת יום שלשה ועשרים והצליחנו בספירת יום שלשה ועשרים.

אָנָּא לְמָעַן אותיות המלוי של שם הוי"ה בארבעה מלואים של ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהם שלשה ועשרים הושיענו בספירת יום שלשה ועשרים והצליחנו בספירת יום שלשה ועשרים.

אָנָּא לְמַעַן יסוד הקדוש הנקרא זיו שמספרו שלשה ועשרים הושיענו בספירת יום שלשה ועשרים והצליחנו בספירת יום שלשה ועשרים.
אָנָּא לְמַעַן חדוה העליונה שמספרה שלשה ועשרים הושיענו בספירת יום שלשה ועשרים והצליחנו בספירת יום שלשה ועשרים.
אָנָּא לְמַעַן חוט של חסד שמספרו שלשה ועשרים ולְמַעַן סנהדרי קטנה שהם שלשה ועשרים הושיענו בספירת יום שלשה ועשרים והצליחנו בספירת יום שלשה ועשרים.
אָנָּא לְמַעַן שם יג"ל פז"ק שמספרו עולה עשרות שלשה ועשרים ולְמַעַן אור זקף גדול שמספרו עולה עשרות שלשה ועשרים הושיענו בספירת יום שלשה ועשרים והצליחנו בספירת יום שלשה ועשרים.
הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:
אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל כ"ד לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא לְמַעַן תורה נביאים כתובים שהם ארבעה ועשרים הושיענו בספירת יום ארבעה ועשרים והצליחנו בספירת יום ארבעה ועשרים
אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש משמות ע"ב שהוא יח"ו שעולה מספרו ארבעה ועשרים הושיענו בספירת יום ארבעה ועשרים והצליחנו בספירת יום ארבעה ועשרים.
אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש א"ז ב"ו ג"ה היוצא מפסוק אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה שמספרו עולה ארבעה ועשרים הושיענו בספירת יום ארבעה ואשרים והצליחנו בספירת יום ארבעה ועשרים.
אָנָּא לְמַעַן צרופי של שם אדנ"י שהם ארבעה ועשרים ולְמַעַן פרקי משנה דשבת שהם ארבעה ועשרים הושיענו בספירת יום ארבעה ועשרים והצליחנו בספירת יום ארבעה ועשרים.
אָנָּא לְמַעַן אורות שליש החסד שהם ארבעה ועשרים הושיענו בספירת יום ארבעה ועשרים והצליחנו בספירת יום ארבעה ועשרים.

אָנָּא לְמַעַן יחוד המלכות בפסוק בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד שהוא אותיות ארבעה ועשרים הושיענו בספירת יום ארבעה ועשרים והצליחנו בספירת יום ארבעה ועשרים.

אָנָּא לְמַעַן משמרות כהונה שהם ארבעה ועשרים. ומשמרות לויה שהם ארבעה ועשרים והמעמדות שהם ארבעה ועשרים הושיענו בספירת יום ארבעה ועשרים והצליחנו בספירת יום ארבעה ועשרים.

אָנָּא לְמַעַן אותיות רוח ה' שמספרם עולה עשרות ארבעה ועשרים הושיענו בספירת יום ארבעה ועשרים והצליחנו בספירת יום ארבעה ועשרים.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל כ"ה לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמַעַן יחוד שמך הגדול שאנחנו מְיַחֲדִים בְּכָל־יוֹם תָּמִיד וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד: אשר אותיותיו המה חמשה ועשרים הושיענו בספירת יום חמשה ועשרים והצליחנו בספירת יום חמשה ועשרים.

אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש יה"י שמספרו עולח חמשה ועשרים, ולְמַעַן שם הקדוש הי"י שמספרו עולה חמשה ועשרים הושיענו בספירת יום חמשה ועשרים והצליחנו בספירת יום חמשה ועשרים.

אָנָּא לְמַעַן אורות חמשה חסדים שכל אחד כלול מחמשה שהם חמשה ועשרים הושיענו בספירת יום חמשה ועשרים והצליחנו בספירת יום חמשה ועשרים.

אָנָּא לְמַעַן אותיות הברכה של יִשָּׂא יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: אשר המה חמשה ועשרים הושיענו בספירת יום חמשה ועשרים והצליחנו בספירת יום חמשה ועשרים.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת יותם בן עוזיהו מלך יהודה אשר היה במלכו בן חמשה ועשרים הושיענו בספירת יום חמשה ועשרים והצליחנו בספירת יום חמשה ועשרים.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת חזקיהו מלך יהודה אשר היה במלכו בן חמשה ועשרים הושיענו בספירת יום חמשה ועשרים והצליחנו בספירת יום חמשה ועשרים.
אָנָּא לְמַעַן סוד שלשה יחודים שהם הוי ה אהי"ה. הוי"ה אלהי"ם. הוי"ה אדנ"י. שעולה מספרם עשרות חמשה ועשרים. הושיענו בספירת יום חמשה ועשרים והצליחנו בספירת יום חמשה ועשרים.
הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:
אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל כ"י לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא לְמַעַן אותיות שמך הגדול הוי"ה שמספרם ששה ועשרים הושיענו בספירת יום ששה ועשרים והצליחנו בספירת יום ששה בעשרים.
אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש יאהי"י שעולה מספר ששה ועשרים הושיענו בספירת יום ששה ועשרים והצליחנו בספירת יום ששה ועשרים.
אָנָּא לְמַעַן הלל הגדול אשר פסוקיו ששה ועשרים הושיענו בספירת יום ששה ועשרים והצליחנו בספירת יום ששה ועשרים
אָנָּא לְמַעַן עשרה שמות הקדושים משמך הגדול אשר מספרם עולה עשרות ששה ועשרים הושיענו בספירת יום ששה ועשרים והצליחנו בספירת יום ששה ועשרים.
אָנָּא לְמַעַן סוד העמקים הנרמזים בפסוק ממעמקים קראתיך ה' שמספרם עולה עשרות ששה ועשרים הושיענו בספירת יום ששה ועשרים והצליהנו בספירת יום ששה ועשרים.
הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:
אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל כ"ז לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש אוֹחֲזָה הרמוז בפסוק אוחזה בסנסניו שעולה מכפרו שבעה ועשרים הושיענו בספירת יום שבעה ועשרים והצליחנו בספירת יום שבעה ועשרים.
אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש האכ"א הרמוז בס"ת אעברה נא בארצך לא שעולה מכפר שבעה ועשרים הושיענו בספירת יום שבעה ועשרים והצליחנו בספירת יום שבעה ועשרים.
אָנָּא לְמַעַן אותיות מלוי המלוי של שם אהי"ה שהם שבעה ועשרים הושיענו בספירת יום שבעה ועשרים והצליחנו בספירת יום שבעה ועשרים.
אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש משמות ע"ב שהוא שעולה מספר שבעה ועשרים הושיענו בספירת יום שבעה ועשרים והצליחנו בספירת יום שבעה ועשרים.
אָנָּא לְמַעַן אותיות התורה עם חמש אותיות מנצפ"ך שהם שבעה ועשרים הושיענו בספירת יום שבעה ועשרים והצליחנו בספירת יום שבעה ועשרים.
הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:
אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל כ"ח שהם ארבעה שבועות לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא לְמַעַן אותיות שמך הגדול במלוי מלואו שעולה שמונה ועשרים הושיענו בספירת יום שמונה ועשרים והצליחנו בספירת יום שמונה ועשרים.
אָנָּא לְמַעַן אור עליון הנקרא כח אשר מספרו שמונה ועשרים הושיענו בספירת יום שמונה ועשרים והצליחנו בספירת יום שמונה ועשרים.
אָנָּא לְמַעַן כח אדנ"י שהוא סוד שבעה שמות הוי"ה שבשבעה ספירות אשר אותיותיהם שמונה ועשרים הושיענו בספירת יום שמונה ועשרים והצליחנו בספירת יום שמונה ועשרים.
אָנָּא לְמַעַן אורות שתי י"ד שעולה מספרם שמונה ועשרים הושיענו בספירת יום שמונה ועשרים והצליחנו בספירת יום שמונה ועשרים.
הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא:
אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב״פ
אח״כ יאמר הבקשה של ד׳ לעומר ובמקום ימים ארבעה יאמר שבועות ארבעה ואח״כ יאמר:
יְהוָֹה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה:
תְּוַדִּיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נָצַח:
בָּרְכָם טַהֲרֵם. רַחֲמֵי צִדְקָתָךְ. תָּמִיד גָּמְלֵם:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אב הרחמים שבזכות מצות ספירת העומר אשר ספרנו בשבוע זו שהוא שבוע רביעי לספירת שבעה שבועות יתוקן כל פגם אשר פגמנו אנחנו והבאים משרש נר״ן בכל בחינה ובחינה משבעה בחינות של מוח דעת ז״א וגם יתוקן מה שפגמנו בכל בבחינה משבעה בחינות של חסד רביעי שלו. וגם יתוקן מה שפגמנו בכל בחינה משבעה בחינות של גבורה רביעית דנוקבא שלו.
אָנָּא מלך רחום וחנון לך ה׳ הגדולה והגבורה והתפארת והנצח חננו ה׳ חננו לכפר על אשר פגמנו ולסלוח על אשר חטאנו במדת הנצח ועל אשר חטאנו בביטול תורתך הקדושה שנתת לנו ע״י משה עבדך ועל אשר למדנו תורה שלא לשמה ועל אשר הפסקנו למודינו לדברים בטלים. על הכל תמחול ותסלח לנו לְמַעַן רחמיך וחסדיך ולְמַעַן מצות ספירת העומר בשבוע הרביעי וַהֲרֵי אֲנָחְנוּ מְקַבְּלִים עָלֵינוּ מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל הַתְּשׁוּבָה כַּכָּתוּב וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ. והרי אנחנו מתחרטים על כל אשר חטאנו עוינו ופשענו ואתה בטובך תקבלנו בתשובה כי ימינך פשוטה לקבל שבים.
וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתעשה לְמַעַן מצות ספירת העומר אשר ספרנו בשבוע זו ולְמַעַן זְכוּת משה נביאך החתום במדת הנצח תאיר עינינו בתורתיך ואחרי מצותיך תרדוף נפשנו ונשמחה ונראה נעימות בימינך נצח. ונזכה לנצח את אויבינו ותסתום פה המקטרגים עלינו ונהיה אהובים למעלה ונחמדים למטה ותעזרנו על דבר כבוד שמך אמן.
נוֹדַע בִּיהוּדָה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גָּדוֹל שְׁמוֹ:
צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו:

חָנֵּנִי אֲדֹנָי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם:
יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ליל כ״ט לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא לְמַעַן אותיות שמותיך הקדושים י״ה יהו״ה אהי״ה אדנ״י א״ל אלהי״ם שד״י צבאו״ת שהם אותיות תשעה ועשרים הושיענו בספירת יום תשעה ועשרים והצליחנו בספירת יום תשעה ועשרים.
אָנָּא לְמַעַן אותיות שבעה שמות המרגלאן שהם תשעה ועשרים הושיענו בספירת יום תשעה ועשרים והצליחנו בספירת יום תשעה ועשרים.
אָנָּא לְמַעַן זְכוּת חזקיהו עבדך אשר מלך בירושלים שנים תשעה ועשרים הושיענו בספירת יום תשעה ועשרים והצליחנו בספירת יום תשעה ועשרים.
הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:
אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב״פ

ליל שלשים לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא לְמַעַן שם י״ה הקדוש במלואו יו״ד ה״ה שעולה מספר שלשים הושיענו בספירת יום שלשים והצליחנו בכפירת יום שלשים.
אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש משמות ע״ב שהוא י׳ י׳ י׳ שמספרו שלשים הושיענו בספירת יום שלשים והצליחנו בספירת יום שלשים
אָנָּא לְמַעַן קדושת בית מקדשך שבנה שלמה אשר קומתו שלשים. הושיענו בספירת יום שלשים והצליחנו בספירת יום שלשים.
אָנָּא לְמַעַן זְכוּת יוסף הצדיק אשר יצא מבית האסורים ועמד לפני פרעה בהיותו בן שלושים הושיענו בספירת יום שלשים והצליחנו בספירת יום שלשים.
אָנָּא לְמַעַן זְכוּת דוד בן ישי עבדך אשר מלך בחברון בן שלשים הושיענו בספירת יום שלשים והצליחנו בספירת יום שלשים.

אָנָּא לְמָעַן שם מצפ״ץ שמספרו עשרות שלושים. הושיענו בספירת יום שלושים והצליחנו בספירת יום שלשים.

אָנָּא לְמָעַן יסוד המחבר הספירות זה בזה וההיכלות זה בזה (הדרניא״ל) שמספרו עשרות שלשים הושיענו בספירת יום שלשים והצליחנו בספירת יום שלשים.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יֱהֹוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יֱהֹוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהֹוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהֹוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָא וְהַצְלִיחָה נָא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב״פ

ליל אחד ושלושים יום לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמָעַן שם א״ל הקדוש שמספרו אחד ושלושים. הושיענו בספירת יום אחד ושלושים. והצליחנו בספירת יום אחד ושלושים.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש ייא״י שהוא ברחל שעולה מספרו אחד ושלושים. ולְמָעַן שם הקדוש אי״י״י שהוא בלאה שעולה מספרו אחד ושלושים הושיענו בספירת יום אחד ושלושים והצליחנו בספירת יום אחד ושלושים.

אָנָּא לְמָעַן אותיות של ארבעה שמות יה״ו דמילוי ע״ב ומלוי ס״ג ומילוי מ״ה ומלוי ב״ן שהם אחד ושלושים. הושיענו בספירת יום אחד ושלושים והצליחנו בספירת יום אחד ושלושים

אָנָּא לְמָעַן זְכוּת יאשיהו עבדך אשר מלך בירושלים שנים אחד ושלושים. הושיענו בספירת יום אחד ושלושים והצליחנו בספירת יום אחד ושלושים

אָנָּא לְמָעַן עשרה שמות א״ל הקדוש שמספרם עולה עשרות אחד ושלושים הושיענו בספירת יום אחד ושלושים והצליחנו בספירת יום אחד ושלושים.

אָנָּא לְמָעַן ש״י עולמות הקדושים שמספרם עולת עשרות אחד ושלושים הושיענו בספירת יום אחד ושלושים והצליחנו בספירת יום אחד ושלושים.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יֱהֹוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יֱהֹוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהֹוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהֹוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָא וְהַצְלִיחָה נָא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב״פ

ליל שנים ושלושים לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמָעַן נתיבות החכמה שהם שנים ושלושים. הושיענו בספירת יום שנים ושלושים והצליחנו בספירת יום שנים ושלושים.

אָנָּא לְמָעַן כבוד העליון שמכפרו שנים ושלושים. הושיענו בספירת יום שנים ושלושים והצליחנו בספירת יום שנים ושלושים.

אָנָּא לְמָעַן אותיות ארבע שמות אה"י הקדושים במלואם שהם שנים ושלושים. הושיענו בספירת יום שנים ושלושים והצליחנו בספירת יום שנים ושלושים.

אָנָּא לְמָעַן אותיות יו"ד ו"ו שבשמך הגדול במילואם שהם מספר שנים ושלושים הושיענו בספירת יום שנים ושלושים והצליחנו בספירת יום שנים ושלושים.

אָנָּא לְמָעַן הארת שמונה מוחין המתגלים בלב שהם שמונה שמות אשר אותיותיהם שנים ושלושים הושיענו בספירת יום שנים ושלושים והצליחנו בספירת יום שנים ושלושים

אָנָּא לְמָעַן זכות התורה הקדושה המתחלת באות ב' ומסיימת באות ל' שהם מספר שנים ושלושים הושיענו בספירת יום שנים ושלושים והצליחנו בספירת יום שנים ושלושים.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש לב בנקוד קבוץ וקמץ הרמוז בתיבת לב שבסוף ספר מלאכי שמספרו שנים ושלושים הושיענו בספירת יום שנים ושלושים והצליחנו בספירת יום שנים ושלושים.

אָנָּא לְמָעַן צרופים של שמות ארבע נהרות גן עדן שהם שמות שנים ושלושים הושיענו בספירת יום שנים ושלושים והצליחנו בספירת יום שנים ושלושים

אָנָּא לְמָעַן חסד אַבְרָהָם שמספרו עשרות שנים ושלושים הושיענו בספירת יום שנים ושלושים והצליחנו בספירת יום שנים ושלושים.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יֱהוָ֗ה הוֹשִׁ֫יעָה נָּ֥א, אָנָּא יֱהוָ֗ה הוֹשִׁ֫יעָה נָּ֥א

אָנָּא יְהוָ֗ה הַצְלִ֫יחָה נָּ֥א, אָנָּא יְהוָ֗ה הַצְלִ֫יחָה נָּ֥א:

אָנָּא אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָא וְהַצְלִיחָה נָא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל שלושה ושלושים יום לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמָעַן אותיות כד״ט משם אכדט״ם שהם חלוף אותיות לה״י משם אלהים שעולה מספרם שלשה ושלשים הושיענו בספירת יום שלשה ושלשים והצליחנו בספירת יום שלשה ושלשים.

אָנָּא לְמָעַן זְכוּת דוד עבדך משיחיך אשר מלך בירושלים שנים שלשה ושלשים הושיענו בספירת יום שלשה ושלשים והצליחנו בספירת יום שלשה ושלשים.

אָנָּא לְמָעַן יסוד המלכות הנקרא ג״ל כַּכָּתוּב גַּל נָעוּל מַעְיָן חָתוּם. שמספרו שלשה ושלשים הושיענו בספירת יום שלשה ושלשים והצליחנו בספירת יום שלשה ושלושים.

אָנָּא לְמָעַן סוד דם טוהר שהוא נמשך ימים שלשה ושלושים הושיענו בספירת יום שלשה ושלשים והצליחנו בספירת יום שלשה ושלשים.

אָנָּא לְמָעַן בית המקדש שיבנה במהרה בימינו שֶׁכָּתוּב בּוֹ וְהַצְּלָעוֹת צֵלָע צֵלָע שלש ושלושים הושיענו בספירת יום שלשה ושלושים והצליחנו בספירת יום שלשה ושלשים.

אָנָּא לְמָעַן אותיות יו״ד וא״ו שבשמך הגדול במילואם שמספרם שלשה ושלושים. הושיענו בספירת יום שלשה ושלשים והצליחנו בספירת יום שלשה ושלשים.

אָנָּא לְמָעַן אותיות ה״א יו״ד ה״א שבשם אהי״ה במילואם באלפין שמספרם שלשה ושלשים הושיענו בספירת יום שלשה ושלשים והצליחנו בספירת יום שלשה ושלשים.

אָנָּא לְמָעַן סוד צמר העליון הקדוש הנמשך מן אריך אנפין שעולה מספרו עשרות שלשה ושלשים הושיענו בספירת שלשה ושלשים והצליחנו בספירת יום שלשה ושלשים.

אָנָּא לְמָעַן לאה הנקראת ענוה ורחל הנקראת צדקה שמספרם עשרות שלשה ושלשים הושיענו בספירת יום שלשה ושלשים. והצליחנו בספירת יום שלשה ושלשים.

אָנָּא לְמָעַן אור פזר גדול שעולה מספרו עשרות שלשה ושלשים הושיענו בספירת יום שלשה ושלשים והצליחנו בספירת יום שלשה ושלשים.

אָנָּא ה׳ לְמַעַן אותיות אל״ף כ״ף דל״ת טי״ת מ״ם שהם סוד חמשה גבורות דגדלות אשר אותיות אלו במילואם עולים מספר שלום ברכה טובה חיים חן חסד רחמים חדוה. תשפיע לי ולבני ביתי ולכל יִשְׂרָאֵל שפע שלום ברכה טובה חיים חן חסד רחמים חדוה. עשה לְמַעַן אמתך עשה לְמַעַן כבודך עשה לְמַעַן דתך עשה לְמַעַן טובך עשה לְמַעַן מלכותך.

אל״ף

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:
אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:
אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ:
אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה:
אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי:

כ״ף

כִּי־עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר:
כִּי־אַתָּה תָּאִיר נֵרִי יְהוָה אֱלֹהַי יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי:
כִּי־סַלְעִי וּמְצוּדָתִי אָתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תְּנַחֵנִי וְתִנְהָלֵנִי:
כִּי־אַתָּה תִקְוָתִי אֲדֹנָי יֱהוִה מִבְטַחִי מִנְּעוּרָי:
כִּי גָבַר עָלֵינוּ | חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת־יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

דל״ת

דְּרָכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אָרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי:
דֶּרֶךְ־פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ:
דָּרֶךְ־מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי:
דֶּרֶךְ־שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי:
דִּבְקָה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ בִּי תָּמְכָה יְמִינֶךָ:

טי״ת

טוֹב־יְהוָה לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בָּאָדָם:
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים:
טוֹב־אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ:
טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי:

מ״ם

מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ֣ אֱלֹהִ֑ים וּבְנֵ֥י אָ֝דָ֗ם בְּצֵ֣ל כְּנָפֶ֥יךָ יֶחֱסָיֽוּן׃
מָה רַב־טוּבְךָ֣ אֲשֶׁר־צָפַ֣נְתָּ לִירֵאֶ֑יךָ פָּעַ֥לְתָּ לַחוֹסִ֖ים בָּ֣ךְ נֶ֣גֶד בְּנֵי־אָדָֽם׃
מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי | נַפְשִׁ֑י וּמַה־תֶּהֱמִ֥י עָ֝לָ֗י
הוֹחִ֣ילִי לָאלֹהִ֑ים כִּי־עֽוֹד אוֹדֶ֥נּוּ יְשׁוּעֹ֖ת פָּנָ֣י וֵאלֹהָֽי׃
מָה־אָשִׁ֑יב לַיהוָ֥ה כָּל־תַּגְמוּלוֹהִ֖י עָלָֽי׃
מָה־רַּבּוּ מַעֲשֶׂ֣יךָ | יְהוָ֑ה כֻּלָּ֥ם בְּחָכְמָ֗ה עָשִׂ֫יתָ֥ מָלְאָ֥ה הָאָ֝רֶ֗ץ קִנְיָנֶֽךָ׃
אָנָּא ה' לְמָעַן זְכוּת עבדך הצדיק רבי שמעון בן יוחאי שהיה בחינת יסוד יוסף צדיק ה' ועולה מספר שמו במספר יסוד יוסף צדיק ה' יתוקן מה שפגמנו במדת יסוד יוסף צדיק ה' וימשך לנו טוב וחן וחסד וברכה ושלום מן יסוד יוסף צדיק ה'.
אָנָּא ה' לְמָעַן זְכוּת עבדך הצדיק רבי שמעון בן יוחאי שעולה מספר שמו כמספר שני רגל יתוקן מה שפגמנו בעון משכב זכור בשני בחינות רגל וימשך לנו שפע חיים טובים ברכה ושלום חן וחסד ורחמים מזווג חכמה ובינה שהם הוי"ה במלוי יודי"ן (יו"ד ה"י וי"ו ה"י) ואהי"ה במלוי יודי"ן (אל"ף ה"י יו"ד ה"י) דשתי בחינות (י"א ה"ה וי"י ה"ה) (אי"י ה"ה י"ו ה"ה) שיזדווגו זווג עליון במקומם העליון הקדוש.
אָנָּא ה' לְמָעַן זְכוּת עבדך הצדיק רבי שמעון בן יוחאי שעולה מספר שמו כמספר עולם היצירה יתוקן מה שפגמנו בעולם היצירה וימשך לנו טובה וברכה ושלום משם הקדוש אל ה' שהוא הרוחניות של עולם היצירה ויהיה לנו כח ואומץ ויכולת שתעלה נפשנו מן עולם עשיה אל עולם היצירה ויאיר אות ו' שבשמך הגדול באורות עליונים וחסדים גדולים ותעשה עמנו אות לטובה אות לברכה אות לישועה אות לרחמים יראו שונאינו ויבושו יחזו אויבינו ויכלמו כי אתה ה' עזרתנו ונחמתנו.
אָנָּא ה' לְמָעַן זְכוּת עבדך הצדיק רבי שמעון בן יוחאי שעולה מספר שמו כמספר כסא שכינה יתוקן מה שפגמנו בכסא שכינה ותזכך ותאיר נפשינו ויהיה בה תוספת כח והארה עליונה להיות מדור וכסא לאור השכינה.
אָנָּא ה' לְמָעַן זְכוּת עבדך הצדיק רבי שמעון בן יוחאי שעולה שמו מספר ארבע מאות ששים וששה יתוקן מה שפגמנו בהרהורים שעולים מספר ארבע מאות וששים וששה ונהיה מוצלים מן מכות שהם מספר ארבע מאות וששים וששה ויתוקנו

ויזדככו הכליות שהם מספר ארבע מאות וששים ושש וימשך לנו מהם עצה טובה ונכונה וישרה תמיד.

ליל ארבעה ושלושים יום לעומר

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש בוכו שעולה מספרו ארבעה ושלושים הושיענו בספירת יום ארבעה ושלושים והצליחנו בספירת יום ארבעה ושלושים

אָנָּא לְמָעַן מדות חכמה בינה דעת חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד אשר אותיותיהם המה ארבעה ושלושה הושיענו בספירת יום ארבעה ושלושים והצליחנו בספירת יום ארבעה ושלושים.

אָנָּא לְמָעַן שמך הגדול הוי"ה ושמך הקדוש שדי שמספרם עשרות ארבעה ושלושים הושיענו בספירת יום ארבעה ושלושים. והצליחנו בספירת יום ארבעה ושלושים.

אָנָּא לְמָעַן בירור נצוצות רפ"ח וב"ן אשר מספרם עולה עשרות ארבעה ושלושים הושיענו בספירת יום ארבעה ושלושים והצליחנו בספירת יום ארבעה ושלושים.

אָנָּא לְמָעַן זְכוּת התורה שנקראת ספר שעולה מספר עשרות ארבעה ושלושים הושיענו בספירת יום ארבעה ושלושים והצליחנו בספירת יום ארבעה ושלושים.

אָנָּא לְמָעַן חמשה פעמים חיים שעולה מספרם עשרות ארבעה ושלושים הושיענו בספירת יום ארבעה ושלושים והצליחנו בספירת יום ארבעה ושלושים

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא יֱהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יֱהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָא וְהַצְלִיחָה נָא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל חמשה ושלושים יום לעומר

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא לְמָעַן שם י"ה הקדוש במלואו יו"ד ה"י שעולה מספר חמשה ושלושים הושיענו בספירת יום חמשה ושלושים והצליחנו בספירת יום חמשה ושלושים

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש (אגל"א) הרמוז בר"ת אתה גבור לעולם אדני שמספרו עולה חמשה ושלשים. הושיענו בספירת יום חמשה ושלושים והצליחנו בספירת יום חמשה ושלושים

אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש אל"ד הרמוז ברי"ת אמור לצרותינו די שהוא מספר חמשה ושלושים. הושיענו בספירת יום חמשה ושלושים והצליחנו בספירת יום חמשה ושלושים

אָנָּא לְמַעַן אותיות שם אדנ"י הקדוש במלוי מלואו שהם חמשה ושלושים הושיענו בספירת יום חמשה ושלושים והצליחנו בספירת יום חמשה ושלושים.

אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש לֵ"הָ בנקוד קבוץ וקמץ הרמוז בתיבת לה שבסוף ספר משלי לשמספרו עולה חמשה ושלושים הושיענו בספירת יום חמשה ושלושים והצליחנו בספירת יום חמשה ושלושים

אָנָּא לְמַעַן אותיות חסד לאברהם שמספרם עולה עשרות חמשה ושלושים הושיענו בספירת יום חמשה ושלושים והצליחנו בספירת יום חמשה ושלושים

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָא וְהַצְלִיחָה נָא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

אח"כ יאמר הבקשה המיוסדת לעיל במספר יום חמשה לעומר ובמקום יום חמשה יאמר הושיענו בספירת חמשה שבועות והצליחנו בספירת חמשה שבועות

יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל־הַשָּׁמָיִם:

גָּדַוֹל כֻּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתֶךָ הוֹד וְהָדָר תְּשַׁוֶּה עָלָיו:

חֲסִין קָדוֹשׁ. בְּרֹב טוּבְךָ. נַהֵל עֲדָתָךְ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אב הרחמים שבזכות מצוה ספירת העומר אשר ספרנו בשבוע זו שהוא שבוע חמישי לספירת חמשה שבועות יתוקן כל פגם אשר פגמנו אנחנו והבאים משרש נר"ן בכל בחינה ובחינה משבעה בחינות של מוח חכמת ז"א וגם יתוקן מה שפגמנו בכל בחינה משבעה בחינות של גבורה חמישית של הנוקבא שלו.

אָנָּא ה' מלך רחום וחנון לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד חננו ה' חננו לכפר לנו על אשר פגמנו ולסלוח על אשר חטאנו ולא כבדנו את התורה ולומדיה ולא החזקנו ולא אמצנו ברכים כושלות ברכי דרבנן דשלהי ועל אשר הלכנו בעצת רשעים והיינו מהולכי רכיל ורגלינו לרע רצו על הכל תמחול ותסלח לנו לְמַעַן רחמיך וחסדיך

וּלְמַעַן מצות ספירת העומר בשבוע החמישי וַהֲרֵי אֲנָחְנוּ מְקַבְּלִים עָלֵינוּ מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל הַתְּשׁוּבָה כַּכָּתוּב וְשַׁבְתָּ֣ עַד־יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ וְשָׁמַעְתָּ֖ בְּקֹלֽוֹ. והרי אנחנו מתחרטים על כל אשר חטאנו עוינו ופשענו ואתה בטובך תקבלנו בתשובה כי ימינך פשוטה לקבל שבים.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתעשה לְמַעַן רחמיך וּלְמַעַן מצות ספירת העומר אשר ספרנו בשבוע זו וּלְמַעַן זְכוּת אהרן כהנך החתום במידת הוד ותזכנו לעבוד עבודת הקודש ובטהרה ותזכנו לכבד לומדי תורה ולרוץ לדבר מצוה ותזכנו להיות מתלמדיו של אהרן לאהוב שלום ולרדוף שלום ולבקש שלום ולשים שלום בפמלייא של מעלה ובפמלייא של מטה ולא נאסור את המותר ולא נתיר את האסור ולא תעלה קנאתנו על לב אדם ולא קנאת אדם תעלה על לבנו ולא נבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם ועד ותעשה עמנו אות לטובה וּתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב אַל־יִתֵּ֣ן לַמּ֣וֹט רַגְלֶ֑ךָ אַל־יָנ֥וּם שֹׁמְרֶֽךָ: וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. גָּדַ֣ל כְּב֣וֹד בִּישׁוּעָתֶ֑ךָ הוֹד֖ וְהָדָ֣ר תְּשַׁוֶּ֣ה עָלָֽיו: ויתעורר רוח הרביעי דצדק תחתון דהוד דאריך אנפין והמלך המשיח ירום ונשא וגבה מאד. וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה: ויתעלה אור הלבנה ונשיג ונבין בחכמה ומלאה הארץ דעה את ה׳ במהרה בימנו אמן.

הַשָּׁם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ:

וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי:

דָּרֵךְ־מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי:

יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ליל ששה ושלושים יום לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמַעַן מלוי צירוף יו״ד ח״י וי״ו שעולה מספר ששה ושלושים הושיענו בספירת יום ששה ושלושים והצליחנו בספירת יום ששה ושלושים

אָנָּא לְמַעַן רבוע שם אהו״ה שבדעת הרמוז בר״ת את השמים ואת הארץ כזה (א׳ א״ה אה״ו אהו״ה) שעולה מספרו ששה ושלושים הושיענו בספירת יום ששה ושלושים והצליחנו בספירת יום ששה ושלושים

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת לאה אמנו שעולה מספר שמה ששה ושלושים הושיענו בספירת יום ששה ושלושים והצליחנו בספירת יום ששה ושלושים. בזכות הצדיקים הנמצאים בכל דור שהם ששה ושלושים. ולְמַעַן המסכתות שהם ששה ושלושים ולְמַעַן הכריתות שהם ששה ושלושים הושיענו בספירת יום ששה ושלושים והצליחנו בספירת יום ששה ושלושים

אָנָּא לְמַעַן חמשה פעמים חסד שמספרם עולה עשרות ששה ושלושים הושיענו בספירת יום ששה ושלושים והצליחנו בספירת יום ששה ושלושים.

אָנָּא לְמַעַן אותיות רוח חכמה ובינה שעולה מספרם עשרות ששה ושלושים הושיענו בספירת יום ששה ושלושים והצליחנו בספירת יום ששה ושלושים

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל שבעה ושלושים יום לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמַעַן אותיות המלוי של שמך הגדול שהוא מלוי ס"ג שעולה שבעה ושלושים הושיענו בספירת יום שבעה ושלושים והצליחנו בספירת יום שבעה ושלושים.

אָנָּא לְמַעַן אור היחידה שעולה מספרה שבעה ושלושים ולְמַעַן אור ההבל הקדוש שעולה מספר שמו שבעה ושלושים הושיענו בספירת יום שבעה ושלושים הושיענו בספירת יום שבעה ושלשים והצליחנו בספירת יום שבעה ושלשים.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת הֶבֶל בן אדה"ר שעולה מספר שמו שבעה ושלושים ולְמַעַן זְכוּת יצחק אע"ה שנעקד ע"ג המזבח בהיות שנותיו שבעה ושלושים הושיענו בספירת יום שבעה ושלושים והצליחנו בספירת יום שבעה ושלושים.

אָנָּא לְמַעַן בכיה של רחל אמנו שעולה מספר שבעה ושלושים ולְמַעַן בכיה של כל הצדיקים שעולה מספר שבעה ושלשים הושיענו בספירת יום שבעה ושלושים והצליחנו בספירת יום שבעה ושלושים.

אָנָּא לְמַעַן אותיות יחוד התפילין שהם י"ה ה"ו ה"ו שעולה מספרם שבעה ושלושים הושיענו בספירת יום שבעה ושלושים והצליחנו בספירת יום שבעה ושלושים.

אָנָּא לְמָעַן אותיות וי״ו ה״י שבשמך הגדול במלואם שעולים מספר שבעה ושלושים הושיענו בספירת יום שבעה ושלושים והצליחנו בספירת יום שבעה ושלשים.
אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש משמות ע״ב שהוא לא״ו שעולה מספרו שבעה ושלושים הושיענו בספירת יום שבעה ושלשים והצליחנו בספירת יום שבעה ושלשים.
אָנָּא לְמָעַן ש״ע נהורין אשר מספרם עולה עשרות שבעה ושלשים ולְמָעַן ערבי נחל שמספרם עשרות שבעה ושלושים הושיענו בספירת יום שבעה ושלושים והצליחנו בספירת יום שבעה ושלשים.
הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:
אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא לְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא לְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:
אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב״פ

ליל שמונה ושלושים יום לעומר

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:
אָנָּא לְמָעַן שם אהי״ה שבבינה ושם אהו״ה שבדעת שעולה מספרם שמנה ושלושים הושיענו בספירת יום שמונה ושלשים והצליחנו בספירת יום שמונה ושלשים.
אָנָּא לְמָעַן י״א סמני הקטורת וכ״ז אותיות התורה שעולים מספר שמנה ושלושים הושיענו בספירת יום שמנה ושלשים והצליחנו בספירת יום שמנה ושלשים.
אָנָּא לְמָעַן זְכוּת התורה הקדושה אשר תחלתה אות ב׳ ואמצעה אות ו׳ וסופה אות ל׳ שמספרם שמנה ושלשים הושיענו בספירת יום שמנה ושלשים. והצליחנו בספירת יום שמנה ושלשים.
אָנָּא לְמָעַן סוד פועל צדק שמספרו עולה עשרות שמנה ושלשים הושיענו בספירת יום שמנה ושלשים והצליחנו בספירת יום שמנה ושלשים.
הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:
אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא לְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא לְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:
אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב״פ

ליל תשעה ושלושים יום לעומר

הוֹשַׁעֲנָא, הוֹשַׁעֲנָא:

אָנָּא לְמָעַן אותיות שמך הגדול בארבעה מלואים שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהם תשעה ושלושים הושיענו בספירת יום תשעה ושלשים והצליחנו בספירת יום תשעה ושלשים

אָנָּא לְמָעַן אותיות יו"ד ה"א וא"ו שהם בסוד חכמה בינה דעת שמספרם במלואם תשעה ושלושים הושיענו בספירת יום תשעה ושלושים והצליחנו בספירת יום תשעה ושלושים.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש כוז"ו שעולה מספר תשעה ושלושים וְלְמָעַן שמות הקודש אהו"ה אהוי"י שעולה מספרם תשעה ושלושים הושיענו בספירת יום תשעה ושלושים והצליחנו בספירת יום תשעה ושלשים.

אָנָּא לְמָעַן טל של אַבְרָהָם שעולה מספר תשעה ושלושים וטל של יצחק שעולה תשעה ושלושים וטל של יעקב שעולה תשעה ושלושים הושיענו בספירת יום תשעה ושלושים והצליחנו בספירת יום תשעה ושלושים

אָנָּא לְמָעַן טל אורות של התחיה שעולה תשעה ושלושים הושיענו בספירת יום תשעה ושלשים והצליחנו בספירת יום תשעה ושלשים.

אָנָּא לְמָעַן ספירות כתר חכמה בינה חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות אשר אותיותיהם תשעה ושלושים הושיענו בספירת יום תשעה ושלשים והצליחנו בספירת יום תשעה ושלשים.

אָנָּא לְמָעַן אותיות שמן שהם כנוי לחכמה שמספרם עשרות תשעה ושלושים וְלְמָעַן שמים העליונים שמספרם עשרות תשעה ושלשים הושיענו בספירת יום תשעה ושלשים והצליחנו בספירת יום תשעה ושלשים.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל ארבעים יום לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמָעַן ארבעה יודין שבשמך הגדול במילואו (יו"ד ה"י וי"ו ה"י) עולה מספרם ארבעים הושיענו בספירת יום ארבעים והצליחנו בספירת יום ארבעים.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת יִצחק אבינו שנשא את רבקה בהיותו בן שנים ארבעים הושיענו בספירת יום ארבעים והצליחנו בספירת יום ארבעים.

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת הימים והלילות שעלה בהם משה עבדך לקבל התורה שהם ימים ארבעים ולילות ארבעים. ולְמַעַן אותיות לי שנתת לישראל שמספרם ארבעים הושיענו בספירת יום ארבעים והצליחנו בספירת יום ארבעים.

אָנָּא לְמַעַן קדושת עלמין דכסופין שמספרם עשרות ארבעים. הושיענו בספירת יום ארבעים והצליחנו בספירת יום ארבעים.

אָנָּא לְמַעַן אותיות אליהו הנביא זכור לטוב שמספרם עשרות ארבעים הושיענו בספירת יום ארבעים והצליחנו בספירת יום ארבעים.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל אחד וארבעים יום לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמַעַן הבינה שנקראת אם שמספרה אחד וארבעים הושיענו בספירת יום אחד וארבעים והצליחנו בספירת יום אחד וארבעים.

אָנָּא לְמַעַן אותיות הקודש של י"ה יהו"ה שמספרם אחד וארבעים הושיענו בספירת יום אחד ארבעים והצליחנו בספירת יום אחד וארבעים.

אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש (יוה"ך) הרמוז בס"ת כי מלאכיו יצוה לך שעולה מספר אחד וארבעים הושיענו בספירת יום אחד וארבעים והצליחנו בספירת יום אחד וארבעים.

אָנָּא לְמַעַן אותיות שם הקדוש אֶמְ בנקוד קבוץ וקמץ הרמוז בסוף מגלת איכה שמספרו אחד וארבעים ולְמַעַן זְכוּת קרבן האיל שהעלהו אַבְרָהָם אבינו לעולה תחת יצחק בנו שעולה מספר אחד וארבעים הושיענו בספירת יום אחד וארבעים והצליחנו בספירת יום אחד וארבעים.

אָנָּא לְמַעַן נימין קדישין דעתיקא קדישא שמספרם עשרות אחד וארבעים ולְמַעַן אותיות קדוש ואותיות קודש שמספרם עשרות אחד וארבעים הושיענו בספירת יום אחד וארבעים והצליחנו בספירת יום אחד וארבעים.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָא:
אָנָּא אֵל נָא הוֹשִׁיעָה נָא וְהַצְלִיחָה נָא וְהַרְוִיחָה נָא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל שנים וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא לְמָעַן שני שמות אהי"ה בסוד הכתוב אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה שעולה מספרם שנים וארבעים הושיענו בספירת יום שנים וארבעים והצליחנו בספירת יום שנים וארבעים.
אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש של מ"ב היוצא ממעשה בראשית המעלה את הנפש מעשיה ליצירה שהוא אותיות שנים וארבעים וְלְמָעַן אותיות שם אהי"ה יה"ו שמעלה את הרוח מיצירה לבריאה שמספרם שנים וארבעים. ולְמָעַן שם מ"ב דהויוה"ת שהוא פשוט ומלא דמלא שמעלה את הנשמה מבריאה לאצילות שמספרו שנים וארבעים הושיענו בספירת יום שנים וארבעים והצליחנו בספירת יום שנים וארבעים.
אָנָּא לְמָעַן שלשה ידות שהם יד הגדולה יד החזקה יד הרמה שעולה מספרם שנים וארבעים הושיענו בספירת יום שנים וארבעים והצליחנו בספירת יום שנים וארבעים.
אָנָּא לְמָעַן שם אלו"ה שמספרו שנים וארבעים. הושיענו בספירת יום שנים וארבעים והצליחנו בספירת יום שנים וארבעים.
אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש משמות ע"ב שהוא לו"ו שעולה מספר שנים וארבעים וְלְמָעַן שם הקדוש משמות ע"ב שהוא וי"ל שמספרו שנים וארבעים הושיענו בספירת יום שנים וארבעים והצליחנו בספירת יום שנים וארבעים.
אָנָּא לְמָעַן אורות ספירות כתר חכמה בינה דעת חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות אשר אותיותיהם שנים וארבעים הושיענו בספירת יום שנים וארבעים והצליחנו בספירת יום שנים וארבעים.
אָנָּא לְמָעַן סוד המסעות שנסעו יִשְׂרָאֵל על פי ה' שהם שנים וארבעים. הושיענו בספירת יום שנים וארבעים והצליחנו בספירת יום שנים וארבעים
אָנָּא לְמָעַן עשרים שמות אהי"ה שמספרם עשרות שנים וארבעים הושיענו בספירת יום שנים וארבעים והצליחנו בספירת יום שנים וארבעים
הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:
אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

אח"כ יאמר הבקשה המיוסדת לעיל ליום ששי ובמקום יום ששי יאמר הושיענו בספירת ששה שבועות והצליחנו בספירת ששה שבועות

צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
יַעֲנְךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
יְחִיד גֵּאֵה. לְעַמְּךָ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אב הרחמים שבזכות מצות העומר שספרנו בשבוע זה שהוא שבוע ששי לספירת שבעה שבועות יתוקן כל אשר פגמנו אנחנו וכל הבאים משרש נר"ן בכל בחינה ובחינה משבעה בחינות חסד כללות החסדים של ז"א וגם יתוקן כל מה שפגמנו בכל בחינה ובחינה משבעת בחינות כללות חמשה גבורות של הנוקבא שלו וגם יתוקן כל אשר פגמנו בכל בחינה ובחינה משבעה בחינות מוח בינה של ז"א ובאחת משבעה בחינות גבורה שלו ויתבסמו כל הדינין.

אָנָּא מלך רחום וחנון לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ חננו ה' חננו לכפר אשר פגמנו ולסלוח אשר חטאנו במידת היסוד בין בגלגול זה בין בגלגולים אחרים הן בביאות אסורות הן בהסתכלות בעריות הן בהשחתת זרע לבטלה וכל מיני קרי וכל מיני ניאוף. על הכל מחול וסלח לנו לְמָעַן רחמיך וחסדיך ולְמָעַן מצות ספירת העומר בשבוע הששי והרי אנחנו מקבלים עלינו מ"ע של התשובה כַּכָּתוּב וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְמָעַן מצות ספירת העומר אשר ספרנו בשבוע זו ולְמָעַן יוסף צדיקך החתום במדת היסוד תתקן כל אשר עותנו והאר ומלא כל השמות הקודש אשר פגמנו בהם ותלקט נצוצי הקדושה אשר פזרנו וישוב הכל לאיתנו הראשון ולא ידה ממנו נדח ויתייחדו ארבע אותיות שמך הגדול שהם נרנח"י דכללות ופרטות של אבי"ע ביחודא שלים ויהיו כסא שלם אשר בהם יתפשט שפע אין סוף אוֹר זֶרַע לַצַּדִּיק וְלִישָׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה:

אָנָּא בכח שם קר״ע החתום בס״ת אוֹר זָרֵעַ לַצַּדִּיק קרע ממלכת הרשעה כולה וכל הטפות שיצאו ממני לבטלה בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין במזיד שלא במקום מצוה בכח שם קר״ע החתום בס״ת אור זרוע לצדיק יהיה עק״ר לעקור נטוע ניצוצות הקדושה אשר בתוך עמקי הקליפות. חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורשנו אל. והניצוצות הקדושה המה יעשו ערק לברוח מתוך הקליפה ויעלו עם צדיק יסוד עולם. כי הוא רקע נשמה יקבל ש״ע אורות ואדרת פנים העליונים, והנפש הקדושה היא מוצאת ונטהרת מכל דבר רע ותיעשה טוב ולישרי לב שמחה צדיק וטוב לו גם ה׳ יתן הטוב וארצנו. תתן יבולה.

קום ברית הקדוש והתחזק בל״ב הנתיבות ועשרה מאמרות ואז דיוקנא דברית אזדרע בארבעין ותרין זווגין. זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה, גִּבּוֹר בָּאָרֶץ יִהְיֶה זַרְעוֹ, כֵּלָה זֶרַע אֱמֶת.

קום גואל הקדוש וגאל את הבנים השובבים כי לך משפט הגאולה לקנות. קום קרא לִשְׁבוּיִם דְּרוֹר וְלַאֲסוּרִים פְּקַח־קוֹחַ, אמור לָאֲסוּרִים צֵאוּ לַאֲשֶׁר בַּחֹשֶׁךְ הִגָּלוּ. כִּי־כֹה | אָמַר יְהוָה גַּם־שְׁבִי גִבּוֹר יֻקַּח וּמַלְקוֹחַ עָרִיץ יִמָּלֵט וְאֶת־יְרִיבֵךְ אָנֹכִי אָרִיב וְאֶת־בָּנַיִךְ אָנֹכִי אוֹשִׁיעַ: שְׂאִי־סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָאוּ־לָךְ חַי־אָנִי נְאֻם־יְהוָה כִּי כֻלָּם כָּעֲדִי תִלְבָּשִׁי וְתִקַשְּׁרִים כַּכַּלָּה:

קום גואל הקדוש והציל גזול מיד עושק כי כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עֲשׁוּקִים בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי־יְהוּדָה יַחְדָּו וְכָל־שֹׁבֵיהֶם הֶחֱזִיקוּ בָּם מֵאֲנוּ שַׁלְּחָם: גֹּאֲלָם | חָזָק יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ רִיב יָרִיב אֶת־רִיבָם. וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶּשַׁע בְּיַעֲקֹב. וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם, ויסירו בְּגָדִים הַצֹּאִים מעליהם וְהַלְבֵּשׁ אותם מַחֲלָצוֹת. ויקוים בנו מִקְרָא שֶׁכָּתוּב שׂוֹשׂ אָשִׂישׂ בַּיהוָה תָּגֵל נַפְשִׁי בֵּאלֹהַי כִּי הִלְבִּישַׁנִי בִּגְדֵי־יֶשַׁע מְעִיל צְדָקָה יְעָטָנִי כָּחָתָן יְכַהֵן פְּאֵר וְכַכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵּלָיהָ:

גואל גואל גואל אתה הגואל ולך הגאולה קְנֵה לְךָ וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן, כִּי כֹה אָמַר יְהוָה שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים אֶרְפָּה מְשׁוּבֹתֵיכֶם.

ויהא רעוא שיתוקן פגם חטא המחשבה ויתוקנו מ״ד דאבא ומ״ן דאימא שהם מ״ב זוגין ויעלו למקומם העליון.

ויהא רעוא שיתוקן פגם חטא והמעשה ויתוקנו חמשה חסדים וחמשה גבורות שהם מ״ד ומ״ן שהם סוד ארבעה ושמונים אותיות שיש בהויה במלוי העולה עב ובהווה במלוי העולה ס״ג ובהוי״ה במלוי העולה מ״ה ויעלו למקומם הקדוש.

וגם הם ימשכו בהוי״ה דמלוי העולה ב״ן אשר במלכות וגם יתוקנו עוד ארבעה ושמונים אותיות שיש באחד ועשרים שמות אהי״ה ויעלו למקומם הקדוש וימשכו אחד ועשרים אהי״ה שהם מספר אמת מן ז״א הנקרא אמת אל הכלה המלכות ואז יהיה כולו זרע אמת וגם יתוקן זיווג עליון שבפה שהם חיך וגרון ויתוקנו ארבע אותיות אחה״ע שהם מספר ארבעה ושמונים והם סוד מ״ן שבגרון ויעלו למקומם העליון הקדוש.

יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃

סַוּר מֵרַע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃

וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל־פַּלְגֵי־מָיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ | יִתֵּן בְּעִתּוֹ וְעָלֵהוּ לֹא־יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ׃

דְּרָכַי סְפַּרְתִּי וְתַעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃

יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי׃

ליל שלושה וארבעים יום לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא׃

אָנָּא לְמָעַן שמך הגדול הוי״ה ושם הקדוש אהו״ה הרמוז בר״ת את השמים ואת הארץ שעולה מספרם שלשה וארבעים. הושיענו בספירת יום שלושה וארבעים והצליחנו בספירת יום שלושה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש יג״ל שעולה מספרו שלשה וארבעים ולְמָעַן זְכוּת מצות חלה שעולה מספרה שלשה וארבעים הושיענו בספירת יום שלשה וארבעים והצליחנו בספירת יום שלשה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן אותיות צירוף שם הקדוש יו״ד ה״ה וא״ו שעולה מספר שלשה וארבעים. ולְמָעַן שם הקדוש משמות ע״ב שהוא לח״ה שעולה מספרו שלשה וארבעים ולְמָעַן שם הקדוש א״ל ח״ד שעולה מספרו שלשה וארבעים הושיענו בספירת יום שלשה וארבעים והצליחנו בספירת יום שלשה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן צדיק יסוד עולם שעולה מספרו עשרות שלשה וארבעים הושיענו בספירת יום שלשה וארבעים והצליחנו בספירת יום שלושה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן זְכוּת אבותינו אַבְרָהָם ויעקב שעולה שמם מספר עשרות שלשה וארבעים הושיענו בספירת יום שלשה וארבעים והצליחנו בספירת יום שלשה וארבעים.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב״פ

ליל ארבעה וארבעים יום לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמָעַן שמך הקדוש יו״ד ה״א ו״ו ה״א שהוא ביעקב שעולה מספרו ארבעה וארבעים הושיענו בספירת יום ארבעה וארבעים והצליחנו בספירת יום ארבעה וארבעים

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש אהי״ה ברבועו (א׳ ח״א אהי״ אהי״ה) שעולה מספר ארבעה וארבעים הושיענו בספירת יום ארבעה וארבעים והצליחנו בספירת יום ארבעה וארבעים

אָנָּא לְמָעַן אותיות אל אחד שעולה מספרם ארבעה וארבעים הושיענו בספירת יום ארבעה וארבעים והצליחנו בספירת יום ארבעה וארבעים

אָנָּא לְמָעַן יסוד הקדוש שנקרא דל״י שהוא מספר ארבעה וארבעים הושיענו בספירת יום ארבעה וארבעים והצליחנו בספירת יום ארבעה וארבעים

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב״פ

ליל חמשה וארבעים יום לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמָעַן שמך הגדול במלוי אלפין (יו"ד ה"א ואו"ו ה"א) שעולה מספרו חמשה וארבעים הושיענו בספירת יום חמשה וארבעים והצליחנו בספירת יום חמשה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש משמות ע"ב שהוא יל"ה שעולה מספרו חמשה וארבעים הושיענו בספירת יום חמשה וארבעים והצליחנו בספירת יום חמשה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן אדם העליון שעולה מספרו חמשה וארבעים הושיענו בספירת יום חמשה וארבעים והצליחנו בספירת יום חמשה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן קדושת בית המקדש הנקרא זבול אשר מספרו חמשה וארבעים הושיענו בספירת יום חמשה וארבעים והצליחנו בספירת יום חמשה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש הֵמָ בנקוד קבו"ץ וקמ"ץ הרמוז באות ראשונה ואחרונה של תיבת ההם. שבסוף ספר שופטים שעולה מספרו חמשה וארבעים הושיענו בספירת יום חמשה וארבעים והצליחנו בספירת יום חמשה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן הצדיקים אשר העולם מתקיים בהם שהם חמשה וארבעים הושיענו בספירת יום חמשה וארבעים והצליחנו בספירת יום חמשה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן שפע הקדוש שעולה מספר עשרות חמשה וארבעים הושיענו בספירת יום חמשה וארבעים והצליחנו בספירת יום חמשה וארבעים.

בליל ר"ח סיון ילמוד באדרא האזינו דף רצ"ה סוף ע"ב אתפשט דכורא בדעת ואתמליין אכסדרין וכו' עד דף רצ"ו ע"ב כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם וביום ר"ח סיון הנז' קורין בפרשת יתרו בחודש השלישי לצאת בני יִשְׂרָאֵל וכו' עד אלה הדברים אשר תדבר אל בני יִשְׂרָאֵל וילמוד בזוהר יתרו דף ע"ח ע"א בחודש השלישי וגו' עד עמוד ב' לאמשכא יִשְׂרָאֵל אבתראי.

ליל ששה וארבעים יום לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמָעַן אותיות המלוי של שמך הגדול במלוי יודין (יו"ד ה"י וי"ו ה"י) שעולה מספרם ששה וארבעים הושיענו בספירת יום ששה וארבעים והצליחנו בספירת יום ששה וארבעים

אָנָּא לְמָעַן קדושת אותיות א"ל י"ה שמספרם ששת וארבעים הושיענו בספירת יום ששה וארבעים והצליחנו בספירת יום ששה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש אהי"ה ושם הקדוש יהי"י שעולה מספרם ששה וארבעים הושיענו בספירת יום ששה וארבעים והצליחנו בספירת יום ששה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן אחד ושלושים אותיות אשר בארבע שמות יה"ו במילואם וחמשה עשר אותיות. של ברכת יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: שעולים מספר ששה וארבעים הושיענו בספירת יום ששה וארבעים והצליחנו בספירת יום ששה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן כ"ו פסוקים של הלל הגדול ועשרים אותיות של ברכת יָאֵר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחֻנֶּךָּ: שהם ששה וארבעים הושיענו בספירת יום ששה וארבעים והצליחנו בספירת יום ששה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן אותיות פסוק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד: ואותיות יִשָּׂא יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: שהם ששה וארבעים הושיענו בספירת יום ששה וארבעים והצליחנו בספירת יום ששה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן כ"ב אותיות שמות הקודש של ברכת כהנים (אנקת"ם פסת"ם פספסים. דיונסי"ם) ואותיות ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד שהם ששה וארבעים הושיענו בספירת יום ששה וארבעים והצליחנו בספירת יום ששה וארבעים.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל שבעה וארבעים יום לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמָעַן חיבור שם הגדול (יהו"ה) ושם הקדוש אהי"ה (י"א ה"ה ו"י ה"ה) שעולה מספרם שבעה וארבעים ולְמָעַן חבור שם הקדוש אהי"ה ושם הגדול (יהו"ה) (אי"י ה"ה י"ו ה"ה) שעולה מספר שבעה וארבעים הושיענו בספירת יום שבעה וארבעים והצליחנו בספירת יום שבעה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש י"ה ול"ב נתיבות חכמה שהם שבעה וארבעים הושיענו בספירת יום שבעה וארבעים והצליחנו בספירת יום שבעה וארבעים

אָנָּא לְמָעַן שנים ושלושים צרופים של שמות ארבע נהרות גן עדן וחמשה עשר אותיות של יברכך ה' וישמרך שהם שבעה וארבעים הושיענו בספירת יום שבעה וארבעים והצליחנו בספירת יום שבעה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן כ"ז אותיות התורה ועשרים אותיות של יאר ה' פניו אליך ויחנך שהם שבעה וארבעים הושיענו בספירת יום שבעה וארבעים והצליחנו בספירת יום שבעה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן כ"ב אותיות שמות הקודש של ברכת כהנים וכ"ה אותיות של ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום שהם שבעה וארבעים הושיענו בספירת יום שבעה וארבעים והצליחנו בספירת יום שבעה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן כ"ח אותיות יחוד שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד: וכ"ב אותיות התורה שהם שבעה וארבעים הושיענו בספירת יום שבעה וארבעים והצליחנו בספירת יום שבעה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן יחוד כ"ד אותיות יחוד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ואור החיה שמספרם שבעה וארבעים הושיענו בספירת יום שבעה וארבעים והצליחנו בספירת יום שבעה וארבעים. לְמָעַן אותיות כתר חכמה בינה דעת חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות וחמשה אותיות מנצפ"ך שהם שבעה וארבעים הושיענו בספירת יום שבעה וארבעים והצליחנו בספירת יום שבעה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש משמות ע"ב שהוא (מב"ה) שעולה מספרו שעולה מכפרו שבעה וארבעים הושיענו בספירת יום שבעה וארבעים והצליחנו בספירת יום שבעה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש משמות ע"ב שהוא (יז"ל) שעולה מספרו שבעה וארבעים הושיענו בספירת יום שבעה וארבעים והצליחנו בספירת יום שבעה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש משמות ע"ב שהוא (או"ם) שעולה מספרו שבעה וארבעים הושיענו בספירת יום שבעה וארבעים והצליחנו בספירת יום שבעה וארבעים.

אָנָּא לְמָעַן עשרה שמות הוי"ה ועשרה שמות אהי"ה שמספרם עשרות שבעה וארבעים הושיענו בספירת יום שבעה וארבעים והצליחנו בספירת יום שבעה וארבעים.

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא:
אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל שמונה וארבעים יום לעומר

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא לְמָעַן אותיות שנים עשר צרופים של שם הוי"ה שהם שמונה וארבעים ואותיות שנים עשר צרופים של שם אהי"ה שהם שמונה וארבעים הושיענו בספירת יום שמונה וארבעים והצליחנו בספירת יום שמונה וארבעים.
אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש משמות ע"ב שהוא (ומ"ב) שמספרו שמונה וארבעים הושיענו בספירת יום שמונה וארבעים והצליחנו בספירת יום שמונה וארבעים.
אָנָּא לְמָעַן הגדולה העליונה שמספרה שמנה וארבעים ולְמָעַן אורות שני שליש החסד שהם שמונה וארבעים הושיענו בספירת יום שמנה וארבעים והצליחנו בספירת יום שמונה וארבעים.
אָנָּא לְמָעַן זְכוּת הנביאים שעמדו לישראל שהם שמונה וארבעים הושיענו בספירת יום שמונה וארבעים והצליחנו בספירת יום שמונה וארבעים.
אָנָּא לְמָעַן זְכוּת התורה שנקנת במעלות שמונה וארבעים ולְמָעַן סוד היובל שמספרו שמונה וארבעים ולְמָעַן כוכב העליון שמספרו שמונה וארבעים הושיענו בספירת יום שמונה וארבעים והצליחנו בספירת יום שמונה וארבעים.
אָנָּא לְמָעַן סוד קרשי המשכן שהם שמונה וארבעים הושיענו בספירת יום שמונה וארבעים והצליחנו בספירת יום שמונה וארבעים.
אָנָּא לְמָעַן חמשה שמות הקודש א"ל אדנ"י שמספרם עשרות שמונה וארבעים ולְמָעַן שמות הקודש הרמוזים בסוף ארבעה ועשרים ספרים של תורה נביאים כתובים שהם אותיות שמונה וארבעים ולְמָעַן זְכוּת התלמוד הקדוש שמספרו עשרות שמונה וארבעים הושיענו בספירת יום שמונה וארבעים והצליחנו בספירת יום שמונה וארבעים.
הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא:
אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

ליל תשעה וארבעים יום לעומר שהם ז' שבועות

הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש (יו"ד ה"א ואי"ו ה"ה) שהוא בלאה שעולה מספר תשעה וארבעים הושיענו בספירת יום תשעה וארבעים והצליחנו בספירת יום תשעה וארבעים.
אָנָּא לְמָעַן שמך הקדוש א"ל ח"י שעולה מספר תשעה וארבעים הושיענו בספירת יום תשעה וארבעים והצליחנו בספירת יום תשעה וארבעים.
אָנָּא לְמָעַן יחוד שמך בפסוק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה | אֶחָד: ויחוד מלכותך בפסוק בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: שהם אותיות תשעה וארבעים הושיענו בספירת יום תשעה וארבעים והצליחנו בספירת יום תשעה וארבעים.
אָנָּא לְמָעַן זכות תורתך הקדושה שיש לה פנים תשעה וארבעים הושיענו בספירת יום תשעה וארבעים והצליחנו בספירת יום תשעה וארבעים.
אָנָּא לְמָעַן סוד שבעת ימי הבנין אשר כל אחד כלול משבעה שהם תשעה וארבעים הושיענו בספירת יום תשעה וארבעים והצליחנו בספירת יום תשעה וארבעים.
אָנָּא לְמָעַן זכות משה נביאך הנאמן בכל ביתך שזכה לשערי בינה תשעה וארבעים הושיענו בספירת יום תשעה וארבעים והצליחנו בספירת יום תשעה וארבעים.
אָנָּא לְמָעַן זכות השבטים שבטי יה אשר אותיות שמותם תשעה וארבעים ולְמָעַן זכות אהליאב בן אהיסמך שעולה מספר שמו תשעה וארבעים הושיענו בספירת יום תשעה וארבעים והצליחנו בספירת יום תשעה וארבעים.
אָנָּא לְמָעַן מצות שבעה שמיטות של היובל שהם שנים תשעה וארבעים הושיענו בספירת יום תשעה וארבעים והצליחנו בספירת יום תשעה וארבעים.
הוֹשַׁעְנָא, הוֹשַׁעְנָא:
אָנָּא יֱהוָֹה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא יֱהוָֹה הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא, אָנָּא יְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא:
אָנָּא אֵל נָּא הוֹשִׁיעָה נָּא וְהַצְלִיחָה נָּא וְהַרְוִיחָה נָּא אָבִינוּ אָתָּה: ב"פ

כי אתה ב' טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך. מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור. לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש.

שַׁוְּעָתֵנוּ קַבֵּל. וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ. יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת:

ואח"כ יאמר בקשה המיוסדת לעיל ליום השביעי ובמקום יום יאמר שבועות

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אב הרחמים שבזכות מצות ספירת העומר אשר ספרנו בשבוע זו שהוא שבוע שביעי לספירת שבעה שבועות יתוקן כל אשר פגמנו אנחנו וכל הבאים משרש נר"ן בכל בחינה ובחינה משבעה בחינות מוח דעת ז"א או בתפארת שלו וגם יתוקן מה שפגמנו בכל בחינה מבחינת חסד כללות המלכות שלו וגם יתוקן מה שפגמנו בכל בחינה משבעה בחינות כללות חמשה גבורות שלו ויבוסמו כל הדינין.

אָנָּא מלך רחום וחנון לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש חננו ה' חננו לכפר על אשר פגמנו בכבוד שכינת עוזנו ולסלוח על אשר חטאנו במדת המלכות בין בגלגול זה בין בגלגולים אחרים ויתוקן מה שפגמנו בעון ליצנות ושקר ותנופה ולשה"ר ועל אשר דברנו בבית הכנסת ובאמצע התפילה ועל אשר פסקנו מדברי תורה ודברנו דברים בטלים וכזאת וכזאת הרבינו לפשוע והיינו סיבה להאריך גלות שכינת עוזנו ועל הכל מחול וסלח לנו לְמָעַן רחמיך וחסדיך ולְמָעַן מצות ספירת העומר אשר ספרנו בשבוע השביעי הזה וַהֲרֵי אֲנָחְנוּ מְקַבְּלִים עָלֵינוּ מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל הַתְּשׁוּבָה כַּכָּתוּב וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתעשה לְמָעַן רחמיך וחסדיך ולְמָעַן מצות ספירת העומר שספרנו בשבוע זה ולְמָעַן זְכוּת דוד עבדך משיחך החתום במדת מלכות תתקן כל אשר עוותנו וימשך שפע חיות ומזון ממקום עליון לכל עולמות הקדושים לכל פרצוף וספירה של אבי"ע מראש ועד סוף כפי הסדר הראוי להם וימשך שפע והארה גדולה מן הבינה לתפארת יִשְׂרָאֵל וימשך שבעה אורות מן תפארת יִשְׂרָאֵל לשבעה תחתונות של המלכות וישוב עַל־יְדֵי כן אִישׁ יַחַד פְּנֵי רֵעֵהוּ בחיבור שלם וְנֶאֱמַר יִשְׁקֳנֵי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי־טוֹבִים דֹּדֶיךָ מִיָּיִן: וְנֶאֱמַר חֶסֶד־וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק

וְשָׁלֹום נָשָׂקוּ: והיא כפורחת עלתה נצה וככלה תעדה כליה ותלבש בגדי מלכותה.
שׂוֹשׂ אָשִׂישׂ בַּיהוָה תָּגֵל נַפְשִׁי בָּאלֹהַי כִּי הִלְבִּישַׁנִי בִּגְדֵי־יֶשַׁע מְעִיל צְדָקָה יְעָטֵנִי כָּחָתָן
יְכַהֵן פְּאֵר וְכַכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵּלֶיהָ: וְנָאֱמַר וַתַּעְפֵּי זָהָב וְכֶסֶף וּמַלְבּוּשֵׁךְ ששי [שֵׁשׁ] וָמֶשִׁי
וְרִקְמָה סָלֶת וּדְבַשׁ וָשֶׁמֶן אכלתי [אָכָלְתְּ] וַתִּיפִי בִּמְאֹד מְאֹד וָתִצְלְחִי לִמְלוּכָה:
וִיהִי רָצוֹן שימשך מן הא"ס ב"ה אור גדול ושפע גדול לשרשים העליונים ומשרשים העליונים ימשך בפרצופים העליונים ומפרצופים העליונים לפרצופים התחתונים. ויתפשט השפע מאחד לאחד מראש ועד סוף כפי הסדר הראוי להם ויתמתקו כל הגבורות והדינין וגם ימשך שפע גדול ממלכות דעתיק המלובשת במלכות דא"א להאיר ולהשפיע שפע גדול ורב כח למלכא משיחא. וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ חָכְמָה
וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה: וְחָנָנוּ מֵאִתְּךָ חָכְמָה בִּינָה וָדָעַת:
עַל כֵּן נְקַוֶּה לָךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהָעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ,
וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד
תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד:
מֻהֳלָל אֶקָּרֵא יְהוָה וּמִן־אֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ:
לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם:
כִּי־חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלַי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה:
וַאֲנִי | כְּזֵית רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים בָּטַחְתִּי בְחֶסֶד־אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד:
תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְהוָה תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ:
יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ביום כ"ה באלול

תזהר בו לקדשו ביותר וסמוך לבין השמשות של ליל כ"ה תעשה טבילה א' להעביר רוח רעה ובי לתקן עון הכעס ועוד חמשה טבילות לקבל הארת חמש אור דחסד כי כ"ה אלול הוא היה יום ראשון דששת ימי בראשית שנברא בו אור החסד ותזהר כל אותה לילה ויום מכעס ומדברים בטלים ולא תתענה בו אלא תאכל בלילה וביום לחם ובשר ותברך ברכת המזון בכונה ותאכל בו מיני מתיקה ותרבה בו צדקה ותדליק אתה או אשתך באותה הלילה חמשה נרות כנגד חמש אור דחסד שנאמר וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב ואם יזדמן אותו יום שמוציאין בו ס"ת תעלה לס"ת בציבור וקודם הדלקת הנרות תאמר פסוקים אלו ובקשה זו.

וגם ביום יאמר אותה פ״ב

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר:
יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה:
אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:
אֵל | יְהוָה וַיֹּאֶר־לָנוּ אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים עַד־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:
כִּי־אַתָּה תָּאִיר נֵרִי יְהוָה אֱלֹהַי יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי:
כִּי־עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר:
בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְהוָה:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתרחם עלי ועל אשתי ובני (האשה תאמר עלי ועל עבדך אישי ועל עבדיך בני) ותעמידנו בקרן אורה וְתָאִיר לָנוּ בְּפָנִים מְאִירוֹת בְּאוֹר־פְּנֵי־מֶלֶךְ חַיִּים, ותתן לנו זרע קודש בנים צדיקים חכמים ונבונים בתורה תמימים וישרים וטובים ותרחמנו ותחיינו חַיִּים אֲרֻכִּים, חַיִּים שֶׁל שָׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פַּרְנָסָה טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל חִלּוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאַת חֵטְא, חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוּשָׁה וּכְלִמָּה, חַיִּים שֶׁל עֹשֶׁר וְכָבוֹד, חַיִּים שֶׁתְּהֵא בָנוּ אַהֲבַת תּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, חַיִּים שֶׁתְּמַלֵּא אֶת־כָּל־מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה לְעַבְדְּךָ. וְיִהְיֶ רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתקיים בנו הברכות אשר צוית את אהרן ואת בניו עַל־יְדֵי משה עבדך לברך את עמך יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה וְכַכָּתוּב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם: יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

ואח״כ יאמרו

וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לְחֵי וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ שָׁלוֹם: יו״ד פעמים
אוֹר זָרַע לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה: טו״ב פעמים

ואח״כ יאמרו פסוקים אלו דר״ת שלהם הוי״ה שדי.

יְהִי־חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
הַרְאֵנוּ יְהוָה חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ:
וַאֲנִי | בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֶל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָמַל עָלָי:
הָאִירָה פָנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ:

שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וְנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ:
דְּרָכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אָרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי:
יְהוָה יִגְמֹר בַּעֲדִי יְהוָה חַסְדְּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אַל־תָּרֶף:
יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ביום כ״ה אלול

יאמר בקשה זו הכתובה לעיל בליל ראשון לספירת העומר

הוֹשַׁעְנָא. הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמַעַן זְכוּת אַבְרָהָם אשר קראת אותו אחד והעלה לעולה איל אחד הושיענו בקריאת פרשת יום אחד והצליחנו בקריאת פרשת יום אחד אנא למען זְכוּת יצחק הנעקד על הר אחד הושיענו בקריאת פרשת יום אחד. והצליחנו בקריאת פרשת יום אחד.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר: וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים | לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד:

וכן על זה הדרך עד סיום הבקשה הנז״ל המדברת באחד שבמקום הושיענו בספירת יום אחד יאמר הושיענו בקריאת פרשת יום אחד. ואחר כך יקרא הפרשה מן בראשית עד יום אחד ואחר כך יאמר בקשה זו

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אב הרחמים שבזכות קריאת פרשת יום אחד של ימי בראשית שקרינו לפניך ובזכות שמותיך הקדושים הרמוזים בהם בר״ת וס״ת ואמצעי תיבות וחלופי תיבות ולמען אור החסד הנתקן היום הזה יתוקן כל פגם אשר פגמנו אנחנו והבאים משרש נר״ן בכל בחינה ובחינה מבחינות החסד של ז״א ושל נוקביה בכללות ובפרטות אנא מלך רחום וחנון שומר הברית והחסד

וכו׳ ויסיים בקשה זו ככתוב לעיל בבקשה של שבוע אחד לעומר

ביום כ״ו אלול תאמר

הוֹשַׁעְנָא. הוֹשַׁעְנָא:

אָנָּא לְמַעַן שם הקדוש י״ה שהוא אותיות שנים ויצרת בו עולמות שנים. הושיענו בקריאת פרשת יום שנים. והצליחנו בקריאת פרשת יום שנים.

אָנָּא לְמָעַן שם הקדוש א"ל שהוא אותיות שנים הושיענו בקריאת פרשת יום שנים והצליחנו בקריאת יום שנים עד סוף מספר שנים האמור לעיל.

ואח"כ יקרא פרשת יום שני ואח"כ הבקשה של יהר"מ הכתוב לעיל ביום ראשון (כ"ה אלול) ובמקום "החסד" יאמר "הגבורה" וכן על זה הסדר בכל יום ויום וביום כ"ט אלול יאמר הפרשה של יום חמישי עד "ויהי ערב ויהי בוקר יום השישי" וביום ראש השנה יאמר הפרשה של יום ששי עד "ויכלו". וביום שני של ראש השנה יאמר פרשת "ויכלו" עד "אשר ברא אלהים לעשות" וביום זה יאמר הבקשה של יום שביעי לספירת העומר ובמקום "ספירת יום השביעי" יאמר "קריאת פרשת יום השביעי".

בימים שאין אומרים בהם תיקון רחל

מחמת חשיבותם כגון ליל ראש חודש ולילי חנוכה ופורים ולילי חודש ניסן וכן בשבעת ימי חופה אצל חתן וכלה וכיוצא בזה טוב ונכון לומר פסוקים אלו במקום תיקון רחל ובחצות לילה כאשר קבלתי וכן אומרים בישראל בשנת השמיטה זה במקום תיקון רחל.

וְרָחֵל֙ הָיְתָ֣ה יְפַת־תֹּ֔אַר וִיפַ֖ת מַרְאֶ֑ה: וַיֶּֽאֱהַ֥ב יַעֲקֹ֖ב אֶת־רָחֵ֑ל.

וַיַּֽעֲבֹ֤ד יַעֲקֹב֙ בְּרָחֵ֔ל שֶׁ֥בַע שָׁנִ֖ים וַיִּהְי֤וּ בְעֵינָיו֙ כְּיָמִ֣ים אֲחָדִ֔ים בְּאַהֲבָתֽוֹ אֹתָ֖הּ:

וַתֹּ֣אמֶר רָחֵ֗ל דָּנַ֤נִי אֱלֹהִים֙ וְגַ֣ם שָׁמַ֣ע בְּקֹלִ֔י וַיִּתֶּן־לִ֖י בֵּ֣ן עַל־כֵּ֣ן קָרְאָ֥ה שְׁמ֖וֹ דָּֽן:

וַתֹּ֣אמֶר רָחֵ֗ל נַפְתּוּלֵ֤י אֱלֹהִים֙ | נִפְתַּ֣לְתִּי עִם־אֲחֹתִ֔י גַּם־יָכֹ֖לְתִּי וַתִּקְרָ֣א שְׁמ֑וֹ נַפְתָּלִֽי:

וַיִּזְכֹּ֥ר אֱלֹהִ֖ים אֶת־רָחֵ֑ל וַיִּשְׁמַ֤ע אֵלֶ֙יהָ֙ אֱלֹהִ֔ים וַיִּפְתַּ֖ח אֶת־רַחְמָֽהּ:

וַתַּהַר וַתֵּ֣לֶד בֵּ֔ן וַתֹּ֣אמֶר אָסַ֤ף אֱלֹהִים֙ אֶת־חֶרְפָּ֔תִי: וַתִּקְרָ֥א אֶת־שְׁמ֖וֹ יוֹסֵ֣ף לֵאמֹ֑ר יֹסֵ֥ף יְהוָ֖ה לִ֥י בֵּ֖ן אַֽחֵר:

בְּנֵי֙ רָחֵ֣ל יוֹסֵ֔ף וּבִנְיָמִ֖ן: (וישלח)

בְּנֵי֙ רָחֵ֣ל אֵ֔שֶׁת יַעֲקֹ֖ב יוֹסֵ֥ף וּבִנְיָמִֽן: (ויגש)

כֹּה | אָמַ֣ר יְהוָ֔ה מְנִעִ֥י קוֹלֵ֖ךְ מִבֶּ֑כִי וְעֵינַ֖יִךְ מִדְּמְעָ֑ה כִּ֤י יֵשׁ֙ שָׂכָ֣ר לִפְעֻלָּתֵ֔ךְ נְאֻם־יְהוָ֖ה וְשָׁ֥בוּ מֵאֶ֖רֶץ אוֹיֵֽב: ב' פעמים.

וְיֵ֣שׁ־תִּקְוָ֔ה לְאַחֲרִיתֵ֖ךְ נְאֻם־יְהוָ֑ה וְשָׁ֥בוּ בָנִ֖ים לִגְבוּלָֽם: ב' פעמים

וַיֹּ֣אמְרוּ֮ כָּל־הָעָם֒ אֲשֶׁר־בַּשַּׁעַר֙ וְהַזְּקֵנִ֔ים עֵדִ֖ים יִתֵּ֣ן יְהוָ֑ה אֶת־הָאִשָּׁ֨ה הַבָּאָ֜ה אֶל־בֵּיתֶ֗ךָ כְּרָחֵל֙ | וּכְלֵאָה֙ אֲשֶׁ֣ר בָּנ֔וּ שְׁתֵּיהֶ֖ם אֶת־בֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֑ל וַעֲשֵׂה־חַ֥יִל בְּאֶפְרָ֖תָה וּקְרָא־שֵׁ֥ם בְּבֵֽית לָֽחֶם:

וְהָיָה אוֹר־הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחַמָּה וְאוֹר הַחַמָּה יִהְיֶה שִׁבְעָתַיִם כְּאוֹר שִׁבְעַת הַיָּמִים בְּיוֹם חֲבֹשׁ יְהוָה אֶת־שֶׁבֶר עַמּוֹ וּמַחַץ מַכָּתוֹ יִרְפָּא:

וַתַּעְתֵּי זְהַב וְכֶסֶף וּמַלְבּוּשֵׁךְ ששי [שֵׁשׁ] וָמֶשִׁי וְרִקְמָה סֵלֶת וּדְבַשׁ וְשֶׁמֶן אכלתי [אָכַלְתְּ] וַתִּיפִי בִּמְאֹד מְאֹד וְתִצְלְחִי לִמְלוּכָה:

גַּן | נָעוּל אֲחוֹתִי כַלָּה גַּל נָעוּל מַעְיָן חָתוּם: שְׁלָחַיִךְ פַּרְדֵּס רִמּוֹנִים עִם פְּרִי מְגָדִים כְּפָרִים עִם־נְרָדִים: נֵרְדְּ | וְכַרְכֹּם קָנֶה וְקִנָּמוֹן עִם כָּל־עֲצֵי לְבוֹנָה מֹר וַאֲהָלוֹת עִם כָּל־רָאשֵׁי בְשָׂמִים: מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים מִן־לְבָנוֹן:

בָּאתִי לְגַנִּי אֲחוֹתִי כַלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם־בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם־דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם־חֲלָבִי אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים:

(בתרא דף קכג) **רבי** יוחנן אומר ראויה היתה בכורה לצאת מרחל דִּכְתִיב אֵלֶּה | תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף אלא שקדמתה לאה ברחמים ומתוך צניעות שהיתה בה ברחל החזירה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לה

(מדרש רבא) **וְרָחֵל** הָיְתָה יְפַת־תֹּאַר עיקר סימניה של רחל לא היתה אלא נאה וְרָחֵל הָיְתָה יְפַת־תֹּאַר וִיפַת מַרְאֶה.

ורחל עקרה א"ר יצחק רחל היתה עקרו של בית שֶׁנֶּאֱמַר וְרָחֵל עֲקָרָה עיקרה רחל.

תאני רשב"י לפי שכל הדברים תלוים ברחל לפיכך נקראו יִשְׂרָאֵל על שמה רחל מבכה על בניה ולא סוף דבר לשמה אלא לשם בנה שֶׁנֶּאֱמַר אוֹלֵי יֶחֱנַן יְהוָה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת שְׁאֵרִית יוֹסֵף ולא סוף דבר לשם בנה. אלא לשם בן בנה שֶׁנֶּאֱמַר הֲבֵן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם.

וְאֶת־לֵאָה וִילָדֶיהָ אַחֲרוֹנִים וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרוֹנִים הדא אמרה אחרון אחרון חביב.

בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם ר"א אמר בא וראה עד היכן חיבב אבינו יעקב את רחל אפילו בשעה שבא לברך את בנה עשהו טפל לה ברכות שדים ורחם יתברכון דדיא דהכין אוניקו ומעיא דהכין אפיקו

(ילקוט רות) **יִתֵּן** יְהוָה אֶת־הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל־בֵּיתֶךְ כְּרָחֵל | וּכְלֵאָה. לא הוה צריך קרא למימר אלא כלאה וכרחל אלא אע"פ שיצא בועז וכל הסנהדרין שלו מלאה היו מודים שעיקר הבית היא רחל שלא נשתעבד יעקב בבית לבן אלא בשביל רחל.

מיד נתגלגלו רחמיו של הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא ואמר בשבילך רחל אני מחזיר את יִשְׂרָאֵל למקומן הָדָא הוּא דִכְתִיב כֹּה | אָמַר יְהוָֹה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רָחֵל מְבַכָּה עַל־בָּנֶיהָ מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם עַל־בָּנֶיהָ כִּי אֵינָנּוּ: וּכְתִיב כֹּה | אָמַר יְהוָֹה מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבֶּכִי וְעֵינַיִךְ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתֵךְ נְאֻם־יְהוָֹה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב: וְיֵשׁ־תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֵךְ נְאֻם־יְהוָֹה וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם:

אמר המו"ל ראיתי לנחוץ להעתיק מ"ש הר' ז"ל בספרו בן איש חי פ' וישב וז"ל:

מצאתי כתוב טוב שהאדם ירגיל עצמו לומר בכל יום ג' פסוקים אלו כתובים בד"ה א' סי' כ"ט ויברך דוד את ה' לעיני כל הקהל ויאמר דוד ברוך אתה ה' וכו' לך ה' הגדולה והגבורה וכו' והעושר והכבוד מלפניך וכו' וכאשר תיקנום חז"ל בזמירות בכל יום והאדם יאמר אותם בפ"ע בכל יום יו"ד או ז' פעמים ובכל פעם יאמר אחריהם פסוק ברוך אתה ה' למדני חוקיך ומלבד תועלת סודית שיש באמירתם עוד תועיל לו להשלים לו מספר מאה ברכות בשעת הדחק עכ"מ ונ"ל שהוא מנהג יפה ונכון ועיין פתחי תשובה יו"ד סי' שכ"ח סק"א מ"ש בשם הרב פרי תבואה מה שקיבל מרבותיו יע"ש.

עוד מצאתי כתוב בכ"מ כ"י מנהג יפה לומר האדם בכל יום פסוק ברוך ה' לעולם אמן ואמן חמשה וארבעים פעמים ובאומרו אמן ואמן יכוין בשם השלוב של הוי"ה אדנ"י וזה הפסוק יועיל לו במקום תשעים אמנים שחייב אדם לומר בכל יום בעת שהוא אנוס ואינו יכול לענות כגון שהוא יושב בבית לבדו ואין הולך לבית הכנסת מחמת אונס ע"כ ונ"ל דמנהג יפה הוא זה וכן אני נהגתי לומר פסוק זה כמספר הנז' בכל יום אחר פרשה של ברכת כהנים שאנחנו אומרים אחר ברכת השחר בכל יום ועשיתי כן כדי שלא תשכח אמירתם ממני מאחר שעשיתי לה זמן קבוע ואחר פסוק זה אני אומר טו"ב פעמים פסוק אור זרוע לצדיק כמ"ש הרה"ג הרח"ף ז"ל דנכון לאומרו טו"ב פעמים בכל יום.

תם ונשלם חלק ראשון
השי"ת ינצרנו כאישון

חלק שני

הקדמה

הקדמת בן הרב המחבר נר"ו (זצוק"ל)

לשון של חיבה. לא זז מחבבה. לבנ"י מור ניהו רבא. עד שקראה בתי האחת אהובה. ויהב לן אוריין תליתאי אמירה נעימה כתיבה יהיבה, עץ חיים היא למחזיקים בה. וכך היא דרכה של תורה הפוך בה והפוך בה. ובאהבתה ישגה תמיד כל היום היא שיחתו מרבה ישיבה. גם בלילה לא שכב לבו מַחֲשָׁבָה טובה. להבין משל ומליצה דברי **חכמים**.

לשון זירוז זריזים מקדימים. כל הקודם זכה גם אלה לחכמים. לעשות אזנים לתורה כיפה תלי לה השירין והנזמים. ויוצא פרח ויצץ ציץ חוב"ר חברי"ם מחוכמים, גדול הנאמר

ביוסף חבלים נפלו בנעימים. ויגן מקדשו כמו רמים. ועל יובל ישלח שרשיו נטעי נעמנים עם כל עצי בשמים. וכבר יצא מוניטון שלו בעולם האירו ברקיו תבל עברו ארחות ימים. ובכל מקום מוקטר מוגש לשמו מאיר עיני **חכמים**.

לשון צער ווי כמה קשה סילוקן של צדיקים ורבה העצובה. יום שנצחו אראלים את המצוקים וארון הקודש נשבה. חשך השמש בצאתו וירח כבה. ואני אנה אני בא מצערו של אבא עינא לליבא. קול הקריה הומה לספוד לצר"ה דבר שבחובה. ושערי דמעה לא ננעלו ואשר הנחלים הכל מעלין את המדומ"ע עד דאישתפוך מרזבא. וכל בית יִשְׂרָאֵל יבכו בבכי יבואו להשתתף בצרתן של תלמידי **חכמים**.

לשון נחמה זאת נחמתי בעוניי בראותי כי זולת ספריו שנדפסו בחיי חיותו השאיר אחריו ברכה. חמדה גנוזה שמורה בכל וערוכה, מילי דמזדבנן בדינרי דהבא פריכא. וכבר החלו מהם עולץ על מכבש הדפוס וסדר המערכה. ס' עוד יוסף חי וס' דעת ותבונה עַל־יְדֵי גברא רבא ריכא ובר ריכא. והאי ספרא דנא. לשון חכמים ח"ב כמעשהו בראשון להעלות ארוכה, ומרפא לקצת פגם עונות דתני ריש סידרא דבבל אב"א אריכ"א. ובקשות ותחנות דבר בעתו פעמים בקצרה פעמים בארוכה. כן יתן ה' לשאר ספריו הנחמדים שיצאו לאור העולם ויפוזו זרועי ידיו להאיר בחשיכה. כי היכי דלימרו שמעתתא מפומיה ושפחותיו יהיו דובבות שפתי **חכמים**.

לשון ידיעה מכאן מודעא. שכל הוצאות הדפוס של זה הספר הם משל בן יכבד אב אנא עבדא ברא כרעא. וקודש להי' נוטה שמים כיריעה. אתיא זכיה זכיה לזכות בו את הרבים לחלקו ביעקב ולהפיצו בישראל ומלאה הארץ דעה. חכמתא לחכימין ומנדעא

להיות עילוי לנשמת אבא מארי ועט״ר זללה״ה הצרורה בצה״ח ברום רקיעא. וזכות הרבים תלוי בו יפאר ענוים בישועה. לכן כל הרוצה ליטול את השם יבא ויטול בלא כסף ובלא מחיר סילמא טיבעא. וימלא כריסו משלחן של תלמידי חכמים לשון בקשה לשון תחנה מאריה דעלמא די ברא כרעותיה. עד אימת בר רחמותך שף מדוכתיה, וטשי בעילתיה ובאתר דמארי ביתא תלי זייניה רעיא קולבא תלי קולתיה השגל יושבת אצלו שגלתיה ולחנתיה. ואשתך כגפן פוריה בירכתי, בבעו מניה דמר ליתוב לביתיה, אתר בית שכינתיה ויצאת לישע עמך תפיש מרירותיה. ה׳ בגבור יצא קודם משרייתיה. וישלח משיחיה מפרץ קאתי. ויבנה היכליה וירושלים קרתיה. ושם נעלה וסגידנא קמיה מקמיה דיקר אורייתיה בעיר גדולה של **חכמים**.

כ״ד תולעת יעקב נר״ו

בכמוהר״י יוסף חיים זצוק״ל

סימן א

תיקון היסוד

נכון לאומרו ביום תשעה לחודש תשרי, גם בכל ליל ששי של ששה שבועות שובבי״ם באשמורת הבוקר, וגם בכל שבוע ששי. של שבעה שבועות ימי העומר וכן יזהר ללמוד לימוד זה ביום שיראה קרי ח״ו אחר הטבילה, וזה תוארו:

קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח־טּוֹב וְנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: וְנֶאֱמַר לְאָדָם מַעֲרְכֵי־לֵב וּמֵיְהוָֹה מַעֲנֵה לָשׁוֹן: וְנֶאֱמַר אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

(יהו״ה) **יָחִיד** הֶאֱצִיל וּבָרָא הַכֹּל:

(אהי״ה) **אַיִן** הַמַּחֲשָׁבָה יְכוֹלָה לְהַשִּׂיגוֹ:

(יאההויה״ה) **יָאִיר** אֶת הַסְּפִירוֹת הָעֶלְיוֹנִים וְאֵין יְכוֹלִים לְהִסְתַּכֵּל הֶאָרָתוֹ:

(יהו״ה) **יְחַיֶּה** הַכֹּל וּמְכַלְכֵּל הַכֹּל:

(אדנ״י) **אַיִן** דָּבָר נֶגְדּוֹ יִתְחַשֵּׁב:

(יאהדונה״י) **יְהוָֹה** אֱמֶת, הַמְקַיֵּם דְּבָרָיו, וְכָל נִשְׁמוֹת הַנִּבְרָאִים יְהַלְלוּהוּ: יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ הָעוֹזֵר דַּלִּים וּמְקַבֵּץ נִדָּחִים, הַכֹּל יוֹדוּהוּ. יִתְבָּרַךְ אֱלֹהֵינוּ הַקּוֹרֵא דְּרוֹר וּמַתִּיר נֶאֱסָרִים, הַמֵּנִיחַ יְגֵעִים. יְהוָֹה אַתָּה הָעוֹנֶה דּוֹרְשֶׁיךָ וְשׁוֹמֵעַ נַאֲקָתָם, הַצְמַח יְשׁוּעָתָם. יִשְׂרָאֵל אֲבִיוֹנֶיךָ הוֹגִים דְּבָרֶיךָ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ הָעֲצוּמִים יַגִּידוּ. יָסַד אֶרִיאֵל, הָקֵם דְּבָרֶיךָ

וְהָרֵם נְסֵיךְ, הַכֹּל יְשַׁבְּחוּךְ. יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הוֹגֵי דַּת וְתוֹרָה, נַהֲלֵם, הוֹשִׁיעֵם, יַשְׂרֵם. יְהוָה אֲרוֹמְמְךָ, הֶחֱיִיתַנִי דְּלִיתָנִי וְגִדַּלְתַּנִי נְשָׂאתַנִי הַרְאֵנִי יִשְׁעֶךָ:

חב״ו

חַי **ב**וֹרֵא וְיוֹצֵר
חנני **ב**רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ
חכמה **ב**ינה ודעת
חכמני **ב**תורתך והבינני
חזקני **ב**מצותיך ושגבני
חייני **ב**צדקתך וזכני
חזקני **ב**נפש ובגוף
חבקני **ב**ימינך ושמחני
חנני **ב**טובך ורצונך
חיים **ב**נים ומזונות
ה׳ הגדול והגבור הנורא
חזק **ב**רית ונשאהו
חיה **ב**רית ונשאהו
חזקהו **ב**אורותיו ועטרהו
חברו **ב**ביתו ונויהו
חילו **ב**רך ואמץ
חון **ב**נצוצותיו ולקטם
חלצם **ב**ררם ונקם
חזקם **ב**רכם והעלם
חבבם **ב**נם ויסדם
יחיד הנסתר ונעלם המיוחד
חיינו **ב**חסדיך וימלאו
חדרים **ב**דעת ויתרבו
חסדים **ב**יסוד ומלכות
חיינו **ב**חכמה וימשכו
חיים **ב**ישראל ויעקב
חיינו **ב**חכמה וימשכו

חיים **בלאה** ורחל
חזקם **באורות** וכלים
חזקם **בפנימיות** ובחיצוניות
חזקם **בפנימי** ומקיף
חזקם **ביושר** ועיגולים
חזקם **בכללות** ופרטות
חזקם **בטעמים** ונקודות
חזקם **בתגין** ואתיות
חזקם **בע"ב** וס"ג
חזקם **במ"ה** וב"ן
חזק **בנימין** ויוסף
חיה **בנימין** ויוסף
חנם **בכתר** וכללוהו
חנם **בחכמה** ובינה
חנם **בדעת** וכללוהו
חנם **בחסד** וגבורה
חנם **בתפארת** וכללותו
חנם **בנצח** והוד
חנם **ביסוד** ומלכות
אָנָּא בְּכֹחַ. גְּדוּלַּת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה: (אב"ג יתי"ץ)
קַבֵּל רִנַּת. עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ. טַהֲרֵנוּ נוֹרָא: (קר"ע שט"ן)
נָא גִּבּוֹר. דְּוֹרְשֶׁי יִחוּדֶךָ. כְּבָבַת שָׁמְרֵם: (נג"ד יכ"ש)
בָּרְכָם טַהֲרֵם. רַחֲמֵי צִדְקָתֶךָ. תָּמִיד גָּמְלֵם: (בט"ר צת"ג)
חֲסִין קָדוֹשׁ. בְּרֹב טוּבְךָ. נַהֵל עֲדָתֶךָ: (חק"ב טנ"ע)
יָחִיד גֵּאֶה. לְעַמְּךָ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ: (יג"ל פז"ק)
שַׁוְּעָתֵנוּ קַבֵּל. וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ. יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת: (שק"ו צי"ת)
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
אורות בינה גלויים יאירו תוך צנורותינו (אב"ג יתי"ץ)
קדושת רישא עילאה שֶׁהוּא טמיר נשיג (קר"ע שט"ן)
נשיג גדלות דעת יהיה כולו שלם (נג"ד יכ"ש)

ברכה טובה רחל צדיקים תקנו גבורותיה (בט״ר צת״ג)
חִלְּינוּ קִוִּינוּ בִּרְכַת טעמים נקודות עלינו (חק״ב טנ״ע)
יהיה גדלות לאור פרצוף זעיר קדוש (יג״ל פ״ק)
שַׁוְּעָתָנוּ קַבֵּל ויתייחדו צדקה יסוד תפארת (שק״ו צי״ת)
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
אָנָּא בַּחֲסָדִים גְּדוֹלִים, יְאִיר תִּפְאָרֶת צַדִּיק: (אב״ג יתי״ץ)
קַוִּינוּ רָצוֹן עֶלְיוֹן, שֶׁל טְעָמִים נְקֻדּוֹת: (קר״ע שט״ן)
נָקֵוָּה גַּדְלוּת דּוֹדִים, יוּשְׁלַם כָּתֶר שֶׁלָּהֶם: (נג״ד יכ״ש)
בְּאוֹר טִפַּת רָחֵם צַדִּיק תָּמִים גַּדְּלָנוּ: (במ״ר צת״ג)
חִלְּינוּ קִוִּינוּ בִּרְכַת טוּב נְעַם עֶלְיוֹן: (חק״ב טנ״ע)
יִתְמַתְּקוּ גְּבוּרוֹת לְעוֹרֵר פְּעוּלַת זִוּוּג קָדוֹשׁ: (יג״ל פז״ק)
שְׁבִיל קֹדֶשׁ וְיסוֹד צַדִּיק יְהִיוּ תָמִימִים: (שק״ו צי״ת)
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אח״כ יאמר כ״ד פעמים יסוד, וכ״ד פעמים יוסף, כי ארבעה אבנים בונים כ״ד בתים כנז׳ בס׳ יצירה והבן. ואח״כ יאמר דברים אלו מעומד בכונת הלב:

קוּם אוֹת הַקָּדוֹשׁ, וְקַח אוֹר הַחֵן מִן הָעֵינַיִם, וְהִזְדַּוֵּג עִם הַכַּלָּה יְפַת הָעֵינַיִם, קַח אוֹת הַבְּרִית אוֹת לְטוֹבָה, וְתֵן לְצִיּוֹן הַחֲבִיבָה, חֲמִשָּׁה חֲסָדִים הַנִּקְרָאִים מַיִּין דּוּכְרִין שֶׁהֵם נִכְלָלִים בָּךְ, עַלְיךְ כְּתִיב לְא־יִגְרַע מִצַּדִּיק עֵינָיו וְאֶת־מְלָכִים לַכִּסֵּא וַיֹּשִׁיבֵם לָנֶצַח וַיִּגְבָּהוּ:

קוּם אֲבָר הַקָּדוֹשׁ, וְהִתְחַזֵּק בְּאוֹר הַנִּמְשָׁךְ מֵחֶסֶד עֶלְיוֹן, וּבֹא אֶל בֵּיתְךְ נְקֵבַת צִיּוֹן, וְתֵן בָּהּ זֶרַע קֹדֶשׁ הַנִּמְשָׁךְ מִן הַמֹּחַ סוֹד חָכְמָה לְהוֹצִיא נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת לָעוֹלָם, וְקוֹיֵ יְהוָה֙ יַחֲלִיפוּ כֹ֔חַ יַעֲלוּ אֵבֶר כַּנְּשָׁרִים יָרוּצוּ וְלֹא יִיגְעוּ יֵלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ: כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה בַכֶּסֶף וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירַקְרַק חָרוּץ:

קוּם אורח הַקָּדוֹשׁ וברך את השושנה העליונה, כוס ישועות תשא כוס של ברכה, טוֹב־עַיִן הוּא יְבֹרָךְ יברך ויבורך, יְצַו יְהוָה אִתְּךָ֙ אֶת־הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶ֔יךָ וּבְכֹ֖ל מִשְׁלַ֣ח יָדֶ֑ךָ, בָּרוּךְ אַתָּה תן בְּרָכָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ, בְּאַרְחַ־זִוּ אֲהַלֶּךְ אַרַח חיים, אַרַח מישור, אַרַח לצדיק משרים, וְאַרַח צַדִּיקִים כְּאוֹר נֹגַהּ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד־נְכוֹן הַיּוֹם:

קוּם ברית הַקָּדוֹשׁ והתחזק בל״ב נתיבות ועשרה מאמרות, ואז דיוקנא דברית אזדרע בארבעין ותרין זווגין, זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה, גִּבּוֹר בָּאָרֶץ יִהְיֶה זַרְעוֹ, כְּלֹה זֶרַע אֱמֶת:
קוּם גואל הַקָּדוֹשׁ וגאל את הבנים השובבים, כִּי לְךָ מִשְׁפַּט הַגְּאֻלָּה לִקְנוֹת, קוּם קרא לִשְׁבוּיִם דְּרוֹר וְלַאֲסוּרִים פְּקַח־קוֹחַ, אמור לָאֲסוּרִים צְאוּ לַאֲשֶׁר בַּחֹשֶׁךְ הִגָּלוּ, כִּי־כֹה | אָמַר יְהוָה גַּם־שְׁבִי גִבּוֹר יֻקָּח וּמַלְקוֹחַ עָרִיץ יִמָּלֵט וְאֶת־יְרִיבֵךְ אָנֹכִי אָרִיב וְאֶת־בָּנַיִךְ אָנֹכִי אוֹשִׁיעַ: שְׂאִי־סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָאוּ־לָךְ חַי־אָנִי נְאֻם־יְהוָה כִּי כֻלָּם כָּעֲדִי תִלְבָּשִׁי וְתִקְשְׁרִים כַּכַּלָּה:
קוּם גואל הַקָּדוֹשׁ וְהַצִּיל גָּזוּל מִיַּד עוֹשֵׁק. כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עֲשׁוּקִים בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי־יְהוּדָה יַחְדָּו וְכָל־שֹׁבֵיהֶם הֶחֱזִיקוּ בָּם מֵאֲנוּ שַׁלְּחָם: גֹּאֲלָם | חָזָק יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ רִיב יָרִיב אֶת־רִיבָם, וּבָא לְצִיּוֹן וּלְשָׁבֵי פֶּשַׁע (ר״ת גו״ף) בְּיַעֲקֹב, וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם, וְיָסִירוּ הַבְּגָדִים הַצֹּאִים מעליהם וְהַלְבֵּשׁ אותם מַחֲלָצוֹת, וְיִתְקְנֵם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: שׂוֹשׂ אָשִׂישׂ בַּיהוָה תָּגֵל נַפְשִׁי בֵּאלֹהַי כִּי הִלְבִּישַׁנִי בִּגְדֵי־יֶשַׁע מְעִיל צְדָקָה יְעָטָנִי כָּחָתָן יְכַהֵן פְּאֵר וְכַכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵּלֶיהָ: גואל. גואל. גואל. אתה הגואל ולך הגאולה קנה לך, וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן. כִּי כֹה אָמַר יְהוָה שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹבָבִים אֶרְפָּה מְשׁוּבֹתֵיכֶם:
ויהא רעוא שיתוקן פגם חטא הַמַּחֲשָׁבָה ויתוקנו מ״ד דאבא ומ״ן דאימא שהם מ״ב זווגין ויעלו למקומם העליון. ויהא רעוא שיתוקן פגם חטא המעשה, ויתוקנו חמשה חסדים וחמשה גבורות שהם מ״ד ומ״ן שהם סוד ארבעה ושמונים אותיות שיש בהוי״ה במלוי ע״ב ובהוי״ה במלוי העולה ס״ג, ובהוי״ה במלוי העולה מ״ה ויעלו למקומם הקדוש, וגם הם ימשכו בהוי״ה דמלוי העולה ב״ן אשר במלכות, וגם יתוקנו עוד ארבעה ושמונים אותיות שיש באחד ועשרים שמות אהי״ה ויעלו למקומם הקדוש, וימשכו אחד ועשרים אהי״ה שהם מספר אמת מן ז״א הנקרא אמת אל הַמַּלְכוּת ואז יהיה כְּלֹה זֶרַע אֱמֶת, וגם יתוקן זווג עליון שבפה שהם חיך וגרון, ויתוקנו ארבע אותיות אחה״ע שהם מספר ארבעה ושמונים והם סוד מ״ן שבגרון ויעלו למקומם העליון הקדוש:
קוּם דג הַקָּדוֹשׁ והאר באורות המוחין ומלבושיהם אשר מתקבצים כולם בך, כי בך מתגלים האורות המכוסים וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ, ארץ העליונה שושנה רעננה:

קוּם הבל הַקָּדוֹשׁ והאר אל הכלה האהובה והחביבה אתה צדיק תן צדקה אל הכלה הנקראת צדק ותהיה צדקה לכן יאמר יש מפזר ונוסף עוד כי נגדלים החסדים ומתרבה אורם לאין קץ:

קוּם וא"ו הַקָּדוֹשׁ ותתגלה העטרה שבך שהיא יו"ד עטרה בראש צדיק, ואז יתגלו י"ו אורות שהם שמונה חסדים שבשליש תפארת העליון המכוסה, ושמונה אורות גבורות שנמתקו עמהם, והם אותיות י"ו של יוסף, ועם שבעים אורות החסדים המגולים ושבעים אורות הגבורות שנמחקו עמהם שהם מספר שני אותיות ס"ף ישתלם יוסף הוא הצדיק הוא השליט הוא המשביר כְּדְכְתִיב וְיוֹסֵף הוּא הַשַּׁלִּיט עַל־הָאָרֶץ הוּא הַמַּשְׁבִּיר:

קוּם זיו הַקָּדוֹשׁ והאר אל יסוד הכלה הנקרא ציון. ותן לה שלשה שמות הוי"ה במלוי ההי"ן העולה מספר ב"ן שהם סוד נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה, זיו הַקָּדוֹשׁ יפה אתה, יְפֵה־תֹאַר וִיפֵה מַרְאֶה, האר להכלה היפה, כלה שעיניה יפות, כי הַמַּלְכוּת שלך היא, היא לך ואתה לה, לך אוהבת לך חומדת לך שוקקת לך מתאוה, יהא רעוא דלא תזוז מנה לעלמין ותתחברון כחדא, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו ביחודא שלים אמן.

קוּם חי הַקָּדוֹשׁ והתחזק בשרשן הדעת ותהיה תמיד אבר חי, רב עוד יוסף בני חי, חי אתה חי שמך, חי חי יקראו לך, קום חי הַקָּדוֹשׁ וקבל ע"ב אותיות טיפת החסד שהם ח"י שמות הוי"ה כנגד ח"י חוליות שבשדרה, ותעלה בסוד ע"ב שֶׁהוּא חסד, אתה חי ותמיד חי לֶאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, כִּי־עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים, אז תתחבר כה לחי, וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי וְאַתָּה שָׁלוֹם֙ וּבֵיתְךָ֣ שָׁל֔וֹם וְכֹ֖ל אֲשֶׁר־לְךָ֥ שָׁלֽוֹם:

קוּם טוב הַקָּדוֹשׁ והחזק בגביע הוא גביע הכסף שֶׁהוּא חמשה פעמים טוב, והשקה והשפיע את הכלה הכלולה, ומשם תשפיע לנו ברכות טוב בחסד וברחמים, נשבעה מטוב ביתיך וטוב וחסד ירדפונו כל ימי חיינו טוב ומטיב לכל רב טובך:

קוּם יסוד הַקָּדוֹשׁ והתחזק באורות וחסדים גדולים ויתגלה. הכלי השלישי הפנימי הנקרא קודש קדשים צדיק יסוד עולם קום יסד ציון, כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן. צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה:

קוּם יוסף הַקָּדוֹשׁ והתחזק בשלשה חסדים ושלשה גבורות אשר הם ששה שמות הוי"ה בשתי בחינות המכוסה והמגולה, ויתמתקו שלשה הגבורות בשלשה החסדים

ותכרת הערלה ותתבטל אחיזתה ויתקיים המקח שֶׁהוּא התפשטות החסד בז״א, ותחזור האונאה למקומה כי בשתות קנה ומחזיר אונאה, וְהָאֲלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ, וַיְלַקֵּט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף, וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר, בֵּן פֹּרָת יוֹסֵף בֵּן פֹּרָת עֲלֵי־עָיִן:

קוּם כפתור הַקָּדוֹשׁ והתחזק בשלש טיפות אורות הנמשכים ממוח העליון, אשר ירדו למטה בגניזו דרך חוט השדרה ואטמרו גו נביאי קשוט בסוד תרין ביעי דדכורא. קוּם התגלה והכנס בנקודת ציון שבמלכות ותכניס שם שלשה טיפות אורות אלו והם הם האבות העליונים אשר הם שורש לתחתונים:

קוּם לולב הַקָּדוֹשׁ וקבל מתוספת האור הנמשך מחיים העליונים הנוסף בעמודא דאמצעיתא, אתה חיים קבל מחיים כִּי־עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים, ותהיה חי תמיד בסוד חי העולמים:

קוּם משכיל הַקָּדוֹשׁ ואריק ברכאן מרישא עלאה וכל שייפי גופא כולהו אתתקנן לארקא בך ברכאן אנת הוא דנטיל כולא ואחסין כולא כחדא, וכל ברכאן בך שריין, אורח חיים למעלה למשכיל אנת משכיל תַּצְלִיחַ אֶת־דְּרָכֶךָ וְאָז תַּשְׂכִּיל, וַיְהִי דָוִד לְכָל־דְּרָכָו מַשְׂכִּיל:

קוּם משביר הַקָּדוֹשׁ ואחסין לך ארעא קדישא דאיהי מלכותא קדישא, ואריק עלה ברכאן בכל יומא והב לה תפנוקין ועידונין בנגידו עלאה תגיד עלה, אנת הוא צדיק יסודא דעלמא, הא תיאבותא דמטרוניתא לאדבקא בך מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה. קוּם ואתער חביבי ורחימו למטרוניתא לאתקשרא כחדא, וּבָרְכָה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר, וְיוֹסֵף הוּא הַשַּׁלִּיט, הוּא הַמַּשְׁבִּיר:

קוּם נח הַקָּדוֹשׁ ומשוך אור מן ח״י חוליות שבשדרה, אנת הוא איש חי, אנת הוא צדיק חי עלמין, אנת הוא רב פעלים מארי דכל עובדין וכל חיילין עלאין בגין דכולהו נפקין מינך, אנת הוא אות בכל חיילין דידך אנת רשים ורב מכולא, נֹחַ נֹחַ, נֹחַ לעילא נֹחַ לתתא, אִישׁ צַדִּיק תָּמִים צַדִּיק לעילא צַדִּיק לתתא, נֹחַ נֹחַ, תִּמְצָא־חֵן וְשֵׂכֶל־טוֹב, קח אתך אֵיֶלֶת אֲהָבִים וְיַעֲלַת־חֵן, תְּשֵׁאוֹת חֵן חֵן לָהּ:

קוּם סוד הַקָּדוֹשׁ ואנגיד טפין קדישין ממוחא עילאה קוּם ובסם למטרוניתא דכל תיאובתא דמלכא במטרוניתא בך הוי ובך עייל למטרוניתא לאתר דאקרי ציון, דהתם

הוא אתר כסותא דנוקבא כבית רחם לאיתתא, סוד הַקָּדוֹשׁ צדיק אתה, סַוֹּד יְהוָֹה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם:

קום עוף הַקָּדוֹשׁ והתחבר עם מטרוניתא קדישא אנת הוא עופא קדישא דאית בך מאה וחמשין ושית אורות קום ואנהיר למטרוניתא בחביבו ורחימו מאלין נהורין דאית גבך, וְהָעוֹף יֶרֶב בָּאָרֶץ נפיש חיי סגי ומסגי:

קום פועל הַקָּדוֹשׁ וכתוש כתישין ואפיק מכל אינון שייפין עלאין דאינון זיתין קדישין משח רבו בתיאובתא שלים לגבי מטרוניתא ואמשיך לה ההוא נגידו מלעילא בכל שייפא ושייפא, וגדא איהי בלולה בשמן כתית לאתהנאה ולאתזנא מניה, אתה פועל הקדוש, פֹּעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ. הוֹלֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק, שמחנו בפעליך פעולת צדיק לחיים:

קום צַדִּיק הַקָּדוֹשׁ ורוץ בההוא מגדל עוז דהא קרא כְּתִיב מִגְדַּל־עֹז שֵׁם יְהוָֹה בּוֹ־יָרוּץ צַדִּיק וְנִשְׂגָּב: הא רעותא בההוא מגדל תדיר, ונשגב ההוא מגדל דלא ינפול לעלמין, וְצַדִּיק בֶּאֱמוּנָתוֹ יְחְיֶה, זֶכֶר צַדִּיק לִבְרָכָה, וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק, צַדִּיק צַדִּיק הדרן עלך:

והדרך עלן, דעתן עלך ודעתך עלן לא נתנשי מנך ולא תתנשי מנן לא בעלמא דין ולא בעלמא דאתי:

קום צֶמַח הַקָּדוֹשׁ וטול לך נחלין ומבועין ונהרין אנת הוא מקורא דכולא, אנת הוא נטיל כולא, אנת הוא ברא דדמי לאבוי ואתרשים ביה, אנת הוא עושה פרי אשר זרעו בו על הארץ, דא ארעא קדישא מלכותא קדישא, אנת הוא צֶמַח צַדִּיק, יהא רעוא דינהיר בך מצחא דעתיקא קדישא, אנת הוא צֶמַח. קום הרוה את הארץ והולידה והצמיחה, אנת הוא צֶמַח הצמיח לדוד צֶמַח צדקה, וחיש יבוא אִישׁ צַדִּיק צֶמַח שְׁמוֹ וּמִתַּחְתָּיו יִצְמָח בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב אָמֵן:

קום צנור הַקָּדוֹשׁ וקבל אור מרצון העליון, ויתגבר צנור הימיני הַקָּדוֹשׁ על צנור השמאלי, ואז יקרא טוב וְיִהְיֶה רַב־טוּב לְבֵית יִשְׂרָאֵל, צנור צנור, אנת צנור ואנת רצון, הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן, וּבִרְצוֹנְךָ תרים [תָּרוּם] קַרְנֵנוּ. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָֹה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

קום קנאי הַקָּדוֹשׁ ולבש קנאה כי כֹּה אָמַר יְהוָֹה צְבָאוֹת קִנֵּאתִי לִירוּשָׁלַם וּלְצִיּוֹן קִנְאָה גְדוֹלָה, יְהוָֹה כַּגִּבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָעִיר קִנְאָה יָרִיעַ אַף־יַצְרִיחַ עַל־אֹיְבָיו יִתְגַּבָּר:

וְזֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאָה, לִזְמֹר עֲרִיצִים וְלַהֲכָרִית הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹבְבִים אֶת הַשּׁוֹשַׁנָּה הָעֶלְיוֹנָה, לָם רִבָּה [לְמַרְבֵּה] הַמִּשְׂרָה וּלְשָׁלוֹם אֵין־קֵץ עַל־כִּסֵּא דָּוִד וְעַל־מַמְלַכְתּוֹ לְהָכִין אֹתָהּ וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם קִנְאַת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה־זֹּאת: קוּם וְקְנָא קִנְאַת בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּנֵי־יַעֲקֹב וְיוֹסֵף, הָרֵב כִּבְסֵנוּ מֵעוֹנֵינוּ, וּמֵחַטֹּאתֵינוּ טַהֲרֵינוּ, תַּחְטִיאֵינוּ בְּאָזוֹב וְנִטְהַר תְּכַבְּסֵנוּ וּמִשֶּׁלֶג נַלְבִּין, וִיקוּיִם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם, וְאוֹמֵר מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה. מָה מִקְוֶה מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים, גַּם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל:

קוּם רוֹכֵל הַקָּדוֹשׁ וְקִשֵּׁט אֶת הַכַּלָּה הָעֶלְיוֹנָה, וְאֵת עֲדִיָּהּ תַּלְבִּשְׁנָה עֲדִיָּה זָהָב וְכֶסֶף, וּמַלְבּוּשָׁהּ שֵׁשׁ וָמֶשִׁי וְרִקְמָה, תֵּן צְמִידִים עַל־יָדֶיהָ, וּרְבִיד עַל גְּרוֹנָהּ, תֵּן נֶזֶם עַל אַפָּהּ וְעָגִילִים עַל אָזְנָהּ, וְעִטֶּרֶת תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשָׁהּ, אֵישׁ אֱמוּנוֹת רַב־בְּרָכוֹת, יְהִי־מְקוֹרֵךְ בָּרוּךְ וּשְׁמַח מֵאֵשֶׁת נְעוּרֶךָ: קוּם וְהִתְמַלֵּא בְּרָכוֹת בָּרְכָה אֶל־בֵּיתֶךָ, וְאַתָּה קַח־לְךָ מִכָּל־מַאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל, וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ, אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהוֹתֵר, צַדִּיק אֹכֵל לְשׂבַע נַפְשׁוֹ, מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ. תַּשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה, שׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ, וְאַנְחְנוּ עַבְדֶיךָ נִשְׂבְּעָה בְּטוּב בֵּיתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ, וְנִתְנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ:

קוּם שַׁבָּט הַקָּדוֹשׁ וְהִזְדַּוֵּג עִם הַכַּלָּה הָעֶלְיוֹנָה שָׁלוֹם אַתָּה בָּרוּךְ אַתָּה טוֹב אַתָּה, שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, וְהַיטֵּיבָה בִּרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן, בְּאַהֲבָה וְחִיבָה, אַתָּה שַׁבָּט זֶרַע צַדָּקָה, זֶרַע קוֹדֶשׁ מִצְבָּתָה, שַׁבָּט מִישׁוֹר אַתָּה, צַדִּיק וְיָשָׁר אַתָּה, קוֹמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ, קוּמָה לִמְנוּחָתֶךָ, קוּם הִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ לְאָרְכָהּ וּלְרָחְבָהּ, וִיקוּיִם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבֵּיתִי אֶתְכֶם וַהֲקִימוֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם: וְקָם שַׁבָּט מִיִּשְׂרָאֵל, וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, לְאֵ־יָסוּר שַׁבָּט מִיהוּדָה, וַיַּחְדָּו יִהְיוּ תַּמִּים, הִנֵּה מַה־טּוֹב וּמַה־נָּעִים שֶׁבֶת אַחִים גַּם־יָחַד, וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פְּרִשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה, וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו, לָב שָׂמֵחַ יֵיטַב פָּנִים, בְּאוֹר־פְּנֵי־מֶלֶךְ חַיִּים:

קוּם תַּרְנְגוֹל הַקָּדוֹשׁ וְקָרָא לְלֵאָה וּלְרָחֵל. קוּם וְהָאֵר עֵינֵי שְׁנֵיהֶם, יֶרְוִין מִמֵּשֶׁק בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַּשְׁקֵם: אַתָּה טוֹב תִּפְתַּח יָדֶךָ יְשִׂבְּעוּן טוֹב, אַתָּה צַדִּיק מְזַקֵּק שִׂבְעָתַיִם, אִם לַבִּינָה תִּקְרָא לַתְּבוּנָה תִּתֵּן קוֹלָךְ, וְהָיָה ו הַנִּשְׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קָדוֹשׁ יֵאָמֶר לוֹ כָּל־הַכָּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלָם:

אח"כ ישב וילמוד רמזים אלו השייכים ליסוד:

אבר, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז"ל היסוד נקרא אבר על שם שֶׁהוּא מיחד הוי"ה אלהי"ם בזווג עליון, והוי"ה אדנ"י בזווג תחתון, גם הוא מקבל בו ההי"ג שהם ב"ן ולבושים מצד אימא אהי"ה בההי"ן הרי קנ"א וב"ן עולה מספר אב"ר ע"ש, והנה בני חיי מזוני הם בְּחִינַת חב"ד בני מדעת חיי מחכמה מזוני מבינה, וכולם נמשכים ונתנים לנו ע"י היסוד כי על ידו הכל יבא, ומספר בני חיי מזוני עולה מספר אב"ר כי היסוד שנתנים לנו על ידו נקרא אבר, גם אבר ע"ה עולה מספר צדיק. גם אבר במלואו כזה אל"ף בי"ת ריי"ש עולים מספר אלף ול"ג כמנין גבורה במלואה כזה גימ"ל בי"ת וא"ו ריי"ש ה"י. והנה סוף מלוי אבר הוא תש"ף כמנין לחם שבת לרמוז עיקר הזווג הוא בשבת. ואותיות אמצעיות הוא שם יל"י שעולה מספר חמשים לרמוז שיש בו ה"ח וה"ג כל א' כלול מחמש הרי חמשים. גם הוא מספר כ"ל שהיסוד נקרא כל בסוד כלכל זה יוסף. הרי היסוד נקרא אבר, ובזה יובן רמז הכתוב וְקוֹיֵ יְהוָה֙ יַחֲלִיפוּ֙ כֹּ֣חַ יַעֲל֔וּ אֵבֶר֙ כַּנְּשָׁרִ֔ים, רמז לבעלי תשובה הבאים לתקן היסוד המה קוי ה' כי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אמר יעשה האדם תשובה ויתכפר לו, והם יחליפו כח שיתוקן הפגם שלהם, שאין לך דבר שעומד בפני הַתְּשׁוּבָה, והמה יעלו אבר כנשרים. כלומר יעלו היסוד הנקרא אבר כנשרים מספר כת"ר שעושים עילוי ליסוד שיקבל אורות מן הכתר, ולכן אומרים הצרי (כתר וצפורן יסוד) והצפורן והבן:

אגוז, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז"ל היסוד נקרא אגוז, וכן אגוז הוא מספר טוב בין דדכורא בין דנוקבא, והעיקר הוא יסוד דדכורא, וצריך להעביר תלת קליפתן דאגוזא דערלה ופריעה ואטיפו דדמא ע"כ ע"ש, והנה אגוז במלואו כזה אל"ף גימ"ל וא"ו זי"ן עולה מספר רע"ד כמנין לאה רחל שעולים רע"ד כי היסוד מזדווג עם שתיהם. גם הוא רב חסד כי יתרבו בו החסדים ואם תמלא אות וא"ו ביו"ד כזה וי"ו יהיה המספר רפ"ג כמנין אורח חיים. גם הוא מספר רגלים כי היסוד עומד בין נצח והוד שהם כנגד ב' רגלים. גם הוא מספר זרוע ולז"א אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק הוא היסוד הנקרא צדיק, גם הוא מספר חדרי בטן, כי הוא יורד חדרי בטן של הַמַּלְכוּת ומשפיע שם בסוד הזווג. גם הוא ע"ה מספר עטרה והבן:

הרי היסוד נקרא אגוז, וז״ש אֶל־גִּנַּת אֱגוֹז יָרַדְתִּי, כלומר גנת אגוז היא הַמַּלְכוּת שהיא גינה של היסוד שזורע אותה תמיד, ירדתי קרי בה ירד ת״י מספר קדוש שעולה ת״י רמז לזרע קודש מוחץ מצד אבא, ולכן היסוד נקרא אות ברית קודש:

אות, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא אות כי בו האות להכיר בין ז״א לנוקבא ע״ש, והנה אות במלואה כזה אל״ף וי״ו תי״ו עולים מספר תקמ״ט כמנין אחוריים דשם יג״ל פז״ק שֶׁהוּא ביסוד. גם הוא מספר אמ״ת ואמונ״ה כי הוא מיחד אמת ואמונה ביחד. וס״ת של המלוי עולה צ״ב כמנין חיבור הוי״ה אדנ״י עם הכולל, ואותיות אמצעיות הוא שם י״י שמספרו חמשים כנגד ה״ח וה״ג שכל א׳ כלול מחמש, ואם תמלא אות וא״ו באות א׳ יעלה המספר תק״ם מספר חבור שדי כי הוא בחינת שדי:

הרי היסוד נקרא אות, וז״ש דוד הע״ה עֲשֵׂה־עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ, עשה כלומר תקן, ואמר עמי כי האדם המתקן למעלה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יהיה עמו בעזרתו, וכמ״ש רז״ל על פסוק וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית, ותתקן אותו עמי שיתחבר לטובה היא הַמַּלְכוּת שה״ס כ״ב אותיות הַתּוֹרָה כמנין טובה, גם רמז שֶׁיִּהְיֶה הזווג והחיבור במוחין דאדא שהם אותיות י״ה דשם הוי״ה שמספרם ט״ו, ולז״א טובה קרי בזה ט״ו בה. ואז יראו שונאי החיצונים ויבושו שלא יוכלו לקטרג מאחר כִּי־אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי בתקון זה:

אז, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא אז כי כולל בו ח׳ אותיות יאהדונה״י ע״ש, הנה אז במלואם עולים מספר קע״ח כמנין מצליח וז״ש וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ. גם הוא צלם חי גם הוא מספר כסף חי על שם החסדים שבו, ולכן המשיח נקרא בר נפלי כי אותיות נפלי הם מילוי של אותיות אז במלואם כזה אל״ף זי״ן, והמשיח הוא ביסוד כמ״ש רז״ל בשער מאמרי רשב״י והבן:

הרי היסוד נקרא אז וז״ש אֲשֶׁר לֹא־נָוְלְתִּי אָז אֲשִׁיב. כלומר אפילו מה שלא גזלתי אני בעצמי שלא חטאתי אני אלא חטאו אחרים, ג״כ אשתדל להשיבם אל היסוד הנקרא אז, אי נמי קרי בה לו בוא״ו כלומר אשר לוא״ו גזלתי אשיב אותם לאז הוא היסוד, וז״ש אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ. והיינו שחוק הוא סוד ב״פ אור כנודע והם של

רחל הנקראת פה תורה שבעל פה, ועסק הַתּוֹרָה עושה תיקון גדול ביסוד, ובפרט תורה שבעל פה שהיא ששה סדרים, וז״ש לְא־יָמ֫וּשׁ סֵ֥פֶר הַתּוֹרָ֑ה הַזֶּ֗ה מִפִּ֫יךָ, זו תורה שבע״פ שהיא בפה ולא בכתב, וְהָגִ֣יתָ בּ֣וֹ יוֹמָ֣ם וָלָ֑יְלָה, כי תורה שבעל פה לומדים בימים ובלילות, כִּי־אָ֣ז זה היסוד תַּצְלִ֣יחַ אֶת־דְּרָכֶ֔ךָ דרך גבר בעלמא, כי רבינו האר״י ז״ל דרכו להקדים הלימוד בליל טבילה לזווג, שהיה לומד בתורה שבע״פ עד חצות ואחר חצות מקיים מצות הזווג עם אשתו, ולז״א תַּצְלִ֣יחַ אֶת־דְּרָכֶ֔ךָ הוא התשמיש ואז יסוד העליון הנקרא אָז תַּשְׂכִּ֖יל והבן:

אזוב, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד בקרא אזוב ע״ש, הנה אותיות אזוב במלואם כזה אל״ף זי״ן ואי״ו בי״ת עולים מספר ברית, כי יסוד נקרא ברית, גם עולה מספר עליון על כל הארץ שֶׁהוּא מספר ברית, כי היסוד הוא למעלה מן הַמַּלְכוּת בסוד וצדיק על שלחן יבא, משא״כ בסט״א כְּתִיב פְּתוֹרָה אֲשֶׁר עַל־הַנָּהָר. והנה עַל־יְדֵי תיקון הברית יִתְקַיֵּם מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וּבְרַחֲמִים גְּדֹלִים אֲקַבְּצָךְ שעולה תרי״ב, ואם תמלא אות וא״ו של אזוב באות א׳ יעלה תרי״ג כמנין אל חי במלוי שעולה תרי״ג. גם הוא מספר אורות שכולו מלא אורות, ואם תמלא אות ו׳ של אזוב ביו״ד (מלאה) יעלה תרכ״ב בסוד ברכת ה׳ היא תעשיר, ולז״א בְּרִיתִי | הָיְתָה אִתּוֹ הֶחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם, שהיסוד מלא חיים ושלום תמיד. וסוף אותיות המלוי הם אותיות נופ״ת כי בו נופת צופים שמשפיע לעולם, ואותיות אמצעיות הם שם י״י שֶׁהוּא מספר חמשים רמז להי״ח וה״ג שכל א׳ כלול מחמשה:

הרי היסוד נקרא אזוב, וז״ש דוד הע״ה תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין: שעל ידי המשכת הארה ושפע מן היסוד אז אטהר בתיקון היסוד, ותכבסני מן הפגם ומשל״ג הארת ג׳ אלפין מלאים דשם אהיה שעולים של״ג, אלבין ע״י תשובתי ותקוני:

איתן, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא איתן ע״ש, הנה איתן עולה מספר גדלות חי, כי היסוד נקרא חי, גם איתן במלוי כזה אל״ף יו״ד ת״ו נו״ן עולה מספר תרמ״ג כמספר אור מלא כזה אל״ף וי״ו רי״ש, גם מספר תרמ״ג הַנִּזְכָּר עם הכולל עולה מספר נפש רוח. כי בו יתחברו רוח ונפש שהם זו״ן, גם מספר איתן במלוי הנזכר עולה מספר ונקה האיש מעון, כי האדם צריך להשתדל יותר להיות מנוקה מעון זה של

שזרע לבטלה השייך לאיש, ובתיקון של היסוד יתנקה האיש מן העון הם החיצונים שנקראים עון שלא ידבקו בו, וס"ת דמלוי המי הוא ד"ו פ"ן. כי היסוד כולו בסוד פנים, ודו ר"ל שנים, גם הם אותיות נוד"ף כי ריחו נודף לכל, שהכל מקבלים ממנו, ואותיות האמצעיות הם מספר מ"ב רמז לשם מ"ב המברר נצוצי הקדושה השייכים ליסוד:

הרי היסוד נקרא איתן. וז"ש (באיוב ל"ג:י"ט) וְהוּכַח בְּמַכְאוֹב עַל־מִשְׁכָּבוֹ וריב [וְרִיב] עֲצָמָיו אֵתָן: והכונה על בעל תשובה אשר נקרא מארי דחושבנא, כי ישחה בכל לילה מטתו ויוכיח את נפשו על מעשיו, אז עַל־יְדֵי זה רוב עצמיו איתן שמרבה עוצם היסוד שנקרא איתן שנתקן בזה:

אמן, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז"ל היסוד נקרא אמן כי הוא המיחד אמת ואמונה לכן אמן מספר הוי"ה אדנ"י ע"ש, הנה אמן במלואו עולה רצ"ז כמנין ירא אלהים, ולכן כְּתִיב באברהם אבינו יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה. כי בו נתגלה היסוד בסוד אבר מה כנודע, גם מספר רצ"ז הנזכר עולה אוצר, וידוע כי יסוד דנוקבא נקרא אוצר ושם נמצא יסוד דדכורא תמיד בסוד הזיוג, ולכן ביוסף כְּתִיב וּלְיוֹסֵף אָמַר מְבֹרֶכֶת יְהוָה אַרְצוֹ אותיות אוצר, כי יוסף הוא יסוד דדכורא, וסוף המלוי עולה מספר קע כמספר עשרה פעמים טוב שֶׁהוּא שם אהוי"ה שכל י"ס דדעת משפיעים ליסוד. וכמ"ש הרמ"ז ז"ל בסוד הִנֵּה מַה־טּוֹב וּמַה־נָּעִים שֶׁבֶת אַחִים גַּם־יָחַד, ואותיות אמצעיות הם לו כי היסוד כלול משש קצוות שהם לו. גם הוא ב"פ ח"י:

הרי היסוד נקרא. אמן. וז"ש וַיְהִי אֹמֵן אֶת־הֲדַסָּה הִיא אֶסְתֵּר בַּת־דֹּדוֹ, הכונה אמן שֶׁהוּא היסוד הוא מחובר את הדסה, היא אסתר שה"ס הַמַּלְכוּת שנקראת אסתר בת דודו אותיות יוד, כי תחבר דו האחרונים יחד נעשים יו"ד ונמצא דודו היא נעשית יוד דשמא קדישא שהיא סוד אבא, וידוע מ"ש בזוה"ק אבא יסד ברתא, וז"ש (בישעיהו ס"ה:ט"ז) אֲשֶׁר הַמִּתְבָּרֵךְ בָּאָרֶץ יִתְבָּרֵךְ בֵּאלֹהֵי אָמֵן וְהַנִּשְׁבָּע בָּאָרֶץ יִשָּׁבַע בֵּאלֹהֵי אָמֵן. כי בסוף אלף הששי שנתקן היסוד אז יתברך באלהי אמן והבן:

אורג, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז"ל היסוד נקרא אורג שאורג ומחבר דכורא בנוקבא ע"ש, הנה אורג עולה מספר ע"ב ס"ג מ"ה עם כולל שלושים אותיות שיש בהם כי הוא כולל בתוכו אורות ע"ב ס"ג מ"ה שמאירין בו, גם הוא עולה מספר כספים, שבו

החסדים שנקראים כספים, והוא שומר אותה בקרקע שֶׁהוּא סוד דנוקבא, גם הוא אותיות אור ג' כי הוא אור שלישי המכריע בין אורות נצח והוד, ולכן נקרא אגודה דאין אגודה פחותה משלשה, גם הוא ג' אור שכלול משלשה תיכון פנימי חיצון:

והנה אותיות אורג במלוי כזה אל"ף ו"ו ריי"ש גימ"ל עולין מספר תשי"ו, כמנין אוהב שבת, כי היסוד אוהב שבת שֶׁהוּא זמן שמחתו, ועיין בז"ח שהשבת הוא בסוד היסוד, גם הוא מספר שערי חן וחסד, ולכן זכה יוסף הע"ה שֶׁהוּא ביסוד לחן וחסד דִּכְתִיב וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף, ויט אליו חסד וּכְתִיב וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן, וסוף המלוי עולה מספר תי"ו כמנין קושטא שֶׁהוּא תרגום של אמת, ולכן ארז"ל קושטא קאי שקרא לא קאי, וְעַל־יְדֵי תיקון היסוד יבא משיח אשר צֶדֶק אֵזוֹר מָתְנָיו, ולז"א אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח, אמת הוא קושטא, וצדק מלך המשיח אשר צֶדֶק אֵזוֹר מָתְנָיו, משמים נשקף:

הרי היסוד נקרא אורג, שֶׁהוּא אוגר וז"ש (במשלי יו"ד) אֹגֵר בַּקַּיִץ בֵּן מַשְׂכִּיל, קיץ מספר לאה במלואה כזה למ"ד אל"ף ה"י, כלומר אוגר המתחבר בקיץ היא לאה נעשה חיבור ב"ן, שֶׁהוּא סוד שם הוי"ה דההין, עם משכיל, הוא היסוד הנקרא משכיל, גם משכיל הוא ש' כלים, כי ביסוד יש שלשה כלים שהם תיכון פנימי חיצון, וכל א' כלול מעשר ועשר מעשר הרי שלש מאות שהם מספר ש' יתמלאו כולם אורות שם ב"ן:

אורח כְּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז"ל היסוד נקרא אורח וסימן אורח מברך, כי היסוד ממנו הברכה ע"ש, הנה אורח עולה מספר רט"ו כמספר אוהב כל העולם, כי היסוד אוהב הכל יען שכל העולם נשרשים בו, גם אורח הוא אור ח' כי הוא אור ח' לספירת הַחָכְמָה בסדר כח"ב חג"ת נה"י, ועיין בזוהר פ' פנחס דף רנ"ז שאמר ח' תמנייא ספיראן מחכמה עד יסוד ע"ש, והנה אותיות אורח במלואה כזה אל"ף ואו"ו ריי"ש חיית סוף המלוי הוא תשפ"ו כמנין כתר עליון, שיאיר כתר עליון ביסוד, ועי"ז יהיה בירור לכל רפ"ח, ולכן בירור לכל רפ"ח עולה תשפ"ו, ואותיות אמצעיות עולים מספר ג"פ טוב כי היסוד נקרא טוב, וכלול משלשה שהם תיכון פנימי חיצון:

הרי היסוד נקרא אורח, וז"ש (איוב ל"א:ל"ב) בַּחוּץ לֹא־יָלִין גֵּר דְּלָתַי לָאֹרַח אֶפְתָּח: והיינו גר מספר אבר שֶׁהוּא רמז לברית שֶׁהוּא אבר התשמיש, בחוץ, בביאה אסורה,

או בקריי לא ילין, ואז דלתי, דלת יוד, רמז למלכות שהיא סְפִירָה עשירית, לאורח הוא היסוד אפתח, שיש לי יכולת לעשות זווג יסוד בְּמַלְכוּת כיון שאני נשמר באבר התשמיש שלי שלא ילין בחוץ והבן:

ברק, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל, היסוד נקרא ברק, וסימן וְיָצָא כַבָּרָק חִצָּו שיורה כחץ ומצדו ברקים ע״ש, הנה ברק עולה מספר שב ר״ל שבעה כמי״ש בגמרא הני שב שמעתתא והוא רמץ על חיבור דק עם הַמַּלְכוּת שבזה נקראת בת שבע, גם ברק במלוי כזה בי״ת רי״ש קו״ף עולה מספר אלף וק״ח, כלומר קח על ידו שפע מן האצילות שֶׁהוּא סוד אלף:

הרי היסוד נקרא ברק, וז״ש חבקוק הע״ה שֶׁמֶשׁ יָרֵחַ עָמַד זְבֻלָה לְאוֹר חִצֶּיךָ יְהַלֵּכוּ לְנֹגַהּ בְּרַק חֲנִיתֶךָ: כלומר שמש ירח שהם זו״ן, עמד זבולה מספר חמשים, רמז להארת הַבִּינָה שיש בה חמשים שערים. ולכן נקראת מי, לְאוֹר חִצֶּיךָ יְהַלֵּכוּ להזדווג יחד, ופירש מהיכן חצים אלו באים, ואמר לְנֹגַהּ בְּרַק חֲנִיתֶךָ שמשם באים אורות החצים:

ברית, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא ברית ע״ש, לכן הבטחה שלו וברחמים גדולים אקבצך עולה תריי״ב כמנין ברית, לרמוז באלף הששי שֶׁהוּא סוד הברית תתקיים הבטחה זו של וּבְרַחֲמִים גְּדֹלִים אֲקַבְּצֶךָּ, והקבוץ ג״כ יהיה לניצוצי הקדושה השייכים ליסוד, גם ברית רב תי שֶׁהוּא מספר קדוש שעולה ת״י, גם ברית במלוי בי״ת רי״ש יו״ד ת״ו סוף המלוי עולה שית, כי הוא כולל שש קצוות, ואותיות אמצעיות מספר ל״ו, שכל א׳ מן ו״ק כלול ממשה הרי לו גם הוא ב״פ ח״י:

הרי היסוד נקרא ברית וזה אשר הבטיחנו השם יתברך וְחַסְדֵּי מֵאִתֵּךְ לֹא־יָמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תָמוּט אָמַר מְרַחֲמֵךְ יְהוָה. כי ע״י החסדים יהיה זווג, וכיון שֶׁתִּהְיֶה המשכת החסדים בתמידות אז גם הזווג של היסוד שֶׁהוּא ברית שלומי לא תמוט, וקראו שלומי כי הוא המזווג הוי״ה אדנ״י שחיבורם עולה שלום כנודע:

גואל, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא גואל וסימן אִם־יִגְאָלְךָ טוֹב יִגְאָל ע״ש. הנה גואל עולה מספר ארבעים לכן נתקנו ארבעים יום דשובביי״ם לתיקון היסוד, גם גואל במלוי כזה גימ״ל ו״ו אל״ף למ״ד סוף המלוי הוא אותיות דולף, רמז שֶׁיִּהְיֶה דולף אורות בנוקבא דלא פסיק, גם הם לו פ״ד רמז לכמה בחינות של פ״ד שמכוונים

בתעניות של פ״ד שֶׁיִּהְיֶה שלם בהם תמיד, ואותיות אמצעיות הם עולים מספר סמך, שנשפע מן הַבִּינָה הנקראת סמך שסומכת הנופלים:

הרי היסוד נקרא גואל, וז״ש וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶּשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְהוָֹה: ציון הוא יסוד דנוקבא, וגואל הוא יסוד דדכורא, וְיִהְיֶה זה עַל־יְדֵי שבי פֶּשַׁע בְּיַעֲקֹב שמתקנים הפשע שפוגם ביסוד ועי״כ יהיה הזווג הזה:

דג, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר היסוד נקרא דג ע״ש, הנה דג עולה מספר שבעה רמז להתחברות היסוד שֶׁהוּא שש קצוות עם הַמַּלְכוּת שהיא שביעית, ותחיה עי״כ בסוד בת שבע, גם דג במלוי כזה גימ״ל דל״ת עולה מספר תקי״ז כמנין מתנ״ה טוב״ה, כי בו נותנים המתנות טובות לכל, גם מתנה הוא הארת עשר שמות שם מ״ה שעולים ודן שימשכו על ידו לכ״ב אותיות הַתּוֹרָה שה״ם הכלים של הַמַּלְכוּת שעולים גימ׳ טובה, או מתנה הוא ודן מ״ה רמז להארות הַנִּזְכָּר שימשכו ליסוד בצירוף אורות חו״ב שהסי ״ה דשמא קדישא ונרמזו באותיות טובה שֶׁהוּא ט״ו בה כי י״ה מספר ט״ו:

הרי היסוד נקרא דג וז״ש וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ כלומר בקרב הַמַּלְכוּת שנקראת ארץ בקרבה ירבו אורות היסודות של חמשה מיני זווגים שכל אחד נקרא בשם דג:

דלי, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר היסוד נקרא דלי השואב מים בששון וסימן הלך החבל, יעקב חבל נחלתו אחר הדלי יוסף ע״ש, הנה דלי מספר מ״ד שֶׁהוּא ר״ת **מ**יין **ד**כורין שיוצאים מן היסוד למלכות והוא מספר אב אם שמקבל אורות מוחין מן או״א:

הרי היסוד נקרא דלי וז״ש יָזַל־מַיִם מִדָּלְיָו וְזַרְעוֹ בְּמַיִם רַבִּים, מדליו מדלי וא״ו, היסוד שֶׁהוּא כולל וא״ו קצוות, וזרעו יִשְׂרָאֵל במים רבים, כי היה וה״ג כל א׳ כלול מחמש הם מספר ים:

די, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא די ע״ש. הנה המוחין הם חב״ד דר״ת שלהם מספר ד״י, גם הוא יד שבו הה״ח וה״ג הָרְמוּזִים באצבעות היד, גם די במלוי יו״ד דל״ת הוא מספר תנ״ד כמנין שלשה מלואי אהי״ה שיאירו בו:

הרי היסוד נקרא די, וז״ש כִּי־מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ, רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יְהוָֹה. וְהַכַּוָּנָה על בעל תשובה מן די היסוד הנקרא די, דברי בן, אנהיג ואמשיך לו שפע וכח משם ובכל רמ״ח אבריו ארחמנו וזהו רחם, רמ״ח ארחמנו:

הבל, כְּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר היסוד נקרא הבל שיוצא ממנו הבל להאיר בנוקבא ע״ש, הנה הבל במלואו כזה ה״מ ביי״ת למ״ד עולה מספר תצ״ו כמנין מַלְכוּת, רמז שתמיד יוצא ממנו הבל להאיר למלכות, גם מלוי דעת כזה דל״ת עי״ן ת״ו עולה תצ״ו, כי היסוד עולה עד הדעת ויתמלא משם אורות, וכן ב״פ אברהם שֶׁהוּא סוד אב״ר מ״ה עולה חצ״ו:

הרי היסוד נקרא הבל, וז״ש הֶבֶל הֲבָלִים אָמַר קֹהֶלֶת, כלומר הבל היסוד, הב לים, כלומר אמר קוהלת הבל הב תן והמשך לים שה״ס הַמַּלְכוּת שנקראת ים שיאיר בה:

וא״ו, כְּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא ו׳ ע״ש, הנה אות ו׳ תמלא בשלשה מלואים כזה וי״ו וא״ו וי״ו שעולה סך הכל מ״ז כמנין הוי״ה אהי״ה, שהם זווג עליון שמקבל היסוד אורות מהם, גם הם רמז למוחין ומלבושיהם שמאיר היסוד בהם, גם הוא מספר טו״ב כח״ב:

הרי היסוד נקרא וא״ו, וז״ש וְוֵי הָעַמּוּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף, כי היסוד מלא חסדים שה״ס כסף, גם אמר ווי העמודים ה׳ עמודים כי יש חמשה בחינות יסוד של חמשה זווגים:

זה, כְּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא זה, וסימן זה ינחמנו, כי היסוד הוא המנחם בשפעו לעולם ע״ש, הנה ז״ה מספר י״ב שבו יתקשרו כל י״ב פרצופים, ולכן נקודת היסוד שורק אותיות קושר כנודע, גם זה במלוי כזה זי״ן ה״א עולה מספר חָכְמָה שמקבל אור מחכמה ולכך נקרא קדוש, גם זי״ן יה״י עולה מספר חסיד שהיסוד נקרא חסיד כנז׳ בזוה״ק, והטעם מפורש בשער מאמרי רשב״י, גם הוא מספר ב׳ פעמים אם שיתחבר עם לאה ועם רחל שכל אחת נקראת אם:

הרי היסוד נקרא זה וז״ש וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר, כלומר יסוד, אל יסוד, דהיינו העליון אל התחתון ואמר בסוד הזווג והבן:

זיו, כְּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא זיו כי ממנו יוצא זיו למלכות ע״ש, הנה זיו עולה מספר חיה שה״ס אבא שמקבל אורות מאבא, גם זיו במלוי זי״ן יו״ד וא״ו עולה מאה רמז שיאירו בו כל הי״ס שהם סוד מאה, גם מקבל מאה ברכאן בסוד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָם לֶ״ךְ־לְ״ךָ ואם תמלא הוא״ו ביו״ד יעלה המספר ק״ט כמנין ח״י הוי״ה אדנ״י שהיסוד שנקרא ח״י, מספר הוי״ה אדנ״י בסוד שם השילוב כנודע:

הרי היסוד נקרא זיו וז״ש (במלכים א׳) יֵסֶד בֵּית יְהוָה בְּיֶרַח זְו. כלומר יסד בית ה׳ היא הַמַּלְכוּת רב חי זיו הוא היסוד או ירחב זיו והבן:

חי, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא חי ע״ש, הנה חי במלוי כזה ח״ת ירד עולה חת״ך שֶׁהוּא שם קדוש שבו הפרנסה, והכל ימשך ע״י היסוד, גם הוא מספר בן שלום, גם נקרא חי שֶׁהוּא ח׳ לחכמה בסדר כח״ב חג״ת נה״י, ועשירי לכתר בסדר כחב״ד חגית נה״י הַנִּזְכָּר בכוונות ברכת הלבנה בסוד שבעה שלמים, סוד ז״פ לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים:

הרי היסוד נקרא חי, וז״ש פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ רמז לה״ח וה״ג הָרְמוּזִים בשני ידים, ומשביע לכל חי זה היסוד שנקרא כל ונקרא חי, רצון עליון, או כל כפשוטו, כלומר בכל בחינותיו כי חמשה בחינות יסוד יש בחמשה מיני זווגים, ובזה פירש עט״ר אדוני אבי זללה״ה וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי, ואמרתם בסוד הזווג המכונה בלשון אמירה ודבור כה הַמַּלְכוּת שנקראת כה, לחי זה היסוד שיזדווגו יחד, וְאַתָּה שָׁלוֹם֙ וּבֵיתְךָ֙ שָׁל֔וֹם וְכֹ֖ל אֲשֶׁר־לְךָ֣ שָׁלֽוֹם, נקט ג״פ שלום כנגד ג׳ כלים שהם תיכון פנימי חיצון:

טוב כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא טוב ע״ש, הנה טוב במילוי כזה טי״ת וא״ו בי״ת עולה תתמ״ד כמנין דע״ת של״ם, דאין קשוי אלא לדעת, שיאיר בה הדעת בשלמות גם נקרא טוב כי הוא סְפִירָה ט׳ מעילא לתתא, והוא סְפִירָה וא״ו מן החסד שה״ס שבעה ימי בראשית אשר כנגדן הם שבעת ימי השבוע והוא סְפִירָה ב׳ מתתא לעילא:

הרי היסוד נקרא טוב, וז״ש כִּי־תְקַדְּמֶנּוּ בִּרְכוֹת טוֹב שמשם יבואו הברכות תשית לראש וא״ו עטרת פז, עטרת היסוד, פז לבנה חיים המוחין, שָׁאַל מִמְּךָ נָתַתָּה לּוֹ אֹרֶךְ יָמִים שלימות, עשר ספירות שכל א׳ כלולה מעשר מספר ימים, עולם ועד, וז״ש נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין, נפש וא״ו היא הַמַּלְכוּת, בטוב היסוד, תלין בסוד הזווג, וזרעו זרע וא״ו, ירש ארץ הַמַּלְכוּת, וז״ש וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב. היסוד שנקרא כל ונקרא טוב, וְהַכַּוָּנָה שיתוקן חטאם ויתוקנו ויתעלו ה״ח וה״ג שהם מספר כל של היסוד שנקרא טוב, וז״ש חַסְדֵי יְהוָה | אַזְכִּיר תְּהִלַּת יְהוָה כְּעַל כֹּל אֲשֶׁר־גְּמָלָנוּ יְהוָה וְרַב־טוּב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־גְּמָלָם כְּרַחֲמָיו וּכְרֹב חֲסָדָיו:

יוסף, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז"ל היסוד נקרא יוסף ע"ש. יוסף כתב הנה יסוד עולה מספר שמונים, צרף מספר יסוד ע"ה עם מספר יוסף ע"ה יעלה המספר רחל. כי תאותו להזדווג ברחל עקרת הבית, גם אות פ"ה דמנצפך בת"ת עולה מספר יוס"ף גימ' עתו"ת, וז"ש וְׄיִהְיְ יְהוָה מְשַׂגֵּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה:

גם ידוע כל הספירות יש בהם אחור ופנים חוץ מן היסוד שכולו פנים כי נכנס כולו בתוך נקודת יסוד דנוקבא, ולכן הוא כפול דמקום האחור הוא פנים, ולכן ברך יעקב אע"ה את יוסף הע"ה בֵּן פֹּרָת יוֹסֵף בֵּן פֹּרָת עֲלֵי־עָיִן, שכפל לו פורת כי הוא כפול למראה העין, וביארנו לעיל שֶׁהוּא ח' לחכמה וכיון שֶׁהוּא כפול בשני פנים נמצא הוא שמיני ושמיני לחכמה, וב"פ ח' הם י"ו ולכך נקרא יוסף י"ו סף, והיינו סף ר"ל ספירה:

הרי היסוד נקרא יוסף, וז"ש וּלְיוֹסֵף אָמַר מְבֹרֶכֶת יְהוָה אַרְצוֹ, שיבא לו מוחין דגדלות דהויו"ת לצורך הזווג, וזהו מבורכת ה' והבן:

יתד, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז"ל היסוד נקרא יתד והוא נעוץ בקרקע אשה העליונה קרקע עולם ע"ש, הנה יתד גימ' קודש (ד' אותיות קדוש), לכן, היסוד נקרא ברית קודש, גם הוא מספר שחוק, וז"ש אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ. כי שחוק שֶׁהוּא מספר יתד, ימלא אורות עַל־יְדֵי פינו שלומדים בו תורה ובזה נתקן היסוד, וגם הוא ב"פ אדר שֶׁהוּא כינוי לחסד, וביסוד יש ב' בחינות חסד מכוסה ומגילה וקרא כְּתִיב הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ. מספר יתד, שע"י שתרחיב פיך בתורה, וא"ו אמלאהו ליסוד אורות גדולים, גם יתי"ד עולה מספר מקו"ר חיי"ם שיבא ליסוד שפע מן המקור מים חיים, גם בתוכו מתלבש יסוד דאבא שֶׁהוּא מקור מים חיים, וז"ש כִּי־עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר:

הרי היסוד נקרא יתד, וז"ש עזרא הסופר (ט) וְעַתָּה כִּמְעַט־רֶגַע הָיְתָה תְחִנָּה מֵאֵת | יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְהַשְׁאִיר לָנוּ פְּלֵיטָה וְלָתֶת־לָנוּ יָתֵד בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ לְהָאִיר עֵינֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וּלְתִתֵּנוּ מְחְיֶה מְעַט בְּעַבְדָתֵנוּ: והכינה שֶׁיִּהְיֶה שפע היסוד, בקדושה דוקא, וזהו במקום קדשו, ואמר מחיה מעט, מחיה, ח"י מ"ה, מעט, המם שמוש, כלומר מן ע"ט,

הם ג' הויו"ת של ג' ראשונות שהם עולים ע"ט עם הכולל וז"ש (בישעיהו כ"ב:כ"ג) וּתְקַעְתִּיו יָתֵד בְּמָקוֹם נֶאֱמָן. כלומר בְּמַלְכוּת הנקראת אמונה שֶׁיִּהְיֶה זווג תדירי:

ילדים, כְּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר היסוד נקרא ילד, ויוסף ובנימין נקראו ילדים, צדיק עליון וצדיק תחתון ע"ש, הנה ילדים עולה מספרם צ"ד, לז"א על צ"ד תנשאו, צד הם צדיק עליון וצדיק תחתון, ועל ברכים הם נצח והוד תשעשעו:

הרי יסוד עליון ויסוד תחתון נקראים ילדים, וז"ש (בדניאל) יְלָדִים אֲשֶׁר אָין־בָּהֶם כָּל־[מוּם] מאום וְטוֹבֵי מַרְאֶה וּמַשְׂכִּילִים בְּכָל־חָכְמָה וְיֹדְעֵי דַעַת וּמְבִינֵי מַדָּע וַאֲשֶׁר כֹּחַ בָּהֶם לַעֲמֹד בְּהֵיכַל הַמֶּלֶךְ, והיינו ילדים הם צדיק עליון וצדיק תחתון, אשר אין בהם כל מום שאין בהם פגם מצד בני אדם הצדיקים התחתונים, וטובי מראה, בסוד וַיְהִי יוֹסֵף יְפֵה־תֹאַר וִיפֵה מַרְאָה, ומשכילים בכל חָכְמָה הרי בְּחִינַת חכמה, ויודעי דעת הרי בְּחִינַת דעת, ומביני מדע בינה, הרי זכר ג' ראשונות שהם חב"ד, ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך, הוא האצילות, שיזדווגו למעלה באצילות הקדוש:

כיור, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז"ל היסוד נקרא כיור אשר מים קדושים בו, וכנו היא הַמַּלְכוּת, שהכיור יושב עליו, ע"ש, חנה כיור עולה מספר רל"ו כמנין יסו"ד יוס"ף:

הרי היסוד נקרא כיור וז"ש וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר הוא היסוד, ואת כנו הַמַּלְכוּת, ועשיה לשון תיקון. ע"י שתקדש את הברית שלך הרומז לאות וא"ו שֶׁהוּא דוגמת ו' וזהו וקדשת אותו אות וא"ו הוא אות הברית התחתון:

כפתור, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז"ל היסוד נקרא כפתור ע"ש, והנה כפתור עולה תש"ו כמנין לימוד הַתּוֹרָה, רמז שעל ידי לימוד הַתּוֹרָה יתוקן פגם היסוד, וגם יתוקן ע"י בירור רפ"ח. לכן כפתור עולה מספר בירו"ר רפ"ח:

הרי היסוד נקרא כפתור ובהפוך אתוון כפורת, ובזה יובן וְעָשִׂיתָ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר, וְעָשִׂיתָ לשון תיקון שֶׁיִּהְיֶה זָהָב טָהוֹר, אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ הם ח"י טפחים והוא נקרא חי בסוד כסף חי, וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ שֶׁהוּא ט' טפחים והוא בסוד ט' כנודע:

לולב, כתב בספר מאורי ז"ל היסוד נקרא לולב ע"ש, הנה לולב עולה חיי"ם שֶׁהוּא חי ים, כלומר הוא תמיד אבר חי המחובר בים היא הַמַּלְכוּת, ומלא אורות המוחין שנקראים חיים, ומספר שם הוי"ה במלוי יודין כי לולב עם כולל האותיות עולה ע"ב שיאיר תמיד משם ע"ב, גם לולב אותיות בלול, שֶׁהוּא בלול מן חו"ג וגם אותיות

בולל, דמיחד ובולל כולהו שייפין בחיבורו. בסוד הזווג, גם לולב לו ל״ב הם ל״ב נתיבות חכמה:

הרי היסוד נקרא לולב שֶׁהוּא אותיות בלול, וז״ש בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה (ויקרא י״ד:כ״א) דהיינו בלול אותיות לולב שֶׁהוּא היסוד, בשמן באורות הַחָכְמָה אז צפה למנחה מספר למזון שתעשה מן ח״ה אותיות ז״ו יהיו אותיות למזון, או למנחה מספר לחסד אל, שתצפה לחסד אל כאשר יתמלא היסוד אורות חָכְמָה הנקראים בשם שמן:

לשון, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר היסוד נקרא לשון. גם הדעת כי מכריע בין חיך לגרון, וכל קו אמצעי נקרא לשון ע״ש, הנה לשון עולה מספר שפ״ו במספר דוד בן ישי, שעל ידי תיקון היסוד יבוא דוד בן ישי, וְעַל־יְדֵי עסק הַתּוֹרָה בלשון יתוקן הדעת והיסוד שנקראים לשון:

הרי היסוד נקרא לשון, וז״ש כֶּסֶף נִבְחָר לְשׁוֹן צַדִּיק, כלומר הַתּוֹרָה שנקראת כסף כשאדם לומד אותה בתאוה שֶׁהוּא לשון כסף, בזה נבחר לשון צדיק, כלומר היסוד שֶׁהוּא נקרא צדיק, ולכן כְּתִיב מַרְפֵּא לָשׁוֹן עֵץ חַיִּים. שהאדם יוכל לעשות רפואה ללשון הוא היסוד שפגם בו עַל־יְדֵי עץ חיים הַתּוֹרָה דִּכְתִיב בה עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ ואינו צריך לו תעניות אם אין לו כח להתענות דדי לו בעסק הַתּוֹרָה:

מאכל כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא מאכל מספר שילוב הוי״ה אדנ״י ע״ש, הנה מאכל במלוי מ״ם אל״ף כ״ף למ״ד עולה שס״ה כמנין יוסף הצדיק. גם הוא מספר פריעה שהיא ביסוד:

הרי היסוד נקרא מאכל, ולכן גבי נח שהיה בְּחִינַת היסוד כְּתִיב וְאַתָּה קַח־לְךָ מִכָּל־מַאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאָסַפְתָּ אֵלֶיךָ וְהָיָה לְךָ וְלָהֶם לְאָכְלָה: להי״ם אותיות למ״ה היא הַמַּלְכוּת שנקראת מה בסוד מה אשיב להי׳:

מספר, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא מספר ע״ש, הנה מספר עולה ש״ף, ושם הוי״ה אדנ״י בחבורם בהכאה עולה שף כמנין שלום עם האותיות, ואין קשוי אלא לדעת ולכן גם הדעת נקרא מספר כמו היסוד:

הרי היסוד נקרא מספר, וז״ש וַהֲסִרֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבָּךְ, אֶת־מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא. ר״ל והסירותי מחלה זה הנפש, מקרבך שיתוקן הפגם, ועי״ז את מספר ימיך ר״ל היסוד הנקרא מספר שֶׁהוּא ימיך שֶׁהוּא בחינת יום אמלא אותו באורות גדולים:

משכיל, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל, היסוד נקרא משכיל ע״ש, הנה משכיל אותיות יש מלך, או ש״י מלך היא הַמַּלְכוּת או משכיל אותיות ישם כל, כי כל השימות הם על ידו, גם משכיל שכל מ״י:

הרי היסוד נקרא משכיל, וז״ש אֹרַח חַיִּים לְמַעְלָה לְמַשְׂכִּיל שהיסוד יוכל לעלות למעלה עד הדעת ששם שרשו, ולכן הלולב גבוה מכל המינים שעמו כנודע, לז״א מַשְׂכִּיל עַל־דָּבָר יִמְצָא־טוֹב, דבר, דלת ר״ב, כי הַמַּלְכוּת נקראת דלת שֶׁהוּא שער, לכן שם אדני במלוי עולה תרע״א, שהיסוד הנקרא משכיל מתחבר וחונה על הַמַּלְכוּת שהיא דלת רב בסוד וצדיק על שלחן יבא, אז יִמְצָא־טוֹב היא אורות שם אהו״ה שעולה מספר טו״ב, גם דבר בלא״ה רומז למלכות, וזהו משכיל היסוד, חונה עַל־דָּבָר הַמַּלְכוּת יִמְצָא־טוֹב ב׳ ט״ו, שני שמות י״ה בסוד יְהֹוָ״ה יְהֹוָ״ה אֶחָד:

משביר, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר היסוד נקרא משביר ועל ידו יוֹסֵף הוּא הַמַּשְׁבִּיר, וכן ברכות לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר היינו צדיק ע״ש, הנה משביר אותיות מ״ב ישר, רמז למספר מ״ב הנרמז בפסוק וְאֱלֹהֵי הַמְּלָכִים בתיבת ואלה כנודע, גם משביר אותיות שב״י ר״ם, כי נ״ק השייכים ליסוד שהיו שבויים יתרוממו ויתוקנו, גם הוא שם רבי בסוד כל רבי מא״י, גם הוא י״ב שמר:

נהר, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא נהר בכל מקום, וסימן כַּנָּהָר׀ שְׁלוֹמֶךָ, נון ה״א ר״ש (ר״ש) עולה ברית ע״ש, ועוד י״ל נהר במלוי כזה נו״ן ה״א ר״ש עולה תרכיא כמנין יסוד יִשְׂרָאֵל הרי היסוד נקרא נהר, וז״ש תְּשַׁלַּח קְצִירֶהָ עַד־יָם, ר״ל תשלח קציר ה״א אחרונה הם נצוצי הקדושה שקוצרים הצדיקים הנקראים מחצדי חקלא, תשלח אותם עד ים, היא הַבִּינָה שנקראת מי שיש בה חמשים שערים, ששם יהיה גמר התיקון שלהם, ואל נהר הוא היסוד יונקותיה:

נח, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא נח דעביד נייחא לנוקבא ע״ש, בזה יובן רמז הכתוב שנים שנים באו אל נח אל התיבה זכר ונקבה, והכונה על החסדים והגבורות, והחסדים בסוד זכר והגבורות הם בסוד נקבה, ואמר שנים שנים כפול לחצוניות ולפנימיות, או שנים שנים רמז לאותיות מנצפ״ך שהם כפולים, וז״ש וַיְבָרֶךְ

אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ היסוד, וְאֶת־בָּנָיו הנשמות היוצאים ממנו, וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ בסוד הזווג, וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ, המלכות:

נס, כְּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא נס ע״ש הנה נס, במלוי עולה מספר יסוד עולם ועם הכולל אותיות הפשוט עולה מספר ברוך ומספר עץ חיים כי היסוד נקרא ברוך ונקרא עץ חיים, וגם הוא מספר צלם חיים, גם נקרא נס כי אותיות נס תוכם כברם רמז ליסוד, כי ידוע שבכל הספירות יש בהם אחור ופנים חוץ מן היסוד שכולו פנים כי נכנס כולו בתוך נקודת יסוד דנוקבא הקדושה, הרי היסוד נקרא נס, וז״ש נָתַתָּה לִירֵאֶיךָ נֵס לְהִתְנוֹסֵס:

סוד, כְּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא סוד ע״ש, הנה סוד מספר שבעים, כי הוא מיחד ששה קצוות עם הַמַּלְכוּת שהם שבעים שכל א׳ כלולה מעשר, גם סוד במלוי כזה סמ״ך וי״ו דל״ת עולה מספר עושר, שבו משתלשל העושר, הרי היסוד נקרא סוד, וז״ש סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם: מלשון וידע אדם, כי בזווג של יראיו ממשיך להם שפע והארה מן היסוד, וז״ש כִּי לֹא יַעֲשֶׂה אֲדֹנָי יֱהוִה דָּבָר כִּי אִם־גָּלָה סוֹדוֹ אֶל־עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים: דבר כנוי לזווג כמ״ש ראוה מדברת, כִּי אִם־גָּלָה סוֹדוֹ, הוא היסוד הנקרא סוד, אֶל־עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים הם נצח והוד שנקראו נביאים:

עוף, כְּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא עוף מספר יוסף ע״ש. הנה עוף במלוי כזה ע״ין ו״ו פ״ה עולה מספר זכר, שבו ניכר הזכר, גם הוא מספר ברכה שבו ישתלשלו הברכות, ואם תמלא אותו ו״ו ביו״ד כזה ו״ו יעלה המספר יוסף מלא יו״ד ויו סמ״ך פיה שעולה רל״ז, הרי היסוד נקרא עוף, וז״ש וְהָעוֹף יֵרֶב בָּאָרֶץ, כלומר הָעוֹף הוא היסוד, יֵרֶב בָּאָרֶץ, הַמַּלְכוּת שנקראת ארץ, או וְהָעוֹף ה׳ עוף חם חמשה בחינות יסוד שנעשה מה שנעשה בהם בענין יוסף הע״ה שהם מוכנים להתתקן ולהשתלם ולהתגדל בארץ כפשוטו הם חמשה דורות שפרטם רבינו האר״י זצ״ל בשער הגלגולים:

פועל, כְּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר היסוד נקרא פועל, כי הוא צדיק עובד אדמתו לצורך הזווג ע״ש, וזש״ה הוֹד־וְהָדָר פָּעֳלוֹ הוא היסוד, וְצִדְקָתוֹ, הַמַּלְכוּת, עֹמֶדֶת לָעַד, ולז״א

פְּעֻלַּת צַדִּיק לְחַיִּים, הצדיק שֶׁהוּא היסוד פועל לחיים כלומר בעבור החיים המוחין הנקראים חיים להמשיכם מלמעלה לצורך הזווג:

צמח, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא צמח וסימן צמח צדיק עיש. הנה צמח אותיות מצה שיאיר מאור המצח העליון, גם צמח עולה מספר לקח ולז״א כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, כי היסוד נקרא טוב, נתתי לכם להשפיע לכם, לכן תורתי שהיא בסוד יסוד דחכמה אל תעזובו, גם צמח במלוי צד״י מ״ם חי״ת עולה תרב כמספר זרעו לכם לצדקה, כי ע״י היסוד זרעו לכם לצדקה, הַמַּלְכוּת שנקראת צדקה, וכן אמר דוד הע״ה שֶׁהוּא סוד הַמַּלְכוּת תֶּרֶב | גְּדֶלְתִּי, תֶּרֶב הוא היסוד שנקרא צמח שֶׁהוּא מספר תֶּרֶב, בו תלויה גדולתי ולז״א פָּקְדָתִּ הָאָרֶץ, היא הַמַּלְכוּת, וַתְּשַׂקְקֶהָ, וְעַל־יְדֵי היסוד שֶׁהוּא רַבַּ״ת תַּעְשְׁרֶנָּה, שתתעשר מן היסוד גם תעשרנה רמז למספר העשר שֶׁתִּהְיֶה שלימה בעשר ספירות, פֶּלֶג אֱלֹהִים יסוד דאימא, מָלֵא מַיִם מ״ד ומ״ן, תָּכִין דְּגָנָם מספר מ״ה וב״ן, כִּי־כֵן מספר מאה תְּכִינָהּ, פירוש שֶׁתִּהְיֶה שלימה בי״ס שכל אחת כלולה מעשר הם מאה, הרי היסוד נקרא צמח וז״ש (ישעיהו ד׳:ב׳) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה֙ צֶ֣מַח יְהוָ֔ה לְצְבִ֥י וּלְכָב֖וֹד וּפְרִ֣י הָאָ֑רֶץ לְגָאוֹן֙ וּלְתִפְאֶ֔רֶת לִפְלֵיטַ֖ת יִשְׂרָאֵ֥ל: והכונה שיתוקן היסוד תיקון גמור ויתעלה במעלה גדולה ויאיר אור גדול, וּפְרִי הָאָרֶץ היא הַמַּלְכוּת, יהיה לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת, ולכן המשיח נקרא צֶמַח, דִּכְתִיב (בזכריה) הִנֵּה־אִ֥ישׁ צֶ֖מַח שְׁמ֑וֹ וּמִתַּחְתָּ֖יו יִצְמָ֑ח וּבָנָ֗ה אֶת־הֵיכַל֙ יְהוָ֔ה, כי בתיקון היסוד יבא משיח צדקינו בב״א:

צנור, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל היסוד נקרא צנור ע״ש, הנה צנור אותיות רצון שמשפיע הרצון שֶׁהוּא בכתר, בצנור שֶׁהוּא היסוד, גם צנור עולה שום וכתב מא״א ז״ל שהיסוד נקרא שום ולכן ראשי השומים מרבץ הזרע ע״ש, וז״ש וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם: שָׂמוּ היסוד, אֶת־שְׁמִי הַמַּלְכוּת, שנקראת שם. עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כי חבורם וזווגם למעלה יהיה ע״י מצות ומע״ט של יִשְׂרָאֵל, ואז וַאֲנִי אֲבָרְכֵם, יאמר ואני אותיות אין שה״ס הכתר הנקרא אין ממנו אמשיך להם ברכה, גם צנור עם האותיות עולה קרן לשון אור, לז״א אצמיח קרן לדוד שה״ס הַמַּלְכוּת גם הוא מספר קפ״ד וקס״ו שיאיר מהם:

קדוש, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר הַיסוד נקרא קדוש ע״ש, וז״ש הָבִנּוּ לַיהוָֹה כְּבנֹוד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָֹה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: היינו שמו עולה צנור הוא היסוד הנקרא צנור וכנז״ל, ואז הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָֹה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ כי כאשר תעשו תיקונים ביסוד, שֶׁהוּא כבוד שכרו אז תקבלו שפע משם, וזהו הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָֹה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ הוא היסוד, וכאשר תתקנו ותהדרו היסוד הנקרא קדוש אז שְׂאוּ־יְדֵכֶם הַחוּ״ג קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת־יְהוָֹה:

קב, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר הַיסוד נקרא קב ע״ש, הנה קב מספר בנים, והיסוד הוא מוליד הבנים שהם נשמות יִשְׂרָאֵל ולז״א צְבִי לַצַּדִּיק צבי עולה ק״ב גם קב, עולה אמונה, ולז״א וְאַרְשְׂתִּיךְ לִי בֶּאֱמוּנָה וְיָדַעַתְּ אֶת־יְהוָֹה: וידעת מלשון וידע אדם:

רוכל, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל הַיסוד נקרא רוכל כי הוא המקבל בו כל האורות כרוכל שמקבל בו כל הבשמים ע״ש, וזש״ה מקוטרת מר ולבונה מכל אבקת רוכל:

רז, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל הַיסוד נקרא רז עיש, הנה ר״ז עולה מספר אור, וז״ש מִכְּנַף הָאָרֶץ זְמִרֹת שָׁמַעְנוּ צְבִי לַצַּדִּיק וְאָמַר רָזִי־לִי רָזִי־לִי, זמירות לשון זמיר עריצים, שהצדיקים מחצדי חקלא עושים בירור לצורך היסוד ומזמרים עריצים, ועי״כ צבי הם נ״ק לצדיק היסוד וְאָמַר רָזִי־לִי רָזִי־לִי, כלומר היסוד ישפיע לי בקדושה ולא במקום חיצוני היו, כי אם רזי לי רזי לי:

שבט, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל הַיסוד נקרא שבט וסימן וְקָם שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל ע״ש, הנה שבט עולה מספר איש, כי בו ניכר הדוכרא ועם כולל האותיות עולה מספר שדי, הרי היסוד נקרא שבט, וז״ש לֹא־יָסוּר שֵׁבֶט מִיהוּדָה, כי יהודה ה״ס הַמַּלְכוּת, כלומר יהיה זווג תמידי ותדירי ולכן אמר שֵׁבֶט מִישֹׁר שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ:

שלום, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר ז״ל הַיסוד נקרא שלום ע״ש, הנה ז״ש הכתוב שָׁלוֹם לָכֶם אַל־תִּירָאוּ אֱלֹהֵיכֶם וָאלֹהֵי אֲבִיכֶם נָתַן לָכֶם מַטְמוֹן בְּאַמְתְּחֹתֵיכֶם כַּסְפְּכֶם בָּא אֵלָי וַיּוֹצֵא אֲלֵהֶם אֶת־שִׁמְעוֹן, שָׁלוֹם היסוד, שפע שלו לָכֶם ולכן אַל־תִּירָאוּ מן החיצונים נָתַן לָכֶם מַטְמוֹ״ן מספר חָכְמָה חסד בְּאַמְתְּחֹתֵיכֶם הם ניצוצי הקדושה שבירורתם ע״י תורה ומצות ומעשים טובים ולימוד הַתּוֹרָה כבר בא אלי וַיּוֹצֵא אֲלֵהֶם אֶת־שִׁמְעוֹן, מן שע״ו נהורין שרמוזים במספר שלום:

שָׁשׁוֹן, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר הַיְסוֹד נִקְרָא שָׁשׁוֹן, וְשֶׁפַע הַיּוֹצֵא מִמֶּנּוּ שְׁמֵן שָׂשׂוֹן ע״ש, הִנֵּה בָּזֶה מוּבָן הַכָּתוּב וּשְׂאַבְתֶּם־מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: בְּשָׂשׂוֹן הַיְסוֹד, מַעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה חֲסָדִים:

תל, כָּתַב בְּסֵפֶר מְאוֹרֵי אוֹר זִ״ל הַיְסוֹד נִקְרָא תֵּל שֶׁהַכֹּל פּוֹנִים אֵלָיו ע״ש הִנֵּה תֵּל עִם הַכּוֹלֵל עוֹלֶה מִסְפַּר שְׁלו״ם הַכ״ל כִּי הַיְסוֹד הוּא שָׁלוֹם הַכֹּל, וְגַם עוֹלֶה מִסְפַּר דִּיקְרְנוֹס״א הוּא שֵׁם הַפַּרְנָסָה שֶׁנִּמְשָׁךְ שֶׁפַע הַפַּרְנָסָה עַל יָדוֹ:

הרי הַיְסוֹד נִקְרָא תֵּל, וְזֶ״שׁ (ירמיהו ל׳:י״ח) כֹּה | אָמַר יְהוָה הִנְנִי־שֵׁב׀ שְׁבוּת׀ אָהֳלֵי יַעֲקֹוב וּמִשְׁכְּנֹתָיו אֲרַחֵם וְנִבְנְתָה עִיר׀ עַל־תִּלָּהּ וְאַרְמוֹן עַל־מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב: וְהַכַּוָּנָה יֵשׁ חֲמִשָּׁה בְּחִינוֹת יְסוֹד שֶׁל חֲמִשָּׁה זְוּגִים כַּנּוֹדָע, וְזֶ״שׁ וְנִבְנְתָה עִיר׀ מִסְפַּר מִנְצְפַּ״ךְ עַל תֵּלָה ה׳ תֵּל ר״ל חֲמִשָּׁה בְּחִינוֹת תֵּל, אַרְמוֹן, אוֹר מִן עַל מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב שֶׁכֹּל בְּרוּר יִהְיֶה עַל מְכוֹנוֹ וְנִתְקַן הַכֹּל בְּעֶזְרַת ה״י, וְהַשי״ת בְּרַחֲמָיו וַחֲסָדָיו יַעְזְרֵנוּ עַל דָּבָר כָּבוֹד שְׁמוֹ אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

סימן ב

לימוד ליל כ״ה אלול וערב ראש השנה וערב ראש חודש

לימוד זה יזהר האדם ללמוד אותו בליל כ״ה לחודש אלול באשמורת ובליל ערב ראש השנה ובכל ליל ערב ראש חדש בכל השנה כולה

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יוֹ״ד וְהֵ״א בְּאוֹתִיּוֹת וָא״ו וְהֵ״א בְּיִחוּדָא שְׁלִים, בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מוּכָן לוֹמַר וּלְהַזְכִּיר בִּפְנֵי שְׁנִים וְעֶשְׂרִים אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה וְחֲמִשָּׁה אוֹתִיּוֹת מִנְצְפַּ״ךְ הַכְּפוּלוֹת, וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתִּצְרֹף בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אֶת אוֹתִיּוֹת אֵלּוּ לְתִיבוֹת כִּרְצוֹנְךָ לְטוֹבָה וּלְתִיקּוּן הַצָּרִיךְ לְגוּפִי וְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי וְעֲשֵׂה עִמִּי כֹּל אוֹת וְאוֹת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, כִּי רַחוּם אַתָּה וּמְרֻבֶּה לְהֵיטִיב וְדַרְכְּךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חִנָּם עִם כָּל בְּרִיּוֹתֶיךָ. וְכַכָּתוּב טוֹב־יְהוָה לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָּל תַּאֲוָתֵנוּ וְאַנְחָתֵנוּ מִמְּךָ לֹא נִסְתָּרָה:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּלְמַעַן תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וְתִתְקַן כָּל פְּגִמֵינוּ וּפְגִמֵי אָדָם הָרִאשׁוֹן שֶׁפָּגַמְנוּ בְּכָלְלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה וּבְכָל־פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וְיִתְבַּרְרוּ וְיִתּוֹקְנוּ

ויעלו כל ניצוצי הקדושה של נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה חַיָּה יְחִידָה שנפלו בקליפה עַל־יְדֵי אָדָם הָרִאשׁוֹן וְעַל יָדָיו, בְּגִלְגּוּלִים אֶלּוּ וּבְגִלְגּוּלִים אֲחֵרִים, ויתבררו ויתוקנו ויעלו כל שְׁאֵרִית הָרַפַּ"ח נִיצוֹצִין ויתוקנו כל לבושי נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה חַיָּה יְחִידָה דְּכָלְלוּת ופְּרָטוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, ויתבררו חלקי הנפש שנפגמו ונפלו בנוגה דְּאֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וְנִגַּהּ כָּאוֹר תְּהֶיֶּה אל מקום הקודש. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: (ב"פ) יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָֹה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

כֹּה־אָמַר יְהוָֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְהוָֹה צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים: וּמִי־כָמוֹנִי יִקְרָא וְיַגִּידֶהָ וְיִעְרְכָהּ לִּי מְשׂוּמִי עַם־עוֹלָם וְאוֹתִיּוֹת וַאֲשֶׁר תָּבֹאנָה יַגִּידוּ לָמוֹ: כֹּה־אָמַר יְהוָֹה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְיֹצְרוֹ הָאוֹתִיּוֹת שְׁאֲלוּנִי עַל־בָּנַי וְעַל־פֹּעַל יָדַי תְּצַוֻּנִי:

אח"כ יאמר בכונה ומתון ובישוב הדעת כל אלפא ביתא מן אלף ועד תיו ויחזור אותם לאמרם שבעה ועשרים פעמים:

אל"ף בי"ת גימ"ל דל"ת ה"י וי"ו זי"ן חי"ת טי"ת יו"ד כ"ף למ"ד מ"ם נו"ן נו"ן סמ"ך עי"ן פ"ה פ"ה צדי" צדי" קו"ף רי"ש שי"ן תי"ו

וא"כ יזכיר הנקודות בפיו ויחזור אותם תשעה פעמים

קָמַץ (כתר) פַּתח (חכמה) צֵירי (בינה) סֶגול (חסד) שְׁבא (גבורה) חוֹלם (תפארת) חִיריק (נצח) קֻבוץ (הוד) שׁוּרק (יסוד)

אח"כ יזכיר הטעמים בפיו בציורים שלהם ויחזור אותם שלשה פעמים:

זרקא, מקף שופר הולך, סגולתא פזר גדול, ירח בן יומו, קרני פרה, געיא, תלשא, אזלא גרש, פסק, רביע, שופר מהופך, קדמא, זקף קטון, זקף גדול, שלשלת, שני גרישין, תרי טעמי, דרגא תביר, מאריך טרחא, אתנח, רפא, דגש, יתיב, תירסא, שני פשטין, שבולת, שבולת, שבא געיא, געיא שבא, סוף פסוק:

אח"כ יאמר חלופי אלפא ביתא אלו:

אחה"ע בגרון. גיכק בחיך. דטלנת בלשון. זסשרץ בשנים. בומף בשפתים:

את בש גר דק הץ וף זע חם טנ ים כל:

אחס בטע גיפ דכצ הלק ומר זנ שת:

אל בם גנ דס הע ופ זצ חק טר יש כת:

איק בכר גלש דמת הנך וסם זען חפף טצץ׃
אט בח גז דו יצ כפ לע מם קץ רף שן תם׃ (הנך)
וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל־רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה־עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃ עֲשֵׂה־עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃ ג׳ פעמים (ורי״ת ג׳ פסוקים הנזכר עו״ף בני יוסף שהוא היסוד והבן)׃
שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ׃ קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח־טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ׃ ויהי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃
אח״כ יאמר בכינה ובישוב הדעת ובהתלהבות עצומה ובקול נעים וצלול מלה במלה.
קומו אתוון קדישין ואחידו בזיינין קדישין דילכון, ותתקשרון בנקודין וטעמין קדישין, ואתכנשו ועולו קמי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא ותבעון רחמין על שכינתא ועל בית מקדשא וקרתא דירושלם וְיִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שם יה רַבָּא בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב. ויתעקר פולחנא דאלילייא מארעא וימחי דוכרנא דעמלק מתחות שמייא. ויתוב פולחנא יקירא דשמיא להדריה ולזיויה ויקריה. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵה, וְיַצְמַח פֻּרְקָנֵה, וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ׃
קומו אתוון קדישין אתכנשו ומלילו סניגורייא בעד בית יִשְׂרָאֵל בני אברהם יצחק ויעקב. וְיהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׂבָע וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה, וְשֵׁיזָבָא וּרְפוּאָה וּגְאוּלָה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרֶוַח וְהַצָּלָה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל׃
וְיהֵא רַעֲוָא מִן קֳדָם עַתִּיקָא קַדִּישָׁא דְּכָל־קַדִּישִׁין. סְתִימָא דְּכֹלָּא דְּיִתְמְשָׁךְ טַלָּא עִלָּאָה מתרין מזלין נוצר חסד ונקה דרך חיך וגרון לאבא ואמא. ומאבא ואמא לזעיר אנפין וחקל תפוחין קדישין בְּנָהִירוּ דאנפין בְּרַעוּתָא וְחֶדְוָתָא דכולא ויתמשך מתמן רעותא וְרַחֲמֵי חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי חַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְרַחֲמֵי ובני סמיכי לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן׃
ויהא רעוא מעתיק יומין לגלאה מצחא דאקרי רצון, וישתכח רעוא דרעוין בכולהו עלמין. וכל צלותין מתקבלין, וכולא ברחמי אשתכח, כְּדִכְתִיב וַאֲנִי תְּפִלָּתִי־לְךָ | יְהוָה עֵת רָצוֹן. רעוא דמצחא נשכח בכל שעתא דנצטריך ליה אָמֵן׃
ויהא רַעֲוָא מעתיק יומין טבא דעינא חוור בגו חוור. וחוור דכליל כל חוורי. דיפקח עינא טבא עלאה עלן ונתברך תדיר מעינא פקיחא עינא עלאה עינא קדישא עינא

דאשגחותא, עינא דלא אדמיך ולא נאים, עינא דהוא נטורא דכלא, עינא דהוא קיומא דכולא. וְכַכָּתוּב בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְהוָֹה: וּכְתִיב טוֹב־עַיִן הוּא יְבֹרָךְ. וּכְתִיב בֶּן פֹּרָת יוֹסֵף בֶּן פֹּרָת עֲלֵי־עָיִן:

וְיהֵא רַעֲוָא דיתגליין תדיר תרין תפוחין דתקרובתא דבוסמא טבא דנהרין וחוורין תדירא, אינון תפוחין קדישין שפירין חוורין דמפקין חיין לעלמא. דעלייהו כְּתִיב בְּאוֹר־פָּנֶיךָ מָלֵךְ חַיִּים. הא אינון תפוחין שפירן ויאן למחזי. דבגיניהון אתקיים עלמא. וכד אתגליין אתחזי ז״א בחדוותא. וכל אינון בוצינין דלתתא בחדוותא, וכל אינון דלתתא נהרין. וכל עלמין חדאן ושלימין מכל שלימותא. וכלא חדאן ונהרין. וכל טיבו לא פסיק וכולהו אתמליין בשעתא חדא:

וְיהֵא רַעֲוָא דיתמשך לן היין מגו מלכא אילנא דחיי. דכל חיין ביה תליין. ונתברך מנביעא דברכתא. וְיהֵא רַעֲוָא דנזכי למחמי ביקרא דתיקוני דיקנא וסבר אפי דעתיק יומין עתיקא דעתיקין:

וְיהֵא רַעֲוָא דיתערון רחמי דעתיק יומין דאינון אקרון רחמים גדולים כַּכָּתוּב וּבְרַחֲמִים גְּדֹלִים אֲקַבְּצָךְ. רחמי דעתיק יומין, יְהוָֹה פָּעָלְךָ בְּקֶרֶב שָׁנִים חַיֵּיהוּ, בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר. הוא חסד עלאה דעתיקא דעתיקין דביה אתער רחמין לכולא:

וְיהֵא רַעֲוָא מן קודם חי החיים למיהב לן חיין שלימין. חיין אריכין חיין טבין. חיין דחירו חיין בלא עציבו חיין דאינון חידו דכולא בעלמא דין ובעלמא דאתי:

וְיהֵא רַעֲוָא דנהוי מבורכים מפומיה דקב״ה בכל מדה ומדה דיליה. ובעשר ספירן דיליה ובכל שמהן דיליה. ובכל מארי מתיבתאן וכל מלאכין אמן:

וְיהֵא רַעֲוָא דיתמשך ברכאן סגיאין ממקורא עלאה. דאיהו. עלאה מכולא. דאיהו ברוך תדיר דלא פסקין מימוי ויתברכון כל דרגין ומקורין קדישין ויתמליין לארקא ברכאן על כל עלמין ויתברכון כולהו כחדא. ויתנהירו כל בוצינין קדישין ויתברכון אבהן ובנין כולא כחדא:

וְיהֵא רַעֲוָא דיתערון כל כתרין קדישין דלעילא. ויתתקנון לאתברכא ויהון נהרין מעומקא דבירא דאתמשך מההוא עומקא דנפק תדיר ולא פסיק, ברכאן דנבעין מבועין לכלהו עלמין ויתברכון וישתקיין מכולהו:

וְיהֵא רַעֲוָא דיתער אילנא עלאה קדישא דמזונא דכולא ביה דאיהו מתברך מאתר דכל ברכאן כנישין ביה. וביה אתנטעו ואשתילו שרשוי. ויתי לנא ולכל יִשְׂרָאֵל ברכאן מאתר דכל אנון ברכאן נפקין ביה ולא מתעכבי למיפק. כְּדִכְתִיב יְבָרֶכְךָ יְהוָֹה מִצִּיּוֹן. וּכְתִיב כְּטַל־חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל־הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם | צִוָּה יְהוָֹה אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים עַד־הָעוֹלָם: ודא איהו נהירו לעלמא דינהר לכולהו עלמין. ובאתערותא דהאי נהירו להוו כולא בחברותא. כולא ברחימותא כולא בשלימו. וכדין הוא שלמא דכולא. שלמא דעילא ותתא כְּדִכְתִיב יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ:

קוּם יחזקאל נביאה לגלאה מראות קמי שכינתא אלין דְּאִתְמַר בהון וּדְמוּת הַחַיּוֹת מַרְאֵיהֶם כְּגַחֲלֵי־אֵשׁ בנקודי אורייתא. וטעמי דאורייתא. דעליהו דאתוון אתמר. וּדְמוּת הַחַיּוֹת מַרְאֵיהֶם כְּגַחֲלֵי־אֵשׁ אלין אינון נקודין. בוערות כמראה הלפידים אלין אינון טעמי. ובהון והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע. והמשכילים אלין אתוון. יזהירו אלין נקודין דנהרין בהון. כזוהר אלין טעמי. ושכינתא כלילא מכולהו:

קוּם בוצינא קדישא ואנהיר גוונין דרקיעא באתוון דאורייתא ואנהיר כוכבייא דבהון בנקודי. כמה חילין נטרין לך בגנתא דעדן. כמה משריין דמלאכין מסתכלין ממשקופי דרקיעא בגנתא בזמנא דתיעול תמן וכולהו מסתכלין בך. וגוונין דרקיעא בך יזהירו בגין דבך נהרא שכינתא דאיהי זוהר הרקיע וגן איהו סתים וחתים עד דתיעול ביה שכינתא. כמה דִכְתִיב גַּן | נָעוּל אֲחוֹתִי כַּלָּה. וגוונין לא נהרין ברקיעא עד דייעול תמן קַדִּשָׁא בְּרִיךְ הוּא :

קוּמו רעיין קדישין אברהם ויצחק ויעקב. משה ואהרן ויוסף ודוד. ואתערו לגבי שכינתא דְּאִתְמַר בה אני ישיבה בגלותא. קומו ואתערו למנטר ענא דקב"ה דְּאִתְמַר בהון וְאַתֶּן צֹאנִי צֹאן מַרְעִיתִי. דהא בכל דרא ודרא אתון סבלין כמה דוחקין בגינייהו בארח מסחר ובחילא דשם הוי"ה ובכל הווי"ן דיליה ובכל כנויין קדישין דיליה, יתערון עמכון ששים רבוא דמלאכין עלאין ותתאין. וששים רבוא נביאים וששים רבוא מארי מתניתין. למהוי כולהון אולפין זכו על יִשְׂרָאֵל לשיזבא לון מאלין חיוון בישין. ולמהוי מחיל קַדִּשָׁא בְּרִיךְ הוּא להון על כל חובהון. ולמפרק לון ולקיים בהון מדלג על ההרים דאינון קצים. אל תתנו דומי לו עד יערה לגבייהו קַדִּשָׁא בְּרִיךְ הוּא ברחמי:

קוּם אליהו דאנת דליג עלמא בארבע טסין לאשתכחא בכל חד וחד מישראל דמקיימין אות ברית מילה. קוּם בחילא דשמא דהוי"ה וכל הויי"ן וכנויין דיליה. לא תתעלם לנטלא רשו מקב"ה. לנחתא לנטרא עאנא דקב"ה. ותתעטר בכל שמהן דקב"ה לאגנא בהון עלייהו:

אליהו אליהו, אנת דסליקת לעילא לעילת העילות והוא טעין לך מכל טוב. חות לגבה דמטרוניתא קדישא ותהוי כרוב תחותה. לנחתא בך מליאה. מכל טוב. ומלאכין דאבא ואימא דאינון י"ה אסהרו לך בנחיתו דילה. ומלאכין דבעלה ברא דאבא ואימא דאיהו ו' כסיאו לה ומעפפין לה בשית גדפין. ודא איהו שרפים עומדים ממעל לו. ונחית ה"א דיליה טמירא מכוסה בהון. ומלאכים דצדיק חי עלמין. אתון אסמיכו לה עלייכו כחיוון דסמכין לכרסייא. לית לכו לפרחא לעילא ולנחתא לתתא בר מנא:

קוּם אליהו נביאה ליקרא דקב"ה וּשְׁכִינְתֵּהּ. ויתערון עמך שאר נביאי. ועביד ליה קינא ברזין דאורייתא. ולכל משריין דאזלין מתתרכי בתר קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ. לחברא לון ברזין דאורייתא. לאשתכחא בהו נייחא לאלין משריין דנשמתין דאזלין מתתרכין משכינתא. ולאשתכחא בהו נייחא למשריין דקב"ה. קוּם לחברא לון ברזין דאורייתא:

קוּם אליהו תקין לבושי דמלכא ומטרוניתא. דאנת כהנא תקין ליה לקב"ה ארבע בגדי לבן. ותקין ארבע בגדי זהב למטרוניתא דְּאִתְמַר בה כָּל־כְּבוּדָּה בַת־מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ: ארבע בגדי לבן כולהו רחמי דשמא דהוי"ה, ולית מאן דמחיל בהון עריין אלא איהו. ארבע בגדי זהב כולהו דינא מסטרא דאדנ"י. וליה מאן דמחיל לעבודה זרה אלא איהי.

קוּם אהרן כהנא למדבח תורין ועאנין ואימרין ועופין. וכל מינין דצריכין לסעודתא דמלכא ומטרוניתא. קוּם ואתקין לחם הפנים דאינון לקבל תרי לוחי דאורייתא. דמזה ומזה הם כתובים. והאי איהו וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר לקבל עשרים וארבע ספרי תורה. והאי איהו זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה:

קוּם רעיא מהימנא ותקין פתורא למארך. ליה ולמטרוניתא מכל מינין קדישין ועדונין. לקיימא ביה זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה. דהא כולהו מפתורא דמלכא. הָדָא הוּא

דִכְתִיב: לְכוּ לַחֲמוּ בְלַחֲמִי. ודא נחמא דאורייתא דבכתב. ויינא דאורייתא דבעל פה. ותמן כמה מטעמים מיני טעמי תורה דמתיקין מכל עדונין דעלמא:

הלל ושמאי דאתון חד מסטרא דרחמי וחד מסטרא דדינא, דאינון חסד וגבורה, דרגין דאברהם ויצחק ואתון מגזעייהו. אתכנשו אתון ותמנין תלמידין דהוי ליה להלל. ואוף הכי תלמידי בית שמאי לסעודתא דמלכא:

קומו מארי מקרא ומארי מתניתין. ומארי תלמוד ומארי סְתָרֵי תּוֹרָה. ואתכנשו לסעודתא דמלכא ומטרוניתא. תנאין תנאין. משנה תהא בעזרייכו ולא תשתניאו מרחמי לדינא, הלכה אזלת לימינא דילכון לאתגברא בה על שנאיכון. קבלה תקבל צלותכון. ברייתא אפיקת לכו ולבנייכו מגלותא ומשעבודא ודינא דההוא דממנא על גלותא על בנייכו:

רעיא מהימנא אנת הוא שקיל לכל יִשְׂרָאֵל. ממולא מכל מדות טבין. ודאי בך שרייא ההוא דְּאִתְמַר ביה אֵין־קָדוֹשׁ כַּיהוָה אלהינו. אנת כתר על כל חד וחד מישראל. כי אין בלתך בר נש דיהא כתר עלך. לא נשיא ולא חכם ולא מבין ולא חסיד. ולא גבור ולא תם ולא נביא ולא צדיק ולא מלך. אנת הוא בדיוקנא דקב"ה ברא בדיוקנא דאבוהי. כגוונא דישראל דְּאִתְמַר בהון בָּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם. אשלים פקודין דמארך. דלית פקודין מאלין דילך דלא יתעטר בהו קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עילא ותתא ככתר עלאה בכל מדה ומדה:

קום רעיא מהימנא טול אבנא דילך לגבך. דאנת הוא דְּאִתְמַר עלך וַתֵּרָא אֹתוֹ כִּי־טוֹב הוּא דנולדת מהול, ואנת הוא כליל מתשעה ירחין ואתמר בך וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ. והאי אבנא טיפה קדישא כלילא מעשרה, אנת הוא זרע דאתמשכת מנה ובך תליא פורקנא. ועלך עתיד לאתבנאה בניינא ועלך תקום. טול לך אבנא לגבך, בך תלייא כולא. הא אבנא לגבך ושית אחרנין. ובך תלייא פורקנא דשכינתא ובנהא. דיתקן בך מה דאתהרס בקדמיתא. ובנין חביבותא דילך שית טיפין דגלגולא אתחזרון לגבך. מי ירפא לך דאיהי אימא עלאה תשובה דילך:

רעיא מהימנא טול אבנא דא בירך, דְּאִתְמַר בה עַל־אֶבֶן אַחַת שִׁבְעָה עֵינָיִם. לתברא קליפין דאגוזא, דהא כמה רועים פרנסי דרא אתכנשו על האי אבנא סלע דילך לאפקא מייא מתמן. דכלה דילך מעיין הַחָכְמָה בהאי סלע דנביעא דילה באורייתא. ברזין

סתימין לית סוף, ועלה אתמר וְהַחָכְמָה מֵאַיִן תִּמָּצֵא, והאי אבן לית מאן דאפיק מנא חָכְמָה דאיהי מלגאו דלית לה סוף בר אנת דְּאִתְמַר בך הלכה למשה מסיני:

קוּם רעיא מהימנא נצח קרבין דהא ברתא דמלכא דילך איהי ולך אתחזרת. ולא עוד אלא כמה זאבים דערבוביא מתכנשין בגלותא למיכל עאנא דילך. דְּאִתְמַר בהון וְאַתֶּן צֹאנִי צֹאן מַרְעִיתִי, ואנת רעיא מהימנא קוּם טול קרטא דילך, דלאתר עלאה אנת סליק לה יתיר מדוד ומכל נביאייא וחכימייא דכל דרא ודרא, והאי איהי קרטא דילך זרקא מקף שופר הולך סגולתא, דאבנא דא מפומך סלקא, לאתר דְּאִתְמַר בֵּיהּ במופלא מִמְּךָ אַל תִּדְרוֹשׁ ובמכוסה מִמְּךָ אַל תַּחְקוֹר:

קוּם נטיל אבנא וכריך לה בההוא חוטא דזרקא דאיהו אריך אנפין, רעיא מהימנא אנת הוא כשמשא דנהיר דאף על גב דאכנש בלילייא, נהיר הוא בסיהרא ובכל ככבייא ומזלי. הכי אנת נהיר בכל מארי הלכות וקבלות, ומנך אשתקיין בגניזו כמבועא דאשקי לאילנין תחות שרשהון בגניזו עד דאתבקע מימוי באתגלייא. הָדָא הוּא דְכְתִיב: יָפֻוצוּ מַעְיְנֹתֶיךָ חֻוצָה, דאנת אוף הכי כשמשא דאזיל בימי החורף תחת מבועין, וכד מטי פורקנא תהא כשמשא דאזיל בקיץ לעילא ממבועין. ויהון צוננין ברחמי:

רעיא מהימנא רבן של כל נביאייא, קוּם אתער משנתך. דאנת איהו בכל נביאייא כגוונא דשמשא. קוּם אנהיר נהורין. קוּם אפתח ביתא דנבואה דְּאִתְמַר בה לֹא־כֵן עַבְדִּי מֹשֶׁה בְּכָל־בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא: איהי סתימא קוּם אפתח לה, דאיהי ביתא עלאה גניזא דכל גניזין דלעילא סתימין דמלכא עילאה תמן. ואנת הוית כבן בית, בן דההוא ביתא. בית דא ב' אימא עלאה. יו"ד חכמה, ת' תפארת, בן בית דלעילא. ואנת הוית בדיוקניה. דבההוא בית לא הוה רשו לנביא וחוזה לאעלאה תמן אלא ברשו, ואנת הוית עאל בלא רשו כברא דמלכא דלית תמן תרעא סתימא ליה, ולא עוד אלא דנביאייא אחרנין לא הוו עאלין למחמי למלכא אלא בשעתין ידיעאן וביומין ידיעאן, ואנת בכל שעתא ושעתא ובכל יומא דאנת בעי הוית עייל למהזי למלכא. ולא עוד אלא כל נביאייא הוו חזיין נבואה דילהון כל חד באבר ידיעא ולא יתיר, אבל אנת בכל אתר הוית משיג נבואה דילך, ובכל אבר איהי הות נחתא לגבך מה דלא הוה

הכי לשאר נביאייא קום רעיא מהימנא, קום אפתח היכלא, דהא כמה מארי דנבואה אינון דפקין לתרעין דהיכלא ואמרין אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח, ואיהי סתימא לגבייתו, וכד אנת תיתי תמן איהי אתפתחת:

קום מלכא משיחא ואתער גו גנתא דעדן ותתגלי בארעא דגליל, והא זמינין כל צדיקייא לעטרא לך בגנתא דעדן, ויחגרון לך מאני זיינא באתוון רשימן דמאני דשמא קדישא, והא זמין קלא להתפוצץ בענפי אילנין דגנתא, קרי בחיל ואמר אתערו קדישין עליונין, קומו מקמי מלכא משיחא. הא עידנא לאתחברא איילתא בבעלה, ובעלה בעי לנקמא לה נוקמין דעלמא, ולאקמא לה ולאנערא לה מעפר. כדין יקומון כולהו קדישין ויחגרון לך מלכא משיחא מאני זיינך, אברהם מימינך יצחק משמאלך יעקב קמך, ומשה רעיא מהימנא על כל אלין צדיקייא, אזיל ורקיד גו גנתא דעדן:

מלכא משיחא, כמה חידו להוי לך בעידנא דתתתקן על ידא דצדיקייא בגנתא דעדן, ותיעול בההוא דוכתא דאקרי קן צפור ותטול מתמן לבושין, ואינון עשר לבושי קנאה, זכאה חולקך בעידנא דחמי לך קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מתלבש בלבושי נוקמא והגיד מאני זייניה ונטיל לך ונשיק לך על רישך, זכאה חולקך בעידנא דיעטר לך קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בחד כתרא גליפא מחקקא בשמהן קדישין דאתעטר ביה קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כד עברו יִשְׂרָאֵל ית ימא, וכמה חידו יתוסף לך בההיא שעתא דתתעטר ותתקן בכל הני תיקונין ונטיל לך קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא ונשיק לך כמוקדמין, מאן זכי למהמי רתיכין קדישין ומשריין עלאין דסחרין לך ויהבין לך מתנן ונבזבזן סגיאין ותתעטר מכולהו, זכאה ההוא יומא דתתגלי ביה בארעא דגליל, ויתכנשון לגבך כל אינון דלעאן באורייתא, זכאה ההוא יומא דייתי בעלה דמטרוניתא ויוקים לה מעפרא כְּדִכְתִיב אָקִים אֶת־סֻכַּת דָּוִיד הַנֹּפֶלֶת, ויכנוש גלותא מסייפי עלמא ועד סייפי עלמא כְּדִכְתִיב אִם־יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: וכל אתין ונסין וגבורן דעבד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא במצרים יעביד לון לישראל כְּדִכְתִיב כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אַרְאֶנּוּ נִפְלָאוֹת: זכאה איהו מאן דיזכי למחמי דא, זכאה איהו בעלמא דין וזכאה איהו בעלמא דאתי:

מלכא משיחא זקיף עיניך באתר דתחמי ביה, ותחזי לרחל דדמעהא באנפהא ולא צביאת לקבלא תנחומין כְּדִכְתִיב מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם עַל־בָּנֶיהָ, קום אתער וסדר מלין קמי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הא כְּתִיב בִּבְכִי יָבֹאוּ, בְּזְכוּת בכי דאם הילד שהיא רחל יבואו ויתכנשון מן גלותא, הא כְּתִיב וְהִנֵּה־נַעַר בֹּכֶה, ואם הילד היא בוכה, קום ותחמי באתר דתחמי ההוא דיוקנא דחורבן בית מקדשא וכולהו צדיקייא דאתקטלו ביה. קום וחמי מלאכי עלאי דאקרון אבלי ציון, אינון דבכו על חרבן בי מקדשא ובכאן תדיר. קום ואליף זכו על ענא דקב"ה דאינון בגלותא. ויתתקף חילך לאתגברא בְּזְכוּת ינוקי דבי רב. ובזכות ינוקי דיתבין בתוקפא דאמהון וינקי דְּאִתְמַר בהון גְּמוּלֵי מֵחָלָב עַתִּיקֵי מְשָׁדָיִם. דבגין אלין שרייא שכינתא עמהון דישראל בגלותא. אתתקף מלכא משיחא באלין רביין וינוקין ותבעי רחמין מקב"ה על שכינתא ועל יִשְׂרָאֵל למפרק לון בעגלא ובזמן קריב אמן:

מלכא משיחא הא זמין למיפק רוחא ממוחא סתימאה לאשראה עלו. כְּדִכְתִיב וְנָחָה עָלָיו רַוּחַ יְהוָה רֽוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רֽוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רֽוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה: מלכא משיחא, הא כְּתִיב שש מעלות לכסא, ואנת זמין למיתב בשבעה, שיתא אינון ורוחא דעתיק יומין עלייהו הא שבעה:

מלכא משיחא, הא אהבה ורשפין דשלהובא דלבא אבתרך, יהא רעוא דדיוקנא דילן תהא חקוקה בלבך. ונזכי למחמי אפך דנהרין בנהורין עלאין סגיאין בעגלא ובזמן קריב אמן:

אתערו בנין קדישין וזדיזו גרמייכו למיהב תוקפא וחילא להההוא דרחיף בגדפיה עלייכו. להההוא דשמיה כה. האי דשמיה כה איהי פטרונא דקיימא עלן. עבידו בנין קדישין קרבא לאתתקפא בהאי כה. הא ודאי האי כה תעקר מסנאין דישראל מעלמא, תתמלא האי כה ברכאן ויתברכון עמא קדישא. תתחבר כה לחי ויסגי שלמא לעילא ותתא. כה, כה, כה, המידא דלבן, רחימא דנפשין, ובסימא דרוחץ, יהא רעוא דנחדי בחדוון דידך וננהיר בנהורין דנהרין בך:

קומו מלאכין עלאין ואוליפו זכו על בנין דקב"ה. דאינון יִשְׂרָאֵל דְּאִתְמַר בהון בְּנֵי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל. חלו נא פני אל ויחננו. להההוא דְּאִתְמַר בה אֵ֣ל נָ֭א רְפָ֣א נָ֑א לָהּ. דאסוותא בידה

דאיהו יד פשוטה לקבל שבים. קומו ואוליפו זכו על שכינתא דאיהי בגלותא, דקנא דאיהי ירושלים חרבה. וישראל בגלותא תחות יד אדונים קשים אומין דעלמא. קומו ובעו רחמי עלייהו. ואוליפו זכו עלייהו:

דוד מלכא אמר אִם־תַּחֲנֶה עָלַי | מַחֲנֶה לֹא־יִירָא לִבִּי אִם־תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ: אנן בעינן לאתתקפא בהאי קרא דדוד. קום דוד מלכא הא זאת דילך לגבן. אהרן כהנא קום משנתך הא זאת דילך לגבן דְּאִתְמַר בה בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ. קום רעיא מהימנא לאגנא על זאת דילך דְּאִתְמַר בה וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה. דהא כמה מארי מגיחי קרבא קא אתיין לאגחא עלה:

קומו נביאי קשוט דהא זאת דילכון לגבן דקא הויתון מתנבאין עלה אַל־יִתְהַלֶּל חָכָם בְּחָכְמָתוֹ וְאַל־יִתְהַלֶּל הַגִּבּוֹר בִּגְבוּרָתוֹ אַל־יִתְהַלֵּל עָשִׁיר בְּעָשְׁרוֹ. כִּי אִם־בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל, זֹאת אָשִׂיב אֶל־לִבִּי עַל־כֵּן אוֹחִיל:

קומו אבהן קדישין מארי דברית, דהא זאת הברית דילכון ביננא דְּאִתְמַר בה וְאַף־גַּם־זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא־מְאַסְתִּים וְלֹא־גְעַלְתִּים. ובגינה אמר קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקוֹב:

קום שלמה מלכא דאנת שלם דילה, קום למהוי עזר לגבה בהאי קרבא, קום מארי מפתחאן דאוצרין דמלכא דכל מאני קרבא בהון, קום אפתח היכלא אדני שפתי תפתח ופי יגיד שבהוי דמלכא עלאה, דהא היכלא דיליה איהו, טול רשו ואפתח היכלא בגין יקרא דשכינתא:

קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בבעו מנך במטו מנך, תהוי דכיר תדיר למטרוניתא דידך דאיהי בגלותא גבן. שומר אנת, שומר אתקרית. אנת נטיר מטרוניתא דידך, שומר מה מלילה שומר מה מליל, דרגא דלילה ודרגא דליל, קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא , אנת נטיר כולא, אנת שומר דנטיר ביתא, והא ודאי שמירה דידך אשתכח גבי מטרוניתא תדיר, ואנת זמין לקבלא לה ולאשתכחא בהדא, אייתי בוקר בעגל לאתחברא בהדה:

קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הא משכונא דידך גבן, הא כיסופא דילך גבן, הא ערסא דילך בהדן, ובגין דא לא תשבוק לן לעלמין, קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הא אמרת למעני למעני אעשה, ואעשה לְמָעַן שמי, הא רחמך נפישין וסגיאין, בבעו מנך במטו מנך אתער רחמי על שכינתא ועל בנהא דאינון בגלותא למפרק לון בַּעֲנָלָא וּבִזְמַן קָרִיב אָמֵן:

קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בבעו מנך הוי דכיר רחימותא דאברהם סבא דאזל קמך בארה קשוט, ועשר זמנין נסית ליה וקיים בכולא, בבעו מנך הוי דכיר עובדא דאברהם רחימא דעקד ליצחק בריה בלבא שלים למעבד רעותך, ואתכלילו מיא באשא ואשא במיא ואשתלים דא בדא, במטו מנך הוי דכיר צערא דאברהם בשעתא דְּאִתְמַר ליה אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ֙ אֶל־הַנַּ֔עַר וְאַל־תַּ֥עַשׂ לוֹ֖ מְאוּמָ֑ה, בבעו מנך הוי דכיר צדקתא דיצחק עקידא דמסר גרמיה בלבא שלים כדקא יאות למעבד רעותך, דפקדת לאבוי אברהם רחימא, לאסקא ליה לעולה על גבי מדבחא, והא אסקיה ואתעקד ואזדמן בדינא על ידא דאברהם רחימא כדקא יאות, והא. אתבריר יצחק עקידא ואסתליק ברעותא קמך כריח דקטורת בוסמין, דקרבין קמך תרין זמנין ביומא ואשתלים קרבנא, במטו מנך הוי דכיר צערא דיעקב שלימא דהוה ליה בגידול בנין, וכמה עקתין אשכח בהאי עלמא, דא איהו שלימו דאבהן, הא איהו אספקלריא המאירה, הא איהו שמשא דנהיר לכל סטרין, בבעו מנך במטו מנך, הוי דכיר צדקתא דרחל אימנא עקרא דביתא, דאעילת צרתה בביתה, ובגינה תמחול ותשבוק לחובין ולעויין והפרוק יעקב מארעא רחיקא ותסיק זרעיה מארעא דשביה:

קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הוי דכיר כד הוה שמאלך מתחות רישא דמטרוניתא ואיהי מתענגא על סגיאו דשלמא. וימינא מחבקא באחוה ובנשיקין. ונדרת לה דלא תשבוק רחימותא דילה לעלמין, ואומית לה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני:

קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הוי דכיר כד הוו קיימין לגבך בטורא דסיני שתין רבוא יִשְׂרָאֵל וקבילו לך עלייהו, ואתעטרת בהו יתיר מכל עממייא והוו אזלין אבתרך לכל רעותך:

בבעו מנך הוי דכיר כמה בנין קדישין קיימו קמך בכל דרא ודרא. הוי דכיר כמה טבאן דעבדו צדיקין וחסידין קמך, הוי דכיר כמה צדיקין דמסרו גרמייהו לאתקטלא על קדושתא דשמך. הוי דכיר קטולא דרבי עקיבה וחברוי דאתמסרו לקטולא בגין יקרא דשמך:

קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא במטו מנך הוי דכיר ההיא רחימתא דנפשא ההיא שפנוניתא שלימתא דאיהי יחידתא דילך דאתייחדא עמך ביחודא. איהי דנטלא בכל יומא חמש ועשרין אתוון דיחודא ואתקריאת כ"ה. כה, כה, כה, תחדי איהי בגו היכלין דילה.

תחדי איהי בנהורין קדישין ועטרין קדישין דילה. כה, כה, כה, תחדי בכמה תיקונין אלין. בכמה תיקונין שפירין. ובכמה תיקונין עלאין דכל מקורין אתתקנו לגבה. והא עתיד לאוספא לה שפירו על שפירו. נהירו על נהירו. תיקונין על תיקונין:

קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הא חדוה ורעוא אית לה למטרוניתא מלכותא קדישא למהוי גבך. ולא לאתפרשא מנך. דהא כל חדוה ורעוא דילה לאו איהו אלא בך. דהא לית חדוה ורעו לאתתא אלא בבעלה:

קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הא יהבת שכינתא ביניהון דישראל למהוי רביעא עלייהו כאימא על בנין. ולאגנא עלייהו בכל סטרין. ויהבת לה משכונא בגווייהו דישראל. למנדע דלא תנשי לון ולא תשבוק לון לעלמין. הא איהי בעיא למהוי משכונא לגבך ולסלקא לקבלך. ואנן אחריך נרוצה, איהי אמרה לקמך משכני. בבעו מנך אושיט ימינך לגבה לקבלא לה ולסלקא לה לחבקא לה ברעותא שלים כדקא יאות, טול את רעוא בקדמיתא. ולבתר דתטול אנת איהי וכל עולימתאן דילה יהון ברעוא:

קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הא שכינתא איהי אמרה לקבלך משכני אחריך נרוצה. משכני לגבך בקדמיתא בגין דתקבל רעוא מאתר דכל רעוין אשתכחו. ולבתר אחריך נרוצה ברעוא סגי. משכני עמך לאתחברא עמך ליטול ברכאן מעם נקודה עלאה דעלך. וכיון דתיטול ברכאן ורעוא. הא אנא וקוצא דתלייא לתתא מני אחריך נרוצה. למהוי חד שלימו עילא ותתא. ולמהוי כל חד בשלימו דילה:

מאריה דעלמא מאן לא ידחל מנך. דאנת שליט על כל מלכין דעלמא. ואנת עיקרא ושרשא דכל עלמין וכלא קמך כלא:

מאריה דעלמא, כמה חביבין עמך יִשְׂרָאֵל. רבית לון ונטלת לון כאבא דנטיל לבדיה. אולפת לון דחלתך ואשליטת לון על כל אומץ דעלמא. בגין דבנין יקירין דחימין הוו קמך:

מאריה דעלמא, הוי דכיד תדיר כמה עקתין על עקתין מטו על עמך יִשְׂרָאֵל. וכמה צווחו צוחה בתר צוחה, וכמה שפכו דמעין בתר דמעין, בנין דאתרביאו בעדונין היך אזלו בגלותא בשלשלאין תקיפין. ידהון מהדקן לאחורא, בנין דהוו יקירין מפז וספירין איך אשתני דיוקנא דילהון ואשתחר בענויין דעבדי לון שנאיהון. בנין חסידין קדישין,

היך נפלו בידי נוכראין דלא רחמין כלל. ובשר קדישא דגופיהון אתרמי ואתחלל בשווקים וברחובות:

מאריה דעלמא, הוי דכיר אומאה דאומית לכנסת יִשְׂרָאֵל, ברתא יחידתא דילך, לאקמא לה ולמפרק לישראל מגלותא ולאכנשא לון ולמיעל לון לאתרייהו, דִּכְתִיב כֹּה | אָמַר יְהוָֹה מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבֶּכִי וְעֵינַיִךְ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתֵךְ נְאֻם־יְהוָֹה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב: וְיֵשׁ־תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֵךְ נְאֻם־יְהוָֹה וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם: מאריה דעלמא אנת קשוט וכל מילך קשוט ומסגי למעבד טבוון וקשוט:

מאריה דעלמא כְּתִיב באורייתא, כִּי יִקָּרֵא קֵן־צִפּוֹר | לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ בְּכָל־עֵץ | אוֹ עַל־הָאָרֶץ אֶפְרֹחִים אוֹ בֵיצִים וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל־הָאֶפְרֹחִים אוֹ עַל־הַבֵּיצִים לֹא־תִקַּח הָאֵם עַל־הַבָּנִים: שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח אֶת־הָאֵם וְאֶת־הַבָּנִים תִּקַּח־לָךְ לְמַעַן יִיטַב לָךְ וְהַאֲרַכְתָּ יָמִים: מאן יוליף זכו על שכינתא ובנהא דאיהי בגלותא, וקנא דילא דאיהי ירושלים חרבה, ובנהא יִשְׂרָאֵל בגלותא תחת יד אדונים קשים אומין דעלמא, מאן יבעי רחמי עלייהו ומאן יוליף זכו עלייהו:

מאריה דעלמא, הא אמרת למעני למעני אעשה. ואעשה לְמַעַן שמי. ועוד הא כְּתִיב בך וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו, ורחום אתקרית. דִּכְתִיב באורייתא כִּי אֵל רַחוּם יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ. בבעו מנך במטו מנך אתער רחמי על שכינתא ועל יִשְׂרָאֵל למפרק לון בַּעֲגָלָא ובִזְמַן קָרִיב אָמֵן:

מאריה דעלמא, הווי דכיר איילתא רחימתא דנפשא. הווי דכיר רחמין קדמאין דהוו לך בהדה. הווי דכיר חותמא דדיוקנא דהוה תקיף בגו רחימו דילה:

רבון עלמא, אנת דעני לעניי, דעני לעשיקי. דעני לתבירי לבא, דעני לשפילי דעתא, דעני למכיכי רוחא. דעני לצדיקי וחסידי ותמימי בכל דר ודר. יהא רעותך עם עמך יִשְׂרָאֵל לעלם ופורקן ימינך אחזי לעמך בבית מקדשך. לאמטויי לנא מטוב נהורך ולקבלא צלותנא ברחמי. יהא רעוא קודמך דתוריך לן חיין בטיבו. ולמרחם עלנא ולמנטר יתנא. וית כל די לנא ודי לעמך יִשְׂרָאֵל אנת הוא זן לכולא ומפרנס לכולא אנת הוא דשליט על כל מלכייא ומלכותא דילך היא. אנת אלהא דקשוט ואורייתך קשוט. ונביאך קשוט, ומסגי למעבד טבוון וקשוט. בך אנן רחיצין, ולשמך יקירא קדישא אנן

אמרין תושבחן. אנת הוא אבא רחמנא מלא רחמין רחם עלנא. ועל כל אנשי ביתנא ועל כל יִשְׂרָאֵל אחנא. ומחשוכא לנהורא. אפקינן בדיל שמך רבא:

רבון עלמא, הא רעיא מהימנא דשקיל כשתין רבוא יִשְׂרָאֵל. אתמר ביה לגבי דרא דגלותא בתראה וַיהוָה֙ הִפְגִּ֣יעַ בּ֔וֹ אֶת עֲוֹ֖ן כֻּלָּ֑נוּ. ואיהו כליל בעשר מדות ובגינייהו אמרת לא אשחית בעבור העשרה. נחית עליה לאשגחא על עלמא. וקיים מילך דאנת קשוט וכל מילך קשוט. דאיהו גמיל חסד עם שכינתא וקטיר שפחא דילה בגבורה. למהוי שפחה אסירה תחת גבירתה בקישורא דתפילין. ואשתדל בגינה בתורת אמת. תורת אמת היתה בפיהו. ואשתדל בה בנביאים וכתובים. בנביאי בכמה נחמות בכתובים בעשרה מיני תהלים. בצדיק בי"ח ברכאן דצלותא:

רבון עלמא יהא רעוא דילך למיהב לרבנן מזונא שלימתא לתקנא לגבך ולגבי מטרוניתא עילאה עלמא דאתי. דְּאִתְמַר עלה כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה וּמֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: ולגבי מטרוניתא תניינא דְּאִתְמַר בה זמנא תניינא וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה. לתקנא פתורא שלימתא. מכל עדונין קדישין. ומכל מאכלין קדישין וטבין:

רבון עלמא יהא רעוא דילך למיהב לן תוקפא. וניעול בלא כיסופא קמך וקמי מטרוניתא עלאה דְּאִתְמַר בה אָם־הַבָּנִים שְׂמֵחָה. ולא נהוי בכיסופא קמי ברתא דמלכא דְּאִתְמַר בה כָּל־כְּבוּדָּה בַת־מֶלֶךְ פְּנִימָה. ועלה אתמר רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל וְאַתְּ עָלִית עַל־כֻּלָּנָה: ואיהי ארוסה למשה הלכה למשה מסיני. דיליה איהי וליה אתחזרת:

אוֹרַיְתָא אוֹרַיְתָא, נְהִירוּ דְּכָל־עַלְמִין, כַּמָּה יַמִּין, וּנְחָלִין, וּמְקוֹרִין, וּמַבּוּעִין, מִתְפַּשְׁטִין מִנָּךְ לְכָל־סִטְרָא. מִנָּךְ כּוֹלָא, עָלָךְ קַיְמֵי עִלָּאִין וְתַתָּאִין, נְהִירוּ עִלָּאָה וַדַּאי מִנָּךְ נַפְקֵי.

אוֹרַיְתָא אוֹרַיְתָא, מָה־אֵימָא לְגַבָּךְ, אַיֶּלֶת אֲהֲבִים אַנְתְּ, וְיַעֲלַת חֵן. עֵלָא וְתַתָּא רַחֲמִין דִּילָךְ. מַאן יְזַכֵּי לְיַנְקָא מִנָּךְ כְּדָקָא יָאוֹת. אַנְתְּ שַׁעֲשׁוּעִים דְּמָרָךְ, מַאן יָכִיל לְגַלָּאָה, וּלְמֵימָר סְתָרִין וּגְנִיזִין דִּילָךְ.

אוֹרַיְתָא אוֹרַיְתָא, עַלָּךְ כְּתִיב: וְאֶהְיֶה אֶצְלוֹ אָמוֹן וְאֶהְיֶה שַׁעֲשֻׁעִים יוֹם | יוֹם. בָּךְ אִתְבְּנֵי עַלְמָא וְאִשְׁתַּכְלַל וְכָל־דְּאִשְׁתַּדַּל בָּךְ שַׂכְלִיל עַלְמִין וְקַיֵּם לוֹן, וְקַיֵּם כָּל־עוֹבָדָא וְעוֹבָדָא עַל תְּקוּנֵהּ כְּדָקָא יָאוֹת, וְכָל־מַאן דְּאִשְׁתַּדַּל בָּךְ וְאִתְאַחִיד בָּךְ אִתְאַחִיד בְּאִילָנָא דְחַיֵּי.

אוֹרַיְתָא אוֹרַיְתָא, עָלָךְ כְּתִיב: יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים. כַּמָּה גְּנִיזִין טְמִירִין אִית בָּךְ. כַּמָּה פְּלִיאָן נַפְקִין מִנָּךְ. כָּל־אִנּוּן מִלִּין עִלָּאִין דְּאִתְגַּלְיָן וּדְלָא אִתְגַּלְיָן בָּךְ אִנּוּן. כָּל־מִלִּין דִּלְעֵלָּא

וּלְתַתָּא וְכָל־מִלִּין דְּעַלְמָא דְּאַתְיָ בָּךְ אִנּוּן. מַאן יָכִיל לְמֵיקַם עַל מִלִּין דִּילָךְ, הָדָא הוּא דִכְתִיב: מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְהוָֹה.

אוֹרַיְתָא אוֹרַיְתָא, כַּמָּה טָבִין אִנּוּן אָרְחִין וּשְׁבִילִין דִּילָךְ, דְּהָא בְּכָל־מִלָּה וּמִלָּה דִּילָךְ אִית בַּהּ כַּמָּה עֵיטִין כַּמָּה טָבִין לִבְנֵי נָשָׁא. וְאִית בְּהוֹן כַּמָּה מַרְגָּלָאן דְּקָא מַנְהִירִין לְכָל־סְטַר. וְלֵית מִלָּה בָךְ דְּלֵית בַּהּ כַּמָּה בוֹצִינִין מְנַהֲרָן לְכָל־סְטַר.

אוֹרַיְתָא אוֹרַיְתָא, כַּמָּה חֲבִיבִין אִנּוּן מִלִּין דִּילָךְ. מָה אִילָנָא אִית בֵּהּ שָׁרָשִׁין, וְאִית בֵּהּ קְלִפִּין, וְאִית בֵּהּ מוֹחָא, וְאִית בֵּהּ עַנְפִּין, וְאִית בֵּהּ טַרְפִּין, וְאִית בֵּהּ פִּרְחִין, וְאִית בֵּהּ אֵיבָא, אוּף הָכִי אִנּוּן מִלִּין דִּילָךְ, אִית בְּהוּ פְּשָׁטֵי דִקְרָאֵי, דְּרָשָׁא וְרֶמֶז דְּקָא רָמִיז חָכְמְתָא, גְּמַטְרִיָאוֹת, רָזִין טְמִירִין רָזִין סְתִימִין, אִלֵּין עַל אִלֵּין, כָּשֵׁר וּפָסוּל, טָמֵא וְטָהוֹר, אָסוּר וּמֻתָּר, חַיָּב וְזַכַּאי. וּמִכָּאן וּלְהַלְאָה מִתְפַּשְׁטָאן עַנְפִּין לְכָל־סְטַר. רְחָבָה אַנְתְּ מִנִּי יָם, לֵית בָּךְ קֵץ וְתַכְלִית.

אוֹרַיְתָא אוֹרַיְתָא, אוֹרַיְתָא עִלָּאָה, אוֹרַיְתָא דְקֻשְׁטָ, כַּמָּה חֲבִיבָה אַנְתְּ קַמֵּי קֱדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. חֲבִיבָה אַנְתְּ לְעֵלָּא וַחֲבִיבָה אַנְתְּ לְתַתָּא. כָּל־שְׁבִילִין דִּילָךְ כֻּלְּהוֹן שְׁלִים, שְׁלִים לְעֵלָּא שְׁלִים לְתַתָּא, שְׁלִים בְּעַלְמָא דֵּין שְׁלִים בְּעַלְמָא דְּאָתֵי.

רבון עלמא, יהא רעוא דילך לאנהרא עינן באורייתא ובסתרין דידה. ולאסברא מלין בפומנא. ונימא מלין באורח מישור כדקא יאות. והב רשו לכל שמהן וכנויין קדישין. ולכל מארי מתיבתא דלעילא ותתא. ולכל חילין קדישין ולכל נפשין ורוחין ונשמתין עלאין קדישין לגלאה לן מלין יקירין ורזין גניזין. ובחילא דשם הוי"ה ובכל הווי"ין דיליה ובכל כנויין קדישין דיליה. נזכה למילף באורייתא קדישא. ולמנטר פקודין דילה. ולחדשא בה מלין דקשוט כדקא יאות. לאנהרא שכינתא ולתקנא קשוטין דילה:

רבון עלמין, אף על גב דחבית קמך ולא אשתדלנא ביקרא דשכינתא. ולית אנא כדאי לצלאה קמך ולמבעי בעותאי מקמך. עם כל דא אבא רחמנא אנת. ורחמך נפישין וסגיאין יתיר עד אין קץ, וחסדך רב עד אין סוף ותכלית:

יהא רעוא דילך דיתחשב לי כאלו אשתדלית באורייתא ופקודין דילה לשמא דקב"ה. ותחשוב לי כבר דאשתדל בעובדוי בתר אבוי ואמיה דאינון קֱדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דרחים לון יתיר מגרמיה ונפשיה ורוחיה ונשמתיה, וכל מה דהוי ליה הוה חשיב בעינוי לאין למעבד רעותא דאבא ואימא ולמפרק לון. ואע"ג דידענא דלא עבדית הכי ולא

אשתדלנא בהכי הא רב חסד אתה וקמך גלי כי שאור שבעיסה הוא יצרא בישא מעכב. והשתא הא בעינא למעבד רעותך. רבון עלמין תהוי נטיר יתי תמיד מיצרא בישא ומעינא בישא ומכל זינין בישין:

רבון עלמא, הא כְּתִיב תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי־יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ: עניא אנא ומצלי קודמך, יהא רעוא דילך למיהב לי תוקפא וחילא וחכמהא ובינה ודעת, וחיי אריכי ומזוני רויחי ורחמי ובני סמיכי בגין למילף בורייתך ולמעבד פקודין דידך כרעותך:

רבון עלמא, לית רב חסד בר מנך. אנת דעביד טיבו גם למאן דחב קמך, בבעו מנך במטו מנך למרחם עלן. ולא תתפרע כעובדנא בישין מנן, וכבוש חמתא ורוגזא מנן, ומחול ושבוק לחובין ולעוויין. סלח נא לחטאי אלו השגגות דעבידנא קמך. גם מזדים חשוך עבדך אלו הזדונות. אל ימשלו בי אז איתם אלו תוקפי עבירות, ונקיתי מפשע רב ההוא עון רב, רבון עלמא אנת אלוה רב ואנא חוביי רברבין. יאה לאלוה רב למשבק חובין רברבין. הָדָא הוּא דִכְתִיב: לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב־הִוּא:

רבון עלמא לית מאן דסמיך למסכנא בר מנך. למאן יזיל מסכנא למבעי בעותיה. הא לגבך יתי ומקמך יבעי בעותיה. ואנת עני ליה ואנת יהיב ליה כל בעיתיה. אנא מסכנא, ממך בעי בעותאי וקודמך אנא מצלי ומתחנן. בבעו מנך במטו מנך דיתגלגלון רחמך עלן. ונהור טובך אנהר עלן. וסעיד וסמיך הוי לן. ותעביד עמנא אתא לטב, וקבל צלותנא ברעוא, ולא נהדר ריקם מקמך:

רבון עלמא, גלי קודמך כל מידי דאנא צריך בדיל גרמי ונפשי ורוחי ונשמתי, כְּדִכְתִיב אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָל־תַּאֲוָתִי וְאַנְחָתִי מִמְּךָ לֹא־נִסְתָּרָה: יהא רעוא קמך דתחשוב עלן טבוון וברחמך נפישין טבוואן סגיאן אייתי עלן וקבל צלותנא ברעוא אמן:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, אָבִינוּ אָתָּה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ רַחֵם עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ, כִּי | לֹא עַל־צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי אין בנו מעשים טובים. אכן עשח חסד וצדקה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל והושיענו ברחמיך הרבים ובחסדיך הפשוטים. וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מָה־נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה:

אלהי אל תדינני כמעלי, חטאת נעורי ופשעי אל תזכור לי למי אנוס ומי לי. אתה אלי מנת חלקי חזקי וחילי. מי אנכי כי אערוך מבטא שפתי נגדך. אבל מובטח אני

בְרַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. הָאֵירָה פָנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ. וְאַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעַבְדֶּךָ. כִּי מִדְּתְךָ לְהֵטִיב בְּאֵי עֵדֶיךָ. שָׂשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ. וַאֲנִי־בָאתִי בִּדְבָרֶיךָ. אֲשֶׁר אָמְרַת עַם־זוּ יָצַרְתִּי לִי תְּהִלָּתִי יְסַפֵּרוּ׃

אלהי לְעוֹלָם אוֹדֶךָ. כִּי גָדוֹל עָלַי חַסְדֶּךָ. וְאַנִי עַבְדְּךָ בְּמַה אוֹכַל כְּבַדֶּךָ. וּמַה אָשִׁיב לָךְ. כִּי הַכֹּל שֶׁלָּךְ. וּמַה שֶּׁבַּח לָךְ אֶעְרוֹךְ וְלֹא יָדַעְתִּי מַה. הֵיכוֹל אוֹכַל דָּבָר מְאוּמָה, כִּי אֵין חֵקֶר לִגְדוּלָתֶךָ. וְאֵין סוֹף לְתִבוּנָתֶךָ. אִי זוֹ עַיִן אֲשֶׁר תַּעִידֶךָ. חַי לֹא רָאָה פְּנֵי כְּבוֹדֶךָ. גַּם מַלְאָכֶיךָ לֹא רָאוּךָ. וְכֹל חַכְמֵי לֵב לֹא מְצָאוּךָ וְנִבוֹנִים לֹא יְדָעוּךָ. אַתָּה לִבַדֶּךָ מַכִּיר שִׁבְחֶיךָ. וְאֵין זוּלָתְךָ יוֹדֵעַ כֹּחֶךָ. מָקוֹם אַתָּה לְעוֹלָמֶךָ, מִי יוֹדַע אֶת מְקוֹמֶךָ׃

רועה יִשְׂרָאֵל, לֹא תִרְאֶה צֹאנְךָ נִדָּחִים וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם. שִׁמְךָ הַגָּדוֹל נִקְרָא עֲלֵיהֶם. וּמִכָּל הָעַמִּים בָּחַרְתָּ בָּהֶם. אֵיכָה יִרְעוּ אֵיכָה יִרְבְּצוּ בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם. לְאֹ־מְאַסְתִּים וְלְאֹ־גְעָלְתִּים הִבְטַחְתָּ לָהֶם. אֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאנֶךָ חֶפֶצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין לְאֵל יָדֵינוּ. וְלִשְׁרִיפַת אֵשׁ הָיָה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ. וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין זֶבַח וּמִנְחָה. כִּי לֹא בְאָנוּ אֶל הַמְּנוּחָה. וְאֶפֶר פָּרָה אֲדֻמָּה אֵין לָנוּ לְהִטָּהֵר בּוֹ מִכֹּל טֻמְאָתֵנוּ׃

אלהים אֵין זוּלָתֶךָ. מוֹשִׁיעַ אֵין בִּלְתֶּךָ. גְּאַל לְךָ אֶת גְּאוּלָתֶךָ. צוּה יְשׁוּעוֹת עַמֶּךָ כִּי אֵין גּוֹאֵל קָרוֹב מִמֶּךָ. וְנֵדַע כִּי אֵין זוּלָתְךָ לִגְאוֹל עַל כֵּן נַפְשֵׁנוּ לְךָ חִכְּתָה. נְכַסְפָּה וְגַם כָּלְתָה. כִּי גּוֹאֵל אַתָּה. לָמָּה לְנֶצַח תִּשְׁכָּחֵנוּ. הֵן הַבֵּט נָא עַמְּךָ כֻּלָּנוּ. אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יֹצְרֵנוּ. אַתָּה הִ' אָבִינוּ גּוֹאֲלֵנוּ. אָמוּר לְבַת צִיּוֹן שׁוּבִי לְמְנוּחָיְכִי, כִּי אָנֹכִי הַגּוֹאֵל מְשׂוּחַת חַייְכִי. קוּמִי יְפָתִי וְלָכִי. כִּי אַחְפּוֹץ לְגָאלֵךְ וּגְאֻלָּתִיךְ אָנֹכִי׃

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵין כְּמִדַּת בְּשַׂר וָדָם מִדּוֹתֶיךָ. אֵיכָה קִנְאָתְךָ וּגְבוּרָתְךָ אֶל חֵי הִ' צְבָאוֹת, אֵיכָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת. אֲשֶׁר סִפְּרוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ. אֵיכָה חַסְדֶּיךָ הָרִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר עִמָּנוּ יְדָעָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ אִמַּת עֶשִׁית וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ. אַךְ אֶל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנוּ. וְאֶל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנוּ. אִם־עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָּנוּ. מְחוֹל וְסְלַח לָנוּ, עָזְרֵנוּ | אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ. כְּיִ עָלֶיךָ עֵינֵינוּ. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. לְאֹ לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ. זְכֹר חַסְדֵי אָבוֹת. עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ. תַּתְאַזֵּר בְּחִנִּינוֹתֶיךָ. תִּתְלַבֵּשׁ בִּצְדָקוֹתֶיךָ. וְתַבֵּא לְפָנֶיךָ מִדַּת טוּבְךָ וְעִנּוֹתָנוֹתֶךָ. יְוַדַּע לְעֵינֵי הַכֹּל, טוּבְךָ וְחַסְדְּךָ עִמָּנוּ. חֲתֹם פֶּה־שָׂטָן, וְאַל יַשְׂטִין עָלֵינוּ. וְהָסֵר הַשָּׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאֲחָרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ׃

ה' צפינו לישועתך. רחם ברוגז תזכור לדופקי שערי חמלתך. בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים בָּאנוּ לְפָנֶיךָ. כְּדַלִּים וּכְרָשִׁים דְּפַקְנוּ דַלְתֵי רַחֲמֶיךָ: דַלְתֵי רַחֲמֶיךָ דְּפַקְנוּ רַחוּם וְחַנּוּן. אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ: מִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ: שׁוֹמֵעַ תְּחִנָּה. אֵלֶיךָ כָּל הָרוּחוֹת יָבֹאוּ: יָבֹאוּ אֵלֶיךָ הָרוּחוֹת. וְכָל הַנְּשָׁמָה: הַנְּשָׁמָה לְךָ וְהַגּוּף פָּעֳלֶךָ. חוּסָה עַל עָמֶלֶךָ: הַנְּשָׁמָה לְךָ וְהַגּוּף פָּעֳלֶךָ. צוּר אֲשֶׁר אֵין דּוֹמֶה לָךְ. חוּסָה עַל עָמֶלֶךָ: הַנְּשָׁמָה לְךָ וְהַגּוּף פָּעֳלֶךָ. יְהוָֹה עֲשֵׂה לְמָעַן שְׁמֶךָ: אָתָּאנוּ עַל שְׁמֶךָ. יְהוָֹה עֲשֵׂה לְמָעַן שְׁמֶךָ: בַּעֲבוּר שִׁמְךָ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם שְׁמֶךָ:

ה' מִי כְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד, מארבע רוחות קבצם וקרב אותם אחד אל אחד. וחבר את האהל להיות אחד. וְהָיָה יְהוָֹה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָֹה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

ה' בחכמה יצרתנו. ובחסד וברחמים בראתנו. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֻׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ. ומכל העמים בחרתנו. ובריתך חתמת בבשרנו. ותורתך למדתנו. וחוקי רצונך הודעתנו. וגידלתנו בחסדיך והחייתנו. ובטובך השבעתנו. ומכל צָרָה וְצוּקָה חלצתנו, וכמה צרות נעלמו ממנו ומהם גאלתנו. ובטרם תבא התלאה הקדמת רפואה למכתנו, ואנחנו לא ידענו, לא נשמתו מכל נזק ואתה שמרתנו, וכמה נסים עשית לנו ואנחנו לא הכרנו, בְּרָעָב זַנְתָּנוּ וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ, מֵחָרֶב הִצַּלְתָּנוּ, מִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ, וּמֵחֳלָאִים רָעִים וְרַבִּים דְּלִיתָנוּ ומכל מכאובים ומכות חנם רפאתנו. וגברו רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ עלינו, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמּוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

ה' אשרי איש שלא ישכחך. ובן אדם יתאמץ בך. כי דורשיך לעולם לא יכשלו, ואל תכלים לנצח כל החוסים בך. דלות מעשים בשורך, קרב חסד וצדקה מאליך, וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ, שָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ, וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

אָנָּא ה' הבט נא בצדקת עבדיך חסידיך, אשר הערו למות נפשם על כבודך. ולא חסו על עצמם ועל זרעם, ומאסו בחיי עוֹלָם הַזֶּה ובטלו רצונם מפני רצונך, וקדשו שמך המיוחד ולא חללוהו, ורצו לטבח ופשטו צואר ועמדו בנסיון, ונאמנו ונבחנו בצירוף

ונמצאו תמימים, ונגעו דמי אבות ובנים, ודמי רחמניות וילדיהם, ונתערבו דמי אחים ואחיות, ודמי חתנים וכלות, ודמי יתומים ואלמנות, ודמי חסידים וחסידות, ודמי ילדים וילדות, ודמי זקנים וזקנות, ודמי בחורים ובחורות, ודמי פרנסים וחזניהם, ודמי מלמדים ותלמידיהם, ודמי דיינים וסופריהם, ודמי אנשים ונשותיהם, ודמי גמולי חלב ויונקי שדיים, ונהרגו כולם כאיש אחד, על קדושת שמך המיוחד, נא דורש דמים, קוֹל דְּמֵי בניך צֹעֲקִים אליך מִן־הָאֲדָמָה, עשה למענם, וַחֲמוֹל על עמך יִשְׂרָאֵל ותוציאם מאפילה לאורה, רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וענננו, הִנֵּנוּ בידיך הִנֵּנוּ. חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ:

רועה יִשְׂרָאֵל האזינה, נוהג כצאן יוסף יושב הכרובים הופיעה. שאין אתה כרועה בשר ודם שישן לו ובאים מאריות והזאבים וטורפים את הצאן. אבל עליך נֶאֱמַר הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: על כן חוס וחון וַחֲמוֹל וְרַחֵם על פליטת צאנך הנשארה שה פזורה, בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהֲבֶךָ, זֶרַע יִצְחָק עֲקֵדֶךָ שֶׁנֶּעֱקַד עַל־גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ, עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְכוֹרֶךָ, שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אותו, וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ־בּוֹ, קָרָאתָ אותו יִשְׂרָאֵל וישׁרוּן: יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן ג

לימוד יום כ״ה אלול וערב ראש השנה וערב ראש חודש

זה הלימוד של הבקשות ותחינות שכתבתי לעיל בס׳ ב׳ יאמרו אותם בליל כ״ה אלול ובליל ערב ר״ה ובכל ליל ערב ר״ח אחר חצות לילה אחר שיאמרו תיקון חצות ובקשות שאחר תיקון חצות אמנם ביום כ״ה אלול בבוקר אחר תפלת שחרית וכן ביום ערב ר״ה ובכל ימי ער״ח בכל השנה כולה יזהר ללמוד דברים אלו הכתובים בסימן ג׳ זה במתון ונכונה מעומקא דלבא:

אָנָּא יְהוָה הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. שומר הברית והחסד מהר יקדמונו רחמיך. לא למענו אלא למענך פעול כִּי לְךָ מְיַחֲלוֹת עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. הַנְּשָׁמָה לְךָ וְהַגּוּף פָּעֳלֶךָ חוּסָה עַל עֲמָלְךָ. וכעיני אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ. כֵּן עֵינֵינוּ נשואות אליך יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. נחמנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ על כל הצרות אשר צפו על ראשנו וַעֲשֵׂה עִמָּנוּ אות לְטוֹבָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אות לִישׁוּעָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אות לְרַחֲמִים. יִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבוֹשׁוּ. יֶחֱזוּ אוֹיְבֵינוּ וְיִכָּלְמוּ. כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ. וּבִישׁוּעָתְךָ תשגבנו וְתִגְמְלֵנוּ לָעַד חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. וָרוַח וְהַצָּלָה וְכָל־טוֹב כי צמאים אנחנו לרחמיך בְּאֶרֶץ עֲיֵפָה למים. וּפְרֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ, וְתַקְּנֵנוּ מַלְּכֵּנוּ

בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וּתבשרנו בשורות טובות. ותשמיענו שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה. מִכָּל מָקוֹם ומכל צד:

אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים, הָאֵל הַזָּן אוֹתָנוּ וְאֶת־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בטובך, בְּחֵן בְּחֶסֶד בְּרָוַח וּבְרַחֲמִים רַבִּים, וטובך הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ, וְאַל־יֶחְסַר לָנוּ מָזוֹן לְעוֹלָם וָעֶד, עָיְנֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: אַתָּה הוּא נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר, אַתָּה הוּא הַזָּן וּמְפַרְנֵס לַכֹּל ושלחנך עָרוּךְ לַכֹּל, מְחַיֶּה וּמָזוֹן לְכָל־בריותיך אֲשֶׁר בראת ברחמיך וּבְרוֹב חסדיך, כָּאָמוּר פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן:

אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁלְּךָ יִשְׁכָּחֶךָ, וּבֶן אָדָם יִתְאַמֵּץ בָּךְ, כִּי דוֹרְשָׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכָּשְׁלוּ, וְלֹא תכלים לָנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שׂוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה. מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיֵּס בְּתַחֲנוּנִים, וְצַעֲקַת הַדַּל תַּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ תקים מעפר דל ומאשפות תרים אביון, אֵין עָרוּךְ לָךְ וְאֵין זוּלָתֶךָ, אֶפֶס בִּלְתֶּךָ, וּמִי דוֹמֶה לָּךְ:

אֵל, אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָל הַנְּשָׁמָה. שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו, שומע תחנה אליך כל הרוחות יבואו, יבואו אליך הרוחות וכל הנשמה, הַכֹּל יוֹדוּךָ, וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ, וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיהוָה. וכל הנשמה לך תהלל, וכל רוח לך יחכה, וכל נפש לך תערוג, וכל פה אליך יתפלל, וכל לשון לך ישפוך שיחו, וכל עין לך תצפה, וכל לב לך יוחיל, וכל חולה לך יצעק, וכל אסיר אליך ישאג, וכל עשוק אליך יקרא, וכל נאנח לך יקוה, וכל ערום בצדקתך יתכסה, וכל חלש בחסדך יתחזק, וכל עצב ברחמיך ישמח, וכל עלוב בעזרתך יתנחם וכל נופל בשמך יסמך, וכל ירא בתשועתך יבטח, וכל יציר לך יודה, וכל בריה ממך תבקש חיותה, וכל חסר ממך יבקש למלאת מחסורו. ושואל אם ישאל ממך מעט, תענהו בכפל שאלתו להרבה מאד, כי עבדיך כפי כוחם וקוצר ידם ישאלו, ואתה כגודל חסדיך ובעוצם רחמיך תעמוס לנו. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה:

ה' נגדך כל תאותינו, ואנחתנו ממך לא נסתרה, אנא מלא מחסורינו מאוצרך הטוב, מידך הרחבה והמלאה העשירה והפתוחה, ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנות ידיך, חוס וחננו וַחֲמוֹל וְרַחֵם עלינו, הִנָּנוּ בידך הִנָּנוּ, חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה, רב חסד ומרבה להטיב:

ואתה ידעת ה' כי לא נוכל להועיל לנפשנו בלעדך. אבל אתה עשית ואתה תשא. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל, וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם, בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֶלָּא אָתָּה:

אָנָּא הבט נא בעין חמלתיך ברַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ על יונקי שדים וגמולי חלב ותינוקות של בית רבן שלא חטאו. ועשה למענם וְרַחֵם עלינו ועליהם. הנה בני ביתינו תלויים בנו, ואנחנו תלויים בך. אתה ה' אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן. אל מלא רחמים ואליך עינינו. כי ממך הכל, ומידך המלאה והרחבה ניתן. ומעושר מתנות ידיך נביא לחם לאכול ובגד ללבוש. וכל סיפוק צרכי בני ביתינו בריוח ולא בצמצום. ובטובך הגדול נשבעה אנחנו ובני ביתינו. וכל הנלוים אלינו, אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהוֹתֵר. וְנִרְנְנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ. וְיִהְיֶה בֵיתֵנוּ מָלֵא בִּרְכַּת יְהוָֹה:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, דרכם של יִשְׂרָאֵל עמך בניך בני בחונך להתפלל אליך ה'. ולהתחנן לְפָנֶיךָ ואתה בטובך תשמע תפלתם ותקבל בְּרָחֲמִים וּבְרָצוֹן שאלתם ובקשתם ותחנתם. וְכַכָּתוּב יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָֹה כִּי־עִם־יְהוָֹה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲוֹנֹתָיו:

ושלמה עבדך אמר לְפָנֶיךָ כִּי־עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם מִתּוֹךְ כּוּר הַבַּרְזֶל: לִהְיוֹת עֵינֶיךָ פְּתֻחוֹת אֶל־תְּחִנַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּחִנַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לִשְׁמַע אֲלֵיהֶם בְּכֹל קָרְאָם אֵלָיךְ: וּבְתוֹרָתְךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ כָּתוּב לֵאמֹר. כִּי מִי־גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו כַּיהוָֹה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־קָרְאֵנוּ אֵלָיו:

דרכם של עמך יִשְׂרָאֵל בהעצר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר כי יחטאו לך והתפללו והתחננו אליך והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי תענם. ואתה תשמע השמים וסלחתי לחטאת עבדיך ועמך יִשְׂרָאֵל כי תורם את דרך הטובה אשר ילכו בה ונתת מטר על הארץ גִּשְׁמֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה:

גם כל תפלה כל תחנה אשר תהיה לכל האדם לכל עמך יִשְׂרָאֵל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו לְפָנֶיךָ ואתה תשמע השמים מכון שבתך, וסלחת ועשית ונתת לאיש משאלות לבו:

גם כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם, והשיבו אל לבם ושבו והתחננו אליך לאמר חטאנו והעויבו הרשענו. והתפללו אליך ושמעת השמים את תפלתם ואת תחנתם. וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם לרחמים:

רבונו שֶׁל עוֹלָם, דרכם של התועים בישימון דרך לצעוק אֵלֶיךָ יְהוָה בַּצַּר לָהֶם, ואתה בטובך תצילם ממצוקותיהם. ותדריכם בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה לָלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשָׁב. וְכַכָּתוּב וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם: וַיַּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה לָלֶכֶת אֶל־עִיר מוֹשָׁב: יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי־הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שֹׁקֵקָה וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא־טוֹב:

דרכם של יושבי חושך וצלמות אסירי עוני וברזל לזעוק אֵלֶיךָ יְהוָה בַּצַּר לָהֶם. ואתה בטובך תושיעם ממצוקותיהם ותוציאם מחושך וצלמות ומוסרותיהם תנתק. וְכַכָּתוּב וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם: יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתָּק: יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי־שִׁבַּר דַּלְתוֹת נְחֹשֶׁת וּבְרִיחֵי בַרְזֶל גִּדֵּעַ:

דרכם של חולים והמוטלים על ערש דוי ואשר יגיעו עד שערי מות לזעוק אֵלֶיךָ יְהוָה בַּצַּר לָהֶם, ואתה בטובך תושיעם ממצוקותיהם ותשלח דבריך ותרפאם ותמלטם משחיתותם. וְכַכָּתוּב וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצֻקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִרְפָּאֵם וִימַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וִיסַפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה:

דרכם של יורדי הים באניות והעוברים במים רבים, לאשר יעמוד עליהם רוח סערה ויתרוממו גלי הים לצעוק אֵלֶיךָ יְהוָה בַּצַּר לָהֶם, ואתה בטובך תוציאם ממצוקותיהם, ותקם סערה לדממה ויחשו גליהם, וְכַכָּתוּב וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם וּמִמְּצוּקֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם: יָקֶם סַעֲרָה לִדְמָמָה גַּלֵּיהֶם: וַיִּשְׂמְחוּ כִי־יִשְׁתֹּקוּ וַיַּנְחֵם אֶל־מְחוֹז חֶפְצָם: יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וִירוֹמְמוּהוּ בִקְהַל־עָם וּבְמוֹשַׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ:

דרכם של עניים לשפוך שיחם לְפָנֶיךָ ה׳. וְכַכָּתוּב תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי־יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ: ואתה בטובך תשמע תפלתם ותושיעם מצרתם, וְכַכָּתוּב זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ:

דרכם של דלים לקוות לישועתך ה׳. וְכַכָּתוּב וַתְּהִי לַדַּל תִּקְוָה וְעַלְתָה קָנְפָצָה פִּיהָ: ואתה בטובך תושיעם, וברחמיך תרוממם ותחזקם, וככתוב מֵקִים מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן, וְנֶאֱמַר כִּי־הָיִיתָ מָעוֹז לַדָּל מָעוֹז לָאֶבְיוֹן בַּצַר־לוֹ:

דרכם של נאנקים לקרא ולהתחנן אליך ה׳. וְכַכָּתוּב תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֶנְקַת אָסִיר כְּגֹדֶל זְרוֹעֲךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה: ואתה בטובך תשמע צעקתם ותחנתם ותושיעם, וככתוב כִּי־הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קָדְשׁוֹ יְהוָה מִשָּׁמַיִם | אֶל־אֶרֶץ הִבִּיט: לשמוע אנקת אסיר לפתח בני תמותה:

דרכם של נשברי לב לחלות פניך ה׳ ולבטוח בעוז רחמיך וגודל חסדיך, ואתה בטובך תרחם עליהם ותעזרם ותושיעם מצרתם ותסיר מהם יגונם ואנחתם, וְכַכָּתוּב קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ: וְנֶאֱמַר זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב־נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: וְנֶאֱמַר הֶרֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם:

דרכם של נופלים לסמוך על רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ ה׳, ואתה בטובך תסמכם ותחזקם ותאמצם ותושיעם ותקים אותם, וְכַכָּתוּב סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: וְנֶאֱמַר אַל־תִּשְׁמְחִי אֹיַבְתִּי לִי כִּי נָפַלְתִּי קַמְתִּי כִּי־אֵשֵׁב בַּחֹשֶׁךְ יְהוָה אוֹר לִי:

דרכם של יעפים לבקש כח ויכולת ואומץ וחוזק מאתך ה׳. ואתה בטובך תתן להם כח ואומץ וחוזק ויכולת. וְכַכָּתוּב נֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ וּלְאֵין אוֹנִים עָצְמָה יַרְבֶּה: וְנֶאֱמַר כִּי הִרְוֵיתִי נֶפֶשׁ עֲיֵפָה וְכָל־נֶפֶשׁ דָּאֲבָה מָלָאתִי:

דרכם של השרויים בצרה לצפות לישועתך ה׳. ואתה בטובך תושיעם וְתַצִּילֵם מצרתם, וְכַכָּתוּב מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ: וְנֶאֱמַר וַיְהִי יְהוָה מִשְׂגָּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה: וְנֶאֱמַר בַּצַּר־לִי | אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל־אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ יִשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי לְפָנָיו | תָּבוֹא בְאָזְנָיו: וְנֶאֱמַר יַעַנְךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם | אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: וְנֶאֱמַר אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וָעֹז עֶזְרָה בְצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד: וְנֶאֱמַר יְהוָה חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרֹעָם לַבְּקָרִים אַף־יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה: וְנֶאֱמַר מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה, וְנֶאֱמַר טוֹב יְהוָה לְמָעוֹז בְּיוֹם צָרָה וְיֹדֵעַ חֹסֵי בוֹ:

דרכם של רעבים לבקש לחמם מאתך ה', ואתה בטובך מתקין מחיה ומזון לכל בריותיך, וְכַכָּתוּב נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְנֶאֱמַר נֹתֵן לֶחֶם לִרְעֵבִים יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים:

דרכם של צמאים לבקש הרוות צמאונם מאתך ה'. ואתה בטובך תענם ותושיעם, וְכַכָּתוּב הָעֲנִיִּים וְהָאֶבְיוֹנִים מְבַקְשִׁים מַיִם וָאַיִן לְשׁוֹנָם בַּצָּמָא נָשָׁתָּה אֲנִי יְהוָה אֶעֱנֵם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא אֶעֱזָבֵם:

דרכם של היושבות על המשבר לצעוק אליך ה'. ואתה בטובך שומע צעקתם ותרחם עליהם ותושיעם בגודל חסדיך. וְנֶאֱמַר כְּמוֹ הָרָה תַּקְרִיב לָלֶדֶת תָּחִיל תִּזְעַק בַּחֲבָלֶיהָ כֵּן הָיִינוּ מִפָּנֶיךָ יְהוָה: וְנֶאֱמַר חוּלִי וְגֹחִי בַּת־צִיּוֹן כַּיּוֹלֵדָה כִּי־עַתָּה תֵּצְאִי מִקִּרְיָה וְשָׁכַנְתְּ בַּשָּׂדֶה וּבָאת עַד־בָּבֶל שָׁם תִּנָּצְלִי שָׁם יִגְאָלֵךְ יְהוָה מִכַּף אֹיְבָיִךְ:

דרכם של חסרים לבקש מלא מחסורם מאתך ה'. ואתה בטובך תמלא מחסורם. וְנֶאֱמַר יְתֶן־לֵךְ כִּלְבָבֵךְ וְכָל־עֲצָתְךָ יְמַלֵּא: וְנֶאֱמַר אָנֹכִי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: וְנֶאֱמַר כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב:

דרכם של כל הנבראים לבקש חיותם ופרנסתם וכל צרכם מאתך ה'. ואתה בטובך תתן להם כל צרכם, וכתוב עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן:

ואנחנו עבדיך, לְפָנֶיךָ ה' נשפוך שיחנו. אליך נתפלל. אליך נתחנן. אליך נקרא, אליך נצעק. אליך נוחיל. אליך נצפה. אליך נקוה ומאתך נשאל שאלותינו. וממך נבקש בקשותינו. וממך נרצה כל צרכינו וצרכי בני ביתינו. כי אתה אלהינו. אתה אדונינו. אתה אבינו, אתה מלכנו:

אבינו מַלְכֵּנוּ, אָבִינוּ אָתָּה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ רַחֵם עָלֵינוּ:

המצמיח ישועות אבינו אתה
הבורא רפואות אין לנו אלא אתה
המלא רחמים אבינו אתה
חי העולמים אין לנו אלא אתה
העונה עתירות אבינו אתה
הפודה מכל צרות אין לנו אלא אתה

השומע תפלה אבינו אתה
המרומם על כל ברכה ותהלה אין לנו אלא אתה
הרופא חולים אבינו אתה
העוזר דלים אין לנו אלא אתה
הסומך נופלים אבינו אתה
המחזיק הנחשלים אין לנו אלא אתה המרוה צמאים אבינו אתה
המושיע נדכאים אין לנו אלא אתה
הפוקח עורים אבינו אתה
המתיר אסורים אין לנו אלא אתה
הפוטר רחמים אבינו אתה
המלביש ערומים אין לנו אלא אתה
החובש לנשברים אבינו אתה
הממלא חסרים אין לנו אלא אתה
המצמיח צדקה ותהלה אבינו אתה
המעמיד ריוח והצלה אין לנו אלא אתה
המקדים רפואה ותעלה אבינו אתה
המסיר כל חוֹלִי וּמַחֲלָה אין לנו אלא אתה
הגומל חסדים טובים אבינו אתה
המקבל את השבים אין לנו אלא אתה
הפותח יד בתשובה אבינו אתה
המרבה חסד ונדבה אין לנו אלא אתה
המטהר טמאים אבינו אתה
המכפר חטאים אין לנו אלא אתה
הסולח עונות אבינו אתה
המוחל זדונות אין לנו אלא אתה
המטיב לטובים ולרעים אבינו אתה
העובר על כל פשעים אין לנו אלא אתה
המרבה הסד וצדקה אבינו אתה
המרחם בכל עת צָרָה וְצוּקָה אין לנו אלא אתה
הנותן ליעף כח אבינו אתה

העושה צדקות עם כל בשר ורוח אין לנו אלא אתה
וְכַכָּתוּב כִּי־אַתָּה אָבִינוּ כִּי אַבְרָהָם֙ לֹ֣א יְדָעָ֔נוּ וְיִשְׂרָאֵ֖ל לֹ֣א יַכִּירֵ֑נוּ אַתָּ֤ה יְהוָה֙ אָבִ֣ינוּ גֹּאֲלֵ֔נוּ מֵעוֹלָ֖ם שְׁמֶֽךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, אָבִינוּ אָתָּה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ רַחֵם עָלֵינוּ׃
אתה אהבת את עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ יֵאָמֵר לָהֶם בְּנֵי אָל־חָי.
אתה בטית לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים.
אתה גדלת את עמך יִשְׂרָאֵל ואמרת יאמר להם מי אל חי
אתה דברת לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים.
אתה הושעת את עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ יֵאָמֵר לָהֶם בְּנֵי אָל־חָי.
אתה ועדת לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים.
אתה זכית את עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ יֵאָמֵר לָהֶם בְּנֵי אָל־חָי.
אתה חננת לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים.
אתה טיהרת את עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ יֵאָמֵר לָהֶם בְּנֵי אָל־חָי.
אתה יעצת לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים.
אתה כוננת את עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ יֵאָמֵר לָהֶם בְּנֵי אָל־חָי.
אתה למדת לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים.
אתה מלטת את עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ יֵאָמֵר לָהֶם בְּנֵי אָל־חָי.
אתה נשאת לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים.
אתה סמכת את עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ יֵאָמֵר לָהֶם בְּנֵי אָל־חָי.
אתה עזרת לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים.
אתה פדית את עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ יֵאָמֵר לָהֶם בְּנֵי אָל־חָי.
אתה צידקת לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים.
אתה קדשת את עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ יֵאָמֵר לָהֶם בְּנֵי אָל־חָי. אתה רחמת לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים.
אתה שמרת את עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ יֵאָמֵר לָהֶם בְּנֵי אָל־חָי.
אתה תכנת לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים.
וְכַכָּתוּב עַל־יְדֵי הוֹשֵׁעַ נְבִיאֶךָ: וְהָיָה֙ מִסְפַּ֣ר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵ֔ל כְּח֥וֹל הַיָּ֖ם אֲשֶׁ֣ר לֹֽא־יִמַּ֑ד וְלֹ֣א יִסָּפֵ֔ר וְהָיָ֗ה בִּמְקוֹם֙ אֲשֶׁר־יֵאָמֵ֣ר לָהֶ֔ם לֹא־עַמִּ֖י אַתֶּ֑ם יֵאָמֵ֥ר לָהֶ֖ם בְּנֵ֥י אֵ־ל חָֽי׃ וְנֶאֶמַר עַל־יְדֵי

יִרְמְיָה נְבִיאָךְ: שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹבָבִים אֶרְפָּה מְשׁוּבֹתֵיכֶם. וּבְדִבְרֵי קָדְשָׁךְ כָּתוּב לֵאמֹר:
אֲסַפְּרָה אֶל־חֹק יְהוָֹה אָמַר אֵלַי בְּנִי אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם יְלִדְתִּיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, אָבִינוּ אָתָּה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ רַחֵם עָלֵינוּ:
בטחנו באמתך אל מלך נאמן, אשר אמרת כי נער יִשְׂרָאֵל ואוהבהו וממצרים קראתי לבני:
בטחנו בבריתך אב הרחמן אשר אמרת אבי תקראי לי:
בטחנו בגודלך אל מלך נאמן אשר אמרת כי נער יִשְׂרָאֵל ואוהבהו וממצרים קראתי לבני:
בטחנו בדברך אב הרחמן אשר אמרת אבי תקראי לי:
בטחנו בהדרך אל מלך נאמן אשר אמרת כי נער יִשְׂרָאֵל ואוהבהו וממצרים קראתי לבני:
בטחנו בויעודך אב הרחמן אשר אמרת אבי תקראי לי:
בטחנו בזכרך אל מלך נאמן אשר אמרת כי נער יִשְׂרָאֵל ואוהבהו וממצרים קראתי לבני:
בטחנו בחסדך אב הרחמן אשר אמרת אבי תקראי לי:
בטחנו בטובך אל מלך נאמן אשר אמרת כי נער יִשְׂרָאֵל ואוהבהו וממצרים קראתי לבני:
בטחנו בישרך אב הרחמן אשר אמרת אבי תקראי לי:
בטחנו בכבודך אל מלך נאמן אשר אמרת כי נער יִשְׂרָאֵל ואוהבהו וממצרים קראתי לבני:
בטחנו בלימודך אב הרחמן אשר אמרת אבי תקראי לי:
בטחנו במלכותך אל מלך נאמן אשר אמרת כי נער יִשְׂרָאֵל ואוהבהו וממצרים קראתי לבני:
בטחנו בנצחך אב הרחמן אשר אמרת אבי תקראי לי:
בטחנו בסודך אל מלך נאמן אשר אמרת כי נער יִשְׂרָאֵל ואוהבהו וממצרים קראתי לבני:
בטחנו בעוזך אב הרחמן אשר אמרת אבי תקראי לי:

בטחנו בפארך אל מלך נאמן אשר אמרת כי נער יִשְׂרָאֵל ואוהבהו וממצרים קראתי לבני:

בטחנו בצדקתך אב הרחמן אשר אמרת אבי תקראי לי:

בטחנו בקדושתך אל מלך נאמן אשר אמרת כי נער יִשְׂרָאֵל ואוהבהו וממצרים קראתי לבני:

בטחנו ברחמנותך אב הרחמן אשר אמרת אבי תקראי לי:

בטחנו בשכינתך אל מלך נאמן אשר אמרת כי נער יִשְׂרָאֵל ואוהבהו ומצרים קראתי לבני:

בטחנו בתורתך אב הרחמן אשר אמרת אבי תקראי לי:

וְכַכָּתוּב עַל־יְדֵי הוֹשֵׁעַ נְבִיאֶךָ: כִּי נַעַר יִשְׂרָאֵל וָאֹהֲבֵהוּ וּמִמִּצְרַיִם קָרָאתִי לִבְנִי: וְנֶאֱמַר עַל־יְדֵי יִרְמְיָה נְבִיאֶךָ: וְאָנֹכִי אָמַרְתִּי אֵיךְ אָשִׁיתֵךְ בַּבָּנִים וְאֶתֵּן־לָךְ אֶרֶץ חֶמְדָּה נַחֲלַת צְבִי צִבְאוֹת גּוֹיִם וָאֹמַר אָבִי תקראו [תִּקְרְאִי]־לִי וּמֵאַחֲרַי לֹא תשובו [תָּשׁוּבִי]: וּבְדִבְרֵי קָדְשָׁךְ כָּתוּב לֵאמֹר: כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים רִחַם יְהוָֹה עַל־יְרֵאָיו:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, אָבִינוּ אָתָּה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ רַחֵם עָלֵינוּ:

אב"ג יתי"ץ

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אל יתחלל שמך בנו

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בצל כנפיך תסתירנו

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גמלנו חסדים טובים

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ יכבשו רחמיך את כעסך

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תתנהג עמנו במדת החסד ובמדת הרחמים

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ צדקנו במשפטיך

קר"ע שט"ן

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קרבנו לעבודתך

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ רוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבֵּנוּ

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עשה עמנו אות לטובה

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שבור והסר השטן מלפנינו ומאחרינו

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ טהרינו מטומאות עונינו

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נחנו באורח מישור

נג"ד יכ"ש

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נפוצותינו כנס מירכתי ארץ
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ דבק לבנו במצותיך
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ יגולו רחמיך על מדותיך
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כלכלנו ברחמיך הרבים
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שלח ברכה והצלחה בכל מעשינו

בט"ד צת"ג

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ ברצונך הטיבה עלינו
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ טוב וחסד ירדפונו כל ימי חיינו
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ רוח נדיבה תסמכנו
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ צוה אתנו ברכותיו
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תשפות שלום לנו
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גל עינינו ונביטה נפלאות מתורתו

חק"ב טנ"ע

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חושה לעזרתנו
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קומה עזרתה לנו
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ ברך לחמנו ומימינו
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ טוב טעם ודעת למדנו
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נגילה ונשמחה בישועתיך
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ על מי מנוחות תנהלינו

יג"ל פז"ק

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ יהיו לרצון אמרי פינו
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גזור עלינו גזרות טובות
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ לב טהור ברא לנו
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פרוש עלינו סוכת שלומך
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זכרינו ברצון עמך
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קרב לנו יום הישועה

שק"ו צי"ת

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שמור צאתנו ובואנו לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קרב לנו קץ הגאולה
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ ועדנו ועד טוב
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ צוה אתנו ישועותיך
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ יחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תאריך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אל תשיבנו ריקם מלפניך. ותכון תפלתנו קטורת לְפָנֶיךָ

אב״ג ית״ץ

אַבָּא רַחֲמָנָא ארים ימינך ואצמח פורקנך.
אַבָּא רַחֲמָנָא בריך ית עמך יִשְׂרָאֵל
אַבָּא רַחֲמָנָא גלי זכותא ותושבחתא דירושלים לקבל כל עממייא
אַבָּא רַחֲמָנָא יהא רעוא מן קדמך למפרק שכינתא מן גלותא
אַבָּא רַחֲמָנָא תקין ותשוי ית ירושלים תושבחתא בארעא
אַבָּא רַחֲמָנָא צלותא דעמך קבל

קר״ע שט״ן

אַבָּא רַחֲמָנָא קריב יתנא למפלח קודמך
אַבָּא רַחֲמָנָא רחמין סגיאין אייתי עלן
אַבָּא רַחֲמָנָא עביד פורקן לציון
אַבָּא רַחֲמָנָא שוי פתגמי נבואתך בפומנא
אַבָּא רַחֲמָנָא טוב טעמא ודעתא אליף לן
אַבָּא רַחֲמָנָא נסין ומופתין סגיאין אחזי לן

נג״ד יכ״ש

אַבָּא רַחֲמָנָא נהיר עיננא באורייתך
אַבָּא רַחֲמָנָא גודלך ותוקפך אחזי לן
אַבָּא רַחֲמָנָא דרע קודשך גלי לעיני כל עממייא
אַבָּא רַחֲמָנָא יקרך יתגלי עלנא
אַבָּא רַחֲמָנָא כבוש חמתא ורוגזא מינן
אַבָּא רַחֲמָנָא שוי יתנא ליקר עלם

בט״ר צת״ג

אַבָּא רַחֲמָנָא בריך יתנא וית כל אנשי ביתנא
אַבָּא רַחֲמָנָא טוב נהורך אמטי לנא

אַבָּא רַחֲמָנָא רחם על נשמתין
אַבָּא רַחֲמָנָא צלותנא קבל ברעוא
אַבָּא רַחֲמָנָא תוריך לן חיין בטיבו
אַבָּא רַחֲמָנָא גלי עלן נהורא עלאה
חק"ב טנ"ע
אַבָּא רַחֲמָנָא חשוב עלן טבוון סגיאין
אַבָּא רַחֲמָנָא קבל צלותין ובעותין בכל עידנא
אַבָּא רַחֲמָנָא בשמך רחיצנן רחם עלן
אַבָּא רַחֲמָנָא טהר לבנא למעבד רעותך
אַבָּא רַחֲמָנָא נחזי בעיננא יקר גבורתך
אַבָּא רַחֲמָנָא ענינן בעידן עקתין
יג"ל פז"ק
אַבָּא רַחֲמָנָא יצלח עבדך משיחך
אַבָּא רַחֲמָנָא גלי לן נהירו דאורייתך
אַבָּא רַחֲמָנָא לא תאמר עוד שבקא לציון ולא תאמר עוד צדייא לירושלם
אַבָּא רַחֲמָנָא פורקן עלם על שורנא ועל תרענא יהון משבחין
אַבָּא רַחֲמָנָא זכותא דצדיקייא אדכר לן
אַבָּא רַחֲמָנָא קריב לנא יומין דפורקן
שק"ו צי"ת
אַבָּא רַחֲמָנָא שדר לנא מבשר טב משמע שלם משמע פורקן
אַבָּא רַחֲמָנָא קדיש יתנא בקדושתך
אַבָּא רַחֲמָנָא ולא תשבוק יתנא לעלמין
אַבָּא רַחֲמָנָא צדיק יתנא ברחמין סגיאין
אַבָּא רַחֲמָנָא יהא רעוא קמך למפרק שכינתא בעגלא ובזמן קריב
אַבָּא רַחֲמָנָא תקין יתנא בעיטא טבא מקודמך
אַבָּא רַחֲמָנָא ולא נהדר ריקם מקמך אמן:
אב"ג ית"ץ
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם בנה ירושלם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם גאון יִשְׂרָאֵל הרם בצדקתיך

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם ימינך תסעדנו
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם תגין על ירושלם גנון והציל פסוח והמליט
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם צוה ישועות יעקב
קר"ע שט"ן
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם קרע רוע גזר דיננו
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם רצה בעמך יִשְׂרָאֵל ולתפלתם שעה
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם ערוך נר לבן ישי משיחך
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם שא נס לקבץ גליותינו
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם טובך הגדול השפיע לנו
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם נדבות פינו תרצה
נג"ד יכ"ש
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם ננגן על בית המקדש כל ימי היינו
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם גל עינינו ונביטה נפלאות מתורתיך
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם דרך פקודיך הבינינו
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יבושו ויבהלו מאד כל אויבינו
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם כוננה מעשה ידינו עלינו
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם שוממות ראשונים תקומם
בט"ר צת"ג
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם בצדקתך תוציא מצרה נפשינו
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם טל אודות תזיל לנו
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם רפאינו וְרִפוּאָה שְׁלֵמָה וְרִפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאַת הַגּוּף
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם צוה אתנו ברכותיך
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם תשמיענו שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם גמול עלינו ונחיה
חק"ב טנ"ע
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם חננו מאתך חָכְמָה בינה ודעת
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם קבץ נדחי יִשְׂרָאֵל
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם בצדקתך פלטנו
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם טרף תן ליראיך וזכור לעולם בריתך
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם נהלינו על מי מנוחות

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם ענג בדשן נפשינו

יג״ל פז״ק

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם ידים רפות חזק וברכים כושלות אמץ

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם גבול יִשְׂרָאֵל השב כבראשונה

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם לא ישמע שוד ושבר בגבולינו

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם פאר מקום מקדשיך ומקום רגלך תכבד

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם זרוק עלינו מים טהורים וטהרינו

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם קדשנו במצותיך

שק״ו צי״ת

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם שבור עול הגויים מעל צווארינו

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם קבצנו יחד מארבע כנפות הארץ לארצינו

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם והוליכנו מהרה קוממיות לארצינו

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם צו אתנו את הברכה באסמנו ובכל משלח ידינו

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יהיו הכל עוזרים ומסייעים אותנו

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם תקע בשופר גדול לחירותינו

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם אל תשיבנו ריקם מלפניך ותכון תפילתנו קטורת לְפָנֶיךָ׃

אָבִינוּ אָבִינוּ חָנְנוּ חָנְנוּ חַיִּים בְּרָכָה וְטוֹבָה וְשָׁלוֹם וְחֵן וָחֶסֶד וְרָחֲמִים לְמָעַן הבכיה של יעקב תמימך. כַּכָּתוּב וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל וַיִּשָּׂא אֶת־קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ׃

אָבִינוּ אָבִינוּ חָנְנוּ חָנְנוּ חַיִּים בְּרָכָה וְטוֹבָה וְשָׁלוֹם וְחֵן וָחֶסֶד וְרָחֲמִים לְמָעַן הבכיה של משה נביאך הנאמן בכל ביתך. כַּכָּתוּב וַתִּפְתַּח֤ וַתִּרְאֵהוּ אֶת־הַיֶּ֙לֶד֙ וְהִנֵּה־נַ֣עַר בֹּכֶ֔ה וַתַּחְמֹ֥ל עָלָ֖יו וַתֹּ֑אמֶר מִיַּלְדֵ֥י הָעִבְרִ֖ים זֶֽה׃

אָבִינוּ אָבִינוּ חָנְנוּ חָנְנוּ חַיִּים בְּרָכָה וְטוֹבָה וְשָׁלוֹם וְחֵן וָחֶסֶד וְרָחֲמִים לְמָעַן הבכיה של יוסף צדיקך ובנימין צדיקך. כַּכָּתוּב וַיִּפֹּ֖ל עַל־צַוְּארֵ֣י בִנְיָמִ֣ן־אָחִ֑יו וַיֵּ֖בְךְּ וּבִנְיָמִ֥ן בָּכָ֛ה עַל־צַוָּארָֽיו׃

אָבִינוּ אָבִינוּ חָנְנוּ חָנְנוּ חַיִּים בְּרָכָה וְטוֹבָה וְשָׁלוֹם וְחֵן וָחֶסֶד וְרָחֲמִים לְמָעַן הבכיה של דוד ויהונתן עבדך. כַּכָּתוּב וַיִּשְׁקֹ֤ו | אִישׁ֙ אֶת־רֵעֵ֔הוּ וַיִּבְכּ֖וּ אִ֣ישׁ אֶת־רֵעֵ֑הוּ עַד־דָּוִ֖ד הִגְדִּֽיל׃

אָבִינוּ אָבִינוּ חָנְנוּ חָנְנוּ חַיִּים בְּרָכָה וְטוֹבָה וְשָׁלוֹם וְחֵן וָחֶסֶד וְרָחֲמִים לְמָעַן הבכיה של חזקיהו עבדך. כַּכָּתוּב וַיֵּ֥בְךְּ חִזְקִיָּ֖הוּ בְּכִ֣י גָדֽוֹל׃

אָבִינוּ אָבִינוּ חָנְנוּ חָנְנוּ חַיִּים בְּרָכָה וְטוֹבָה וְשָׁלוֹם וְחֵן וָחֶסֶד וְרָחֲמִים לְמָעַן הבכיה של עזרא הסופר ועמו קהל יִשְׂרָאֵל עמך. וְכַכָּתוּב וּכְהִתְפַּלֵּל עֶזְרָא וּכְהִתְוַדּוֹתוֹ בֹּכֶה וּמִתְנַפֵּל לִפְנֵי בֵּית הָאֱלֹהִים נִקְבְּצוּ אֵלָיו מִיִּשְׂרָאֵל קָהָל רַב־מְאֹד אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְיִלְדִּים כִּי־בָכוּ הָעָם הַרְבֵּה־בָּכֶה:

אָבִינוּ אָבִינוּ חָנְנוּ חָנְנוּ חַיִּים בְּרָכָה וְטוֹבָה וְשָׁלוֹם וְחֵן וָחֶסֶד וְרָחֲמִים לְמָעַן הבכיה של אמתך חנה הנביאה. כַּכָּתוּב וַתִּתְפַּלֵּל עַל־יְהוָה וּבָכֹה תִבְכֶּה:

אָבִינוּ אָבִינוּ חָנְנוּ חָנְנוּ חַיִּים בְּרָכָה וְטוֹבָה וְשָׁלוֹם וְחֵן וָחֶסֶד וְרָחֲמִים לְמָעַן הבכיה של רחל אמנו עקרת הבית. כַּכָּתוּב כֹּה | אָמַר יְהוָה קוֹל בָּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רָחֵל מְבַכָּה עַל־בָּנֶיהָ מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם עַל־בָּנֶיהָ כִּי אֵינָנּוּ: כֹּה | אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבֶּכִי וְעֵינַיִךְ מִדְּמְעָה כִּי יֶשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתֵךְ נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב: וְיֵשׁ־תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֵךְ נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם:

וְנֶאֱמַר בְּבָכְיִ יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילֵם אֽוֹלִיכֵם אֶל־נַחֲלֵי מַיִם בְּדֶרֶךְ יָשָׁר לֹא יִכָּשְׁלוּ בָּהּ כִּי־הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל לְאָב וְאֶפְרַיִם בְּכֹרִי הוּא: שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה גּוֹיִם וְהַגִּידוּ בָאִיִּים מִמֶּרְחָק וְאִמְרוּ מְזָרֵה יִשְׂרָאֵל יְקַבְּצֶנּוּ וּשְׁמָרוֹ כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ: כִּי־פָדָה יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ: וּבָאוּ וְרִנְּנוּ בִמְרוֹם־צִיּוֹן וְנָהֲרוּ אֶל־טוּב יְהוָה עַל־דָּגָן וְעַל־תִּירֹשׁ וְעַל־יִצְהָר וְעַל־בְּנֵי־צֹאן וּבָקָר וְהָיְתָה נַפְשָׁם כְּגַן רָוֶה וְלֹא־יוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד: אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה בְּמָחוֹל וּבַחֻרִים וּזְקֵנִים יַחְדָּו וְהַפַכְתִּי אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם: וְרִוֵּיתִי נֶפֶשׁ הַכֹּהֲנִים דֶּשֶׁן וְעַמִּי אֶת־טוּבִי יִשְׂבְּעוּ נְאֻם־יְהוָה:

סימן ד

סדר התשליך

בענין התשליך ביום ראש השנה כתב רבינו זצ״ל בשער הכונות וז״ל ענין המנהג שנהגו האשכנזים לילך ביום ראשון של ראש השנה אחר תפלת המנחה מעט קודם שקיעת החמה אצל הים הגדול או אצל מעין או באר מים חיים וקורין אותו תשליך. הנה הוא מנהג יפה ויותר טוב אם יהיה מחוץ לעיר. ויעמוד על שפת הים או על שפת הבאר או המעין ויקרא שם שלשה פסוקים של מי אל כמוך וגו׳ ישוב ירחמנו וגו׳ תתן אמת ליעקב וגו׳ שבסוף מיכה המורשתי, דאלו הם בחינת י״ג תיקוני דיקנא עלאה דא״א, וצריך שתכוין בפירוש המלות איך נרמזים בהם מספר הי״ג, והיכן הוא מקום כל תיקון ותיקון באיזה מקום מן הפנים העליונים דא״א, ע״ד שנתבארו אצלינו בענין ויעבור וי״ג

מידות דתפילת שחרית דחול וכו' וכשתאמר ותשליך במצולות ים כל חטאתם תכוין שיושלכו כל חטאיך ועונותיך וגם המקטרג העליון יושלך במצולות ים העליון, כי לסיבה זו הוצרך לאומרו על הים או על המים חיים אבל צריך שתכוין לכונה שביארנו בדרוש י"ג מידות וכו':

ודע כי שורש כל הדינין והגבורות הם שני שמות אלהי"ם אדני" כי גם הגבורות הם שתי בחינות זכרים ונקבות והזכרים הם אותיות מנצפ"ך והם שם אלהים והנקבות הם שכ"ה דינים שהם בגמטריא נערה והם שם אדני". והנה אלו הם השרשים של מצולות הדינים, ואלו הם סוד התיקון הט' של י"ג תיקוני דיקנא הנרמז בתיבת לאלפים והם סוד אותם השערות העומדים באמצע בין תיקון החי' אל תיקון הי"ג והם נקראים מצולות ים העליונים הנזכר בי"ג מידות שאמר מיכה ותשליך במצולות ים וכו':

והנה ב' שמות של אלהי"ם ואדני" עם האותיות והכולל הם מספר קס"א ומקורם ושרשם הוא שם אהי"ה במלוי ההי"ן שהוא מספר קנ"א ועם עשר אותיותיו עולה מספר קס"א כמנין ב' שמות הנז'. גם מלת לאלפים הוא מספר קס"א גם נקרא זה התיקין הט' לאלפים על שם שלשה שמות הנזכר המתחילים באות אל"ף, והם אהי"ה אלהי"ם אדני" וזהו מלת לאלפים. וענין מה שצריך לכוין בזה הוא להמשיך מן מזל העליון תיקון החי' הנקרא נצר חסד שהוא שם הוי"ה במילוי יודי"ן שהוא מספר חסד כמנין ע"ב וממנו תמשיך ותשפיע הארה אל תיקון הט' הנקרא לאלפים, שהוא שם אהי"ה במלוי ההי"ן אשר הוא מספר קנ"א ועם עשר אותיות הוא קס"א כמנין לאלפים, ואז תכוין להמשיך עם זה את ב' שמות אלהי"ם אדני" הנקראים מצולות ים כנז' והם מספר לאלפים וע"כ ותשליך במצולות ים כל חטאתם שהוא התיקון הט' ג"כ של מי אל כמוך ואז אותם החטאות שחטא האדם ועשה אותם מעשה ממש כנודע מאמר רז"ל כל העובר עבירה אחת קנה לו קטיגור אחד, כי ממש נבראים מלאכים רעים וקטיגורים, ע"י אותם החטאות כנודע ואלו הקטיגורים הנקראים חטאתם יורדים ונשלכים במצולות ים דס"מ ונחש ואינם עולים משם לפי שכבר נמתק שרשם שהם שני שמות אלהי"ם אדני" ואינם משפיעים בהם:

ונודע כי מוכרח הוא שבאותם הקטיגורים יתערבו עמהם ניצוצות הקדושה בסוד תערובת טוב ברע בכח החטא שחוטא האדם, ולכן בהגיעך אל תיקון הי"ג שהוא ונקה אשר הוא שם של אהי"ה דיודי"ן וזהו מלת ונקה לשון נקוי ותמיד יהיו בין עיניך סדר השמות האלו ובפרט בעת שתעסוק בתורה תכוונם תמיד במחשבתך אם תראה שהיצה"ר מתגרה בך ובפרט אם אדם עושה תיקון שז"ל שהוא תיקון טיפות ניצוצות הקדושה שנתערבו בקליפה כי אז החיצונים מתגרים באדם מאד עכ"ד יע"ש:

וזה הוא סדר התשליך הלימוד והבקשות תחלה וסוף, וקודם קריאת השלשה פסוקים של מי אל כמוך הנז"ל יאמר לשון ספרא דצניעותא הקדוש, ואם ירצה יאמר גם לשון האדרא הנדפס במחוור ראש השנה והא לך לשון ספרא דצניעותא (פרק ב' בזוה"ק ח"ב דקע"ז ע"ב)

דיקנא מהימנותא לא אדכר (פירוש לא נזכר בתורה דיקנא דא"א) מאודנין נפקת (פירוש מתחלת האזנים בצד העליון מתחיל הדיקנא) בסחרנהא דבוסיטא (פירוש סביב תואר הפנים) סליק ונחית חוטא חוורא בתליסר מתפרש (פירוש הם סוד היותם שערות לבנות והם י"ג תיקונים)

תִּקּוּנָא קַדְמָאָה מקמי פתחא דאודנין שארי יקירו לאתתקן (פירוש תיקון הראשון מתחיל תחת פיאות הראש כנגד האזן ששם הוא שני ראשין דדיקנא)

תִּקּוּנָא תִנְיָנָא נחית בשפירו ברישא דשפוון מהאי רישא להאי רישא קאים (פירוש תיקון הבי' הוא שערות שעל השפה מקצה הימין עד קצה השמאל)

תִּקּוּנָא תְּלִיתָאָה ארחא דנפיק תחות תרין נוקבין דפרדשקא לאעברא חובה דְּכָתִיב וְתִפְאַרְתּוֹ עֲבֹר עַל־פָּשַׁע (הוא ארחא שבאמצע השפה העליונה פנויה בלא שערות)

תִּקּוּנָא רְבִיעָאָה תחות שפוון אסחר שערא לרישא אחרא (פירוש שערות שבשפה התחתונה)

תִּקּוּנָא חֲמִישָׁאָה ארחא אחרא נפיק תחותוי (פירוש תמת השפה התחתונה ג"כ אלמא אמלא מכוון מכל ארחא שבשפה העליונה)

תִּקּוּנָא שְׁתִיתָאָה חפי תקרובתא דבוסמא לרישא דלעילא (פירוש דהלחיים נקראים תקרונתא דבוסמא מלשון לחייו כערוגת הבושם והוא במקום שמתחיל הזקן להתרחב תחת התיקון הראשון ונמשך על כנגד הפה)

תִּקּוּנָא שְׁבִיעָאָה תרין תפוחין אתחזון לאנהרא בוצינין (פירוש הם הפנים שאין בהם שערות)

תִּקּוּנָא תְּמִינָאָה מזלא דכולא תלייא עד ליבא ביה תליין עלאין ותתאין (פירוש הוא לוחב הזקן צל העליון המגולה לכל ונראה לחוץ מתפשט באורך מן הפה על הטבור, ביה תליין עלאין שהם או"א לידוע או"א במזלא אתכלין ותתאין הוא ז"א כי על לאשו מגיעין שעלות אלו ועל ידם נמשך השפע לראש ז"א)

תִּקּוּנָא תְּשִׁיעָאָה אינון דתליין לא נפקין דא מן דא (פירוש בין שני המזלות הארוכים שהם צד העליון וצל התחתון מובלעים קצת שערות ואומן השערות הקטנים לא נפקי דא מן דא)

תִּקּוּנָא עֲשִׂירָאָה חפיין זעירין על גרונא (פירוש למטה מן מזל התחתון שהוא צל התחתון של הזקן יש שערות קטנים חופים על הגרון והם בפני עצמן ואין מובלעים תוך שערות המזלות כמו תיקון הט' הנז')

תִּקּוּנָא חַד סָר דיקירו רברבין מתשערין בשיעורא (פירוש כל אלו השערות דחפיין על גרונא נוסף בהם עוז תיקון אחל שגם אלו מתשערין בהשוואה אחת ולא נפקי לא מן לא אלא תליין בשקולא חדא)

תִּקּוּנָא תריסר שפוון אתפנון מכל סטרין זכאה למאן דנשיק מאינון נשיקין (פירוש הפה הקדוש הוא פנוי וריקן מן השערות מכל סטרין להיינו בין שפה העליונה ובין שפה התחתונה)

תִּקּוּנָא תְּלֵיסַר בההוא מזלא דכלא נגדין תליסר משיחין דאפרסמונא דכיא, כלא בהאי מזלא שכיח וסתים (פירוש הוא רוחב שערות הזקן והוא צר התחתון כלפי הצוף המתפשט על הטבור כי הזקן הוא עב מאל ונחלה לשנים וצל העליון הנגלה לחוץ הוא תיקון השמיני הנז"ל וצל התחתון הוא תיקון הי"ג הנזכר ושני תקונים אלו הם דוקא הנקראים מזלות שהם מזל עליון ומזל תחתון ונקראים מזלות לפי שהם יורדין ונמשכין באורך ונתלין ועומדין כלפי מטה מלשון תזל כטל אמרתי ואין בכל התיקונים כמו אלו השנים ששניהם יורדין ונוזלין ונמשכים על טבורא דיליה והם בסוד זכר ונקבה, ואו"א יונקים משניהם כי אבא יונק מן העליון ואימא מן התחתון, והנה ע"י המזל הזה הי"ג נמשכין תליסר משיחין לאפרסמונא דכייא שהם האורות של כל י"ג תקוני דיקנא קדישא, ובהאי מזלא די"ג שהוא סוד הנוקבא כלא שכיח וסתים)

בזמנא דמטא תשרי ירחא שביעאה משתכחי אלין תליסר דעלמא עלאה, ומתפתחי תליסר תרעי דרחמי בההוא זמנא דִּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ כְּתִיב (פירוש כי בחודש תשרי משפיעים י"ג תיקוני דיקנא קלישא בעלמא עלאה שהוא עולם האצילות ועי"כ מתפתחי תליסר תרעי דרחמי כלי לקבל השבים בתשובה ועל כן בההוא זמנא דרשו ה' בהמצאו כתיב, שאפילו יחיד מתקבלת תפילתו בתשובה):

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, בְּדָחְלוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהו"ה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, וּבְשֵׁם כָּל־הַנְּפָשׁוֹת. וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת הַמִּתְיַחֲסִים אֶל שָׁרְשֵׁי נַפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׁמָתָנוּ וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם וְהַקְּרוֹבִים לָהֶם. שֶׁמִּכְּלָלוּת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. וּמִכָּל־פְּרָטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. דְּכָל־פַּרְצוּף וּסְפִירָה דְּפִרְטֵי אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה

עֲשִׂיָה. הנה אנחנו מוכנים ומזומנים לומר שלש עשרה מכילן דרחמי והמה שלשה פסוקים הכתובים עַל־יְדֵי עבדך מיכה הַנָּבִיא הנרמזים בהם שלש עשרה תיקוני דיקנא עילאה אשר נהגו יִשְׂרָאֵל לומר ביום הזה, כדי לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו לתקן שורש תיקון מנהג הזה בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתהא חֲשׁוּבָה וּמְקוּבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ קריאת הפסוקים הנרמזים בהם שלש עשרה מדות של רחמים האמורים עַל־יְדֵי נביאך מיכה המכוונים אל שלש עשרה מדות האמורים עַל־יְדֵי משה עבדך ויעלה לְפָנֶיךָ כאלו כוננו בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בהם וכאלו השגנו כל הסודות הָרְמוּזִים בהם וברוב רחמיך תתן לנו כח ויכולת ועזר וסיוע והכנה לעשות רצונך בלבב שלם ולעשות נחת רוח לְפָנֶיךָ ואל יעכב שום חטא ועון והרהור רע בכל המצות והתפילות והתיקונים שנעשה בעזרתך ואנחנו מכוונים בכל לדעת משה רבינו ע״ה ולדעת רבי שמעון בן יוחאי ע״ה ולדעת רבינו יצחק לוריא אשכנזי ע״ה וכונתינו ככונתם:

ועוד יאמר בקשה זו בלחש כתפלת העמידה, והשמות לא יזכירם בפיו אלא יכוין במחשבתו.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתהא שעה זו עת רצון לְפָנֶיךָ ויגולו רחמיך על מדותיך ותתנהג עמנו ה׳ אֱלֹהֵינוּ במדת החסד ובמדת הרחמים ותעורר רחמיך בקריאתינו זו להמשיך שפע והארה מן המזל העליון תיקון השמיני הנקרא נוצר חסד שֶׁהוּא שם יו״ד ה״י ויו״ו ה״י אל התיקון התשיעי הנקרא לאלפים שֶׁהוּא שם אל״ף ה״ה יו״ד ה״ה ובזה יתמתקו שני שמות אלהי״ם אד״ני מיתוק גמור ושלם כרצונך, ובכן ותשליך במצולות ים כל חטאתינו, וכל המקטרגים רעים יושלכו במצולות ים:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שאתה בטובך תעורר רחמיך וְעַל־יְדֵי שם אל״ף ה״י יו״ד ה״י יתבררו ויעלו כל ניצוצי הקדושה אשר נתערבו ברע בחטאינו ויהיו כל ניצוצות הקדושה מבוררים ומנוקים ומלובנים ונקה להם להעלותן למקום הקדוש, וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

ב״פ יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: ב׳ פעמים

אחר כך תאמר שלשה פסוקים

מִי־אֵ֣ל כָּמֹ֑וךָ אֵל נֹשֵׂ֤א עָוֹן֙ וְרחום֙ וְעֹבֵ֣ר עַל־פֶּ֔שַׁע וחנון לִשְׁאֵרִ֖ית נַחֲלָתֹ֑ו אֹרֶךְ לְאַ־הֶחֱזִ֣יק לָעַד֮ אַפּ֒וֹ אפים כִּי־חָפֵ֥ץ חֶ֖סֶד הוּא֑ ורב חסד: יָשׁ֣וּב יְרַחֲמֵ֔נוּ ואמת יִכְבֹּ֥שׁ עֲוֹנֹתֵ֖ינוּ נצר חסד וְתַשְׁלִ֥יךְ בִּמְצֹל֖וֹת יָ֣ם כָּל־חַטֹּאותָ֑ם לאלפים: תִּתֵּ֤ן אֱמֶת֙ לְיַעֲקֹ֔ב נשא עון חֶ֖סֶד לְאַבְרָהָ֑ם ופשע אֲשֶׁר־נִשְׁבַּ֥עְתָּ לַאֲבֹתֵ֖ינוּ וחטאה מִימֵ֥י קֶֽדֶם ונקה: ג״פ

ותאמר אותם במתון ובישוב ותצייר האותיות שלהם כסדרן נגד עיניך וכאשר רשומים בלוח הזה שלפניך ותאמר אותם שלשה פעמים בזא״ז ונהגו לנער שולי הגלימא שלהם לתוך הים או לתוך הבאר כשאומר ותשליך במצולות ים כל חטאתם, ואוחזים בגלימא מחציה וכל זה הוא פועל דמיוני לחזק הדבר אשר מתכוונים עליו וכאשר אמר נחמיה ע״ה (ככתוב בנחמיה סימן ה׳) גַּם־חָצְנַי נָעַרְתִּי וְאֹמְרָה כָּכָה יְנַעֵר הָאֱלֹהִים אֶת־כָּל־הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יָקִים אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה מִבֵּיתוֹ וּמִיגִיעוֹ וְכָכָה יִהְיֶה נָעוּר וְרֵק ע״ש, וכזאת תמצא בנבואת (ירמיה הע״ה סימן נ״א) וְהָיָה֙ כְּכַלֹּתְךָ֣ לִקְרֹ֔א אֶת־הַסֵּ֖פֶר הַזֶּ֑ה תִּקְשֹׁ֣ר עָלָ֗יו אֶ֚בֶן וְהִשְׁלַכְתּ֣וֹ אֶל־תּ֣וֹךְ פְּרָ֔ת: וְאָמַרְתָּ֗ כָּ֚כָה תִּשְׁקַ֣ע בָּבֶ֔ל וְלֹא־תָק֥וּם מִפְּנֵ֖י הָרָעָ֑ה אֲשֶׁ֥ר אָנֹכִ֛י מֵבִ֥יא עָלֶ֖יהָ וְיָעֵ֣פוּ עַד־הֵ֔נָּה דִּבְרֵ֖י יִרְמְיָֽהוּ: וכזאת תמצא (במלכים ב׳ סימן י״ג) גבי יואש שא״ל אלישע הע״ה פְּתַ֤ח הַחַלּוֹן֙ קֵ֣דְמָה֔ מול ארץ ארם והכה בקשת באויר, והכל הוא פועל דמיוני לחזק הדבר המתכוון אליו:

והא לך סדר הי״ג מכילן דרחמי של פסוקים מי אל כמוך איך נרמזים בהם י״ג תיקוני דיקנא ותכוין באמירתך כפי הלוח הזה אחת לאחת

מִי־אֵ֣ל כָּמֹ֑וךָ: אֵל: תִּקּוּנָא קַדְמָאָה דדיקנא דאריך שֶׁהוּא שערות שבצד הזקן שתחת פאתי הראש:

נֹשֵׂ֤א עָוֹן֙: רַחוּם: תִּקּוּנָא תִּנְיָנָא שֶׁהוּא שפה העליונה:

וְעֹבֵ֣ר עַל־פֶּ֔שַׁע: וְחַנּוּן: תִּקּוּנָא תְּלִיתָאָה שֶׁהוּא ארחא שבשפה העליונה:

לִשְׁאֵרִ֖ית נַחֲלָתֹ֑ו: אֶרֶךְ: תִּקּוּנָא רְבִיעָאָה שֶׁהוּא שפה התחתונה:

לְאַ־הֶחֱזִ֣יק לָעַד֮ אַפּ֒וֹ: אַפַּיִם: תִּקּוּנָא חֲמִישָׁאָה שֶׁהוּא ארחא שבאמצע הזקן:

כִּי־חָפֵ֥ץ חֶ֖סֶד הוּא֑: וְרַב־חֶ֖סֶד: תִּקּוּנָא שְׁתִיתָאָה שֶׁהוּא מרחב הלחיים:

יָשׁ֣וּב יְרַחֲמֵ֔נוּ: וֶאֱמֶת: תִּקּוּנָא שְׁבִיעָאָה שֶׁהוּא תרין תפוחין:

יִכְבֹּ֥שׁ עֲוֹנֹתֵ֖ינוּ: נֹצֵר חֶ֖סֶד: תִּקּוּנָא תְּמִינָאָה שֶׁהוּא מזל העליון צד הזקן הנגלה:

וְתַשְׁלִ֥יךְ בִּמְצֹל֖וֹת יָ֣ם כָּל־חַטֹּאותָ֑ם: לָאֲלָפִ֑ים: תִּקּוּנָא תְּשִׁיעָאָה שערות שבין תרין מזלות

(ויכוין להשליך כל המקטרגים למצולות ים דנחש ופלוני):

תִּתֵּ֤ן אֱמֶת֙ לְיַעֲקֹ֔ב: נֹשֵׂא עָוֹן֙: תִּקּוּנָא עֲשִׂירָאָה שערות הסמוכות לגרון:

חֶסֶד לְאַבְרָהָם: וָפֶשַׁע: תִּקּוּנָא חַד סָר שערות השוים - בהתפשטותם:
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ: וְחַטָּאָה: תִּקּוּנָא תְּרֵיסָר שֶׁהוּא הפה:
מִימֵי קֶדֶם: וְנַקֵּה: אל"ף ה"י יו"ד ה"י: תִּקּוּנָא תְּלֵיסַר שֶׁהוּא מזל התחתון ונקה מספר שם אל"ף ה"י יו"ד ה"י ויכוין עַל־יְדֵי שם זה לנקות את נצוצי הקדושה שנפלו לקליפות להעלותם לשרשם:
רבון עלמא עבדך מיכה נביאה אמר מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאותָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: תְּלֵיסַר מכילן דרחמי אתחזון הכא. וכלהו נפקין מתליסר מבועין דמשח רבות דתיקוני דיקנא קדישא. עתיקא דעתיקין טמירא דטמירין:
הא תְּלֵיסַר מכילן דרחמי מעתיקא קדישא. מִי־אֵל כָּמוֹךָ חד. נֹשֵׂא עָוֹן תרי. וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע תלת. לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ ארבע. לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ חמש. כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא שית. יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ שבעה. יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ תמנייא. וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאותָם תשעה. תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב עשרה. חֶסֶד לְאַבְרָהָם חד סר. אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ תריסר. מִימֵי קֶדֶם תליסר. לקבל דא. אֵל מדה חד. רַחוּם מדה תרין, וְחַנּוּן מדה תלת. אֶרֶךְ מדה ארבע. אַפַּיִם מדה חמש. וְרַב־חֶסֶד מדה שית. וֶאֱמֶת מדה שבעה. נֹצֵר חֶסֶד מדה תמנייא. לָאֲלָפִים מדה תשעה. נֹשֵׂא עָוֹן מדה עשרה. וָפֶשַׁע מדה חד סר. וְחַטָּאָה מדה תריסר. וְנַקֵּה מדה תליסר. אנא ה' אל חי תספיק לנו שפע אור וברכה חן חסד ורחמים ואומץ. נא ה' אל פודה עטרנו שמחנו: (באומרו אנא ה' אל חי הנז"ל יכוין דמלות אלו עד הסוף הם אותיות י"ג מידות אל רחום וגו' הנז"ל מסודרים כפי מילות הבקשה הזאת אחת אחת לאחת)
רבון עלמא הא עבדך משה רעיא מהימנא אחית מכילן דרחמי לתתא. ואנהיר דיקנא יקירא דעתיקא דעתיקין בדיקנא דז"א. דאיהו מתתקן בתשעה תקונין. ונגדין תליסר מבועין דמשחא עלאה בהאי דיקנא ומשתכחין ביה עשרין ותרין תקונין:
רבון עלמא הא עבדך דוד מלכא משיחא אמר. מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ: יְהוָה לִי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְהוָה לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: תשעה תיקונין אמר דוד מלכא משיחא הכא. מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ חד. עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ תרי. יְהוָה לִי לֹא אִירָא

תלת. מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם ארבע. יְהוָה לִי בְּעֹזְרָי חמש. בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשׂנְאָי שיתא. טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה שבעה. מִבְּטֹחַ בָּאָדָם תמנייא. טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים תשעה. לבתר אמר כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם. בתיקונא דדיקנא דא תשעה תיקונין דאינון שם ה' אנצח את אויבי וכל אינון דמצערין לי ואשצינון מן עלמא. ועל דא בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם. בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם. בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם:

רבון עלמא עביד בגין עבדך משה רעיא מהימנא. דאחית מכילן דרחמי לתתא. ואחיד דיקנא דמלכא קדישא. ואוקיר ליה ביקירו עלאה. ועביד בגין עבדך דוד מלכא משיחא דאדכר תשעה תיקונין דמלכא לאכנעא שנאוי. ותכרית כל אויבינו ושונאינו וכל מבקשי רעתינו. וְכָל־הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרָעָה וכל החושבים ויועצים עָלֵינוּ רעה, מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. הַאֲשִׁימֵם ׀ אֱלֹהִים יִפְּלוּ מִמַּעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב פִּשְׁעֵיהֶם הַדִּיחֵמוֹ בָךְ: יְהִי־נֶגֶד־יְהוָה תָּמִיד וְיַכְרֵת מֵאֶרֶץ זִכְרָם: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָהּ וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְמוּ כָאָבֶן. יְהִיוּ כְּמֹץ לִפְנֵי־רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה. יְהִי־דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה רֹדְפָם: וְהָרֵק חֲנִית וּסְגֹר לִקְרַאת רֹדְפֵי אֱמֹר לְנַפְשִׁי יְשֻׁעָתֵךְ אָנִי: יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי: יֵבֹשׁוּ וַיַּחְפְּרוּ ׀ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ־בֹשֶׁת וּכְלִמָּה הָמַגְדִּילִים עָלָי: יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה הֶחָפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ:

אָנָּא ה' נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, זְכוֹר לָנוּ בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְנוּ בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן. בשלש עשרה מדות הקדושים היוצאים מהם. וכאלו עשינו זיווגי המדות אשר אחד באחד יגשו להמתיק הדינין. ויתעוררו הרחמים הגדולים וייפן מצח א"א רעוא דכל רעוין במצח ז"א. ועין א"א בעיני ז"א, והשפיע לנו שפע גאולה וחירות ורצון וטובה. וברכה וישועה וְחֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים וְחַיִּים טוֹבִים ושלום. וְתַעֲשֶׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה. אוֹת לִישׁוּעָה. אוֹת לְרַחֲמִים. וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבוֹשׁוּ, וְיֻחֲזוּ אוֹיְבֵינוּ וְיִכָּלְמוּ. כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הבטחתנו עַל־יְדֵי יְשַׁעְיָה נְבִיאֶךָ: כָּל־כְּלִי יוּצַר עָלַיִךְ לֹא יִצְלָח וְכָל־לָשׁוֹן תָּקוּם־אִתָּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשִׁיעִי זֹאת נַחֲלַת עַבְדֵי יְהוָה וְצִדְקָתָם מֵאִתִּי נְאֻם־יְהוָה: הִנֵּה אֲנָחְנוּ עבדיך עמך וְנַחֲלָתְךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהֲבֶךָ, זֶרַע יִצְחָק

עַקֵּדֶךָ, עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ, מְצַפִּים לִישׁוּעָתְךָ וּבוֹטְחִים עַל צִדְקוֹתֶיךָ. כִּי כֵן דַּרְכְּךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חִנָּם תָּמִיד, חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ, וּבִישׁוּעָתְךָ מַלְכֵּנוּ תָּרוּם וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ, וּמַהֵר חוּשָׁה לְעֶזְרָתֵנוּ, וְכָל־הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרָעָה, מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָהּ וְפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְמוּ כָּאָבֶן. יְהִיוּ כְמֹץ לִפְנֵי־רוּחַ יְהוָה דּוֹחָה: יֵבֹשׁוּ רְדָפַיִ וְאַל־אֵבַשָּׁה אֲנִי יֵחַתּוּ הֵמָּה וְאַל־אֵחַתָּה אֲנִי הָבִיא עֲלֵיהֶם יוֹם רָעָה וּמִשְׁנֶה שִׁבָּרוֹן שָׁבְרֵם:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: בְּךָ בָּטְחוּ אֲבוֹתֵינוּ בָּטָחוּ וְתְפַלְּטָמוֹ: אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ בְּךָ בָטְחוּ וְלֹא־בוֹשׁוּ: וְאָנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא־אִישׁ חֶרְפַּת אָדָם וּבְזוּי עָם: אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי־צָרָה קְרוֹבָה כִּי־אֵין עוֹזֵר: סַבּוּנִי פָּרִים רַבִּים אַבִּירֵי בָשָׁן כִּתְּרוּנִי: פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אַרְיֵה טֹרֵף וְשֹׁאֵג: שֻׁפַּיְהֶם חֲנִית וְחִצִּים וּלְשׁוֹנָם חֶרֶב חַדָּה. אֱלֹהִים | זֵדִים קָמוּ־עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם: שִׁיתָה יְהוָה | מוֹרָה לָהֶם יֵדְעוּ גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶלָה: (הפסוקים הנזכר אע״פ שאומרם בלשון יחיד יכוין בהם על כללות ישראל שבגולה) קָרְבָה אֶל־נַפְשִׁי גְאָלָהּ לְמַעַן אֹיְבַי פְּדֵנִי: אַתָּה יָדַעְתָּ חֶרְפָּתִי וּבָשְׁתִּי וּכְלִמָּתִי נֶגְדְּךָ כָּל־צוֹרְרָי: פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה־עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ: עֲשֵׂה־עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שתרחם עלי ברחמיך הרבים וקיים לי בחסדך את הדבר אשר הבטחתנו עַל־יְדֵי יְשַׁעְיָה חוזך כאמור: אַל־תִּירָא כִּי עִמְּךָ־אָנִי אַל־תִּשְׁתָּע כִּי־אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אִמַּצְתִּיךָ אַף־עֲזַרְתִּיךָ אַף־תְּמַכְתִּיךָ בִּימִין צִדְקִי: הֵן יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ כֹּל הַנֶּחֱרִים בָּךְ יִהְיוּ כְאַיִן וְיֹאבְדוּ אַנְשֵׁי רִיבֶךָ: תְּבַקְשֵׁם וְלֹא תִמְצָאֵם אַנְשֵׁי מַצֻּתֶךָ יִהְיוּ כְאַיִן וּכְאֶפֶס אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֶּךָ: כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מַחֲזִיק יְמִינֶךָ הָאֹמֵר לְךָ אַל־תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ: אַל־תִּירְאִי תּוֹלַעַת יַעֲקֹב מְתֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךְ נְאֻם־יְהוָה וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: הִנֵּה שַׂמְתִּיךְ לְמוֹרַג חָרוּץ חָדָשׁ בַּעַל פִּיפִיּוֹת תָּדוּשׁ הָרִים וְתָדֹק וּגְבָעוֹת כַּמֹּץ תָּשִׂים: תְּזָרֵם וְרוּחַ תִּשָּׂאֵם וּסְעָרָה תָּפִיץ אוֹתָם וְאַתָּה תָּגִיל בַּיהוָה בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּל:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְּהֵא עתה עת רצון וימשך אור גדול ושפע גדול לשרשים העליונים ומשרשים העליונים ימשך לפרצופים העליונים.

ומפרצופים העליונים לפרצופים התחתונים ויתפשט השפע מאחד לאחד מראש ועד סוף כפי הסדר הראוי להם ויתמתקו כל הגבורות והדינין. וגם ימשך שפע גדול ממלכות דעתיק המלובשת בְּמַלְכוּת דאריך אנפין להאיר ולהשפיע שפע גדול למלכות נוקבא קדישא דזי"א. להשלים בניינה ותיקוניה וְהָיְתָה אוֹר־הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחַמָּה. וממנה ימשך שפע גדול למלכא משיחא. וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה: וְחָנָנוּ מֵאִתְּךָ חָכְמָה בִּינָה וָדָעַת. וְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל־יְדֵי יִרְמְיָה נְבִיאֶךָ: כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרֹת אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם נְאֻם־יְהוָה נָתַתִּי אֶת־תּוֹרָתִי בְּקִרְבָּם וְעַל־לִבָּם אֶכְתְּבֶנָּה וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ־לִי לְעָם: וְלֹא יְלַמְּדוּ עוֹד אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־אָחִיו לֵאמֹר דְּעוּ אֶת־יְהוָה כִּי־כוּלָּם יֵדְעוּ אוֹתִי לְמִקְטַנָּם וְעַד־גְּדוֹלָם נְאֻם־יְהוָה כִּי אֶסְלַח לַעֲוֹנָם וּלְחַטָּאתָם לֹא אֶזְכָּר־עוֹד: וְנֶאֱמַר עַל־יְדֵי יְשַׁעְיָה הַנָּבִיא: כִּי־מָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת־יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְּהֵא עתה עת רצון וימשך ממקור החיים העליונים שפע ברכה עליונה וקדושה עליונה לחכמה דמחשבה עליונה. ותפתח מקור אותה הַחָכְמָה מַחֲשָׁבָה עליונה להשפיע קדושה עליונה וברכה רבה לשורשי מקורות העליונים של שרשי החסדים העליונים והרחמים הגדולים. ותפתח האוצר הטוב העליון השמים העליונים. ותשפיע חסדים עליונים ורחמים גדולים לירושלים העליונה ולבהמ"ק העליון. ותפתח חלוניה ושעריה של ירושלים העליונה ושל בהמ"ק העליון ותשמע ותקבל בְּרָחֲמִים וּבְרָצוֹן את תפלתנו. וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ יחד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. ותשפיע לנו תּוֹרָה וְחַיִּים, אַהֲבָה וָחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְשַׁבַּע אֶת־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מִטּוּבֶךָ, וּמַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ וּמֵעֹשֶׁר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ. וְיִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעַסְךָ, וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל־מִדּוֹתֶיךָ, וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים, וְתִכָּנֵס לָנוּ לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין, וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּךָ, מֵעַמֶּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאַרְצֶךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְיַעֲלֶה וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים

וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זָכְרֵנוּ יְהוָֹה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ, וַחֲמוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אל נא אמץ נא לנו
אל נא ברך נא לנו
אל נא גאל נא לנו
אל נא דעה נא לנו
אל נא הרויחה נא לנו
אל נא הושיעה נא לנו
אל נא הצליחה נא לנו
אל נא והאר נא לנו
אל נא זרז נא לנו
אל נא חזק נא לנו
אל נא חמול נא לנו
אל נא חנון נא לנו
אל נא טהר נא לנו
אל נא ישר נא לנו
אל נא כלכל נא לנו
אל נא כונן נא לנו
אל נא לבב נא לנו
אל נא מגן נא לנו
אל נא נשא נא לנו
אל נא סמוך נא לנו
אל נא עזור נא לנו
אל נא פרנס נא לנו
אל נא צדק נא לנו
אל נא קדש נא לנו
אל נא רחם נא לנו
אל נא רפא נא לנו

אל נא שגב נא לנו
אל נא שמור נא לנו
אל נא תמוך נא לנו
עשה עמנו אות לאורה
עשה עמנו אות לאהבה
עשה עמנו אות לברכה
עשה עמנו אות לגדולה
עשה עמנו אות לגילה
עשה עמנו אות לדרור
עשה עמנו אות להצלחה
עשה עמנו אות להרוחה
עשה עמנו אות לותרנות
עשה עמנו אות לזכות
עשה עמנו אות לחיים טובים
עשה עמנו אות לחמלה
עשה עמנו אות לחנינה
עשה עמנו אות לחן וחסד
עשה עמנו אות לטובה
עשה עמנו אות לישועה
עשה עמנו אות לכלכלה
עשה עמנו אות לליבוב
עשה עמנו אות למנוחה
עשה עמנו אות למגן וצנה
עשה עמנו אות לנעימות
עשה עמנו אות לנשיאות
עשה עמנו אות לסמיכה
עשה עמנו אות לעזרה
עשה עמנו אות לפרנסה טובה
עשה עמנו אות לצדקה
עשה עמנו אות לצהלה

עשה עמנו אות לקוממיות
עשה עמנו אות לרחמים
עשה עמנו אות לרפואה
עשה עמנו אות לרצון
עשה עמנו אות לשלום
עשה עמנו אות לששון
עשה עמנו אות לשמחה
עשה עמנו אות לתקוה טובה

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֵשׁ לָנוּ, שׁוּבָה עָלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ, בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ, בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה, כּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ, הַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ, שַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ, וְהָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְתוֹכוֹ, וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם, וּלְוִיִּם לְדוּכָנָם, לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם, וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם. וּמָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת־יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים׃

כָּל־כְּלִי יוּצַר עָלַיִךְ לֹא יִצְלָח וְכָל־לָשׁוֹן תָּקוּם־אִתָּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשִׁיעִי זֹאת נַחֲלַת עַבְדֵי יְהוָה וְצִדְקָתָם מֵאִתִּי נְאֻם־יְהוָה׃ שלשה פעמים

וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כֵּס יָהּ מִלְחָמָה לַיהוָה בָּעֲמָלֵק מִדֹּר דֹּר׃

גם פסוק זה יאמרו שלשה פעמים׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה׃ (יכוין עומק ראשית כתר) אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי׃ אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃ כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא׃ קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי׃ נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר׃ יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת׃ וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו׃ שלשה פעמים׃

אח״ז יאמר

הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ׃ הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ׃ הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר׃ הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב׃ הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃ כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ׃

(וכשאומר כל הנשמה תהלל יה יכוין בשם כה״ת הרמוז בר״ת כל הנשמה תהלל)׃

יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: (ואומרים קדיש)

סימן ה

סדר לימוד לעשרת ימי תשובה

בכל יום מעשרת ימי תשובה תלמוד לשון ספרא דצניעותא דיקנא מהימנותא לא אדכר וכו' עד דרשו ה' בהמצאו כתיב, וכאשר העתקתי לשונו לעיל בסימן ד' בסדר התשליך, ואח"ך תלמוד שלשה פסוקים מי אל כמוך כאשר הם מסודרים לפניך בלוח בהבאתי לעיל בסדר התשליך, ואח"ך תלמוד בקשה זו, ככה תעשה בכל יום מן ע"ת מר"ה עד יוה"כ ועד בכלל, וזה נוסח הבקשה:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עשה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ וּלְמַעַן שלשה עשר תיקונים דיקנא קדישא עלאה המתגלים ומשפיעים ומאירים בעולם האצילות בחודש השביעי הזה וע"י"כ נפתחים שלשה עשר שערי רחמים כדי לקבל השבים בתשובה וְכַכָּתוּב: דִּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאֻהוּ בְּהְיוֹתוֹ קָרוֹב: וְתָחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם עלינו ועל בני ביתנו ועל כל יִשְׂרָאֵל אחינו, וְקַבֵּל בְּרָחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ. הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ, וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. כי אתה ה' הרוצה בתשובה, וּמֵינִיקָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים, ואתה צוית אותנו עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ: וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ. וְנֶאֱמַר עַל־יְדֵי יְשַׁעְיָה נְבִיאֶךָ: דִּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאֻהוּ בְּהְיוֹתוֹ קָרוֹב: וְנֶאֱמַר עַל־יְדֵי הוֹשֵׁעַ נְבִיאֶךָ: אֶרְפָּא מְשׁוּבָתָם אֹהֲבֵם נְדָבָה כִּי שָׁב אַפִּי מִמֶּנּוּ: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה: (בכל יום יכוין בעומק השייך לאותו היום כי הם עשרה עמקים הנזכרים בספר יצירה) אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו:

אלו הן הסדר העמקים שצריך לכוין דבר יום ביומו:

א׳ עומק ראשית כתר, (ב׳) עומק ראשית חכמה, (ג׳) עומק אחרית בינה, (ד׳) עומק טוב ורע דעת, (ה׳) עומק דרום חסד. (ואו) עומק צפון גבורה, (ז׳) עומק מזרח

תפארת, (ח') עומק רום ועומק תחת נצח והוד, (ט') עומק מערב יסוד, (יוד) עומק מערב מלכות.

אל מְלֵא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרֵעָתָם לָהֶם גּוֹמֵל, זְכוֹר לָנוּ בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, ואם עונותינו רבו למעלה ראש, הנה שם אדנ"י העליון בשנים עשר אותיותיו הנרמזים בשנים עשר תיקוני דיקנא עלאה קדישא הוא יעמוד ויכפר עלינו. ואם גבר הדין הנה מ"י שהיא הַבִּינָה העליונה יעמוד לנו כַּכָּתוּב: אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: מי יעמוד ודאי. דכל אסוותין מנה נפקין כַּכָּתוּב: מִי יִרְפָּא־לָךְ. איהי תחוס עלן דכל אורחין דתיובתא ורחמי פתיחן מנה והא רעותא דיו"ד לא אפסיק מנה לעלמין ואתיהיב בה ברשותה כל חירו דעבדין כל חירו דכלא כל חירו דחייבייא לדכאה לכלא כְּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם, וּכְתִיב וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה, יוֹבֵל הִוא. וְכַכָּתוּב עַל־יוּבַל יְשַׁלַּח שָׁרָשָׁיו. משום ההוא נהר דאתי ונגיד ונפיק תדיר ולא פסיק:

ויהי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שימשך שפע וברכה מעומק הבאר שֶׁהוּא הנתיב שבנקודת הבינה, וְעַל־יְדֵי התעוררות הנתיב הזה שבתוך הַבִּינָה יתעורר הנתיב העליון שֶׁהוּא מבוע הכל להוציא מים זכרים ולהמשיך ברכות כנגד מים נוקבין שעולים מנתיב התחתון שבכינה, כְּדִכְתִיב וְנָהָר יֹצֵא מֵעֵדֶן, וּכְתִיב נָהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ עִיר־אֱלֹהִים, ועל זה נֶאֱמַר מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה, עומק הכל, עומק הבאר אשר המבועות יוצאין ונמשכים ממנו לברך הכל:

רבון העולמים קיים לנו תפלת משה נביאך שאמר וְעַתָּה יִגְדַּל־נָא כֹּחַ אֲדֹנָי. ויתגלה המזל השמיני הנקרא נוצר חסד, ומזל השלשה עשר הנקרא ונקה, וימשך מהם טל עליון מפרצוף לפרצוף עד המלך הַקָּדוֹשׁ והמלכה חקל תפוחין קדישין, ומשם ימשך לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, וְחַיִּים וְחֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרָוַח וְהַצָּלָה וְכָל־טוֹב יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה יאהדונהי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן ו
תפלת הפרנסה

מנהג ישראל קדושים לקרות בראש השנה ויוה"כ מזמור להי הארץ ומלואה ולהתפלל בו על הפרנסה, כי כך קבלה בידם שקריאת מזמור הזה מסוגלת לבקשת הפרנסה, על כן טוב לאומרו בכל יום ויום מעשרת ימי תשובה ולומר עליו בקשה זו:

לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ (מלכות) וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל (ב' ר"י לתקן הגבולות שלא נמחקו) וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי־הוּא (כתר) עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנָהָ: מִי־יַעֲלֶה בְהַר (בינה והוא ר"ת מספל נ"ן יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה וקאי על המלכים שהם למטה) יְהוָה וּמִי־יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: (חכמה ול"ת יב"ק וס"ת מו"מ) נְקִי (ע"ה קס"א מספר אל"ף ה"י יו"ל הי"י) כַפַּיִם (ע"ה גי' קנ"א אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה) וּבַר (גי' יצחק) לֵבָב (גי' בוכ"ו) אֲשֶׁר | לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת (ר"ת יו"ל ה"ה ו"ו ה"ה סוד מ"ן) יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ (בינה): זֶה דּוֹר (יסוד) דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב (מלכות) סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים | (כתר) רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי (או"א) עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד (כתר): מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד (אבא שיש בו ל"ב נתיבות) יְהוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר (אימא) יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים | רָאשֵׁיכֶם וְשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד (אימא): מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד (ז"א) יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד (מלכות) סֶלָה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אהיה אשר אהיה, היה הוה ויהיה, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ וּלְמַעַן קדושת המזמור הזה שקריתי לְפָנֶיךָ וּלְמַעַן שמותיך הקדושים הנזכרים בו, וּלְמַעַן הכתר הַקָּדוֹשׁ שעולה מספר שערים, וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל במלוי ההיי"ן יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה הרמוז בר"ת מי יעלה בהר ה' ור"ת פסוק ישא ברכה מאת ה', וּלְמַעַן יסוד הַקָּדוֹשׁ הנקרא יוסף הרמוז בר"ת והנשאו פתחי עולם, וּלְמַעַן החסד העליון הנקרא אור הרמוז בר"ת והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד. וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל במלוי אלפיי"ן שעולה מ"ה ומספר חָכְמָה שֶׁהוּא כח מה הָרְמוּזִים בר"ת יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: וּלְמַעַן ששה שמותיך הגדולים במלוי יודי"ן:

יוי"ד ה"י וי"ו הי"י יוי"ד ה"י וי"ו ה"י

יוי"ד ה"י וי"ו ה"י יוי"ד ה"י וי"ו ה"י

יוי"ד ה"י וי"ו ה"י יוי"ד ה"י וי"ו ה"י

שעולה מספרם ארבע מאות ושלשים ושנים הָרְמוּזִים במספר ס״ת יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: וּלְמָעַן שני שמות הקדושים פא״י פא״י במלואם: פ״ה אל״ף יו״ד פ״ה אל״ף יו״ד שעולים מספר תל״ב ורמוזים בס״ת ישא ברכה מאת ה׳ וצדקה מאלהי ישעו, וּלְמָעַן שם הַקָּדוֹשׁ דקרנוס״א שעולה מספר ארבע מאות ושלשים ואחד, ורמוז בס״ת בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ, תשפיע לי אני עבדך (פב״פ) ולבני ביתי ולכל יִשְׂרָאֵל עמך שפע פרנסה טובה וכלכלה היום ובכל יום ויום בכל השנה כולה מאוצרך הטוב. מידך הרחבה והמלאה העשירה והפתוחה, כי אתה האל במדת טובך נותן במתנת חנם לכל איש ואיש די מחסורו, ולכל גוויה די פרנסתה, אתה האל הזן ומפרנס מקרני ראמים ועד ביצי כנים, וְכַכָּתוּב. טוֹב־יְהוָה לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ (ר״ת פא״י וס״ת חת״ך) וּמַשְׂבִּיעַ (כמספר חת״ך) לְכָל־חַי רָצוֹן: אָבִינוּ, רָעֵנוּ, זוּנֵנוּ, פַּרְנְסֵנוּ, כַּלְכְּלֵנוּ, הַרְוִיחֵנוּ הַרְוַח־לָנוּ, ובחסדך מגדול תפרנסנו פרנסה טובה בריוח ובכבוד שנוכל לעסוק בתורתך לשמה, ונתפלל לְפָנֶיךָ כראוי בכונת הלב בלי שום טרדה, וְאַל תַּצְרִיכֵנוּ לִידֵי מַתְּנוֹת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם. בָּרְכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־מֶעֱשֵׂי יָדֵינוּ, וּבָרֵךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְשַׂבַּע אֶת־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מִטּוּבֶךָ, וּמַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ וּמֵעְשֶׁר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לְךָ יְהוָה הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְהוָה הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל ׀ לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל: אתה הָאֵל הַגָּדוֹל ממציא יש מאין ותשועתך כהרף עין, ואין מעצור אליך:

ועתה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הנותן לנו כח לעשות חיל, אתה הָאֵל הַגָּדוֹל הַזָּן אוֹתָנוּ ואת כל העולם כולו בטובך בְּחֵן בְּחֶסֶד בְּרָוַח וּבְרַחֲמִים רַבִּים. אתה האל הַנּוֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר, ובטובך הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ, וְאַל־יֶחְסַר לָנוּ מָזוֹן תָּמִיד לְעוֹלָם. אתה הָאֵל הַגָּדוֹל הזן וּמְפַרְנֵס לַכֹּל וְשֶׁלְחָנוֹ עָרוּךְ לַכֹּל ומתקין מחיה ומזון לכל בריותיך אשר בראת ברחמיך וברוב חסדך, הִנָּנוּ בידך הִנָּנוּ, חָנֵּנוּ

יְהוָה חָנֵּנוּ והושיענו כי עליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה. יְהִיּוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן ז
תפלת הצלחה

קבלה מן הראשונים קמאי דקמאי מזמור אלהינו יחננו ויברכנו קריאתו בצורת המנורה מסוגלת להצלחה, על כן טוב ונכון לאומרו בכונת הלב בכל יום מעשרת ימי תשובה בצורת המנורה, ואח"כ יאמר בקשה זו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמָעַן רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ וּלְמָעַן קדושת המזמור הזה ופסוקיו ותיבותיו ונקודותיו וטעמיו וסודותיו, וּלְמָעַן שמותיך הקדושים הָרְמוּזִים בו, תָּחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם עלי (אני עבדך פב"פ) ותשלח לי ברכה והצלחה בכל מעשי וכל עסקי ותצליחני בכל מחשבותי ודבורי, ובכל אשר אחשוב ואדבר ואעשה אצליח, וְיִתְקַיֵּם בי מִקְרָא שֶׁכָּתוּב כִּי־אָז תַּצְלִיחַ אֶת־דְּרָכֶךָ וְאָז תַּשְׂכִּיל. וְיִתְקַיֵּם בי מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל־יְדֵי דָּוִד עַבְדֶּךָ: וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל־פַּלְגֵי־מָיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ | יִתֵּן בְּעִתּוֹ וְעָלֶהוּ לֹא־יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ: אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָא: וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל־יְדֵי יְחֶזְקֵאל נְבִיאֶךָ: וַתִּיפְּ֫ךְ בְּמֹאד מֹאד וַתִּצְלְחִי לִמְלוּכָה:

אָנָּא ה' תהי נא אזנך קשבת אל תפלת עבדך והצליחה נא לעבדך, וּלְמָעַן שם הַקָּדוֹשׁ פא"י הרמוז בר"ת יאר פניו אתנו, וּלְמָעַן השם הַקָּדוֹשׁ סא"ל הרמוז בר"ת אתנו סלה לדעת, תחנני שפע ברכה והצלחה ופרנסה טובה וכלכלה. וּלְמָעַן חָכְמָה העליונה הרמוזה במספר ר"ת ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו, תשפיע לי שפע חָכְמָה ובינה ודעת, ותחכמני בתורתך, ותצליחני בלימוד פשטים ורמזים ודרושים וסודות תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, ואחכים להבין כל הלכה והלכה לאמיתותה של תורה:

אָנָּא ה' לְמָעַן סופי תיבות ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אֱלֹהֵינוּ שעולה מספר עין טובה תשגיח עלי אני עבדך (פכ"פ) בעין טובה העליונה ואתברך תמיד מעין פקיחה, עין העליונה עין הקדושה, עין אשר לא ינום ולא יישן, עין השומרת הכל, וְכַכָּתוּב בֶּן פֹּרָת֫ יוֹסֵף בֶּן פֹּרָת עֲלֵי־עָיִן. וְנֶאֱמַר הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל־יְרֵאָיו, וְנֶאֱמַר בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְהוָה:

וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב (יכוין כס״ה בפ״ז) וְאֵין בִּשְׁבָטָיו כּוֹשֵׁל: וַתַּעְתֵּי זָהָב וְכֶסֶף (יכוין כס״ה בפ״ז) וּמַלְבּוּשֵׁךְ ששי [שֵׁשׁ] וָמֶשִׁי וְרִקְמָה סֹלֶת וּדְבַשׁ וְשֶׁמֶן אכלתי [אָכַלְתְּ] וַתִּיפִי בִּמְאֹד מְאֹד וְתִצְלְחִי לִמְלוּכָה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שהעשה לְמָעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּלְמָעַן קדושת פסוקים אלו שקריתי לְפָנֶיךָ ושמות הקודש הָרְמוּזִים בהם: כס״ה בפ״ז ותשפיע לי שפע ברכה רוחה והצלחה בכל מעשי ידי ובכל עסקי ומשא ומתן שלי, ויהיו כל נכסי מוצלחים ומבורכים תמיד, וכל אשר אעשה אתה ה׳ תצליח בידי, וּתְקַיֵּם בִּי מִקְרָא שֶׁכָּתוּב כִּי־אָז תַּצְלִיחַ אֶת־דְּרָכֶךָ וְאָז תַּשְׂכִּיל. וּלְמָעַן שם הַקָּדוֹשׁ הימ״ל הרמוז בר״ת הוא ישלח מלאכו לְפָנֶיךָ תפתח לי שערי הצלחה, ובכל אשר אפנה אשכיל ואצליח, וְיִתְקַיֵּם בִּי מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל־יְדֵי דָּוִד עַבְדֶּךָ: וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל־פַּלְגֵּי־מָיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ | יִתֵּן בְּעִתּוֹ וְעָלֵהוּ לֹא־יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ: אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא: יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן ח

סגולה לכפרת עונות

ביום שמונה בתשרי או בתשעה בו תעשה סגולה זו ותחלה תכתוב דברים אלו על נייר כזה הנוסח:

ימחקו, ימחקו, ימחקו כל שטרי חובותינו: ימחו, ימחו, ימחו, ימחו חטאינו ועונותינו ופשעינו: יתבטלו, יתבטלו, יתבטלו כל המשטינים והמקטרגים שנעשו מחטאינו ועונותינו ופשעינו: יהיו כולם בטלים ומבוטלים, בטלים ומבוטלים, בטלים ומבוטלים: יבושו ויבלמו כל הנחרים בנו יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבנו: יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתינו: יהון שביתין ושביקין לא שרירין ולא קיימין: יסתלקו ויאבדו כל אויבינו ושונאינו: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְמוּ כָּאָבֶן כָּאָבֶן: יִדְמוּ, זְרוֹעֲךָ בִּגְדֹל, וָפַחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפֹּל:

אחר שתכתוב כל הדברים האלה בידך על הנייר תלך אצל הים או אצל נהר גדול חדקל או פרת או גיחון וכיוצא בהם, ותקרא שם את כל הדברים האלה הכתובים על הנייר הנזכר ותקראם בלחש. והיה ככלותך לקרא הדברים האלה אז תקשור על הנייר הזה אבן ותשליכהו אל תוך הים או אל תוך הנהר, ותזהר להשליכו במקום עמוק, ואחר שתשליכו תכף תאמר דברים אלו:

ככה יושלכו וישתקעו במצולות ים כל המקטרגים והמשטינים יפלו ולא יקומו, יפלו ולא יקומו, יפלו ולא יקומו. תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד (יכוין לשם תעא"ו) בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְמוּ כָּאָבֶן: כָּאָבֶן יִדְמוּ, זְרוֹעֲךָ בִּגְדֹל, וָפַחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפֹּל: הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן ט

לימוד מראש השנה ועד שמיני עצרת וכן בראש חודש

ידוע שיש כ"ח פסוקים שיש בה כל אותיות אלפא ביתא מן א' ועד ת' ובכללם הם חמשה פסוקים אלו, וטוב לאומרם בטעמים מן ראש השנה ועד שמיני עצרת בכל יום וגם יאמר אותם בכל ראש חודש:

זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לִקְטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת מִסְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לַאֲשֶׁר בְּאָהֳלוֹ תִּקָּחוּ: (שמות ט"ז:ט"ז)

אוֹ | הֲנִסָּה אֱלֹהִים לָבוֹא לָקַחַת לוֹ גוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמַסֹּת בְּאֹתֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ: (דברים ד':ל"ד)

כֹּה | אָמַר יְהוָה עֲשׂוּ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה וְהַצִּילוּ גָזוּל מִיַּד עָשׁוּק וְגֵר יָתוֹם וְאַלְמָנָה אַל־תּוֹנוּ אַל־תַּחְמֹסוּ וְדָם נָקִי אַל־תִּשְׁפְּכוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה: (ירמיהו כ"ב:ג')

וְלָקַחְתָּ כֶּסֶף־וְזָהָב וְעָשִׂיתָ עֲטָרוֹת וְשַׂמְתָּ בְּרֹאשׁ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל: (זכריה ו"א)

וְעָלַי הִטָּה־חֶסֶד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְיוֹעֲצָיו וּלְכָל־שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ הַגִּבּוֹרִים וַאֲנִי הִתְחַזַּקְתִּי כְּיַד־יְהוָה אֱלֹהַי עָלַי וָאֶקְבְּצָה מִיִּשְׂרָאֵל רָאשִׁים לַעֲלוֹת עִמִּי: (עזרא ז':כ"ח)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ וּלְמַעַן פסוקים אלו שקריתי לְפָנֶיךָ אשר בכל פסוק מהם יש בו כל שנים ועשרים אותיות הַתּוֹרָה מן אות אל"ף ועד אות תי"ו וּלְמַעַן סודותיהם תָּחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם עלי, ותצילני מכל צָרָה וְצוּקָה, ותצילני מִכָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת, ותמלא ידי מברכותיך ומעושר מתנות ידיך, ותפרוש עלי סוכת שלומך, ותקנני בעצה טובה מלפניך, ותשפיע לי שפע שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, וְחַיִּים וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וחירות וגאולה וישועה

וריוח והצלה ופרנסה טובה וכלכלה ותעזרנו על דבר כבוד שמך, רפאני ה' וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה. יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן י
בקשה לחג הסוכות

בשבעת ימי סוכות אחר שיאמר בכניסתו לסוכה עולו שבעה אושפיזין וכו' תיבו שבעה אושפיזין וכו' ישב ויאמר

ליל א' וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת־אַבְרָהָם בַּכֹּל: ז' פעמים

ליל ב' וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה: ז' פעמים

ליל ג' מַה־טֹּבוּ אׇהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: ז' פעמים

ליל ד' תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב: ג' פעמים

וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד מִכֹּל ׀ הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה: ג' פעמים

וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר ׀ יְדָעוֹ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים: ג' פעמים

ליל ה' וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן ׀ וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם: יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם: ג' פעמים

ליל ו' וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כְּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי־חָדַל לִסְפֹּר כִּי־אֵין מִסְפָּר: ג' פעמים

בֶּן פֹּרָת ׀ יוֹסֵף בֶּן פֹּרָת עֲלֵי־עָיִן בָּנוֹת צָעֲדָה עָלֵי־שׁוּר: ג' פעמים

וּלְיוֹסֵף אָמַר מְבֹרֶכֶת יְהוָה אַרְצוֹ מִמֶּגֶד שָׁמַיִם ׀ מִטָּל וּמִתְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת: וּמִמֶּגֶד תְּבוּאֹת שָׁמֶשׁ וּמִמֶּגֶד גֶּרֶשׁ יְרָחִים: וּמֵרֹאשׁ הָרְרֵי־קֶדֶם וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת עוֹלָם: וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וּרְצוֹן שֹׁכְנִי סְנֶה תָּבוֹאתָה ׀ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקִדְקֹד נְזִיר אֶחָיו: ג' פעמים

ליל ז' וַיְהִי דָוִד לְכָל־דְּרָכָו מַשְׂכִּיל וַיהוָה עִמּוֹ: ג' פעמים

מגדיל [מְגַדֵּל] יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה־חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד־עוֹלָם: ג' פעמים

סימן יא
בקשה לחבטת הערבה

ביום הו"ר בעת החבטה של הערבה אחר שתאמר ליקבה"ו וכו' על מצות החבטה כנהוג וכנדפס במחזורים, תאמר עוד בקשה זו קודם החבטה וזה תוארה:

אָנָּא יְהוָה, לְמַעַן מִצְוַת הָעֲרָבָה הַזֹּאת שֶׁהִיא מִנְהַג נְבִיאִים, אֲשֶׁר עוֹלֶה מִסְפָּרָהּ אַרְח חַיִּים, תְּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נָצַח: תְּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נָצַח:

אָנָּא יְהוָה, לְמַעַן מִצְוַת הָעֲרָבָה אֲשֶׁר מִסְפָּרָהּ עוֹלֶה עֵזֶר וּמִסְפַּר זֶרַע, תַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ עֵזֶר לַזֶּרַע שֶׁלִּי, וְיִהְיוּ כָּל־זַרְעִי זֶרַע בֵּרַךְ יְהוָה, וּתְבָרֵךְ אֶת זַרְעִי בַּבְּרָכוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתָ אֶת אַהֲרֹן כֹּהֲנֶיךָ וְאֶת בָּנָיו לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, כַּכָּתוּב: יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

אָנָּא יְהוָה, לְמַעַן עֲשָׂרָה שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים עִם מִסְפַּר טוֹב, שֶׁעוֹלֶה מִסְפָּרָם כְּמִסְפַּר עֲרָבָה, תַּעֲלֶה לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ מִצְוַת חֲבָטַת הָעֲרָבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מוּכָן לַחֲבוֹט עַל הַקַּרְקַע חָמֵשׁ פְּעָמִים, וּתְכַפֵּר לָנוּ עַל מַה־שֶּׁחָטָאנוּ בְּפִינוּ וּבְשִׂפְתֵינוּ בְּכָל־דִּבּוּר אָסוּר, כִּי עֲרָבָה דּוֹמָה לִשְׂפָתַיִם:

אָנָּא יְהוָה, לְמַעַן מִצְוַת חֲבָטַת הָעֲרָבָה הַזֹּאת חָמֵשׁ פְּעָמִים עַל הַקַּרְקַע, תְּרַחֵם עָלֵינוּ שֶׁלֹּא יִשְׁלוֹט עָלֵינוּ שׁוּם מְקַטְרֵג וּמַשְׂטִין, וְלֹא יִשְׁלוֹט בָּנוּ שׁוּם לָשׁוֹן הָרַע וְעֵצָה רָעָה, וְלֹא יַעֲשׂוּ בָנוּ שׁוּם רשָׁם בֵּין לְמַעְלָה בֵּין לְמַטָּה. וּתְקִיעִים בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל־יְדֵי יְשַׁעְיָה נְבִיאֶךָ: כָּל־כְּלִי יוּצַר עָלַיִךְ לֹא יִצְלָח וְכָל־לָשׁוֹן תָּקוּם־אִתָּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשִׁיעִי זֹאת נַחֲלַת עַבְדֵי יְהוָה וְצִדְקָתָם מֵאִתִּי נְאֻם־יְהוָה: כָּל־כְּלִי יוּצַר עָלַיִךְ לֹא יִצְלָח וְכָל־לָשׁוֹן תָּקוּם־אִתָּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשִׁיעִי זֹאת נַחֲלַת עַבְדֵי יְהוָה וְצִדְקָתָם מֵאִתִּי נְאֻם־יְהוָה:

וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ, בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהֲבֶךָ, זֶרַע יִצְחָק עֲקֵדֶךָ, עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ, מְצַפִּים לִישׁוּעָתְךָ וּבוֹטְחִים עַל צִדְקוֹתֶיךָ. כִּי כֵן דַּרְכְּךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חִנָּם תָּמִיד, חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ, וּבִישׁוּעָתְךָ מַלְכֵּנוּ תָּרוּם וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ, וּמַהֵר חוּשָׁה לְעֶזְרָתֵנוּ, וְכָל־הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרָעָה, מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם, תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָהּ וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְמּוּ כָאָבֶן. יְהִי־נָא כְּמוֹ לִפְנֵי־רָוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה:

וְקַיֵּם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּחַסְדְּךָ אֶת אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל־יְדֵי יְשַׁעְיָה נְבִיאֶךָ כָּאָמוּר: אַל־תִּירָא כִּי עִמְּךָ־אָנִי אַל־תִּשְׁתָּע כִּי־אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אִמַּצְתִּיךָ אַף־עֲזַרְתִּיךָ אַף־תְּמַכְתִּיךָ בִּימִין צִדְקִי: הֵן יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ כֹּל הַנֶּחֱרִים בָּךְ יִהְיוּ כְאַיִן וְיֹאבְדוּ אַנְשֵׁי רִיבֶךָ: תְּבַקְשֵׁם וְלֹא תִמְצָאֵם אַנְשֵׁי מַצֻּתֶךָ יִהְיוּ כְאַיִן וּכְאֶפֶס אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֶּךָ: כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מַחֲזִיק יְמִינֶךָ הָאֹמֵר לְךָ אַל־תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ: אַל־תִּירְאִי תּוֹלַעַת יַעֲקֹב מְתֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךְ

נְאֻם־יְהוָה וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: הִנֵּה שַׂמְתִּיךְ לְמוֹרַג חָרוּץ חָדָשׁ בַּעַל פִּיפִיּוֹת תָּדוֹשׁ הָרִים וְתָדֹק וּגְבָעוֹת כַּמֹּץ תָּשִׂים: תְּזָרֵם וְרוּחַ תִּשָּׂאֵם וּסְעָרָה תָּפִיץ אוֹתָם וְאַתָּה תָּגִיל בַּיהוָה בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּל:

סימן יב

בקשה להושענה רבה

ביום הושענה רבה צריך להרבות בתורה ותפלה ותחנונים כי הוא יום אדיר ונורא וכבר ידעת כי מזמן בהמ"ק קיים היה נסוך המים כל שבעה, והיו מרבים בשמחה גדולה על זאת, והיא נקראת שמחת בית השואבה אשר אמרו עליה כל מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו, וכבר ידוע שבחג נידונים על המים ולכן ביום הו"ר מרבים תחנונים על המים ויש סוד בדבר, על כן טוב לומר בקשה זו ביום הו"ר ויכוין בר"ת מי"ם:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, **בִּזְכוּת** אברהם אוהבך שאמר וַיָּקָח־נָא מְעַט־מַיִם. **מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ, מֵעַשֶּׂר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ:** (ר"ת מי"ם)

בִּזְכוּת יצחק עקידך שכתוב בו וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר | אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם, **מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ, מֵעַשֶּׂר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ:**

בִּזְכוּת יעקב תמימך שכתוב בו ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים, **מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ, מֵעַשֶּׂר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ:**

בִּזְכוּת משה נביאך שכתוב בו ויצעק אל ה' ויורהו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים, **מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ, מֵעַשֶּׂר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ:**

בִּזְכוּת אהרן כוהנך ובניו שכתוב בהם ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אותם במים, **מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ, מֵעַשֶּׂר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ:**

בִּזְכוּת שבטי ישורון שכתוב בהם ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים, **מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ, מֵעַשֶּׂר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ:**

בִּזְכוּת דוד עבדך משיחך שכתוב בו וַיִּתְאַוֶּה דָוִד וַיֹּאמֶר מִי יַשְׁקֵנִי מַיִם, **מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ, מֵעַשֶּׂר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ:**

בִּזְכוּת עמך יִשְׂרָאֵל אשר הוצאת ממצרים שכתוב בהם וַיָּבֹאוּ אֵילִמָה וְשָׁם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם עַל־הַמָּיִם: **מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ, מֵעַשֶּׂר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ:**

בְּזְכוּת אליעזר שאמר הִנֵּה אָנֹכִי נִצָּב עַל־עֵין הַמָּיִם, מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתָיִךְ, מַעְשֶׂר מַתְּנוֹת יָדַיִךְ:

בְּזְכוּת עַכְסָה בת כָּלֵב אשת עָתְנִיאֵל בֶּן־קְנַז שכתוב בה וַתֹּאמֶר תְּנָה־לִּי בְרָכָה כִּי אֶרֶץ הַנֶּגֶב נְתַתָּנִי וְנָתַתָּה לִּי גֻּלֹּת מָיִם, מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתָיִךְ, מַעְשֶׂר מַתְּנוֹת יָדַיִךְ:

בְּזְכוּת דבורה אשר שרה בשירה גַּם־שָׁמַיִם נָטְפוּ גַּם־עָבִים נָטְפוּ מָיִם, מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתָיִךְ, מַעְשֶׂר מַתְּנוֹת יָדַיִךְ:

בְּזְכוּת אליהו הנביא זכור לטוב שכתוב בו וַיֹּאמֶר מִלְאוּ אַרְבָּעָה כַדִּים מַיִם, מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתָיִךְ, מַעְשֶׂר מַתְּנוֹת יָדַיִךְ:

בְּזְכוּת עובדיהו הנביא שכתוב בו וַיִּקַּח עֹבַדְיָהוּ מֵאָה נְבִיאִים וַיַּחְבִּיאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְּעָרָה וְכִלְכְּלָם לֶחֶם וָמָיִם, מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתָיִךְ, מַעְשֶׂר מַתְּנוֹת יָדַיִךְ:

בְּזְכוּת יחזקאל הנביא הכהן שנתנבא ונרפאו המים ואמר וַיֹּאמֶד אֶלְךָ בְּאַמָּה וַיַּעֲבִרֵנִי בַמַּיִם, מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתָיִךְ, מַעְשֶׂר מַתְּנוֹת יָדַיִךְ:

בְּזְכוּת הנס שנעשה בצור שכתוב בו הִנְנִי עֹמֵד לְפָנֶיךָ שָׁם | עַל־הַצּוּר בְּחוֹרֵב וְהִכִּיתָ בַצּוּר וְיָצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם, מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתָיִךְ, מַעְשֶׂר מַתְּנוֹת יָדַיִךְ:

בְּזְכוּת בארה של מרים שכתוב בה וּמִשָּׁם בְּאֵרָה הִוא הַבְּאֵר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אֱסֹף־אֶת־הָעָם וְאֶתְּנָה לָהֶם מָיִם: מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתָיִךְ, מַעְשֶׂר מַתְּנוֹת יָדַיִךְ:

בְּזְכוּת ארץ הקדושה שכתוב בה וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבְקָעֹת לִמְטַר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה־מָּיִם: מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתָיִךְ, מַעְשֶׂר מַתְּנוֹת יָדַיִךְ:

בְּזְכוּת הצדיק שכתוב בו וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל־פַּלְגֵי־מָיִם, מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתָיִךְ, מַעְשֶׂר מַתְּנוֹת יָדַיִךְ:

בְּזְכוּת הישרים שכתוב בם אַשְׁרֵיכֶם זֹרְעֵי עַל־כָּל־מָיִם, מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתָיִךְ, מַעְשֶׂר מַתְּנוֹת יָדַיִךְ:

בְּזְכוּת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה שנקראת מים. כַּכָּתוּב הוֹי כָּל־צָמֵא לְכוּ לַמַּיִם, מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתָיִךְ, מַעְשֶׂר מַתְּנוֹת יָדַיִךְ:

בְּזְכוּת המצוה שהיו עושים בבהמ"ק בכל יום ויום משבעת ימי חג הסוכות בנסוך המים, מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתָיִךְ, מַעְשֶׂר מַתְּנוֹת יָדַיִךְ:

בְּזְכוּת השמחה שהיו שמחים יִשְׂרָאֵל בבית המקדש בחג הסוכות בשאיבת מים, מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתָיִךְ, מַעְשֶׂר מַתְּנוֹת יָדַיִךְ:

ואח"כ יאמר פסוקים אלו

וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי־יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים:

וַיְהִי | בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ לוֹ עַל־אֹדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפָרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָצָאנוּ מָיִם:

כִּנְחָלִים נִטָּיוּ כְּגַנַּת עֲלֵי נָהָר כַּאֲהָלִים נָטַע יְהוָה כַּאֲרָזִים עֲלֵי־מָיִם:

מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים מִן־לְבָנוֹן:

וּשְׁאַבְתֶּם־מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה:

וְנָחֲךָ יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמֹתֶיךָ יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא־יְכַזְּבוּ מֵימָיו:

וְעַל־הַנַּחַל יַעֲלֶה עַל־שְׂפָתוֹ מִזֶּה | וּמִזֶּה | כָּל־עֵץ־מַאֲכָל לֹא־יִבּוֹל עָלֵהוּ וְלֹא־יִתֹּם פִּרְיוֹ לָחֳדָשָׁיו יְבַכֵּר כִּי מֵימָיו מִן־הַמִּקְדָּשׁ הֵמָּה יוֹצְאִים והיו [וְהָיָה] פִּרְיוֹ לְמַאֲכָל וְעָלֵהוּ לִתְרוּפָה:

וְהָיָה | בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מָיִם־חַיִּים מִירוּשָׁלַם חֶצְיָם אֶל־הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי וְחֶצְיָם אֶל־הַיָּם הָאַחֲרוֹן בַּקַּיִץ וּבֶחֹרֶף יִהְיֶה:

וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

ואח"כ יאמר מזמור לדוד הבו לה' בני אלים וגו' כולו:

סימן יג

בקשה להושענה רבה

ביום הושענה רבה יאמר על השלחן פסוקים יהושע סימן וא"ו וחגי סימן ב', כאשר כתבתי בלשון חכמים חלק ראשון ועוד יוסיף לומר על השלחן פזמון של עלי באר עלי באר, פלגי מים פלגי מים, וכבר הדפסתי אותו בלשון חכמים חלק ראשון לאומרו בתוך סעודה של ליל שבת ע"ש ויזהר לומר פזמון זה בקול נעים גם בליל שמיני עצרת על השלחן:

סימן יד

לימוד להושענה רבה

הנה ידוע כי מקודם בדורות הראשונים עד אחר זמן האמוראים היו נוהגים להתפלל תפלת נדבה, ואח"כ בטלו זה מפני הטרדה שאין האדם מכוין לבו בתפלה, והלואי שיתפלל תפלת החובה, וכנז' בפוסקים ז"ל. גם ידוע שבזמן הקדמונים הקנו חז"ל תפלה מעין י"ח, וגם עוד תקנו תפלה קצרה וכנז' (בגמרא ברכות דף כ"ט) ועיין בספר חסד לאלפים. ונודע מ"ש הכתוב כל ערום יעשה

בדעת. לכן אם עתה אין אנחנו רשאין להתפלל תפלת נדבה משום חסרון הכונה בברכות שיש בהם הזכרת שם, הא ודאי שנוכל להתפלל בנדבה נוסח תפלה שהיא מעין תפלת י״ח מבלתי נזכיר בה שם בחתימה ורק נכוין השם בחתימה במחשבה דוקא, ובזה יוכל האדם להתפלל תפלה זו בכונה מאחר שהיא קצרה, וזה תוארה ישמע חכם ויוסף לקח. ואחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לְךָ יְהוָה הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְהוָה הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל | לְרֹאשׁ:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה. וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה:

הֲבִינֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָדַעַת דְּרָכֶיךָ, וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְיִרְאָה אוֹתָךְ. וְתִסְלַח לָנוּ לִהְיוֹת גְּאוּלִים, וְרַחֲקֵנוּ מִמַּכְאוֹב, וְדַשְּׁנֵנוּ בִּנְאוֹת אַרְצֶךָ, וְתֵן טַל (וּמָטָר) לִבְרָכָה, וּנְפוּצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ תְּקַבֵּץ. וְהַתּוֹעִים בְּדַתֶךָ תִּשְׁפּוֹט. וְעַל הָרְשָׁעִים תָּנִיף יָדֶךָ, וְיִשְׂמְחוּ צַדִּיקִים בְּבִנְיַן עִירֶךָ וּבְתִקּוּן הֵיכָלֶךָ, וּבִצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וּבַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. טֶרֶם נִקְרָא אֵלֶיךָ אַתָּה תַּעֲנֶה, כִּי אַתָּה עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה. וּפוֹדֶה וּמַצִּיל מכל צָרָה וְצוּקָה. וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. הָשֵׁב הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְתַחֲזִיר שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן: **מוֹדִים** אֲנַחְנוּ לָךְ, שֶׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם, כִּי לֹא תָמּוּ חֲסָדֶיךָ:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חֵן וָחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ בְּרֹב עֹז וְשָׁלוֹם:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עשה רצונך בשמים ממעל, ותן נחת רוח ליראיך מתחת. והטוב בעיניך עשה, שמע שועת עמך יִשְׂרָאֵל ועשה מהרה בקשתם, בָּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

אָנָּא יְהוָה צורכי עמך יִשְׂרָאֵל מרובים ודעתם קצרה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שתתן לכל אחד ואחד כדי פרנסתו ולכל גוייה וגוייה די מחסורה, בָּרוּךְ אַתָּה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן טו
סגולה להנצל מעיה"ר

סגולה להנצל מעיה"ר, יאחוז גודל ימינו בתוך אצבעות שמאלו, וגודל שמאלו יאחוז בתוך אצבעות ימינו, ובעודו אוחז בזה ובזה יאמר

אָנָּא פּ' בר פלונית מזרעא דיוסף אתינא דלא שלטא ביה עינא בישא כַּכָּתוּב בֶּן פֹּרָת יוֹסֵף בֶּן פֹּרָת עֲלֵי־עָיִן.

וירגיל האדם לעשות דבר זה בכל יום קודם שיצא מפתח ביתו ללכת וגם בכל פעם שהוא יושב בין בני אדם והוא חושש מעיה"ר שלהם יעשה כן:

ועוד סגולה שנית, יתן גודל ימינו בנחיר ימין וגודל שמאל בנחיר שמאל, ויגביה הנחיריים כדי שיראה אותם בעיניו, ויכוין נחיר גימ' רס"ח, וגודל גימ' מ"ג וצירוף שניהם יחד עולה שי"א, כמנין שי"א נימין קדישין. והנה שי"א מצד ימין ושי"א מצד שמאל עולה מספר תרכ"ב, ואז יאמר בעוד שהגודלים שלו הם תוך נחיריו והוא רואה את נחיריו.

כִּי תִרְכַּב֙ עַל־סוּסֶ֔יךָ מַרְכְּבֹתֶ֖יךָ יְשׁוּעָ֑ה. וַאֲנִי֙ בְּרֹ֣ב חַסְדְּךָ֔ אָבוֹא֙ בֵּיתֶ֔ךָ אֶשְׁתַּחֲוֶ֖ה אֶל־הֵיכַ֣ל־קָדְשְׁךָ֑ בְּיִרְאָתֶֽךָ: וַיַּעֲקֹב֙ אִ֣ישׁ תָּ֔ם יֹשֵׁ֖ב אֹהָלִ֑ים. בֶּן פֹּרָת עֲלֵי־עָיִן.

גם ידוע הוא דעיניו של דג רומזים לסוד עינא פקיחא וככתוב באדרת נשא אר"ש לר"א למאי היא רמיזא, א"ל לגוני ימא דלית כסותא על עינא, ולית גבינין על עינא, ולא ניימין ולא בעיין נטורא על עינא וכו' ע"ש, על כן טוב לעשות בחתיכה קטנה של כסף או של זהב צורת ראש דג עם העינים שלה ויתלה אותה האדם בבגדיו או בשלשלת מורה השעות שתולה בצוארו או במקום אחר שיערב לו, וכן יתלה זאת לקטן בכובעו, או בחוט בצוארו במקום גלוי. והיא סגולה טובה לבטל עיה"ר מן האדם הנושא אותה. ויש מביאין ראש דג ממש ומולחין אותו ומיבשין אותו ותולין אותו בחצר על הכותל במקום גבוה וגלוי לעיני הכל, וגם זה הוא טוב מאד:

סימן טז
סגולה לרפאות את החולה

סגולה לרפאות את החולה בא אדם כשר וירי"ש וילמוד דברי תורה של קל וחומר אלו:

לֹא יִטֹּל אָדָם אֵם עַל הַבָּנִים, אֲפִלּוּ לְטַהֵר אֶת הַמְצֹרָע. וּמָה אִם מִצְוָה קַלָּה שֶׁהִיא כְּאִסָּר, אָמְרָה תוֹרָה, לְמַעַן יִיטַב לָךְ וְהַאֲרַכְתָּ יָמִים. קַל וָחֹמֶר עַל מִצְוֹת חֲמוּרוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה:

(חולין סוף פרק י"ב)

וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּפִנּוּ אֶת־הַבַּיִת. אָמַר רַבִּי מֵאִיר, וְכִי מָה מִטַּמֵּא לוֹ. אִם תֹּאמַר, כְּלֵי עֵצָיו וּבְגָדָיו וּמַתְכּוֹתָיו, מַטְבִּילָן וְהֵן טְהוֹרִים. עַל מָה חָסָה הַתּוֹרָה. עַל כְּלֵי חַרְסוֹ וְעַל פַּכּוֹ וְעַל טְפָיוֹ. אִם כָּךְ חָסָה הַתּוֹרָה עַל מָמוֹנוֹ הַבָּזוּי, קַל וָחֹמֶר עַל מָמוֹנוֹ הֶחָבִיב. אִם כָּךְ עַל מָמוֹנוֹ, קַל וָחֹמֶר עַל נַפְשׁ בָּנָיו וּבְנוֹתָיו. אִם כָּךְ עַל שֶׁל רָשָׁע, קַל וָחֹמֶר עַל שֶׁל צַדִּיק:

(נגעים פרק י"ב)

אמר ריש לקיש, אין אור של גיהנם שולטת בפושעי יִשְׂרָאֵל, קל וחומר ממזבח הזהב. מה מזבח הזהב שאין עליו אלא כעובי דינר זהב כמה שנים אין האור שולטת בו, פושעי יִשְׂרָאֵל שמלאין מצות כרמון דִּכְתִיב כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ אל תקרי רקתך אלא רקנין שבך על אחת כמה וכמה: (חגיגה כז.)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הוֹשֵׁעַ לֶךְ קַח־לְךָ אֵשֶׁת זְנוּנִים וְיַלְדֵי זְנוּנִים, וּכְתִיב וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח אֶת־גֹּמֶר בַּת־דִּבְלָיִם. לְאַחַר שֶׁנּוֹלְדוּ [לוֹ] שְׁנֵי בָנִים וּבַת אַחַת אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהוֹשֵׁעַ לֹא הָיָה לְךָ לִלְמוֹד מִמֹּשֶׁה רַבְּךָ שֶׁכְּיוָן שֶׁדִּבַּרְתִּי עִמּוֹ פֵּירַשׁ מִן הָאִשָּׁה אַף אַתָּה בְּדוֹל עַצְמְךָ מִמֶּנָּה אָמַר לוֹ רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם יֵשׁ לִי בָּנִים מִמֶּנָּה וְאֵין אֲנִי יָכוֹל לְהוֹצִיאָהּ וְלֹא לְגָרְשָׁהּ אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּמָה אַתָּה שֶׁאִשְׁתְּךָ זוֹנָה וּבָנֶיךָ [בְּנֵי] זְנוּנִים וְאֵין אַתָּה יוֹדֵעַ אִם שֶׁלְּךָ הֵן אִם שֶׁל אֲחֵרִים הֵן כָּךְ. יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵן בָּנַי בְּנֵי בְּחוּנַי בְּנֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב אֶחָד מֵאַרְבָּעָה קִנְיָנִין שֶׁקָּנִיתִי בְּעוֹלָמִי. תּוֹרָה קִנְיָן אֶחָד דִּכְתִיב יְהוָה קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ. שָׁמַיִם וָאָרֶץ קִנְיָן אֶחָד דִּכְתִיב קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיָן אֶחָד דִּכְתִיב הַר־זֶה קָנְתָה יְמִינוֹ. יִשְׂרָאֵל קִנְיָן אֶחָד דִּכְתִיב עַם־זוּ קָנִיתָ. וְאַתָּה אָמַרְתָּ הַעֲבִירֵם בְּאוּמָּה אַחֶרֶת. כֵּיוָן שֶׁיָּדַע שֶׁחָטָא עָמַד לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל עַצְמוֹ אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַד שֶׁאַתָּה מְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל עַצְמְךָ בַּקֵּשׁ רַחֲמִים עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁגָּזַרְתִּי עֲלֵיהֶם שָׁלֹשׁ גְּזֵירוֹת בַּעֲבוּרְךָ. עָמַד וּבִקֵּשׁ רַחֲמִים וּבִטֵּל גְּזֵירָה וְהִתְחִיל לְבָרְכָן שֶׁנֶּאֱמַר וְׁהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם וְגוֹ' וְׁהָיָה בִּמְקוֹם אֲשֶׁר־יֵאָמֵר לָהֶם לֹא־עַמִּי אַתֶּם יֵאָמֵר לָהֶם בְּנֵי אֵל־חָי. וְׁנִקְבְּצוּ בְּנֵי־יְהוּדָה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל יַחְדָּו וְגוֹ' וּזְרַעְתִּיהָ לִּי בָּאָרֶץ וְרִחַמְתִּי אֶת־לֹא רֻחָמָה וְאָמַרְתִּי לְׁלֹא־עַמִּי עַמִּי־אָתָּה: (פסחים פז:)

אַשְׁרֵי | הַגֶּבֶר אֲשֶׁר־תְּיַסְּרֶנּוּ יָהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְּלַמְּדֶנּוּ: אָמַר רִבִּי חִיָּיא בַּר אַבָּא, אָמַר רִבִּי יוֹחָנָן: מַה תַּלְמוּד לוֹמַר "וּמִתּוֹרָתְךָ תְּלַמְּדֶנּוּ" אַל תִּקְרֵי "תְּלַמְּדֶנּוּ", אֶלָּא תְּלַמְּדֵנּוּ. דָּבָר

זֶה מִתּוֹרָתְךָ תְּלַמְּדֵנוּ. יחקַל וָחוֹמֶר מִשֵּׁן וְעַיִן. מַה שֵּׁן וְעַיִן שֶׁהֵן אֶחָד מֵאֵבָרָיו שֶׁל אָדָם עֶבֶד יוֹצֵא בָּהֶן לְחֵרוּת, יְסוּרִין שֶׁמְּמָרְקִין כָּל גּוּפוֹ שֶׁל אָדָם לֹא כָּל שֶׁכֵּן: (ברכות ה.)

ואח"כ יאמר בקשה זו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמָעַן רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ וּלְמָעַן לימוד קל וחומר אשר אמרתי, וּלְמָעַן מדת אל שהיא מדה הראשונה משלש עשרה מדות רחמים. וּלְמָעַן תפלת משה עבדך שהתפלל ואמר לְפָנֶיךָ:

אֵ֣ל נָ֭א רְפָ֣א נָ֑א לָ֝הּ

ולמען סוד התפילה הזאת ושמות הקודש הָרְמוּזִים בה ומצורפים בה, תָּחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם על עבדך (פב"פ) ותרפאהו רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאַת הַגּוּף, והעלה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לכל תחלואיו ולכל מכותיו, ותתן לוֹ כח ובריאות וחוזק ואומץ בכל איבריו וגידיו, ותרחמהו ותחייהו חיים ארוכים טובים ומתוקנים ותברכהו לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם כִּי אֵל רוֹפֵא רַחְמָן וְנֶאֱמָן אָתָּה. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

וטוב שיעשה למוד הנז"ל ובקשה הנז"ל בעת רצון ובעמוד השחר, וככה יעשה גם בעבור חולי העינים, ויש עוד סגולה להטיף טפין של מים בתוך הכלי, ויכוין כנגד אותיות אֵ֣ל נָ֭א רְפָ֣א נָ֑א לָ֝הּ שהם י"א אותיות בנקודותיהם, ואח"כ יאמר בקשה על זה ואח"כ ישתה החולה את המים ההם, ולא זכרתי זה כאן כי יבא במ"א בעזה"י:

סימן יז

למלבושים חדשים

כשילבש האדם בגד חדש, קודם שילבשנו ויברך עליו יאחזנו בידו ויאמר בקשה זו:

מודה אני לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, כי אתה הנותן לנו כח לעשות חיל, ואתה המשגיח עלינו בעין חמלתך, ומשפיע לנו טובה וברכה, ונותן לנו כח להביא סיפוק צרכינו וצרכי בני ביתנו באכילה ושתיה ומלבוש, וכל צרכי גופינו. ואתה המחיה אותנו ושומר בריאות גופינו ונפשנו. וְנִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ, נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ בְּכָל עֵת אתנו. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמּוּ חֲסָדֶיךָ, ואתה בטובך נתת לי הבגד הזה ללבוש:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שתשכן על המלבוש הזה אור קדושה וטהרה, ובכל עת אשר אלבוש המלבוש הזה, יהיה עלי בשמחה ובטוב לבב ושלום וברכה והצלחה, ורפואה וחדוה וצהלה וברוב טובך ובגודל חסדך יאירו בי שלש מאות ושבעים ושמנה אורות אשר בפנים העליונים שהם עולים כמספר מלבוש שֶׁהוּא מספר או"ר פניא"ל ואהיה מוקף תמיד באור המקיף הקדוש:

שׂוֹשׂ אָשִׂישׂ בַּיהוָה תָּגֵל נַפְשִׁי בֵּאלֹהַי כִּי הִלְבִּישַׁנִי בִּגְדֵי־יֶשַׁע מְעִיל צְדָקָה יְעָטֵנִי כָּחָתָן יְכַהֵן פְּאֵר וְכַכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵּלָיהָ:

כָּל־כְּבוּדָהּ בַת־מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ:

עִוֹּרְהָדָר לְבוּשֶׁהּ וַתִּשְׂחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן:

וּמָרְדֳּכַי יָצָא | מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בִּלְבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְחוּר וַעֲטֶרֶת זָהָב גְּדוֹלָה וְתַכְרִיךְ בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוּשָׁן צָהֲלָה וְשָׂמֵחָה: לַיְּהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשָׂשׂן וְיִקָר:

ואח"כ יברך עליו שהחיינו בכונה ובשמחה וילבשנו בשמחה ובטוב לבב:

סימן יח

ליום המילה

אם ידע האדם באיזה יום נכנס בבריתו של אברהם אע"ה, אז יזהר בכל שנה ושנה לומר באותו היום בקשה זו, וזה תוארה:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ כִּי כַּהַיּוֹם הַזֶּה שֶׁהוּא יום (פ') לחודש (פ') שֶׁהוּא היה יום שמיני ללידתי נכנסתי בבריתו של אברהם אָבִינוּ עליו השלום, בשנה הראשונה שנולדתי בה, וקיים בי עבדך אבי מצות מילה ופריעה (ע"י שליח) כאשר צוית אותנו בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, ונתגלה הכלי השלישי של היסוד האמיתי הנקרא קודש קדשים, ויצא אורו, ונתבטלה אחיזת החיצונים ונתחברו שמונה ושבעים אורות החסדים עם שמונה ושבעים אורות הגבורות ונתמתקו אורות הגבורות באורות החסדים:

אָנָּא ה' לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּלְמַעַן רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ תעזרני ותסייעני לשמור אות ברית קודש אשר חתמת בבשרנו, ותצילני מכל חטא ומכשול ומכל הרהורים רעים ומחשבות פגומות ותצילני מִכָּל־מִינֵי פגם הברית הן בְּמַחֲשָׁבָה הן בדבור הן במעשה הן בחוש הריאות, הן בחוש השמיעה, הן בשאר חושים. ובכולם אהיה טהור בקדושת הברית בלי שום פגם והרהור רע כלל. ותזכני שאתגבר על יצה"ר,

ותהיה מחשבתי קשורה ודבוקה בקדושתך תמיד, כי ברחמיך הרבים בחרת בנו מכל האומות ורוממתנו מכל הלשונות, והבדלת אותנו מכל טומאותיהם ומכל תועבותיהם, וְכַכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: אַבְדִּל אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים לִהְיוֹת לִי:

נוֹדֶה לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ, אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמָזוֹן, עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחָתַמְתָּ בִּבְשָׂרֵנוּ, וְעַל תּוֹרָתְךָ שֶׁלִּמַּדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים וּמָזוֹן שֶׁאַתָּה זָן וּמְפַרְנֵס אוֹתָנוּ:

אָנָּא ה׳. לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי: ותמשוך עלי מחשבות קדושות וטהורות זכות ונכונות וְיִהְיֶה לי לב שמח בעבודתך תמיד ותעזרני על דבר כבוד שמך מעתה ועד עולם אמן. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן יט

לימוד ליארצייט

יזהר האדם בתענית של יום יאר צייט ויקבלנו אחר מנחה מבעוד יום ויאמר הקבלה בנוסח זה:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ כי ביום מחר שֶׁהוּא יום פ׳ לחודש פ׳ נפטר עבדך אבי פ׳ (נפטרה אמתך אמי פ׳) מֵעוֹלָם הַזֶּה ברצונך אלהי השמים והארץ אשר בידך נפש כל חי, ועתה הנני מְקַבֵּל עָלַי להתענות לְפָנֶיךָ לְמָחָר מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים, כאשר תקנו עבדיך חכמי יִשְׂרָאֵל להתענות לְפָנֶיךָ הבן ביום הפטירה של אביו (אמו). וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שתתן לי כח ויכולת להתענות לְפָנֶיךָ כראוי, וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בתענית זה וְיִהְיֶה חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה מִעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי שמתמעט בְּתַעֲנִיתִי למחר כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּיו עַל־גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ הקדוש, וְתִרְצֵנִי ברחמיך הרבים, ותחוס ותחמול על נר״ן של עבדך אבי (אמתך מ׳) פ׳ ויבא זכרונו (זכרונה) לְפָנֶיךָ לברכה וטובה ולשלום, ותלוה אליו השלובה ועל משכבו יהיה שלום ותבטל כח כל המקטרגים, ותסתום פה כל המשטינים, ותגביר חסדיך על מדת הדין ויתמתקו הגבורות הקשות עַל־יְדֵי פלא העליון אשר הוא חסדים גדולים ורחמים גמורים. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

בליל יאר צייט ישתדל ללמוד תרי״ג מצות וגם ילמוד זוהר פ׳ ויקהל דף ר״ט ע״א בפלגות ליליא קם רבי אבא וכו׳ עד דף ר״ד ע״א ואח״כ ילמוד דברי הסבא דמשפטים, ואח״כ ילמוד בסדר זרעים פרק א׳ דמעשר שני המתחיל מעשר שני אין מוכרים אותו, ובסדר נשים יבמות פרק ט׳ המתחיל יש מותרות לבעליהן, ובסדר נזיקין שבועות פרק ח׳, המתחיל ארבעה שומרין הן, ובסדר קדשים זבחים פרק ה׳ המתחיל איזהו מקומן של זבחים, ומעילה פרק ב׳ המתחיל חטאת העוף, ובסדר טהרות נגעים פרק ג׳ המתחיל הכל מיטמאין בנגעים, והרי הם ששה פרקים שאין בהם מחלוקת, אך פרק איזהו מקומן ילמוד לבסוף:

וקודם הלימוד בלילה יאמר

הנה אנכי מוכן לִלְמוֹד תּוֹרָה וסתרי תורה ומשנה, ואני מכוין לזכות בלימוד זה לנר״ן של פב״פ אשר נפטר מֵעוֹלָם הַזֶּה כהַיּוֹם הַזֶּה שֶׁהוּא יום פ׳ לחודש פ׳ בִּרְצוֹן אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שבזכות תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וסודותיה תתמלא רחמים על נר״ן של עבדך פב״פ. והיו למאורות לאור באור החיים, בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם. יְרַוְיֵן מְדֶשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם: ותבטל כח כל המקטרגים ותסתום פה כל המשטינים, ותגביר חסדיך על מדת הדין ויתמתקו הגבורות הקשות עַל־יְדֵי פלא העליון אשר הוא חסדים גדולים ורחמים גמורים. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

וביום מדר הלמוד הוא כך, תחלת הכל יקרא תנ״ך הנדפס בקריאי מועד לליל חג השבועות, ורק עתה פרשת ויחי, ופרשת וזאת הברכה יקראם כולם, ואח״כ ילמוד המשניות הנדפסים בקריאי מועד לליל חג השבועות ואחר המשניות הנזכר ילמוד ברייתא דרבי ישמעאל בשלש עשרה מדות התורה נדרשת, ואח״כ ברייתא דפרק ששי דאבות רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה, ואח״כ ילמוד אדרא זוטא:

תפלה אחר הלימוד בלילה וביום:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הרמוז בפסוק יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: וּלְמַעַן זכות אברהם אוהביך האחוז במדת החסד, וּלְמַעַן זכות יצחק עקדך האחוז במדת הגבורה, וּלְמַעַן זכות יעקב תמימך האחוז במדת התפארת, וּלְמַעַן זכות משה נביאך האחוז במדת הנצח. וּלְמַעַן זכות אהרן כהנך האחוז במדת ההוד, וּלְמַעַן זכות יוסף צדיקך האחוז במדת היסוד, וּלְמַעַן

זכות דוד משיחך האחוז במדת הַמַּלְכוּת, וְתָחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם ותשפיע שפע רב, ותאיר להם אור גדול לְנֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של עבדך אבי פב"פ (של אמתך אמי פב"פ) ותאיר להם בפנים מאירות בְּאוֹר־פָּנֶי־מֶלֶךְ חַיִּים:

ולמען תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה ושמות הקודש הָרְמוּזִים בכל מה שקריתי היום, וּלְמָעַן הקדישים שאמרנו היום, תבטל כל המקטרגים והמשטינים, ויעמדו מליצי יושר כָּל־נְפָשׁוֹת רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת של הצדיקים אשר מן אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וכל מלאכיך מלאכי השרת להמליץ טוב על נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של עבדך אבי פב"פ (של אמתך אמי פב"פ) ותשכנם במשכנות מבטחים בְּמְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְׁקֵט וָבֶטַח, וימשך להם אור החיים וטוב העליון מן שמן העליון הנמשך ואינו נפסק לעולם והוא בתוך חָכְמָה העליונה והוא מבוע ומקור החיים להוציא חיים לאילן העליון ולהאיר הנרות, כַּכָּתוּב כִּי־עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים נִרְאֶה־אוֹר: ויתעוררו רחמים דעתיק דעתיקין אשר הם נקראים רחמים גדולים כַּכָּתוּב וּבְרַחֲמִים גְּדֹלִים אֲקַבְּצֶךָּ, רחמים דעתיק יומין, יְהוָֹה פָּעָלְךָ֫ בְּקֶרֶב שָׁנִים֮ חַיֵּיהוּ, בְּרֶגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר. הוא חסד עליון של עתיק יומין אשר בו מתעוררים הרחמים לכל:

אל מלא רחמים הגדל חסדך על נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של עבדך אבי פב"פ (של אמתך אמי פב"פ) וַיְגִיעַ וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זכרונם לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְשָׁלוֹם וברחמיך הרבים תגדיל חסדיך עליהם. ותמתיק גבורתך עליהם. ותפאר תפארתך עליהם ותנעים נצחך עליהם ותפרוס הודך והדרך עליהם. ותאיר ברית שלומך עליהם ותגלה מלכותך עליהם. ותושיבם בסתר עליון ובצל שדי יתלוננו ולקץ הימים תעמידם. ומנחל עדניך תשקם ובצרור החיים תצרור נשמתם ותשים כבוד מנוחתם, ותלוה אליהם השלום, ותפתח להם שערי אור שבעת הימים. שערי באר מים חיים. שערי גמילות חסדים טובים. שערי דרור. שערי היכלות עליונים. שערי ועד טוב. שערי זוהר הרקיע. שערי חדרים מלאים כל הון יקר ונעים. שערי טובה. שערי ירושלים העליונה. שערי כבוד, שערי ליבון. שערי מקור חיים. שערי נהר שלום. שערי סוכה העליונה, שערי עץ החיים. שערי פנים מאירות, שערי צרור החיים, שערי קירון פנים, שערי רצון, שערי שביל העליון, שערי תקוה טובה.

וּתְקִיּים בהם מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: וְנָחֲךָ יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמֹתֶיךָ יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא־יְכַזְּבוּ מֵימָיו: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן כ
לימוד לטיול

כשיצא האדם לטייל חוץ לעיר בשדה לשאוף אויר צח וישב בשדה לנוח, טוב לומר קודם שיתעורר לקום

הַלְלוּיָהּ | אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל־לֵבָב בְּסוֹד יְשָׁרִים וְעֵדָה: גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוּשִׁים לְכָל־חֶפְצֵיהֶם: הוֹד־וְהָדָר פָּעֳלוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד: זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה: טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כֹּחַ מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל־פִּקּוּדָיו: סְמוּכִים לָעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בֶּאֱמֶת וְיָשָׁר: פְּדוּת | שָׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה־לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית חָכְמָה | יִרְאַת יְהוָה שֵׂכֶל טוֹב לְכָל־עֹשֵׂיהֶם תְּהִלָּתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד:

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר: קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים: קוֹל־יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְהוָה | יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה | יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

הַלְלוּיָהּ | הָלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הָלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים: הָלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר | מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הָלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים

וְגַם־בְּתוּלֹות זְקֵנִים עִם־נְעָרִים: יְהַלְלוּ | אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן | לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

ואח"כ יאמר פתיחת אליהו זכור לטוב, ופסוקים של אנא בכח, ויכוין לברר ניצוצי קדושה מן המקום ההוא, וכתבו המקובלים ז"ל לכך נאמר בגמרא על רבנן תנאי ואמוראי הוו שקלי ואזלי:

סימן כא

לתענית הבכורות

הבכורות צריכין להתענות בערב פסח בין בכור מאב בין בכור מאם כנודע, וצריך שיאמרו ביום י"ג אחר מנחה בקשה זו:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ כִּי לְמַחַר הוּא יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ נִיסָן אֲשֶׁר בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה גְּאַלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם וְעָשִׂית שְׁפָטִים בְּמִצְרַיִם וּבֵאלֹהֵיהֶם וְהָרַגְתָּ בְּכוֹרֵיהֶם וְנָתַתָּ לָנוּ אֶת מָמוֹנָם וְקָרַעְתָּ לָנוּ אֶת הַיָּם. וְהִנֵּה עַבְדֶּיךָ חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל יָסְדוּ לָנוּ בְּרוּחַ קָדְשָׁךְ אֲשֶׁר הוֹפַעְתָּ עֲלֵיהֶם לְהִתְעַנּוֹת כָּל בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ נִיסָן זִכָּרוֹן לְחֶסֶד הַגָּדוֹל אֲשֶׁר בִּכּוֹרֵי מִצְרַיִם הָרַגְתָּ וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גָּאָלְתָּ. וְהִנֵּה אֲנַכְנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ אֲשֶׁר חָמַלְתָּ עָלַי וְזִכִּיתַנִי וְעָשִׂיתַנִי בְּכוֹר לְאָבִי (לאמי) הִנְנִי מוּכָן לְהִתְעַנּוֹת לְמָחָר שֶׁהוּא יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ נִיסָן אֲשֶׁר יָסְדוּ לָנוּ חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל, וְכַאֲשֶׁר צִוִּיתָנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ: לֹא תָסוּר מִן־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יַגִּידוּ לְךָ יָמִין וּשְׂמֹאל:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתִּתֵּן לִי כֹּחַ וְיכולת וְחִזּוּק וְעֹזֶר וְאוֹמֶץ וְסִיּוּעַ לְהִתְעַנּוֹת לְפָנֶיךָ כְּרָאוּי וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בְּתַעֲנִית זֶה שֶׁאֶתְעַנֶּה בַּעֲזָרָתֶךָ, וְיִהְיֶה חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ מְעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי שֶׁנִּתְמַעֵט בְּתַעֲנִיתִי כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּיו עַל־גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ הַקָּדוֹשׁ, וְתִרְצֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן כב

להשתטחות על קברי הצדיקים

כשילך האדם על המצבה של הצדיק יאמר תחלה לימוד מקראות אלו:

רְאוּ | עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי אֲנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה מָחַצְתִּי וַאֲנִי אֶרְפָּא וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל: כִּי־אֶשָּׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדָי וְאָמַרְתִּי חַי אָנֹכִי לְעֹלָם: אִם־שַׁנּוֹתִי בְּרַק חַרְבִּי וְתֹאחֵז בְּמִשְׁפָּט יָדִי אָשִׁיב נָקָם לְצָרָי וְלִמְשַׂנְאַי אֲשַׁלֵּם: אַשְׁכִּיר חִצַּי מִדָּם וְחַרְבִּי תֹּאכַל בָּשָׂר מִדַּם חָלָל וְשִׁבְיָה מֵרֹאשׁ פַּרְעוֹת אוֹיֵב: הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם־עֲבָדָיו יִקּוֹם וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ: האזינו

יְהוָה מֵמִית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיָּעַל: יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׁיר מַשְׁפִּיל אַף־מְרוֹמֵם: מֵקִים מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם־נְדִיבִים וְכִסֵּא כָבוֹד יַנְחִלֵם כִּי לַיהוָה מְצֻקֵי אֶרֶץ וַיָּשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל: רַגְלֵי חֲסִידָו יִשְׁמֹר וּרְשָׁעִים בַּחֹשֶׁךְ יִדָּמּוּ כִּי־לֹא בְכֹחַ יִגְבַּר־אִישׁ: יְהוָה יֵחַתּוּ מְרִיבוֹ עָלָו בַּשָּׁמַיִם יַרְעֵם יְהוָה יָדִין אַפְסֵי־אֶרֶץ וְיִתֶּן־עֹז לְמַלְכּוֹ וְיָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ: שמואל ב׳

יְחִינִי מֵאֵת פָּנֶיךָ נִבְלָתִי יְקוּמוּן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שֹׁכְנֵי עָפָר כִּי טַל אוֹרֹת טַלֶּךָ וְאֶרֶץ רְפָאִים תַּפִּיל: וְנָחֲךָ יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמֹתֶיךָ יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא־יְכַזְּבוּ מֵימָיו: וּבָנוּ מִמְּךָ חָרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר־וָדוֹר תְּקוֹמֵם וְקוֹרָא לְךָ גֹּדֵר פֶּרֶץ מְשֹׁבֵב נְתִיבוֹת לָשָׁבֶת: אִם־תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְהוָה מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר: אָז תִּתְעַנַּג עַל־יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל־בָּמֳתֵי אֶרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִּי יְהוָה דִּבֶּר: ישעיה

לָכֵן הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה אֲנִי פֹתֵחַ אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם וְהַעֲלֵיתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל: וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּפִתְחִי אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם וּבְהַעֲלוֹתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי: וְנָתַתִּי רוּחִי בָכֶם וְחִיִּיתֶם וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם עַל־אַדְמַתְכֶם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי נְאֻם־יְהוָה: יחזקאל ל״ז

מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאותָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: מיכה ז׳

ואח״ך יאמר הסוד הזה השייך לצדיקים:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, בְּדָחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, הריני לומד בשבח הצדיקים. ויהי רצון שעל ידי לימוד זה שאני לומד ימשך נחת רוח להצדיק הזה הקבור פה. וְיִהְיֶ | נֹעַם אֲדֹנָיֶ אֱלֹהֵ֫ינוּ עָלֵ֫ינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵ֫ינוּ כּוֹנְנָה עָלֵ֫ינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵ֫ינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

אמר רבינו יצחק לוריא אשכנזי ז"ל (שערוה"ק דט"ל ע"ב) הנה אין ספק שלא ידמה האדם כי הצדיקים בפטירתם והיותם שוכני עפר בטלים מן העבודה והיחוד ח"ו, כי הם מיחדים תמיד בסוד נפשם ורוחם ונשמתם העולות למעלה המיחדים חכמה עם בינה בסוד נשמתם. ותפארת עם מלכות בסוד רוחם, ומ"ן דירם בסוד נפשם. ומה גם בחצי הלילה שהקדוש ברוך הוא משתעשע בסוד רוחי הצדיקים אשר בג"ע כמבואר בזוהר, ולא עוד אלא שגם הם מזדווגים בג"ע ומולידים נפשות לגרים במבואר בפי שלח לך (כריש דף קס"ח ע"ב) אלא שסוד עבודתם ויחודם בהיותם בחיים הולכים ומתחדשים ומוסיפין כח למעלה מדי יום ביום ומאירים באצילות אור לאין ערך בכל יום נוסף על חבירו׃

האמנם אחר פטירתם מיחדים כאשר כבר עשוהו בהיותם בחיים, וגם הם שהם מתפללים על החיים כנודע בזוהר (פי שמות) כמו שמצינו שם באבות העולם שהם מתפללים על החיים, וכמבואר בגמרא (מציעא בעובדא ר"ח ובניו). ומבואר שם בספר הזוהר שאלמלא תפלת המתים לא היו החיים מתקיימים. ואחרי אשר הקדמתי לך שהם עובדים ומיחדים תמיד בסוד נפשם ורוחם ונשמתם למעלה בעולם העליון, הנה כאשר מיחד האדם היחוד העליון ויכוין לעשות כל יחוד כנגד הנוגע לו. הנוגע לנפש לנפש והנוגע לרוח לרוח, והנוגע לנשמה לנשמה, ויכוין לדבק נר"ן של הצדיק ההוא ביחודים אלו כל אחת בנוגע לו. וכן ידבק נפשו ורוחו ונשמתו בנר"ן של אותו הצדיק בשעת היחוד, אז בלי ספק תדבק נפשו בנפשו׃

והנה היחוד העליון של חו"ב הוא שם ההוי"ה בחכמה ושם אהיה בבינה ובהתחברם יחד כזה׃ יי"א ה"ה וי"י ה"ה זווג עליון, והשם המחברם הוא שם הוי"ה במלוי יודי"ן כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י והוא עולה בגי' ע"ב כמנין חסד, והוא חסד עלאה המזווג את הזווג העליון והוא הנקרא מזלא. וזה נעשה על ידי נשמת הצדיק העולה למעלה בבינה, ואולי שהוא מ"ן דבינה כאשר נבאר וז"ס כך עלה במחשבה: (מנחות כ"ט ע"ב)

ואמנם תפארת ומלכות הם, שם ההוי"ה הוא בתפארת ושם אדני במלכות, ובהתחברם יחד כזה יהיה י"א ה"ד ו"נ ה"י והשם המחברם הוא שם הוי"ה במלוי אלפין כזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א וזה נעשה על ידי הרוח של הצדיק ונפש הצדיק היא מ"ן דיליה:

ועוד ביאר רבינו חיים ויטאל ז"ל בשם רבינו יצחק לוריא ז"ל בפסוק ומעיל קטן תעשה לו אמו (שׁ' הפסוקים), כשהצדיק נפטר מן והעולם הנר"ן שבו מצד עולם האצילות עולים בעולם האצילות והנשמה שלו מצד הבריאה עולה בג"ע העליון, והרוח שלו מצד עולם היצירה עולה בג"ע הארץ, ונפש דעשיה נשארת בכל בחינותיה על הקבר כל זמן שהבשר קיים, ואחר שנתעכל הבשר ונשארו העצמות לבדם אז גם הנפש עולה בג"ע הארץ. וההוא דאקרי הבלא דגרמי נשאר תמיד באינון גרמי דאשתארו בקברא כנז' בזוהר (סׁ' שלח לך). וביאור נפש זו וכוחותיה הענין הוא כי הנה כל בחינת העשיה אפילו רוח ונשמה חיה יחידה כולם נקראים נפש בכללות כנודע. האמנם הבחינות שהם מצד המוחין דגדלות שבעשיה אלו עולים למעלה אחר עיכול הבשר, אבל הבחינות שמצד אלהים דקטנות דעשיה הם הנקראים בשם הבלא דגרמי ורפ"ח ניצוצין, ואלו נשארים בקבר על העצמות עד תחיית המתים לפי שהמוחין אלו הם מבחינת קטנות, ולא עוד אלא שהם בחינת אלהים:

והנה דע כי זה הבל דגרמי יש בו ב' בחינות שהם פנימיות המחובר בתוך הגרמי, ובחינת חיצוניות החופף על הגרמי ולא בתוכם, כי הבל דגרמי ה"ס השי"ך ניצוצין דנפקי מחכמה דהיינו אבא זהו מחובר חיבור גמור בעצמות אחר המיתה אך הנפש שהיא מצד אימא חופפת עליהם מלמעלה בסוד ונפשו עליו תאבל, עליו דייקא, כי גם אחר מיתה חופפת על העצמות ולא בתוכם כמו הבל דגרמי דאשתאר בחבורא גו גרמי. ואע"פ שבזוהר (דף ק"ע) אמר זה על הנפש הכונה הוא על הבל דגרמי עכ"ד זי"ל:

בקשה על מצבה של הצדיק

שלום עליך אדוני הצדיק, שלום לך ושלום על משכבך, שלום על נפשך הקדושה והטהורה, אשריך שזכית ללכת בדרכי יוצרך ולעבדו וליראה אותו. ועשית מצות ומעשים טובים, על כן גדול שכרך, והקב"ה יחיש תחייתך וימהר עמידתך. ונזכה ונחיה לראות פניך המאירים ומזהירים כזוהר הרקיע, וזכותך יעמוד לנו ותורתך מגן בעדנו, ותהיה נשמתך צרורה בצרור החיים והשלום את ה' אלהים:

יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:
אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה:

רבון העולמים ואדוני האדונים אב הרחמים, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ כי בשר אנחנו ואין בנו כח לכוין וליחד יחודי שמותיך הקדושים הראויים ליחד ולזווג בהשתטחות על קברי הצדיקים. וגם אין אתנו יודע שרשי היהודים וזווגי המדות הקדושות לדבקא נפשא בנפשא ורוחא ברוחא:

על כן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקוּבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ ביאתנו על קבר הצדיק הזה כְּאִלּוּ כִּוַּנְנוּ ויחדנו היהודים וזווגי המידות הקדושות בדבקות נפשא בנפשא ורוחא ברוחא להאציל עלינו רוח טהרה וקדושה, רוח דעת ויראת ה', ותתעורר נפש הצדיק הזה להתפלל עלינו. ותמליץ טוב בעדינו ויתעוררו הרחמים הגדולים לזכרנו בזכרון טוב לְפָנֶיךָ. ונזכה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה לְחֵן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

ויהא רעוא דתתער נפש הצדיק הזה ותהוי סלקא ואזלא ושאטא לגבי אבהן דמיכי חברון לאודעא להו צלותא ובעותא דאנא בעי ומצלי ומתחנן בהאי שעתא. ותתחבר ותתעטר בזכותא דאבהן ותעול בההוא פתחא דבג"ע. ואודעא לרוח, ורוח סליק ואתעטר ומודע לנשמה, ונשמה אודעא לקב"ה, וכולהו בעאן רחמי עלן, וחס קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עלן בגיניהון. ובגין זכותא דכלהו צדיקייא דזכו למידת כבוד דלעילא, וזכו לקשר קשרא עלאה. קשרא קדישא. קשרא דמהימנותא. וקב"ה יריק עלן ברכאן ממבועא דנחלא ויתקיימון גבן כולהו ברכאן בדיל שמיה רבא:

אָנָּא ה' אָבִינוּ מלכנו, אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן, עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּלְמַעַן זכות אברהם יצחק ויעקב ומשה ואהרן ויוסף ודוד ופנחס ושלמה, וּלְמַעַן זכות כל הצדיקים והחסידים, וּלְמַעַן זכות הצדיק הזה, וְתָחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם עלי ועל כל בית יִשְׂרָאֵל, ותחיינו חיים ארוכים טובים ומתוקנים, ותפרוש עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ, וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, ותמלא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ, מֵעֹשֶׁר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ, ותורנו הדרך הטוב אשר נלך בו והמעשה אשר נעשה:

(ויוסיף לשאל על צרכיו ועל עניניו כאשר יחפוץ)

סימן כג

ליום הז' של ז' ימי נקיים

בסוף יום השביעי של שבעה נקיים תאמר האשה

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שקיימתי מצותיך בשמירת ימי נידות וספרתי שבעה נקיים והנה בעתה אנכי מוכנת ומזומנת לקיים מצות הטבילה במים הכשרים כמצותיך אשר צויתני. והנה אנכי מקיימת מצוה זו לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, בִּיחוּדָא שְׁלִים, בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, לְתַקֵּן שְׁרֵשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן:

וכשם שאנכי מטהרת גופי מן הטומאה במים כן ברוב רחמיך וברוב חסדיך תטהר נפשי מכל טומאה וזוהמא. וְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם. וְנֶאֱמַר מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתִּהְיֶה השובה ומקובלת ורצויה לְפָנֶיךָ מצות שמירת ימי נדות ומצות ספירת שבעה ימים נקיים ומצות הטהרה והטבילה במים הכשרים לתקן את כל פגמינו ופגמי אדם וחוה ויתפרדו כל הסיגים מן הקדושה ונוגה כאור תהיה אל מקום הקודש:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שתתן לי ולאישי כח ויכולת ועזר וסיוע לזווג שלנו ונזכה לבנים צדיקים חכמים ונבונים בתורה: אָנָּא יְהוָֹה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא: אָנָּא יְהוָֹה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְהוָֹה הַצְלִיחָה נָּא:

סימן כד

תפלה קודם הזיווג

האיש יתפלל קודם הזווג תפלה זו:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בִּיחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, הֲרֵינִי מוּכָן וּמְזוּמָן לְקַיֵּם מִצְוַת הַזִּוּוּג לְהִזְדַּוֵּג עִם אִשְׁתִּי לְדַבְקָא גּוּפָא בְּגוּפָא וְכַכְתוּב וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד. לְתַקֵּן שְׁרֵשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שתתן לי ולאשתי כח ויכולת ועזר וסיוע והכנה בזווג זה להמשיך שפע רב וברכה ממקור העליון לכל העולמות הקדושים ולנפשינו רוחינו ונשמתינו וכשם שזכו רחל ולאה אשר בנו שתיהם את בית יִשְׂרָאֵל להוליד בנים צדיקים וחכמים ונבונים ותמימים וישרים וטובים כן תוליד לי אשתי בנים צדיקים חכמים ונבונים בריאים וחזקים ויזכו לזקנה ושיבה טובה ונשמח אני

ואשתי בהם ובבניהם ובבני בניהם ויזכו לנשמה קדושה עליונה חצובה ממקום עליון:

וכשם שעשית עזר וסיוע בזווג יעקב ולאה. כַּכָּתוּב וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ בַּלַּיְלָה הוּא. וַתַּהַר וַתֵּלֶד לֵאָה לְיַעֲקֹב בֵּן חֲמִישִׁי. וַתִּקְרָא שְׁמוֹ יִשָּׂשכָר. וזכה להיות הוא וזרעו חכמים ונבונים בתורה. כַּכָּתוּב וּמִבְּנֵי יִשָּׂשכָר יוֹדְעֵי בִינָהּ לָעִתִּים. כן יהיה עתה עת רצון לְפָנֶיךָ ותעזרני ותסייעני בזווג זה שאני מזדווג ושוכב עם אשתי. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

סימן כה

תיקון למי שחייב א' מד' מיתות בית דין

יקבל עליו תענית יום אחד, וצריך שיקבלנו מבעוד יום, ויום התענית יבא לבהכנ"ס ויעמוד לפני שני בני אדם ותחלה יאמר וידוי אנא וכו' ובאות אלף יוסיף אכלנו בשר בחלב. אכלנו מאכלות אסורות. אכלנו בשר נבלות וטריפות. אכלנו בשר חזיר. ובשר בהמה טמאה. ובאות ח' יוסיף חללנו שם שמים בסתר ובגלוי חללנו שבתות ומועדי קודש. ובאות ע' יוסיף עברנו על כריתות ומיתות בית דין. עשינו השתחויה וכריעה לפני הצלמים עשינו כריעה והשתחויה כנגד שתי וערב. עברנו והסתכלנו בצלמי עבודה זרה. עשינו כמה מלאכות בשבת ויום טוב ויגמור הוידוי ואח"ך יאמר על חטא שאומרים ביוה"כ ביושר ע"ס א"ב, ולמפרע בסדר תשר"ק ואח"ך יעמוד ויאמר זאת הבקשה:

הֲרֵינִי מוכן ומזומן לקבל עלי ארבעה מלקיות כל אחד ארבעים חסר אחד על כל אשר חטאתי עויתי פשעתי בשמות הקדושים ובספירות העליונים ובעולמות העליונות.

וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

רבונו של עולם אם חטאתי ופגמתי באות יוד של שֵׁמְךָ הַגָּדוֹל הויה ונתחייבתי בדינך הצדק סקילה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיְּהֵא נחשב מלקות הראשון מן ארבעה מלקיות אלו במקום סקילה וְיִהְיֶה חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ כאלו נסקלתי בבית דין הגדול שבירושלים ותשוב אות ה' אחרונה של הויה אל אות וא"ו של שם הויה ושניהם יעלו אל אותיות י"ה של הוי"ה ביחודא שלים וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

ואם חטאתי ופגמתי באות ה' ראשונה של שְׁמְךָ הַגָּדוֹל הויה ונתחייבתי בבית דינך הצדק שריפה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּהְיֶה נחשב לְפָנֶיךָ מלקות השני מן ארבעה מלקיות אלו במקום שריפה וכאלו נשרפתי בבית דין הגדול שבירושלים וישובו ויתיחדו אותיות י"ה של הוי"ה ביחודא שלים ותעלה אות ה' אחרונה של הוי"ה אל אות וא"ו של שם הוי"ה ושניהם יחדיו יעלו מיין נוקבין אל אותיות י"ה וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

ואם חטאתי לְפָנֶיךָ ופגמתי באות וא"ו של שְׁמְךָ הַגָּדוֹל הוי"ה ונתחייבתי הרג. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּהְיֶה נחשב לְפָנֶיךָ מלקות השליש מן ארבעה מלקיות אלו במקום הרג כאלו נהרגתי בבית דין הגדול שבירושלים ויתיחדו אותיות י"ה של שם הוי"ה עם אות וא"ו של הוי"ה וישוב אות וא"ו להתחבר עם ה' אחרונה של הוי"ה לתת לה אור מקיף וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

ואם חטאתי לְפָנֶיךָ ופגמתי באות ה' אחרונה של שְׁמְךָ הַגָּדוֹל הוי"ה ונתחייבתי בדינך הצדק חנק. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּהְיֶה חשוב לְפָנֶיךָ מלקות הרביעי מן ארבעה מלקיות אלו במקום חנק כאלו נחנקתי בבית דין הגדול שבירושלים. וישוב אות וא"ו של שם הוי"ה להתחבר עם אות ה' אחרונה של שם הוי"ה והיו למאורות ט"ל אותיות דפשוט ומלא בט"ל שבכל אחד מן ארבעה מלקיות אלו וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הראויות לכוי.ן וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: שני פעמים.

אחר כך ילקה אותו המלקה ארבעה מלקיות ובכל מלקות יכהו מנין ט"ל. והנלקה יתוודה בלחש ויבכה בעוד שהוא נלקה: אחר כך יעשה תקון ארבע מיתות בית דין וזה סדרן:

יפשוט החוטא את בגדיו מראשו ועד רגליו ויתכסה בשק ויקשור אותו על גופו בחבל ואם לא נמצא לו שק ילבוש המכנסים בלבד יעמוד ויאמר.

ריבונו של עולם אם חטאתי לְפָנֶיךָ ופגמתי באות יו"ד של שְׁמְךָ הַגָּדוֹל הוי"ה וגם בטלתי מצות קריאת שמע התלויה בה וגם פגמתי באות אלף של שם אדנ"י ונתחייבתי בדינך הצדק סקילה הריני מְקַבֵּל עָלַי סקילה. וזה סדר הסקילה:

יעמוד החוטא ויכה על לבו באבן שלש פעמים ויאמר חטאתי. עויתי. פשעתי. ואחר כך יגש איש אחד מאלו השנים ויזרוק עליו שלשה אבנים קטנים וחבירו השני אומר בקול רם ככה יעשה לאיש שהכעיס את בוראו אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה. וזה המכריז יאמר הכרזה זאת בעת שזה זורק את האבנים זה אחר זה. ואחר כך חוזר המכריז וזורק שלשה אבנים קטנים בזה אחר זה וחבירו יכריז ככה יעשה לאיש וגו' כנז"ל. ואחר כך יאמר זה החוטא המתייסר בקשה זו

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיְּהֶיה נחשב לְפָנֶיךָ כאלו נסקלתי עַל־יְדֵי אות אל"ף של שם אדנ"י בבית דין הגדול שבירושלים ותשוב אות ה' אחרונה של הוי"ה להתעורר ותעלה אל אות ואי"ו של הוי"ה ושניהם יעלו מיין נוקבין אל אותיות י"ה של הוי"ה ויתיחדו ביחודא שלים. וִיהִי | נֹעַם אֲדנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

קודם שיעשה שרפה יאמר זה

ריבונו של עולם אם חטאתי לְפָנֶיךָ ופגמתי באות ה' של שֵׁמְךָ הַגָּדוֹל הוי"ה. וגם בטלתי מצות התפלין שתלויה בה וגם פגמתי באות ד' של שם אדנ"י ונתחייבתי בדינך הצדק שריפה הריני מְקַבֵּל עָלַי שריפה ויעשה שריפה:

וזה סדר השריפה מדליקין נר של שעוה ויבא אחד מאלו השני אנשים העומדים אצלו ויקח הנר של שעוה ויטיף על בשר זרועו הימיני ארבעה טיפות צורת שני צרי כזה :: ויבא האיש השני גם כן ויטיף על בשר זרועו השמאלי ארבעה טיפין כנז"ל ובעת שמטיף האחד אז השני יאמר בקול רם **ככה** יעשה לאיש שהכעיס את בוראו. אוי לנו מיום הדין. אוי לנו מיום התוכחה. וזה החוטא המתיסר צועק בקול מר אך אך אך אך ארבעה פעמים

וכשחוזר האיש השני להטיף מן הנר יכריז חבירו הראשון כנז"ל וגם כן החוטא יצעק כנז"ל ואחר כך יאמר החוטא

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיְּהֶא נחשב לְפָנֶיךָ כאלו נשרפתי בבית דין הגדול שבירושלים עַל־יְדֵי אות ד' של שם אדנ"י ויתייחדו אותיות י"ה של שם הוי"ה ביחודא שלים ותעלה אות ה אחרונה של הוי"ה אל אות ואי"ו של שם הוי"ה וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הראיות לכוין. וִיהִי | נֹעַם אֲדנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: שני פעמים.

קודם שיעשה זכר להרג יאמר זה

רבונו של עולם אם חטאתי לְפָנֶיךָ ופגמתי באות וא"ו של שְׁמְךָ הַגָּדוֹל הוי"ה וגם בטלתי מצות ציצית התלויה בה. וגם פגמתי באות נו"ן של שם אדנ"י ונתחייבתי בדינך הצדק הרג הריני מְקַבֵּל עָלַי הרג.

וסדר ההרג הוא כך בעודו מלובש השק או המכנסים לבדו משכיבים אותו על חתיכת בגד שפורסין אותו לישיבה דהיינו זוליי או בצאט ותופסין בראשי זוליי שני בני אדם או ארבעה וסוחבים אותו שלשה פעמים הולכה והובאה ומכריז אחד מהם בקול רם ככה יעשה לאיש שהכעיס את בוראו אוי לנו מיום הדין. אוי לנו מיום התוכחה. והחוטא צועק ארבעה פעמים אוי אוי אוי אוי:

ואחר כך יאמר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיְּהֵא נחשב לְפָנֶיךָ כאלו נהרגתי עַל־יְדֵי אות נו"ן של שם אדנ"י בבית דין הגדול שבירושלים וישובו ויתחיידו אותיות י"ה של שם הוי"ה עם אות וא"ו של שם הוי"ה להיות עליו המקיף. ואז אות וא"ו של הוי"ה יתחבר עם אות ה' אחרונה של הוי"ה לתת לה אור מקיף. ושם קדשך במילוי אלפין יו"ד ה"א וא"ו ה"א יאיר ברצונך בעולם היצירה ואל יהי מונע:

קודם שיעשה זכר לחנק יאמר זה

רבונו של עולם אם חטאתי לְפָנֶיךָ ופגמתי באות ה' אחרונה של שְׁמְךָ הַגָּדוֹל הוי"ה. וגם בטלתי מצות התפלה. וגם פגמתי באות יו"ד של שם אדנ"י ונתחייבתי בדינך הצדק חנק, הריני מְקַבֵּל עָלַי חנק. ויעשה סדר החנק חונקין אותו אלו השני אנשים באזור אחד על גרונו כל אחד מהם תופס בצד אחד. ויכריז אחד מהם בקול רם ככה יעשה לאיש שהכעיס את בוראו. אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה. והחוטא צועק וְאוֹמֵר וי וי וי וי ארבעה פעמים:

ואח"כ אומר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיְּהֵא חָשׁוּב וּמְרוּצֶה לְפָנֶיךָ כאלו נחנקתי עַל־יְדֵי אות יו"ד של שם אדני בב"ד הגדול שבירושלם, ויעלה אות וא"ו של שם הוי"ה להתחבר עם אות ה' ראשונה של שם הוי"ה שהיא אימא עלאה ושניהם יחדיו יעלו אל אות יו"ד של שם הוי"ה שֶׁהוּא אבא ותעלה ותתחבר עמהם אות ה'

אחרונה של שם הוי״ה ויהי רצון שם קדשך במילוי ההיי״ן יו״ד ה״ה ו״ו ה״ה יאיר ברצונך בעולם העשיה ואל יהי מונע:

ועתה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ שנחרב בית המקדש ובטלו ארבעה מיתות בית דין יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּהְיֶה נחשב לְפָנֶיךָ הקבלה ומסירה זו שקבלתי ומסרתי את עצמי לקבל ארבע מיתות כאלו נעשו בי בפועל בבית דין הגדול בירושלים לכפר על כל עונותי ופשעי לתקן כל העולמות שפגמתי. וְיִהְיֶ | נְעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: שלשה פעמים. יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן כו

תקון לאדם השותה חלב חמורה

(תקון זה נמצא בסוף הספר מתורגם בלשון הקודש)

תלזם בידא תסעין קרש ותקול הל כלאם. (תעידא כ׳מסין נובה). אנא פ׳לאנה ואקפ׳ה קדאם כאלקי רב אלעאלמין ואסתקר עלא ד׳נבי אלדי אשרבתו חליב אל המארה אל נג׳ס: מן עקבא תקול:

ואנא מתנדמי עלא כ׳טאייתי נדאמה כאמלי ומסתקימה מן כל קלבי ולם אעאווד אכ׳טא בכל כ׳טא לל אבד:

ואנא לאזמא הל פ׳לוס בידי לאג׳ל אפ׳יך ביהום אצוואם אלד׳י לאזם אצומא טרף עדאלתי מן כל כ׳טא לאג׳ל עיפ׳ת נפ׳סי ורוחי ונשמתי ועיפ׳ת נפס׳י וג׳סדי. יא רבי בהל פ׳לוס אלד׳י ראייחה אנא אעטיהא לצדקה תחסבלי כאנהו צמתו אייאם אלד׳י אנא מלזומא אצום טרף תקון מאלי אלד׳י אכ׳טיתו ושרבתו כאם נובה ותג׳פ׳רלי דינבי אלד׳י שרבתו חליב אלחמארה אל נג׳ס. בטלבא יא רב לא תוואכ׳דני בטלבה יא רב תסאעדני אעמל רצ׳אתך, חן עליי אללה בפצ׳לך בכתירת רחמאתך אמחי עצ׳ייאני. ג׳סלני מן ד׳נובי ומן כטאייתי נצ׳פ׳ני קלב נצ׳יף כ׳לקלי אללה ורוח מרתבה ג׳דד בווצטי:

יא רבי אנתה נעמת עלינא נווחד אסמך בכל יום שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד: מן בעדה יתקעלה ואחד בל שופר **תשר״ת תש״ת תר״ת** מן בעדה ידירלה עלא

ראסהא ג׳יג׳י ובכל דירי יקול עקב זה חליפתך וכו׳ ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כופר ג״פ:

הל גייגי׳ עקב אל דיראן ידבההא אל שוחט ותבירך על כסוי דם בעפר. ויעטוהא אלא וגיעאן פ׳קיר. מן בעדה תנדאר מדאר אל תיבה סבע נובאת ויימשי מעהא אל תוקע ויקרא מזמור לדוד הבו לה׳ בני אלים וגו׳ בכל דירי ותוודיהא לל תסעין קרש לתלמוד תורה ותאכ׳יד ביהא קוג׳אן:

קבל נהאר תקבל עליהא תְּעָנִית לחתא לאזם תיאני יום צאיימי:

סימן כז

תיקון למי שאין לו מנוחה בעולם הבא ובא לא׳ מקרוביו בחלום

הֲרֵינִי מְקַבֵּל עָלַי להתענות תְּעָנִית יָחִיד לְמָחָר מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים כְּדֵי שֶׁיְּהֵא מְעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי אשר מתמעט בְּתַעֲנִיתִי חָשׁוּב וּמְרוּצָה כְּקָרְבַּן רֵיחַ נִיחוֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָֹה לְכַפֵּר בַּעֲד עבדך (פב״פ) שנפטר מֵעוֹלָם הַזֶּה ברצונך אלהי השמים והארץ ולתקן ולחזק ולאמץ ולעזור את נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ שלא עצרו כח לבא אל מנוחתם. ותהיה מנוחתם כבוד מְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְׁקֵט וָבֶטַח וְיִהְיֶה להם הצלה מדין גיהנם ומכל מיני יסורין וגלגולים קשים ורעים.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתִּתְקַבֵּל בְּרָצוֹן תְּפִלָּתִי וּבַקָּשָׁתִי שֶׁיְּהֵא חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ מְעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי שמתמעט בְּתַעֲנִיתִי כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּיו עַל־גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ הקדוש. וְיִהְיֶה החלק המתמעט מֵחֶלְבִּי וְדָמִי וְהָרֵיחַ הָעוֹלֶה מִפִּי בְּתַעֲנִיתִי מזבח כפרה לְכַפֵּר בַּעַד נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של פב״פ. בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם. (בט״ר צת״ג) ואתה האל נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים בטובך הגדול תשפיע שפע רב להם והיו למאורות לאור באור החיים. וְתַצִּילֵם מִכָּל־צַר וְאוֹיֵב וּמְקַטְרֵג ויעמדו מליצי יושר להמליץ טוב עליהם ותעשה עמהם חסד חינם:

בלילה ילמדו תרי״ג מצות ומשניות של קריאי מועד. ואדרא רבא וזוטא: קודם הלימוד בלילה יאמרו בקשה זו:

הֲרֵינִי לומד משניות וסתרי תורה לזכות בלמוד זה לְנֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של פב״פ שנפטר מֵעוֹלָם הַזֶּה בִּרְצוֹן אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי

לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

אחר הלימוד יאמר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵ״א שֶׁיְּהֵא השוב ומקובל ומרוצה לְפָנֶיךָ לימוד שלמדתי בַּלַּיְלָה הַזֹּאת בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה לְכַפֵּר בַּעֲד עבדך פב״פ ובעד נפשו ורוחו ונשמתו. בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתָךְ תָּמִיד גָּמְלֵם (בט״ר צת״ג). וְתַצִּילֵם מִכָּל־מִינֵי יסורין וְתַצִּילֵם מִכָּל־מִינֵי עונשין וְתַצִּילֵם מִכָּל־מִינֵי גלגולין קשים ותחיה מנוחתם כבוד ויתמתקו הגבורות הקשות עַל־יְדֵי פלא העליון אשר הוא חסדים גדולים ורחמים גמורים:

ביום ילמדו תנ״ך של קריאי מועד ותרי״ג מצות ומשניות ואדרא זוטא:

קודם הלימוד יאמרו הבקשה כמו שאמרו בלילה. וכן יאמרו אחר הלימוד בקשה הנז״ל. ואתר סיום הבקשה יאמרו אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ. (עשרה פעמים) ויכוין על הנפש:

ואחר סיומו יאמר מזמור הללויה הללו אל בקדשו וגו', ואח״כ פסוק כל הנשמה תהלל יה הללויה.

ויתקעו בשופר תשר״ת תש״ת תר״ת:

אח״כ יעשה הקפות לתיבה בבית הכנסת ובכל הקפה יאמר מזמור הבו לה' בני אלים וגו'. ואחר כך יעשה כפרה. כיצד יעשה יאחז שני תרנגולים בידו ויסבב אותם על ראשו וככה יאמר.

הרי זו חליפה הרי זו תמורה הרי זו כפרה הרי זו פדיון לנפש (פב״פ). ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת. מצאתי כופר מצאתי כופר מצאתי כופר.

סימן כח

תיקון למי שהיו מצערים אותו אחר מיתתו

יתקבצו ג׳ אנשים כשרים. וכל אחד מן השלשה אנשים יעשה קבלת תענית מבעוד יום בנוסח זה:

הֲרֵינִי מְקַבֵּל עָלַי להתענות תַּעֲנִית יָחִיד לְמָחָר מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים כְּדֵי שֶׁיְּהֵא מְעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי אשר מתמעט בְּתַעֲנִיתִי חְשׁוּב וּמְרוּצָה לְפָנֶיךָ כְּקָרְבַּן אִשֶּׁה רֵיחַ־נִיחוֹחַ לַיהוָה לְכַפֵּר בַּעֲד (פב״פ) שנפטר מֵעוֹלָם הַזֶּה בִּרְצוֹן אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ ולתקן ולעזור ולחזק ולאמץ את נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ שלא עצרו כח לבא אל מנוחתם ותהיה מנוחתם כבוד מְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְׁקֵט וָבֶטַח: בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתָךְ תָּמִיד גָּמְלֵם (בט״ר צת״ג):

ואתה האל נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים בטובך הגדול תשפיע שפע רב להם והיו למאורות לֵאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, ותתן להם כח ועזר ואומץ שיתוקנו כראוי ובאור פניך תשלים בירורם ותיקונם במהרה, וְתַצִּילֵם מִכָּל־צַר וְאוֹיֵב וּמְקַטְרֵג ויעמדו מליצי יושר להמליץ טוב עליהם ותעשה עמהם חֶסֶד חִנָּם. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ביום התענית יתקבצו כל אותן השלשה אנשים ביחד בבית הכנסת ללמוד סדר זה אשר נכתוב. וקודם הכל יאמרו בקשה זו:

הרי אנחנו מוכנים לִלְמוֹד תּוֹרָה נביאים כתובים. ומשנה וסתרי תורה לזכות בלימוד זה לְנֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של פב״פ שנפטר מֵעוֹלָם הַזֶּה בְּרָצוֹן אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ: **ויהי** רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּתַקֵּבֵל בְּרָצוֹן לִמּוּדֵינוּ אשר נלמוד היום בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה ועשה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּלְמַעַן רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ ותתמלא רחמים על נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של עבדך (פב״פ) והיו למאורות לאור באור החיים: בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם. (בט״ר צת״ג)

ירויון מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם. וְתַצִּילֵם מִכָּל־מִינֵי יסורין וְתַצִּילֵם מִכָּל־מִינֵי עונשין וְתַצִּילֵם מִכָּל־מִינֵי גלגולים קשים. ותהיה מנוחתם כבוד מְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְׁקֵט וָבֶטַח ותבטל כח כל המקטרגין ותסתום פה כל המשטינים ותגביר חסדיך על מדת הדין ויתמתקו הגבורות הקשות עַל־יְדֵי פלא העליון אשר הוא חסדים גדולים ורחמים גמורים:

אח״ך ילמדו תנ״ך הנדפסים בקריאי מועד: וספר תהלים כולו. ואחריו המשניות הנדפסים בקריאי מועד ואדרא זוטא כולה.

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעַנְךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם | אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח־עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ: יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה: יִתֶּן־לְךָ כִּלְבָבֶךָ וְכָל־עֲצָתְךָ יְמַלֵּא: נְרַנְּנָה | בִּֽישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם־אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא יְהוָה כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ | יְהוָה מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ בִּגְבוּרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ: אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים וַאֲנַחְנוּ | בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר: הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: ג״פ

ויהי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ | יֶסֶךְ לָךְ וְתַחַת־כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ | אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי | וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ־אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

שלשה פעמים

אח"ך יעמדו כולם ויאמרו בקשה זו:

אָנָּא ה' אלהי אברהם יצחק וישראל הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא המקבל תפלות. והעונה בצרות. הט אזנך אל תפלתינו ותחנתינו, ובקשתינו, ואתה תשמע השמים מכון שבתך וְתָחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם על נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של עבדך פב"פ בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתָךְ תָּמִיד גָּמְלֵם (בט"ר צת"ג) וימצאון מנוחה ותהיה מנוחתם כבוד מְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְׁקֵט וָבֶטַח. ותתן להם כח ועזר ואומץ שיתוקנו כראוי ובאור פניך תשלים בירורם ותקונם במהרה בנחת ולא בצער, וְתַצִּילֵם מִכָּל־צַר וְאוֹיֵב וּמִקַּטְרֵג, ותעשה עמהם חסד חינם, וּתְקַיֵּם בָּהֶם מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְנָחֲךָ יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחֲצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמוֹתֶיךָ יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא־יְכַזְּבוּ מֵימָיו:

אח"ך יאמרו בקול רם בניגון וטעמים

אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ. עשרה פעמים

ואח"ך יאמרו אל מלך יושב על כסא רחמים וכו' ויעבר וגו' ובעת שאומרים י"ג מדות של ויעבר יתקע התוקע תשר"ת תש"ת תר"ת:

ואח"ך יאמר

עָנֵנוּ אָבִינוּ עָנֵנוּ. עָנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עָנֵנוּ. עָנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עָנֵנוּ. עָנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ עָנֵנוּ. עָנֵנוּ הוֹד וְהָדָר עָנֵנוּ. עָנֵנוּ וְתִיק בְּנֶחָמוֹת עָנֵנוּ. עָנֵנוּ זַךְ וְיָשָׁר עָנֵנוּ. עָנֵנוּ חַי וְקַיָּם עָנֵנוּ. עָנֵנוּ טָהוֹר עֵינַיִם עָנֵנוּ. עָנֵנוּ יוֹשֵׁב שָׁמַיִם עָנֵנוּ. עָנֵנוּ כַּבִּיר כֹּחַ עָנֵנוּ. עָנֵנוּ לֹא אֵל חָפֵץ בְּרֶשַׁע עָנֵנוּ. עָנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עָנֵנוּ. עָנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׂגָּב עָנֵנוּ. עָנֵנוּ סוֹמֵךְ נוֹפְלִים עָנֵנוּ. עָנֵנוּ עוֹזֵר

דַּלִּים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק וּמַצְדִּיק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קָרוֹב לְכָל קוֹרְאָיו בֶּאֱמֶת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רָם וְנִשָּׂא עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ: **עֲנֵנוּ** אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וּפַחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מָגֵן דָּוִד עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהָא דְּמֵאִיר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת רַחֲמִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמֶּרְכָּבָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ:

אח״ך יאמרו

מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאותָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: ג״פ

ויתקע **תשר״ת תש״ת תר״ת**:

אח״ך יאמרו

אַשְׁרֵי | תְּבֹרַח וּתְקֻרֵּב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׂבְּעָה בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדֹשׁ הֵיכָלְךָ: שלשה פעמים **שִׁיר** הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה: אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו:

הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

ויאמרו קדיש

אחר מנחה יאמר כל אחד נוסח זה:

רבונו של עולם כשהיה בית המקדש קיים היו מקריבין לְפָנֶיךָ עולות ומנחות וחטאות ואשמות עַל־גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ הַקָּדוֹשׁ ועתה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הרבים חרב בית המקדש וְאֵין לָנוּ מזבח ולא כהן שיכפר בעדנו וְגָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שהקרבתי לְפָנֶיךָ חֶלְבִּי וְדָמִי בְּתַעֲנִיתִי הַיּוֹם הַזֶּה והרתחתי אותם בְּחַמִּימוּת חֶלְשַׁת גּוּפִי כְּדֵי שֶׁיְּהֵא נחשב תַּעֲנִיתִי זה כְּקָרְבַּן אִשֶּׁה רֵיחַ־נִיחוֹחַ לַיהוָה לְכַפֵּר בַּעַד נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של עבדך פב״פ:

אָנָּא ה' תָּחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם עַל נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של עבדך פב"פ: בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם. (בט"ר צת"ג) ירויון מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם. ותהיה מנוחתם כבוד מְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְׁקֵט וָבֶטַח. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עוד יעשו תיקון בתרנגולים בבוקר יביאו שלשה תרנגולים ויקחם הגדול שבהם ויאחז כל תרנגול אחד בפני עצמו ויאמר כך.

הרי זה תמורה הרי זה כפרה הרי זה פדיון לנפש פב"פ ויחוננו ויאמר פדעהו מרדת שחת, מצאתי כופר. מצאתי כופר מצאתי כופר כן יעשה ויאמר בכל סבוב עד גמר השלשה בזה אהר זה ויתנו אותם לחולים וידליקו שלשה נרות בבית הכנסת:

סימן כט

תקון לאשה שמת בעלה ורוצה להנשא

קבלת תענית

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הריני מְקַבֵּל עָלַי להתענות תַּעֲנִית יָחִיד למחר מעלות השחר עד סוף היום כְּדֵי שֶׁיִּהֵא מִעוּט חלבי ובשרי ודמי אשר מתמעט בְּתַעֲנִיתִי חָשׁוּב וּמְרוּצֶה כְּקָרְבַּן אִשֶּׁה רֵיחַ־נִיחוֹחַ לַיהוָה כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּיו עַל־גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ הקדוש, וְיִהְיֶה החלק המתמעט מן חלבי ובשרי ודמי וְאֵשׁ חַמִּימוּת חֶלְשַׁת גּוּפִי וריח העולה מפי בְּתַעֲנִיתִי חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ לְכַפֵּר בַּעַד נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה וגוף של עבדך פב"פ. וְיִהְיֶה לו מחילה וסליחה וכפרה מלפניך, ותצילהו ותפדהו מכל צָרָה וְצוּקָה וְתָחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם על גּוּף וְנֶפֶשׁ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה של עבדך פב"פ. ותהיה מנוחתם כבוד מְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְׁקֵט וָבֶטַח בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם. (בט"ר צת"ג) ותפתח להם שערי אור שבעת הימים שערי דרור, שערי היכלות עליונים, שערי זוהר הרקיע שערי ירושלים העליונה, שערי צרור החיים, ותלוה אליהם השלום, יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

בלילה ילמדו משניות של קריאי מועד ותרי"ג מצות של קריאי מועד, ואדרא זוטא, וזוהר סבא דמשפטים:

קודם הלימוד יאמרו זה

הרי אֲנַחְנוּ בָּאִים לְלמוד הַלַּיְלָה הַזֹּאת, מִשְׁנָה וְסִתְרֵי תּוֹרָה ולנדד שינה מעינינו כאשר שאלה ובקשה מאתנו האשה פב"פ לעורר הרחמים העליונים וחסדים הגדולים מאת אל מלך יושב על כסא רחמים הוא ה' הגדול הגבור וְהַנּוֹרָא אָהְיֶה אֲשֶׁר אָהְיֶה שדי צבאות שיחוס ויחמול וירחם על נָפֶשׁ וְרוּחַ ונשמה וגוף של פב"פ לתקן נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ ולפדותו ולהצילו מִכָּל־מִינֵי גלגול, ומכל מיני עונשין, ולהצילו מִכָּל־צַר וְאוֹיֵב וּמְקַטְרֵג, ויתמתקו הגבורות הקשות עַל־יְדֵי פלא העליון אשר הוא רחמים גמורים. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אחר הלימוד אומרים

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְּהֵא חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְמוּדֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה שלמדנו. ונידוד שנה מעינינו בלילה. הזאת שתחוס ותחמול ותרחם על נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה וגוף של פב"פ לתקן נפשו וכוי יסיימו כנז"ל:

ביום ילמדו תנ"ך של קריאי מועד, ותהלים, ואדרא רבא, ואם אין להם זמן ללמוד אדרא רבא ילמדו אדרא זוטא.

קודם הלימוד ביום יאמרו כמו שכתוב לעיל בלימוד הלילה וכן אחר הלימוד ביום יאמרו הבקשה כנז"ל. ואחר הבקשה יתקע בשופר:

אחר התענית בבוקר ילכו לקבר אותו אדם שנפטר ויבקשו מחילה על הקבר וכך יאמרו:

הנה אנחנו מבקשים מאת פב"פ השוכב בבקר שימחול מחילה גמורה ושלימה, להאיש פב"פ ולאותו פב"פ ואם קשה להם שילכו שלשתם ישלחו אחד ותתן לו האשה שמונה עשר קרוש שיניחם על הקבר ויאמר זו צדקה מאת האשה פב"פ למנוחת נפש פב"פ:

ואחר כך יקח י"ח קרוש הנזכר לעצמו

סימן ל

רפואה וסגולה לחולה

קבלת תענית

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִית יָחִיד לְמָחָר מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים כְּדֵי שֶׁיְּהֵא מְעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי שמתמעט בְּתַעֲנִיתִי חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ כְּקָרְבַּן ריח נחוח אשרו להי שעל ידי זה תשלח בטובך ובחסדך רְפוּאָה שְׁלֵמָה למאתים ושמונה וארבעים אברים ושלש מאות וחמשה וששים גידין של עבדך פב"פ. ותצילהו

מכל חוֹלִי וּמַחֲלָה. ומכל כאב ומכח. ותבטל מעליו כל גזרות קשות ורעות. ותבטל מעליו כל המקטרגים ומשטינים, ותחייהו חיים ארוכים טובים ומתוקנים. אל נא רפא נא לעבדך פב"פ. ג"פ

בלילה יעשו תקון כרת וילמדו תורה. וקודם הלימוד יאמרו בקשה זו:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, הֲרֵינִי מוּכָן ללמוד מִשְׁנָה וְסִתְרֵי תּוֹרָה בַּלַּיְלָה הַזֹּאת ולנדד שינה מעיני:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שיעלה לְפָנֶיךָ לרצון לימוד תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וצער נדוד שינה מעיני וְעַל־יְדֵי כן תָּחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם על עבדך פב"פ ותרפאהו רְפוּאָה שְׁלֵמָה, ותצילהו מכל חוֹלִי וּמַחֲלָה, ותצילהו מכל מכה וכאב, ותבטל מעליו כל גזרות קשות ורעות, ותחייהו חיים ארוכים טובים ומתוקנים וּתְקַיְּמֵם בו הברכות אֲשֶׁר צִוִּיתָ אֶת אַהֲרֹן ואת בניו לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה כַּכָּתוּב יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: אל נא רפא נא לעבדך פב"פ (ויאמרו זה ג"פ). וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

וילמדו משניות של קריאי מועד, ותרי"ג מצות, ואדרא רבא:

ואחר הלימוד יאמרו

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּהְיֶה חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ לימוד שלמדנו בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה יצער נידוד שינה מעינינו, וְעַל־יְדֵי כן תָּחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם על עבדך פב"פ ותרפאהו רפואה וכף כנז"ל:

ביום ילמדו תנ"ך של קריאי מועד, ואדרא זוטא, ותהלים, ואחר התהלים יאמר

יִשַּׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ | יֶסֶךְ לָךְ וְתַחַת־כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מֵדֶבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ | אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי |

וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ־אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:
ז״פ

וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:
שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שֹׁמְרֶךָ
יְהוָה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע
יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְהוָה יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: עשרה פעמים
הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ:
הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב:
הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: שלשה
פעמים

ויאמרו הבקשה הנזכר שאחר הלימוד כנז״ל. ויתקעו תשר״ת תש״ת תר״ת: גם ביום יאמרו קודם
הלימוד הבקשה הנזכר:

סימן לא

תיקון למי שלא היה מניח תפילין

קבלת תענית

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הֲרֵינִי מְקַבֵּל עָלַי להתענות תַּעֲנִית יְחִיד לְמָחָר מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים כדי שֶׁיִּהְיֶה מִעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי שמתמעט בְּתַעֲנִיתִי חֶשְׁוּב וּמְרוּצֶה לְפָנֶיךָ כְּקָרְבַּן ריח ניחוח להי׳ לְכַפֵּר בַּעֲד פב״פ בעבור חטאו שחטא ובטל מצות עשה של הנחת תפלין בכל יום והיה קרקפתא דלא מנח תפלין:
וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּקַבֵּל בְּרָצוֹן תְּפִלָּתִי וּבַקָּשָׁתִי בעד עבדך פב״פ ויהי חֶשְׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ מִעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי שמתמעט בְּתַעֲנִיתִי כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּיו עַל־גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ הַקָּדוֹשׁ בעד עבדך פב״פ וְתִמְחל וְתִסְלַח וּתְכַפֵּר לו על חטאו שבטל מצות הנחת תפלין בכל יום ויתוקן הפגם שפגם בבטול מצות עשה זו של מצות הנחת תפלין. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:
בלילה קודם הלימוד יאמרו בקשה זו

הֲרֵינִי בא ללמוד בַּלַּיְלָה הַזֹּאת מִשְׁנָה וְסִתְרֵי תּוֹרָה, לְכַפֵּר בַּעַד פב"פ בעבור חטאיו שחטא בביטול מצות עשה של הנחת תפלין בכל יום והיה קרקפתא דלא מנח תפלין: **וִיהִי** רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שיעלה לְפָנֶיךָ כאלו כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הראויים לכוין בלימוד תּוֹרָתֶךָ הַקְּדוֹשָׁה שאני לומד בַּלַּיְלָה הַזֹּאת, וְתִמְחֹל וְתִסְלַח וּתְכַפֵּר לעבדך פב"פ על חטאיו שהזיד ופשע לבטל מצות עשה של הנחת תפלין בכל יום. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

בלילה ילמדו משניות קריאי מועד, ותרי"ג מצות של ליל חג השבועות, ואדרא רבא, ואדרא זוטא.

ואם יש להם עוד עת ילמדו זוהר בראשית בהקדמה עד עלות השחר:

אחר הלימוד של הלילה יאמרו בקשה זו

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ, וּלְמַעַן שלשה שמותיך הקדושים שהם יהו"ה יהו"ה יהו"ה וּלְמַעַן שמות אהי"ה יהו"ה אהי"ה שהם תמורת התפלין, וּלְמַעַן אחד ועשרים שמות הוי"ה שיש בארבע פרשיות התפלין שהם מספר אהי"ה וּלְמַעַן ולמען סוד ארבע פרשיות בארבע בתים של התפלין, וּלְמַעַן סוד שם שדי הרמוז בבתים וברצועות של התפלין, וּלְמַעַן לימוד המשניות וסתרי תורה שלמדנו בַּלַּיְלָה הַזֹּאת וּלְמַעַן צער נידוד שינה שנדדנו מעינינו בלימודינו בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה בַּלַּיְלָה הַזֹּאת תמחול וְתִסְלַח וּתְכַפֵּר לעבדך פב"פ על חטאיו שחטא בביטול מצות הנחת תפלין בכל יום ויתוקן הפגם שפגם בקדושה בביטול מצוה זו ויתוקנו נפשו רוחו ונשמתה בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם (בט"ר צת"ג). יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ביום ילמדו תנ"ך של קריאי מועד, ותהלים שני פעמים ואדרא זוטא. וקודם הלימוד ילמדו הבקשה של הלילה, וכן אחר הלימוד, ובסוף הבקשה ילמדו

הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: עשרה פעמים

ויתקעו בשופר

סימן לב

תיקון למי שנתגלגל בדומם ובא בתלוש ואמר לא' מקרוביו

נוסח קבלת תענית

הֲרֵינִי מְקַבֵּל עָלַי להתענות תְּעָנִית יָחִיד לְמָחָר מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה מִעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי אשר מתמעט בְּתַעֲנִיתִי חָשׁוּב וּמְרוּצָה כְּקָרְבַּן רֵיחַ־נִיחוֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה לְכַפֵּר בַּעֲד פב"פ שנפטר מֵעוֹלָם הַזֶּה בִּרְצוֹן אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ ולתקן ולחזק ולאמץ ולעזור את נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ שלא עצרו כח לבא אל מנוחתם ותהיה מנוחתם כבוד, מְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְׁקֵט וָבֶטַח:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּקַבֵּל בְּרָצוֹן תְּפִלָּתִי וּבַקָּשָׁתִי זֹאת שֶׁיִּהְיֶה חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ מִעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי שמתמעט בְּתַעֲנִיתִי כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּיו עַל־גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ הַקָּדוֹשׁ וְיִהְיֶה החלק המתמעט מֵחֶלְבִּי וְדָמִי וְאֵשׁ חַמִּימוּת חֶלְשַׁת גּוּפִי וְהָרֵיחַ הָעוֹלֶה מִפִּי בתעניתי, מזבח כפרה לְכַפֵּר בַּעֲד נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של פב"פ. בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם: (יכוין בט"ר צת"ג)

ואתה האל נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים בטובך הגדול תשפיע שפע רב להם והיו למאורות לֶאֱוֹר בְּאֶוֹר הַחַיִּים, ותתן להם כח ועזר ואומץ שיתוקנו כראוי ובאור פניך יהיה נשלם בירורם ותיקונם במהרה, וְתַצִּילֵם מִכָּל־צַר וְאוֹיֵב וּמְקַטְרֵג, וְתַצִּילֵם מכל גלגולים רעים, וְתַצִּילֵם מגלגולים בבעל חי בלתי מדבר או בצומח, או בדומם, ויעמדו מליצי יושר להמליץ טוב עליהם ותעשה עמהם חֶסֶד חִנָּם. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

בלילה ילמדו משניות קריאי מועד, ותרי"ג מצות, ואדרא רבא, ואם נשאר עת ילמדו אדרא זוטא:

בלילה קודם הלימוד יאמרו בקשה הנז"ל בקבלת תענית. וכך יאמרו בתחלת הכל:

הֲרֵינִי לומד משנה והלכות וסתרי תורה בַּלַּיְלָה הַזֹּאת לְכַפֵּר בַּעֲד פב"פ:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּהְיֶה חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְמוּדֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וגם צער נדוד שינה שמנדדים מעינינו לְכַפֵּר בַּעֲד נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של פב"פ. בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם. (בט"ר צת"ג) ואתה האל וגו' ויסיים ככתוב לעיל בקבלת תענית. וכן אחר הלימוד יאמרו הבקשה:

ביום ילמדו תנ"ך של קריאי מועד, משניות, ותרי"ג מצות, וספר תהלים: וקודם הלימוד יאמרו בקשה הנז'. ואחר הלימוד גם כן יאמרו הבקשה: ואחיך יתקעו בשופר תשר"ת תש"ת תר"ת.

סימן לג

תקון לאשה שלא היתה זהירה בהדלקת נרות של שבת קודש

הֲרֵינִי מְקַבֵּל עָלַי להתענות תָּעֲנִית יָחִיד לְמָחָר מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים כְּדֵי שֶׁיִּהֵא מִעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי אשר מתמעט בְּתַעֲנִיתִי חָשׁוּב וּמְרוּצֶה כְּקָרְבַּן רֵיחַ־נִיחוֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה לְכַפֵּר בַּעֲד האשה פב״פ ולתקן ולחזק ולאמץ ולעזור את נפשה רוחה ונשמתה שלא עצרו כח לבא אל מנוחתם ותהיה מנוחתם כמוד, מנוחת שלום השקם ובטח. בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתָךְ תָּמִיד גָּמְלֵם. (בט״ר צת״ג) וְתַצִּילֵם מהמשחית ומכל צר וְאוֹיֵב, ויזכו לרשת חלק טוב בגן עדן. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

בליל התענית יעשו תקון כרת וילמדו משניות קריאי מועד, וסבא דמשפטים, ואדרא זוטא. וקודם הלימוד יאמר זה:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, הִנֵּה אֲנָחְנוּ בָּאִים בַּלַּיְלָה הַזֹּאת ללמוד משנה, וסתרי תורה לְכַפֵּר בַּעֲד האשה פב״פ ולתקן ולחזק ולאמץ את נפשה רוחה ונשמתה: **וִיהִי** רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּתְקַבֵּל בְּרָצוֹן לִמּוּדֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ הַקְּדוֹשָׁה הַלַּיְלָה הַזֹּאת, וְיִהְיֶה חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לִמּוּדֵינוּ בתורתך הקדומה בַּלַּיְלָה הַזֹּאת לִמְחוֹל וְלִסְלֹחַ וּלְכַפֵּר לְנֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של אמתך פב״פ. על כל חטאות ועונות ופשעים וגם על חלול כבוד שבת אשר חללה בהיותה בחיים בָּעוֹלָם הַזֶּה ותציל אותה מכל צר ומשחית ותציל אותה מִכָּל־מִינֵי יסורין וצער ותעשה בחסדיך חֶסֶד חִנָּם עם אמתך פב״פ. לגופה ונפשה ורוחה ונשמתה. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

ביום ילמדו תנ״ך של קריאי מועד. ואח״ך תהלים ב״פ. אחר הלימוד גם כן יאמרו יהר״מ וגו׳. ויאמרו בקשה אחר הלימוד כמו בלילה, ויעמדו ויתקעו בשופר תשר״ת תש״ת תר״ת. ויעשו לה השכבה וידליקו נר אחד למנוחתה:

סימן לד

תיקון לאיש ולאשה שלא היה להם מנוחה אחר מיתתם

קבלת תענית

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִית יָחִיד לְמָחָר מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים כדי שֶׁיִּהְיֶה חֶלְבִּי וְדָמִי שמתמעט בְּתַעֲנִיתִי חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ כְּקָרְבַּן רֵיחַ־נִיחוֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה לְכַפֵּר בַּעֲדִי נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה, של עבדך פב״פ, וּלְכַפֵּר בַּעֲדִי נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של אמתך פב״פ. שנפטרו מֵעוֹלָם הַזֶּה בִּרְצוֹן אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, ולתקן ולחזק ולעזור את נפשם ורוחם ונשמתם שלא עצרו כח לבא אל מנוחתם ותהיה מנוחתם כבוד, מְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְׁקֵט וָבֶטַח:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּקַבֵּל תְּפִלָּתִי וּבַקָּשָׁתִי וְיִהְיֶה חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ מִעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי שמתמעט בְּתַעֲנִיתִי למחר כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּיו עַל־גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ הקדוש. וְיִהְיֶה החלק המתמעט מֵחֶלְבִּי וְדָמִי וְאֵשׁ חַמִּימוּת חֶלְשַׁת גּוּפִי וְהָרֵיחַ הָעוֹלֶה מִפִּי בְּתַעֲנִיתִי מזבח כפרח לְכַפֵּר בַּעֲדִי נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של עבדך פב״פ. וּלְכַפֵּר בַּעֲדִי נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של אמתך האשה פב״פ. בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם (בט״ד צת״ג). וְתַצִּילֵם מִכָּל־צַר וְאוֹיֵב וּמְקַטְרֵג. ותעשה עמהם חֶסֶד חִנָּם. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

בלילה ילמדו משניות וקריאי מועד ותרי״ג מצות, ואדרא רבא. ואדרא זוטא. קודם הלימוד יאמרו בקשה זו:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ. הִנֵּה אֲנָחְנוּ בָּאִים הַלַּיְלָה הַזֹּאת לנדד שינה מעינינו, וללמוד מִשְׁנָה וְסִתְרֵי תּוֹרָה לזכות בלימוד זה לְנֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של פב״פ וּלְנֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של האשה פב״פ. שנפטרו מֵעוֹלָם הַזֶּה בִּרְצוֹן אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּקַבֵּל בְּרָצוֹן לְמוּדֵינוּ אשד נלמוד בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, בַּלַּיְלָה הַזֹּאת לִמְחוֹל וְלִסְלֹחַ וּלְכַפֵּר לְנֶפֶשׁ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה של עבדך פב״פ. ולמחול ולסלוח ולכפר לְנֶפֶשׁ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה של אמתך האשה פב״פ לתקנם ולהשלים כל חסרונם ותתמלא עליהם רחמים, והיו למאורות באור החיים, בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם (בט״ר צת״ג) וְתַצִּילֵם מִכָּל־מִינֵי יסורין ומן כל מיני עונשים ומכל מיני גלגולים ותהיה מנוחתם כבוד, מְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְׁקֵט וָבֶטַח, יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ואח"ך ילמדו הלימוד הנז', ואחר הלימוד יאמרו ג"כ הבקשה. ביום ילמדו תנ"ך, בקריאי מועד, ואח"ך התהלים כולו ואח"ך אדרא רבא וקודם הלימוד יאמרו בקשה הנז'. ואחר הלימוד ג"כ יאמרו הבקשה הנז'.

סימן לה

תיקון לאשה שהיתה סיבת מיתת בנה

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִית יָחִיד לְמָחָר מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים לְכַפֵּר בַּעֲד אמתך האשה פב"פ:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁיִּהְיֶה חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ חֶלְבִּי וְדָמִי שמתמעט בְּתַעֲנִיתִי למחר כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּיו עַל־גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ הַקָּדוֹשׁ וְתִמְחֹל וְתִסְלַח וּתְכַפֵּר לאמתך פב"פ על אשר היתה סיבה וגרמא למיתת בנה פ' ועל כל מין חטא ועון ופשע שחטאה ועותה ופשעה לְפָנֶיךָ אֵ֗ל נָא רְפָא נָא לָהּ לגופה ולנפשה ורוחה ונשמתה. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָֹה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

בלילה ילמדו משניות קריאי מועד וסבא דמשפטים ואדרא זוטא. וקודם הלימוד יאמר בקשה זו

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, הריני בא ללמוד בַּלַּיְלָה הַזֹּאת, במשנה ובסתרי תורה למנוחת ועילוי נפש הילד פב"פ, וגם לְכַפֵּר בַּעֲד אמו פ' אם היתה סיבה וגרמא למיתתו כי אתה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן וּמַרְבֶּה לִסְלֹחַ, וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: ב"פ

ביום ילמדו תהלים ב"פ ותנ"ך של קריאי מועד. וקודם הלימוד יאמרו בקשה הנזכר ויתחילו ללמוד בתורה הקדושה. ואחר הלימוד יאמרו

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּהְיֶה חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לִמּוּדֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה הַיּוֹם הַזֶּה וְיִהְיֶה חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ חֶלְבִּי וְדָמִי שֶׁנִּתְמַעֵט בְּתַעֲנִיתִי הַיּוֹם הַזֶּה כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּיו עַל־גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ הַקָּדוֹשׁ וְתִמְחֹל וְתִסְלַח וּתְכַפֵּר לאמתך פב"פ על כל חטא ועון ופשע וגם תמחול וְתִסְלַח וּתְכַפֵּר לה על אשר היתה סיבה וגרמא למיתת בנה הילד פ' וברוב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ תעשה מנוחה ועילוי לנפש הילד פ' בנה אֵ֗ל נָא רְפָא נָא לָהּ. ב"פ

ויתקעו בשופר תשר"ת תש"ת תר"ת:

סימן לו
תיקון למי ששפכו בעבורו מים ומלח לשדים

קבלת תענית

הֲרֵינִי מְקַבֵּל עָלַי לְהִתְעַנּוֹת תַּעֲנִית יָחִיד לְמָחָר מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה מְעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי אשר מתמעט בְּתַעֲנִיתִי חָשׁוּב וּמְרוּצָה כְּקֶרְבַּן רֵיחַ־נִיחוֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה לְכַפֵּר בַּעֲד האשה פב״פ בעבור חטא שחטאה בעץ דרכי האמורי והקטרות שהקטירו לחיצונים בעבורה ברצונה:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּקַבֵּל בְּרָצוֹן תְּפִלָּתִי וּבַקָּשָׁתִי זֹאת שֶׁיִּהְיֶה חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ מְעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי שמתמעט בְּתַעֲנִיתִי למחר כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּיו עַל־גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ הַקָּדוֹשׁ וְיִהְיֶה החלק המתמעט מֵחֶלְבִּי וְדָמִי וְאֵשׁ חַמִּימוּת חֶלְשַׁת גּוּפִי וְהָרֵיחַ הָעוֹלֶה מִפִּי בְּתַעֲנִיתִי מזבח כפרה לְמָחוֹל וְלִסְלֹחַ וּלְכַפֵּר חטא אמתך פב״פ, שחטאה בעון דרכי האמורי וסרך עֲבוֹדָה זָרָה והקטרות לחיצונים ולשדים שעשו בעבורה ברצונה וברשותה יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ביום התענית קודם הלימוד יאמר

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, הֲרֵינִי מוּכָן לִלְמוֹד תּוֹרָה נְבִיאִים כְּתוּבִים ומשנה וסתרי תורה כדי לְכַפֵּר בַּעֲד האשה פב״פ בעבור חטא עון סרך עֲבוֹדָה זָרָה ודרכי האמורי והקטרות לחיצונים ולשדים שעשו אחרים בעבורה ברשותה וברצונה:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּקַבֵּל בְּרָחֲמִים וּבְרָצוֹן למודי אשר אלמוד היום בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה ותעשה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּלְמַעַן רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ וְתִמְחֹל ותסלח לאמתך האשה פב״פ אשר חטאה לְפָנֶיךָ בעון סרך עֲבוֹדָה זָרָה ודרכי האמורי והקטרות לחיצונים ולשדים שעשו אחרים בעבורה ברצונה וברשותה ותציל אותה מִכָּל־מִינֵי יסורים ומכל מיני עונשים בָּעוֹלָם הַזֶּה ובעולם הבא וסר עונה וחטאתה תכופר, יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ילמוד תנ״ך ומשניות בקריאי מועד. ספר תהלים כולו. אדרא זוטא כולה. אחר הלימוד יאמר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁיְּהֵא חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ מִעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי שֶׁנִּתְמַעֵט הַיּוֹם בְּתַעֲנִיתִי וּלְמוּדִי אֲשֶׁר לִמַּדְתִּי בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וְתִתְמַחֵל וְתִסָּלַח וּתְכַפֵּר לְאַמְתָּךְ הָאָשָׁה פב"פ אֲשֶׁר חָטְאָה לְפָנֶיךָ וגו' כנז"ל:

ואחר שיסיים הבקשה הזאת יאמר פסוק זה בנקודותיו וטעמיו

אֵ֗ל נָ֤א רְפָא־נָ֙א לָ֔הּ. אחד עשר פעמים

ואח"ך יאמר

מִי־אֵ֗ל כָּמֹ֤וךָ נֹשֵׂא֙ עָוֹ֔ן וְעֹבֵ֖ר עַל־פֶּ֣שַׁע לִשְׁאֵרִ֣ית נַחֲלָת֑וֹ לֹא־הֶחֱזִ֤יק לָעַד֙ אַפּ֔וֹ כִּי־חָפֵ֥ץ חֶ֖סֶד הֽוּא׃ יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאותָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: ג׳ פעמים יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן לז

תיקון לזרע של קיימא

אלו המתענים כל אחד יקבל עליו התענית מבעוד יום בזה הנוסח:

הֲרֵינִי מְקַבֵּל עָלַי להתענות תַּעֲנִית יָחִיד לְמָחָר מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים כְּדֵי שֶׁיְּהֵא מִעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי אשר מתמעט בְּתַעֲנִיתִי חָשׁוּב וּמְרוּצֶה כְּקָרְבַּן אִשֶּׁה רֵיחַ־נִיחוֹחַ לַיהוָה לְכַפֵּר בַּעֲד פב"פ וּלְבַטֵּל מֵעָלָיו כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת וגם לבטל מעליו כל קללות ואלות וכל פִּתְחוֹן פֶּה לרעה, ואתה אל שדי אָהְיֶה אֲשֶׁר אָהְיֶה, נִצַּר חֶסֶד לָאֲלָפִים תפרוש על עבדך פב"פ סוכת שלומך, ותקרע רוע גזר דינו בשם קר"ע ותסיר מעליו כל קללות ואלות וכל פִּתְחוֹן פֶּה לרעה, ותצילהו מכל צָרָה וְצוּקָה, ותצילהו מכל מקטרג ומשטין, ותהפוך לו הַקְּלָלָה לִבְרָכָה ויזכה להוליד מאשתו בנים זכרים של קיימא ויגדלם לתורה אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ביום התענית ישבו המתענים בבית הכנסת וגם הוא ישב עמהם וילמדו סדר זה וקודם הלימוד יאמרו המתענים בקשה זו:

הרי אנחנו מוכנים לִלְמוֹד תּוֹרָה נְבִיאִים וּכְתוּבִים ומשנה וסתרי תורה לְכַפֵּר בַּעֲד פב"פ וּלְבַטֵּל מֵעָלָיו כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת וּלְבַטֵּל מֵעָלָיו כל קללות ואלות ופתחון פה לרעה:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּתְקַבֵּל בְּרָצוֹן לִמּוּדֵינוּ אשר נלמוד היום בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וּלְמָעַן שמך הגדול. וּלְמָעַן תורתך וּלְמָעַן רחמיך וחסריך תָּחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם על עברך פב"פ ותצילהו מִכָּל־צָרָה וְצוּקָה, ותצילהו מִכָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת, ותצילהו מכל קללה וּמִכָּל־פִּתְחוֹן פֶּה לרעה, שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה וְחַיִּים טוֹבִים, וְחֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים, על עבדך פב"פ וְתַהֲפֹּךְ לו הַקְּלָלָה לִבְרָכָה. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אח"ך ילמדו סרר זה וגם האיש הנזכר ילמוד עמהם תנ"ך הנדפסים בקריאי מועד בליל שבועות.

אח"ך ספר חמישי של תהלים אח"כ משניות הנדפסים בקריאי מועד הנז'. אח"ך אדרא זוטא.

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעַנְךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם | אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח־עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ: יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה: יִתֶּן־לְךָ כִלְבָבֶךָ וְכָל־עֲצָתְךָ יְמַלֵּא: נְרַנְּנָה | בִּֽישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם־אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא יְהוָה כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ | יְהוָה מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ בִּגְבֻרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ: אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים וַאֲנַחְנוּ | בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר: הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: ג"פ

יִשַּׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ | יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת־כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ | אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי | וְאֶֽעֱנֵהוּ עִמּוֹ־אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

שלשה פעמים

אח"ך יתקע התוקע תשר"ת תש"ת תר"ת. אח"ך יאמרו בקשה זו:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כשהיה בית המקדש קיים היו מקריבין לְפָנֶיךָ עולות ומנחות וחטאות ואשמות על מזבחך הַקָּדוֹשׁ ועתה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ חרב מקדש וְאֵין לָנוּ מזבח וְלֹא כֹהֵן שֶׁיְּכַפֵּר בַּעֲדֵנוּ, וְגָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שהקרבתי לְפָנֶיךָ חֶלְבִּי וְדָמִי בְּתַעֲנִיתִי הַיּוֹם הַזֶּה

והרתחתי אותם בְּחַמִּימוּת חֻלְשַׁת גּוּפִי כדי שֶׁיִּהְיֶה נחשב תְּעָנִיתִי זה כְּקָרְבַּן אִשֶּׁה רֵיחַ־נִיחוֹחַ לַיהוָה לְכַפֵּר בַּעֲד עבדך פב״פ וּלְבַטֵּל מֵעָלָיו כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת וּלְבַטֵּל מֵעָלָיו כל קללות ואלות וכל פְּתִחוֹן פֶּה לרעה:

אָנָּא ה׳ לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ וּלְמַעַן תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה אשר למדנו הַיּוֹם הַזֶּה תָּחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם על עברך פב״פ ותצילהו מכל צָרָה וְצוּקָה ותצילהו מכל גזרה קשה ורעה וגו׳ (ויסיים כנז״ל):

סימן לח

תקון לטירוף הדעת ולהריון

קבלת תענית

הֲרֵינִי מְקַבֵּל עָלַי להתענות תַּעֲנִית יָחִיד לְמָחָר מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה מְעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי אשר מתמעט בְּתַעֲנִיתִי חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה כְּקָרְבַּן רֵיחַ נִיחוֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה להמשיך חסדים טובים, ורחמים גדולים, להאשה פב״פ:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּקַבֵּל בְּרָצוֹן תְּפִלָּתִי וּבַקָּשָׁתִי זֹאת שֶׁיִּהְיֶה חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ מְעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי שמתמעט בְּתַעֲנִיתִי כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּיו עַל־גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ הַקָּדוֹשׁ וְעַל־יְדֵי כן תָּחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם על אמתך פב״פ, ותציל אותה מכל רוח רעה, ומכל חוֹלִי וּמַחֲלָה, ומכל נזק ותקלה, ומכל מחשבות והרהורים רעים, ובלבול הדעת, ותציל אותה מכל פחד ואימה ורעדה, ותציל אותה מכל דמיונים קשים ורעים, ותתן לה ישוב הדעת, והשקט ומנוחה, לכל איבריה, וגידיה וְיִהְיֶה לה לב שמח ותתעבר ותלד בנים של קיימא, ותשמח בהם ותגדלם לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ, יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

בלילה יעשה תקון כרת, וילמוד משניות, קריאי מועד, ותרי״ג מצות ואדרא רבא

וביום ילמוד תנ״ך קריאי מועד, ותהלים כולו, ואדרא זוטא, ויתקעו בשופר ויאמר קדיש בלילה וביום יאמר קודם הלימוד:

בלילה **לְשֵׁם** יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, בְּדָחְילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו״ד וְהֵ״א בְּאוֹתִיּוֹת וָא״ו וְהֵ״א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, הריני לומד מִשְׁנָה וְסִתְרֵי תּוֹרָה:

ביום **הריני** לומד פסוקי תורה נְבִיאִים וּכְתוּבִים וסתרי תורה:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְּהֵא חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ לְמוּדֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, ובסודותיה, וגם יהא חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ, נדוד שינה מעינינו, בעסק תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וְתָחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם על אמתך, פב"פ, ותציל אותה וגו' (יסיים כנז"ל)

ואחר הלימוד יאמר יהר"מ ה' או"א שיהא חשוב ומקבל ומרצה וגו' (ויסיים כנז"ל):

סימן לט

תיקון לאשה ששכבה עם בעלה בנדתה

אָנָּא פ'לאנא אקר קדאם רבי עלא כ'טא אלדי"י כ'טיתו כתירא מראת אלדי"י אנג'מעתו מע זוג'י בל נדה ותקצדתו ועברתו עלא עון אל נדה אלדי"י נמתו מע זוג'י בל נדה מן דון עלמו ואנא כ'טיתו וכ'טיתונו לזוג'י והל סאעא אנא מתנדמי עלא עווני וכ'טאייתי נדאמה כאמלא וישהד עליי רבי אלדי"י מא אעיד אכ'טא בהל עון. ואנא אעטי הלפילום אלדי"י ביידי לצדקה טרפ' פ'כאך אייאם אל צום אלדי"י לאז'ם עליי אצומה טרפ' הל עון ואטלב מן רבי יחסבלי. כאנהו צמתו אייאם אלדי"י לאזם אצומה טרפ' עון אל נדח אלדי"י עברתו עלינו כם נובא:

יא רבי בפי'לך אל עצי'ם תג'פירלי דינובי ותמחי כ'טאייאתי: ג'אוובני אלא'ה ג'אוובני ג'אוובני אלה'ה ג'אוובני:

תלזם בידה אל פ'לוס ותקרא הל כלאם אל מכתוב פ'וק:

ובעדין תדיר עלא ראסה בנתאיי, וידבחהא אל שוחט והיי תבארך עלא אל דם ותגיטינו:

תעטי לפ'רד. ואחר קרש ת'מאנתעשר ויקרא הראך אליום אל תהלים, ואדרא רבא:

יקול קבל אל לימוד

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, הריני לומר תהלים וסתרי תורה לתקון עון הנדה. שחטאה, וקלקלה בו האשה פב"פ. ששכבה עם בעלה כמה פעמים בנדותה:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שתמחול וְתִסְלַח וּתְכַפֵּר לאמתך פב"פ. אשר חטאה ופשעה בעון הנדה ותחשוב לה כאלו עשתה כל התיקון הראוי לעון זה.

יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן מ
תיקון למי ששפך בידו מים ומלח לשדים

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִית יָחִיד לְמָחָר מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים לְכַפֵּר בַּעֲד אמתך פב"פ, על חטא שחטאה בסרך עון עֲבוֹדָה זָרָה והקרבה שעשתה לכוחות הרעות:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁיִּהְיֶה חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ מְעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי שמתמעט בְּתַעֲנִיתִי למחר כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּיו עַל־גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ הַקָּדוֹשׁ רָיחַ נִיחוֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה. וְעַל־יְדֵי זֶה תמחול וְתִסְלַח וּתְכַפֵּר לאמתך פב"פ. בעבור עון סרך עֲבוֹדָה זָרָה והקרבה שעשתח לשם כוחות רעות. ויתוקן הפגם שפגמה בשמותיך הקדושים ובעולמות העליונים אֵ֣ל נָ֔א רְפָ֥א נָ֖א לָ֑הּ לאמתך פב"פ. רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאַת הַגּוּף: ג"פ

הלימוד בלילה ילמדו כאשר ילמדו בליל שבועות וקודם הלימוד יאמר:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, בְּדָחְילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, הֲרֵינִי מוּכָן לִלְמוֹד מִשְׁנָה וְסִתְרֵי תּוֹרָה ולנדד שינה מעיני בַּלַּיְלָה הַזֹּאת לְכַפֵּר בַּעֲד האשה פב"פ. על חטא שחטאה בעון סרך עֲבוֹדָה זָרָה והקרבה שהקריבה לשם שידין ורוחות רעות:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שיעלה לרצון לְפָנֶיךָ למודי זה בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וצער נדוד שינה מעיני וְתִמְחֹל וְתִסְלַח וּתְכַפֵּר לאמתך פב"פ וגו' כנז"ל:

ואחר הלימוד ג"כ יאמר בקשה זו:

וכן ביום ילמוד באותו הלימוד של סימן ל"ח. ויאמר בקשה זו קודם הלימוד ואחר הלימוד ויתקע בשופר:

סימן מא
תיקון לחולי ולבלבול הדעת

קבלת תענית

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הרינִי מְקַבֵּל עָלַי להתענות תַּעֲנִית יָחִיד לְמָחָר מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה מְעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי אשר מתמעט בְּתַעֲנִיתִי חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ כְּקָרְבַּן ריה נחוח אשה להי לְכַפֵּר בַּעֲד עבדך פב"פ וּלְבַטֵּל מֵעָלָיו

כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת וּלְבַטֵּל מֵעָלָיו כל המקטרגים והמשטינים ויתרפא רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִכָּל־מִינֵי חוֹלִי וּמַחֲלָה ומכל דאגה ומיחוש ובלבול הדעת וּמִכָּל־צַעַר ויסורין: **אָנָּא** ה׳ ברחמיך הרבים. ובחסדיך הגדולים תעלה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל־תָּחֳלוּאָיו וּלְכָל־מַכְאוֹבָיו וּלְכָל־מַכּוֹתָיו. כִּי אֵל רוֹפֵא רַחְמָן וְנֶאֱמָן אָתָּה:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, בְּדָחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, הריני לומד מִשְׁנָה וְסִתְרֵי תּוֹרָה לכפר על פב״פ וּלְבַטֵּל מֵעָלָיו כל המשטינים וּמְקַטְרְגִים וכשרוחות רעות בִּזְכוּת תְּוֹרָתָךְ הַקְּדוֹשָׁה ושמות הקודש הכתובים בה והרמוזים בה. **אָנָּא** ה׳ ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים העלה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל־תָּחֳלוּאָיו וּלְכָל־מַכְאוֹבָיו ותצילהו ממרח שחורה ותצילהו מכל דאגה ומיחוש ומבלבול הדעת ותצילהו מכל כאב ראש וכאב לב וחולשה כִּי אֵל רוֹפֵא רַחְמָן וְנֶאֱמָן אָתָּה. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

לימוד הלילה משניות קריאי מועד ותרי״ג מצוות ואדרא רבא:

לימוד היום תנ״ך של קריאי מועד אדרא זוטא תהלים ב״פ:

בקשה אחר הלימוד

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עשה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ וּלְמַעַן תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה שקריתי (הַלַּיְלָה הַזֹּאת) (הַיּוֹם הַזֶּה) וְתָחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם על עבדך פב״פ ותחייהו חיים ארוכים טובים ומתוקנים ותרפאהו רְפוּאָה שְׁלֵמָה בכל איבריו וגידיו ותקרע רוע גזר דינו (יכוין קר״ע שט״ן) ותבטל מעליו כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת ותתן לו אורך ימים ושנות חיים וקיים בו הברכות אֲשֶׁר צִוִּיתָ אֶת אָהֲרֹן ואת בניו לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. כַּכָּתוּב יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

יחזור פסוקים הנזכר ג״פ

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שֹׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְהוָה יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: ג״פ

וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ | יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת־כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ | אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי | וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ־אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

ג״פ

ותוקע תשר״ת תש״ת תר״ת:

יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן מב

תיקון למי שאיבד את עצמו לדעת

יתקבצו יו״ד אנשים כשרים. וכל אחד מעשרה אנשים יעשה קבלת תענית בנוסח זה

הֲרֵינִי מְקַבֵּל עָלַי להתענות תַּעֲנִית יָחִיד לְמָחָר מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים כדי שֶׁיִּהְיֶה מְעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי אשר מתמעט בְּתַעֲנִיתִי חָשׁוּב וּמְרוּצָה כְּקָרְבַּן רֵיחַ־נִיחוֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה לְכַפֵּר בַּעֲד עבדך פב״פ שמת עַל־יְדֵי עצמו בשנה... יום... לחודש... לתקן ולחזק ולאמץ ולעזור את נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ שלא עצרו כח לבא אל מנוחתם ותהיה מנוחתם כבוד מְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְׁקֵט וָבֶטַח ויזכו לירש חלקם לְעוֹלָם הַבָּא ולא יהיו נדחין מהלך הטוב וממנוחת שלום:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּקַבֵּל בְּרָצוֹן תְּפִלָּתִי וּבַקָּשָׁתִי זֹאת שֶׁיְּהֵא חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ מְעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי שמתמעט בְּתַעֲנִיתִי כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּיו עַל־גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ הַקָּדוֹשׁ וְיִהְיֶה החלב המתמעט מֵחֶלְבִּי וְדָמִי וְאֵשׁ חַמִּימוּת חֶלְשַׁת גּוּפִי וְהָרִיחַ הָעוֹלֶה מִפִּי בְּתַעֲנִיתִי מזבח כפרה לְכַפֵּר בַּעֲד נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה ובעד הגוף של עבדך פב״פ בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם (בט״ר צת״ג) ואתה האל הנוצר חסד לאלפים בטובך הגדול תשפיע שפע רב לְנֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של המ׳ פב״פ והיו למאורות לֵאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, ותתן להם כח ואומץ ועזר לבא אֶל־הַמְּנוּחָה וְאֶל־הַנַּחֲלָה

מְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְׁקֵט וָבֶטַח ויזכו לירש חלק טוב בגן עדן ולא יהיו נדחין מחלקם הטוב בָּעוֹלָם הַבָּא והצילם מִכָּל־צַר וְאוֹיֵב ומכל מקטרג ויעמדו מליצי יושר להמליץ טוב עליהם ותעשה חֶסֶד חִנָּם עם גופו וְנַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ של עבדך המ' פב"פ שיתוקנו כראוי ובאור פניך תשלים בירורם ותיקונם במהרה. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

בליל התענית יהיו נעורים בבית הכנסת כל העשרה האנשים הנז"ל ולא יהיו ישנים כל הלילה לעשות תיקון כרת בלי שינה כלל וילמדו סדר זה, וקודם הלימוד יאמרו הבקשה זו כולם ביחד בבת אחת

בצירוף וּבִרְשׁוּת קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ ברשות בית דין של מעלה וּבִרְשׁוּת בית דין של מטה וּבִרְשׁוּת תורתנו הקדושה הִנֵּה אָנָחְנוּ בָּאִים לִלְמוֹד תּוֹרָה בַּלַּיְלָה הַזֹּאת לְכַפֵּר בַּעֲד המ' פב"פ שמת עַל־יְדֵי עצמו בשנה... ביום... לחודש... לתקן ולחזק ולאמץ ולעזור את נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ שלא עצרו כח לבא אל מנוחתם ותהיה מנוחתם כבוד מְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְׁקֵט וָבֶטַח ויזכו לירש חלקם בָּעוֹלָם הַבָּא ולא יהיו נדחין מחלק הטוב וממנוחת שלום:

ויהי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּתְקַבֵּל בְּרָצוֹן לִמּוּדֵינוּ בתורה בַּלַּיְלָה הַזֹּאת ויהא חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לִמּוּדֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה בַּלַּיְלָה הַזֹּאת לְכַפֵּר בַּעֲד נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של עבדך המ' פב"פ ובעד גופו בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם (בט"ר צת"ג) ואתה האל הנוצר חסד לאלפים בטובך הגדול תשפיע שפע רב לְנֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של עבדך המ' פב"פ והיו למאורות לֵאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, ותתן להם כח ואומץ ועזר לבא אֶל־הַמְּנוּחָה וְאֶל־הַנַּחֲלָה מְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְׁקֵט וָבֶטַח ויזכו לירש חלק טוב בגן עדן ולא יהיו נדחין מחלק הטוב בָּעוֹלָם הַבָּא וְתַצִּילֵם מִכָּל־צַר וְאוֹיֵב וְתַצִּילֵם מכל מקטרג ויעמדו מליצי יושר להמליץ טוב עליהם ותעשה כרוב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ חֶסֶד חִנָּם עם גּוּף וְנֶפֶשׁ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה של עבדך המ' פב"פ שיתוקנו כראוי ובאור פניך תשלים בירורם ותיקנום במהרה. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אח"ך ילמדו משניות הנדפסים בקריאי מועד של ליל חג השבועות:

אח"כ ילמדו זוהר בפ' ויקהל דף ר"ט ע"א בפלגות ליליא קם רבי אבא וגו' עד דף ר"ד ע"א לאעטרא ליה לקב"ה ברזין דחכמתא:

ואח"כ ילמדו דברי הסבא קדישא בזוה"ק פ' משפטים צ"ד ע"ב רבי חייא ורבי יוסי אערעו חד ליליא וכו' עד דף קי"ד ע"א מעשה ידי להתפאר. ואח"כ ילמדו אדרא זוטא כולה ואחר הלימוד יאמרו בקשה זו כולם ביחד:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּקַבֵּל בְּרָצוֹן לִמּוּדֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה שלמדנו בַּלַּיְלָה הַזֹּאת לִמְחוֹל וְלִסְלֹחַ וּלְכַפֵּר בַּעֲד גּוּף וְנֶפֶשׁ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה של עבדך המ' פב"פ שמת עַל־יְדֵי עצמו בשנה... יום... בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם (בט"ר צת"ג) ואתה האל הנוצר חסד לאלפים בטובך הגדול תשפיע שפע רב לְנֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של עבדך המ' פב"פ והיו למאורות לֵאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, ותתן להם כח ואומץ ועזר לבוא אֶל־הַמְּנוּחָה וְאֶל־הַנַּחֲלָה מְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְׁקֵט וָבֶטַח ויזכו לרשת חלק טוב בגן עדן ולא יהיו נדחין מחלק הטוב בָּעוֹלָם הַבָּא וְתַצִּילָם מִכָּל־צַר וְאוֹיֵב וְתַצִּילָם מכל מקטרג ויעמדו מליצי יושר להמליץ טוב עליהם ותעשה ברוב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ חֶסֶד חִנָּם עם גּוּף וְנֶפֶשׁ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה של עבדך המרוחם פב"פ שיתוקנו כראוי ובאור פניך תשלים בירורם ותיקונם במהרה:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שיהמו נא רחמיך על עבדך המ' פב"פ אם נגזר עליו להכרת בהכרת רשעים יכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותתנהג עמו במדת החסד ובמדת הרחמים וְתָחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם עליו ויהא חשוב צערנו שנצטערנו בַּלַּיְלָה הַזֹּאת וקמטנו שינה מעינינו ולקרוע רוע גזר דינו של המ' עבדך פב"פ בשם (קר"ע שט"ן) וּלְמָעַן שֵׁם הגדול הַמִּתְפַּשֵּׁט מִמָּאוֹר הַמֻּרְכָּבָה הַתַּחְתּוֹנָה אֶלָּד וּכְשֶׁהוּא כָלוּל עִם מְקוֹרוֹ אֶהְיֶה כזה: אֵאֶהְלֶיֶּדה תְּבַטֵּל בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבַחֲסָדֶיךָ הַפְּשׁוּטִים כָּל־גְּוִזְרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת מעל עבדך המרוחם פב"פ וְיִסָּכֵר פֹּה כָּל הַמְקַטְרְגִים וּמַשְׁטִינִים מעליו וּבְכֹחַ הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הַמִּתְפַּשֵּׁט מִמָּאוֹר הַמֻּרְכָּבָה הָעֶלְיוֹנָה קר"ע וּכְשֶׁהוּא כָלוּל עִם מְקוֹרוֹ יהו"ה יקהרוע"ה תְּבַטֵּל בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבַחֲסָדֶיךָ הגדולים כָּל הַמַּשְׁטִינִים, וְכָל גְּזֵירוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת מעל עבדך המ' פב"פ ותשפיע לו אור ישועה ורחמים מכתר עליון. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

וביום יתקבצו כל העשרה אנשים הנזכר בבית הכנסת וילמדו ביחד כל התנ"ך הנדפס בקריאי מועד בליל חג השבועות ואח"כ תהלים ומשניות ואדרא זוטא

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יָעַנְךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם | אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח־עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ: יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה: יִתֶּן־לְךָ כִלְבָבֶךָ וְכָל־עֲצָתְךָ יְמַלֵּא: נְרַנְּנָה | בִּֽישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם־אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא יְהוָה כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ | יְהוָה מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ בִּגְבֻרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ: אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים וַאֲנַחְנוּ | בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר: הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: שבעה פעמים

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ | יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת־כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מֵדֶבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ | אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפַּיִם יִשְׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי | וְאֶֽעֱנֵהוּ עִמּוֹ־אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: שבעה פעמים

קודם הלימוד של יום יאמר הצירוף וברשות וכו', כאשר כתוב לעיל קודם לימוד הלילה. אחר הלימוד של יום יאמרו הבקשה שכתבנו לעיל אחר הלימוד של הלילה ורק עתה יוסיפו לאמר:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּתְקַבֵּל בְּרָצוֹן לִמּוּדֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה הַיּוֹם הַזֶּה וכנז"ל

ואחר הבקשה הנזכר יאמרו פסוק **אַל** נָא רְפָא נָא לָהּ בקול רם וניגון וטעמים אחר עשר פעמים ואח"כ יאמרו ובעת שיאמרו הי"ג מרות של ויעבור יתקע התוקע תשר"ת תש"ת תר"ת.

אָל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לַחַטָּאִים, וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרָעָתָם לָהֶם גּוֹמֵל, אָל, הוֹרֵתָנוּ לוֹמַר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ

עֶשְׂרֵה כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָּעָנָו מִקֶּדֶם, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה: וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה | עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

עָנֵנוּ אָבִינוּ עָנֵנוּ. עָנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עָנֵנוּ. עָנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עָנֵנוּ. עָנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ עָנֵנוּ. עָנֵנוּ הוֹד וְהָדָר עָנֵנוּ. עָנֵנוּ וָתִיק בְּנֶחָמוֹת עָנֵנוּ. עָנֵנוּ זַךְ וְיָשָׁר עָנֵנוּ. עָנֵנוּ חַי וְקַיָּם עָנֵנוּ. עָנֵנוּ טָהוֹר עֵינַיִם עָנֵנוּ. עָנֵנוּ יוֹשֵׁב שָׁמַיִם עָנֵנוּ. עָנֵנוּ כַּבִּיר כֹּחַ עָנֵנוּ. עָנֵנוּ לֹא אֵל חָפֵץ בְּרֶשַׁע עָנֵנוּ. עָנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עָנֵנוּ. עָנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׂגָּב עָנֵנוּ. עָנֵנוּ סוֹמֵךְ נוֹפְלִים עָנֵנוּ. עָנֵנוּ עוֹזֵר דַּלִּים עָנֵנוּ. עָנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עָנֵנוּ. עָנֵנוּ צַדִּיק וּמַצְדִּיק עָנֵנוּ. עָנֵנוּ קָרוֹב לְכָל קוֹרְאָיו בֶּאֱמֶת עָנֵנוּ. עָנֵנוּ רָם וְנִשָּׂא עָנֵנוּ. עָנֵנוּ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים עָנֵנוּ. עָנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עָנֵנוּ:

עָנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עָנֵנוּ: עָנֵנוּ וּפַחַד יִצְחָק עָנֵנוּ: עָנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עָנֵנוּ: עָנֵנוּ מָגֵן דָּוִד עָנֵנוּ: עָנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עָנֵנוּ: עָנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עָנֵנוּ: עָנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמֶּרְכָּבָה עָנֵנוּ: עָנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עָנֵנוּ:

מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאותָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: ג״פ

ויתקע עוד **תשר״ת תש״ת תר״ת**:

ואח״כ יאמרו

כָּל־כְּלֵי יוּצַר עָלַיִךְ לֹא יִצְלָח וְכָל־לָשׁוֹן תָּקוּם־אִתָּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשִׁיעִי זֹאת נַחֲלַת עַבְדֵי יְהוָה וְצִדְקָתָם מֵאִתִּי נְאֻם־יְהוָה:

אַשְׁרֵי | תְּבָרַח וּתְקֻרֵב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׂבְּעָה בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדֹשׁ הֵיכָלֶךָ: שלשה פעמים

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה: אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו:

הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

ויאמרו קדיש: אחר מנחה כל אחד יאמר נוסח זה:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ כשהיה בית המקדש קיים היו מקריבין לְפָנֶיךָ עולות ומנחות וחטאות ואשמות על מזבחך הַקָּדוֹשׁ ועתה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הרבים חרב בית המקדש וְאֵין לָנוּ מזבח כפרה ולא כהן שיכפר בעדנו וְגָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שהקרבתי לְפָנֶיךָ חֶלְבִּי וְדָמִי בְּתַעֲנִיתִי הַיּוֹם הַזֶּה והרתחתי אותם בְּחַמִּימוּת חֶלְשַׁת גּוּפִי כדי שֶׁיִּהְיֶה נחשב תְּעֲנִיתִי זה כְּקִרְבַּן אִשֶּׁה רֵיחַ־נִיחוֹחַ לְיהוָה לִמְחוֹל וְלִסְלֹחַ וּלְכַפֵּר בַּעַד גּוּף וְנֶפֶשׁ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה של המ' פב"פ בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם (בט"ר צת"ג) ירויון מדשן ביתך ומנחל עדניך תשקם ותהיה מנוחתם שלום השקט ובטח. יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן מג

תיקון להבא על אשת אחיו אחר מותו בהיותה פנויה

יתענה יום אחד ויקבלנו מבעוד יום: ביום התענית ילקה חמשים מלקיות וקודם המלקות יטבול שבעה טבילות:

אח"כ יקח בידו סך מאתים ושמונה עשר גרוש ויאמר בקשה זו:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ אשר חטאתי עויתי ופשעתי באיסור ערוה ובאתי על אשת אחי אחר מיתת בעלה כמה פעמים ופגמתי בבריאה וגרמתי מניעת עליית תְּפְאֶרֶת וּמַלְכוּת לבלתי יעלו למעלה ממקומם כראוי להם:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שתהא חֲשׁוּבָה וּמְקוּבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ הפרשת מעות אלו שבידי לצדקה כאלו התעניתי כל התעניות שראוי להתענות לתיקון פגם עון זה של ביאה על אשת אח ויעלו תְּפְאֶרֶת וּמַלְכוּת במעלות רמות הראוי להם לעלות למעלה למעלה ותצילני מכרת ומכל מיני יסורין:

מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ: שבעה פעמים

וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: שלשה פעמים

יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: שלשה פעמים
אח"כ יקח בידו עוד שנים ושמונים גרוש ויאמר בקשה זו:
רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ מה שֶׁחָטָאתִי עויתי ופשעתי בעון ביאה על הנדה כמה פעמים:
וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שתהא חֲשׁוּבָה וּמְקוּבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ הפרשת מעות אלו שבידי לצדקה כאלו התעניתי כל התעניות הראוי להתענות בעבור תיקון פגם עון זה של ביאה על הנדה ויתוקנו כל שמות הקודש שפגמתי בהם ויהיו מלאים ושלמים כראוי להם:
וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: ז׳ פעמים
יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: ז׳ פעמים
יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ **בְיוֹם**־קָרְאֵנוּ: שנים ושמונים פעמים ויכוין ר״ת יב״ק
אח"כ יקרא בפרשת תולדות
וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה: וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל עַד כִּי־גָדַל מְאֹד: וַיְהִי־לוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבֻדָּה רַבָּה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים: וְכָל־הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו סִתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיְמַלְאוּם עָפָר: וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי־עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד: וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן בְּנַחַל־גְּרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם: וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר | אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיִּסְתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמֹת אֲשֶׁר־קָרָא לָהֶן אָבִיו: וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי־יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים: וַיָּרִיבוּ רֹעֵי גְרָר עִם־רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ: וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם־עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׂטְנָה: וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי־עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפָרִינוּ בָּאָרֶץ: וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע:
ויקראנה שני פעמים מקרא ויחזור ויקראנה פעם אחת תרגום כל הפסוקים ביחד:
וּזְרַע יִצְחָק בְּאַרְעָא הַהִיא וְאַשְׁכַּח בְּשַׁתָּא הַהִיא עַל חַד מְאָה בִּדְשַׂעֲרוֹהִי וּבָרְכֵיהּ יְיָ:
וּרְבָא גַּבְרָא וַאֲזַל אֲזִיל (נ״א סְגִי) וְרָבֵי עַד דִּי רְבָא לַחֲדָא: וַהֲוָה לֵיהּ גֵּיתֵי עָנָא וְגֵיתֵי תּוֹרִין וּפָלְחָנָא (נ״א וַעֲבוּדָה) סַגְיָא וְקַנִּיאוּ בֵיהּ פְּלִשְׁתָּאֵי: וְכָל בֵּירִין דִּי חָפְרוּ עַבְדֵי אֲבוּהִי בְּיוֹמֵי

אַבְרָהָם אֲבוּהִי טַמּוֹנוּן פִּלְשָׁתָאֵי וּמְלֹאנוּן עַפְרָא: וַאֲמַר אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק אִזֵל מֵעִמָּנָא אֲרֵי תְקֵפְתָּא מִנָּנָא לַחֲדָא: וַאֲזַל מִתַּמָּן יִצְחָק וּשְׁרָא בְנַחֲלָא דִגְרָר וִיתֵב תַּמָּן: וְתָב יִצְחָק וְחָפַר יָת בֵּירֵי דְמַיָּא דִי חָפְרוּ בְיוֹמֵי אַבְרָהָם אֲבוּהִי וְטַמּוֹנוּן פְּלִשְׁתָּאֵי בָּתַר דְּמִית אַבְרָהָם וּקְרָא לְהֶן שְׁמָהָן כִּשְׁמָהָן דִּי הֲוָה קָרֵי לְהֶן אֲבוּהִי: וַחָפְרוּ עַבְדֵי יִצְחָק בְּנַחֲלָא וְאַשְׁכָּחוּ תַמָּן בֵּירָא דְמַיִין נָבְעִין: וּנְצוֹ רַעֲוָתָא דִגְרָר עִם רַעֲוָתָא דְיִצְחָק לְמֵימַר דִּי לָנָא מַיָּא וּקְרָא שְׁמָא דְבֵירָא עִסְקָא אֲרֵי אִתְעַסְּקוּ עִמֵּיהּ: וַחָפְרוּ בֵּירָא אָחֳרִי וּנְצוֹ אַף עֲלַהּ וּקְרָא שְׁמַהּ שִׂטְנָה: וְאִסְתַּלַק מִתַּמָּן וַחָפַר בֵּירָא אָחֳרִי וְלָא נְצוֹ עֲלַהּ וּקְרָא שְׁמַהּ רְחֹבוֹת וַאֲמַר אֲרֵי כְעַן אַפְתֵּי יְיָ לָנָא וְנִיפּוּשׁ (נ״א וְיַפְשִׁנָּנָא) בְּאַרְעָא: וְאִסְתַּלַק מִתַּמָּן בְּאֵר שָׁבַע:

אח״כ יקיף את התיבה ז׳ פעמים בכל הקפה יאמר

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר: קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים: קוֹל־יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְהוָה | יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה | יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אָנָּא בְּכֹחַ. גְּדוּלַת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה: (אב״ג יתי״ץ)

קַבֵּל רִנַּת. עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ. טַהֲרֵנוּ נוֹרָא: (קרי״ע שטי״ן)

נָא גִבּוֹר. דּוֹרְשֵׁי יִחוּדֶךָ. כְּבָבַת שָׁמְרֵם: (נגי״ד יכי״ש)

בָּרְכֵם טַהֲרֵם. רַחֲמֵי צִדְקָתֶךָ. תָּמִיד גָּמְלֵם: (בטי״ר צתי״ג)

חֲסִין קָדוֹשׁ. בְּרֹב טוּבְךָ. נַהֵל עֲדָתֶךָ: (חקי״ב טני״ע)

יָחִיד גֵּאֶה. לְעַמְּךָ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ: (יגי״ל פזי״ק)

שַׁוְּעָתֵנוּ קַבֵּל. וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ. יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת: (שקי״ו צי״ת)

ואומר בלחש: בָּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

אח״כ ידליק ז׳ נרות בבית הכנסת כנגד חגי״ת נהי״ם אח״כ יסבבו לו תרנגול על ראשו ויעשה הוא כסוי הדם ויברך עליו ובסוף כל סיבוב יאמר המסבב מצאתי כופר מצאתי כופר מצאתי כופר: יזהר לעשות תיקון כרת שלא ישן כלל כל הלילה וכל לילה אחת פוטרת מכרת אחד לכן יחשוב במה ביאות בא עליה ויעשה כנגדן תיקון כל לילה אחת כנגד ביאה אחת וטוב לו ושלום:

אמר המגיה בן-צמ"ח
ראיתי והנה טוב להדפיס פה איזה תיקונים הנמצאים באמתחתי בכ"י הק' מאדמו"ר המנוח זצוק"ל מזמן היותי בעיר מולדתי ועל כל או"א ארשום עליו מה תכליתו:

סימן מד

תקון לאיש שעכבה לו הנישואין אשתו הראשונה שמתו

פעם אחת בא איש אחד לאדמו"ר המנוח זצוק"ל וספר לו כי מזה ג' שנים ויותר משנפטרת אשתו. והיה חפץ לאדם לו אשה אחרת וכשהיה מדבר על איזה בתולה וגומר התנאים בין קרוביה ולא הספיק ליארס, והנה בחלום חזיון לילה תבא אשתו הנפטרת להכלה ותאיים עליה ואומרת לה שתזהר שלא תקח את בעלה. ואם לא תשמע לה אז תדע כי תחנוק אותה וכו' וכו'. ובבוקר תספר הכלה באזני קרוביה ושולחים להאיש הנזכר ידיעה כי בטלו התנאים וכן עזה"ד לג' ולד' בתולות אשר גומר התנאים עמהם תבא הנפטרת בחלום כנז' ואז נתן לו רבינו ז"ל את התיקון הנזכר ואני הצעיר הייתי מכלל יו"ד החכמים שעשו התיקון: תחלת הכל ישבו בביתי הכנסת עשרה אנשים כשרים לבדם:

אח"כ יזמין זה האיש צרור אחד שיש בתוכו מאה ואחד מטבעות של גרוש ועוד צרור אחד יש בו י"ח מטבעות ויתפוס תחלה צרור של ק"א מטבעות בידו ויאמר בפני העשרה הנז'

הֲרֵינִי מתנדב מאה ואחר מטבעות אלו לצדקה למנוחת נָפֶשׁ וְרוּחַ ונשמת אשתי פ' בת פ' אשר נפטרה מֵעוֹלָם הַזֶּה בִּרְצוֹן אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ (ויתפוס צרור הב' ג"כ) ועוד אני מתנדב שמונה עשר מטבעות אלו לצדקה למנוחת נְפָשׁוֹת וְרוּחוֹת וְנִשְׁמוֹת של כל הנשים מבנות יִשְׂרָאֵל אשר נפטרו מֵעוֹלָם הַזֶּה בִּרְצוֹן אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתחוס ותחמול ותרחם על נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה של אמתך פ' בת פ' ועל כָּל־נְפָשׁוֹת רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת של מתי יִשְׂרָאֵל שלא עצרו כח לבא אל מנוחתם ואתה האל הנוצר חסד לאלפים בטובך הגדול תשפיע שפע רב להם. ותתן להם כח ועזר ואומץ לֵאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם (יכוין ר"ת בט"ר צת"ג). יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ג' פעמים

ואז ימסור כסף הצדקה שבידו ביד הגבאי ואח"כ יאמר בפני עשרה הנזכר בקשת המחילה בסדר זה:

הנה אנכי מבקש מחילה גמורה ושלימה כתקנת חֲכָמִים זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה מאשתי פי' בת פי' שנפטרה מֵעוֹלָם הַזֶּה בִּרְצוֹן אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ ועוד אני מבקש מחילה גמורה ושלימה כתקנת חֲכָמִים זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה מכל מתי יִשְׂרָאֵל האנשים והנשים על כל אשר חטאתי להם בֵּין בְּאוֹנֶס בֵּין בִּרְצוֹן בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמֵזִיד בֵּין בְּדִבּוּר בֵּין בְּמַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁחָטָאתי בדבר הנוגע לנפשם בין שֶׁחָטָאתי בדבר הנוגע לגופם בין שֶׁחָטָאתי בדבר הנוגע לממונם בין שֶׁחָטָאתי בדבר הנוגע לכבודם בין בזמן היותם בחיים בָּעוֹלָם הַזֶּה בין אחר שנפטרו מֵעוֹלָם הַזֶּה על הכל אני שואל ומבקש מחילה גמורה ושלימה לפני יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

אח"כ יאמרו אותם העשרה ביחד נוסח זה

בצירוף קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבְרִשׁוּת ביד של מעלה (חכמה ובינה) וּבְרִשׁוּת ב"ד של מטה (תפארת ומלכות) וּבְרִשׁוּת תורתנו הקדושה וּבְרִשׁוּת סנהדרי גדולה וּבְרִשׁוּת סנהדרי קטנה מסכימים אנחנו וגוזרים בכח תורתנו הקדושה על כל נְפָשׁוֹת וְרוּחוֹת וְנִשְׁמוֹת שנפטרו מֵעוֹלָם הַזֶּה שלא יהיה להם רשות ושליטה על פי' בין פי' לקטרג ולעכב בזווג השני שצריך לו להזדווג עם אשה חדשה באירוסין ונשואין ולא יהיה להם כח לרדוף אחר פי' בן פי' להפר מחשבתו ולבלבל דעתו ולקלקל מעשיו בזווג החדש עם האשה אשר היא מזומנת לו מן השמים וְיִהְיֶה לו עזר וסיוע לקיים הזווג השני במהרה בלתי שום מעכב ויתקיים בו מאמר הכתוב מָצָא אִשָּׁה מָצָא טוֹב וַיָּפֶק רָצוֹן מֵיְהוָֹה:

אח"כ יאמר

אָנָּא בְּכֹחַ. גְּדוּלַת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה: (אב"ג ית"ץ)

קַבֵּל רִנַּת. עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ. טַהֲרֵנוּ נוֹרָא: (קר"ע שט"ן)

נָא גִבּוֹר. דְּוֹרְשֶׁי יִחוּדֶךָ. כְּבָבַת שָׁמְרֵם: (נג"ד יכ"ש)

בָּרְכָם טַהֲרֵם. רַחֲמֵי צִדְקָתֶךָ. תָּמִיד גָּמְלֵם: (בט"ר צת"ג)

חֲסִין קָדוֹשׁ. בְּרֹב טוּבְךָ. נַהֵל עֲדָתֶךָ: (חק"ב טנ"ע)

יָחִיד גֵּאֶה. לְעַמְּךָ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ: (יג"ל פז"ק)

שַׁוְּעָתֵנוּ קַבֵּל. וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ. יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת: (שק"ו צי"ת)

ואומר בלחש: בָּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

אח"כ יאמרו

מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאותָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

וְיִהְיְ | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: (ג׳ פעמים)

ואח״כ תכף יתקע התוקע תשר״ת תש״ת תר״ת. אח״כ יאמרו כולם

וְיִהְיְ | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ | יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת־כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מֵדֶבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ | אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי | וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ־אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

ואח״כ קדיש יהא שלמא:

סימן מה

תקון לגוסס המצטער

זה התיקון נתן רבינו הקי זי״ל כעבור אשה א׳ זקנה שהיתה גוססת ומצטערת יותר מעשרה ימים, ר״ל, וגם אני הצעיר הייתי בכלל העשרה, וזכורני כי קודם שיצאנו ממפתן החצר נפטרת האשה הנזכר במנוחה:

יבואו עשרה בני אדם וילמדו סביבות מטתה לימוד זה בראשית ברא אלהים וגו׳ עד אשר ברא אלהים לעשות:

אחר כך בפרשת ויקהל:

וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּנֹרָה זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ: וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה | קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי: שְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפָרַח וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בְּקָנֶה אֶחָד כַּפְתֹּר וָפָרַח כֵּן לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנֹרָה:

וּבַמְּנֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ: וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִמֶּנָּה: כַּפְתֹּרֵיהֶם וּקְנֹתָם מִמֶּנָּה הָיוּ כֻלָּהּ מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר: וַיַּעַשׂ אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר: כִּכָּר זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ וְאֵת כָּל־כֵּלֶיהָ: וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו: וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גַּגּוֹ וְאֶת־קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב: וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב עָשָׂה־לוֹ | מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו עַל שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים לְבַדִּים לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם: וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב: וַיַּעַשׂ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים טָהוֹר מַעֲשֵׂה רֹקֵחַ:

מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאותָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: שלשה פעמים

אח"כ בחבקוק סימן ג׳:

תְּפִלָּה לַחֲבַקּוּק הַנָּבִיא עַל שִׁגְיֹנוֹת: יְהוָה שָׁמַעְתִּי שִׁמְעֲךָ יָרֵאתִי יְהוָה פָּעָלְךָ בְּקֶרֶב שָׁנִים חַיֵּיהוּ בְּקֶרֶב שָׁנִים תּוֹדִיעַ בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכֹּור: אֱלוֹהַּ מִתֵּימָן יָבוֹא וְקָדוֹשׁ מֵהַר־פָּארָן סֶלָה כִּסָּה שָׁמַיִם הוֹדוֹ וּתְהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ: וְנֹגַהּ כָּאוֹר תִּהְיֶה קַרְנַיִם מִיָּדוֹ לוֹ וְשָׁם חֶבְיוֹן עֻזּוֹ: לְפָנָיו יֵלֶךְ דָּבֶר וְיֵצֵא רֶשֶׁף לְרַגְלָיו: עָמַד | וַיְמֹדֵד אֶרֶץ רָאָה וַיַּתֵּר גּוֹיִם וַיִּתְפֹּצְצוּ הָרְרֵי־עַד שַׁחוּ גִּבְעוֹת עוֹלָם הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ: תַּחַת אָוֶן רָאִיתִי אָהֳלֵי כוּשָׁן יִרְגָּזוּן יְרִיעוֹת אֶרֶץ מִדְיָן: הֲבַנְהָרִים חָרָה יְהוָה אִם בַּנְּהָרִים אַפֶּךָ אִם־בַּיָּם עֶבְרָתֶךָ כִּי תִרְכַּב עַל־סוּסֶיךָ מַרְכְּבֹתֶיךָ יְשׁוּעָה: עָרֵיָה תָּעוֹר קַשְׁתֶּךָ שִׁבְעוֹת מַטּוֹת אֲמֶר סֶלָה נְהָרוֹת תְּבַקַּע־אָרֶץ: רָאוּךָ יָחִילוּ הָרִים זֶרֶם מַיִם עָבָר נָתַן תְּהוֹמוֹ קוֹלוֹ רוֹם יָדָיהוּ נָשָׂא: שֶׁמֶשׁ יָרֵחַ עָמַד זְבֻלָה לְאוֹר חִצֶּיךָ יְהַלֵּכוּ לְנֹגַהּ בְּרַק חֲנִיתֶךָ: בְּזַעַם תִּצְעַד־אֶרֶץ בְּאַף תָּדוּשׁ גּוֹיִם: יָצָאתָ לְיֶשַׁע עַמֶּךָ לְיֶשַׁע אֶת־מְשִׁיחֶךָ מָחַצְתָּ רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע עָרוֹת יְסוֹד עַד־צַוָּאר סֶלָה: נָקַבְתָּ בְמַטָּיו רֹאשׁ פְּרָזָו יִסְעֲרוּ לַהֲפִיצֵנִי עֲלִיצָתָם כְּמוֹ־לֶאֱכֹל עָנִי בַּמִּסְתָּר: דָּרַכְתָּ בַיָּם סוּסֶיךָ חֹמֶר מַיִם רַבִּים: שָׁמַעְתִּי | וַתִּרְגַּז בִּטְנִי לְקוֹל צָלְלוּ שְׂפָתַי יָבוֹא רָקָב בַּעֲצָמַי וְתַחְתַּי אֶרְגָּז אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת לְעַם יְגוּדֶנּוּ: כִּי־תְאֵנָה לֹא־תִפְרָח וְאֵין יְבוּל בַּגְּפָנִים כִּחֵשׁ

מָעֲשֵׂה־זַ֑יִת וּשְׁדֵמוֹת֙ לֹא־עָשָׂ֣ה אֹ֔כֶל גָּזַ֥ר מִמִּכְלֹ֖ה צֹ֑אן וְאֵ֥ין בָּקָ֖ר בָּרְפָתָֽיִם: וַאֲנִ֣י בַּיהוָ֔ה אֶעְלֹוזָ֖ה בֵּאלֹהֵ֥י יִשְׁעִֽי: יֱהוִ֥ה אֲדֹנָ֖י חֵילִ֑י וַיָּשֶׂם֙ רַגְלַ֣י כָּאַיָּל֔וֹת וְעַ֖ל בָּמוֹתַ֥י יַדְרִיכֵ֛נִי לַמְנַצֵּ֖חַ בִּנְגִינוֹתָֽי:

אחר כך בתהלים:

מִזְמוֹר לְדָוִ֑ד הָ֝בּ֗וּ לַיהוָ֥ה בְּנֵי־אֵלִ֑ים הָ֝בּ֗וּ לַיהוָ֥ה כָּב֖וֹד וָעֹֽז: הָ֭בּוּ לַיהוָ֣ה כְּב֣וֹד שְׁמ֑וֹ הִשְׁתַּחֲו֥וּ לַ֝יהוָ֗ה בְּהַדְרַת־קֹ֥דֶשׁ: קוֹל֮ יְהוָ֪ה עַל־הַ֫מָּ֥יִם אֵ֤ל הַכָּב֨וֹד הִרְעִ֗ים יְ֭הוָה עַל־מַ֣יִם רַבִּ֑ים: קוֹל־יְהוָ֥ה בַּכֹּ֑חַ קוֹל֖ יְהוָ֣ה בֶּהָדָ֔ר: קוֹל֣ יְהוָ֔ה שֹׁבֵ֖ר אֲרָזִ֑ים וַיְשַׁבֵּ֣ר יְ֭הוָה אֶת־אַרְזֵ֥י הַלְּבָנֽוֹן: וַיַּרְקִידֵ֥ם כְּמֹו־עֵ֗גֶל לְבָנ֥וֹן וְשִׂרְי֑וֹן כְּמֹ֖ו בֶּן־רְאֵמִֽים: קוֹל־יְהוָ֥ה חֹצֵ֖ב לַהֲבֹ֣ות אֵֽשׁ: קוֹל֥ יְ֝הוֹלֵ֗ל מִדְבָּ֥ר יָחִ֑יל יְ֝הוָ֗ה מִדְבַּ֥ר קָדֵֽשׁ: קוֹל֮ יְהוָ֪ה ׀ יְחוֹלֵ֫ל אַיָּל֥וֹת וַ֭יֶּחֱשֹׂף יְעָרֹ֑ות וּבְהֵיכָ֥לֹו כֻּ֝לֹּ֗ו אֹמֵ֥ר כָּבֽוֹד: יְהוָ֥ה לַמַּבּ֗וּל יָ֫שָׁ֥ב וַיֵּ֤שֶׁב יְהוָ֨ה ׀ מֶ֬לֶךְ לְעוֹלָ֗ם: יְהוָ֤ה עֹז֙ לְעַמּ֣וֹ יִתֵּ֑ן יְהוָ֥ה ׀ יְבָרֵ֖ךְ אֶת־עַמּ֣וֹ בַשָּׁלֽוֹם:

לַמְנַצֵּ֑חַ מִזְמ֖וֹר לְדָוִ֣ד: בְּךָ֣ יְהוָ֣ה חָסִ֑יתִי אַל־אֵבוֹשָׁ֥ה לְעוֹלָ֗ם בְּצִדְקָתְךָ֥ פַלְּטֵֽנִי: הַטֵּ֣ה אֵ֣לַי ׀ אָזְנְךָ֣ מְהֵרָ֣ה הַצִּילֵ֑נִי הֱיֵ֥ה לִ֝י ׀ לְצ֣וּר־מָ֗עוֹז לְבֵ֥ית מְצוּדֹ֥ות לְהוֹשִׁיעֵֽנִי: כִּי־סַלְעִ֣י וּמְצוּדָתִ֣י אָ֑תָּה וּלְמַ֥עַן שִׁמְךָ֥ תַּ֝נְחֵ֗נִי וּתְנַהֲלֵֽנִי: תּוֹצִיאֵ֥נִי מֵ֝רֶ֗שֶׁת זוּ֮ טָמְנ֪וּ לִ֫י כִּי־אַתָּ֥ה מָעוּזִּֽי: בְּיָדְךָ֥ אַפְקִ֑יד פָּ֝דִ֗יתָה אוֹתִ֥י יְהוָ֥ה אֵ֖ל אֱמֶֽת: שָׂנֵ֣אתִי הַשֹּׁמְרִ֣ים הַבְלֵי־שָׁ֑וְא וַ֝אֲנִ֗י אֶל־יְהוָ֥ה בָּטָֽחְתִּי: אָגִ֣ילָה וְאֶשְׂמְחָ֣ה בְחַסְדֶּ֑ךָ אֲשֶׁ֤ר רָ֖אִיתָ אֶת־עָנְיִ֑י יָ֝דַ֗עְתָּ בְּצָרוֹ֥ת נַפְשִֽׁי: וְלֹֽא־הִסְגַּרְתַּ֥נִי בְּיַד־אוֹיֵ֑ב הֶ֝עֱמַ֗דְתָּ בַּמֶּרְחָ֥ב רַגְלָֽי: חָנֵ֣נִי יְ֭הוָה כִּי־צַ֣ר לִ֑י עָשְׁשָׁ֥ה בְכַ֝עַ֗ס עֵינִ֥י נַפְשִֽׁי וּבִטְנִֽי: כִּ֤י כָלוּ֙ בְּיָגֹ֣ון חַיַּ֑י וּשְׁנוֹתַ֥י בַּאֲנָחָ֗ה כָּשַׁ֣ל בַּעֲוֹנִ֣י כֹחִ֑י וַעֲצָמַ֥י עָשֵֽׁשׁוּ: מִכָּל־צֹרְרַ֥י הָיֵ֗יתִי חֶרְפָּ֫ה וְלִשְׁכֵנַ֥י ׀ מְאֹ֗ד וּפַ֫חַד לְמַיְּדָעַ֥י רֹאַ֑י בַּ֝חוּץ נָדְד֗וּ מִמֶּֽנִּי: נִשְׁכַּחְתִּי֮ כְּמֵ֪ת מִ֫לֵּ֥ב הָ֭יִיתִי כִּכְלִ֣י אֹבֵֽד: כִּ֤י שָׁ֘מַ֤עְתִּי ׀ דִּבַּ֣ת רַבִּ֗ים מָגֹ֥ור מִסָּ֑ביב בְּהִוָּסְדָ֥ם יַ֝חַ֗ד עָלַ֥י לָקַ֑חַת נַפְשִׁ֖י זָמָֽמוּ: וַ֭אֲנִי ׀ עָלֶ֣יךָ בָטַ֣חְתִּי יְהוָ֑ה אָ֝מַ֗רְתִּי אֱלֹהַ֥י אָתָּֽה: בְּיָדְךָ֥ עִתֹּתָ֑י הַצִּילֵ֥נִי מִיַּד־אֹויְבַ֖י וּמֵרֹדְפָֽי: הָאִ֣ירָה פָנֶ֣יךָ עַל־עַבְדֶּ֑ךָ הֹושִׁיעֵ֥נִי בְחַסְדֶּֽךָ: יְהוָ֗ה אַל־אֵבוֹשָׁ֥ה כִּֽי־קְרָאתִ֑יךָ יֵ֥בֹשׁוּ רְ֝שָׁעִ֗ים יִדְמ֥וּ לִשְׁאֹֽול: תֶּאֱלַמְנָ֥ה שִׂפְתֵי־שָׁ֑קֶר הַדֹּבְרֹ֖ות עַל־צַדִּ֣יק עָ֭תָק בְּגַאֲוָ֖ה וָבֽוּז: מָ֣ה רַב־טוּבְךָ֣ אֲשֶׁר־צָפַ֣נְתָּ לִירֵאֶ֑יךָ פָּעַ֥לְתָּ לַחוֹסִ֥ים בָּ֝ךְ נֶ֗גֶד בְּנֵ֣י אָדָֽם: תַּסְתִּירֵ֥ם ׀ בְּסֵ֣תֶר פָּנֶ֣יךָ מֵרֶכֶס־אִ֑ישׁ תִּצְפְּנֵ֖ם בְּסֻכָּ֣ה מֵרִ֣יב לְשֹׁנֹֽות: בָּר֥וּךְ יְהוָ֑ה כִּ֥י הִפְלִ֖יא חַסְדּ֣וֹ לִ֭י בְּעִ֣יר מָצֽוֹר: וַ֭אֲנִי ׀ אָ֣מַרְתִּי בְחָפְזִ֑י נִגְרַזְתִּ֥י ׀ מִנֶּ֗גֶד עֵינֶ֫יךָ אָכֵ֥ן שָׁמַ֣עְתָּ קוֹל֮ תַּחֲנוּנַ֪י בְּשַׁוְּעִ֫י אֵלֶ֥יךָ: אֱהֲבוּ

אָת־יְהוָה כָּל־חֲסִידָיו אֱמוּנִים נֹצֵר יְהוָה וּמְשַׁלֵּם עַל־יֶתֶר עֹשֵׂה גַּאֲוָה: חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם כָּל־הַמְיַחֲלִים לַיהוָה:

לְדָוִד | יְהוָה | אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְהוָה מָעוֹז־חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד: בְּקָרֹב עָלַי | מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת־בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ: אִם־תַּחֲנֶה עָלַי | מַחֲנֶה לֹא־יִירָא לִבִּי אִם־תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ: אַחַת | שָׁאַלְתִּי מֵאֵת־יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה כָּל־יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם־יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי | בְּסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי: וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה : שְׁמַע־יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי: לְךָ | אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנַי אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ: אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ | מִמֶּנִּי אַל־תַּט־בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל־תִּטְּשֵׁנִי וְאַל־תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי: כִּי־אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי: הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי: אַל־תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ־בִי עֵדֵי־שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס: לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב־יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים: קַוֵּה אֶל־יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל־יְהוָה:

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים | בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אֹותוֹ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ:

אח"כ יאמרו

וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ | יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת־כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ | אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי |

וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ־אָנֹכִי בְצָרָה אֶחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

שבעה פעמים

הַלְלוּיָהּ | הָלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הָלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: שלשה פעמים

אח"כ יפרשו כ"ו פרוטות לצדקה:

סימן מו

תקון למת המנודה

זה התיקון לא מצאתי כתוב עליו מפורש על מה ולמה. והנראה מסגנון הלשון כי מיוסד להנפטר שהיה חל עליו קללת חרם או נידוי ב"מ ושלום על ישראל:

יתן זה הקרוב שלו ק"ס קרוש בשביל פדיון של הנפטר ויקחם בידו ת"ח יר"ש שיעשה לו הפדיון, כמו סדר שעושין לחולה. אחר הפדיון יאמר הת"ח הנזכר בקשה זו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ וּלְמַעַן קדושת שמותיך הקדושים אשר כיוונתי בסדר ק"ס מטבעות שהם עולים בספר ד' שמות הק' אהוי"ה אהי"ה יהו"ה. אדנ"י. ושם א"ל. ותצרף מַחֲשָׁבָה טובה למעשה כי לך ה' החסד ותגביר חסדיך על כוחות הדינין ויתמתקו הגבורות הקשות עַל־יְדֵי פלא העליון אשר הוא רחמים גמורים ופשוטים וְתָחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם על נֶפֶשׁ וְרוּחַ ונשמת עבדך פב"פ אשר הפריש צדקה איש קרובו לפדיון נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ וכפרתם ותעלה לְפָנֶיךָ הצדקה בפדיון זה כאלו נעשית שלימה בכל הכוונות הראויות לכוון בה ותבטל כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת מעל נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ בָּרְכָם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם (בט"ר צת"ג):

אח"כ יאמר הת"ח ב' פסוקים באיוב ל"ה **אִם־יֵשׁ** עָלָיו | מַלְאָךְ מֵלִיץ אֶחָד מִנִּי־אֶלֶף לְהַגִּיד לְאָדָם יָשְׁרוֹ:

וַיְחֻנֶּנּוּ וַיֹּאמֶר פְּדֵעֵהוּ מֵרֶדֶת שָׁחַת מָצָאתִי כֹפֶר: ג' פעמים

אח"כ יתנו לת"ח מן דמי הפדיון הנזכר סך ח"י קרוש ואז תכף ומיד יעשה אותו הי"ש בקשת תענית בנוסח זה:

הֲרֵינִי בתענית לְמָחָר מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים לכפרת פדיון נפש פב"ב:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁיִּהְיֶה חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ מִעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי אשר יתמעט בְּתַעֲנִיתִי למחר כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּיו עַל־גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ הַקָּדוֹשׁ לְכַפֵּר בַּעֲד נר"ן של עבדך פב"פ ותצילהו מכל דינין קשים ומכל גזרות קשות ורעות ומכל שטן וּמְקַטְרֵג ותאמר ברחמיך הרבים מצאתי כופר מצאתי כופר מצאתי כופר:

אחר הפדיון וקבלת התענית הנזכר ילכו תיכף יו"ד אנשים כשרים על קבר הנפטר ויאמרו בקשה זו:

אָנָּא יְהוָה הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא אָהְיֶה אֲשֶׁר אָהְיֶה היה הוה וְיִהְיֶה עשה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְתָחוּס וְתַחְמוֹל וּתְרַחֵם על עבדך פב"פ לתקן נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ ותפדם וְתַצִּילָם מִכָּל־מִינֵי עונשין ומכל מיני יסורין ומכל דינין קשים ומרים ותעשה עמהם חֶסֶד חִנָּם:

אח"כ יאמרו

מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאותָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: שלשה פעמים

אח"כ יעשו לו התרה בנוסח זה:

בצירוף קֶדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבְרִשׁוּת ב"ד של מעלה וּבְרִשׁוּת ב"ד של מטה ברשות תורתנו הקדושה וּבְרִשׁוּת סנהדרי גדולה וּבְרִשׁוּת סנהדרי קטנה מותרים יהיו כל קללות אלות ושמתות וחרמים ונדויים ואירורים וכל מיני גזרות קשות ורעות וכל מיני גלגולים רעים שהושמו על פב"פ מותרים לו, מותרים לו, מותרים לו, שרויים לו, שרויים לו, שרויים לו, מחולים לו, מחולים לו, מחולים לו, אין כאן קללות אין כאן אלות אין כאן שמתות אין כאן חרמים אין כאן נדויים אין כאן אירורים אין כאן גזרות קשות ורעות אין כאן גלגולים רעים:

יהא רעוא דיהון שביתין ושביקין לא שרירין ולא קיימין וכשם שמסכימים ומתירין לו בבית דין של מטה ברשות קֶדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כך יסכימו ויתירו לו בבית דין של מעלה (וסר עוניך וחטאתך תכופר):

אח"כ יאמרו

לְדָוִד | בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ: בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְאַל־תִּשְׁכְּחִי כָּל־גְּמוּלָיו: הַסֹּלֵחַ לְכָל־עֲוֹנֵכִי הָרֹפֵא לְכָל־תַּחֲלוּאָיְכִי: הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת

חַיֶּיכִי הָמְעַטְרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים: הַמַּשְׂבִּיעַ בַּטּוֹב עֲדְיֵךְ תִּתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרָיְכִי: עֹשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכָל־עֲשׁוּקִים: יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו: רַחוּם וְחַנּוּן יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חָסֶד: לֹא־לָנֶצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר: לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ: כִּי כִגְבֹהַּ שָׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ גָּבַר חַסְדּוֹ עַל־יְרֵאָיו: כִּרְחֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת־פִּשְׁעֵינוּ: כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים רִחַם יְהוָה עַל־יְרֵאָיו: כִּי־הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוֹר כִּי־עָפָר אֲנָחְנוּ: אֱנוֹשׁ כֶּחָצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יָצִיץ: כִּי רוּחַ עָבְרָה־בּוֹ וְאֵינֶנּוּ וְלֹא־יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ: וְחֶסֶד יְהוָה | מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם עַל־יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים: לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ וּלְזֹכְרֵי פִקֻּדָיו לַעֲשׂוֹתָם: יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: בָּרְכוּ יְהוָה מַלְאָכָיו גִּבֹּרֵי כֹחַ עֹשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ: בָּרְכוּ יְהוָה כָּל־צְבָאָיו מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ: בָּרְכוּ יְהוָה | כָּל־מַעֲשָׂיו בְּכָל־מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה:

ואח"כ קדיש יהא שלמא:

סימן מז

תיקון למי שהאכיל טרפות לישראל בשוגג

עוד ראיתי והנה טוב להעתיק פה מספרי רבינו הקי זי"ל את התיקונים הללו והם נזכרו בשו"ת רב פעלים חי"ג (יו"ד סימן י"ד) וזה תוארם: תיקון למי שהאכיל טרפות לישראל בשוגג

הנה כי כן אם השואל חלוש מאד וא"א לו להתענות תעניות הרבה יעשה תיקון זה יתענה שלשה ימים נפרדים וילקה בכל יום של תעניות אלו ויתודה בהם ויאמר בודוי באות ה"א הכשלתי לישראל באיסור בשר טריפה ויבכה על זה גם יעשה פדיון בצדקה שבכל יום מן ג' ימים אלו ויקח בידו רפ"ט פרוטות של כסף ויאמר.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ אשר חטאתי בעון שהכשלתי את יִשְׂרָאֵל באיסור בשר טריפה שגרמתי בזה פגם במקום הקודש ולכן הנני מפריש מאתים ושמונים ותשע פרטות אלה שבידי לצדקה שהם כמנין טרף לתקן טרף ניצוצי הקדושה שנטרפו ויצאו לחוץ ועתה יתוקנו ויחזרו ויעלו אל מקום הקודש בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן בסוד הכתוב כִּי הוּא טָרָף וְיִרְפָּאֵנוּ יַךְ וַיַּחְבְּשֵׁנוּ. וְכַכָּתוּב טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: וּלְמָעַן השם הַקָּדוֹשׁ טִפְּטְפִיהָ שעולה מספרו עם נקודותיו שהם חיר"ק ושב"א וקבו"ץ וחי"רק וחיר"ק וקמ"ץ מספר רפ"ט ומספר אפר"ח יתבררו ניצוצי הקדושה ויהיו

פורחים ועולים למקום עליון במקום הקודש. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בתיקון זה וברוב רחמיך וברוב חסדיך תצילני מטרף הגלגול ותשמרני שלא אתגלגל בעלה אילן בסוד והעלה נבל. ותפטרני לשלום ואהיה פטור מן הטרף וּלְמָעַן היסוד הַקָּדוֹשׁ הנקרא פרט וּלְמָעַן נשמת עבדך רבי טרפון עליו השלום. מָגִנִּי עַל־אֱלֹהִים (יכוין גי׳ רפ״ט) מוֹשִׁיעַ יִשְׁרֵי־לֵב: יְהִיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ואח״כ יאמר

שִׁיר הָמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל: לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֱזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֱזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ: אֱזַי עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים: בָּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: שלשה פעמים

ככה יעשה הפדיון בכל יום מן שלשה ימי התענית הנזכר ולא יאכל בשר בלילותיהם, וגם לא בלילה שאחד התענית ואם ירצה יעשה השלשה ימים שני וחמישי ושני הרשות בידו ובכל יום משלשה ימים הנזכר ילמוד תנ״ך שקורין בליל חג השבועות ואח״כ ילמוד תהלים שני פעמים שהם ג׳ כפ״ר, וכמנין פרוטי״ה ובזה הלימוד יתוקן עון אכילת בשר טריפה כי חשבונם שוה גם ילמוד בליל התענית משניות הנדפסים בקריאי מועד בליל חג השבועות ואח״ך ילמוד תרי״ג מצות ואח״כ הסבא בזוהר פרשת משפטים מדף צ״ד ע״ג ר״ח ור״י אערעו חד לילא וכו׳ עד דף קי״ד ע״א, ועמך כולם צדיקים וכו׳ מעשי ידי להתפאר, ובכל יום ישחט עוף ויבדוק הסכין היטב ויברך על כיסוי הדם בכונה גדולה:

סימן מח

למי שאכל בשר טרפה במזיד

ואגב אורחאי אזכור תיקון לאוכל בשר טריפה במזיד והוא חלוש מאד ואינו יכול להתענות תעניות מרובים שיתענה ג׳ ימים כנז״ל, ובכל יום יאמר בודוי באות אל״ף אכלתי בשר טריפת ועברתי על הכתוב ובשר בשדה טריפה לא תאכלו ונכשלתי ופגמתי ברע שברפ״ח ניצוצין דקליפת נוגה שנטרפה מן הכלב הרע שבקליפ השהוא סוד ב״ן וגם פגמתי ברפ״ח ניצוצין דקדושה שנטרפו ויצאו לחוץ עם הכלים של המלכים שנתקנו בסוד כי הוא טרף וירפאנו ובסוד טרף נתן ליראיו,

ויסיים הודוי, ובכל יום מן ג׳ ימי התענית יקח בידו רפ״ט מטבעות של קרוש א׳ לפחות ויאמר בקשה זו.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ אשר חטאתי עויתי ופשעתי לְפָנֶיךָ שאכלתי בשר טריפה ועברתי על מה שכתוב בתורה וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ. ונכשלתי ופגמתי ברע שברפ״ח ניצוצין דקליפת נוגה שנטרפה מן הכלב הרע שבקליפה שֶׁהוּא סוד ב״ן ופגמתי ברפ״ח ניצוצין דקדושה שנטרפו ויצאו לחוץ עם הכלים של המלכים שנתקנו בסוד כי הוא טרף וירפאנו ובסוד טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו ועל זֹאת הייתי צריך להתענות רפ״ט ימים רצופים וְגָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שאיני יכול להתענות רפ״ט ימים רצופים, ועבדיך חכמי יִשְׂרָאֵל ז״ל תקנו לפדות בכסף כל תָּעֲנִית לכן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתִּהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקוּבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ הפרשת ממון זה שבידי לצדקה כאילו התעניתי רפ״ט ימים רצופין וּכְאִלּוּ כִּוַּנְתִּי בְּכָל־הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בתיקון זה. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ויעשה כפרה בתרנגול עליו והלימוד בלילה וביום יעשה כנז״ל ויעשה הקפות לתיבה בבית הכנסת שבעה פעמים ובכל פעם יקרא מזמור לדוד הבו להי׳ בני אלים וגו׳ ופסוק אחד מן אנא בכח וכו׳ והשי״ת יאיר עינינו באור תורתו ויתקננו בעצה טובה מלפניו לעיתשיל אמן כן יהי רצון (ע״כ נמצאו התיקונים):

סימן מט

סדר א״ב ורמזיהן

זה סדר הא״ב ורמזיהן וגו׳ נמצא בגנזי עט״ר הגאון המחבר זצוק״ל ונראה ששייכים לסימן ב׳:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, בְּדָחְילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו״ד וְהֵ״א בְּאוֹתִיּוֹת וָא״ו וְהֵ״א (ע״י שפע א״ס המשפיע בהם ומיחדם) בְּיִחוּדָא שְׁלִים, בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מוּכָן לומר שנים ועשרים אותיות הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שתצרף ברחמיך הרבים את אותיות אלו לתיבות כרצונך כי רחום אתה ומרבה להטיב ואנחנו עבדיך בניך בני בחונין. כוונתינו לעשות רצונך ה׳ נגדך כל תאותינו ואנחתנו ממך לא נסתרה, וִיהִי רָצוֹן

מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּלְמַעַן תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, ותתקן כל פגמינו ופגמי אדה"ר שפגמנו בכללות אבי"ע ובכל פרטי אבי"ע, ויתבררו ויתוקנו ויעלו כל ניצוצי הקדושה של נרנח"י אשר נפלו בקלי' ע"י אדה"ר וְעַל יָדֵינוּבגלגולים אלו ובגלגולים אחרים, ויתבררו ויתוקנו ויעלו שארית רפ"ח ניצוצין ויתוקנו כל לבושי נדנה"י דִּכְלָלוּת וּפְרָטוּת אבי"ע ויתבררו חלקי הנפש שנפגמו ונפלו בנוגה דאבי"ע ונוגה כאור תהיה אל מקום הקודש. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ואח"כ יאמר פסוקים אלו בישעיה סימן מ"ד ומ"ה:

כֹּה־אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים: וּמִי־כָמוֹנִי יִקְרָא וְיַגִּידֶהָ וְיִעְרְכָהּ לִי מְשׂוּמִי עַם־עוֹלָם וְאֹתִיּוֹת וַאֲשֶׁר תָּבֹאנָה יַגִּידוּ לָמוֹ: כֹּה־אָמַר יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְיֹצְרוֹ הָאֹתִיּוֹת שְׁאֲלוּנִי עַל־בָּנַי וְעַל־פֹּעַל יָדַי תְּצַוֻּנִי:

ואח"כ יאמר בכונה ובישוב הדעת: כ"ב פעמים אלפא ביתא מא' ועד תי"ו ואותיות כמנפ"ץ ויהיו מתוייגים לפניו בתגין כהלכתן:

אבגדהוזחטיכלמנסעפצקרשת דסוךץ

ואח"כ יאמר פסוקים אלו:

וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל־רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת: **פְּנֵה** אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה־עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ: עֲשֵׂה־עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי: (ור"ת ג' פסוקים הנזכר עו"ף בגי' יוס"ף שהוא היסוד והבן

שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ: קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח־טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

ואח"כ יאמר סדר צירופי אלפא ביתא אלו בנוסח זה וג"כ יהיו כתובים לפניו בכתיבה אשורית ומתוייגים בתגין כהלכתן:

אהח"ע בגרון. גיכק בחיך. דטלנת בלשון. זסשרץ בשנים. בומף בשפתים:

את בש גר דק. הץ וף זע חס טנ ים כל:

אחס בטע גיפ דכצ הלק ומר זנ שת:

אל בם גן דס הע ופ זצ חק טר יש כת:
איק בכר גלש דמת הנך וסם זען חפף טצץ
אט בח גז דו יצ כפ לע מס קץ רף שן תם: (הנ"ך)
יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִּי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: ב"פ
ואח"כ ילמוד רמזים אלו:

א"ב רמז לסוד הנסירה: **ג"ד** רמז למוחין דהויות דגדלות שהם עסמ"ב בסוד חו"ב ותרין עטרין דחו"ג שבדעת וגם מלובשים תוך נהי דאימא שהם ג' שמות דאהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן וההי"ן וזהו הרמוז באותיות **ג"ד** שהם המלובשים. והמוחין שבתוכם: **ה"ו** רמז ליחוד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שהם זו"ן: **ז"ח** רמז איהו בנצ"ח ואיהי בהו"ד והנצח הוא סְפִירָה ז' מעילא לתתא: וההוד הוא סְפִירָה ח': **ט"י** רמז שֶׁהַמַּלְכוּת משלמת את ז"א לעשרה ספירות, והתשעה שלו יהיו עשרה: **כ"ל** רמז בכת"ר ולכן כ' גי' עשרים כמספר כת"ר כנודע: ואות ל' רמז לחבר שכל א' כלול מעשרה גי' שלושים. והנה חָכְמָה ובינה הם או"א והדעת מחברם שֶׁהוּא בְּחִינַת יסוד שלהם. וצריך שימשך להם שפע מבחי' הכתר כדי שיזדווגו וזהו רמז חיבור כ"ל: **מ"נ** רמז שע"י זווג הַנְּקֵבָה יתוקנו ד' יודי"ן שבשם ע"ב ויעלו למקומם העליון למעלה. ודי יודין הם מ' בסוד מ' יום דשובבי"ם. וגם יתוקנו ע"י ה"ח וה"ג שהם סוד מ"ד ומ"ן וכל א' כלול מחמש הרי אות נ': **ס"ע** רמז שהו"ק שהם ששים שכל א' כלול מעשר, יתחברו עם הַמַּלְכוּת ויהיו שבעים: **פצ"ק** רמז פ' גי' יסוד: צ' גי' מים רמז שהיסוד יהיה תמיד מלא מים קדושים. ואלו המים הם ה"ח וה"ג שכל א' כלול מעשר גי' ק': **רש"ת** רמז אות ר' הוא רחל כי ראש שמה ר' גם בו רמוז שם לאה במילואה כזה למ"ד אל"ף ה"י גי' ר' הרי באות ר' יש רמז ללאה ולרחל. אות ש' רמז לחג"ת כל אחד כלולה מעשר ועשר מעשר גי' ש' ואות ת' רמז לנהי"ם ע"ד הַנְּקֵבָה והיינו רמז כי לאה ורחל שתיהם יהיו שלמים בשבע ספירות שהם הג"ת נהי"ם בסוד בת שבע ולכן עשה שלמה הע"ה חינוך הבית שבעת ימים ושבעת ימים כנודע:
גם עוד נרמוז בעזה"ו ליקבה"ו. וחפץ ה' בידינו יצלח:

א' עם התגין שֶׁהוּא גי' ששה הוי מספר שבעה רמז לכתר שֶׁהוּא סְפִירָה א' והוא סוד גולגלתא. וידוע ששם יש סוד ז' וכמ"ש רבינו זלהה"ה בספר מבוא שערים ש"ג ח"ב

פ״ג וז״ל רישא דא״א יש בו ז׳ תיקונים שע״י מאיר העתיק המתלבש בתוכו ואלו הן. א׳ גלגלתא והוא נקרא כת״ר דאו״א ב׳ טלא דבדולחא והוא מוח חָכְמָה דא״א ג׳ קרומא דאוירא הוא סוד הקרום המקיף את המוחין ומפסיק בינו ובין הגלגולת ד׳ עמר נקי הם האזנים. ה׳ רעווא דרעוין והוא מצח הרצון דא״א ו׳ אשגחא פקיחא והם עיינין דא״א ז׳ נוקבא דפרדשקא והוא חוטמא דא״א הרי נתבאר ז׳ דגולגלתא ע״ש:

ב׳ עם התגין גי׳ ח׳ שֶׁהוּא חָכְמָה רמז שֶׁהַחָכְמָה היא סְפִירָה ב׳:

ג׳ עם התגין גי׳ כ״א שֶׁהוּא מספר שם אהי״ה שֶׁהוּא בְּבִינָה וְהַבִּינָה היא סְפִירָה ג׳:

ד׳ עם התגין גי׳ עשרה רמז לאות יו״ד שבשם הוי״ה כי שלשה בְּחִינַת כח״ב הנז׳. הָרְמוּזִים באב״ג הם רְמוּזִים וכלולים בה כידוע שהכתר רמוז בקוץ של יו״ד וְהַחָכְמָה ביו״ד עצמה, וְהַבִּינָה במלוי היו״ד, כי תניח ו׳ תוך ד׳ וְיִהְיֶה ה׳ בסוד הבן בחכמה:

ה׳ עם התגין גי׳ י״א רמז לי״א סממני הקטורת, שיתבררו ויתוקנו ע״י הארת המוחין הַנִּזְכָּר שהם כח״ב:

ו׳ רמז לבחי׳ וא״ו של השם שֶׁהוּא ז״א:

ז׳ עם התגין גי׳ כ״ה רמז למלכות ה״א אחרונה שבשם שנקראת כ״ה כי חמשה פ׳ חמשה גי׳ כ״ה ורמז בשני אותיות אלו ו״ז שהם קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זו״ן שיתייחדו ויזדווגו ע״י בירור י״א סמני הקטורת הנרמז באות ה׳ וכאמור:

ח׳ עם התגין גי׳ י״ד רמז להי״ג הנרמזים ביד, גם זהב שֶׁהוּא סוד הגבורות גי׳ י״ד שֶׁהַמַּלְכוּת הנזכרת היא נבנית ע״י הגבורות ותהיה ראויה לזווג:

ט׳ עם התגין גי׳ כ״ז רמז לב״ז אותיות הַתּוֹרָה שבה שנתקנים בעה״ו:

י׳ עם התגין גי׳ י״ו רמז לסוד רח״ר רחבו י״ו אמה שנתקנים בסוד אבג״י דאנא בכח כנודע:

כל״מ אותיות מלך למפרע, רמז כי י״ו הַנִּזְכָּר הם בהי׳ מלכים כנודע שהם נקראים ז׳ מלכים:

נ׳ עם התגין גי׳ חיים, רמז שיתבררו ויתוקנו וימשך להם חיים מלמעלה:

ס׳ גי׳ כלי רמז ליסוד דנוק׳ הנקראת כלי:

ע׳ עם התגין גי׳ נחל רמז ליסוד דאימא הנק׳ נחל כנודע:

פ' גי' יסוד רמז ליסוד ז"א וכוונת הרמז בשלשה אותיות אלו הוא לרמוז שיסוד ז"א הרמוז באות פ' יקבל שפע מן יסוד אימא הנק' נחל הרמוז באות ע' ויתן אל יסוד מַלְכוּת נוקביה הנקרא כלי הרמוז באות ס':

צ' עם התגין גי' ח"ק רמז שהשפעה תהיה חק ולא יעבור שתמיד תהיה אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

ק' עם התגין גי' דבק וידוע מ"ש מ"א ז"ל כי דבק הוא סוד הזווג, וְהַכַּוָּנָה שהזווג יהיה חק ולא יפסק ולכן מחובר עם אות צ' ששם רמוז הח"ק:

ר' יש בו רמז ללאה כי במילואה עולה גי' ר' ויש בו רמז ג"כ לרחל כי ראש שמה ר':

ש' עם התגין גי' נרנח"י רמז שלאה ורחל הָרְמוּזִים באות ר' ישתלמו בנרנח"י ויאירו בהם:

ת' גי' מיין דכורין רמז שלאה ורחל הַנְּזָכָר יקבלו תמיד מיין דכורין בסוד הזווג:

נמצא כי באותיות שעטנ"ז ג"ץ יש כ"א וויין ששם התגין שהם גי' קכ"ו כמנין ג' מ"ב בסוד עלי באר ענו לה שֶׁהוּא סוד ג"פ שם מ"ב גם בשלשה פעמים מ"ב הַנְּזָכָר הָרְמוּזִים בכ"א וויין הַנְּזָכָר רמז שיתוקנו המ"ב פרצופין של ז' מלכים בשלימות הפנימי והתיכון וחיצון וזהו רמז ג"פ מ"ב:

והנה באותיות בד"ק חי"ה יש ששה וון שהם גי' ל"ו כמנין חי"י חי"י. והנה אותיות שעטנ"ז ג"ץ הם אותיות ז"א הנק' יִשְׂרָאֵל כנז' בעץ חיים שער הנקודים פ' ו' ובזה יובן אך טוב לישראל כי באותיות הַנְּזָכָר יש כ"א וויין מנין א"ך ונעשו טוב לישראל בז"א שנתקנו ונכנסו האורות בפנים:

ונמצא סך כל התגין הוא כ"ז וויין שהם כ"א וששה כנגד כ"ז אותיות הַתּוֹרָה וכולם נתקנים בשלימות ונעשים זך וישר פעלו:

גם אפשר לרמוז בעה"י קכ"ו ול"ו גי' קס"ב כמנין בנימין שֶׁהוּא יסוד דנוק' שמעלה מ"ן מן בירורים הנז':

ועוד נבוא לרמוז בעזה"ו באלפ"א בית"א דאחה"ע. לְשֵׁם יְחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, והוא כי אותיות אחה"ע בגרון צרף מספר אחה"ע עם מספר גרון יעלה מספר רמז שיאירו הוי"ה ואהי"ה במילוי יודי"ן שהם ע"ב קס"א בהויה דמילוי אלפ"ין ואדנ"י שהם מ"ה וס"ה וסך הכל גי' שמ"ג ולכן מספר זה עולה גי' הנה מה

טוב ומה נעים כי הוי"ה במילוי אלפי"ן גי' מ"ה וגם בְּחִינַת שם אדנ"י נק' מ"ה בסוד מָה־אָשִׁיב לַיהוָֹה. ולכן סיים הפסוק שֶׁבֶּת אַחִים גַּם־יָחַד והבן:

גיכ"ק בחיך הנה צרף מספר גיכ"ק עם מספר חי"ך עולה גי' קע"א כמנין שם ייא"י במלואו יו"ד יו"ד אל"ף יו"ד שמקבלת הַמַּלְכוּת. וידוע שיש שם ייא"י משם ס"ג וזה מקבלת רחל ויש שם ייא"י משם קס"א וזה מקבלת לאה וכנז' בהרמ"ז ז"ל:

דטלנ"ת בלשון הנה צרף מספר דטלנ"ת עם מספר לשו"ן יעלה המספר גי' משיח מלא עם הכולל. רמז שע"י תיקון הלשון יתמלא המשיח אורות גדולים ויבוא לגאולנו בב"א ואז יקויים אותו זמן מ"ש דוד הע"ה כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא ולכן כּוֹס־יְשׁוּעוֹת ע"ה גי' דטלנ"ת לשו"ן:

זססק"ץ בשנים הנה צרף מספר זססר"ץ ומספר שנים יעלה במספר גימ' אלף ז"ן וְהַכַּוָּנָה שאז ניזונים אנחנו בית יִשְׂרָאֵל מן האצילות שֶׁהוּא בסוד אלפים:

בומ"פ בשפתים הנה צרף מספר בומ"פ ומספר שפתים יעלה המספר גי' תתקנ"ח כמנין תורה מליאה כזה תי"ו וי"ו רי"ש ה"ה רמז שע"י הַתּוֹרָה אשר יוציא האדם בשפתיו יתמלא ז"א הנק' תורה אורים גדולים ויתעורר היסוד שֶׁהוּא בין נו"ה הנק' שפתים להזדווג ולהשפיע בְּמַלְכוּת ולכן מספר הַנְּזָכָר עולה ג"כ גי' שלחן מלא שי"ן למ"ד חי"ת נו"ן רמז שֶׁהַמַּלְכוּת הנקראת שלחן תתמלא ג"כ אורות רבים וגדולים ע"י הזווג ואז יקויים מה שאמר הפסוק בזכריה י"ג וְיָשְׁבָה יְרוּשָׁלַם לָבֶטַח כי ג' תיבות אלו עולים כמספר הַנְּזָכָר ואז יתקיים ג"כ מ"ש הפסוק רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה שג"כ עולה המספר הַנְּזָכָר והכל בִּזְכוּת הַתּוֹרָה שֶׁתִּהְיֶה מליאה והבן:

ועוד נבוא לרמוז בעהי"ז באלפי"א בית"א דאות ב"ש:

לְשֵׁם יְחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, את רמז לכ"ב אותיות הַתּוֹרָה מאל"ף ועד תי"ו ב"ש אותיות ש"ב רמז שהם בְּחִינַת ז' מלכים ושב לשון שבעה כמו שב שמעתתא:

ג"ר ד"ק רמז שהשבעה מלכים הַנְּזָכָר הם בְּחִינַת שם ב"ן וצריך להעלותם שם וב"פ ב"ן גי' ד"ק וז"ש ג"ר ד"ק:

הי"צ ו"פ ז"ע רמז ה"ץ ו"פ אותיות צופי"ה. ז"ע אותיות ע"ז. רמז לתורה שנקראת ע"ז וְהַכַּוָּנָה כדי לתקן הזי' מלכים צריך האדם להיות צופה ומביט בתורה הנקראת ע"ז כי בה יתוקנו הכל:

ח״ס ט״ן רמז לנשמות שבגוף כי ט״ן הוא גוף כמו טב למיתב ט״ן ד״ו כלומר חם על אוצר הנק׳ גוף לתקנו כי אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף:

י״ם כ״ל רמז שאז בזה תחבר הַמַּלְכוּת הנקראת י״ם עם היסוד חנק׳ כ״ל. השי״ת יעזרנו על דבר כבוד שמו תמיד אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

ועוד נבוא לרמוז בעהי״ו באלפא בית״א דאח״ס בט״ע ליקבה״ו:

אח״ס רמז אל״ף שֶׁהוּא בְּחִינַת חָכְמָה בסוד אל״ף חכמה. ח״ס, ימשוך ממנו חיים. כי חיים הם מן הַחָכְמָה כנודע:

בט״ע רמז הַבִּינָה שהיא סְפִירָה ב׳ ימשוך ממנה המזון שֶׁהוּא הלחם כי מזוני מבינה כנודע ואותיות ט״ע גי׳ לחם ע״ה וזהו ב׳ ט״ע:

גי״פ רמז שהדעת שֶׁהוּא סְפִירָה ג׳ לחכמה בסוד חב״ד ימשוך ליסוד שֶׁהוּא רמוז באות צד״י שֶׁהוּא עולה מספר י״פ וזה ג׳ פ״י גם. רמוז זווג הוי״ה אדנ״י שהם מספר י״פ עם הכולל:

דכ״ץ רמז דל״ת שהיא רמז להמלכות הן רחל הן לאה כנז׳ בסוד כוונת לְדוֹר וָדוֹר הַמְלִיכוּ לָאֵל כי הם דלת וכניסה לאצילות וכנז׳ בשער הכוונות. ואותיות כ״ץ גי׳ ק״י שֶׁהוּא מספר שם מ״ה ואדנ״י בסוד נס הכוונה שתשתלם הַמַּלְכוּת בהארת שם מ״ה ואדנ״י וזהו ד׳ הַמַּלְכוּת כ״ץ סוד נס הנז׳, גם הוא בגי׳ ימין שֶׁהוּא סוד החסד שתתמתק בחסדים:

הל״ק רמז ה׳ מַלְכוּת שהיא ה׳ אחרונה תקבל ה״ג שהם גי׳ ק״ל כנודע. גם תאיר בה העין שהיא גי׳ ק״ל:

ומ״ר רמז ו׳ שֶׁהוּא התי״ת יעלה ויקבל שפע מן הַחָכְמָה שנקראת ר״ם, כי רם הוא בחכמה כנז׳ במ״א:

זנש״ת רמז שיקבל הז״א הַנְּזָכָר את המוחין הנקראים שנות חיים שהם ד׳ אה״י וד׳ יה״ו במלואם שעולים גי׳ שנות ועם הכולל גי׳ זנש״ת:

או רמז ז׳ תש״ן כלומר הַמַּלְכוּת שהיא שביעית תקבל ב״פ שע״ה נהורין העולים תש״ן בסוד אשר שם שמות בארץ ולכן הַמַּלְכוּת נקראת אשת חיל כי אשת חיל ע״ה גי׳ תש״ן, ובאורות אלו תגדל הַמַּלְכוּת הנקראת שבת, ותהיה בסוד שבת הגדול שֶׁהוּא מספר ב״פ שע״ה הַנְּזָכָר והבן:

ועוד נבוא לרמוז בעה״י באלפ״א ביתּ״א דא״ל ב״ם, ליקבה״ו:

א״ל רמז לשם אל שֶׁהוּא חסד, ב״ם רמז לשם מ״ב המברר ג״ן רמז שיאירו שמות הַנִּזְכָּר בְּמַלְכוּת הנקראת ג״ן:

ד״ס גי׳ נוגה רמז לנוגה, ה״ע גי׳ אבן טובה, רמז שנוגה תתתקן ותתברר ותהיה אבן טובה, ונוגה כאור תהיה אל מקום הקודש. ו״פ גי׳ אהי״ה אדנ״י רמז שבחי׳ שם אדנ״י יתוקן ע״י שם אהי״ה. ז״ק גי׳ מ״ה ב״ן רמז לחבור וזווג זו״ן שהם מ״ה וב״ן. ח״ק גי׳ ס״ג מ״ה רמז שיאיר שם ס״ג בשם מ״ה ט״ר גי׳ הדר והוא מלך החי׳ שֶׁהוּא היסוד י״ש גי׳ יו״ד פי׳ א״ל רמז לחסד בשלימות שנתקן הדר הַנִּזְכָּר בסוד החסד. כ״ת רמז לחיבור שם ע״ב ס״ג מ״ה בכפלים העולים ש״ס ועם סמ״ך אותיות שלהם גי׳ ת״ך, וכמ״ש הרמ״ז ז״ל וְהַכַּוָּנָה ע״י תיקון הדר הַנִּזְכָּר אז נתחברו שמות ע״ב ס״ג להאיר לשם מ״ה גם רמז שמן חיבור ע״ב ס״ג יצא שם מ״ה והבן:

ועוד נבוא לרמוז בעה״י באלפא ביתא דאי״ק בכיר ליקבה״ו:

אי״ק גי׳ אל״ף רמז לאל״ף דאהי״ה. בכ״ף אותיות ברך כלומר תיקן אותו גל״ש רמז לשלשה אלפין דאהי״ה שעולים שלג בנז׳ בסוד השלג שיתוקנו בעזה״ו:

דמ״ת הם ד׳ אלפין של אהיה שעולים בגי׳ מד״ת בסוד ומדת ימי מה היא:

הנ״ך אותיות כהן בסוד החסד. או ירמוז הנ״ך גי׳ תקנ״ה כמנין כס״ף משנ״ה. רמז לחסדים כפולים:

וס״ם גי׳ תרס״ו כמנין רוד״ף שלו״ם. רמז שכס״ף משנה הֲרְמוּזִים באותיות הנ״ך. ורודף אותם היסוד הנקרא שלום. וגם הוא בגי׳ הצנ״ע לכ״ת עם הכולל לרמוז כי החסדים הֲרְמוּזִים באותיות הנ״ך הם מכוסים בסוד מאהבה מסותרת ולכן תרס״ו ג״כ אותיות סתר״ו לשון הסתר וגם הוא בגי׳ ור״ב שלו״ם בני״ך כי בחסדים רב שלום עַל יִשְׂרָאֵל:

זע״ן כמנין פא״ר מלכו״ת, כי בחסדים יהיה פאר למלכות כי יתמתקו גבורתיה:

חפ״ף גי׳ מוס״ף שב״ת רמז שֶׁהַמַּלְכוּת שנקראת שבת יהיה לה תוספת. גם רמז שכללות העולמות שהם עקודים נקודים ברודים שעולים גי׳ שבת יהיה להם תוספת והארה ע״י החסדים וזהו מוסף שבת. ולכן הוא בגי׳ אדני שפתי תפתח:

טצ״ץ גי׳ א״ל שד״י מלא ובגי׳ שלו״ם הבריו״ת. כי ע״י הארת אל שדי למעלה יהיה שלום הבריות למטה. גם טצ״ץ הנזכר גי׳ פאר הַתְּשׁוּבָה. לרמוז כי כל התיקונים והמעלות אשר נרמזו באותיות הקודמים הכל יהיה ע״י פאר הַתְּשׁוּבָה. שהאדם יעשה תשובה מפוארת תשובה שלימה. תשובה מאהבה. השי״ת יעודנו על דבר כבוד שמו וישיבנו בתשובה שלימה אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. וְעַל־יְדֵי הַתְּשׁוּבָה המפוארת אז נזכה לעלות לא״י. ולכן פאר הַתְּשׁוּבָה עולה גי׳ וַעֲנָוִים יִירְשׁוּ־אָרֶץ שנירש ארץ החיים אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

עוד נבוא לפרש בעיה באלפ״א ביתי״א דא״ט ב״ח. ליקבה״ו:

א״ט במילואם גי׳ ראש הגוויה שֶׁהוּא היסוד ב״ן כנז׳ במ״א. ב״ח במילוי גי׳ שפתים. שהם נו״ה שנקראים שפתים. והיסוד הוא בין נו״ה. והתיקון שלו ע״י השפתים. שעוסק בתורה:

ג״ז ד״ו י״צ אותיות ג״ז במילוי גי׳ ק״ן רמז לק״ן אורות, ד״ו במילוי גי׳ פרצוף. י״צ אילנא דחיי וְהַכַּוָּנָה שפרצוף ז״א הנק׳ אילנא דחיי לוקח ק״ן אורות:

כ״ף ל״ע מ״ס הנה כ״ף במילוי גי׳ קפ״ה כמנין א״ל מלא, ל״ע במילוי גי׳ צדיק הוא היסוד שנק׳ צדיק, מ״ס במילוי גי׳ לאה במילואה, וְהַכַּוָּנָה שע״י המשכת החסדים יתחבר היסוד עם לאה:

ק״ץ במילוי גי׳ ר״ץ כמנין ה״ג כנצפ״ך עם עשרה כוללים שלהם בסוד פרי כנז׳ במ״א ז״ל ע״ש, וְהַכַּוָּנָה בזווג שיזדווג היסוד עמה כנז׳ יתן לה ה״ג שלה ממותקים:

ר״ף במלוי גי׳ תקצ״ה כמנין רחל בשמחה, רמז שֶׁתִּהְיֶה רחל בשמחה והם הארות אימא כי ידוע מ״ש מ״א ז״ל שהשמחה היא באימא, אָם־הַבָּנִים שְׂמֵחָה, וכן הַמַּלְכוּת נקראת כן מצדה וכל שמחה בבשר וין שהם הגבורות הממותקים ע״ש, וגם עוד יהיה המספר רחל בְּמַחֲשָׁבָה, שֶׁהוּא אבא שֶׁהוּא סוד הַמַּחֲשָׁבָה כנודע, הרי נרמזו בה הארות או״א:

ש״ן במילוי גי׳ תס״ו ב״פ רג״ל שֶׁהוּא בְּחִינַת או״א בסוד ע״ב קס״א קס״א ע״ב, והוא ע״ד יאההויהה איההיוה״ה וכנז׳ בהרמ״ז ז״ל, והוא חיבור או״א אשר מחיבורם וזיווגם יחד ימשך שפע ואורות למלכות הרמוזה באותיות ת״ם כאשר נבאר בע״ה:

ת״ם במילוי כזה תיו מ״ם גי׳ תצ״ו כמנין מַלְכוּת, וְהַכַּוָּנָה שאורות או״א הָרְמוּזִים באותיות ש״ן ימשכו ממלכות גם נרמז בסוף אלפ״א בית״א זו מספר מַלְכוּת לרמוז כי אלפ״א בית״א זו דא״ט ב״ח היא בתיקון הַמַּלְכוּת, וכנז׳ בעץ חיים שער הירח ע״ש ולכן תצ״ו הַנִּזְכָּר גי׳ מלון שלם רמז שֶׁהַמַּלְכוּת תהיה מלון שלם לת״ת, וגם הוא סמך שלום כי הַמַּלְכוּת נעשה לה סמך ע״י השלום הוא היסוד הדר מלך החי׳ הנק׳ שלום, וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ שָׁלוֹם: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

אל״ף א״ויתי ל״אור פ״נימי
בי״ת ב״ו י״איר ת״פארת
גימ״ל גים י״אירו מיקיפים ל״ו
דל״ת ד״עת ל״יזער ת״משיכו
ה״א ה״טעינוהו א״ורות
וי״ו ו״מוחין י״קרים והגדולים
זי״ן זיווגו י״סודות הפלאים
חי״ת ח״זקו י״סודות תחתונים
טי״ת טרם י״זדווגו ת״פארת
יו״ד י״איר ו״יזהיר ד״עת
כ״ף כ״ל פ״רצופו
למ״ד ל״מלכות מ״איר ד׳ עת
מ״ם כוחותיה מ״ן
נו״ן נ״צח ו״הוד נ״עשים
סמ״ך ס״פירותיה מטלאים כ״ולם
עי״ן עטיניה י״פים נ״עימים
פ״ה פ״ניה ה״דורים
צד״י צ״דיק ד״לתיה י״פתח
קו״ף ק״ומו ו״תקנו פ״רצופה
רי״ש ר״אשה י״היה ש״לם
שי״ן ש״די י״איר נ״ירה
תי״ו ת״מיד י״זדווגו ו״יתיחדו

אל"ף או"ת הקדוש. ל"שון הקדוש. פ"רנס הַקָּדוֹשׁ אלם אלומותיך
בית ב"רית הקדוש. י"סוד הַקָּדוֹשׁ ת"רנגול הקדוש. ברך ברוכיך
גימל ג"ואל הַקָּדוֹשׁ י"פה נוף הַקָּדוֹשׁ מ"לאך הקדוש. ל"חי הַקָּדוֹשׁ גדל גדוליך:
דלת דל"י הקדוש. ל"ולב הקדוש. ת"ל הַקָּדוֹשׁ דרוש דורשיך
ה"א ה"יכל הקדוש. א"ולם הקדוש. הדר הדרך:
ואו וא"ו הקדוש. אב"ר הקדוש. ו"איתן הקדוש. ועד ויעודיך
זי"ן הקדוש. יתד הקדוש. נח הקדוש. זרע זרעיך:
חי"ת חי הקדוש. יפה תואר הקדוש. חסד חסידיך:
טי"ת טוב הקדוש. ילד הקדוש. תי"ק הקדוש. טרוף טרפיך:
יו"ד יוסף הקדוש. וי"ו הקדוש. ד"ג הקדוש. יחד יחודיך:
כ"ף כפתור הקדוש. פועל הקדוש. כנוס כנוסיך:
למ"ד לב הקדוש. מספר הקדוש. דעת הקדוש. לבלב לבלובין:
מ"ם משכיל הקדוש. משביר הקדוש. מלא מלואיך.
נו"ן נהר הקדוש. ונ"ס הקדוש. נהל הקדוש: נהר נהוריך.
סמ"ך ס"יל הקדוש. מרחץ הקדוש. כוס הקדוש. סגל סגולתיך:
עי"ן עומק הקדוש. יאור הקדוש. נועם הקדוש. ענג עולמיך.
פ"א פותר הקדוש. אורג הקדוש. פרה פרייך:
צדי" ציץ הקדוש. דפ"ק הקדוש. יובל הקדוש. צמח צמחיך.
קו"ף קנא"י הקדוש. ו"ו הקדוש. פורט הקדוש. קדש קדושיך:
רי"ש רח"ם הקדוש. י"ם הקדוש. שולחן הַקָּדוֹשׁ רבה רביביך.
שי"ן ש"בט הקדוש. יורה הַקָּדוֹשׁ נתיב הקדוש. שגב שביביך.
תי"ו ת"ו הקדוש. יו"ד הַקָּדוֹשׁ וצדיק הקדוש. תקן תקוניך.

אמרו במסכת שבת פרק הבונה אמרי ליה רבנן לרי"י ב"ל אתו דרדקי האידנא לבי מדרשא ואמרי מילי דאפילו בימי יהושע בין נון לא אתמר כוותייהו. אל"ף ב"ית אלף בינה. גימ"ל דל"ת גמול דלים, ומ"ט פשוטה כרעיה דגימל לגבי דלת שכן דרכו של גומל חסדים לרוץ אחר דלים, ומ"ט פשוטה כרעיה דדל"ת לגבי גימ"ל דלימצי ליה נפשיה ומ"ט מיהדר אפיה דדלת מגימל דליתן בצנעה כי היכי דלא ליכסיף מניה ה"ו זה שמו של הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא ז"ח ט"י כ"ל. ואם אתה עושה כן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא זן אותך והן אותך ומטיב לך ונותן לך ירושה וקושר לך כתר לְעוֹלָם הַבָּא. מ"ם

פתוחה מם סתומה מאמר פתוח מאמר סתום. נוץ כפופה, נו"ן פשוטה. נאמן כפוף, נאמן פשוט ס"ע סמוך עניים. לישנא אחרינא סימנין עשה בתורה וקנה אותה. פ"ה כפופה. פ"ה פשוטה פה פתוח פה סתום, צדיק כפופה וצדיק פשוטה. צדיק כפוף צדיק פשוט היינו נאמן כפוף נאמן פשוט הוסיף לך הכתוב כפיפה על כפיפתו מכאן שניתנה הַתּוֹרָה במנוד ראש. ק"וף קדוש. ריש רשע. מ"ט מיהדר אפיה דקו"ף מריש. אמר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אין אני יכול להסתכל ברשע. ומ"ט מיהדר. תגיה דקוף לגבי ריש. אמר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אם חוזר בו אני קושר לו כתר כמותי. ומ"ט כרעיה דקו"ף תלויה. דאיהדר בי ליעייל וליעול בהך מסייעה ליה לריש לקיש דאמר ר"ל מ"ד אם ללצים הוא יליץ ולענוים יתן הן. בא לטמא פותחין לו, בא ליטהר מסייעין אותו. שיי"ן שקר תי"ו אמת. מ"ט שקר מיקרבן מיליה. אמת. מרחקא מילי שקרא שכיח קושטא לא שכיח. ומ"ט שקרא אחדא כרעיה קאי ואמת מלבן לבוניה קושטא קאי שקרא לא קאי:

א"ת א"ותי ת"עב אתאוה לו: ב"ש ב"י לא חשק שמי יחול עליו. ג"ר גופו טמא ארחם עליו דייק דלתותי נעל קרניו לא אגדע. עד כאן מדת רשעים. אבל מדת צדיקים. א"ת ב"ש אם אתה בוש. ג"ר ד"ק אם אתה עושה כן גור בדוק. ה"צ ו"ף. חציצה הוי בינך לבין א"ף. ז"ע ח"ס ט"ן. ואין אתה מודעזע מן השטן י"ם כ"ל אמר שר של גיהנם לפני הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רבשע"ו ל"ים כ"ל, אח"ם בט"ע ג"פ אמר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אני חס עליהם מפני שבעט בגוף, דכ"ץ דכים הם. כנים הם צדיקים הם, הל"ק אין לך חלק בהם, ומ"ר ז"ן ש"ת אמר גיהנם לפני הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רבשע"ו מרי זנני מזרעו של שת א"ל אל בם גן ד"ס להיכן אוליכם לגן הדס. ה"ע ו"ף אמר גיהינם לפני הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רבונו של עולם עיף אנוכי א"ל ז"ץ ח"ק הללו זרעו של יצחק ט"ר י"ש כ"ת. נטור יש לי כתות כתות של אומות העולם ע"א שאני נותן לך:

ובאותיות של רבי עקיבא איתא:

א"ת ב"ש א"ת אלף זה אדה"ר. תי"ו שֶׁהוּא תחלת ברייתו של עולם, שכל העולם נברא במאמר של הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא ואדם בכפו, ב"ש בית אלו בהמה וחיה שי"ן אלו שקצים ורמשים שנבראו עם אדה"ר. ג"ר גימ"ל זו גן שנטע הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בעדן

לשום בתוכו חופות של אבנים טובות ומרגליות בשביל אדם, רי״ש שֶׁהוּא נכנס ראש לגן עדן קודם כל הצדיקים, ד״ק דלית זהו דלתי גן עדן שפתחו לפניו מלה״ש ששגרן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אצל אדם לשרתו, ק׳ מלמד שקראו לפניו קדושי עליונים וגבורי ערבות, וא״ל בא בשלום:

ה״ץ ה״א שהפיל עליו הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא תרדמה, צדיק זו צלע אחת שלקח הימנו מצלעותיו ובנאה לאשה. ו״ף שהביאה ברבבות אלפין של מלה״ש אל אדה״ר בקול רנה ושירה, ומה הוא פ״ה מלמד שכל פמלייא של מעלה ירדו עמהם לג״ע, ז״ע ז״ן מלמד שזימן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שניהם לסעודה על מעדני ג״ע. ע״ן שערך לפניהם שולחנות של מרגליות. ח״ס חית שחשו מלה״ש וצלו לו בשר וצננו לו את היין ובא הנחש וראה את כבודן והציץ בהם ונתקנא בהם, סמ״ך שסח לו הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לאדם וא״ל מפרי עץ הגן ופרי העץ וגו׳ לא תאכל ממנו וגו׳. ט״ן טי״ת שטעתה חוה בדבריו של נחש ואכלה מן העץ ונתנה הימנו לאדם, נו״ן שנפתחו עיניהם ותבינו שהם ערומים ונתעטפו בעלין של תאנה. י״ם יו״ד שכבר גָּלוּי וְיָדוּעַ לפניו יתברך מעשיהם שעשו וירד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וקרא לאדם מ״ם שאמר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לאדם מי הגיד לך כי ערום אתה, כ״ל, כ״ף שכולם זימנם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לדין. למ״ד שלקו ד׳ וחטאו ג׳ נחש וחוה ואדם חטאו ולקו. ורביעית ארץ לקתה בעבורם:

אח״ס בט״ע מהו אח״ס מלמד שאמר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אני בעצמי אחוס על יִשְׂרָאֵל יותר מכל אוה״ע מפני שהם ממליכים אותי בעולמי ב״פ בכל יום ומיחדים את שמי ערבית ושחרית. שֶׁנֶּאֱמַר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד: בט״ע שבהם נוטע העולם שאלמלא שיוצאין ת״ח שהם עוסקין בתורה ותינוקות של בית רבן שהן הוגין במקרא ובמשנה. וישראל שהם קורין שמע וגו׳ ומקבלים עול מַלְכוּת שמים שחרית וערבית כבר היו מלאכי חבלה נותשין ומחריבין את העולם:

גי״ף אל תקרי גי״ף אלא גיף זו גופה של תורה שראשי ישיבות גאון יעקב מתעסקין בה ומורין פרט וכלל. והויות אסור והיתר לישראל:

דכ״ץ אל תקרי דכ״ץ אלא דך כולו חפץ ואין חפץ אלא יִשְׂרָאֵל שנקראו ארץ חפץ לפני הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא ולמה נקראו ארץ חפץ מפני שהם דומים לארץ שכל העולם

מתקיים בה. חפץ בשביל שהם עושים בכל יום ויום חפצו ורצונו של הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כדת:

הל"ק זה יעקב שנקרא חלק שנתקדש שמו של הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בקדושה על ידו וחקק לו דמותו על כסא כבודו:

ומר אל תקרי ומ"ר אלא ואמר אלו שרפי להבה ומלאכי צבאות וחיילי מעונה שאינן יכולין לומר קדוש מלמעלה עד שפותחין תחלה יִשְׂרָאֵל פיהם בקדושה מלמטה. ואומרים קדושה משולשת. ואח"כ מקדישין מלה"ש ואין ואמר אלא מלה"ש שֶׁנֶּאֱמַר וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

ז"ן ש"ת אל תקרי ז"ן ש"ת אלא זה נשא שבת אלו יִשְׂרָאֵל שנשאו תורה ומצות שבת בָּעוֹלָם הַזֶּה מפי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שבה זוכין יִשְׂרָאֵל ונוחלין חיי עוֹלָם הַבָּא עולם שכלו שבת שֶׁנֶּאֱמַר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת:

אמר רבי עקיבא אל"ף מהו אל"ף מלמד שאמרה תורה אמת למד פיך כדי שתזכה לחיי העוה"ב הוי פיך למד אמת כדי שתזכה לחיי עוֹלָם הַבָּא. מפני מה. מפני שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נקרא אמת וכסאו מאז יושב עליו באמת ופניו יקדמו חסד ואמת וכל דבריו חסד ואמת, וכל משפטיו משפטי אמת וכל אורחותיו חסד ואמת:

דבר אחר אלף א"פתח ל"ישון. פ"ה פ"ה ל"ישון א"פתח. אמר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אפתח לשון כל בני אדם כדי שיהיו מקלסין לפני בכל יום ויום. וממליכין אותי בארבע רוחות העולם. שאלמלא שירה וזמרה שהם אומרים לפני בכל יום ויום לא בראתי את עולמי:

ד"א אפתח לשון פה ופה לשון אפתח. שאין נאה במאתים וארבעים ושמונה איברים לומר לפניו שירה אלא בפה, שֶׁנֶּאֱמַר פי יספר תהלתך. שלא נמשלו פה ולשון אלא כים וגליו כשם שהים מרחיב ופותח כך הפה מרחיב ופותח כשם שהים מלא מרגליות כך הפה מלא מרגליות של עצמות כשם שהים מביע מים כך הפה מביע מים:

ד"א אפתח פה לשון. ולשון פה אפתח. אפתח להם לישראל פה ולשון בד"ת כדי שישבחו שמי בכל יום ויום. שאם אין יִשְׂרָאֵל בעולם אין לי שבח וגדולה:

ד"א אלף אם אין אלף אין בית. אם אין בית אין אלף. אם אין תורה תמימה אין כל העולם כולו מתקיים אם אין כל העולם כולו מתקיים אין תורה תמימה. אם אין גימ"ל

אין דל"ת ואם אין דלת אין גימל. אם אין גמילות חסדים. אין דלים. ואם אין דלים בעולם אין גמילות חסדים בעולם ומנין שישראל אתקרו דלים שֶׁנֶּאֱמַר וְאֶת־עַם עָנִי תּוֹשִׁיעַ אלו יִשְׂרָאֵל. ועינים רמות תשפיל אלו אוה"ע:

ד"א אלף אמר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אמרתי פארתי לישראל. פארתי לעמי אמרתי. ואין אמרתי אלא תורה, שֶׁנֶּאֱמַר יַעֲרֹךְ כַּמָּטָר לִקְחִי תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי:

ד"א אלף זה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא ראשון והוא אחרון. הוא אלוף ברוב אלפי מלך. כשם שאלף ראש לאותיות כך הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא ראש לכל המלכים וגם הוא סוף כל המלכים שֶׁנֶּאֱמַר אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן אני הוא ראוי למקרא לומר ואת אחרונים אני הוא. מה ת"ל ואת אחרונים אני הוא. אלא מלמד כשמחדש הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא את העולם הוא עומד בעצמו ומסדר סדרן של אחרונים של עוֹלָם הַבָּא סדרן של צדיקים, סדרן של חסידים. סדרן של ענוים. סדרן של נביאים, סדרן של פרנסי הדור סדרן של כל דור ודור וכל בריה ובריח וכל חיה וחיה וכל עוף ועוף, וכל נשמה ונשמה, ומוריד חנוך בן ירד ששמו מטיט ואת ארבע חיות מתחת גלגלי כסאו ומעמיד את כסאו לצד אחד ומעלה את קורח ואת עדתו משאול ומתהום רבה, ומביאים לפניו כל באי עולם, והוא מעמידן על רגליהם הוא מסדר דינו של עצמו לפני הבריות וְאוֹמֵר להם כלום ראיתם אלוה אחר מבלעדי בשמים ממעל ועל הארץ מתחת או בד' רוחות העולם העידו בי ותאמרו אמת שֶׁנֶּאֱמַר וְאַתֶּם עֵדַי נְאֻם־יְהוָה וַאֲנִי־אָל, משיבים מט"ט וחיות הקודש וקודח ועדתו כולם בבת אחת בקול א' בפה א' בדבור א' ואומרים לפניו בכל באי עולם לא דאינו כמוך מעולם רשות אחד בארץ מתחת אין מלך כמוך ואין צור בלתך ואין אלהים זולתך אתה ראשון ואתה אחרון ואין אלוה מבלעדיך ואין עוד אלהים. שֶׁנֶּאֱמַר אֵין־כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים | אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: באותה שעה משיב הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לכל באי עולם שֶׁנֶּאֱמַר רְאוּ | עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי אני הוא קודם שנברא העולם, ואני הוא משנברא העולם, ואין אלהים עמדי לְעוֹלָם הַבָּא, אני אמית ואחיה, אני הוא שאמית לכל באי עולם בָּעוֹלָם הַזֶּה ואני הוא שאחזיר להם רוח ונשמה ואהיה אותם לְעוֹלָם הַבָּא, ואני הוא שמחצתי אותם בָּעוֹלָם הַזֶּה בעוורות עינים

וחרישות אזנים, וחגרות רגלים בכללות אצבעות בפלגות איברים בערלת שפתים, באלמות, פה ולשון, ואני הוא שמרפא אותם לְעוֹלָם הַבָּא, ואין מידי מציל ליום הדין:
דבר אחר מפני מה כותבין אותו באות אחת. וקורין אותו בשלוש אותיות מפני שֶׁהוּא נחשב אחד כנגד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שנקרא אחד. וכל שם ושבח שלו אין קורין לפניו אלא במשולש שֶׁנֶּאֱמַר יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה | אֶחָד. הרי שמו משולש. יְהוָֹה | יְהוָֹה אֵל רַחוּם הרי שמו משולש. ומנין שכל שבח אין אומרים לפניו אלא משולש. שֶׁנֶּאֱמַר קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָֹה צְבָאוֹת. הרי משולש. גָּדוֹל יְהוָֹה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: הרי משולש:
בי"ת אל תקרי בית אלא בית. אמר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בניתי יצרתי תכנתי. בניתי ב' פלטרין שלי אחד למעלה ואי למטה. יצרתי כל סדרי בראשית תכנתי חיי עוֹלָם הַבָּא. שֶׁנֶּאֱמַר מִי־תִכֵּן אֶת־רוּחַ יְהוָֹה:
ד"א בית. אמר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בבית בראתי את העולם. בבית דנתי את העולם. בבית שיחתתי את העולם. בבית בלבלתי את הלשון בעולם. בבית ברכתי את אזרחי. בבית ברכתי את יצחק. בבית ברכתי את יעקב. בבית ברכתי את השבטים. בבית ברכתי את יוסף. בבית ברכתי את יִשְׂרָאֵל. בבית ברכתי את ירושלים. בבית ברכתי את ציון. בבית ברכתי את בית המקדש. בבית ברכתי את עוֹלָם הַבָּא :
ד"א בית בינה לכל בריה. בינה לכל יצור. בינה לכל נפש, בינה לכל נשמה. בינה לכל רוח; שאלמלא בינה אין העולם מתקיים אפי' שעה אחת:
גימ"ל מהו גימל. מלמד שאמר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא גימלתי י"חד מ"חסדי ל"דלים, ל"דלים מ"חסדי י"חד ג"מלתי:
דל"ת אמר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא ד"ברתי ל"הקים דל. ד"ל ל"הקים דברתי. כשבא דל לפני איני משיבו מלפני ריקם. שֶׁנֶּאֱמַר אַל־יָשֹׁב דַּךְ נִכְלָם. ואני מקרב שכינתי אצלו בכל יום ויום שֶׁנֶּאֱמַר קָרוֹב יְהוָֹה לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב. ואין נשברי לב אלא עניים. ולא עוד אלא שאינו מביט הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בכל רגע ורגע אלא בדל. שֶׁנֶּאֱמַר וְאֶל־זֶה אַבִּיט אֶל־עָנִי וּנְכֵה־רוּחַ. וערב לפני קול דבריהם יותר מכל בני אדם שתחת השמים. שֶׁנֶּאֱמַר כִּי־שֹׁמֵעַ אֶל־אֶבְיוֹנִים יְהוָֹה, ואת אסיריו לא בזה. מהו את אסיריו לא בזה אלו בעלי יסורין בעלי חולי בעלי מכה. שהם דומים בָּעוֹלָם הַזֶּה כאלו חבושים בבית האסורים.

עד שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שולח להם רפואה וירפאם מחוליים. שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַר לָהֶם מְמֹצָקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: ואסורים אלו חולאים. שֶׁנֶּאֱמַר לֵאמֹר לָאֲסוּרִים צֵאוּ. ולא עוד אלא שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מגלגל רחמיו עליהם ומקימם מעפר להושיבם עם נדיבים ולהנחילם כסא כבוד, ואין כבוד אלא עוֹלָם הַבָּא. שֶׁנֶּאֱמַר כֶּבוֹד חֲכָמִים יְנְחָלוּ:

ה״א אין ה״א אלא שמו של הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא המפורש שבו נברא העולם כולו שֶׁנֶּאֱמַר אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם אל תקרי בהבראם אלא ב״ה ברא. ומנין שאף שמים וארץ שעתידין להתחדש אין נבראים אלא בה״א. שֶׁנֶּאֱמַר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה. שמים חדשים וארץ חדשה לא נֶאֱמַר אלא הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה. מכאן אתה למד שלא היתה יגיעה מלפני הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לא במעשה בראשית של עוֹלָם הַזֶּה ולא במעשה אחרית של עוֹלָם הַבָּא שלא בדבר שאין בו ממש אחד בלבד בה״א. ומה נשתנה מכל האותיות שבהם ניתנה תורה לישראל שאין בו ממש. מפני שכל האותיות כשהאדם מוציאם מפיו הוא מרגיש בהן בשפתיו ובלשונו. ומוציא טיפת רוק מפיו. אבל הה״א אינו מקבל טומאה מפני שכשהאדם מוציאו מפיו אינו מרגיש בו לא בשפתיו ולא בלשונו. ואין מוציא בה טיפת רוק מפיו. כל שמות המפורשות אינם נכתבות אלא בה״א, ובה״א נחתמו שמים וארץ ועוה״ז ועוה״ב, וימות המשיח:

ו״ו חותמות של הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שבהם נחתמו כל נשמות המפורשים שעל כסא הכבוד, שֶׁנֶּאֱמַר וְהִי־שְׁמֵי לְעֹלָם וְזֶה זִכְרִי לְדֹר דֹּר, וְהִי־שְׁמֵי לְעֹלָם אלו שמות המפורשים, וְזֶה זִכְרִי לְדֹר דֹּר חותמות השם. שכל שם ושם שבמרכבה יש לו חותם ויש לו כנוי:

ז״ין זה שמו של הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא זן ומפרנס כל יצירי כפיו בכל יום ויום מקרני ראמים ועד ביצי כנים שֶׁנֶּאֱמַר מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ, וְאוֹמֵר פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: וכמה מפתחות יש לו להקב״ה מפתח של אשה, מפתח של גשמים, מפתח של תחיית המתים מפתח של פרנסה, מפתח של נקבים, מפתח של מן. מפתח של חידוש מלכיות. מפתח של עינים, מפתח של חרשים, מפתח של שפתים, מפתח של פה, מפתח של לשון, מפתח של אסורין, מפתח של ארץ, מפתח של ג״ע, מפתח של ג׳הנם:

חי״ת אל תקרי חי״ת אלא חטא, מפני שחטא נחשב להם לישראל לצדקה, משעה שרואים פני גיהנם ומקבלים עליהם דינה של גיהנם, וכיון שמעלים אותם וחוזרין בתשובה לפני הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מיד מתקבלים לפני שכינה, כצדיקים וחסידים שלא חטאו מעולם ומקבלים שכר על חטא, והיה להם כצדקה:

טי״ת אל תקרא טי״ת אלא טיט, ומהו טיט זה טיט שבידו של הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּה כַחֹמֶר בְּיַד הַיּוֹצֵר כֵּן־אַתֶּם בְּיָדִי בֵּית יִשְׂרָאֵל, שכל העולם לא נברא אלא הימנו, ולבסוף עתידין כולם שחוזרים לטיט, שֶׁנֶּאֱמַר הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל־מָקוֹם אֶחָד הַכֹּל הָיָה מִן־הֶעָפָר ואין טיט אלא עפר שנברא ממנו אדה״ר, שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עָפָר מִן־הָאֲדָמָה:

יו״ד אל תקרי יו״ד אלא י״ד שזהו יד ושם טוב שעתיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא ליתן להם לצדיקים לְעוֹלָם הַבָּא בירושלים ובבהמ״ק, שֶׁנֶּאֱמַר וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחוֹמֹתַי יָד וָשֵׁם טוֹב ואין יד אלא מנות, שֶׁנֶּאֱמַר חָמֵשׁ יָדוֹת, ומהו יד מלמד שעתיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לקרות כל הצדיקים בשמן ונותן להם כום של סם חיים בידם כדי שיהיו חיים וקיימים לעולמים:

כ״ף זו כ״ף שבועה, כף שֶׁהוּא מכה זו על גב זו בשמחה רבה סעודה של צדיקים לְעוֹלָם הַבָּא:

למ״ד אל תקרי למד אלא ל״ב מ״בין ד״עת מלמד ששקול הלב כנגד כל האיברים:

מ״ם מפני מה מ״ם קורא אותם שנים בבת אחת, מפני ששניהם עומדים ברזי כסא הכבוד. וכולם חקוקים בטכסי שלהבת של כסא הכבוד וקושרים בראשם כתרים של אורה:

נו״ן נון מפני מה אחד רובץ ואחד זקוף ועומד. מפני שנבראת בו נשמה לבריות. שכל נשמה ונשמה פעם שהיא רובצת פעם שהיא זקופה. בזמן שהאדם רובץ נפשו רובצת. ובזמן שהאדם זקוף נפשו זקופה. שֶׁנֶּאֱמַר נֵר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם חֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי־בָטֶן:

סמ״ך אל תקרי סמ״ך אלא סומך. סומך זה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא סומך נופלים שֶׁנֶּאֱמַר סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַנֹּפְלִים. סומך עליונים וסומך תחתונים. סומך עוֹלָם הַזֶּה וסומך עוֹלָם הַבָּא :

עי"ן לא נאמר עי"ן אלא עין של תורה. שהיא עין לכל עין. ואור לכל אור והיא חָכְמָה לכל חכמה. ובינה לכל נבונים. והיא מדע לכל יודעי בינה. והיא חיים למחזיקים בה:

פ"ה אין פה אלא משה. שֶׁנֶּאֱמַר כִּי כְבַד־פֶּה וּכְבַד לָשׁוֹן אָנֹכִי:

צד"י אל תקרי צד"י אלא צדיק. זה צדיקו של עולם. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא עושה צדקות:

קו"ף זה משה אבי החכמה. אבי כל הנביאים שהקיף לפני פרעה כל מיני חָכְמָה וכל דברי בינה וכל דברי דעת. וכל דברי השכל:

ריי"ש זה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא ראש לכל הגדולים. והוא קורא בגלות ראשונים ואחרונים:

שי"ן זה שיניהם של רשעים. שעתיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לשברם:

תי"ו אל תקרי תי"ו אלא תאוה זה תאוותם של בשר ודם. שֶׁהוּא מתאווה בָּעוֹלָם הַזֶּה בכל יום ויום:

ואח"כ ילמוד בזוה"ק בהקדמת ספר הזוהר דף ב' ע"ב:

בראשית רב המנונא סבא אמר אשכחן אתוואן וכו' עד דף ג' ע"ב מעלמא עילאה ומעלמא תתאה:

ואח"כ ילמוד ספר יצירה:

ואח"כ ילמוד עוד הפעם אלפ"א ביתא זו יו"ד פעמים ויהיו מתוייגים לפניו בתגין כהלכה:

אל"ף בי"ת גימ"ל דל"ת ודי ויי"ו זי"ן חי"ת טי"ת יו"ד כ"ף למ"ד מ"ם נו"ן סמ"ך עי"ן פ"ה צד"י קו"ף רי"ש שי"ן תי"ו:

ואח"כ יזכיר הנקודות בפיו ויהיו ג"כ מצויירים לפניו כזה:

קמץ (כתר) פתח (חכמה) צרי (בינה) סגול (חסד) שבא (גבורה) חלם (ת"ת) חירק (נצח) קבוץ (הוד) שורק (יסוד):

ואח"כ יזכיר הטעמים בפיו ויהיו ג"כ מצויירים לפניו ויטעים אותם בפיו:

זרקא מקף שופר הולך סגולתא פזר גדול ירח בן יומו קרני פרה געיא תלשא אזלא גריש פסק רביע שופר מהופך קדמא זקף גדול שלשלת שני גרישין תרי טעמי דרגא תביר מאריך טרחא אתנח רפא דגש יתיב תירסא שני פשטין שבולת שבלת שבא געיא געיא שבא סוף פסוק:

ואח"כ יעמוד ויאמר בכונה ובישוב הדעת ובהתלהבות עצומה ובקול נעים וצלול מלה במלה.

קומו אתוון קדישין ואחידו בזיינין קדישין, דילכון ותתקשרון בניקודין וטעמין קדישין, ואתכנשו ועולו קמי קֱדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, ותבעון רחמין על שכינתא ועל בית מקדשא, וקרתא דירושלים, וְיִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שם יי"ה רַבָּא בַּעָגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב, ויתעקר פולחנא דאלילייא מארעא וימחי דוכרנא דעמלק מתחות שמייא וייתוב פולחנא יקירא דשמייא להדריה ולזיויה ויקריה וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵה, וְיַצְמַח פֻּרְקָנֵה, וִיקָרֵב מְשִׁיחֵה:

קומו אתוון קדישין אתכנשו ומלילו סניגורייא בעד בית יִשְׂרָאֵל בני אברהם יצחק ויעקב וְיהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׂבָע וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה. וְשֵׁיזָבָא וּרְפוּאָה וּגְאוּלָה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרֶוַח וְהַצָּלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

אמר המגיה כדי שלא להניח הנייר חלק וגם לזכות את הרבים אמרתי להעתיק פה את תיקון כ"ו של השותה הלב חמורתא מלשון ערבי ללה"ק וזה נוסחו:

תקח בידה צ' מטבעות ותאמר צ' פעמים:

אנכי פב"פ עומדת לפני בוראי רבון העולמים ומודה על עוני אשר שתיתי חלב חמורה הטמא:

ואח"ך תאמר ואנכי מתחרטת חרטה גמורה וקיימת מכל לבי ולא אשוב לכסלה לחטוא בזה העון עד עולם. ואנכי לוקחת בידי המעות הללו כדי לפדות בהם תעניות אשר חובה עלי לצום בשביל תשובתי מזה העון בשביל רפואת נפשי וגופי. אנא ה' באלו המעות, שאני רוצה ליתן לצדקה תחשוב לי כאלו התעניתי מספר תעניות שאני מחוייבת להתענות בהן בעבור התיקון שלי אשר חטאתי ושתיתי כמה פעמים וְתִמְחֹל ותסלח לי עוני אשר שתיתי חלב החמורתא הטמא, אנא ה' אל תענישני, אנא ה' תעזרני לעשות רצונך, חון עלי ה' בחסדך ברוב רחמיך מחה פשעי, הרב כבסני מעוני ומחטאתי טהרני, לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי: אנא ה' אתה בחסדך אהבת אותנו וצויתנו ליחד שמך בכל יום שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

אח"ך יתקעו לה בשופר תשר"ת תש"ת תר"ת, ואח"ך יעשו לה כפרה תרנגולת א' כמו ערב יוה"ך, ובכל פעם אחר זאת חליפתך וכו' יאמר

ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כופר, מצאתי כופר, מצאתי כופר.
אח"ך ישחטו התרנגולת והיא תברך על כסוי הדם, ויתנו התרנגולת לעני חולה אח"ך תקיף התיבה של ביהכנ"ס ז"פ וילך עמה התוקע ויאמר בכל הקפה מזמור לדוד הבו להי' בני אלים ז"פ, והתשעים מטבעות תוליכם לתלמוד תורה, וקודם יום צריך שתקבל עליה תענית, יען כי צריך לעשות סדר הנז"ל בתענית:
גם זה תיקון ט"ל לאשה ששכבה עם בעלה בנידתה ראיתי להעתיקו ללה"ק לזכות הרבים וזה נוסחו:
אנכי פב"פ מודה לפני השי"ת על עון אשר העויתי הרבה פעמי' אשר שכבתי עם בעלי בנדה ופשעתי במזיד ועברתי על עון הנדה אשר שכבתי עם בעלי בנדה בלי ידיעתו, ואנכי חטאתי והחטאתי לבעלי, ועכשיו אנכי מתחרטת על עוני ומתחרטת חרטה גמורה, ויעיד עלי רבון העולמים אשר לא אחזור לכסלה עוד ולא לחטוא בעון הזה, ואנכי אתן המעות הללו שבידי לצדקה בעבור פדיון מספר ימים של תעניות אשר חובה. עלי לצום לתיקון העין חזה, ואבקש מהשי"ת שיחשוב לי כאלו התעניתי מספר ימים שחובה עלי לצום בשביל עון הנדה שעברתי עליו כמה פעמים:
אָנָּא ה' בחסדך הגדול תסלח לי עונותי וְתִמְחֹל חטאתי
ענני ה' ענני ענני ה' ענני
תתפוס בידה המעות ותאמר כל הנז"ל:
אח"ך תעשה כפרה תרנגולת כמו ערב יוה"כ, והיא תברך על כסוי הדם:
תתן לאחד יר"ש ה"י מטבעות כדי שילמוד אותו היום תהלים ואדרא רבא, וקודם שילמוד יאמר
לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, בְּדָחְילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, הריני לומד תהלים וסתרי תורה לתקון עון הנדה שחטאה וקלקלה בו האשה פב"פ ששכבה עם בעלה כמה פעמים בגדתה, וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שתמחול וְתִסְלַח וּתְכַפֵּר לאמתך פב"פ אשר חטאה ופשעה בעון הנדה ותחשוב לה כאלו עשתה כל התקון הראוי לעון זה, יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָֹה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סימן נ

סדר ברכת החמה. ברוך המאיר לעלמא

הרואה חמה בתקופתה והוא מן כ״ח שנה לכ״ח שנה והתקופה בתחלת ליל ד וכשרואה אותה ביום בבוקר מברך באי״י אמ״ה עושה מעשה בראשית מפני שאז היא עומדת בנקודה שהיתה עומדת בתחלת התלותה ברקיע במעשה בראשית וזמן הברכה בשם ומלכות הוא עד שלשה שעות זמניות אם עברו ג׳ שעות זמניות יברך בלי שם ומלכות עד חצות היום וכמ״ש הגאון ח״ס ז״ל א״ח קי׳ נ״ו ואע״ג דיש דס״ל לברך בשם ומלכות עד חצי היום הא קי״ל ספב״ל ויזהר לברך במקום שרואה גלגל החמה ולא סגי ברואה אור זריחתה בלבד וכמ״ש מחב״ר רכ״ט סק״ד:

ברכה זו מצוה לברך אותה בקיבוץ עם משום ברוב עם הדרת מלך וכמ״ש האחרונים ז״ל ואם היה הענן לא יברך עד שיעבור הענן ואם לא עבר הענן מעליה יברך בלי שם ומלכות ואע״ג דאיכא רבים דס״ל מברך בשם ומלכות ספביל ועיין ח״ס שם ובנו הגאון כ״ס א״ח סימן ל״ד והנשים נסתפק בהם הגאון ח״ס אם יברכו או לאו ועיין להגאון בנו כ״ס שם ולכך יבואו הנשים ויעמדו אצל האנשים וכשיברך החזן לבדו בקו״ר יכוין להוציאם י״ח והנשים יכונו ג״כ לצאת י״ח בשמיעתם הברכה וכן וכן יכוין החזן על הסומין והם ג״כ יתכוונו לצאת, והא דאין מברכים שהחיינו על מצוה זו כתב הגאון כ״ס טעם לזה:

סדר ברכת החמה העתקנוה באורך מספר בן איש חי שנה א פ׳ עקב אות י״ט מהרב המחבר זצוק״ל וזיע״א.

קודם הברכה יעמדו הקהל והחזן במקום אחד או על הגג ותחלה יאמרו מזמור השמים מספרים כבוד אל כולו בניגון כמו הניגון שאומרים פה עירנו קודם ברכת הלבנה

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת: אֵין־אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל־הָאָרֶץ | יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם־אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם | מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ: תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְהוָה יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב מִצְוַת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יִרְאַת יְהוָה | טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד מִשְׁפְּטֵי־יְהוָה אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם־עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: גַּם מִזֵּדִים | חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ אַל־יִמְשְׁלוּ־בִי אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב: יִהְיוּ לְרָצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר | מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם־נְעָרִים: יְהַלְלוּ | אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן | לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

כִּי־אֶרְאֶה שָׁמֶיךָ מַעֲשֵׂה אֶצְבְּעֹתֶיךָ יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנָנְתָּה: יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: יִיראוּךָ עִם־שֶׁמֶשׁ וְלִפְנֵי יָרֵחַ דּוֹר דּוֹרִים הוֹדִיעוּ לְךָ | אֱלֹהִים הוֹדִינוּ וְקָרוֹב שְׁמֶךָ נִפְלְאוֹתֶיךָ: וְזִרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ וִיצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק: וְהָיָה אוֹר־הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחַמָּה וְאוֹר הַחַמָּה יִהְיֶה שִׁבְעָתַיִם כְּאוֹר שִׁבְעַת הַיָּמִים בְּיוֹם חֲבֹשׁ יְהוָה אֶת־שֶׁבֶר עַמּוֹ וּמַחַץ מַכָּתוֹ יִרְפָּא: וכן הוא אומר וְאֹהֲבָיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בִּגְבֻרָתוֹ:

ואח"ך אומרים בטעמים ונקודות:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים: וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים: וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ: וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי:

תָּנוּ רַבָּנָן: הַרוֹאֶה חַמָּה בִּתְקוּפָתָהּ, אוֹמֵר: "בָּרוּךְ עוֹשֵׂה בְרֵאשִׁית". וְאֵימַת הָוֵי? אָמַר אַבָּיֵי: כָּל עֶשְׂרִין וּתְמָנְיָא שְׁנִין, וְהַדַּר מַחְזוֹר וְנָפְלָה תְּקוּפַת נִיסָן, בְּשַׁבְּתַאי בְּאוּרְתָּא דִּתְלָת נְגֵהֵי אַרְבַּע.

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, בְּדָחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְהֵ"א בְּאוֹתִיּוֹת וָא"ו וְהֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנָחְנוּ בָּאִים להודות לה' על מעשה בראשית אשר עשה ולברך בשמו הברכה אשר

תקנו לנו החכמים זכרונם לברכה ביום זה על החמה בתקופתה שעומדת ברקיע מתחלת המחזור כ"ח שנה שלה כמו תחלת עמידתה ביום רביעי בששת ימי בראשית כדי לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראינו לתקן שורש מצות הברכה הזאת בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן ויעלה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנְנוּ במצוה הזאת כל הכוונות הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן. וִיהִי | נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

אח"כ יאמרו כל הקהל הברכה בקול אחד בשמחה וששון והחזן יאמר אחריהם הברכה לבדו לעצמו וירים קולו ויכוין להוציא י"ח לסומים ולנשים השומעין קולו (וכשגומר החזן הברכה יענו כולם אחריו אמן)

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

לְרֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

לְגֹזֵר יַם־סוּף לְגָזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

וְנָעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם־סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
אֵל, אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָל הַנְּשָׁמָה: גָּדְלוּ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם, דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים הוֹדוֹ: הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ, וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנָיו כִּסְאוֹ, חֶסֶד וְרַחֲמִים מָלֵא כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָאָם אֱלֹהֵינוּ, יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם, לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ, נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם שָׂשִׂים בבֹאָם, עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ, צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר, רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם, תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה, שְׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפַנֵּי הַקֹּדֶשׁ:
שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שֹׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְהוָה יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לָאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקָנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לָהֶבֶל וָרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל־אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וַאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ, וְאֵין עוֹד אַחֵר, אֱמֶת מַלְכֵּנוּ וְאֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:
עַל כֵּן נְקַוֶּה לָךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהָעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ,

לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיָדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ, וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר. וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר נִבְרָא:
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה:
בְּלִי עֵרֶךְ בְּלִי דְמְיוֹן. בְּלִי שִׁנּוּי וּתְמוּרָה:
בְּלִי חִבּוּר בְּלִי פְּרוּד. גְּדוֹל כֹּחַ וּגְבוּרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחַי גּוֹאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה:
וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי. מָנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא:
וְהוּא רוֹפֵא וְהוּא מַרְפֵּא. וְהוּא צוֹפֶה וְהוּא עֶזְרָה:
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה:
וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְהוָה לִי וְלֹא אִירָא:
בְּמִקְדָּשׁוֹ תָּגֵל נַפְשִׁי. מְשִׁיחֵנוּ יִשְׁלַח מְהֵרָה:
וְאָז נָשִׁיר בְּבֵית קָדְשִׁי. אָמֵן אָמֵן שֵׁם הַנּוֹרָא:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כמו שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה לברך ברכה זו כן תחיינו ותקיימינו ותזכנו לברכה בתקופות אחרות הבאות עלינו לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך ותזכנו לראות את פני משיחך. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל־יְדֵי נְבִיאֶךָ: וְהָיָה אוֹר־הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחַמָּה וְאוֹר הַחַמָּה יִהְיֶה שִׁבְעָתַיִם כְּאוֹר שִׁבְעַת הַיָּמִים בְּיוֹם חֲבֹשׁ יְהוָה אֶת־שֶׁבֶר עַמּוֹ וּמַחַץ מַכָּתוֹ יִרְפָּא: בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אנס"ו:

ואומרים רבי חנניה בן עקשיה וכו' ואח"כ קדיש על ישראל

ע"כ ספר לשון חכמים ח"ב, ואל שדי יתן לנו רחמים, ויוסיף לנו חיים טובים ארוכים ומתוקים לעיתש"ל אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.